



Ex Bibliotheca
March. FRANCISCI TACCONE
Pub. Util. Add. An. 1812.

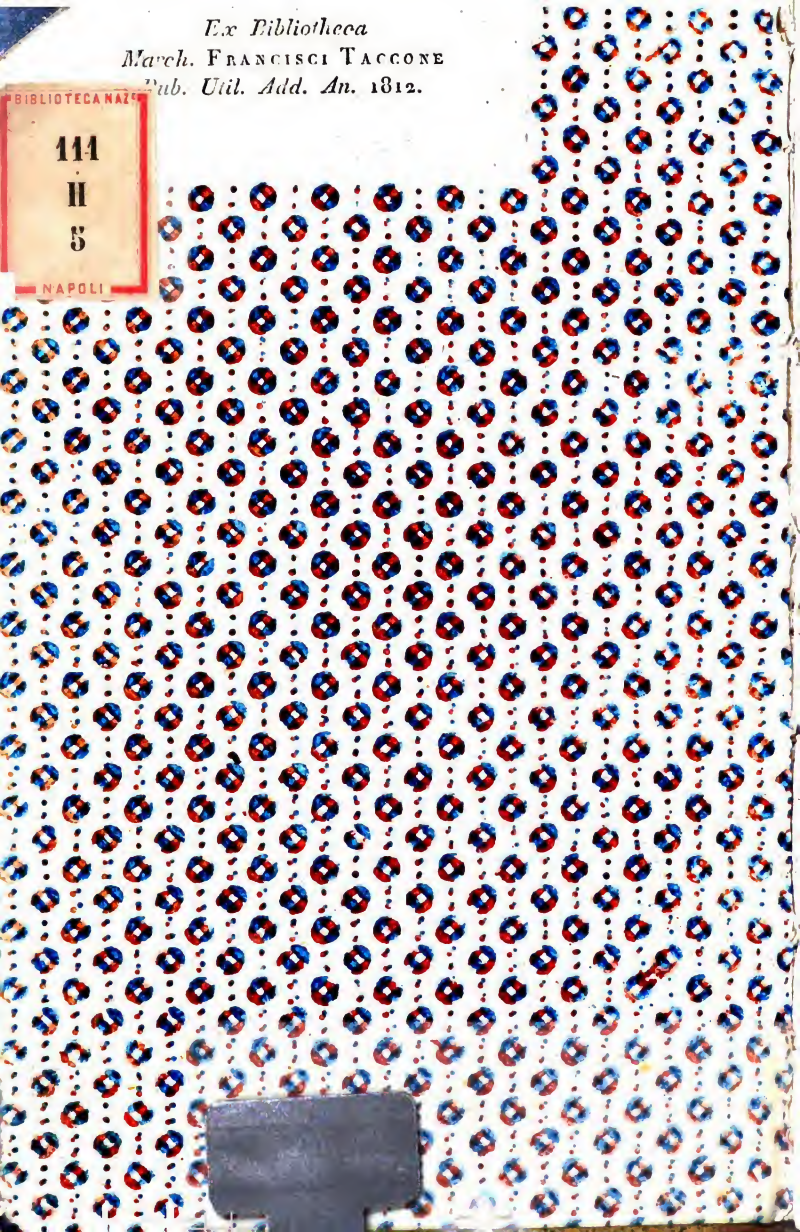
BIBLIOTECA NAZIONALE

111

II

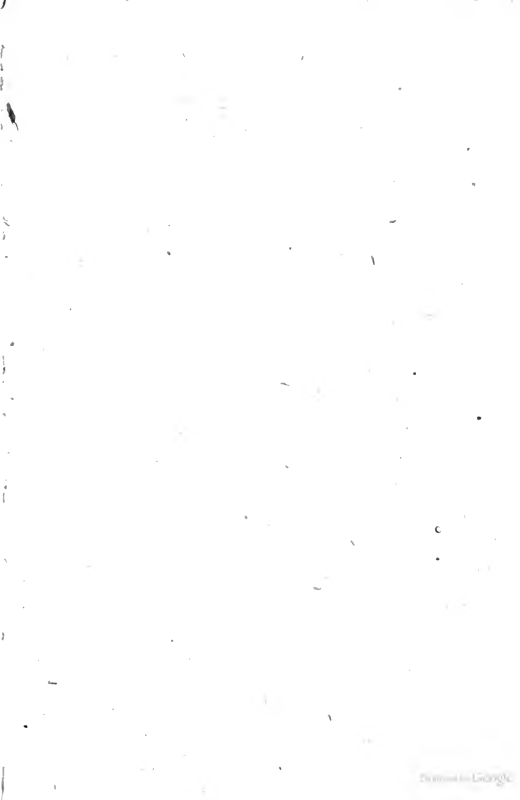
5

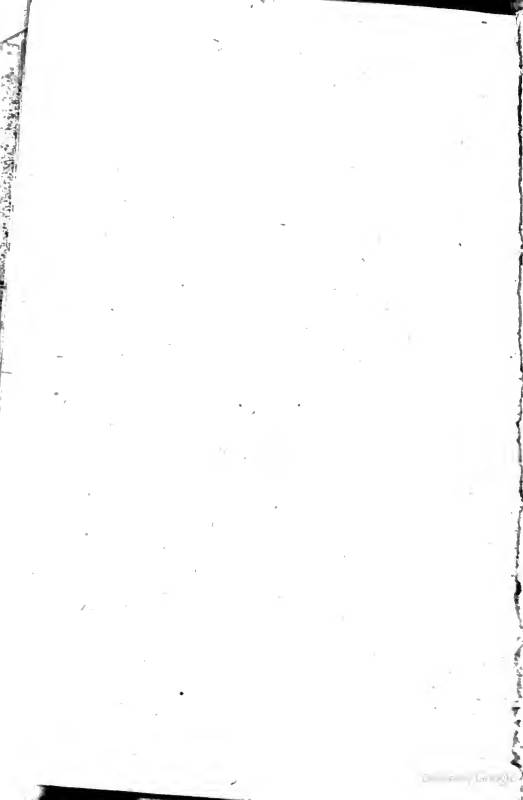
NAPOLI



111
76
5

83
5
13





IN
SOPHOCLIS
TRAGOEDIAS SEPTEM
SCHOLIASTES GRAECI

EX EDITIONE

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

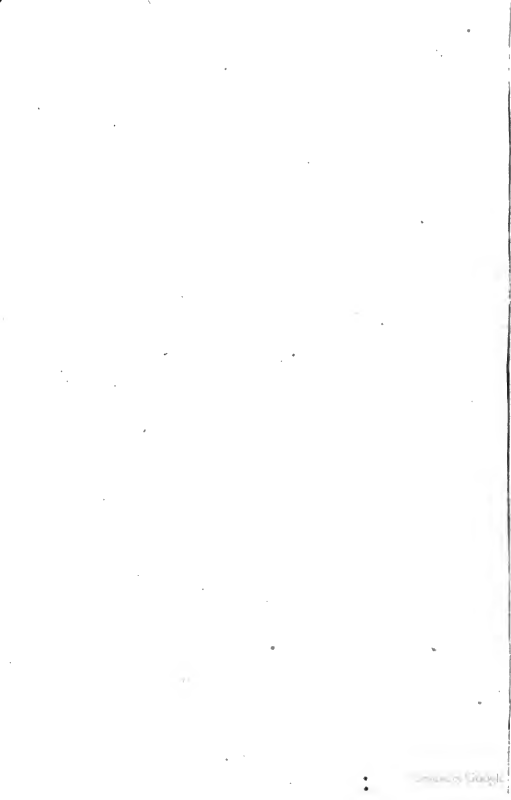


ARGENTORATI

Sumptibus IOANNIS GEORGII TREUTTEL:

M DCC LXXXIX.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS.



PRIVILÈGE DU ROI.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE : A Nos amés et feaux Conseillers, les Gens tenans Nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de Notre Hôtel, Grand Conseil, Prévôt de Paris, Baillifs, Senechaux, leurs Lieutenants Civils, et autres Nos Justiciers, qu'il appartiendra : *Salut.* Notre amé le Sr. TRUTTEL, Libraire à Strasbourg, Nous a fait exposer, qu'il désireroit faire imprimer et donner au Public, plusieurs ouvrages, intitulés : *Sophoclis tragoediae septem ad optimorum exemplarium fidem emendatae, cum versione et notis, ex editione RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK. — Aristophanis Comoediae ex optimis exemplaribus emendatae, studio ejusd. Argentoratensis. — Apollonii Rhodii Argonautica, e scriptis octo veteribus libris quorum plerique nondum collati fuerant, nunc primum emendate edidit idem. Aeschylī tragoediae Prometheus, Persae et septem ad Thebas, Sophoclis Antigone, Euripidis Medea ex optimis exemplaribus emendatae. — Sophoclis Oedipus tyrannus et Euripidis Orestes ex optimis exemplaribus emendati. — Sophoclis Electra et Euripidis Andromache ex optimis exemplaribus emendatae. — Euripidis tragoediae quatuor, Hecuba, Phoenixiae, Hypolitus et Bachae ex optimis etc. — Anacreontis Carmina, accedunt selecta quaedam à lyricorum reliquiis, editio secunda emendatio, s'il Nous plaisoit lui accorder Nos lettres de Privilège, pour ce nécessaires. A ces Causes voulant favorablement traiter l'Exposant, Nous lui avons permis et permettons par ces Présentes, de faire imprimer les dits Ouvrages autant de lois que bon lui semblera, de les vendre, faire vendre et debiter par tout Notre Royaume, pendant le temps de trente années consécutives, à compter de la date des présentes. Faisons defenses à tous Imprimeurs, Libraires et autres personnes de quelque qualité et condition qu'elles soient, d'en introduire d'impression étrangere dans aucun lieu de Notre obéissance ; comme aussi d'imprimer ou faire imprimer, vendre, faire vendre, debiter ni contrefaire les dits ouvrages, sous quelque prétexte que ce puisse être, sans la permission expresse et par écrit du dit Exposant, ses hoirs ou ayans causes, à peine de saisie et de confiscation des exemplaires contrefaits de six mille Livres d'amende, qui ne pourra être modérée pour la première fois, de pareille amende et de déchéance d'état en cas de récidive et de tous dépens, dommages et intérêts, conformément à l'Arrêt du Conseil du 30 Août 1777. concernant les contrefaçons. A la Charge que ces présentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Imprimeurs et Libraires de Paris, dans trois mois de la date d'icelles ; que l'impression des dits ouvrages sera faite dans Notre royaume et non ailleurs, en beau papier et beaux caractères, conformément aux Reglemens de la librairie, à peine de déchéance du présent Privilège ; qu'avant de l'exposer en vente, le manuscrit qui aura servi de copie à l'impression des dits ouvrages, sera remis dans le même état ou l'Approbation y aura été donnée es mains de Notre très cher et féal Chevalier, Garde des Sceaux de France, le Sieur HUE DE MIROMESNIL, Commandeur de Nos Ordres ; qu'il en sera ensuite remis deux Exemplaires dans Notre Bibliothèque*

publique, un dans celle de Notre Château du Louvre, un dans celle de Notre tres-cher et féal Chevalier, Chancelier de France, le Sieur DE MAUREOU, et un dans celle du dit Sieur HENRI DE MONTMORNSNIL. Le tout à peine de nullité des Présentes; du contenu desquelles Vous mandons et enjoignons de faire jouir ledit Exposant et ses ayans cause pleinement et paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie des Présentes, qui sera imprimée tout au long au commencement ou à la fin du dit Ouvrage, soit tenue pour dûement signifiée, et qu'aux copies collationnées par l'un de Nos amés et feaux Conseillers Secretaires foi soit ajoutée comme à l'original. COMMANDONS au premier Notre Huissier ou Sergent sur ce requis, de faire pour l'exécution d'icelles, tous Actes requis et nécessaires, sans demander autre permission, et nonobstant clameur de Haro, charte Normande, et lettres à ce contraires. Car tel est Notre plaisir. Donné à Versailles le quatorzième jour du mois de Février, l'an de grace mille sept cent quatre vingt sept et de Notre Regne le treizième.

Registré sur le Registre XIII. de la Chambre Royale et Syndicale des Libraires et Imprimeurs de Paris No. 967. fol. 183. conformément aux dispositions énoncées dans le présent Privilège et à la charge de remettre à la dite Chambre les huit exemplaires prescrits par l'arrêt du Conseil du 16 Avril 1785. à Paris le vingt Mars 1787.

Par le ROI en Son Conseil.

KNAPEN
Syndic.

ΣΤΛΛΟΓΗ ΠΑΡΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ.

ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΥΝ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

1. Ω ΤΕΚΝΑ, ἰμά. ΚΑΔΜΟΥ τοῦ πρὸ μακροῦ γιγονότες ἀπέγονοι, νῦν βλασφίσκοντες. ΤΡΟΦΗ. ἀνατρέφῃ, ἢ ἀνατρέφει τις τινά, ἢ ἢ ἀνατρέφεται τις ὑπὸ τινος· ἐνταῦθα δὲ νῦν ἀνατρέφῃ λόγῳ, τοὺς ἀνατρέφοντας νῦν. τὸ δὲ προσήμιον τοῦτο ἐστὶ προσωποποιητικόν.

2. ΤΙΝΑΣ ΠΟΘ' ΕΔΡΑΣ. περισσὸν τὸ ποτί, τίνες εἰσὶν αἱ καθίδρυαι αὐταί, ἃς κἀθήσθαι χάριν ἑμοῦ. κἀθημαι γὰρ τὴν καθίδρυαν, καὶ βαδίζω ταύτην τὴν ὁδόν, καὶ ὕβριζω τοιαῦτα τινά, τὸν αὐτὸν ἔχουσι σχηματισμὸν τῷ, λόγῳ λόγον, καὶ γράφω γραφὴν, καὶ τοῖς τοιούτοις. ΕΜΟΙ δὲ εἰκότως εἴρηκιν. δι' αὐτὸν γὰρ ἐκάρθητο.

3. ΙΚΤΗΡΙΟΙΣ ΚΛΑΔΟΙΣΙΝ ΕΞΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ, ἀντὶ τοῦ, ἰκτερίους κλάδους στέμνεται ἐσπεριμένους κατέχοντες.

4. τὸ δὲ ΟΜΟΓ ἐπὶ συνάψει δύο κώλων λιγυόμενον, ἐπὶ τοῦ προτέρου κώλου δύναται λέγεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου, ὥσπερ τὸ ἄμα, καὶ ὁ καὶ συνάθεσμος· καὶ ὁ λέγεται ἐνθαῦθα, ἑμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ἑμοῦ δὲ παικίων.

5. ΠΑΙΑΝΩΝ, τῶν εἰς Ἀπέλλωνα ὕμνων. αὐτοὺς γὰρ αἵτιες τοῦ λαοῦ.

6. Α' ΤΩ, ἤρουν τοὺς σπινγκμούς, τοὺς παικίνας, καὶ τὰ ἄλλα. ΔΙΚΑΙΩΝ, δίκαιον κρίναν. ἐπεὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ κοινῆ συμφέροντος πρὸ τῶν ἄλλων φροντίζει.

9. ΠΡΕΠΩΝ, ἀμρόβων, διὰ τὸ γῆρας, καὶ τὴν τῆς ἐρωτύνης ἀξίαν.

13. ΤΟΙΑΝΔΕ ΕΔΡΑΝ, ἀνθρώπους εὖτω καὶ θημένους ἱλιονῶς.

ΜΗ ΟΥ. ἐκ παραλλήλου τὸ μὴ καὶ τὸ οὐ.

14. Ω ΚΡΑΤΥΝΩΝ. κρατῶ, τὸ ἄρχω· κρατύνω δὲ, τὸ ἰσχυροποιῶ. ἐνταῦθα δὲ τὸ κρατύνω, ἀντὶ τοῦ ἄρχω.

15. ΗΛΙΚΟΙ. τὸ ἥλικος πρὸς τὸ τηλικότῃ ἔχει τὴν ἀναφορὰν. λέγεται δὲ καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ ἡλικίᾳ κυρίως, οἶον, τηλικότῃ ἴσιν, ἀντὶ τοσούτος τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ μεγέθους ἀπλῶς. ἴσθι δὲ αὕτη παρακτασίσεις καὶ διήγησις τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ.

16. ΒΩΜΟΙΣΙ, ναῖσι. βωμός, τὸ οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ἔθουν. ἀπὸ τούτου βωμός, καὶ ὁ περιέχων τούτου ναός. βωμός καὶ, ἐν ᾧ τὰ ἄρματα ἐτίθειτο, ὡς παρ' Ομήρω· (Ιλ. Β'. 411.) ἄρματα δ' ἀμφομοῖσι τίθει. ναός καὶ ἱερόν, πᾶν τὸ οἰκοδόμημα ὅθ' οὗ περιέχεται ὁ βωμός. πρόκειναι, ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ. τίμινος, ἐν ᾧ καθιδέχεται τὸ ἄγκλημα. λήγεται τίμινος ἀπλῶς, καὶ ὁ ἀποκινημένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί.

ΒΩΜΟΙΣΙ, ἦγον ναῖς. ἔχον γὰρ, φασὶν, ἱερυμένους ναοὺς πρὸ τῶν βασιλείων.

17. ΒΑΡΕΙΣ. βαρὺς ἐνίστε μὲν λήγεται ἐπὶ ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ· (Αἴ. 1017.) τοιαῦτ' αἰὲρ δύσσεργος ἐν γήρᾳ βαρὺς. ἐνίστε δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος, ὡς ἐνταῦθα.

ΟΙ ΔΕ ΣΤΥΝ ΓΗΡΑ. οἱ δὲ βιβαρμένοι, δυσκίνητοι, συνέντες γῆρᾳ.

18. ΗΙΘΕΩΝ. ἀπὸ τῶν Δισκοίων, ἦγον Κάσφορος, καὶ Πολυδεύκου.

21. ΜΑΝΤΕΙΑ. ΣΠΟΔΩ, μαντικῇ. χρησμός μὲν ἢ τῶν θεῶν μαντεία· μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ ἀπὸ μαντῶν ἀνθροπίων. ἐνταῦθα δὲ τὸ μαντεία ἀντὶ τοῦ μαντικῇ λήγεται, ἀπλῶς ἀντὶ κλητικῇ.

23. ΑΓΑΝ ΣΑΛΕΥΕΙ, ἦγον πᾶν ταράσσεται, ἐν μεγάλῃ κλυθύνῃ ἴσιν, ἐν μεγάλῃ κινδύνῳ. ἀπὸ τοῦ σάλου τῶν βυθῶν τοῦ φονικοῦ οὖν ἔτι εἶα τι ἴσιν, ἦγον δυνατῇ, ἀντίβηαι τὴν κεφαλὴν.

25. ΦΘΙΝΟΥΣΑ ΜΕΝ. φθειρομένη μὲν κατὰ τὰς καρποφύρους κάλυκας τῆς γῆς. κάλυξ, κάλυκος, ὁ βλαστής· κυρίως δὲ ἐπὶ βόταν. φθειρομένη δὲ κατὰ τὰς ἀγέλας τῶν νομαδῶν βοῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ζώων ἀπλῶς τῶν νημομένων. εἰκότως ὑπὲρ τὸ ΕΓΚΑΡΠΟΙΣ πρὸς τὸ κάλυξιν. κάλυξ γὰρ κυρίως τὸ τοῦ βότου περικάλυμμα· νῦν δὲ ἐκ τῶν ἱκάρφους, πάντα τὰ ζῶν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι φέροντα.

26. ΤΟΚΟΙΣΙ ΤΕ. καὶ κατὰ τοὺς τέκους τῶν γυναικῶν τοὺς ἀγόνους, ἦγον τοὺς κακουργούς. ΑΓΟΝΟΙΣ, κακουργοίς.

27. ΘΕΟΣ. τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκάλεισκν ἰνταῦθα θεόν.

29. ΚΕΝΟΥΤΤΑΙ, σφιεύσκειται τοῦ πλήθους, τοῦ πληροῦτος αὐτό.

30. ΑΔΗΣ, ὁ περὶ τὴν γῆν σκοτεινός ἀήρ.

35. ΟΣ Ι' ΕΞΕΛΥΣΑΣ. ὅς γε ἰδὼν εἰς τὴν πόλιν τῶν Καδμείων ἔξιλυσας, ἀντὶ τοῦ ἔλυσας ἔργου ἔπαυτης τὸν ὄρατον τῆς σκληρᾶς αἰδοῦ, ἔργου τῆς Σφιδρός, ὃν περιέχομεν. ΛΟΙΔΟΤ λέγει, ἐπὶ ἐμμέτρως ἔλεγε τὰ αἰνύμμετα. ΔΑΣΜΟΝ, τὸ τίλος, διότι κατ' ἔτος ἀπῆτι τοῖς πεδί-
ταις αἰθρωπον. Δασμός, τὸ τίλος καὶ φόρος. ἀναδασμοὶ δὲ τῆς γῆς, ἡ αἰκαμέτησις, καὶ ἡ ἐκ διυλίσιν δικίρεσις.

37. ΟΥΔΕΝ ΕΞΕΙΔΩΣ ΠΛΕΟΝ. οὐδὲν πλέον εἰδώς, οὐδὲν ἀκκαλώς εἰς προσθήκην τῆς σῆς γνώσεως. τὸ πλέον οὕτω τιθίμενον, οὐ περιεσπὸν τί-
θεται, ἀλλ' ἔχον αἰεὶ ὅποι ἀποδοθήσεται ὅσον, σπουδαίας οὐδὲν πλέον ἤνυσα, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν πλέον τῆς σπουδῆς. καὶ, διότι οὐκ εὐκαίρειος οὐδὲν πλέον, τῆς εὐκαίρειας δηλονότι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

41. ΠΡΟΣΤΡΟΠΟΙ, πρὸς σὲ τίτρυκαμίνοι καὶ παρὰ γ' ὧς προστρέ-
παιος ἀλλαχού (Aj. 1137.) θάκει δὲ προστρέπαιος.

43. ΦΗΜΗΝ, χρησμέν. ἐπὶ μὲν ΘΕΩΝ χρησμός ἀπαντ' οἰκίως ἔπὶ δὲ τοῦ ΑΝΘΡΩΠΟΥ περισυπακούεται ἡ μαντεία κατ' ἀκλογίαν.

ΕΙΤ' ΑΠ' ΑΝΔΡΟΣ. εἴτ' ἀπ' ἀνδρός τινος ἀκούσας, μαντεῖαν ἔδλω-
νέτι, εἶπεν.

46. Ω ΒΡΟΤΩΝ ΑΡΙΣΤ'. αἰρίων, συζυγτικόν, ὅθεν καὶ πρὸς ἐνικὴν γυνικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ, αἰρίων ὁ Ἀχιλλεύς τοῦ Αἰάντος τὰ πολεμικά. ἄριστος, ὑπερθετικόν, ὅθεν καὶ πρὸς γυνικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχει τὴν ἀπίδοσιν τῆς συντάξεως.

48. ΚΛΗΖΕΙ. κλέω, κλείζω, κληίζω, κλήζω.

49. ΑΡΧΗΣ ΔΕ ΤΗΣ ΣΗΣ. ὧν καταρχαίς ἐποίησας εὐδαμῶς μεμνη-
σόμεθα.

51. ΑΛΛ' ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ. ἔργον ποίησον τὴν πόλιν ἀσφαλῆ μένειν, ὡς καὶ μὴ κατελθῇ ἡνιχι, βοηθίαν πρότερον λαβοῦσταν παρὰ σοῦ. ΑΝΟΡ-
ΘΩΣΟΝ, ἀνεσθηκυῖαν ποίησεν, ἔργον ἀνέστησεν.

52. ΟΡΝΙΘΙ ΑΙΣΙΩ. μαντεία εὐσυμβόλων, τουτίσιν ἀγαθὸν σύμβου-
λον δηλοῦσθ. ὄρνιθες, ἀπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα, ἰδίως δὲ, εἰ εἰς μαντεῖαν συντίθεντες, ἀφ' οὗ ἔλεγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντεῖαν συντίθεν, ὄρνιν, εἶον ἀπαρμένον ἢ παλμὸν, ἢ τεοῦτόν τι. οὐ μόνον δὲ τὰ εἰς μαντεῖαν συντίθεντα, ἀλλ' ἡδὲ καὶ αὐτὴν ἀπλῶς τὴν μαντεῖαν ὄρνιν καλεῖσι, καὶ θό

λέγεται ἰσταῦθα. τὸ αἶσιον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον ἐπὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων μακρυαίας κυρίως λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἀπαίσιοι ὄφρυνιθες, οἱ θυσιώνιστοι· αἶσιον δὲ, τὸ ἰσχυρὸν, οἷον οἱ εὐσύνθετοι, καὶ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα θελοῦντες.

55. ΚΕΝΗΣ, ἐπισημαίνεις τῶν ἀνθρώπων τῶν πληρουμένων αὐτῇ. ΚΡΑΤΕΙΝ. κριτὴν τῆς πόλεως κρατεῖν, ἀνδρῶν ἐναικύντων αὐτήν, ἢ κειῆς. καὶ εὐθὺς τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ ἐλαττώσεως.

56. ΟΥΔΕΝ ΕΣΤΙΝ, οὐδὲν τυγχάνει πύργου καὶ ναὺς ἔρκρος ἀνδρῶν.

58. Κ'ΟΥΚ ΑΓΝΩΤΑ. ἀλλ' ἰγνωσμένα. ἔχει δὲ τὸ πᾶν ἐνθυμημα εὐτὴν νοσίζει πάντες. οὐδεὶς δὲ νοσεῖ, ὡς ἐγὼ νοσῶ. εἰς γὰρ ὅμων ἑκάστος τὸ εἰκτεῖν σκοπεῖται· ἐγὼ δὲ, καὶ τὸ οἰεῖσθαι καὶ τὸ κοινόν.

66. ΔΑΚΡΥΣΑΝΤΑ. οὐκ εἴπει δακρύσαι, ἀλλὰ δακρύσαντα, διὰ τὸ ἴσθαι. γνωστικὸν γὰρ ἐν, μετὰ μεταχρῆς συντακτικόν.

67. ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ ΠΑΛΑΙΟΣ, σπρεφικὴ καὶ φαντασίαις, ἤρουν διὰ τῶν σπρεφῶν καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ λογισμοῦ.

70. ΓΑΜΒΡΟΝ. ἔρα παρὰ τοῖς παλαιαῖς τὸ γαμβρὸς ἀδιάφορον. γαμβρὸν γὰρ ἰσταῦθα, τὸν γυναικαδελφεόν φησιν.

71. ΩΣ ΠΥΘΟΙΘ'. πύθαιτο καὶ ἔριτο. σημαίνει δὲ οὗτο, τὸ ἔριτο, καὶ τὸ μάθει.

73. ΚΑΙ Μ' ΗΜΑΡ ΗΔΗ. ἤρουν καὶ με ἀπὸ τοῦ νῦν ἡμέρα συνειξαζομένη τῷ καθήκοντι χρόνῳ λυπεῖ, ἀπορροῦντα δηλοῦντι ὅ τι πράττει. καὶ τὸ ἡμᾶς συμμετρούμενον καὶ ποσοῦμενον τῷ χρόνῳ καὶ τῇ βραδύτητι, λυπεῖ με.

74. ΛΥΠΕΙ ΤΙ ΠΡΑΣΣΕΙ. λυπεῖ, ἀπορροῦντα δηλονότι τί πράττει. φυσικός ἐστιν ὁ λόγος, ἀπὸ τῶν ἐπαγεμένων συνυπακούειν τοὺς πρίποντας πρότερον λήγεσθαι, ὡς ἰσταῦθα τοῦ ΤΙ ΠΡΑΣΣΕΙ ἀπορίαν ἰμφοαίνοντος γνώμης ζητούσης ὅποι εἰρήσει, συνυπακούεται τὸ ἀπορροῦντα. καὶ ἐν τῷ (Α). 1320.)

οὐ γὰρ κλύουσιν ἐσμέν αἰσχρίστους λόγους,

αἰετὸς Οὐδυσσεύ, τοῦδ' ὕπ' ἀνδρὸς ἀρετῆς;

ΤΟΤ ΓΑΡ ΕΙΚΟΤΟΣ ΠΕΡΑ. οὐ πρίποντα ποιῶν ἄπεισι πλέον τοῦ καθήκοντος χρόνου. — περιαιτέρω τοῦ πρίποντος πράγματος.

78. ΑΛΛ' ΕΙΣ ΚΑΛΟΝ. καὶ μὴν καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης, καὶ ἀνιζήκτας αὐτόν, καὶ οὗτοι μηνύουσι, καὶ τὰ ἔξῃς. — καὶ μὴν καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης ἱκίειν. δηλοῦσι

μοι τὸν Κρίστην στείχοντα. οὕτως· ἀντίλλουσι τὸν Εὐθρακ Θανάτην. καὶ τὸ ἀκούων ἀσκήτως· ἀκούω σε κακῶς πύσχοντα.

80. ΕΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΥΧῃ ΓΕ ΤΩ. εἴθε γὰρ ἐν τύχῃ τινί. ὥσπερ παρὰ τοῖς Αἰολεύσι τὸ ὄντα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Αἰλικῶς τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ κοινῶς λέγεται. (Αἱ. 290.) οὕτε τοῦ κλύων πάλπιγρος. καὶ (Oed. T. 1435.) τοῦ χρεῖας. καὶ ἐν τύχῃ γέ τῃ. — τὸ τινί καὶ ἐπὶ ἀφρονικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. τινί οὖν ὦφειλεν εἰπεῖν· ἀλλὰ διότι λαμβάνεται καὶ τὸ τῷ ἀντὶ τοῦ τινί, εἴθηναι οὕτω. καὶ ἐπὶ τῶν Αἰλικῶν.

82. ΚΑΡΑ ΠΟΛΥΣΤΕΦΕΣ. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ μηχανίου ἐρχόμενοι, δάδνη ἦσαν ἰσχυμμένοι· αὕτη γὰρ ἔν Φίλῃ τῷ Ἀπέλλωνι κατὰ τὸν μῦθον.

84. ΣΥΜΜΕΤΡΟΣ ΓΑΡ ΩΣ ΚΑΤΕΙΝ. ἐπὶ τοῦ διακρίματος ἐφέλωαν θῆκαι τὸ σύμμετρον, ὃ δὲ ἐπὶ τῷ προσώπου τέθηπαι ἀντιστρέφως. τὸ σχῆμα δὲ τοῦτο τοῦ λόγου καὶ τῷ περὶ λόγῳ σύνθετες, ὥσπερ καὶ τὸ ταχύς ἔλθον. — ἀντὶ τοῦ, διόστιμα ἀπείχει σύμμετρον, ὥστε ἀκούειν, τοῦ λόγου ἡμετέρου δηλονότι.

87. ΕΙ ΤΥΧΟΙ ΕΞΕΛΘΟΝΤΑ. ἤγουν εἰ ἐξέλθαι, εἰ τιελσθῆναι.

89. ΠΟΙΟΝ ΤΟῦΠΟΣ. τὸ ἔπος, τοῦπος· τὸ ἔλκων, τοῦλακων· τὸ ἱμὸν, τοῦμέν· τὸ ἔδαφος, τοῦδαφος· τὸ ἄμεινον, τᾶμεινον. ΟΥΤΕ ΓΑΡ. οὐ γὰρ ἐν τῷ νῦν λόγῳ χαίρω, εἴθε πάλιν φεσθούμαι.

93. ΕΣ ΠΑΝΤΑΣ ΑΥΔΑ, ἰσώπιον πάντων λέγει.

96. ΑΝΩΓΕΝ. διπλῶς γράφεται, ἀνώγω καὶ ἀνωγῶ ἀνωγῶ.

98. ΑΝΗΚΕΣΤΟΝ. ἀθιγέπειστον. ἀπὸ τοῦ α σίγματος μορίου, καὶ τοῦ ἄκτος ἡ θιγαπίκ. ἀνωγε καθάραι τὸ μίκσμα. ΣΥΜΦΟΡΑΣ, ἤγουν τοῦ συμφέροντος. πῶς καθάρωμεν τὸ μίκσμα; ἀνδραγατεύοντες, ἢ διὰ φόβου πάλιν λύοντες, ἤγουν καθάροντες φόβον· τοῦτίστι φειδύοντες.

102. ΠΟΙΟΥ ΓΑΡ. τὸ γὰρ ἐρωτηματικόν. ἤγουν τὸν συμβουλευκότεν τοῦτον φόβον, ποῖον ἀνδρὸς ὁλοῦ εἶναι; τοῦτίστι τίνα λόγῳ παθεῖν τοῦτον τὸν φόβον;

104. ΠΡΙΝ ΣΕ ΤΗΝΔ' ΑΠΕΥΘΥΝΕΙΝ. πρὸ τοῦ κυβερνᾶν σε γήθη τὴν πόλιν. τὸ εὐθύνειν καὶ τὸ ἀπειθύνειν ἐπὶ τῶν ἐρθρουμένων λεγὼν λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν κυβερνωμένων νῶν· καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μίτηφορὸν καὶ ἐπὶ τοῦ καλῶναι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως διοικουμένων, καὶ ὃ λέγεται ἐνταῦθα. — ἀπειθύνω, τὸ ἐρθῶ. ἐπὶ τῇ ἀρχῇ καὶ ἐπὶ τοῦ κινέοντος, ὡς ἂν κακῶν ἀπειθύνει τὰ ἐπισκρόντα, ἀφαιρῶν τὰ περιττά.

ἀπειθύνω, καὶ τὸ ἀπὸ εὐθύνης ποιῶ, ἥτοι ἀνεύθυνον. ὑπευθύνω δὲ, τὸ τιμωροῦμαι, τὸ ὑπεύθυνον ποιῶ. εὐθύνη δὲ, ἡ τιμωρία.

108. ΠΟΙ ΤΟΔ'. ποῦ εὐρεθήσεται αὕτη ἡ αἰτία δυσδιάκριτος εὐτα;

109. ΔΥΣΤΕΚΜΑΡΤΟΝ σημαίνει δυσεύρετον· λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν, τῶν τὸ ἵχνος σκοποῦντων. — ἀπὸ τοῦ τεκμαίρομαι τὸ σποχάζομαι. ἵχνος· δυστέκμαρτον, ἀντὶ τοῦ σημεῖον δυσεύρετον.

111. ΕΚΦΕΥΓΕΙ. καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν θηρίων λέγεται, τῶν ἀλίσκωμένων, ἢ ἐκφευγόντων.

114. ΘΕΩΡΟΣ, ὁ εἰς τὸ χρησθήριον πορευόμενος, ἐξ οὗ καὶ θεωρὸς ναῦς· αὕτη κατεσκευάστο καὶ ἔφερε τὴν θεωρίην. θεωρὸπος δὲ, ὁ μάντις. κατὰχρηστικῶς καὶ θεωρὸπος, ὁ θεωρὸς, ὡς τὸ, θεωρῶντων ἵαλλ', ἥτοι θεωρὸν. θεατὴς δὲ, ὁ θεώμενος· κυρίως ἐπὶ θεάτρον.

ΕΚΑΗΜΩΝ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ΟΙΚΟΝ. οὐκ ἔτι πάλιν ἀφίκετο, ἀντὶ τοῦ ἐπανέστρεψε, πρὸς οἶκον. ΩΣ ΑΠΕΣΤΑΛΗ, καθὰ ἀπεδήμησεν. ἀπεστάλη τις ὑπὸ τινος, ἀντὶ τοῦ ἐπέμφθη· ἐνταῦθα δὲ ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησεν.

122. ΛΗΪΣΤΑΣ. λήϊζω, λήϊσω, ληϊστής καὶ ληϊστής γράφεται, καὶ ληϊστήρ ποιητικῶς, καὶ ληϊστωρ. ἐκ τούτου καὶ ληϊστικός. τὸ ἔλκον ἐνθύμημα. οὐχ εἰς ληϊστής ἐφόνευσεν, ἀλλὰ πολλοί. τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ ΣΥΝ ΠΑΛΗΘΕΙ ΧΕΡΩΝ.

124. πῶς ἂν ἐτόλμησεν ὁ ληϊστής φονεῦσθαι αὐτόν, εἰ μὴ δῶρα ἔλαβεν ἔκ τινος τῶν Θηβαίων;

131. Τ'ΑΦΑΝΗ, ἦγουν τὰ ἄσθηλα περὶ Λαίου.

132. ΕΞ ΥΠΑΡΧΗΣ, ἦγουν ἀναδραμῶν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

134. ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΟΝΤΟΣ. πρόθεσις πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπὲρ προθέσεως.

135. ΕΝΔΙΚΩΣ ΣΥΜΜΑΧΟΝ, ἦγουν βοηθὸν ἐν δίκῃ. σύμμαχος τῷ δεῖνι, ὡς πρέμαχος. ἦγουν ποιοῦντα ἐμὲ τὰ ἀνήκοντα τῷ θεῷ.

138. ΑΛΛ' ΑΥΤΟΣ ΑΥΤΟΥ. συνυπακούεται ἡ ὑπὲρ ἀπὸ κοινοῦ, ἢ ἢ, ἀλλ' αὐτὸς ὑπὲρ ἐμυλίου. ΑΠΟΣΚΕΔΩ, ἀποσκηδιάσω, ἀποσπέμψω. ΜΥΣΟΣ, τὸ μίσγμα· μῖσος, ἡ ἔχθρα.

140. ΤΟΙΑΥΤΗ ΧΕΙΡΙ, τοιαύτη τόλμη χειρὸς, τοιούτω φόνῳ.

143. ΙΣΤΑΣΘΕ, ἀνίστασθε, ἀνάστητε, τοὺς κλάδους τῆς ἱκετηρίας ἀπάραντες. ἔστι δὲ κλάδος ἱκετήριος, κλών ἐλαίης ἐστειμμένος ἐρίοις, ὃ δὴ καὶ ἱκετηρίαν ἔλεγοι. ἐλαία, τὸ δένδρον· ἐλάα, ὁ καρπὸς.

147. ΤΩΝΔΕ ΓΑΡ ΧΑΡΙΝ. καὶ γὰρ χάριν τῶνδε διῦρο ἰσορροϋσθαι, ὃν οὗτος ἐπαγγέλλεται, ἔχουν ὑπερχειρεῖται.

151. Ω ΔΙΟΣ ΑΔΥΠΗΣ. ἔχουν ἢ δι' αἴρος διαδομένη φήμη. κού-
λογος. λέγει δὲ τὸν χρησμόν.

154. ΙΗΙΕ ΔΑΔΙΕ ΠΑΙΑΝ. διὰ μίτου τοῦτο. ἐπὶ τῶν παιάνων
λέγεται τὸ ἴδιον, ἐπὶ τοιούτῳ μίλει ἦσαν τοὺς παιάνας. ἐπὶ δὲ πρὸς τὸν
Ἀπόλλωνα ῥέοντο οἱ παιάνες, ἐλέγτο καὶ ὁ Ἀπόλλων ἴδιος, ὡς ὑπὸ
τοιούτου μίλου ὑμνούμενος, ὥσπερ εὖτος ὁ Διόνυσος. καὶ ἐπὶ τοῦ παιάνος
τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει. λέγεται γὰρ παίαν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος,
καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ Ἀπόλλων, καθ' ὃ καὶ ἐνταῦθα, δεικνύται δὲ καὶ ἐν
τούτοις τοῦτο σαφέστερον.

Τυμνίῳ Παιῶνα μίγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

156. ΠΕΡΙΤΕΛΛΟΜΕΝΑΙΣ. κατὰ τὰς περιτελλομένας ἄρας, τὰς
κατὰ κύκλον ἐπιούσας.

158. ΑΜΒΡΟΤΕ, ἀθάνατοι, ἀδικᾶσιν. τὸν χρησμόν λέγει.

159. ΚΕΚΛΟΜΕΝΩ, ἐπικλαυμένη. ἢ μετοχὴ δοτικὴ ἀντὶ βήματος.
ἔχουσι δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ Ομήρου.

161. ΑΡΤΕΜΙΝ. ἢ αὐτὴ ἑστὶν ἡ Ἀρτιμις τῇ Ἑκάτῃ, ἥτις ἐτιμᾶτο
ἐν ταῖς τριόδαις.

162. ΦΟΙΒΟΝ. καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν μακροῦτον τίμωντα τὰ βίβλιν.

163. ΑΛΕΞΜΟΡΟΙ, ἀποδιδόνοντες τὴν μίγαν, ἔχουν τὴν δυστυχίαν.

164. ΠΕΡ ΟΡΝΥΜΕΝΑΣ ΠΟΛΕΙ. ἢ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ἐπὶ, ἔχουν
κινουμένης κατὰ τῆς πόλεως.

166. ΗΝΥΣΑΤ' ΕΚΤΟΠΙΑΝ, ἔχουν ἐποιήσατε ἐκτετοπισμένην, του-
τίστι ἐξτεπίστατε, ὑπερόμενον ἐποιήσατε.

167. ΠΟΠΟΙ. πόπας παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ὁ θεός.

172. ΕΚΓΟΝΑ, ἔχουν οἷτοι καὶ τὰ ἄλλα γεννήματα, οἱ καρποί.

174. ΑΝΕΧΟΥΣΙ, ἀνισιν ἔχουσι, ἀναπαύονται.

176. ΕΥΠΤΕΡΟΝ, καλῶς ἔχοντα ἵνακα τῆς πλείους, ἔχουν ἀναπαύονται.

177. ΚΡΕΙΣΣΟΝ ΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΥ ΠΥΡΟΣ, εὐτενέστερον τῆς περισ-
σεως μεγάλης φλογός, καὶ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μῆκος παρεκκλίν. ΟΡΜΕ-
ΝΟΝ, κινούμενον πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ ἰσπίρου θεοῦ, ἔχουν σκοτεινοῦ,
περιφραστικῶς δὲ τοῦ Αἰδου, πρὸς ὃν ἔλεγον διὰ τῆς Ἀχέρουσας λίμνης
κατέλυσθαι τὰς ψυχάς.

181. ΠΡΟΣ ΠΕΔΩ, παρὰ τῇ γῇ τῇ θνητῇ, τῇ φερούσῃ, ἐκ
ἀπὸ τῆς γῆς μετακλιμένους τῆς λαιμικῆς νόσου τὰ ζῶα.

182. ΑΝΟΙΚΤΩΣ, μὴ φροντισμένη ὑπὸ τινος ἐλευθερωθῆναι ἀνελιώς.

183. ΕΠΙ ΜΑΤΕΡΕΣ. ἤρουν ἐπὶ τούτοις οἱ αἱ ἄλλοι, κινήται δηλο-
νται, καὶ ποικίλαι μαίεις, ἤρουν πεπολιωμένοι γράκι. ἐπίπληπος, ὁ ἐπὶ
τῷ πάπῳ πάππος. εὐτω καὶ ἐπιμήτηρ, ἡ μάμμη.

184. ΑΚΤΑΝ ΠΑΡΑΒΩΜΙΟΝ, τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐσχάν.

185. ΑΛΛΟΘΕΝ ΑΛΛΑΙ, ἤρουν ἀπ' ἄλλου μέρους ἄλλαι κείμεναι.

186. ΙΚΤΗΡΕΣ, ἰκέτιδες ἐπισπινκνύσι ἔνικα τῶν χαλεπῶν πόνων.

187. ΠΑΙΑΝ ΔΕ. ὁ εἰς τὸν ἀπέλλων ὕμνος περιφρονῶς ὑμνῆται.
ἐποικνύον οἱ μὴ παθόντες, ἐπίνκνουν οἱ παθόντες. ΟΜΑΤΑΟΣ, ἄμα
ὑπὸ πάντων ἡδομένη. σύνκυλος, σύμφωνος, ἰσὶ δηλονότι.

189. ΕΥΩΠΑ, ὅξυ ὄρωσα καὶ κἀκάρην. πρὸς μὲν τὸ ΑΡΕΑ, τὸ
ΑΧΑΛΚΟΣ· πρὸς δὲ τὸ ΜΑΛΕΡΟΝ, τὸ ΦΑΕΓΕΙ.

193. ΝΩΤΙΣΑΙ. λήπει τὸ ὄρος.

196. ΕΣ ΤΟΝ ΑΠΟΞΕΝΟΝ. εἴτε εἰς τὸν ἀνιπιτῆδιον τοῖς ξένους εἰς
ἐλλομένους, τὸν ταρχυῶδη πόντον τὸν Θράκην, ἤρουν τὸν Εὐξείνου πόντον.

200. ΤΟΝ Ω ΠΥΡΦΟΡΩΝ. ὦ νύμφην, ἤρουν διακνῶν, γὰ κρήνη τῶν
πυρφόρων ἀστράκων. ἢ οὕτως· ὦ νύμφην τῷ κρήνῃ τῷ σῷ καὶ διὰ τῆς σῆς
ἰσχυρὸς τὴν πυρφόρον ἀστράκην.

202. ΥΠΟ ΣΩ ΦΘΙΣΟΝ. φθεῖρον ὑποθαῖς τῷ σῷ κερκυνῷ, ἤρουν
κερκύνουσαν αὐτὴν, κατ' αὐτῷ βαλὼν κερκυνὸν τὸν σόν.

203. ΧΡΥΣΟΣΤΡΟΦΩΝ. ἀπὸ τοῦ τόξου, τοῦ χρυσῆν νευρὸν ἔχοντος.

205. ΕΝΔΑΤΕΙΣΘΑΙ, ἐνδοκτερίζω, ἐνδοκταῖσθαι, μερίζεσθαι, διαδι-
δοσθαι. ΑΡΩΓΑ, προϊσόμενα.

210. ΕΠΩΝΥΜΟΝ, τὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν Θεῶν καλούμενον.

212. ΟΝΟΣΤΟΔΟΝ, τὸν σιτόμολον, τὸν συμπορευόμενον ταῖς Μαι-
νάτιν, διότι ἔχει λαμπράν ὄψιν.

215. ΕΠΙ ΤΟΝ ΑΠΟΤΙΜΟΝ. ἤρουν κατὰ τοῦ αἵματος ἐν θεῷ
θεῷ, τοῦ λαιμοῦ.

216. ΑΙΤΕΙΣ, ἀντὶ τοῦ αἵτῃ, ἤρουν παρακαλεῖς. Α Δ' ΑΙΤΕΙΣ,
μετ' ὧν τὴν αἵτησιν ποιῇ. ΤΙΠΗΡΕΤΕΙΝ, ὑπουργεῖν κατὰ τῆς νόσου.

218. ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΝ, ἐλευθερίαν τοῦ βάρους τῶν κακῶν.

219. ΞΕΝΟΣ ΜΕΝ. οὐκ ἐνχόμενος ζητεῖν τὸν λόγον τεύτεν, τὸν

περὶ τοῦ Φονέως. οὐκ ἐνιχόμενος ζητεῖν τὸ πραχθῆναι. ξένος τοῦ λόγου. ἐπεὶ οὐκ ἔστι μοι συγγενής· καὶ ξένος τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἐγὼ πίπραχα τὸν Φόνειον.

222. ΝΥΝ Δ' οὐχ οὕτω ποιῶ δηλονότι, ἀλλὰ ΠΡΟΦΩΝΩ, ἥρουν προφύλλω, ὡμῶν πᾶσι τοῖς Καθήμεῖσι· ὅστις γὰρ αὐτὸς ἀπὸς εἰς ἀπὸς τιλῶ, τὰδε. τιλῆ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἥρουν Ἕλλην ὑπάρχει. καὶ τιλῆ εἰς τοὺς ἀπὸς, ἦται ἀπὸς ὑπάρχει· ΤΥΣΤΕΡΟΣ, δηλονότι τοῦ Φόνειου.

224. ΟΣΤΙΣ ΠΟΘ' ὙΜΩΝ. τὸ ὅστις ποτε γενικῇ αἰὶ συντάσσεται· ὅστις τῶν ἀνδρώπων.

227. ΤΠΕΞΕΛΩΝ. ἐξελὼν, ἐκκαλὼν ΤΟ'ΥΠΙΚΑΗΜΑ, ἥρουν τὸ ἔγκλημα, ὡς ποιήσας αὐτὸς δηλονότι, τὴν κατηγορίαν. οὕτω καὶ ἐπικαλῶ, τὸ ἐγκαλῶ. εἰ γοῦν φεβύεται τὸ ἔγκλημα ὡς μήγα, ἐκκαλὼν τὸν Φόνειον λέγει αὐτὸς καθ' αὐτοῦ, ἥρουν κατηγορεῖται αὐτοῦ. καὶ οὐ πᾶσι οὐ ἀνδρῶπος ἄλλο ΔΥΣΤΕΡΓΕΣ, ἥρουν βαρὺ, ἐπαχθὺς, ἢ τὸ ἀποδεκμῆσαι τῆς πατρίδος εἰς ἄλλαν γῆν.

231. ΤΟΝ ΑΥΤΟΧΕΙΡΑ, τὸν αὐτοεργὸν τοῦ Φόνειου, καταχρηστικῶς τὸν Φονέα. αὐτόχειρ δὲ, ὁ εἰκίαις χερσὶ τοῦτον ποιήσας.

232. Η ΧΑΡΙΣ, ἡ εὐχρηστία. ΠΡΟΣΚΕΙΣΕΤΑΙ. πρὸς τῇ κίρδι κίτεται, ἐκίρην δηλονότι, καὶ ἡ χάρις.

233. τὸ ΑΠΩΣΗΙ πρὸς τὸ ΣΙΩΠΗΣΕΣΘΕ ἀφορᾷ, καὶ Φιλάτῃ μὴν τὸ πρόσωπον, ἐκαλλάτῃ δὲ τὸν ἀρεμόν. ᾤριδα γὰρ πλκθυντικῶς λέγουσιν, εἶον, εἰ δ' αὖ σιωπήσεις καὶ ἀπώσεις τόνδε τὸν λόγον, ὃν ἐγὼ κεινῶ, ἢ ἔνικα φίλου δέϊτας τις, ἢ ὑπὲρ ἐκτοῦ, ᾧ μετὰ ταῦτα θέλω, ταῦτα χερὶ κλύειν ἐμοῦ.

240. ΧΕΡΝΙΒΑΣ ΝΕΜΕΙΝ. μήτε καθάρτα παρίχησιν αὐτῷ. χερνίβει δὲ, τὸ προκαθάρισον, ὡς περὶ ὁ Συνίστος (Epist. 121.) τὰς ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χερνίβει. χερνίβει, τὸ τὰς χεῖρας ἀπονέζειν ὕδατι.

242. ΤΟ ΠΥΘΙΚΟΝ. πλκρικτμός, σχῆμα καινοπρεπείας. τὸ κητικόν ἀντὶ γενικῆς, τοῦ Πυθίου θεοῦ, τοῦ προστάξαντος ζητεῖν τὸν Φονέα.

245. ΕΚΤΡΙΨΑΙ, κακῇ μοίρᾳ κατασφίλει τὴν ζωὴν.

249. ΕΠΕΤΧΟΜΑΙ, ἐπὶ εὐχῆς. ἀπιύχομαι δὲ, τὸ ἀπαγορεύω. κητιύχομαι δὲ, τὸ κητινῶμαι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ καλοῦ κητινῶμαι. Ἀριστοδῶς· Ὅσα δὲ γενεθλίας θεοῖς κητινῶμαι. ἢ κατὰ ἐνταῦθα ἀρρή, ἀντὶ τοῦ λίαν.

252. ΤΜΙΝ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤ' ΕΠΙΣΚΗΠΤΩ. ὁδῶκως ἐντέλλομαι

τὸ ἀγῶνι τὸν Φοῖβον, ἢ ἀπαυθιῖσθαι τῶν οἰκῶν καὶ τῶν θυσιῶν. πρὸς τὸ ΕΓΩ ΜΕΝ ΤΟΙΟΣΔΕ ἀποδίδεται τὸ ΥΜΙΝ ΔΕ.

ΤΕΛΕΙ·. τελῶ τὸ ἀργύριον· τελῶ τὴν χάριν, ὡς ἀργίας ἔφη· (ν. 232.) τελῶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἔχουν Ἕλληνας ἐμὲ. τελῶ καὶ τὸ πρᾶξιόν, ὃ κρείττονος μετὰ τῆς ἐκ, ἔχουν ἐκτελῶ.

253. ΥΠΕΡ Τ' ΕΜΑΥΤΟΥ. ὑπὲρ ἐκείνου λίγαι ταῦτα ἐπισκῆπτειν, ἐπεὶ εὐρημένον τοῦ Φοῖβου, καὶ δίκην διδωκότος, ἀπαλλάσσεται μὲν Φροντιδὸς, ἀσφαλίστην δὲ αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἔξει, τῆς κατὰ τῶν βασιλείων τέλει ὑπετεταμένης, τῷ τὸν ἀπὸ τιτολημνότητος κικλοῦσθαι.

254. ΑΚΑΡΠΩΣ Κ' ΑΙΘΕΩΣ. διὰ τὸ μὴ καρποφορεῖν, καὶ μὴ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς τινος τῶν θιῶν. παρὰ μηδενὸς τῶν θιῶν εὐρισκούσης βοήθειαν.

255. ΟΥΔ' ΕΙ ΓΑΡ ΗΝ. οὐδὲ γὰρ, εἰ μὴ ἦν τὸ πρᾶγμα, ἔχουν τὸ ζητεῖν τὸν Φοῖβον, ὑπὸ τοῦ θεοῦ μεμνημένον — νῦν δὲ δικάσιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ἐπιζητεῖν. καὶ ὁ θεὸς κινεῖ, καὶ ἔγω ἐπιβιβάζω.

260. ΟΜΟΣΠΟΡΟΝ, εἰς ἣν ἴσπειρε καὶ ἐκείνος καὶ ἔγω.

263. ΚΕΙΝΟΥ ΚΡΑΤ'. τὸ κρᾶτα, τὴν κεφαλὴν· εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκείνου, ἔχουν τοῦ γένους, ἐνέλατο ἡ τύχη· ἀντὶ τοῦ ἐδυστύχησε τὸ γένος.

266. ΤΟΝ ΑΥΤΟΧΕΙΡΑ, τὸν αὐτοφρόν, τὸν ταῖς οἰκίαις χερσὶν ἐργασάμενον τὸν Φύον.

268. ΑΓΗΝΟΡΟΣ. Ἀγνώω τὸν Καῖμον· οὕτως τὸν Πελοπιδωρον. οὕτως τὸν Λαῖον· οὕτως τὸν Οἰδίποδα. κατὰ ἀνακωδισμόν.

269. ΤΟΙΣ ΜΗ ΔΡΩΣΙΝ, τοῖς μὴ πράττουσι ταῦτα, ἔχουν τοῖς μὴ ὑπερμαχημένοις καὶ ζητοῦσι τὸν Φοῖβον.

270. ΑΡΟΤΟΝ. σπέρν. μήτε σπέρνεν τινὰ αὐτοῖς τὴν γῆν, μήτε τοὺς πλοῖας τῶν γυναικῶν αὐτοῖς, τὴν γῆν δηλονότι. ἀροτός, ὁ καιρὸς ἔτε ἀροτρωσίν.

272. ΕΧΘΙΟΝΙ. καὶ ἔτι ταύτης μᾶλλον μεμνημένη τύχη.

273. ΤΜΙΝ ΔΕ. τοῖς ἀποδιδωμένοις τοὺς ἡμετέρους λόγους.

276. ΩΣΠΕΡ Μ' ΑΡΑΙΟΝ. καθὼς μὲν ἐν κατάκεισις ἐμετέστης, οὕτως ἐγὼ ἐν αὐτῇ ταῖς κατάκεισι. ἔχουν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ ἢ κατηρέσω ἐμοί, ἐπ' αὐτῇ λέξω κἀγώ. μετὰ θάρρους λαμβάνω τὴν κατάκειν, ὅτι οὐκ εἶδα τίς ἐστὶν ὁ Φοῖβος τοῦ Λαίου.

278. ΤΟ ΔΕ ΖΗΤΗΜΑ. τῆς δυνάμειος ἢ τοῦ Φοῖβου εἰπεῖν, ὅστις ἐργασθεὶς ποτε τὸν Φύον.

282. ΤΑ ΔΕΥΤΕΡ' ΕΚ ΤΩΝΔ' ΑΝ. τὰ ἐκ τῶνδε δεύτερα, ἤγουν τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει μετὰ ταῦτα, λέγοιμι ἂν ὅτι μοι δοκεῖ, ἤγουν φαίνεται, δεύτερα.

283. ΜΗ ΠΑΡΗΣ, μὴ καταλίπῃς τοῦτο εἰπεῖν.

284. ΑΝΑΚΤ' ΑΝΑΚΤΙ. τὸν Απόλλωνα καὶ τὸν Τειρεσίαν λέγει ἄνωχλα, τὸν μὲν, ὡς φύσει ἀνάσσοντα, τὸν δὲ Τειρεσίαν, ὡς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων οὕτω τιμώμενον, διὰ τὸ κράτος τῆς μαντικῆς.

287. ΟΥΚ ΕΝ ΑΡΓΟΙΣ. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρήματος· οὐκ ἀργῶς. ΕΠΡΑΣΑΜΗΝ. ὥσπερ τὸ ἐγεννησάμην παρὰ Συνεσίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐγέννησα· καὶ τὸ διήκησάμην, ἀντὶ τοῦ διήκησα· καὶ τὸ ἐθαυμαξάμην, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα· οὕτω καὶ τὸ ἐπραξάμην, ἀντὶ τοῦ ἐπραξα, τῇ μὲν φωνῇ παθητικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἐνεργητικά.

288. ΔΙΠΛΟΥΣ ΠΟΜΠΟΥΣ, δύο τοὺς παραπέμφοντας αὐτὸν δευρὸς πομπῆς, ὁ προπομπῆς. καὶ πομπῆς, ὁ ἀποσπασθεὶς πρὸς τινα μαντεῖαν. πρὸ μακροῦ δὲ, διὰ τὸ μὴ παρεῖναι, θαυμάζεται ὁ Τειρεσίας.

293. ΤΟΝ Δ' ΙΔΟΝΤ'. τὸν δὲ ἰδόντα, ὡς ὑπὸ ὁδοιπόρων ὄλωλε, οὐδεὶς ὄρᾳ, ἀντὶ τοῦ γινώσκει.

294. ΔΕΙΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ. ἀλλ' εἰ μὲν δὴ καὶ φόβος τι μέρος ἔχει. εἰ ἔχει μέρος δείματος, ἦτοι εἰ ποσῶς φοβεῖται ἀκούων τὰς σὰς ἀράς, οὐ μενεῖ, ἀλλ' ἐξαγγελεῖ.

296. ΩΙ ΜΗ 'ΣΤΙ. ὃ τινι τῶν ἀνθρώπων μὴ φόβος ἐστὶ κακόν τι πράττειν, τοῦτον οὐδ' ἔπος φοβεῖ, ἤγουν λόγος.

301. ΧΘΟΝΟΣΤΙΒΗ, τὰ ἔχοντα τὴν δίκαιαν ἐν τῇ γῇ, ἤγουν τὰ καταχθόνια.

303. ΟΙΑΙ ΝΟΣΩΙ. συνέστι τῇ νόσῳ· καὶ, συνέστι τῇ μανίᾳ.

305. ΦΟΙΒΟΣ ΓΑΡ. ὁ Απόλλων, εἰ καὶ μὴ ἤκουσας τῶν ἀγγέλων, πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, μόνην ἂν ἐλθεῖν ἐλευθερίαν τοῦδε τοῦ νοσήματος, εἰ τοὺς κτανόντας τὸν Λαῖον μαθόντες εὖ, κλείναιμεν, ἢ ἐκ τῆς γῆς πέμψαιμεθα φυγάδας.

313. ΡΥΣΑΙ ΔΕ ΠΑΝ. ἤγουν καθήρον ἡμᾶς τοῦ μίσγματος, τοῦ διὰ τὸν φονευσθέντα γεγενημένου.

314. ΕΝ ΣΟΙ ΓΑΡ ΕΣΜΕΝ. ἦτοι ἡ σωτηρία ἡμῖν ἐν σοὶ φαίνεται. τὸ ὥσπερ δὲ τινα ἄνδρα ἐξ ὧν ἔχει καὶ δύναται, κάλλιστος πόνων.

318. ΕΙΔΩΣ, ὅτι μέλλω ἀναγκασθῆσθαι. εἰ γὰρ ἐφύλαττον, οὐκ ἂν ἤλθον ἐνταῦθα.

319. ΩΣ ΑΘΥΝΟΣ. λίαν δύσθυμος, ἤγουν λαλωπήμενος, ᾧ ἰκνύται
ὁ εὐθύμος.

320. ΡΑΙΣΤΑ ΓΑΡ. ἤγουν εὐκολόγηται σὺ τι τὸ σὸν διαίσεις ἀπὸ
καιροῦ, καὶ ἐγὼ τὸ ἱμῶν, ἢ ἱμοὶ πείθῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βασιλεύον-
των τι ταῦτα λέγεται. ἤγουν καὶ σὺ εὐκολόγηται βασιλείαις τὸ σὸν φερτίον,
ἤτοι τὴν σὴν τύχην, καὶ ἐγὼ τὴν ἱμῶν.

322. ΠΟΛΕΙ. τῇ πατρίδι δηλονότι, ἥτις σοι παρέσχε τὰς αἰτίας τῆς
ἀντροφῆς.

323. ΤΗΝΔ' ΑΠΟΣΤΕΡΩΝ ΦΑΤΙΝ. τὸ ἀποσπείρω ἰστέτι μὲν ἀπὸ
αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ἰστέτι δὲ καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς
αἰτιατικὴν, ὡς ἰσταῦθα. — ἀποσπείρων τὴν πέλιν τὴν φῶμην.

324. ΙΟΝ ΠΡΟΣ ΚΑΙΡΟΝ. ἤγουν οὐκ ἔστι σοι συμφέρον. ἢ καὶ εὖν
μὴ ταῦτά περὶ καὶ ἐγὼ, ἤγουν ἢ καὶ μὴ τι εἶπω ἔξω τοῦ αἵοντος, σωπῶ.

325. ΟΥ ΜΗ ΠΟΤΕ. οὐ μὴ ποτε εἶπω τὴν ἱμῶν μυθεΐαν, ὡς ἂν
μὴ φανερά πεισῶ τὰ σὰ κακά.

330. ΕΥΝΕΙΔΩΣ, νοῶν τὸ πρῶγμα, εἶπεν ἔχων τοῦ πρῶγματος.

336. ΑΤΕΓΚΤΟΣ Κ' ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟΣ, ἀνένδοτος, σκληρὸς, ἀμεί-
λιως, μὴ δίδους τέλος τῷ πρῶγματι.

337. ΤΗΝ ΣΗΝ Δ' ΟΜΟΤ, τὴν ἐμεῦ σοι αὐτῷ ἐκίσταν, ὅρην
δηλονότι.

340. ΑΤΙΜΑΖΕΙΣ. μὴ λίσσῃ εἰς τὸ Α' ἔξωθεν τὸ δι. ἀλλ' ὥσπερ
φαμέν ὑβρίζω σε ὑβρην, οὕτω καὶ ατιμάζω σε τιθεῖ. ατιμάζω λέγεις.

344. ΘΥΜΟΥ ΔΙ' ΟΡΓΗΣ, ὀργίζου.

345. ΩΣ ΟΡΓΗΣ ΕΧΩ, ἤγουν ὡς δικάμικαι ἔνικα ὀργῆς, ὡς δυνα-
τὸς ὢν ὀργίζεσθαι. ἀφῆστω, καταλείψω οὐδὲν ἀπ' ἐκείνων, ἃ συμβῆλλαν,
νοῶ.

347. ΕΥΜΦΥΤΕΥΣΑΙ, συνεργήσκει, συγκατασκευάσκει, συνισπινεῖσκει.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὴν βίβιν τῶν φυτῶν κατασκευάζεσθαι.

352. ΠΡΟΣΑΥΔΑΔΝ, προσομιλεῖν, παραγορεύειν, προσδιδάσκειν.

354. ΑΝΑΙΔΩΣ, ἀναισχύντως. οὕτως ἔξω τοῦ πρίποντος παρεκινήθης,
καὶ εἰπὲς τοῦτον τὸν λόγον. ΤΟΥΤΟ ΦΥΤΕΕΣΘΑΙ, τὴν ἀκαλουθεύσαν
τῷ ἥμικτι βλάσκειν.

361. ΟΥΧ ΩΣΤΕ Γ' ΕΙΠΕΙΝ. οὐχὶ ξυῖκα οὕτως, ὥστε εἰπεῖν
ἐγώ σοι μὲν δ' ἰδέσθαι.

366. ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΦΙΑΤΑΤΟΙΣ. περισσῶς λέγεται ἡ σύν. ἤγουν αἰσχρίως συνόντα τῇ μητρὶ.

396. ΕΙΠΕΡ ΤΙ. καὶ δοκῶ λέξιν ταῦτα γρηγορῶς, εἴπερ —

370. ΑΛΛ' ΕΣΤΙ ΠΛΗΝ ΣΟΙ. δέν εἰπῆν σου πρὸς τὸ πλὴν, πρὸς τὴν ὀπιθεῖν ἐξῶθεν νοουμένην εἰς τὸ ἔστι δευτικὴν, ἐπὶνέγκε τὸ σοί. — ΤΟΝ ΤΕ ΝΟΤΝ, ἤγουν κωφὸς τὸν νοῦν, παρατετραμμένος, ἀνόητος.

373. ΤΩΝΔ'. οὐδεὶς ἀπὸ τῶνδε, ἤγουν τῶν παρεστώτων, ἐστίν, ὅς οὐκ ἐνεδιδεῖ σοι ταχέως.

374. ΜΙΑΣ ΝΙΚΤΟΣ, συνεχεῶς τυφλώσεως. — διόλου ἐν τῷ σκότει διατρίβεις.

377. ΩΙ ΜΕΛΕΙ, ᾧ διὰ φροντίδος ἐστὶ τιμωρῆσαι, ἀπαιτῆσαι.

379. ΑΥΤΟΣ ΣΥ ΣΟΙ πᾶμα ὑπάρχεις.

381. ΠΟΛΥΖΗΛΩ. κατὰ τὸν πολὺν φθόνον ἔχοντα βίον.

384. ΔΩΡΗΤΟΝ. κατὰ ἐκούσιον δωρεάν αὐτῆς.

386. ΥΠΕΛΘΩΝ. ὑπέρχουμαι, τὸ ὑποκάτω τινὸς ἔρχουμαι, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κολακεύω· οἱ γὰρ κολακεύοντες ὑπὸ τὴν γῆν σχηματίζονται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑπελθὼν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων λέγεται, ὅταν τοῖς ἀντιπάλους ὑπέρχωνται λαθόντες, ἵνα εὐχειρώτους οὕτω ποιήσαντες καταστρέψωσι.

387. διαβάλλει τὸν μάντιν, ΜΑΓΟΝ αὐτὸν λέγων. ΑΙΓΥΡΤΗΝ, ὀχλαγωγόν. ἀγύρτης, ὁ κατὰ μῆνα λαμβάνων τὰ τέλη.

389. τὸ ΔΕΔΟΡΚΕΝ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν ἔχει τοῦ ὄρεᾶν λαμβάνεται, καὶ ἐστὶν ἀμετάθετον. εἰ γὰρ ἐλέγετο μεταθετικῶς, διὰ τῆς εἰς προθέσεως μετέχινεν ἀντὶ τῆς δηλούσης κίνησιν, καὶ εἶχεν ἀντὶ τοῦ λόγου οὕτως· ὅστις εἰς τὰ κέρδη θέσκει μένον· οὐ διὰ τῆς ἐν, ἥτις αὐτὴ σίσεως ἐστὶ δηλατὴ.

391. ΡΑΨΩΔΟΣ ΚΥΩΝ, ἡ Σφίγξ, ἡ συντιθεῖσα ἐμμέτρους λόγους.

396. ΓΝΩΤΟΝ, γνωστὸν, ἐγνωσμένην. ἦν οὐκ ἐφάνης γινώσκων οὔτε ἀπ' εἰανῶν, οὔτε ἀπὸ τινος ἐκ τῶν θειῶν.

398. ΓΝΩΜΗ ΚΥΡΗΣΑΣ, διὰ τῆς ἐμῆς φρονήσεως εὐσποχήσεως, ἐπιτυχῶν, τῶν αἰνεμάτων αὐτῆς.

400. ΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣΕΙΝ ΠΕΛΑΣ, ἐκ παραλλήλου. τὸ γὰρ παραστήσειν τὸ πέλας σήκασθαι ὁμοί.

402. ΑΓΗΛΑΤΗΣΕΙΝ, τὸ ἄγος ἐλάσειν, ἥτοι ἐμεῖ, ἐν λέγεις φονεῖα εἶναι. Εἰ ΔΕ ΜΗ ΔΟΚΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ μὴ ἦτοθα γέγων. γέγων γὰρ ὦν, ἐξ ἀνάγκης καὶ νομίζεται εἶναι.

408. ΕΞΙΣΩΤΕΟΝ. ἄξιον ἐξισοῦσθαί σοι ὑπ' ἐμοῦ. ΤΟ ΓΟΥΝ ΙΣ' ΑΝΤΙΑΞΕΑΙ, τὸ ἀντιλίξαι σοι ἐμὶ τὰ ἴσα, ἔχουν ἀντιλίγειν. ἐξισοῦσθαί σοι κατὰ τὸ λῆγειν.

411. ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ. προστάτης λέγεται ὁ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἐπ' αὐμίνος, καὶ βοηθῶν τοῖς ὅπισθεν * καὶ ὁ τῷ ἀξιωματικῷ πρέχων τῶν ἄλλων, καθ' ἃ λέγεται ἐνταῦθα. — ἄρχοντας τοῦ Κρέντος οὐ κατηγορηθήσεται δούλος.

416. ΤΟΙΣ ΣΟΙΣΙΝ ΑΥΤΟΥ, ἀντὶ τοῦ, τοῖς σοῦ αὐτοῦ, τουτίστι τοῖς σιαυτοῦ.

418. ΕΛΑΙ, ἐλάσει. ΔΕΙΝΟΠΟΥΣ ΑΡΑ, φοβερά τὴν ἐπιδημίαν κατ' αὐρά. ΑΜΦΙΠΑΝΞ, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ πλήττουσα. ἤγουν ἐξελάσσει σε τῆσδε γῆς, βλέποντα νῦν μὲν ἐρῶς, ἴαυτα δὲ βλέποντα σκότον.

419. ΒΛΕΠΟΝΤΑ ΝΥΝ ΜΕΝ ΟΡΩ' ΕΠΕΙΤΑ ΔΕ ΣΚΟΤΟΝ. καινότερον εἶπεν βλέποντα σκότον, ὥσπερ ἢ τις εἶποι, σιῶπην λέγοντα.

420. ΠΩΙΣ ΛΙΜῆΝ, πῶις Κιθαιρῶν οὐκ ἔστι σύμφωνος ταχίως τῆς σῆς βοήσεως; συμφωνῶ τῷδε * σύμφωνος δὲ εἰμι τοῦδε.

423. ΕΥΠΛΟΙΑΣ ΤΥΧΩΝ, διὰ τὸ εὐρεῖν σε τὸ αἶνγμα.

425. Α Σ' ΕΞΙΣΩΣΕΙ. ἴσιν διίξει σε σοί, ἤγουν ὅστις εἰ διίξει σε * ὅτι υἱὸς εἰ ταύτης, ἢ νῦν συνοικεῖ.

426. ΤΟΤΜΟΝ ΣΤΟΜΑ, τοὺς ἐμούς λόγους ἀτίμαζε. οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἀπὸ τῶν βροτῶν, ὅστις χεῖρόν σου φραθήσεται, ἀφανισθήσεται.

430. ΠΑΛΙΝ ΑΥΟΡΡΟΣ. ἐκ παραλλήλου. ΑΠΕΙ, ἀπειλύει.

432. ἀπειλύομαι * ἴσθ' δι' ὡς οὐδὲ ἦλθον ἀν, εἰ —

437. ΤΙΣ ΔΕ Μ' ΕΚΦΥΤΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἔφυσε, τουτίστι ἐγέννησε.

438. ΦΥΣΕΙ ΣΕ. τὴν γέννησίν σου διίξει, διίξει σε ὅταν ἐγεννήθῃς.

439. τὸ ΩΣ καὶ τὸ ΑΓΑΝ ἐκ παραλλήλου. ΑΙΝΙΚΤΑ, αἰνγματὰ, κεκρυμμένα.

440. ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ἴσθ' τὸ ἐξετάσει καὶ ἐρεύη καταλαμβάνειν.

447. ΑΠΕΙΜ'. ἀπειλύομαι εἰπὼν ἐμῖνα, ὥν ἔνεκα ἦλθον.

448. ἴσθ' ὅπου, καὶ ἴσθ' ὅπως κατὰ τοὺς Ἀθηκοὺς.

450. ΑΠΕΙΑΩΝ, μετὰ ἀπειλῆς καὶ ἀνακηρύξεως τοῦ φόνου τοῦ Λαίου.

452. ΛΟΓΩ. οὐ τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ λόγῳ. ΕΓΓΕΝΗΣ, ἐξώμεος. οἷ' οὐ φραθήσεται τῷ συμβαλεσκότῳ, ἤγουν τῷ ἀναγνωρισμῷ.

456. ΕΜΠΟΡΕΥΣΕΤΑΙ, βαδίσει, ἐμπιμπασθήσεται, διελεύσεται.

460. ΟΜΟΣΗΠΟΡΟΣ, τὴν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα στείρων.

461. τὸ ΕΥΕΥΣΤΕΜΕΝΟΝ Ἀφικόν ἀντὶ τοῦ ψευστάμενον.

462. ΦΑΣΚΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ Φάσκε. ΗΔΗ, ἔξ ἑκείνου, ἀπὸ τοῦ νῦν. Φάσκων καὶ Φάσκε. ὅταν τίθεται εἰς τὸ ἀπαρέμφατον καὶ ἡ τοῦ προσώπου αἰγιατική, θίλει καὶ τὸ δει· ὅταν δὲ οὐ τίθεται ἡ αἰτιατική τοῦ προσώπου, τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προσκλητικῷ.

465. ΑΡΡΗΤ' ΑΡΡΗΤΩΝ. ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ δειλαῖα δειλαίων.

467. ΩΡΑ ΝΙΝ. καίρος ἐστὶ νωμῶν αὐτόν, ἔχουν κινῆν, τὸν πύδα στεναρώτερον, ἔχουν ευτενώτερον, ἀνέμοις ἰσοταχῶν ἴσπων.

470. Ο ΔΙΟΣ ΓΕΝΕΤΑΣ, γόνος, ὁ Ἀπόλλων. γένετης, ὁ υἱὸς ἑταῦθα, καὶ ὁ πατὴρ ἀλλαχού.

473. ΕΛΑΜΨΕ. ὁ χρησμὸς γὰρ τοῦ Παρνασεῦ τοῦ χιονώδους, ὁ Φακὴς ἀγρίως, ἐδήλωσε πάντα Θηβαίον ἰχθυῖν, ἀντὶ τοῦ ζητῆν, τὸν κρυπτόμενον ἄνθρωπον, ἔχουν τὸν Φονία.

477. ΤΗΑΙ Τ' ΑΓΡΙΑΝ ΤΑΑΝ, ἔχουν ὑπὸ δειδρα καὶ ἄλσος, κατεκίαν ἀγρίων ζώων.

479. ΜΕΛΑΕΩΙ ΠΟΔΙ ΧΗΡΕΥΩΝ. κατὰ ἀθλίαν περίαν μονάζων, μόνος βαδίζων, καὶ μηδὲν γνωτωσκέμενος.

480. ΑΠΟΝΟΣΦΙΖΩΝ, ἔχουν ἐκφεύγων τοὺς χρησμούς τοῦ μίστου ἐμφαλῶς τῆς γῆς. ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τοῦ μίστος τῆς γῆς, τουτίστι τοῦ Παρνασεῦ. τὰ ἐπὶ τῇ ἐριυνήσει αὐτοῦ μαγεῖα.

484. ΣΟΦΟΣ ΟΙΩΝΟΘΕΤΑΣ, Τιμωρίας, ὁ τὰς πλῆσεις τῶν αἰωνῶν ἡκαθίζει, ἔχουν διατάττων καὶ εὐκρίνων, τουτίστιν ὁ διδάσκαλος τῆς πλῆσεως τῶν αἰωνῶν.

488. ΟΥΤ' ΟΠΙΣΩ, οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἰρεῖδων τὸν νοῦν, οὔτε κατὰ τὸ παρελκλυθός.

489. ΛΑΒΔΑΚΙΔΑΙΣ, τῷ Λαίῳ. ΤΩΙ ΠΟΛΥΒΟΥ, τῷ Οιδίποδι. -- τίς Φιλοτεκνία ἔκειτο ἢ τῷ Λαίῳ πρὸς τὸν τοῦ Πολύβου, ἔχουν τὸν Οιδίποδα, ἢ τῷ Οιδίποδι πρὸς τὸν Λαῖον;

491. ΟΥΤΕ. οὐ πᾶποτε, ἔχουν οὐδαμῶς ποτε οὔτε πρότερον ἔγνω, οὔτε ταυτὴν ἤκουσα.

492. ΠΡΟΣ ΟΤΟΥ. παρ' οὗ, νίκους δηλονότι, ἐλεύσεμαι ἐπὶ τὴν ἐπιδημήσασαν μαντείαν τοῦ Τιμωρίου τῷ Οιδίποδι, ἔχουν κατὰ τοῦ Οιδίποδος. ΛΑΒΔΑΚΙΔΑΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, ἔχουν τῷ Λαίῳ ἔνθα τῶν ἀδύλων θανάτων.

500. ΑΝΔΡΩΝ Δ' ΟΤΙ ΜΑΝΤΙΣ. ἡ κρίσις δὲ τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ μάντις ἔχει πλῆν ἢ ἔργῳ οὐκ ἴσιν ἀλμθῆς.

503. ΣΟΦΙΑΙ. φρονήσαι δὲ φρόνησιν παρελάττειν ἄν.

506. ΟΡΘΟΝ ΕΠΟΣ, σαφὴ καὶ βίβαιον λόγον. ΚΑΤΑΦΑΙΗΝ, κατηγορήτικη.

510. ΒΑΣΑΝΩ. καὶ κατὰ ἄλλαν ἐξίτασιν καὶ κρίσιν ὥσθι ἡδὺς τῇ πόλει.

512. ΚΑΚΙΑΝ, ἥρουν ψόγον· καὶ δὲ λέγεται καὶ κακίῳ τὸ ψέγον.

513. ΠΟΛΙΤΑΙ. πολίτης ἰμέος ἴσιν ὁ δεινὰ· εὐδίππου δὲ μετὰ τῆς συν· ἥρουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἴσιν ἰμοὶ πόλεως. συμπολιτεύεται δὲ μοι τις, μετὰ τῆς συν, ἥρουν τὴν αὐτὴν ἰμοὶ πόλιν εἰκέλ. — ΠΕΠΤΥΣΜΕΝΟΣ, ἀκηχεύς. ΠΑΡΕΙΜ', παρὰγόντα. ΑΤΑΝΤΩΝ, δυσανασχιστῶν, τουτίσιν ἀφορήτως ἔχων.

515. ΕΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΑΙΣ ΞΥΜΦΟΡΑΙΣ. ἐν ταῖς δυστυχίαις ταῖς νῦν νομίζῃ τι πεπειθῆναι παρ' ἰμοῦ εἰς βλάβην φίρον, ἥρουν ἀφορῶν, εἴτε διὰ λόγων, εἴτε δι' ἔργων, οὐδαμῶς ἴσιν ἰμοὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον παρκατεσπῆναις ζωῆς, φέρντι τήνδε τὴν κατηγορίαν.

519. ΟΤ ΓΑΡ ΕΙΣ ΑΠΛΟΥΝ. τὸ ἀπλοῦν ἐνίστε θελοῖ τὸ ἀπείλικτον, εἶεν ἀπλοῦν ἥθος, καὶ ἀπλοῦς λόγος, ὅτι ἔχει ἰκαντίον τὸ παυκίαν. ἐνίστε δὲ τὸ ἀσύμφυτον, ὅτι ἔχει ἰκαντίον τὸ σύμφυτον. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀπλοῦν τὸ ἐν θελοῖ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων εἰπεῖν πρὸς τὸ, οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρεται, ὁ δὲ ΕΙΣ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ἀποδίδωσι, συνάγων τὰ πολλὰ μετὰ ἐπιτάσεως εἰς τὴν τοῦ μεγίστου ὑπέρθετον.

528. ἀπὸ ἀναμφιδόλου διακρίσεως ὀφθαλμοῦ, καὶ ἀπὸ ἀναμφιδόλου διακρίσεως γνώμης.

537. ΕΒΟΛΑΕΥΣΩ ΠΟΙΕΙΝ, ἢ μωρίαν τινὰ ἐπικλαῶν ἐνέικαι μοι, ἢ ὑποκλαῶν ὅτι οὐ μάθειμι τὸ ἔργον τοῦτο σὺν δόλῳ κινούμενον.

542. Ο ΠΑΝΘΕΙ. τὸ δ' πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀπίδωκε. ὑπὸ πληθους ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ χρημάτων.

543. ΟΙΣΘ' ΩΣ ΠΟΙΗΣΟΝ. γινώσκεις ὥπως μέλλεις ποιῆσαι ἔτι κα τῶν ἐρημίαν ὑπὸ σοῦ.

546. ΒΑΡΥΝ. βαρὺς, ἐπὶ ψυχῆς, ὁ δίσκολες καὶ ἀγανακτῆσιν ἔχων. καὶ βαρὺς, ἐπὶ σώματος, ὁ βίβαρμίνος καὶ δυσκίνητος. ἐνταῦθα δὲ οὐ τὸν ἔχοντα τὸ βάρος ἐν ἑαυτῷ λέγει καὶ τὴν ἀγανάκτην· ἀλλὰ τὸν γινόμενον

νόμενον ἐτέρῳ τοιούτῳ. ὥστε τὸ βαρεὺς ἐνίοτε μὲν τὸν βαρυνόμενον δηλοῖ, καὶ ἐπὶ πάθους λέγεται· ἐνίοτε δὲ τὸν βαρὺν ὄντα, καὶ ἐνεργείας ἐπὶ δηλωτικόν.

547. ΤΟΥΤ' ΑΤΤΟ. περὶ τούτου αὐτοῦ, οὗ λέγεις, ὅτι εὐρηκὰς με δυσμενῇ σαύῳ, τὴν ἀπολογίαν μου ἄκουσον.

549. ΤΗΝ ΑΥΘΑΔΙΑΝ. αὐθάδεια, ἀσήμεια ὁμιλίας ἐν λόγοις.

552. ΥΨΕΞΕΙΝ. ὑπέχει τὰ νῶτα ἢ θάλασσαν τῷ Διονύσῳ, ἥγουν ὑποκείμενα ἔχει. καὶ ὑπέχει τις τινὶ δίκην, ἥγουν ὑποκείμενον ἔχει· ἐαυτὸν εἰς δίκην. ὅπρι ἐνίοτε μὲν τετελεσμένην ἔχει τὴν σύνταξιν, οἷον, ὑπέχω σοι δίκην· ἐνίοτε δὲ ἀτελῇ, οἷον, ὑπέχω δίκην, ὅτε ἐξ ἀνάγκης ἢ δοτικῇ συνυπακούεται.

555. ΩΣ ΧΡΕΙ' ΗΙ. χρεῖα καὶ χρήσιμα, ἥγουν χρήσιμον ἢ πέμψαι. ἐκ τούτων σύγκειται καὶ τὸ χρῆ.

558. ΠΟΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ. τοσοῦτον χρόνον πονῶ γόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ (Εὐριπ. Ορ. 88.) πόσον χρόνον δὲ δαμνίοις πίπτωχ' ὕδε; ἥγουν ἐπὶ πόσον χρόνον κείται ἐν τοῖς δαμνίοις; καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ὅτι δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις νοεῖται ἐπὶ τούτοις, δῆλον ἀπὸ τοῦ πολλά τοιαῦτα ἐνίοτε λέγεσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ, οἷον ἐπ' ὀλίγον, ἐφ' ἱκανόν, ἐπὶ πολὺ. ἐπὶ πολὺ εἰσὶν αἶφῳρος, ἥγουν ἐπὶ πολὺ μέρος χρόνου, τουτέστι πελὺν χρόνον.

560. ΘΑΝΑΣΙΜΩΙ ΧΕΙΡΩΜΑΤΙ, θανατηφόρῳ φόρῳ, τουτέστι διὰ φόρου θανατηφόρου.

562. οὗτος ὁ νῦν μάντις ἦδ' ἐπεὶ τότε τὴν μαντικὴν; καταγίνεται τότε ἐν τῇ μαντικῇ;

563. ἦν σοφὸς ὁμοίως, ἥγουν ὥσπερ νῦν, καὶ ἐξ ἴσου τιμώμενος, ἥγουν καὶ ἦν τιμώμενος καθόσον τιμᾶται νῦν. τουτέστι καὶ ἦν σοφὸς καὶ ἐνομίζετο οὕτως ὥσπερ νῦν.

565. ΟΥΚΟΥΝ ΕΜΟΥ Γ'. οὐκουν οὐδαμοῦ διεμνημόνευσεν ἐμοῦ ἐσιῶτες πλησίον, ἥγουν τοῦτο εἰ λέγει περὶ σοῦ νῦν.

570. ΤΟ ΣΟΝ ΔΕ. εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ οἶδας, ἀλλὰ τὸ σὸν οἶσθα· καὶ εἰ καλῶς φρονεῖς, λόγοις αἶν.

578. ΑΡΝΗΣΙΣ ΟΥΚ ΕΝΕΣΤΙΝ. δυνατὴ οὐκ ἔστιν ἐμοὶ ἡ ἀρνήσις, ἥγουν οὐκ ἔστι μοι δυνατόν ἀρνήσασθαι.

579. ἀρχεῖς δὲ κατὰ ταυτὰ ἐκείνη, γῆς μέρος ἐπίσκις αὐτῇ διοικῶν.

590. ΦΕΡΩ, ἀποφέρωμαι, λαμβάνω.

598. ΤΟ ΓΑΡ ΤΥΧΕΙΝ. ἄπασα γὰρ ἐλπίς τοῦ τυχεῖν, ὣν θίλυσσι δεικνύετι, ἐνταῦθα ἐστὶν αὐτοῖς, ἥρουν ἐν ἐμοί.

599. ΚΕΙΝΑ, ἥρουν τὸν Φεῖον, ἐν ἔχῃ ἢ βασιλείᾳ.

604. ΠΕΥΘΟΥ. ἐρώτα εἰ σαφῶς ἤγγιλά σοι τὸν δεθίντα χρησμένον.

606. ΚΟΙΝΗ ΤΙ ΒΟΥΛΕΥΣΑΝΤΑ, ἥρουν κοιναίνεσθαι βουλῆς τῷ μάντι. τερασκόπος, ὁ τῶν τεράτων ἐρμηνεύς. ἐνταῦθα δὲ ΤΕΡΑΣΚΟΠΩ, ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ μάντι.

608. ΓΝΩΜΗ Δ' ΑΔΗΛΩ, ἐπὶ λογισμῷ ἀμφοτέρων ἔχοντι.

610. ΧΡΗΣΤΟΥΣ ΝΟΜΙΖΕΙΝ, ἀγαθοῦς. τῷ χρηστῷ ἐναντίον ὁ Φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστὸς, εὐὴ ἢ ἐμὴ δὴ ὡφελίαν ἐμποιεῖ. Φαῦλος δὲ, οὗ ὁ βίος ἀτακτός καὶ ἀκόλαστος, ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεισθαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἐμολίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακός. τῷ καλῷ δὲ, ὁ αἰσχροῦς καὶ ὁ δυσειδής.

618. Τὸ ΤΑΧΥΣ εἰ καὶ ἐπιρήμακτος ἔχῃ σημασίαν ἐνταῦθα, ἐπὶ περφορᾷ ἐνόματος ἔχει, τὸ ΤΙΣ οἰκίῳς ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ.

620. ΤΑ ΤΟΥΔΕ. ἡ τοῦτου βουλὴ πεπραγμένη ἔστι, ἢ ἐμὴ δὲ, ἐσφαλμένη, ἥρουν ἐπιεισμένη.

622. ΕΞΩ ΒΑΛΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ ἐκβαλεῖν, ἀπώσασθαι, ἐξορίσθαι ποιῆσαι.

624. ΟΤΑΝ ΠΡΟΔΕΙΞΗΝΣ, ἔταν ἀποδείξῃς, ὃ λέγεις δεικνύετι, τότε τιθνήξομαι. εἴτα ἐπ' αὐτῷ σχιτλιαῶν. ΟΙΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟ ΦΘΟΝΕΙΝ.

631. ΚΑΙΡΙΑΝ, κατὰ καιρόν. ὡς ἐπιρήμα.

633. ΕΥ ΘΕΣΘΑΙ ΧΡΕΩΝ. καλῶς κατασθῆσθαι πρέπειν.

634. τί τὴν ἀλόγιστον, ὦ ἄθλιε, ἔριν διὰ γλώσσης ἀνγκυρίεαι;

638. ΤΟ ΜΗΔΕΝ ΑΛΓΟΣ. καὶ μὴ τὴν εὐδαμνίην λυπήν εἰς μέγα κομίσεται.

640. ΔΥΟΙΝ ΑΠΟΚΡΙΝΑΣ, κρίνας ἀπὸ τῶν δύο κακῶν ἓν.

644. ΟΝΑΙΜΗΝ, ἀπολαύσασθαι τοῦ ζῆν, ὡφελίᾳς ἀπολαύσασθαι. ΟΛΟΙΜΗΝ, φθαρῆναι.

648. ΟΙ ΠΑΡΕΙΣΙ ΣΟΙ, καὶ τούτοις τοῦ Χοροῦ, οἱ παρόντες εἰσὶ σοι.

656. ΤΟΝ ΕΝΑΓΗ, τὸν σοι νομιζόμενον ἱναγῇ. — ΑΦΑΝΕΙ, ἀδήλῳ. ΒΑΛΕΙΝ, ἐκβαλεῖν, ἀπώσασθαι.

663. Ο ΤΙ ΠΥΜΑΤΟΝ. φθαρῆναι ἐπὶ ἔσχατον, ἥρουν ἀπώλειαν ἢ τῆς ἐσχάτης, τουτίστι φθαρῆναι ἐσχάτην ἀπώλειαν.

665. ΑΛΛΑ ΜΟΙ. ἀλλὰ μοι τοῦ δυστυχοῦς λυπεῖ τὴν ψυχὴν ἢ γῆ

Φέμεσθαι. ΚΑΙ ΤΑΔΕ, λυπεῖ δεικνύει τὴν ψυχὴν μου, λίγω, εἰ τοῖς κακοῖς τοῖς παλαιοῖς, ἔχουν εἰ τὰς προτέρας δυστυχίας συναφθήσεται τὰ παρ' ὑμῶν κακὰ, ἤρουν αἱ παρ' ὑμῶν δυστυχίαι.

669. ΙΤΩ, ἀπειθείτω, ἴτω ἐλεύθερος, ἀπολεισθήτω.

671. ΤΟ ΓΑΡ ΣΟΝ. τοὺς γὰρ ἑλείους αἰετοὺς τοὺς λόγους εὐδαίμων, εὐ τοὺς τεύθει, λόγους δεικνύει. τὸ μὲν λόγους συνυπακούεται ἀπὸ κοινού, εὐ μὴν καὶ τὸ ἐλευθεύς. ΣΤΥΓΗΣΕΤΑΙ, ἰμοὶ μισηθήσεται.

673. ΣΤΥΓΗΝΟΣ ΕΙΚΩΝ, ἀπὸ τῶν ἐνδοσύν. ΒΑΡΥΣ, δύσκαλος καὶ ἀγκυρόμενος ἔχων.

675. ΑΛΓΙΣΤΑΙ, λυπηρόταται εἰς δικαίως ἐκείναις εἰς τὸ φέριν.

677. ΑΓΝΩΤΟΣ, ἀγνώμονος. ΙΣΟΣ, ὀκνητός.

681. ΔΟΚΗΣΙΣ ΑΓΝΩΣ, ὑπόληψις ἀδελφός, οὐ γινωσκόμενη.

684. ΑΜΦΟΙΝ ΑΠ' ΑΤΤΟΙΝ. ἀπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐκινήθησαν εἰς λόγους;

685. ΑΛΙΣ ΕΜΟΙΓ'. φέρεται μοι ἀρκούντως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. φαίνεται ἰμοὶ, ἵνα ἐπύσασθαι ἢ φιλονικίαι, αὐτοῦ, ἔχουν ἐκεί, μένειν. ΠΡΟΠΟΝΟΤΜΕΝΑΣ, κοινωμένης.

692. ΠΕΦΑΝΘΑΙ. ἴσθι δι' διδύχθαι ἰμοὶ παράφρονος, αὐτοῦ ἐπὶ τὰ συνέτα, εἰ παρελθούμαι σε, ὅστις τὴν ἰμὴν φίλην γῆν ἐν πόνοις ἀμυχανοῦσθαι εὐώδους.

697. ΤΑ ΝΥΝ Δ' ΕΥΠΟΜΠΟΣ. κατὰ τὰ παρόντα ἀγαθὸς ὁδός, ἔχουν κυδερήτης, εἰ δύναμις, γινού, τῆς γῆς αὐτῆς δεικνύει.

698. ΟΤΟΥ ΠΟΤΕ. οὗτος ἔνεκα πράγματος μετριοκαίαν τοσαύτην ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ἐν τῇ μνήμῃ δεικνύει, ὥστε ἀγαθὸς.

700. ΣΕ ΓΑΡ ΣΕΒΩ. ταῦτα διὰ μέσου. ἐγὼ ἔνεκα τοῦ Κρίοντος, οἷά μοι ἐπὶ τὸν δυνάμει. εἰ γὰρ, ὡ γύναι, τιμῶ ἐπὶ πλὴν τῶνδε.

702. ΛΕΓ' ΕΙ ΣΑΦΩΣ, εἰ καθαρῶς καὶ εὐ βεβαιῶν σαυτὴν τὴν φιλονικίαν μέλλεις λέγειν.

706. ΤΟ Γ' ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ, ὅσον κατὰ τὸ εἰς ἐκείνους ἔχει μέρος, ἔχουν κατὰ τὴν ἐκείνῃ δυνάμει. — ὅσον κατὰ τὸ ἐκείνῃ ἔχει μέρος, ὁ μόνος πᾶσιν κακουργίαν λόγων ἀκρατῶς κινεῖ.

707. ΑΦΕΙΣ ΣΕΑΥΤΟΝ, ἀπολύσας τοὺς λογισμούς, οὗς ἔχεις εἰς ἐκείνα περὶ ὧν λέγεις.

709. ΒΡΟΤΕΙΟΝ ΟΥΔΕΝ. ὅτι οὐδὲν βρέτιον ἴσθι σοι μακτικῆς ἐχόμενον τέχνης, ἔχουν ἀπείρομον.

713. ΩΣ ΑΥΤΟΝ ΗΞΕΙ. ὅτι ἰαύσεται μείζω θανὼν αὐτὸν παρὰ τοῦ πατρὸς, ὅστις ἂν γίνετο παρ' ἑμοῦ τε καὶ παρ' ἐκείνου.

716. ΕΝ ΔΙΠΛΑΙΣ ΑΜΑΞΙΤΟΙΣ, ἐν συνάψει δύο πλατυῶν ὁδῶν ἀμειψιφύρων.

718. καὶ αὐτὸν ἔριψεν ὁ Ἀχίος εἰς ἄρκτον ὅρος διὰ χειρῶν ἄλλων, τὰ σφύρα περιὲν συνάψας. ΠΑΙΔΟΣ ΒΛΑΣΤΑΣ εἰπῶν, ἀπεδώσει ΚΑΙ ΝΙΝ, ἥγουν αὐτὸν, πρὸς τὸ σημαίνεσθαι. τὸ γὰρ ΠΑΙΔΟΣ ΒΛΑΣΤΑΣ τὸν γινεσθῆντα παῖδα δηλοῖ.

721. ΟΥΤΕ ΛΑΙΟΝ ἤγουν, ἀπὸ κοινοῦ, ἥγουν εἰς τέλος ἔδειξε παθόντα παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ χαλεπὸν ὃ ἐφείλετο, τουτίσφι τὸ φανευθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς.

723. ΔΙΚΑΣΙΛΛΩΝ λέγει ΦΗΜΑΙ ΜΑΝΤΙΚΑΙ, ἐπὶ λέγεται φήμη καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης δικακλήτειας.

724. ΕΝΤΡΕΠΟΥ. ὡς ἐπιτίριφου ἐν μηδαιῶς. ἐντρέπομαι, τὸ φρενίξω, γινικῇ συντάσσεται. ΩΝ ΓΑΡ Ἀνέθεος. ἥγουν ὃ γὰρ ἂν ὁ θεὸς ζητῇ, πρίποντα κήρυξ ζητῆσθαι, μαρτύριον, ἥγουν ἐνκέλευς, αὐτὸς δείξει.

726. ΟΙΟΝ Μ' ΑΚΟΥΣΑΝΤ'. Φεῦ· οἶον πλάνημα, ἥγουν οἷα φροντὶς καὶ εἰρεφὴ ψυχῆς καὶ ἀκακίης φρενῶν, ἥγουν ταραχὴ λογισμῶν ἔχει με, ὃ γύναι, ἀγρίως ἀκούσαντα.

731. ΗΥΔΑΤΟ. ἔλγεται γὰρ ταῦτα, καὶ οὕτω ἔλγει.

732. ΠΑΘΟΣ, ἥγουν τὸ συμβεβηκὸς πρᾶγμα. ὥστε λέγεται λῆμμα καὶ δῶρον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ μὲν τοῦ διδόντος, δῶρον· ἀπὸ δὲ τοῦ λαμβάνοντος, λῆμμα· οὕτω λέγεται καὶ πάθος καὶ πρᾶγμα ἵνιότι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος, πρᾶγμα· ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος. οἶον ὁ φόνος λέγεται καὶ πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος, λέγεται δὲ πάθος ἀπὸ τοῦ πάσχοντος. καὶ ἡ εἰρίδωσις ὁμοίως, καὶ ἡ πλοχὴ, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

733. Φωκὶς μὲν καλεῖται ἡ γῆ· σχιστὴ δ' ἑσθὸς ἀπικαθιστᾷ εἰς ταυτὸ ἀπὸ Δελφῶν καὶ ἀπὸ Δαυλίας.

740. ΦΥΣΙΝ, ἀναδρεμνῆν. ΑΚΜΗΝ ΗΒΗΣ', κατὰστασιν ἡλικίας. ἥτις, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς ἀπλῆς ἡλικίας λαμβάνεται τοῦνομα.

742. ΧΝΟΛΩΝ, αἰθῶν ἔστι κῆρυξ λευκοῦχρῆς, τουτίσφι λευκαίμενος.

750. ΕΧΩΡΕΙ ΒΑΙΟΣ. βαίος, ὁ μακρός· ἐνταῦθα δὲ ὡς ἐπιβήματα, ἀπὸ τοῦ μικροπρεπούς, εὐτελούς, ἤγουν μετ' ἐλέγχου.

751. ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ, ἀρχηγὸς τῆς τάξεως, βασιλεύς.

753. ΚΗΡΥΞ, κηρυμὼν ἐδού, ὁ κοινῶς πρέσβης. ΑΠΗΝΗ Δ' ΗΓΕ ΜΙΑ. μία λέγει διότι οὐ διὰ πλειόνων ἢ δυνατόν αὐτὸν φέρεσθαι, ἀλλὰ θίλει θελοῦν ὁ λόγος ὅτι καὶ ἀπὴν ἦγεν αὐτόν, καὶ αὕτη ἦν μόνη, καὶ ἰτίεα οὐχ εἴπειτα.

761. ΑΓΡΟΥΣ, ἐπὶ τοὺς ἀγρούς. ἢ ἐπὶ ἀπὸ κεινοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ νέμειν πρέσβια. ποιμένα, αἱ ἀγέλαι τῶν πρεσβύτων.

762. ΤΟΥΤ' ΑΠΟΠΤΟΣ ΑΣΤΕΟΣ, ἔξω τῆς θύρας τοῦδε τοῦ ἀπείρου.

763. ΑΞΙΟΣ ΓΑΡ ΟΔ' ΑΝΗΡ. ἀξίος γὰρ οὐδὺς ἦν ὅς' αὐτῆς ἀποφείρεται καὶ μείζω χάριν τῆσθαι.

766. ΠΑΡΕΣΤΙΝ. ὡς παρόντα νέμιζε αὐτόν· οὕτως ἔχει εὐκόλως κἀφείσθαι.

771. ΕΣ ΤΟΣΟΥΤΟΝ. μέχρι τοσούτου, ἤγουν μέχρι τοῦ μὴ ἀξιωθῆναι ἀκούσαι τὸ ἐν ἐμοὶ βίβρις. ΤΩ ΓΑΡ ΑΝ. τίνι γὰρ ἂν ἄλλω ἀξίῳ μᾶλλον λίσσμι' ἂν, ἢ σοί.

775. ΔΩΡΙΣ. Δωρὶς διόκλητος, ἡ τῶν Δωριέων· καὶ Δωρὶς γυνὴ, ἡ ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Δωριέων, ὥσπερ Ἑλληνίς, ἡ ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

777. ΘΑΥΜΑΣΑΙ ΜΕΝ ΑΞΙΑ. ἀξία μὲν θαυμάσαι αὐτὴν τινὰ, ἤγουν ἀξία μὲν θαυμάσιος καὶ ἀπερίεχτος· ΣΠΟΥΔΗΣ, ἤγουν κατασπιάσεως δι' τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξίας.

780. ΠΛΑΣΤΟΣ; πλαστικός, ὁ ὡς, ἤγουν ὑποβλημένος.

781. καὶ γὰρ ἀναγκαστικὸς κατὰ μὲν τὴν παρεῖσαν τότε ἡμίραν σὺν βίβη κατίσχειν ἱκαντόν. τῇ ἐφεξῆς δὲ ἡμέρᾳ —

786. ΕΚΝΙΖΕ, ἐλύπει. κυρίως δὲ ἐρωτικῶς λυπεῖν. — ΠΟΛΥ, κατὰ πολὺ. ὄνομα ἀντὶ ἐπιβήματος.

789. ΑΤΙΜΟΝ, ἀνάξιον ἀποκρίσεως.

794. ΚΑΙΓΩ ΉΛΑΝΤΑΣ. καὶ γὰρ ἀκίους καὶ τὴν Κορυθαίαν γῆν κατὰ τὸ ἐπίλοιπον δι' ἁσίων μετρούμενος, ἤγουν μακρόθεν βλέπων, καὶ δι' ἁσίων συμμέτρων αὐτήν, ἀπτόμενος, ἐκίπτε θιγόντι, ἐνθα μέποτε εὐφοίμην πληρούμενα ὀνειδῶ τῶν εἰς ἐμὲ δυσφημῶν χρησμῶν, ἤγουν τὰ ἐμὰ ὀνειδῶν, ἃ προϊδόντες οἱ πρὸς ἐμὲ δυσφημοὶ χρησμοί.

803. ΕΜΒΕΒΩΣ, ἐμβέβηκώς.

808. ΠΑΡΑΣΤΕΙΧΟΝΤΑ, ἡ παρὰ ἀντὶ τοῦ πληττον, ὅσπερ ἐν τῷ (Αἰ. 1274.) ἱερὸν ποθ' ὕμῃς εὖτος ἐκκλεισμένους, ἢ ἐν ἀντὶ τοῦ ἐντόλου.

809. ΔΙΠΛΟΙΣ ΚΕΝΤΡΟΙΣΙ, ἦρουν μάστιγι. καθήμετό μου τῇ βασίλει.

814. ΤΟΥΤΩ ΠΡΟΣΗΚΕΙ. προσήκει τῷ δυνῶ· καὶ προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς. εἰ συγγενεῖς τις ἐστὶ προσήκουσα τῷ Λαίῳ, ἦρουν εἰ ἐκείνος ἦν ὁ Λαῖος.

816. ΕΧΘΡΟΔΑΙΜΩΝ, μιστὸς παρὰ τῶν θεῶν, ἐχθρὸς τοῖς θεοῖς.

817. Ω ΜΗ ΕΞΕΣΤΙ. ὦ τινι οὐκ ἔστιν ἐκδοσόμενον δέχισθαι τινα, ἐμὲ δολονότι, ἐν τοῖς δόμοις, οὔτε ἀπὸ τῶν ξένων.

822. ΑΡ' ΕΦΥΝ ΚΑΚΟΣ. τὸ ἔφυεν καὶ τὸ οὐχὶ ἀπὸ κοινοῦ, ἦρουν ἄρα οὐχ ὑπάρχων κακός· ἄρα οὐχ ὑπάρχων ὅλος ἀκαθάρτος.

823. ΕΙ ΜΕ ΧΡΗ. ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ ἀποδίδεται ἡ σύνταξις πρὸς τὸ ἀπαρίμνητον, καὶ προτίθεται κατ' αἰτιατικὴν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀποδίδεται πρὸς τὸ χρὴ, καὶ λήγεται κατὰ δοτικὴν· ἦρουν εἰ χρὴ φυγεῖν ἐμὲ, καὶ εἰ χρὴ ἐμεῖ φυγόντι μῆτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν, μῆτε ἐμῶκευμένω πατρίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιβλέπειν.

828. ΑΡ' ΟΥΚ ΑΠ' ΩΜΟΥ. ἄρα οὐκ ἀπὸ σκληρῆς τύχης ταῦτα ἐπ' ἐμεῖ τις κρίνων ἀνερθεῖν ἂν λόγον, ἀντὶ τοῦ ἀποφάναιτο.

830. Ω ΘΕΩΝ, ἀντὶ τοῦ, ὦ θεοὶ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ καθερέτῃ τιμώμενοι. ΒΛΙΗΝ ΑΦΑΝΤΟΣ, περιουεῖς γινόμεναι ἄφαντος πρότερον.

833. ΚΗΛΙΔΑ ΣΥΜΦΟΡΑΣ, ἀντιπρόσθετος, ἀντὶ τοῦ συμφορᾶν, ἦρουν συντυχίαν, κηλίδος, ἦρουν μελυσμεύ.

836. ΤΟΣΟΥΤΟΝ Γ' ΕΣΤΙ, ἀντὶ τοῦ, τοσούτη μὲν ἐστὶν ἡ ἐλπίς.

842. ΑΗΙΣΤΑΣ ΕΦΛΣΚΕΣ. ἔφασκας ἐνέπειν αὐτόν, ἦρουν τὸν βασιλῆα, ληϊσῆας ἀνδρὲς ὅτι ἐβλίσταν αὐτόν, ἦρουν τὸν Λαῖον· ὡς τὸ, (Eurip. Hec. 976.) εἰπέ μοι τὸν Πειλοῦπον εἰ εἴῃ.

853. ΔΙΚΑΙΩΣ ΟΡΘΟΝ. διῆξει ὁ βοτῆρ ἀτρεκέλως κατὰ τὴν πρόβλητον ἀποδείκνύται.

856. ΠΑΡΟΙΘΕΝ ΩΛΕΤΟ, πρὸ τοῦ φυνεῖσθαι τὸν Λαῖον. ὥστε μαντικῶς ἔνικα οὐκ ἂν βλάβημι ἔργῳ οὔτε πρὸς τούτους τοὺς λόγους, οὔτε πρὸς τοὺς τοῦ θεράποντος.

860. ΜΗΔΕ ΤΟΥΤ' ΑΦΗΙΣ, μηδὲ ἰσχύς τοῦτο.

863. ΕΙ ΜΟΙ ΣΤΝΕΙΗ. τὸ τοῦ Χοροῦ πᾶν ὀυτχερίμενος κατὰ τῆς Ἰοκάστης, ὡς παρ' οὐδὲν τιθεμένης τοὺς χρητμούς τῶν θεῶν. εἴθε μοι εὖν,

Φεῖν, εὐτυχία συνίη, ἀγνόηται καὶ λόγων καὶ ἔργων φέρονται, ὧν εἰ
 εἶμαι εὐχρησθέντες ἐγενήθησιν, τισὶν οὕτω κατὰ θεῶν βλαπτομεσὺντι·
 οὕτω μὴ ἄλλο τι κατ' αὐτῶν ποιῶνται. εἶδε ξυμῆ μοι εὐτυχία, σάφηνται
 τὴν διὰ λόγων καὶ ἔργων πάντων εὐσιῶν καὶ ἀρετῶν, ὑπὲρ ὧν, ἔχουν
 τῶν εὐσιῶν λόγων καὶ ἔργων, πρόκεινται νόμοι ἔντομα καὶ ἐν ὕψει βασι-
 νούται, κατὰ τὴν αἰδέειν γινώσκοντες τὴν εὐχρησάν, ἔχουν ἐν εὐχρησῶν ὧν,
 νόμων ἀλλοιόται, μένος πατήρ ὁ Οὐρανός, εὐδοίαν φέρεται αἰδέων ἐγεί-
 νεται αὐτοὺς, εἰδὲ μὴ ποτε λήθῃ κατὰκρίματα, ἔχουν ἀφάνισται. μεγάλη
 δύναμις θεῶν ἐστὶν ἐν τούτοις ἀπειλῶνται.

873. ΤΥΡΑΝΝΟΣ. ὑπερβυτία, κατὰφύοντες αὐτοὺς, ἐπικρί-
 νει ἐκείνους τὸν βασιλέα. ὅμως, ἢν ποτε, ὁ τυραννὸς ἀλλοιόται, πολλῶν ὑπὲρ
 τὸ μέτρον πληρωθῇ ματαιότης, ἢ μὴ συμφύονται αὐτῷ, ἀντιφύονται εἰς
 ἀκροτάτην ἀποβίωσιν, ἔρπονται ἐκείνους εἰς δυστυχίαν, ἔνθα οὐ περιέχεται συμ-
 φέρουσι καὶ ἀφελίμῳ χρεῖται.

879. ΠΑΛΑΙΣΜΑ, ἔχουν τὴν ζήτησιν τοῦ φέροντος τοῦ Λαίου.

885. ΔΙΚΑΣ ΑΦΟΒΗΤΟΣ, ἔχουν ἐκείνους φέροντος τῆς δίκης, τὴν δίκην
 μὴ δειδωκώς.

887. ΕΛΟΙΤΟ, ἔλπει, ἔχουν κατὰσχιν, αὐτὸν ἔλπει δυστυχῶς ὑπερ-
 βυτίας, ἢ μὴ τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείας διακρίνεται δικαίως, καὶ, εἰ μὴ
 ἀπὸ κοινῆς, ἔρπονται, ἔχουν ἀφίξιται, καλυπτόνται τῶν ἀπειῶν ἔχρη-
 μάτων, ἢ εἰ τῶν ἀφελίμων, ἔχουν τῶν θεῶν, ἀφελίμῳ ματαιοποιῶν,
 ματαιοποιῶν.

892. ΕΝ ΤΟΙΣΔ', ἔχουν τοιαῦτα πράγματα αὐτῷ ἀπὸ θεοῦ καλυπτο-
 μεν, τὴν θεῶν δίκην, ἢ τὰ κακὰ ἐρπονται τῆς ψυχῆς, ὅτι ἀπο-
 σπῶνται αὐτὸν τῆς ψυχῆς. ΤΟΙΛΙΔΕ ΠΡΑΞΕΙΣ, αἱ ἀπειλῆς, τὸ κατὰφρο-
 νίαν τῶν θεῶν. ΤΙ ΔΕΙ ΜΕ ΧΟΡΕΥΕΙΝ, κατὰ τὴν κρίσιν σπανιζομένην
 με τοῖς θεοῖς;

897. οὐκ ἔτι ἐπὶ τὸν ἀφελίμον καὶ θεῶν τῆς γῆς ἐλπίσμεται ὁμοφρο-
 νῶν, ἔχουν τὴν Πυθίαν. ΣΕΒΩΝ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς.

901. ΤΑΔΕ, τὰ τῶν χρηστῶν. ΧΕΙΡΟΔΕΙΚΤΑ, φανερώς διὰ τῶν
 χρηστῶν διακρίνεται. ΑΡΜΟΣΕΙ, ἀπειλῶνται. ΟΡΘ', ὁρθῶς, ἀσφαλῶς.

906. ΦΘΙΝΟΝΤΑ. φθιμένοισι γὰρ εἰ παλαιὰ χρεῖται, εἰ θεοὶν
 τῷ Λαίῳ, ἀφελίζονται ἤδη, καὶ ἐν εὐδοίᾳ φάνηται ὁ ἀπείλων τιμωμένος.

913. ΕΠΙΘΥΜΙΑΜΑΤΑ, ἀντὶ τοῦ θυμώματος ὡς ἐπιθυμίας ἀνέ-
 (ὁδ. γ'. 422.)

914. ΥΨΟΥ ΓΑΡ ΑΙΡΕΙ. αἶρει θυμὸν οὐκ ὄργῃ, ἀλλὰ λύπῃ.

916. ΤΑ ΚΑΙΝΑ ΤΟΙΣ ΠΑΛΑΙ. τοὺς νέους χρησμούς τιμακρίβεται, ἤγουν συμβάλλει διὰ τῶν παλαι, ἤγουν πρὸ μακροῦ, χρησμῶν.

920. ΚΑΤΕΥΓΜΑΣΙΝ τοῖς κινεῦσιν εἰς κἀάνευσιν τῶν εὐχῶν, ἤγουν τοῖς θυσιάζουσιν καὶ ἀναδύμασιν.

931. ΑἴΙΟΣ ΓΑΡ ΕΙ, τοῦ εἶναι ὀλβιος.

937. ΑΣΧΑΛΛΟΙΣ, ἀλγούεις δ' αἶν.

939. ΟΨΠΙΧΩΡΙΟΙ, εἰ ἰσχύριοι. ΣΤΗΣΟΥΣΙ, καταστήθουσι, τάξουσιν.

942. ΟΥ ΔΗΤ', οὐδαμῶς, οὐκ ἔστι.

943. Η ΤΕΘΝΗΚΕ. ἄρα καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ὄντος.

947. ΠΑΛΑΙ ΤΡΕΜΩΝ, ἐκ μακροῦ φοβούμενος. τοῦτον τὸν αἰθερά φοβούμενος ὁ Οἰδίπους ἐκ μακροῦ ἵνα μὴ κλέη, ἔφηνεν, ἤγουν ἀπείδηται, ἐξήμελος γίνετο.

950. ᾧ ΦΙΛΙΤΑΤΗ γυνὴ Ἰσκάστη, τί με μετεκάλεισ, μετεπίμψω διῦρα ἐκ τῶνδε δαμάτων.

953. ΤΑ ΣΕΜΝ'. εἰρωνικῶς, ἀντὶ τοῦ τὰ μέγαν τιμώμενα.

961. ΣΜΙΚΡΑ. μικρὰ ῥοπή, ἤγουν ἑἶρος κατακρίβει παλαιὰ σώματα, τουτέστι πολυχρόνια.

963. καὶ νόσοις ἐφθάρη, καὶ τῷ ἐπὶ πολὺ παρκετινομένῳ χρέον συμπαριζενόμενος.

965. ΤΗΝ ΠΥΘΟΜΑΝΤΙΝ, τὴν τῆς μαγικῆς Πυθοῦς ἑστίαν.

969. ΑΨΑΥΣΤΟΣ, μὴ ἀψάμενος. ἀψαυτός, ὁ μὴ δυνάμενος ψάεσθαι. ἰταῦθα δὲ, ὁ μὴ δυνάμενος ἀψασθαι, ἐπὶ ἐνεργείας.

971. ἄλλως δὲ τοὺς ἰταῦθα διδομένους χρησμούς μεθ' ἐαυτοῦ λαβῶν ὁ Πόλυτος αἰεὶ οὐδενὸς κείται παρὰ τῷ Λιῷ.

974. ΤΩ ΦΟΒΩ ΠΑΡΗΓΟΜΗΝ, ὑπὸ τοῦ φόβου ἠπατώμενη.

975. μακίτι νῦν μῶδον ἀπ' αὐτῶν βάλῃς εἰς θυμόν, ἤγουν εἰς τὸν λογισμόν.

976. καὶ κατὰ τίνος τρόπον ἐστὶ πρίπον οὐ φοβιθεῖσθαι με τὴν μετὰ τῆς μητρός συναΐειαν;

977. ΤΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ, τὰ τῆς εὐτυχίας, ἤγουν ἡ εὐτυχία. ΠΡΟΝΟΙΑ ΣΑΦΗΣ, πρόγνωσης ἀληθούς.

983. ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ, ἐν οὐδενὸς μαίρε, εὐκλωτάτα τὴν ζωὴν διαβιβάσει.

993. ἄρα δυνατόν ῥηθῆναι, ἢ οὐ πρέπει ἄλλον γινώσκων;

997. ΠΑΤΡΩΟΝ ΑΙΜΑ διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἐξελθὲν, ἐκχέει· ἤγουν φονεῦσαι τὸν πατέρα.

1000. ΚΕΙΘΕΝ, ἀπὸ τῆς Κορίνθου. ΠΑΤΡΟΣ ΤΕ. καὶ τοῦτο φερούμενος, καὶ θύλων μὴ φονεὺς εἶναι τοῦ πατρός.

1004. ΧΑΡΙΝ. χάρις, ἢ εὐχαριστία, καὶ ἡ δωρεά.

1005. ΤΟΥΤ'. διὰ τοῦτο, ἢ εἰς τοῦτο. ΕΥΠΡΑΞΑΙΜΙ, καλῶς πᾶς θοίμαι.

1007. ΕΙΜΙ ΟΜΟΥ. ἀντὶ τοῦ, συναπσφραγίζομαι τοῖς γινώσκοντι.

1010. εἰ διὰ τὰς αἰτίας ταύτας, ἃς προέτινας, φεύγεις εἰς οἰκὸς μελῆν.

1011. ΜΗ ΜΟΙ ΦΟΙΒΟΣ, ἤγουν μὴ εἰ χρησμοὶ τοῦ Φοίβου τιλασθῶσιν ἀληθείᾳ.

1015. ΓΕΝΝΗΤΩΝ, γεννητόρων. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. ὅτι οὐδὲν ἦν σοι ἐν γένει ὁ Πόλυτος. οὐδαμῶς ἦν σοι κατὰ τι ἐν γένει.

1018. ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΟΥΔΕΝ, οὐδαμῶς, κατ' ἐπίτασιν τῆς ἀρετήσεως. ΤΟΥΤ' ΑΝΔΡΟΣ, ἐμοῦ.

1019. καὶ πῶς ὁ γνήσιος ἔφυσεν ἐξ ἴσου τῷ μηδὲ κατὰ τι προσήκοντι;

1026. ΝΑΠΑΙΑΙΣ ΠΤΥΧΑΙΣ, ἐν ταῖς ὀρεῖσιν κατέστησε τοῦ Κιζικηνῶνος.

1031. τί πάθος ἔχοντα ἐν δυστυχίαις με λαμβάνεις, ἤγουν ἑλπίεις; λαμβάνεις τίς τί παρὰ τινος, ἤγουν δέχεται. καὶ λαμβάνεις, ὅταν αὐτὸς δι' ἐκείνου λαμβάνῃ μὴ δίδοντας ἑτέρου.

1033. ΤΙ ΤΟΥΤ'. τί ἐστὶ τοῦτο τὸ πικραίνον κακόν, ὃ λέγεις; ὅμοιον γὰρ· Τίνος ποθ' εὖρος τάσθαι μοι δοκᾷ; ΔΙΑΤΟΡΟΥΣ, διηλεηλαμένους, διακτεπερονημένους.

1035. ΟΝΕΙΔΟΣ, τὸ αἶσχος· ὥσπερ ἔβλημα, τὸ ἀμάρτημα. ἀκολουθεῖ γὰρ ὥσπερ τῷ ἀμάρτηματι τὸ ἐκκαλεῖσθαι, οὕτω γὰρ αἶσχος τὸ ἐνειδίξεσθαι.

1036. ἐκ τούτου τοῦ συμπεπληκτοῦ ὀνομάζει ΟΣ ΕΙ, ἤγουν Οιδίπους.

1037. ΠΡΟΣ ΜΗΤΡΟΣ ἢ ΠΑΤΡΟΣ ἔπαθεν τοῦτο, τὸ διακτεθῆναι τὰ ἄρθρα;

1038. ΤΑΥΤ'. εἴτε ἐκ πατρὸς, ἢ μητρὸς ἔπαθεν.

1039. ΤΥΧΩΝ, ἐτυχὼν, εὖρῳ.

1042. ΤΩΝ ΛΑΙΟΥ, οἰκιστῶν δηλονότι.

1044. ΒΟΤΗΡ. οὐχ ὡς βοτῆρ λέγεται τούτου, ἀλλ' ὡς οἰκίτης ἐνεργῶν ταύτην αὐτῷ τὴν ἐνέργειαν, τὴν τοῦ νέμειν δηλονότι. ἐπὶ γὰρ ἐκείνων, ὧν νέμει τις, λέγεται βοτῆρ, οἷον βοτῆρ προβάτων, ἢ βοῶν, ἢ τοιούτων τινῶν.

1052. ΟΝ Κ' ΑΜΑΤΕΥΕΣ, ἐν καὶ πρότερον ἐξήκεις ἰδίῳ.

1053. Η Δ' ΑΝ. ἥδε δὲ ἡ Ἰσκάτη λέγει ἂν μάστιγα τὰδε.

1056. ΕΝΤΡΑΠΗΣ. μηδὲ μὴ ἐπιστραφεῖς, ἥγουν φροτίσης. ΜΑΤΗΝ, ματαίως, ἀκρίως.

1061. ΑΛΙΣ ΝΟΣΟΥΣ' ΕΧΩ. ἄλλis ἔχω νοσῶν, καὶ ἄλλis ἔχω τῆς νόσου. καὶ ἀμφοτέρω ἐν χρήσει.

1062. ΟΥΔ' ΑΝ ΕΚ ΤΡΙΤΗΣ. οὐδ' ἂν Φανῶ, ἥγουν δευθῶ, ἐκ τρίτης μετῆς, ἥγουν ἐκ περὶ ἀμφοτέρω. καὶ ὅτι ἐκλειπτόν ἀναγνωσκῆται διὰ ἐνταῦθα τὸ ἂν.

1064. ὅπως ἂν ἔχη τὸ πρῶγμα, πείθῃτί μοι, δέομαι μὴ πρᾶττειν τὸδε, ἥγουν τὸ ζητεῖν ἃ ζητεῖς.

1065. ΜΗ ΟΥ ΤΑΔ' ΕΚΜΑΘΕΙΝ, ὥστε μὴ ἰδίῳ τὰδε μαθῆναι.

1073. ΑΓΡΙΑΣ, ἀνημέρου, ἀκατασχέτου, ἀκαταποιήτου.

1080. ΝΕΜΩΝ, ἔχων, κρίνων. ΤΗΣ ΓΑΡ ΠΕΦΥΚΑ ΜΗΤΡΟΣ. ταύτης τῆς τύχης ὑπάρχω υἱός. ΟΙ ΔΕ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ, τῆς τύχης δηλονότι.

1087. ΚΑΤΑ Γ' ΝΩΜΗΝ ΙΔΡΙΣ, κατὰ νόον ἔμπειρος, φρόνιμος. οὐ μὲν τὸν Ολυμπον, ἄπειρος οὐκ ἔσθ, ὡ Κιθαρῶν, κατὰ τὸν αὔριον πανσέληνον ἡμέραν, ἥγουν πᾶν λαμπρὸν, τοῦ μὴ οὐκ αὔξειν, ἥγουν τιμᾶν σε, ἥνως δηλονότι, καὶ ἐμεδίκετον τοῦ Οιδίποδος, καὶ προφθόν, καὶ μητέρα, καὶ τιμᾶσθαι παρ' ἡμῶν, ὡς ἐπὶ ἀπὸ φέροντα τοῖς ἐμοῦ βασιλεύσιν. ΕΠΗΡΑ, ἐπὶ ἀπὸ φέροντα. ἐράτμιον γὰρ ἦν τῷ Οιδίποδι, γινώσκαι τὸ ἐαυτοῦ γένος. ΠΑΤΡΙΩΤΑΝ. πατριώται, οἱ ἐν τῇ αὐτῇ πατρίδι σφριζόμενοι.

1099. ΤΩΝ ΜΑΚΡΑΙΩΝΩΝ, αἰεθίων θεαινῶν, ἥγουν Νυμφῶν.

1100. ΠΑΝΟΣ. ἄρα Πανός θυγάτηρ τις, ἀπὸ κοινῆς, ὁρσικαίῃ προσπιλαυθείσα, ἢ Λαβίου θυγάτηρ τις προσπιλαυθείσα σέ γε, ἔτεκε δηλονότι.

1103. ΠΛΑΚΕΣ ΑΓΡΟΝΟΜΟΙ, τέπει ἐνθα νέμεται τὰ ἄγρια.

1110. εἰ πρέπει μὲ μηδὲ μὴ ξυντυχίνα, τὸν γηραιὸν ἀκριβοῦσθαι, ὁρᾶν νομίζω τὸν νομῆα, ἐν ἐκ μακροῦ ζητούμεν. ἐν γὰρ τῷ πολυχρονίῳ γήρᾳ ξυμφανεί τῷ λόγῳ, ΤΩΔΕ Τ' ΑΝΔΡΙ, τῷ Κορινθίῳ, ΣΥΜΜΕΤΡΟΣ, ἐν ἴσῳ μέτρῳ ἡλικίας, ὧν δηλονότι.

1114. ΤΟΥΣ ΑΓΟΝΤΑΣ, αὐτὸν δηλονότι, ὥσπερ οἰκίτας ὄρν̄ ἱμνυ-
τοῦ· ὄρν̄ ὅτι εἰσὶν οἱ ἱμοὶ οἰκίται. Τῆς Δ' ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ, τῇ ἀκριβοῦς
γνώσει, τῇ κατὰκρίσει.

1115. ΩΣ ΝΟΜΕΥΣ ΑΝΗΡ, κατὰ προσήκει ἀνδρὶ νομίᾳ.

1121. ΔΕΥΤΡΟ ΜΟΙ ΦΩΝΕΙ ΒΛΕΠΩΝ, πρὸς ἱμὶ βλέπων φωνῶναι μοι,
ἤρουν λέγει μοι.

1125. ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ, κατὰ τὰ πλείστα μέρη τῆς ζωῆς μου ποίμνικας
ἠκολούθου.

1126. ΣΥΝΑΤΛΟΣ, τόπους παρὰ τίσι ἀνελξιμένους.

1127. ἦν μὲν Κιθαρῶν, ἔνθα κῦλιξιμένη, ἦν δὲ πλεσιόχωρος τῷ Κι-
θαρῶνι τόπος.

1128. ΟΙΣΘΑ ΤΗΔΕ ΠΟΥ ΜΑΘΩΝ. ἄρα γιγνώσκεις, ἱμὶ που
ἰδών;

1130. Η ΣΥΝΑΛΛΑΞΑΣ, ἡ οἶδας, ἀπὸ κοινοῦ, συντυχῶν κατὰ τι.

1131. οὐκ οἶδα οὕτως, ὥστε μηχανήσῃται καὶ εἰπεῖν ταχέως.

1133. ΑΓΝΩΤ', ἐπιλαθέμενον. ΚΑΤΟΙΔΕΝ, οἶδιν, ὅσσην κατὰ
τὸν Κιθαρῶνα σὺν διπλοῖς ποιμνίαις ἐπλησίον ἱμοί. τὰ δὲ ΕΓΩ Δ' ΕΝΙ
διὰ μέσου.

1137. ΕΞ ΗΡΟΣ, ἐκ τοῦ τέλους τοῦ ἔκρους εἰς τὴν ἑβίαν ἐπιτολὴν τοῦ
ἀρλούρου, ἥτοι τὴν ὥραν τοῦ θέρους. ὁ γὰρ ἀρλούρος κατὰ τὴν ἀρχὴν
ἐπιτέλλει τοῦ μετοπώρου.

1138. ΕΙΣ ΕΠΑΥΛ', εἰς ἐπαύλεις. ΣΤΑΘΜΑ, ἔνθα ἐσθίναται τὰ ζῶα.

1141. ΕΚ ΜΑΚΡΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, ταυτὲν εἶπιν ἐκ μακροῦ χρόνου,
καὶ διὰ μακροῦ χρόνου· ἢ μὲν γὰρ ἐκ πολλῆς τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κίνησιν
τοῦ μακροῦ χρόνου· ἢ δὲ διὰ, τὴν ἐν τῷ μέσῳ κίνησιν τοῦ ἐπὶ πολὺ
παρετεταμένου χρόνου. εἶπιν δὲ ταυτὸν μακρόθεν εἰπεῖν ἀξίον εἶναι, καὶ
ἀρξάμενον διὰσκημα πολὺ διαθεῖν.

1143. ΕΜΑΥΤΩΙ ΘΡΕΜΜΑ, ἵνα ἀναθρεψάμεν ἐγὼ, αὐτὸν δηλονότι,
θρεῖμμα ἱμνυτῷ, ἤρουν δ' ἱμνυτὸν, ὡς ἐσόμενον ἱμνυτοῦ.

1144. ΠΡΟΣ ΤΙ, ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ τοῦτο ἐρωτᾷ;

1146. ΟΥΚ ΕΙΣ ΦΕΡΑΝ, ἄπει δηλονότι;

1147. Α. ἐπιφώνημα ἐφωδικόν. ΚΟΛΑΖΕ, ἐπίπλησι. ΤΑ ΣΑ, οἱ
σοὶ λόγοι.

1151. ΑΛΛΩΣ ΠΟΝΕΙ, μάτην, ἔξω τοῦ προσήκοτος κοπιᾷ.

1152. ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ, ματὰ εὐχαριστίας.

1153. ΜΗ ΔΗΤΑ. δίδωμι πρὸς τῶν θεῶν ἵνα μὴ με αἰκίσῃς τὸν γέροντα. ΑΠΟΣΤΡΕΨΕΙ, εἰς τοῦπίσω στήνῃσι.

1155. ΤΙ ΠΡΟΣΧΡΗΖΩΝ. ἔνεκα τίνος προσήλθεις ἀποστήσειν τὰς χεῖρας ἑμοῦ; τί ἐπὶ ταῦτοις θύλων μαθεῖν;

1157. ΩΦΕΛΟΝ. πρίπου ὃ ἦν ὀλέσθαι με, τουτέστιν ἔπρεπον δὲ ὀλέσθαι.

1158. ΕΙΣ ΤΟΔ', εἰς τὸ ὀλέσθαι, μὴ λέγων ὅτι ἐστὶ δίκαιον λίσσιν σι.

1163. ΟΥΚ ΕΓΩΓΕ, εὐδαμῶς, ὥσπερ τὸ μάλλιστά ἐν τοῖς κατ' ἐρώτησιν λόγοις ἀπαντᾷ πρὸς τοὺς Αττικοὺς, ἀντὶ τοῦ καὶ, οὕτω καὶ τὸ ἔγωγε· καὶ τὸ οὐκ ἔγωγε ἀντὶ τοῦ εὐδαμῶς, ὡς ἐνταῦθα· ΕΜΟΝ ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΓΩΓΕ, ἤγουν ἑμὸν μὲν εὐδαμῶς ὄντα ἔδοξα· ΕΔΕΞΑΜΗΝ ΔΕ ΤΟΥ, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τούτου.

1166. ΟΛΩΛΑΣ. ὃ δὲχεν ἀπαρκητέως ποιήσαι, τοῦτο δὴ ὡς ἦδη γεγονὸς ἐπάγει. Φυσικός δὲ ὁ λόγος οὗτος, τὸ τὰ ἀπαρκητέως γινεσθαι, καὶ ὁμολογουμένην ἔχοντα τὴν ἀπρόδοσιν, λίσσιν ὡς ἦδη γεγονέναι· εἶον, τίθηναι εἰ ποιήσω τόδε, ἤγουν οὕτω νομίζω ἀπαρκητέως τίθηναι, ὥστε καὶ ὡς γεγονὸς τοῦτο ἦδη ἀποφαίνεσθαι. ΕΙ ΣΕ ΤΑΥΤ', εἰν ἔτι δεικνύμεναι ἐῖσθαι σε ταῦτα.

1170. ΑΚΟΥΣΤΕΟΝ ἐνεργητικὸν, ἐπιβήναι· παθητικὸν κλίνεται.

1171. Η Δ' ΕΣΩ. ἡ δὲ ἔνθεν οὕτω σὴ γυνὴ εἴπω ἀν ταῦδε κάλλιστα καθὰ δικάζεται.

1174. ΑΝΑΛΩΣΑΙΜΙ, ἀπολέσμαι. ΟΚΝΩ· καὶ διὰ φόβον κακῶν ὑπὸ θεοῦ προειρηθέντων.

1176. ΤΟΥΣ ΤΕΚΟΝΤΑΣ. σύλλυψις ὁ τρόπος. οὐ γὰρ καὶ τὴν μητέρα ἐφόνευσεν.

1178. ΚΑΤΟΙΚΤΙΣΑΣ, ἐλθέτας. ΩΣ ΛΑΛΗΝ ΧΘΟΝΑ, καθὰ νομίζων εἰς ἄλλην χθόνα ἀποίσσιν.

1180. ΚΑΚ' ΕΙΣ ΜΕΓΙΣΤ', εἰς μεγίστης δυστυχίας ἐβύλαξεν. ΓΕΓΩΣ, γεγονώς, ὑπάρχων.

1182. ΞΕΙΚΟΙ, ὑποδεδυγμέναι εἰν σφαῶς. ΠΡΟΣΒΛΕΨΑΙΜΙ, ἀντὶ τοῦ διεσπασμαι. ἐυελκὸν ἀντὶ ὀρεστικοῦ.

1184. ΟΣΤΙΣ ΠΕΦΑΣΜΑΙ. ὅστις διδύμωμι γινηθείς αὐτῷ ὡς οὐ πρίπου ἦν, γινηθῆναι με δηλονότι, καὶ ὁμιλῶν καὶ συνευναζόμενος σὺν εἰς οὐ πρίπου ἦν ὁμιλεῖν με, ἤγουν τῇ μητρὶ, καὶ ἀπαιτῶν ὃν οὐκ ἔδει ἀπαντᾷν με.

1187. ΩΣ ΥΜΑΣ. ὡς ἐπίσης ὑμᾶς ζώσας τέττω, καὶ τὸ μηδέν.

1195. ΜΑΚΑΡΙΖΩ. ἰπαινίτῃ τις ἰφ' αἷς ποιῇ καλοῖς, καὶ ψέγῃται ἰφ' αἷς ποιῇ κακοῖς. μακαρίζεται δὲ τις ἐπὶ ἰσχυρί καὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἐνεργήσας ἐκλήσαστο, ἀλλ' ἢ κληρονομήσας ἢ ἀπὸ φύσεως λαχών.

1196. ΚΑΘ' ΥΠΕΡΒΟΛΑΝ ΤΟΞΕΥΣΑΣ, ὑπερβολικῶς εὐτυχήσας. ΕΚΡΑΤΗΣΑΣ, ἐκρατῆς ἐγένον τῆς κατὰ πάντα εὐτυχεῖς μακαριότητος.

1198. Ω ΖΕΥ, Φεῦ· διὰ μέσου. ΓΑΜΨΩΝΤΙΧΑ, τὴν ἀΐκυλεις ἔχουσαν ὄνυχας.

1205. ΑΓΡΙΑΙΣ, ἀκατασχέτοις, ἀκαταπεινῆτοις.

1207. ΚΛΕΙΝΟΝ ΚΑΡΑ, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ᾧ ἔδωξε Οἰδίπῳ.

1210. ΠΑΤΡΩΔΙ ΑΔΟΚΕΣ, ἤγουν ἡ γυνὴ ἔνθα σπείρει σὲ πατέρ.

1214. ΑΓΑΜΟΝ. τὸν κακόμενον γάμον, σὺν θλονότι, τικινύντος ὄθιν ἰτεκνώθης.

1220. ΤΟ Δ' ΟΡΘΟΝ, ἤγουν σύντομον καὶ οὐ σκολιόν.

1221. ΑΝΕΠΝΕΤΣΑ, ἀναψυχὴν ἔσχον ἐκ σοῦ. ἀναπνέω τὸν αἶρα, καὶ ἀπὸ τούτου ἀνέπνευσα ἀμετακότως, ὅτι ἐν βίᾳ τινὶ ὧν εἶτα ἀσπληλάνην αὐτῆς.

1223. Ω ΓΗΣ οἰκήτορες θλονότι, εἰ τὰς μεγίστας αἰὲ τιμώμενοι τιμὰς.

1225. ΕΠΤΕΝΩΣ, γνησίως. ΕΝΤΡΕΠΕΣΘΕ, ἐπιστρέψατε, ἐπιστρέφην ἔχῃτε.

1228. ΝΙΨΑΙ ΚΑΘΑΡΜΩ, ἀποπλύναι διὰ καθάρσεως.

1230. ΕΚΟΝΤΑ. ὅτι ἰκόντες, ὁ μὲν Οἰδίπους ἐτύφλωσεν ἰαμβόν, ἢ ὃ Ἰσκάδην ἀπήντατο. ΤΩΝ ΔΕ ΠΗΜΟΝΩΝ, ἤγουν ἀπὸ τῶν βλαβῶν ἰκίῃναι μάχιστα λυπεύσιν, αἱ ἂν φανῶσιν ἀνθύρμητοι, ἰκύνονται.

1233. ΠΡΟΣ Δ'. τί ἔτιρον λόγους;

1235. ΘΕΙΟΝ ΚΑΡΑ, περιφραστικῶς, ἢ θεία Ἰσκάδην.

1238. ΑΛΓΙΣΤ'. τὰ πάνυ ἀλγυνὰ, ἤγουν ἡ πρᾶξις τοῦ θανάτου ἔπειθιν, ἤγουν οὐκ ἔχουσαν διηγέσθαι αὐτήν. ἢ γὰρ θία οὐ παρῆν, ἤγουν οὐ γὰρ ἰδοισάμιθα.

1241. ΟΠΩΣ ΓΑΡ. ὡς γὰρ παρῆλθεν, ἤγουν παρεγένετο ἔσω τοῦ θυμῶνος, ὁργῇ, ἀντὶ τοῦ λύπη, χρωμίη. θυμῶν, ἡ περιέχων τόπος τὰς θυράς. ΙΕΤ' ΕΥΘΥ. ὥρμα κατ' ὄρθον πρὸς τὴν καίτην, ἔνθα μετὰ τοῦ ἀνδρός ἔκειτο.

1243. ΑΜΦΙΔΕΞΙΟΙΣ, ἀμφὲν χειρῶν.

1245. ΚΑΛΕΙ. ἐκάλει τὸν Λαίον, τὸν πρὸ μακροῦ ᾔσκη νεκρόν.
1247. ΤΙΚΤΟΥΣΑΝ ΔΥΣΤΕΚΝΟΝ ΠΑΙΔΟΥΡΓΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ παιδὸς δυσπαίδας.
1249. ΓΟΑΤΟ, ἐκώκω. ποιά λίξις.
1251. ΕΚ ΤΩΝΔ', μετὰ ταῦτα. ΕΙΣΕΠΑΙΣΕΝ, ἐσθλ.θ.ε. ΥΦ' ΟΥ, ἀφιλοκούμενος ἡμᾶς δηλονότι. ΠΕΡΙΠΟΛΟΥΝΤ', περισφριζόμενος.
1255. ΦΟΙΤΑΙ. ἰφείτα, ἱμμανῶς περισφρίφειτο, ἵσχος ἐξαιτῶν ποιεῖν ἡμᾶς, ἤγουν παρυσχίῃ.
1257. ΚΙΧΟΙ, εὔροι μητρικὴν ἀφουραν διπλὴν ἑαυτοῦ καὶ τῶν τέκνων. ὅτι ἐξ ἐκείνης ἐσπάρη, καὶ εἰς ἐκείνην ἔσπειρεν.
1258. ΔΕΙΚΝΥΣΙ, ἀντὶ τοῦ ἔδειξεν, ὅπου ἦν ἡ γυνὴ δηλονότι.
1261. ΕΝΗΛΑΤ', λαξ ἐπέθιτο. ΕΚΑΙΝΕ, ἀντρεψέ. ΚΑΝΗΘΡΑ, τὰ εἰς ἀσφαλείαν τῶν θυγῶν. Κ' ΑἰΜΙΠΗΤΕΙ. ἀντὶ τοῦ ἐνέπαισε τῇ στίγῃ, ἤγουν μετὰ σφοδρᾶς ὀρμῆς ἤλθιν εἰς τὸν οἶκον.
1264. ΕΩΡΑΙΣ. διδεδμένην, ἐκτεκλωσμένην κριμάθρας. ἰώρα, διὰ τοῦ ε, ὅθιν καὶ μετίωρον, κριμάθρα; δι' αὐτὴν κριμά τις τι.
1265. ΒΡΥΧΗΘΕΙΣ, βρυχητάμενος, ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν λεόντων, ἀντὶ τοῦ ἀνομιῶξας.
1266. ΧΑΛΛΑΙ, ἰχάλασι, κατεΐδωσι τὴν μετίωρον κριμάθραν.
1268. ΑΠΟΣΠΑΣΑΣ. ἀφιλόμενος ἀπ' αὐτῆς τὰς ἐκ χρυσοῦ ἡλασμένου πτερόνας τῶν ἱματίων. ἀποσπάσας, κατασπάσας, κατελκύσας * ἀνασπάσας, ἀνελκύσας * δικσπάσας δι, διαμερίσας.
1270. ΑΡΑΣ, ἰπάρκας, ἀναπιτάσας, ἐκίντησιν τὰ μέρη τῶν ἐκτελῶν ὀφθαλμῶν, ἵνα ἀρμόζονται τὰ βλέφαρα, τουτίσθι τὰς κόρας.
1271. ΟΘ' ΟΥΝΕΚ', ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἐκ παραλλήλου. ΟΥΚ ΟΥΟΙΝΤΟ ΝΙΝ. οὐκ ὤλονται αὐτὸν οὔτε οἷα ἴπασχιν, οὔτε ὅποια ἴδρα. ὅμοιον τῷ (Ιλ. θ'. 350.) παῖδ' σε ἵππος φύγει ἕρκος ὀδόντων. ΑΛΛ' ΕΝ ΣΚΟΤΩ. οἱ γὰρ τυφλοὶ πρὸς αὐτὸν μὴ ἀπιδιδῖν βούλονται, οὐ κατ' ἐξουσίαν, πρὸς αὐτὸν οὐ βούλονται ἀγνοοῦντες περιύονται. ΟΥΟΙΑΤΟ, ΓΝΩΣΟΙΑΤΟ, ὤλονται, γνώσκονται. ἀντὶ τοῦ θιάσονται, γινώσκονται.
1276. ΦΟΙΝΙΑΙ Δ' ΟΜΟΤ. ἅμα δι' τῶν παίων αἱ αἱμακτικαὶ τῶν ὀμμάτων κόραι ἔβρεχον τὰ γένεια.
1278. ΦΟΝΟΤ, αἱματος. ΕΤΕΓΓΕΤΟ, ἔχλητο.
- 1280: ἐκ θυοῦν ἐβράγη, οὐκ ἐκ μένου τοῦ Οἰδιπόδους * ἀλλὰ συμμετῇ ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

1282. ΠΑΛΑΙΟΣ. ὁ πολυχρόνιος δὲ ὅλῳς ὁ πρότερος.

1287. ΔΙΟΙΓΕΙΝ ΚΛΗΙΘΡΑ, ἀνείγειν τὰ κατέχοντα καὶ ἀσφαλίζοντα τὰς πύλας. ἀπὸ τούτου δὲ ὁλοῖ τὰς πύλας.

1289. ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΣ. ἔμελλε λέγειν τὸν μητρός μιχίστην· σιγᾷ δὲ τοῦτο διὰ τὸ αἰσχρὸν, καὶ φησὶν ἀνόσιον, ἄρρητον εἶναι. ΟΥΔΕ ΡΗΤΑ ΜΟΙ, οὐ πρόποντα λέγεσθαι ὑπ' ἐμοῦ.

1292. ΡΩΜΗΣ, βοηθείας. ΜΕΙΖΟΝ Η ΦΕΡΕΙΝ. βαρὺ πλεον ἢ ὅτι δύνασθαι φέρειν τινα.

1294. ΔΕΙΞΕΙ, δεδείξεται καὶ σοὶ ὅποιόν ἐστι τὸ νόσημα.

1300. ΤΙΣ Ο ΠΗΔΗΣΑΣ. τίς ἀπὸ τῶν δαιμόνων ὁ κατορθώσας μείζονα τῶν μηκίστων ἐπὶ τῇ σῇ δυστυχεῖ μοίρᾳ;

1310. ΦΟΡΑΔΗΝ, φερομένην. ΔΑΙΜΟΝ. ὡς τύχη, ποῖ προέδης;

1312. ΕΣ ΔΕΙΝΟΝ. εἰς χαλεπὸν, προέδῃ δηλονότι, οὐ προσιτὸν εἰς ἀκοήν, οὐδὲ προσιτὸν εἰς θένν.

1313. ΣΚΟΤΟΥ ΝΕΦΟΣ. νέφος τοῦ ἐμοῦ σκότους, ἤγουν τῆς ἐμῆς τυφλώσεως, ἐπερχόμενον ἄρρητον, ἄμετρον, καὶ ἀκαταπόνητον, καὶ δυσπερίληπτον.

1322. ΕΤΙ ΜΟΝΙΜΟΣ, ἔτι παραμένων μοι. ΚΗΔΕΥΩΝ, θρακεύων.

1326. ΚΑΙ ΠΕΡ ΟΜΩΣ ἐκ παραλλήλου.

1328. ΟΥΦΕΙΣ ΜΑΡΑΝΑΙ, ὀφθαλμοὺς ἀμαυρῶσαι.

1329. Απολλων ἦν ὁ τὰ ἐμὰ κακὰ πάθη τάδε τελείσας.

1332. ΝΙΝ, αὐτάς, τὰς ὄψεις. οὐδεὶς ἄλλος ἐπαλξεν, ἐκέντησε τὰς ἐμας ὄψεις.

1336. ΗΝ ΤΑΤΟ'. ἔστι ταῦτα. ὁ παρτατικός ἀντὶ ἐνεστώτες.

1347. ΔΕΙΛΑΙΕ ΤΟΥ ΝΟΥ. ἄθλιε κατ' ἴσον ἕνεκα τοῦ νεῦ, ἤγουν τοῦ σκοπεῦ τῆς ἐπινοίας καὶ ἕνεκα τῆς συμφορᾶς. ἤγουν ἕνεκα ὧν σοὶ συνέβη, καὶ ἕνεκα ὧν ἐπενόησω.

1359. ΩΝ ΕΦΤΝ ΑΠΟ. οὔτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκλήθη ἀνὴρ νυμφίος τῆς γυναικὸς ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, ἤγουν τῆς μητρός.

1368. ΚΡΕΙΣΣΩΝ ΓΑΡ ΗΣΘΑ. προτιμότερον ἀνὴρ ἦν τὸ μηθαρμῶς εἰναί σε, ἢ ἔξν σε τυφλὸν ὄντα.

1373. ΟΙΝ ΕΜΟΙ ΔΥΟΙΝ. πρὸς οὓς ἀμφοτέρους ἔργα ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ πεποιημένα κρεῖσσονα ἀρχόντι, ἤγουν μείζονος κακοῦ ἄξιον ἢ ἀρχόντος, πηγμονῆς.

1375. ΕΦΙΜΕΡΟΣ, αἶψα ἐπιθυμῆσθαι. ΒΛΑΣΤΟΥΣ', εἰς φῶς φανῆσα, ὥπως ἐξάνη.

1377. ΟΥ ΔΗΤΑ. οὐδαμῶς ἐφίμερος ἦν ἂν ἢ θίξαι τοῖς ἰμοῖς ὀφθαλμοῖς.

1380. ΤΡΑΦΕΙΣ, διατρέφας.

1382. ΕΚ ΘΕΩΝ, ἐκ τῆς μερίδος τῶν θεῶν. ΚΑΙ ΓΕΝΟΥΣ, καὶ ἀπὸ τῆς μερίδος τοῦ γένους τοῦ λαοῦ.

1384. ΚΗΛΙΔΑ. οὕτως ἐγὼ τὸν ἑμὸν μολυσμὸν προκαλύψας.

1386. ΑΛΛ' ΕΙ ΤΗΣ. ἀλλ' εἰ ἐπὶ τούτοις ἦν ὄραγμα διὰ τῶν ὧτων τῆς ἀκουούσης πηγῆς, ἤγουν τῆς ἀκουστικῆς δυνάμεως.

1394. ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΛΟΓΩ, ἃ πρὸ πολλοῦ ἐνομιζέτο πατρῷα ἔμα.

1396. ΤΗΟΤΛΟΝ, κεκρυμμένον. ΚΑΚΟΣ ΚΑ'Κ ΚΑΚΩΝ, ἀκάθαρτος καὶ ἐξ ἀκαθάρτων.

1398. ΝΑΠΗ, κοιλότης ὄρου. ΔΡΥΜΟΣ, ἄλσος, σύνδεστος τόπος. ΣΤΕΝΩΠΟΣ, στενὴ ὁδός.

1400. ΑΙ ΤΟ'ΥΜΟΝ, ἤγουν αἱ ὁδοί, ἐπίεισι ἀπὸ τῶν ἑμῶν χειρῶν τὸ αἷμα τοῦ ἑμοῦ πατρὸς.

1405. ΑΝΕΙΤΕ, ἀνιδύκατε. ΤΑΥΤΟΝ ΣΠΕΡΜΑ. οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν αὐτῷ εἰ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῷ γεγενῆσθαι παῖδες.

1406. ΑΙΜ' ΕΜΦΥΛΙΟΝ. γένος ἀνταπειθυμένον γίνε. οὐ μόνον γὰρ πατὴρ ὁ πατὴρ ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἀδελφός· καὶ οὐ μόνον οἱ παῖδες, παῖδες, ἀλλὰ καὶ ἀδελφοί. καὶ γὰρ ἡ αὐτὴ μήτηρ ἦν καὶ ἐνυμφεύθη τῷ υἱῷ, καὶ ἐπαυδοποιεῖ αὐτῷ.

1410. ΕΞΩ ΚΑΛΥΨΑΤ', ἐκβάλλοντες ἀφανῆ ποιήσασθαι. ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ ΕΚΡΙΨΑΤ', ἐκβάλλοντες βίψασθαι εἰς τὴν θάλασσαν.

1416. ΕΣ ΔΕΟΝ, εἰς τὸ ἀρμόζον τοῦ χρόνου· τοῦτίσιν εἰς κριτὸν, εὐκαίρως.

1420. ΕΝΔΙΚΟΣ, εὐπρόσωπος, δίκαιος.

1424. ΤΑ ΘΝΗΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΑ, τὰ τῶν ἀνθρώπων τέκνα, τουτίσιν τοὺς ἀνθρώπους.

1427. ΑΚΑΛΥΠΤΟΝ ΟΥΤΩ, φλαέως οὕτως καὶ ἀνακακωκλυμμένως.

1428. ΠΡΟΣΔΕΞΕΤΑΙ, ἤγουν ἀνέχεται προσδέξασθαι.

1430. ΤΟΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. τοῖς προσήκουσι γὰρ κατὰ γένος μόνοις δίκαιεται τὸ πρᾶγμα, τὰ τῶν προσκέντων κατὰ γένος κακὰ ἐντιβῶς μάλας ὁρᾶν καὶ ἀκούειν.

1432. ΕΛΠΙΔΟΣ. ἐπὶ τῆς προσδοκίας με ἀπίσθητος, ἀπῆργος.

1434.

1434. ΠΡΟΣ ΣΟΥ. τὸ γὰρ ὃν πρὸς σοῦ ἐρῶ, οὐ τὸ ὃν πρὸς ἐμοῦ. ἤγουν σὸν γὰρ ἐρῶ πρᾶγμα, τουτέστι τῆς δυνάμεως τῆς σῆς· οὐκ ἐμὸν, ἤγουν οὐ τῆς δυνάμεως τῆς ἐμῆς.

1437. ΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ. ὥσπερ βολὴ λέγεται μὲν ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ βέλους, λέγεται δὲ τὸ τραῦμα, τὸ ἀπὸ τοῦ βέλους, οὕτω καὶ προσήγορος λέγεται μὲν καὶ ὁ προσαγορευόμενος, καθὼ λέγεται ἐνταῦθα· λέγεται δὲ καὶ προσήγορος λόγος, ὃν προσαγορεύων λέγει τις πρὸς ἕτερον, ἤγουν ἡ πρόσρησις καὶ προσαγόρευσις, καθὼ λέγεται· (1337.) τί δὴγ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἢ σιγῶν, ἢ προσήγορον ἐγ' ἀκούειν ἠδονῇ, φίλοι;

1439. ΕΚΜΑΘΕΙΝ. μαθεῖν ἐκ τοῦ θεοῦ, τί ἐστὶν ἄξιον πράττειν.

1440. ΠΑΣΑ ΦΑΤΙΣ, πᾶσα ἡ γνώμη, ὁ σκοπὸς πᾶς τῶν ἐκείνου χρησμῶν, λέγω ἀπολλύναι, ἤγουν φθείρειν, ἐμὲ τὸν τοῦ πατρὸς ἀσεβῆ Φονέα.

1442. ΙΝ' ΕΣΤΑΜΕΝ ΧΡΕΙΑΣ, ἐνταῦθα τῆς χρείας ὅπου ἐσμὲν, ἤγουν ἐν ταύτῃ τῇ χρείᾳ ἐν ᾗ ἐσμέν.

1444. ΠΕΥΣΕΣΘ' ΥΠΕΡ. ὑπὲρ ἀνδρὸς οὕτως ἀδελφεὺ ἐρωτήσετε;

1446. ΕΠΙΣΚΗΠΤΩ, ἐνόρκως ἐντέλλομαι. ΠΡΟΤΡΕΨΟΜΑΙ, αἰτήσομαι. ΘΟΥ, ποίησόν.

1449. ΑΞΙΩΘΗΤΩ, ἐμοῦ δὲ ζῶντος μήποτε ἄξιον κριθῇτω τὸδε τὸ πατρῶον ἄστυ οἰκήτορος τυχεῖν.

1453. ΚΤΡΙΟΝ, κεκυρωμένον.

1455. ΚΑΙ ΤΟΙ ΤΟΣΟΥΤΟΝ. καὶ τοι κατὰ τοῦτο εἶδα μήτε νόσον ἂν ἐμὲ, μήτ' ἄλλο μὴδὲν πέρσαι, ἤγουν κατασφίγγειν, πρότερον ὀκλονότι. θνήσκων γὰρ ἂν, ἤγουν, εἰ ἐθνήσκων γὰρ, οὐ μήποτε ἂν ἐφυλάττην ἐπὶ τινι τοιοῦτῳ δεινῷ χακῷ.

1463. ΑἸΝ ΟΥ ΠΟΘ'. τὸ πᾶν τοιούτον. ὦν χωρὶς οὐποτε ἐσφάθη ἐμοῦ τοῦ ἀνδρὸς βορᾶς, ἤγουν τροφῆς, τράπεζα. ἤγουν χωρὶς τούτων οὐποτε ἐσφάθη μοι τροφῆς τράπεζα. τὸ ΧΩΡΙΣ καὶ τὸ ΑΝΕΥ ἐκ παρ' ἀλλήλου.

1466. ΜΕΛΕΣΘΑΙ, ἤγουν μέλειν. τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ, θέλησον μέλειν σοι, φροντίδα εἶναι σοι.

1468. ΙΘ' Ω ΝΑΞ. ἄγε, ὦ ἄναξ. ποίησον δηλονότι ὁ αἰτῶ.

1476. Ο ΠΟΡΕΥΝΑΣ, ὁ παρασχών.

1478. ΤΗΣΔΕ ΤΗΣ ΟΔΟΥ. καὶ σὲ ἕνεκα ταύτης τῆς οδοῦ, ἧς ἐπεμψας δηλονότι τῆς κόρας.

1482. ΑΙ ΤΟΙ ΦΥΤΟΥΡΓΟΙ. αἱ χεῖρες τοῦ πατρὸς, τοῦ φύσαντος ἡμῶς, οὕτως ἔρῃν, ἥγουν τυφλάττειν, προϋξήνησαν τὰ πρότερον λαμπρὰ ὅμματα. ΠΡΟ΄ΥΞΕΝΗΣΑΝ, ἐργάσαντο, αἰτίαι ἐγένοντο.

1484. ΟΣ ΤΜΙΝ. ὅς ὑμῶν πατὴρ ἐφάνθη, ὃ τίκω, ὅθεν αὐτὸς ἐσπάρην, οὔτε ἔρῃν οὔτε ἰσοφῶν.

1488. ΧΡΕΩΝ, χρεὸς ἐστίν, ἥγουν ἀνάγκη.

1489. ΠΟΙΑΣ ΓΑΡ ΑΣΤΩΝ. εἰς ποίας γὰρ ἀσφῶν ὁμιλίας ἤξει, εἰς ποίας ἰορτάς, ὅθεν οὐκ ἰππότηται πρὸς τὸν οἶκον κεκλυμένοι ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς θιωρίας τέρψεως;

1492. ΑΚΜΑΣ, καιρόν. ΤΙΣ ΠΑΡΑΡΡΙΨΕΙ. τίς λαμβάνων ἡμῶς εἰς γυναῖκας, ὃ τίκω, παρόψεται τοιαῦτα ὀπίθῃ, ὃ γονῦσιν ὑμῶν, καὶ ὑμῖν ὁμοῦ εἶναι ἀπλήματα, ἥγουν βλάδιαι, αἰτιμαί;

1497. ΗΡΟΣΕΝ. τῇ τεκούτῃ ἐμῇ, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐγενήθη.

1500. ΤΟΙΑΥΤ'. τοιοῦτους ἐνεδισμούς ἐνεδιέπρε. ΤΙΣ ΓΑΜΕΙ. τίς εἰς γάμον λήβεται; ΧΕΡΣΟΥΣ, πρεβέους.

1506. ΕΓΤΕΝΕΙΣ, προσκούσας σοι κατὰ γένος.

1508. ΘΗΑΙΚΑΣΔ', τσαύτας τὴν ἡλικίαν, ἥγουν μικράς. ΟΣΟΝ ΤΟ ΣΟΝ ΜΕΡΟΣ, ὅσον ἡμεῖς εἰς τὸ σὺν μέρος.

1510. ΕΥΝΝΕΥΣΟΝ. ἀντὶ τοῦ κατακλύσας ψαῦσεν, αὐτῶν ἀφανέτης, τῇ σῇ χερί.

1512. Τὸ ΕΥΧΕΣΘΕ παθητικῶς καίται, ἥτοι εὐχῆς τυγχάνετε ὑπ' ἐμοῦ.

1513. ΟΥ ΚΑΙΡΟΣ, ἕως οὗ εὐτυχίητι.

1515. ΑΛΙΣ. ἀρκούντως ἔχει τὸ πρῶγμα.

1516. ΚΑΙΡΩ. καιρὸς κατὰ Ἀριστοτέλην, ὃ δῶν χρόνος, τοιτέστιν ἐπιτηδεῖα ὥρα τοῦ ποιῆσαι τι.

1517. ΕΦ' ΟΙΣ ΟΥΝ ΕΙΜΙ, ἥγουν ἐφ' οἷς ἔχω τὴν ἐμκυτῷ διάνοιαν.

1522. ΕΛΗ, ἀφίλη, ἀπ' ἐμοῦ λάβης.

1523. ΕΥΝΕΕΠΕΤΟ, συνήνῃμα, συμφέροντα ἦν.

1525. ΗΙΔΗ, ἀντὶ τοῦ ἔγω. ΟΣΤΙΣ ΟΥ ΖΗΛΩ. ἕστις, κρᾶντις ἢν ἀφανέτης, οὐκ ἐπὶ εὐδοκμονίᾳ πολιτῶν καὶ εὐτυχίας θανάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ, ἰαυτοῦ ἀφανέτης, ἀρετῇ.

ΤΕΛΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΥΝ

ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΑ

7. ΣΤΕΡΓΕΙΝ, ὑπομένειν τὰ δυσίχθ.

75. ΩΣ ΝΥΝ ΜΗ ΣΦΑΛΛΗΣ, πῶς νῦν οὐ μὴ σφαλῇσθ.

97. ΠΤΕΡΟΝ. ἢ εἰωνός, ἢ πτέρωσις τῆς ἐμῆς δικαιοσύνης.

99. ΑΝΤΕΚΤΡΕ΄, ἐνίτυχον.

101. ΑΣΚΕΠΑΡΝΟΝ, ἀξέστιον.

139. ΤΟ ΦΑΤΙΖΟΜΕΝΟΝ, τὸ φραζόμενον, τὸ περιμιμῶδες.

148. ΣΜΙΚΡΟΙΣ αἰτήμασι.

153. ΑΛΛ' ΟΤ ΜΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ φεύην, αἰτιατικὴς εἶναι, ὡς μὴ προμηνύσας σοι μὴ εισέλθειν εἰς τοῦτο τὸ ἱερόν.

164. ΠΟΛΛΑ ΚΕΛΕΥΘΟΣ. πολλά ἐπὶ τὰ καλῶσιλά σοι προσμένειν, καὶ ἔλκεσθαι ἐν τῷ ἄλλοι.

168. ΙΝΑ ΠΑΣΙ ΝΟΜΟΣ, ἐν τοῖς βασιλεῦσι γινόμενος, φώνει.

362. ΣΤΡΟΦΗΝ, διαγωγὴν.

381. Η ΠΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΝ ΒΙΒΩΝ. εἰ μηδέντερον αὐτῷ προχωρήσει, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶσθαι τὴν ἔριν.

489. ΑΠΥΣΤΑ. πτόχως δηλονότι.

495. ΟΔΩΤΑ, ἀνυστά, ἐνωδωμένα.

505. ΤΟ΄ΤΚΕΙΘΕΝ. κατὰ τὸ ἐκείθιν τοῦ ἄλλου.

515. ΠΡΟΣ ΞΕΝΙΑΣ. γράφεται μὴ προξενίας τὰς σάς.

555. ΣΚΕΤΗ, σιελή.

558. ΠΡΟΣΤΡΟΠΗΝ, βοήθειαν, ὠφέλειαν.

574. ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ. γράφεται διοίχεται.

655. ΟΚΝΟΥΝΤ' ΑΝΑΓΚΗ, διδάσκουν δηλονότι.

786. ΑΝΑΤΟΣ. γράφεται ἀναιτός, ἤτοι ἀναιτίος, ἀζήμιος.

794. ΣΤΟΜΩΣΙΝ, διονότῃ.

b b 2

799. ΖΩΜΕΝ, αἰτὶ τοῦ ζῶμεν.

864. ΑΙΔΕ ΔΑΙΜΟΝΕΣ. αἱ δαίμονες τῆσδε τῆς γῆς μὴ θῶν με ἄφρων ἈΡΑΣ, ἔχουν εἰς τὸ μὴ καταβάσκειν αὐ.

1044. ΕΙΗΝ. εἴθ' εἴην ὅπου αἱ συμβολαὶ γινέσκονται. ὑπολαμβάνουσι γὰρ ὅτι οὐ ψιλὸς ὁ Κρίων παρὰ γόνυ. ΛΑΜΠΑΣΙΝ ΑΚΤΑΙΣ, Ελευσίνοι. διὰ τὰς ἐν μυστηρίοις λαμπάδας. ΚΑΗΙΣ. ἐπὶ ἄρηκτα τὰ μυστήρια, καὶ καθάπερ κλισὶ κατείνανται.

1059. ΗΠΟΥ. ὁ νοῦς ἄρ' ἐπὶ τὸν ἔσπερον χώρον τῆς λείας πέτρας προσπελάζουσιν; ΟΙΑΤΙΔΟΣ. Οἶν, δῆμος Ἀττικῆς.

1076. ΤΑΧ' ΑΝ ΔΩΣΕΙΝ. τάχα, Φοῖβη, ἐδώσει ὁ Κρίων τὴν τὰ πολλὰ δυνάμειν τλάσαν παρθένον, ὃ ἔστι τὴν Ἀντιγόνην.

1094. ΣΤΕΡΓΩ, προσέμμι. ἔστι δὲ ἴσον τῷ προσκαλοῦμαι.

1160. ΤΩ ΘΑΚΜΜΑΤΙ, τῇ ἰκεσίᾳ.

1171. Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ, ὁ ἰκέτης, ὁ προσιατῶν τῶν καὶ.

1172. ΨΕΞΑΙΜΙ, καταφρονήσασμαι.

1199. ΟΥ ΒΙΑΙΑ ΤΑ'ΝΘΥΜΗΜΑΤΑ, οὐκ ἀπόκρυφα τὰ παραδείγματα.

1200. ΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΤΩΜΕΝΟΣ. περὶ τῆς πρῶτης λέγει. τῆς δὲ ἄλλης ἐργῆς αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται. ΤΙΝΕΙΝ, αἰμύνεσθαι.

1207. ΚΡΑΤΕΙΤΩ, ὥστε ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα με μετασπῆσαι.

1248. ΝΥΧΙΑΝ, ἥτοι ἀράγων ἢ τῶν κατὰ τὸ μισοσύκλιον. ἀνάλογα γὰρ ἄμφω. ἴσως διὰ τὰ Ρωμαῖα ὄρη, βόρεια ὄντα περὶ τὴν Σαρματίαν.

1277. ΔΥΣΠΡΟΣΟΙΣΤΟΝ, ἥτοι δυσπρόσιτον.

1407. ΜΗ ΤΟΙ ΜΕ. τὸ ἐξῆς ἢ μὴ ἀτιμάσκει με, πρὸς θεῶν, ἐὰν αἱ ἀρεαὶ τελεσθῶσι τοῦ πατρὸς, καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους νόστος γένηται.

1422. ΠΡΕΣΒΕΥΟΝΤ' ΕΜΕ, προσεῦτερον ὄντα.

1427. ΤΙΣ ΔΕ ΤΟΛΜΗΣΕΙ. τίς τῶν Ἀργείων τολμήσει ἀκολουθεῖσά σοι, τὰς ἀράς ἀκούσας; πρὸς δὲ Πολυταίῃς Φοῖβη ὅτι, οὐκ ἀγνοούμεν αὐτοῖς τὰς ἀράς.

1460. ΛΕΕΤΑΙ, κομίσαι.

1481. ΑΦΕΓΓΕΣ, ἄμνητον, δεινόν, *

1608. ΟΥΔ' ΑΝΙΕΣΑΝ, οὐδ' ἔπαιον.

1621. ΑΥΤΔΗΝ, μετά λυγμοῦ, ἥτοι κακωμάτων.

1659. ΕΞΕΠΡΑΞΕΝ, διεπράξατο, ἀνέδω.

1678. ΩΣ ΜΑΛΙΣΤ' ΑΝ ΕΙ ΠΟΘΩ ΛΑΒΟΙΣ. ὡς ἂν ἐπιπλοή-
σῃς τὸν τρόπον τῆς τελειῆς μεθιῖν. ΤΙ ΓΑΡ; πρὸς τὸ ΟΥΚ ΕΣΤΙ
ΜΕΝ ΕΙΚΑΣΑΙ ἀπὸντησεν.

ΤΕΛΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ
ΚΟΛΩΝΩ: ΟΙΔΙΠΟΥΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

3. ΩΝ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΗΣΘ'. ἤγουν ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος ἡσθα, ὑπῆρχης. ἔστι δὲ Ἀπικισμὸς ἀντὶ τοῦ, ἐπεθύμεις.

4. τὸ ΠΑΛΑΙΟΝ ἐνίστη μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νῖον, ὡς παλαιὰ Ρώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν· ἐνίστη δὲ οὐ τῶν πρὸς τι ἴσθιν, ἀλλὰ θελοῖ μόνον τὸ πάλαι γενεός, οἷον παλαιὰ πρᾶξις, ἢ πάλαι γενουῖα, καὶ ἀπλῶς τὸ παρ᾽ ἡλικίας, ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφός, οὐ μὴν δὲ πυστάμινον, καθ' ὃ λέγεται παλαιὸν Ἀργος. ΑΓΓΟΣ, τὰ περὶ τὰς Μυκῆνας χωρία, καὶ αὐτὰ αἰ Μυκῆναι. Μυκῆναι δὲ, ἢ προκαθιζομένη τοῦ Ἀργους πόλις, ὥστερ Σπάρτη, ἢ προκαθιζομένη πόλις τῆς Λακωνικαίας· Λακωνικαία δὲ, τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσι δὲ τὸ Ἀργος καὶ ἡ Λακωνικαία ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου. ΟΥ' ΠΟΘΕΙΣ. ποθεῖ τις τὸ μὴ παρὸν, ἀλλ' ἀπόν.

5. ΟΙΣΤΡΟΠΑΝΓΟΣ, τῆς οἴστρου, ἤγουν μανίης πληγίσης. τὰ ἀπὸ τοῦ πλητῖω εἰ μὲν εἰς ος λήγει, παθητικὰ εἰσὶν αἶν, οἷον ἔμπληκτος, ἀπὸ πληκτός, ἃ λέγεται ἐπὶ τῶν πληγόντων τὴν γνώμην καὶ ἐκτρέπνόντων· εἰ δὲ εἰς ηξ, ἐνίστη μὲν ἐνεργητικὰ, οἷον βουπλήξ, τὸ κέντρον τὸ τὸν βουὺν πλητῖον, ἐνίστη δὲ παθητικὰ, οἷον παρπληξ, ὃ Φθαίει τὰς Φρένας, καταπληξ, ὃ συνεχῶς πεπληγμένος, καὶ καταπληξ Εἰλείθυια, ἢ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα. εἰσι δὲ Εἰλείθυιαι, οἱ τόκοι, καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θηαί. καὶ εἰστροπλήξ ἐνταῦθα, ἢ οἴστρου, ἤγουν μανίης πληγίσα ὑπὸ τῆς Ηραρ. ταύτης γὰρ ὁ Ζεὺς ἐκπεθεῖς, μεταπείθεσκει αὐτὴν εἰς βουὴν, λαθεῖν πειρώμενος τὴν Ηραν· ἢ δὲ γνώσκει, τὸν κύνα τὸν Ἀργον τὸν παρὸντιν ἐπέσπασε φυλάττειν αὐτὴν, ἐν Ερμῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς πεμφθεῖς ἀπέκλεινεν, ἢ Ηρα δὲ μὴ κατέχειν δυναμένη τὴν ἡλιοτυπίαν, εἰς μανίαν αὐτὴν ἔτρεψεν· ἢ δὲ ὑπὸ τῆς μανίης ἐλαυνομένη, τὸ Ἰόνιον διέπλεε πύλαργος, ἀφ' ἧς καὶ Ἰόνιον ὠνομάσθη.

ΑΛΣΟΣ, θρυμῶν, καὶ λόχμη, ὃ σύνθετος τόπος· ἐρίπη δὲ, ὃ ἀνέστηκώς τόπος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνιόμενος· νάπας δὲ ποιητικῶς, ὃ νάπη λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἢ κοιλότης τοῦ ἔρους.

7. ΑΓΟΡΑ ΑΥΓΕΙΟΣ, τόπος, ἐνθα συνθροίζοντο, οὕτως ὀνομαζόμενος· ἦν δὲ ἀφιερωμένος τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀύκιος· Ἀύ-

κειον δι' εὐδαιμόνως, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. ΟΙ Δ' ΙΚΑΝΟΜΕΝ, ὅσοι κα-
ταλάβουσιν. ΦΑΣΚΕΙΝ, θίλει φάσκαι, ἤγουν φάσκει, λέγει. ἐνταῦθα δὲ
ἐντὶ τοῦ, βιβαίως ἐπίστατο.

11. Εἰς ΦΟΝΩΝ, ἤγουν ἀφ' οὗ χρόνου ἐγένετο οἱ Φόνοι τοῦ πατρὸς
σου ΟΜΑΙΜΟΤ ΚΑΙ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΣ ἐκ παραλλήλου, ἀδελφῆς.

14. ΤΟΣΟΝΔ' ΕΣ ΗΒΗΣ, ἐς τοσούτον μέτρον ἡλικίας, ἤγουν μέχρι
τοσαύτης ἡλικίας.

ΤΙΜΩΡΟΝ, ἐκδικητὴν, ἐσόμενον δηλονότι.

15. ξίος λέγεται κυρίως ὁ φίλος, ὅν' ἂν ποιήσῃ τις ἐν τῇ πατρίδι
ἀπὸ ξινης ἰδιότητος.

17. ΩΣ ΗΜΙΝ. ὅτι τὸ σίλας τοῦ ἡλίου τὸ λαμπρὸν κινεῖ ἡμῖν ἥδη
δῆλα τὰ ἰωδινα φέγγματα τῶν ὀρνίθων.

19. ΜΕΛΑΙΝΑ Τ' ΑΣΤΡΩΝ, τὰ ἄστρα τῆς μελαίνης νυκτὸς ἠφάνισται.
νυκτὸς γινεμένης φαίνεται τὰ ἄστρα· οὐ μὲν διὰ τὸ ἄστρα εἶναι γίνεσθαι
νύξ. διὰ τὰ ἄστρα λέγεται τῆς νυκτὸς, οὐ μὲν ἡ νύξ τῶν ἁσטרων. εἰ δὲ
ἱππεῖται τὰ ἄστρα τὴν νύκτα, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ἐγένετο τῇ ἀπουσίᾳ
τοῦ ἡλίου, ἐλέγεται ἂν ἡ νύξ τῶν ἁσטרων, ὡς ἡμέρα ἡλίου. νύξ δὲ ἡλίου
μὲν ἡμέρας λέγεται, διότι αἰτιὸς ἐστὶ τῆς ἡμέρας, καὶ ἡμέρα ἡλίου γίνεσθαι.
ἄστρα δὲ νυκτὸς μὲν λέγεται, διότι νυκτὸς οὗτος φαίνεται· νύξ ἁσטרων
οὐ λέγεται, διότι οὐχ ὑπὸ τῶν ἁστρων ἡ νύξ γίνεσθαι. ΕΞΟΔΟΙΠΟΡΕΙΝ
ΣΤΕΓΗΣ, ἐξέρχισθαι τοῦ οἴκου.

21. ΣΥΝΑΠΤΕΤΟΝ ΛΟΓΟΙΣΙΝ, συνέχεσθε διὰ λόγων. ΕΜΕΝ,
ἐσμέν. ἀναλογώτερον δὲ τὸ ΕΜΕΝ. ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεσθαι τὸ ἐσμέν,
πλειονασμῷ τοῦ σ.

25. ΕΥΓΕΝΗΣ, ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους. εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατὴρ περιφρα-
νὴς καὶ τὸ γένος. γένος γὰρ ἡ πατὴρ καὶ ἡ γενεά. εὐπατρίδα δὲ παρ'
Ἀπλοῖς οἱ αὐτόχθονες, καὶ κατὰ τοῦτο περιφανεῖς, οἱ εὐ ἔχοντες ἔνθα
τῆς πατρίδος, ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς ἐπὶ πλεον τῶν εὐπατρίδων· ὥστε εἰ
τις εὐπατρίδος, καὶ εὐγενὴς· οὐ μὲν εἰ τις εὐγενὴς, καὶ ὑπατρίδος· εἴη
γὰρ ἂν κατὰ τὸ ἔτιον μέρος εὐγενὴς, οὐ κατὰ τὴν πατρίδα, ὡς ἐνταῦθα
εὐγενὴς ἔππος, ὁ ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους, οὐ μὲν ὁ εὐ ἔχων ἔνθα πατρί-
δος· οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ ἔπποι πατρίδας. ἀπὸ τούτων εὐγενὴς ψυχὴ, εὐ-
γενὴς λόγος, καὶ εὐγενὴς ἥθος.

26. ΘΥΜΟΝ, τὸ θυμοειδὲς καὶ διεγερμένον, ἤγουν τὴν προθυμίαν.
ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

31. **ΕΙ ΜΗ ΤΙ ΚΑΙΡΟΥ ΤΥΓΧΑΝΩ**, ἤγουν εἰ μὴ ἑκαίρως λόγῳ κατὰ τὴν ἐπὶ μουσικῆς λέγεται κυρίως τὸ μεθαρμόζειν, ἤγουν τὸ αἰστανθῆναι τὴν ἀρμονίαν.

34. **ΑΡΟΙΜΗΝ**, λαΐσομαι. ἀραίμην, μικρὸν τὸ α, ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ἀρρίστου· ἀραίμην δὲ, βραχὺ, ἐπὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. **ΧΡΗ**, ἔχρησιν, ἀνέλεον.

36. **ΑΣΚΕΤΟΝ**, δίχῃ παραταυτῆς. **ΑΥΤΟΝ**, ἤγουν ἐμὲ. **ΑΣΠΙΔΩΝ**, ἔπλων. **ΔΟΛΟΙΣΙ ΧΕΙΡΟΣ**, ἥτοι δολιότητι πράξεως. **ΚΛΕΨΑΙ**, ἤγουν λῶδρα ἐργάσασθαι. **ΟΤ' ΟΥΝ**, ἐπὶ, ἐπίρρημα ἀντὶ συνδίσμου. **ΕΙΣΗΚΟΥΣΑΜΕΝ**, κρούσαμεν.

40. **ΙΣΘΙ**, μάθαι. **ΟΤ ΓΑΡ ΣΕ ΜΗ**. οὐ μὴ γάρ σε ὑπὸ γήρως, καὶ ὑπὸ μακροῦ χρόνου οὕτως κίχρωτισμένον, ἤγουν πιπολωμένον, ἀναγνωρίσωσιν, οὐδ' ὑπονοήσουσι. οὐ γὰρ ἀναγνωρίσωσιν οὐδὲ ὑπονοήσουσιν οὕτως κίχρωτισμένον, ἥτοι πιπολωμένον ὑπὸ τοῦ γήρως καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου μακροῦ.

47. **ΑΓΓΕΛΑΕ Δ' ΟΡΚΩ ΠΡΟΣΤΙΘΕΙΣ**. ταῦτο ἀντιπρόφως λέγεται, ἀντὶ τοῦ προστιθεῖς ἔρκει τῇ ἀγγελίᾳ. **ΟΘ' ΟΥΝΕΚΑ**, ἰκ παρακλήλου.

52. **ΛΟΙΒΑΙΣΙ**, χαῖς, θυσίαις δι' ὑγρῶν. **ΚΑΡΑΤΟΜΟΙΣ ΚΑΙ ΔΑΙΣ**. κερκτομοῖς θριξὶν ὤθειεν εἰπεῖν. ἐπὶ δὲ αἱ τρίχες ἀβρότητα καὶ καλλωπισμὸν ἐμπέριχουσι τοῖς ἀνθρώποις, φησὶ κερκτομοῖς χλοδαῖς.

53. **ΣΤΕΨΑΝΤΕΣ**, κοσμησάντες. **ΑΥΟΡΡΟΝ ΙΗΣΟΜΕΝ ΠΑΛΙΝ**, ἐπισθερμώτως ἐπατήσομεν. **ΤΥΠΩΜΑ ΧΑΛΚΟΠΑΕΤΡΟΝ**, ἀγρίον χαλκοῦν. **ΗΨΗΜΕΝΟΙ**, ἀντὶ τοῦ, ἡρμένον ἔχοντες. ὁμοῖον τῷ, πῶγονα καθεμίνες, ἀντὶ τοῦ, κίχλωσμένον ἔχον.

55. **ΘΑΜΝΟΙΣ**. τὰ φυτὰ εἰς τρία διαιρεῖται, ὡς βοτάνην, θάμνον, καὶ δένδρον. **ΠΟΥ**, τοπικόν.

63. **ΜΑΤΗΝ**, ψευδῶς.

65. **ΩΣ ΚΑ' Μ' ΕΠΑΥΧΩ**. διὰ τὸ μέτρον ἴσως οὕτω γίνεσθαι. ἤρμοξ γὰρ μᾶλλον, ὡς κήρῳ ἐπικυρῶ· καθὰ πίπειθα καὶ ἐμὲ ζῶντα λάμψωιν τοῖς ἑσθροῖς εἰς τὸ ἔξῃς ὥσπερ ἄσθρον ἀπὸ τῆς φήμης ταύτης.

68. **ΤΑΙΣΔΕ ΤΑΙΣ ΟΔΟΙΣ**, ἀντὶ τοῦ ταύτῃ τῇ ὁδῷ, ἤγουν κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν. **ΣΥ Τ' Ω ΠΑΤΡ**. καὶ σὺ, ὦ δῶμα πατρῶον, δίδου με δολιότητι εὐτυχεῖντα. καθαρῆς γὰρ σοῦ ἔρχομαι σὺν δίκῃ. καὶ μὴ ἀπεσιλίσκῃ, αἰτὶ τοῦ ἀπεσιμῶναι, ἐμὲ ἄτμον, ἤγουν ἄδοξον, τῆσδε τῆς γῆς.

72. ΚΑΤΑΣΤΑΤΗΝ, εὐτρεπιστήν. ΕΙΡΗΚΑ ΜΕΝ. κατὰ τὸ παρὸν ταῦτα ἰκανὰ δεικνύει. κατὰ ἀπόθεσιν λέγεται, ὡς τὸ εἶναι, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, καὶ εἶρηται λόγος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΣΟΙ Δ' ἩΔΗ ΓΕΡΟΝ. σοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν, ὃ γέρον, μελίτω τὸ σὸν, ἥγουν ὅπερ ἐγγύχης καὶ χρησιωσιῶς πληρωταί· λίγω τὸ πορευόμενι κατασκευάσαι. καιρὸς γὰρ, νῦν ἐστὶ δεικνύει, ὅς ἐστι τοῖς ἀνδράσι μέγιστος ἐπιστάτης, ἥγουν ἡγεμὼν ἔργου παντός.

77. ἸΩ ΜΟΙ ΜΟΙ. Θρηνηὶ Ἡλιάδῃα μαινομένη τοῦ πατρός. τὸ μέτρον σπονδαϊκόν.

78. ΠΡΟΣΠΟΛΩΝ, θρηναμένηων. οὐ μόνον ἀρσενικῶς ὁ πρόσπολος, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς, ὡς ἐνταῦθα καὶ ἐτέρωθε. — καὶ μὲν, ὃ εἰκναι, ἔδοξα αἰσθίσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀκούσθαι, τινὸς ἀπὸ τῶν θρηναμένων ὑπερτινύσης εἶδον τῶν θυρῶν.

84. ΠΑΤΡΟΣ ΧΕΟΝΤΕΣ ΛΟΥΤΡΑ, σπένδοντες τῷ πατρί. τὰς τοῦ πατρός χεῖρας τελοῦντες.

85. ΓΗΣ ΙΣΟΜΟΙΡΟΣ ΑΗΡ. κατὰ τὴν ἴσην ἐναισιόγητα ἴσιν ὁ μὲν αἰὲρ ἰσόμερος τῆς γῆς, τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ αἰθέρος. ἔστι γὰρ ὁ μὲν αἰὲρ θερμὸς καὶ ὑγρὸς, ἐξαίρετον ἔχων τὸ ὑγρὸν· ἡ δὲ γῆ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ, ἐξαίρετον ἔχουσα τὸ ξηρὸν. καὶ ὁ αἰθέρ θερμὸς καὶ ξηρὸς, ἐξαίρετον ἔχων τὸ θερμόν· τὸ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν, ἐξαίρετον ἔχων τὸ ψυχρὸν.

90. ΑΙΜΑΣΣΟΜΕΝΩΝ. πληθύνοντων ὤσειον εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ αἱ σφοδρὰ καὶ πληγαὶ αἰμάσσουσιν, ΣΤΕΡΝΩΝ λίγαι ΑΙΜΑΣΣΟΜΕΝΩΝ, ἥγουν αἰματηρῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ πληθίσθαι.

97. ΜΗΤΗΡ Δ' Ἡ ΜΗ. μήτηρ δὲ ἡ ἱμή, καὶ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Αἰγισθεὶς ἔσχισεν αὐτὸν κατὰ τὸ κάρη διὰ Φονικῶν πιδίκεως, καθὰ ἄρ' ἐν διηγήτοισι, σχίζουσιν δεικνύει. τὸ μὲν ΚΑΡΑ ἔχει τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν· (Αἱ. 308.) πάσας κάρη θώυει. τὸ δὲ κρᾶτα, τὸ πρότερον μακρόν καὶ τὸ δεύτερον βραχὺ.

104. ΕΣ Τ' ΑΝ. ἔως ὅτου, ἥγουν ἔως ἀν, βλέπω φαινοτάτας ἀστέρων ἐλλεικτόνας. δευτὸ δὲ τοῦτο τὴν νύκτα περιφραστικῶς. ΜΗ ΟΥ ΤΕΚΝΟΛΕΤΕΙΡ'. ὥστε μὴ οὐχ ὥς τις ἀπὸ τῶν τὰ τέκνα ἀπεκαλύψα ἡχώ ἰπὶ κωκυτῷ, ἥγουν θρηνητῶν ἡχώ, πᾶσι προφωτῶν ἔμπροσθεν τῶνδε τῶν πατρῶων θυρῶν. ΗΧΩ. ἀντὶ ἔχον οἱ πεινταὶ ἡχὴν λήγουσιν. ἡχώ γὰρ, τὸ τῆς Φωνῆς ἀντίφθιγμα. ΣΩΚΩ, ἰσχύω, δύναμαι. ΑΝΤΙΡΡΟΠΟΝ, ἐτιρομήπις βάρης.

122. ΤΙΝ' ΑΕΙ ΤΑΚΕΙΣ. τίς ἐστὶν ἡ οἰμωγὴ, ἣν οὕτως ἀκροβόλος αἰὲ τήκουσα σκυλὴν, οἰώμενος τὸν πάλαι ἀλλότῳ ἀπάταις Ἀγαμέμνονα, ἐξ ἐνεργείας τῆς δολιχεῖς, τῆς ἀπεισιπλάνης μητρὸς ἔκδοτον, γενόμενον δηλονότι, χειρὶ κακῇ, ἥγουν κακοποιῶ καὶ Φονικῇ. ΑΚΟΡΕΤΟΝ, ἀντὶ τοῦ ἀκροβόλου. ΩΣ Ο ΤΑΔΕ. ὡς ὁ Ἀγαμέμνων, ἀπώλειτο δηλονότι, οὕτως εἶθε ἀπόλοιτο ὁ ταῦτα παρὰσχών. ΘΕΜΙΣ, τὸ ἔννομον· ὅστιον δι, τὸ δίκαιον. ὁμῶς ἀμφοτέρω ἐπὶ θεῶ· τὸ δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων.

132. ΦΥΓΓΑΝΕΙ, ἥγουν διαφεύγει, λανθάνει. ἀπὸ τοῦ φυγῶ γίνεται φυγάνω· καὶ ἐκβολὴ τοῦ ε, καὶ πλουτισμῶ τοῦ ν, εἴτα, διὰ τὸ ἐπαγόμενον γ, τροπῇ τούτου εἰς γ, φυγάνω. οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγάνω, ἀπὸ τοῦ τυγῶ ἀχρηστοῦ· καὶ τὸ αἰδοῖναι, ἀπὸ τοῦ πῶν· καὶ τὸ πυθάνομαι ἀπὸ τοῦ πεύδομαι· καὶ τὸ ἐφυγάνω ἀπὸ τοῦ ἐφύνομαι, καὶ ἕτερα.

ΠΡΟΛΙΠΕΙΝ, καταλιπεῖν.

133. ΣΤΟΝΑΧΕΙΝ. σιναχῶ καὶ σιναχῶ, τὸ αὐτό. εἰς δὲ καὶ ἀμφοτέρω ποιητικῇ. ΦΙΛΟΤΗΤΟΣ. φιλοφροσύνης. ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΑΙ, ἀποδιδοῦσθαι. ΩΔ' ΑΛΤΕΙΝ, οὕτως ὑπ' ἀμνηχανίας ἀγανακτιῖν.

136. ΙΚΝΟΤΜΑΙ, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ· ἀφικνούμαι δὲ, ἀντὶ τοῦ παραινέομαι καὶ φθάνω.

137. ἀλλ' οὐκ ἀντιθέτεις τὸν σὸν πατέρα ἐκ τῆς λήτης τοῦ Αἰδου τοῦ παλκοῖνου, ἥγουν τοῦ πασι κοῖνου, οὔτε διὰ γένους, οὔτε διὰ παρακαλίσειν. ΑΜΗΧΑΝΟΝ, ἥγουν ἀνίκητον, ἀθιγράπτωτον, πρὸς ὃ οὐκ ἐστὶ μηχανήσασθαι. ΑΝΑΛΤΣΙΣ, ἐπανόρθωσις. τῇ ἀναλύσει ἐναντία ἡ σύνθεσις.

145. ΝΗΠΙΟΣ, ὁ ἐν βρεφικῇ ὥν ηλικίᾳ, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀνόπτερος μαρτός.

ΟΙΚΤΡΩΣ ΟΙΚΟΜΕΝΩΝ ἐλαυνῶς ἐφθαρμένων.

148. Α ΙΤΥΝ. οὕτως ἦν ἐξῶθεν λέγεσθαι, Ἀλλ' ἐμὲ ἤρεσε κατὰ τὰς φρένας ἡ περὶ τὸ σιναχῆν ἀσχολουμένη ἡ τοῦ Διὸς ἄγγελος ὄρεσις, ἥ τις παραφθομένη αἰὲ δλοφύρεται Ιτυν Ιτυν· νυνὶ δὲ συνυπάγει τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, καὶ λέγει, Ἡ τις ὄρεσις Διὸς ἄγγελος αὐτοφθομένη αἰὲ δλοφύρεται Ιτυν Ιτυν. ΝΕΜΩ ΘΕΟΝ. θεὸν σε ἔχω, καθεστὲ δακρυεὶς ἐν τάφῳ πετραίῳ. τὸ δὲ ΑΙ ΑΙ καθ' ἐκείνην λέγει.

160. ΟΛΒΙΟΣ ΟΝ. συνυπάγει τὸν λόγον ἐνταῦθα τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ. ὀφείλων γὰρ λέγειν, Ολβιος Ορέσις, ἐν ἡ κλεινὴ γῇ διζέται τῶν Μυκηναίων, ὃ δὲ λέγει, Ολβιος ὅστινα Ορέσιν ἡ κλεινὴ γῇ τῶν Μυ-

κηνάων δέξεται ποτε εὐπατρίδην, ἀντὶ τοῦ περιφνήν μολόντα εἰς τήδε τὴν γῆν εὐφρονὶ βήματα, ἀντὶ τοῦ παμπῆ ἡδέϊ, τοῦ Διός.

164. ΑΚΑΜΑΤΑ, ἀκαμάτως, ἀνευδύτως. ΑΝΥΜΦΕΥΤΟΣ, ἀγαμος. ΟΙΧΝΩ, ἀνσπερίζομαι, περιέρχομαι. οἰχῶ γίγνομαι ἀπὸ τοῦ οἰχομαι παρρηδίσαι τοῦ ὦν· μετέπεισι δὲ εἰς τὴν τῶν περισπωμένων συζυγίαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀφικνεύομαι, γινόμενον ἀπὸ τοῦ ἵκομαι παρρηδίσαι τοῦ ν. ἀπὸ δὲ τοῦ οἰχῶ καὶ ἔχοντες διὰ τοῦ ι.

169. ΩΝ Τ' ΕΠΑΘ', ΩΝ Τ' ΕΔΑΗ. καὶ ὧν ἔπαθε, δολονότι ὕπ' ἑμοῦ, κακῶν, καὶ ὧν ἔμαθε. τί γὰρ εἶδος ἀγχιότητος οὐκ ἔρχεται ἑμὶ ἀπάντην ἔχον, τουτέστι ψευδές; ΠΟΘΕΙ, ὁ Ορίστης, φανῆναι ἀπὸ κοινῶ.

175. ΚΡΑΤΥΝΕΙ, κρατεῖ, ἄρχει. ΕΥΜΑΡΗΣ, εὐμαρείας πάροχος, ἥγων εὐκαλίας.

180. Κρίσσεια, πόλις τῆς Φωκίδος. τὴν ἀκλὴν τὴν Κρίσσαν, ἀντὶ κλητικῶ, τουτέστι τῆς Κρίσεως.

183. ΠΑΡΑ ΤΟΝ, κατὰ τόν. καὶ ἐν τῷ περὶ λόγῳ ἐν χρήσει αὕτη ἡ σύνταξις τῆς παρὰ προθέσεως.

189. ΕΠΟΙΚΟΣ, ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ οὖσα, ξίνη. ΑΝΑΣΙΑ, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξία.

191. ΛΕΙΚΕΙ, αἰσχεῖ, ἀπεριπί· παρὰ τὸ μὴ εἰσείναι, ὃ δηλοῖ τὸ καθῆκον.

197. ΕΡΟΣ. μακρὸν διὰ τὸ μέτρον. ὅτι δὲ καὶ μακρὸν γράφεται, δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς. τὸν ἔρον γὰρ λέγομεν. καὶ Ὁμηρος· (Ιλ. α'. 469.) ἔξ' ἔρον ἔντο. ΕΙΤΕ ΒΡΟΤΩΝ, εἴτε τις ἀπὸ τῶν βροτῶν.

205. ΤΟΥΣ ΕΜΟΣ. ὥφειλαν εἰπεῖν πρὸς τὸ ΕΚΠΑΓΑ' ΑΧΘΗ, ὃ ὁ ἑμὸς εἶδε πατήρ· ὃ δὲ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπαυδῶν, λέγει, οὗς θανάτους ἀπερσιῖς εἶδεν ὁ ἑμὸς πατήρ ἀπὸ διδύμων χειρῶν.

206. ΑΙΚΕΙΣ, ἀπειρεῖς, αἰσχροῦς. ΔΙΔΥΜΑΙΝ ΧΕΙΡΟΙΝ. ἡ πληγὴ γὰρ τοῦ πιδύκωσις δι' ἀμφοτέρων γίνεται τῶν χειρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλῆσθον.

209. ΟΙΣ ΘΕΟΣ. ἀπὸ τῶν χειρῶν μεταβάλλει ἐπὶ τοὺς ἐργασαμένους ταῖς χερσὶ.

211. ΜΗΔΕ ΠΟΤ'. μηδὲ ἀπολαύσαντό ποτε λαμπρότητος. ΑΝΥΣΑΝΤΕΣ, πληρώσαντες, ἐργασάμενοι. ΦΡΑΖΟΥ, σκόπει. ΠΟΡΕΩ, πόρρω, πλείω τοῦ πρίπαντος.

217. ΠΟΛΥ ΓΑΡ ΤΙ. πάλιν ἐκείτω τὸ πλεῖθος τῶν κακῶν, διὰ τῆς σῆς δυστύμου ψυχῆς τίμωσα αἰὶ ταρχαῖας καὶ ἔριδας. ΔΥΣΤΥΜΩΜΕ, σκληρῶ, βαρυνόμεν. τῷ δυστύμῳ ἵκαντίον ὁ εὐτύμος.

220. ΟΥΚ ΕΡΙΣΤΑ. οὐκ ἀξίαν ἔρην ἔχοντα. ἐριστῆς, ὁ φιλονεικός· ἐριστικὸς δὲ, ὁ ἐπιτηδείστατα ἔχων εἰς τὸ ἐρίειν, ὥσπερ φιλικός, ὁ ἐπιτηδεύς εἰς φιλίαν· ἐριστὸν δὲ, τὸ ἀξίαν ἔχον τὴν ἔρην, ὥσπερ παικλὸν παίγνιον, τὸ ἀξίον παίζεισθαι, καὶ παικλὴ παιδιὰ, ἢ ἀξία παίζεισθαι.

221. ΕΝ ΔΕΙΝΟΙΣ Εὔστα δηλονότι. ΗΝΑΓΚΑΣΘΗΝ, παρεκινήθην. ΟΡΓΑ, ἢ ὀργίζομαι δηλονότι. ΠΡΟΣΦΟΡΟΝ, ἀρμυρίαν, πρίπον. ΑΝΕΤΕ, ἀφίγει, ἐλάττει, ΑΛΥΤΑ, ἀμετακίνητα. ΑΝΑΡΙΘΜΟΣ, ἀμέτοχος, ἀπὸ τοῦ συναριθμοῦσθαι.

236. ΤΙ ΜΕΤΡΟΝ, ποία συμμετρία κακώτερος καὶ κακοπραγίας ὑπερβῆ; ΦΕΡΕ, ἰδωμεν δηλονότι, κατὰ τίνος τρέπον ἐστὶ καλόν τὸ ἀμειλίῳ, ἥγουν ἀμειλῶς διακρίσθαι ἐπὶ τοῖς ἀποθνεύουσιν. ΕΒΛΑΣΤΕ, ἐφάνη. ΜΗΤ' ΕΙΗΝ. ἀντιστρέφως τοῦτο λέγεται, ἥγουν μὴ εἴη μοι ταῦτα διὰ τιμῆς. τὸ δὲ πᾶν· μήτε εἴη μοι ταῦτα διὰ τιμῆς, ἥγουν τὸ ἀμειλῶς διακρίσθαι δηλονότι ἐπὶ τοῖς ἀποθνεύουσι· μήτε, εἴ τοι χρηστῶ πρόσκαιμαι, ξυναικίσμι, ἥγουν συνοικίσην, τοῦτο δηλονότι, ἥσυχος, ἔχουσα ἡλιγνῆος γούων ἐξυπνῶν, ἀντὶ τοῦ γούους ὑψηλοφώνους, ἐκλίμους τῶν γυνῶν, ἥτοι ἀφισπασμένους τῆς τιμῆς τῶν γυνῶν.

247. ΠΑΛΙΝ ΔΩΣΟΥΣΙΝ, ἀντὶ τοῦ ἀνταπεδώσουσιν, ἀντιστάθμησουσι τοῦ φόβου καταδίκης.

251. ΤΟ ΣΟΝ, συμφέρον δηλονότι. ΤΟΎΜΟΝ ΑΥΤΗΣ, ἥγουν τὸ ἐμαυτῆς. εἰ δὲ μὴ καλῶς δεκῶ λήγειν, νικῶν τὸ σὸν θάλημα. σὸ γὰρ ἀκολουθήσομεν ὁμοῦ, ἥγουν συνδραμεύμεθα τῷ σῷ θιλήματι.

255. ΔΥΣΦΟΡΕΙΝ, ἀγανακτεῖν· τὸ δυσφορεῖν κυρίως ἐπὶ νόσου λέγεται, ὃ ἱκαντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ' Ἱπποκράτους, εὐφόρως φορέουσι. τὸ δὲ πᾶν· αἰδοῦμαι μὲν, εἰ νομίζομαι ὑμῖν διὰ πολλῶν θρήνων ἀγανακτεῖν· ἀλλὰ σύγγνωτε, ἢ βίκα γὰρ ἀνελκάζει ἐμὲ δεῖν ταῦτα.

258. ΟΥ ΔΡΩΗ, οὐ ποιεῖν ἂν ταῦτα, ἅπερ ἐγὼ δηλονότι ποιῶ.

260. ΚΑΤΑΦΘΙΝΟΝΤΑ, φθίνοντα, μακρυνόμενα, κατὰ μεταφοράν, ἀντὶ τοῦ μεινύμενα. τὸ θάλλειν ἐπὶ τῶν φυτῶν λέγεται κυρίως, καὶ ἔχει ἱκαντίον τὸ μακρυνέσθαι, ἢ τὸ φθίνειν. φθίνειν γὰρ καὶ μακρυνέσθαι ταυτόν· καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ἐπ' ἄλλων, ὡς ἐνταῦθα ΘΑΛΛΟΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ ἢ ΚΑΤΑΦΘΙΝΟΝΤΑ, ἀντὶ τοῦ αὐξάνεσθαι μᾶλλον καὶ τρεφέμενα, ἢ μεινύμενα.

268. ΕΣΘΗΜΑΤΑ· καὶ ἐσθήσεις ἐν περὶ λόγῳ ἀχρηστία· ἐσθής δὲ ἐν χρίσθαι. ΠΑΡΕΣΤΙΟΥΣ, ἰδεοῦς. ἐφέστιοι λοιδοῖαι, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελοῦνται. σπίνδω λοιδοῖς, ὡς λέγω λόγον. καὶ σπίνδων ἐπὶ τῶν ὕμνων λέγεται.

271. ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ, μεγίστην.

273. ΕΙ ΧΡΕΩΝ. χρεῶν, ἀντὶ τοῦ χρεῖος, καὶ ἀπὸ τούτου πρίπου, ὡς τὸ ὠφείλει, ἀντὶ τοῦ ἰχρεώσθαι, καὶ ἀπὸ τούτου, ἀντὶ τοῦ ὑπερπεῖν.

275. ΤΩ ΜΙΑΣΤΟΡΙ, τῷ λυμειῶν, τῷ Φονεῖ. μιᾶσθωρ, ὁ διὰ τὸν παρ' ἐκείῳ μισθὸν καὶ τοὺς ἄλλους μισθῶν. ΩΣΤΕ ΤΩ ΜΙΑΣΤΟΡΙ ΕΤΝΕΣΤΙ. συνυπακούεται ὁ καὶ συνδισμός τὸ γὰρ ΩΣΤΕ μόνον μιτὰ ἀπαραιμφοῦτος ζητεῖ τάξις.

276. ΕΤΝΕΣΤΙ, συγκαθιῦδι. ΕΓΓΕΛΩΣΑ, ἐπιγελῶσα, ἐπιχαίρουσα. ΕΥΡΟΥΣΑ, καταλαβούσα.

279. ΤΟΝ ΑΜΟΝ, τὸν ἡμίτερον, ἔχουν τὸν ἑμὸν. ἡμίτερον μὲν, ὁ πολλοὶ ἔχουσι· ἑμὸν δὲ, ὁ μόνος ἐγὼ ἔχω.

283. ΤΕΤΗΚΑ, διαβέβομαι, φείβεμαι. ΚΑΠΙΚΩΚΤΩ, ἀντὶ τοῦ κακῶς, θρηνῶ, δακρύω. δακρύω τὸν τιθιγκότα· ἐπιδακρύω δὲ τῷ τιθιγκότῳ.

284. ΕΠΩΝΟΜΑΣΜΕΝΗΝ, ἐπωνυμίαν τοῦ πατρὸς ἔχουσαν οὕτω, τὴν ὀκλαδὴν Ἀγαμειμόνιον λεγομένην.

288. ΕΞΟΝΕΙΔΙΖΕΙ, ἐνιδίξι. ἔχουν τοιαύτας ἀτιμίας ἀτιμάξι. ΔΥΣΘΕΟΝ ΝΙΣΗΜΑ, δυσθεῖς βόδιον. ΑΠΑΛΛΑΞΕΙΑΝ, ἐλευθέρωσιν. ΕΞΥΒΡΙΖΕΙ, ἀτιμάξι. ΥΠΕΞΕΘΟΥ, λήθη ἐξήγαγες. ΤΛΑΚΤΕΙ, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν κυνῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπειλοῦσα βοᾷ.

299. ΕΥΝ Δ' ΕΠΟΤΡΥΝΕΙ. συμπροτρύνει δὲ ἐπὶ ταῦτα ὁ θυμὸς αὐτῆς ὁ ἑνδοξὸς παρὼν πέλας, ἔχουν συνωθεῖ. λέγεται δὲ τὸ συνωθεῖν ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων ταῖς χερσὶν ὠθούτων. ὅμοιον τῷ· (Αἱ. 1143.)

καὶ τὰς ἐφορμήσαντα χιμῶνος τὸ πλεῖν.

ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ πλεῖν παρορμήσαντα.

301. ΑΝΑΛΚΙΣ, ἀσθενής. Η ΠΑΣΑ ΒΛΑΒΗ, ὁ κατὰ πάντα βεβλαμμένος. ὁ πανταχόθεν βλαβερὸς, ὁ λυμειῶν, ἡ σὺτοβλάστη.

305. ΤΑΣ ΟΥΣΑΣ ΤΕ. τὰς παρούσας καὶ τὰς ἀπούσας, ἔχουν καὶ αἱ εἶχον, καὶ αἱ ἑμὸν ἀνὰ κῆλιν. λέγεται δὲ ὑπερβολικῶς.

313. ΘΥΤΡΑΙΟΝ ΟΙΧΝΕΙΝ, θυραῖον διατρίβειν. λέγεται δὲ ἀντὶ ἐπιθήματος, ἀντὶ τοῦ ἐσθῆς. θυραῖος ἀντὶ τοῦ θυραίου, καὶ βαγδαῖος ἀντὶ τοῦ βαγδαίου, καὶ βίαιος ἀντὶ τοῦ βιαίου, καὶ ὅσα εἰς ὅς ἀρσενικά ἀντὶ

Θηλιακῶν λέγεται εἰς α' ληρότων, Ἀττικὰ ἰσθί, χεῖρες δὲ ἀντὶ τοῦ χεῖ-
σθ, καὶ κλυτὸς ἀντὶ τοῦ κλυτῇ, καὶ ὅσα εἰς ος ἀρτενικὰ ἀντὶ Θηλυκῶν
λέγεται εἰς η' ληρότων, ποιητικά.

314. Η ΚΑ'Ν ΕΓΩ. ὄντως εἰ ταῦτα οὕτως ἔχῃ, καὶ ἢ αὖ ἂν θάρ-
βουσα μᾶλλον ἀφικαίμεν εἰς τοὺς σους λόγους.

316. ΙΣΤΟΡΕΙ, ἱρώτα. ἱστορεῖν, τὸ διερχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κρι-
ταῖς · παρὰ δὲ ταῖς ποιητικαῖς, τὸ ἱρωτᾶν.

319. ΦΗΣΙΝ, ἐπαγγέλλεται. ΦΙΑΕΙ OKNEIN, εἴωθεν ἀναβλάσκειται.
ΟΥΚ OKNΩ, οὐκ ἀναβλάσκει.

322. ΠΕΦΥΚΕΝ ΕΣΘΑΟΣ, ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπαρκεῖν,
τουτέστι βηθεῖν τοῖς φίλοις.

323. ΟΥ ΜΑΚΡΑΝ, οὐκ ἐπὶ πολὺ.

325. ΦΥΣΙΝ, κατὰ φύσιν, ἥτοι φύσει καὶ οὐ θέσει. τοῦ γνησίου
ἐναντίον ὁ φυσικός, ὁ λεγόμενος κόπιλος · τοῦ δὲ φύσει υἱοῦ, ὁ θέσει,
ἤγουν ὁ υἱοθετούμενος.

328. ΤΙΝ' ΑΥ ΣΤ. τίς ἐστὶν ἢ φωνὴ αὐτῆ, ἢ φωνεῖς, ὧ κακωγνήτη,
πρὸς ταῖς ἐξόδους τοῦ πυλῶτος ἐλθούσα;

332. ΚΑΙ ΤΟΙ. ὡς εἰ ἔλεγον, αἶσα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀλγῶ ἐπὶ ταῖς πα-
ροῦσι. Εἰ ΣΘΕΝΟΣ ΛΑΒΟΙΜΙ. τρία γὰρ παρακολουθοῦσιν εἰς τὸ γι-
νέσθαι τε · βούλησις, δύναμις, καὶ ἐπιστήμη.

335. ΝΥΝ Δ' ΕΝ ΚΑΚΟΙΣ. νῦν δὲ ἐν ταῖς δυστυχίαις δοκῶ, ἥτοι
ἄριστοι ἐμοὶ πλεῖν ὑφειμένῃ, τουτέστιν ὑφειμένον ἔχουσα τὸ ἴσιον.
μιταφορικῶς λέγεται ἀπὸ τῶν πλεόντων, ἀντὶ τοῦ, δοκεῖ μοι ταπεινῶς
διαλέγειν καὶ ὑπεκένως.

337. ἄλλὰ καὶ εἰ δὲ τοιαῦτα βούλωμαι ποιῶν.

340. ΑΚΟΥΣΤΕΑ. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκουσίων, τουτέστιν ἀξίον ἴσιν
ὑπακούειν κατὰ πάντα τῶν ἀρχόντων.

343. ΤΑ' ΜΑ, ἤγουν αὖ ἐμὲ διδάσκεις.

345. ΕΠΕΙ Θ' ΕΛΟΥ ΓΕ, εἰ δὲ μὴ τοι, ἔκλεξαι θάτερον.

348. ΤΟ ΤΟΥΤΩΝ ΜΙΣΟΣ, ὃ τούτους μισεῖς.

350. ἰβήριπιν, τὸ παρακλίνειν τῆς οδοῦ · καὶ ἰβήροπῃ, ὅταν τις ἢ
βαδίζει οδὸν ἀφ' αἷς, ἐγείρει βαδίση.

351. ΠΡΟΣ ΚΑΚΟΙΣΙ. ἤγουν πρὸς τὸ εἶναι εἰ κακὴν, ὑπάρχεις καὶ
δειλή. κακὴ μὲν, ὅτι οὐ τιμᾷς τὸν πατέρα · δειλὴ δὲ, ὅτι φεσθὶ τοὺς
ἡμινότας τὸν πατέρα.

359. ΤΑ ΣΑ ΔΩΡΑ, ἤγουν ἂ σὺ δαρεῖσθαι. ΧΑΙΔΑΣ, τρυφᾶς.

361. ΥΠΕΙΚΑΘΟΙΜΙ, ὑπείκομαι, ὑποτασσόμην. ΠΕΡΙΡΡΕΙΤΩ, πανταχόθεν εὐπορίαν ἔχίτω.

365. ΕΞΟΝ, ἀδείας εὐσε. τὸ ἐξόν, τὸ παρόν, τὸ ἐνόν, καὶ ὅσα ἄλλα εὐδύτερα μεταχικὰ, εὐδέποτε ἢ Ἀττικαὶ πληγιαζέουσιν, ὅτι πληγιασ-
μόν ἢ σύνταξις ἀπαυτεῖ.

368. ΠΡΟΔΟΤΣΑ, καταλείποντα.

369. ΠΡΟΣ ΟΡΓΗΝ, ἀντὶ τοῦ ὀργίλως· καὶ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως· καὶ πρὸς εὐσιβίαν, ἀντὶ τοῦ εὐσιβῶς· καὶ πρὸς ἀληθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς· καὶ πολλὰ ἔτιρα λέγεται οὕτως ἀντὶ ἐπιρρήματος.

372. ἜΘΟΣ, ἡ συνήθεια· ἥθος δὲ, ὃ τρέπος. ἵταυθα εὖν ἰθαὺς ὡθει-
λει εἶναι. διὰ τὸ μέτρον ἐτίθη τὸ ΗΘΑΣ, ἀπὸ τοῦ ἥθος. καὶ πλησιάζουσι τὸ ἔθος καὶ τὸ ἥθος.

380. ΕΝΤΑΥΘΑ, ἐκίσει. τὸ ἵταυθα νοεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ, ἤγουν ἵταυθα ἔνθα εἰμι ἔγωγ. τὸ αὐτοῦ, ἐν διυτέρῳ, εἶον αὐτοῦ ἔνθα εἶ σύ. τὸ ἐκί, ἐν τρίτῳ, εἶον ἐκί ἔνθα ἐστὶν ἐκείνος. ἵταυθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκίσει λέγεται, τὸ ἐπιρρημα· ἀντὶ ἐπιρρήματος.

382. ΥΜΝΗΣΕΙΣ, θρηνήσεις. ὕμνος, κυρίως ἢ εἰς θεὸν ᾠδή. παρὰ δὲ ποιηταῖς ἀπλῶς ἢ ᾠδή, εἴτε ἐπὶ ποικτικῆς ἐμμελείας, ἢ εὖ λέγεται ὑμνοσφόλος παρ' αὐτοῖς ταυτὸν τῷ αἰδοσφόλος, εἴτε ἐπὶ μέλους θρηνώδους, καθ' ὃ λέγεται ἵταυθα τὸ ὑμνήσεις.

385. Η ΤΑΥΤΑ ΔΗ ΜΕ. ἄρα δὴ μοι καὶ βεβούλευνται; ἤγουν οὐκ ἐπείλουσι μένον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη καὶ βουλῇ κυροῦσιν.

393. ΩΣΤΕ ΘΑΥΜΑΣΑΙ. θαυμάζει τις ἀρετήν, ἀντὶ τοῦ, ἀγαπᾷ ἡγάξισθαι ἀρετήν· καὶ θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τοῦ, ἀγαπᾷ κλίσσθαι λόγους. κατὰ τοῦτο λέγεται κἀνταυθα τὸ θαυμάσαι. ἤγουν καλὸς γὰρ ὁ ἰμός βιός, ὥστε θαυμάσαι, αὐτὸν δηλονότι, ἤγουν ἀγαπήσθαι βίον αὐτόν.

396. ΑΛΛ' ΟΥ ΔΙΔΑΣΚΩ κακὴν εἶναι τοῖς φίλοις, διδάσκω δὲ εἶναι τοῖς ἀρχουσιν.

398. ΕΞ ΑΒΟΥΤΙΑΣ, ἐξ αἰτίας τῆς κακοβουλίας, ἤγουν διὰ κακο-
βουλίαν. ΕΙ ΧΡΗ, εἰ ἀπόκειται. ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΙ, ἀντὶ τοῦ τιμω-
ροῦντες. ΠΑΤΗΡ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ. οἶδα ὅτι ὁ πατήρ ἔσκεν τούτων συ-
νώμην ἔχει, ἡμῖν δηλονότι.

403. ΟΥ ΔΗΤΑ. οὐδαμῶς. εἴθε μὴ εἴην κατὰ τοσούτων λειτουργίᾳ
γνώσεως.

404. Τ' ΑΡ', τοι ἄρκ. ΕΣΤΑΑΗΝ. εἰδόμεαι, ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι ἀποσπείλλεσθαι δὲ ὕψ' ἵστρου, ἀντὶ τοῦ πίμπτεσθαι. ΟΪΠΕΡ ΕΣΤΑΑΗΝ ΟΔΟΥ. καὶ τὸ ΟΙ μόνον ἱκανόν ἴσθιν, εἶον, περιέσταναι εἰ ἀπεισάλην. ἐπὶ δὲ οὗδ' ἄγει ἐκίπτε, ὅποι ἀπεισάλη, λίγυι εἰ τῆς οὐδ'.

405. ΕΜΠΟΡΕΥΗ, περιώρ. ΤΑΔ' ΕΜΗΥΓΡΑ, ταύτας τὰς σπουδαίς.

406. ΠΑΤΡΙ ΤΥΜΒΕΥΣΑΙ ΧΟΑΣ, σπείσκει τῷ τύμβῳ τοῦ πατρὸς χοάς.

409. ΕΚ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝ. ἐκ παρακλήσεως τίνος τῶν φίλων; ΕΚ ΔΕΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ, ἐκ φέβου τινὸς νεκροῦ. ΔΟΚΕΙΝ ΕΜΟΙ, κατὰ τὸ δοκεῖν ἐμοί.

413. ΤΗΝ ΟΨΙΝ, ἔργον δ' εἶδιν. ὄψης, τὸ θανάτιν, καὶ ἡ ὀρατικὴ δύναμις, καὶ τὸ πρῶτον.

415. ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ, κτλ τούτο. ΠΟΛΛΑ ΤΟΙ, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἐπιβήματακώς. ἔστι δὲ Αττικόν, ὡς καὶ τὸ πότις, ἀντὶ τοῦ πότερον. ΕΣΦΗΛΑΝ, ἔσφαλλον, σφαλῆναι ἐποίησαν. ΚΑΤΩΡΘΩΣΑΝ, ἀνάρθωσαν.

417. ΛΟΓΟΣ ΤΙΣ. οὕτω λίγυι, ἐπὶ οὐκ αὐτὴ παρ' ἐκείνης ἔμαθιν, ἀλλὰ παρ' ἄλλου διγυομένου.

418. ὁμιλία ἐπὶ τῶν ἐννομένων κοινωνία, ἐπὶ τῶν συμμετεχόντων τινός. ἐπὶ δὲ ἡ ἔννοσις καὶ διὰ λόγων γίγνεται, καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων, καὶ δι' ἑτέρων, λίγεται ὁμιλία καὶ ἐπὶ συνουσίας καὶ ἐπὶ διαλέξεως. ὁμιλεῖ γὰρ τις τῷ, ἥγουν διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ, εἰς λόγους ἔρχεται. λόγους γὰρ τὸ βιβλίον ἐμπιρίχει. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνοῦται· καὶ ὁμιλεῖ συμφορῇ, ἀντὶ τοῦ ἐνοῦται καὶ συκρινᾷται. κοινωνοῦσι δὲ τινεῖς οἱ μεταδιόντες ἀλλήλους καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας ἢ γνώσεως, ἢ τινὸς τοιούτου τῶν παρ' ἐκείνῃ, ἢ ἑτέρου τινὸς ἔξω ἐκείνων συμμετέχοντες, εἶον τραπέζης, ἢ χωρίων, ἢ τοιούτων τινῶν. ἐφίσιος, ὁ εἰκὼν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ, ὡς παρ' Ομήρῳ· (Ὀδ. κ'. 248.)

ἀλλ' ἐμὲ τὸν δυσήνων ἐφίσιον ἥγαγε δαίμων.

καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ· (Ιλ. β'. 125.)

Τρῶας μὲν λίξασθαι ἐφίσιον ὕσσι ἔασιν.

ἐφίσιος ἀπλῶς καὶ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὢν, ὡς ἐνταῦθα. ἐμίστιος δὲ καὶ συνίστιος, ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μὲθ' ἑτέρου ὢν.

425. ΕΞΗΓΟΥΜΕΝΟΥ, διγυομένου. ἐξηγία, συνθήκη λόγου δελοῦσά τι, καὶ ἡ τῶν τευχόντων διασάφησις. ἐξηγήσεις δὲ, διασάφησις θείων· διήγησις δὲ, ἡ ἀπλῶς ἀφήγησις.

429. ΑΒΟΥΛΙΑΙ, ἤγουν ὑπὸ κακοδοουλίας.

430. ΜΕΤΕΙ, κολακεύσεις, ζητήσεις. μετέρχομαι, τὸ ὑπέρχομαι, καὶ κολακεύω, καὶ τὸ κολάζω.

432. ΘΕΜΙΣ, τὸ ἔννομον· ὅτιον, τὸ δίκαιον. ὅμως ἀμφοτέρω ἐπὶ θεῶ, δίκαιον δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπου.

434. ΚΤΕΡΙΣΜΑΤΑ, ἐντάφια. ΛΟΥΤΡΑ, χιῶς. ΠΝΟΑΙΣΙΝ, ἀνέμοις. μίλον διλονότι. ΒΑΘΥΣΚΑΦΕΙ, εἰς βάθος ὁρμηγυμένη. πρὸς μὲν τὸ ΒΑΘΥΣΚΑΦΕΙ ΚΟΝΕΙ ἀρμόδιως λέγεται τὸ ΚΡΥΨΟΝ· πρὸς δὲ τὸ ΠΝΟΑΙΣΙΝ οὐ δύναται ἀρμόσαι. διὲρ οὖν συνυπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα κατὰ ἀναλογία, ἢ τὸ μίλον, ἢ τὸ δὺς, ἢ τι τῶν τούτων. καὶ ἐν ἑτέροις τούτου γίνεται πολλοῖς, ὡς παρ' Ομήρῳ· (Ιλ. γ'. 326.)

ἔχει ἐκάστω

ἵπποι ἀερίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.

οὐ γὰρ εἰ ἵπποι ἔκειντο, ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκειτο λέγεται μετερχομαι τισμένων, ἀλλ' εἰσήκησαν.

437. ΠΡΟΣΕΙΣΙ, προσελύσεται. ΚΕΙΜΗΛΙΑ, ἀπόβυστα. ΑΡΧΗΝ. ἐπιδημηματικῶς, ἀντὶ τοῦ καταρχῆς, ὅλως. ΤΑΗΜΟΝΕΣΤΑΤΗ, τομη-εῖσάτη, ἀναιδεσίατη.

442. σκέψαι γὰρ εἰ σοὶ αὐτῇ δοκεῖ ὁ νέκυς δεῖσθαι ἐν τοῖς τάφοις προσφιλῶς τάδε τὰ δῶρα.

445. ΚΑΡΑ. κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐαυτοῦ ὀνολότι.

446. τὸ ΑΡΑ καὶ τὸ ΜΗ ἐκ παραλλήλου. ἄρα νομίζεις φέρειν ταῦτα λύτρωσιν αὐτῇ τοῦ φόνου;

449. ΑΚΡΑΣ ΦΟΒΑΣ, τὰ ἄκρα τῶν τοιχῶν. ΣΜΙΚΡΑ, εὐτελεῖ. ΟΥ ΧΑΙΔΑΙΣ, ὑπὸ τρυφῆς οὐ κατισκευασμένον.

456. ΑΥΤΟΥ, τοῦ Αγκυμένονος. ΕΠΕΜΒΗΝΑΙ ΠΟΔΙ, λαβῆ ἐμπιπῆσαι καὶ ἐπιτεθῆναι. ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ, κατὰ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ χρόνου, ἤγουν τὸ ἔμπροσθεν. ΑΦΝΕΩΤΕΡΑΙΣ, πλουσιωτέραις χειρὶ τιμῶμεν, ἢ κατὰ τὰ παρόντα δεξιούμεθα.

459. οἶμαι μέλον τι, ἤγουν φροντίζα τινα, εἶναι ἄλγονότι, ἐκείνῳ τοῦ πέμψαι τῇ Κλυταίμνησιν ταῦτα τὰ κακὴν ὄψιν ἔχοντα ὀνείρατα. ΤΠΟΤΡΗΣΟΝ, ὑπηρέτησον.

464. ΠΡΟΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ, εὐσεβῶς, κατὰ τὸ ἀρίσκον τῷ θεῷ.

466. ΟΥΚ ΕΧΕΙ ΛΟΓΟΝ. τὸ γὰρ δίκαιον οὐ παρέχει ἀπελογίαν

δυσὶν ὥσπερ ἐρίζον, ἀλλὰ παρίχει δακρυότι ὥσπερ σπυρίδι ἐπὶ τὸ δρῶν. σπυρίδι ἐπὶ τῷδε· ἐπισπυρίδι δὲ ἕτερον, ἥγουν ἐπαίγν.

470. ΩΣ ΕΙ ΤΑΔ' Ἡ ΤΕΚΟΥΣΑ. ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκούσα, ἀλγυιὴν νεμέζω εἴπερ ἐξῆς τολμήσειν ἐμὲ τήνδε τὴν πύρην, ἥγουν εἰς ἄλλος ἐμὸν τολμήσειν τήνδε τὴν ἐπιχειρήσιν, εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκούσα. ὁφείλει δὲ μάλλον οὕτω λέγεσθαι· πικρὰν δακῶ ἐγὼ τολμήσειν τήνδε τὴν πύρην. ὁμοιον δὲ τῷ (65.) ὡς καὶ ἐπαυχῶ.

472. ΠΑΡΑΦΡΩΝ, ἀνόητος, οὐκ ἐρῶς διερχομένη εἰς τὸν σκοπὸν τούτων τῶν ἐνείργων. ΛΕΙΠΟΜΕΝΑ, ἐληρημένη γνώμης σεφῆς, ἀντὶ τοῦ, συνετοῦ τοῦ. Εἰσὶν Ἀ ΠΡΟΜΑΝΤΙΣ, ἀφίσταται ὅσον οὕτω ἡ τὴν μαντείαν προσέμψατα διὰ τῶν ἐνείργων.

476. ΔΙΚΑΙΑ ΦΕΡΟΜΕΝΑ. δίκαια φερομένη κατὰ χειρῶν, ἥγουν ἰσχυρὰ δίκαιαν ἐπιφερομένη διὰ τῶν χειρῶν. ΜΕΤΕΙΣΙ, κολάσει οὐ διὰ μακροῦ χρόνου. ΠΑΛΑΙΑ ΧΑΛΚΟΠΑΗΚΤΟΣ ΑΜΦΑΚΗΣ ΓΕΝΤΥΣ. ἀμφοτέρωθεν ἡκουσμένη. ἥγουν ὁ παλαιὸς πέλαγος, ἀπὸ τοῦ στόματος λέγει ὅλον τὸν πέλαγον. παλαιὸν δὲ λέγει, ἀναφέρειν πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἢ τις παλαιὸν ἐγένετο. ΧΑΛΚΟΠΑΗΚΤΟΣ λέγεται ὁ ὑπὸ χαλκοῦ πλασμένη, σφυρήλατος. ΑΙΚΙΑΣ, ὕβρις. αἰκία, ὕβρις, ἀπὸ τοῦ μὴ εἰσκίναται, ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰκίης.

488. ΠΟΛΥΠΟΥΣ, πολλὰ διερχομένη. ΠΟΛΥΧΕΙΡ, πολλὰ ἐργαζομένη. ΔΕΙΝΟΙΣ ΛΟΧΟΙΣ. κρυπτομένη ἐν δεινῷ λόχῳ, ταυτίσθαι φοβερῶ ἐνέδρα. ΧΑΛΚΟΠΟΥΣ, ἡ εὐτονος κατὰ τὴν πορείαν. ΜΙΑΙΦΟΝΩΝ, ἥγουν τῶν ἐπὶ μαιφονίᾳ γινομένων. τὰ συναλλάγματα γὰρ τῶν γάμων τῶν μαιφόνων κακόνυμφα ἐπίση οἷς οὐ θέμις, ἥγουν ἐτελέσθη ὑφ' οἷς οὐκ ἐννομον.

495. ΠΡΟ ΤΩΝΔΕ. ὑπὲρ τῶνδε ἔχει ἐμὲ ἐλπίς, μήποτε πλησιάξιν ἡμῖν τοῖς δρωσὶ καὶ συνδρῶσιν, ἥγουν σοὶ, τῇ ἀχρεομένη, καὶ ἡμῖν, ταῖς συναχθρομέναις, σημείον ἀφελγὸς, ἥγουν ἀρεστέον. λέγει δὲ τοὺς ἐνείρους.

498. ΗΤΟΙ ΜΑΝΤΕΙΑΙ. ἡ μαντεῖαι ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν ἐν ἐνείροις δεινοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀληθεύουσιν, οὐδὲ ἐν θεοφάτοις, ἥγουν χρησμοῖς, ἀληθεύουσιν, εἰ μὴ τὸ φάσμα τότε τῆς νυκτὸς εὖ κατασχησται, ἀντὶ τοῦ, εὖ ἔξει.

505. ἱππασία, παρὰ ταῖς κοιτοῖς, ἱππεία δὲ καὶ ἱπποσύνη παρὰ ταῖς ποινταῖς.

512. ΠΡΟΡΡΙΖΟΣ, ἀντὶ τοῦ σύμριζος, μεταθερικῶς ἀπὸ τῶν φυτῶν.

ἰδ' ὡν λήγεται κυρίως, εἶον, περίρριζον ἔπισσε τὸ φυτὸν, ἀντὶ τοῦ εὐρριζον.

516. ΣΤΡΕΦΗΙ, ἀναστρέφει. γράφεται τρέφει, ἀντὶ τοῦ διατρέφει.

517. ΟΣ Σ' ΕΠΕΙΧΕ ΜΗ ΑΙΣΧΥΝΕΙΝ. ὅς ἐπιίχῃ σι μὴ αἰσχύνειν τοὺς φίλους. ἀρμόζει καὶ χωρὶς τοῦ ΜΗ τοῦτο λήγεται, εἶον, ἐπιίχῃ σι αἰσχύνειν τοὺς φίλους, ἔνθα τὸ ἐπιίχῃ τὸ ἐκώλυε μόνον ὁλοῦ· ἐν δὲ τῷ ἐπιίχῃ μὴ αἰσχύνειν, οὐχ ἀπλῶς τὸ ἐκώλυε ὁλοῦ, ἀλλ' αὐτὶ τοῦ καλῶν ἐπεὶ λαμβάνεται. — ΑΙΣΧΥΝΕΙΝ, ἐξουθενεῖν, ἀτιμάζειν. ΘΥΡΑΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ ἡλός, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρηματος.

520. ΠΟΛΛΑ, πατὸς πελὺ. ΑΡΧΩ, τὸ κυριεύω, καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ, ὡς παρὰ Λιδανῶν· ἀρχω γραμμμάτων, εὐ μάστιγι ἐπιθύμις. ΚΑΙ ΤΑ ΣΑ, καὶ εἰς σὺ πρόσκεισαι. ΥΒΡΙΝ ΟΥΚ ΕΧΩ, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑβρίζω. ἢ οὕτως· οἰκεῖται οὐκ ἔχω ὑβρίαν, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὑβριστικὴ πέφυκα. ΘΑΜΑ, συχναίως.

525. ΠΡΟΣΧΗΜΑ, πρόσφατος. λήγεται καὶ ὁ καλλωπισμός. πρόσχημα γὰρ σοι αἰὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἐξ ἑμοῦ τεθνήκειν, οὐδὲν ἄλλο. ἀντὶ τοῦ, πρόσχημά σοι τὸ τεθνήκειν τὴν πατέρα ἐξ ἑμοῦ. τοῦτο καὶ διὰ μετοχῆς δύναται λήγεται, εἶον, πρόσχημά σοι ὁ πατήρ ἐξ ἑμοῦ τεθνήκας.

528. ΕΙΛΕ, ἐφένυσσι. εἶλεν, ἀντὶ τοῦ κατέλαθεν, ὡς ἐν τῷ, ζυγὸν ἔλεν. καὶ, εἰλή τις τήνδ' τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ παρέλασεν. καὶ εἶλεν, ἀντὶ τοῦ αἰνέει, ποιητικῶς, ἤγουν ἐφένυσεν. ΗΙ ΧΡΗΝ, τῇ οἰκῇ δηλονότι. ΕΤΑΗ, ὑπείμεινεν. ΟΥΚ ΙΣΟΝ ΚΑΜΩΝ, ἤγουν οὐκ ἴσων λύπῃν καμῶν ἑμοί, ἀντὶ τοῦ ὑπομείνας, ὅτε ἴσπεινεν, ὥσπερ ἐγὼ ἢ τίμιοντα, ἤγουν ὥσπερ ἐγὼ ὅτε ἔτιμον, δηλονότι ὑπείμεινα.

534. ΤΟΥ ΧΑΡΙΝ ΤΙΝΟΣ. τὸ ΤΟΥ καὶ ΤΙΝΟΣ ἐκ παραλλήλου. Ἄλλως. ΤΟΥ ΧΑΡΙΝ ΤΙΝΩΝ, ἤγουν τίνος χάριν ἀποδοῦς ἰθυοτάστιν. τοῦτο ὁλοῦ τὸ τίναν, ἤγουν ἀποδοῦς. ἔστι δὲ μετοχή, καὶ οὐ γενικὴ πληθυντική. ΑΡΓΕΙΩΝ, ἔνθα Ἀργείων. ΑΝΤ' ΑΔΕΛΦΟΥ, ἔνθα τοῦ ἀδελφοῦ.

541. Ο ΠΛΟΥΣ ΟΔ', ἀντὶ τοῦ, ὁ πλοῦς ἑκάστος. τὸ οὗτος ἐπὶ τῶν ἐρωμένων λήγεται καὶ θαυματοποιουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν εἰς ὅψιν ἀγόμενων ἀπὸ διηγήσεως. ἰναὐτὸν γένει οὐκ ἐπὶ ἀκρίβει τῷ ΠΛΟΥΣ ἐπάρχει ὁ ΟΤΤΟΣ, ἵνα καλῶς ἀποδείξῃ ἢ δείξῃ πρὸς αὐτὸν ἀκρίβεια. ἀλλ' ἀναφερόμενος εἰλεν ὁλοῦν ὁ λόγος μετὰ δείξεως, ἢν ὁλοῦ τὸ ἐκάστος.

542. ἢ τῶν ἑμῶν τέκνων ἔσχην ὁ Λιδὸς τινὰ ἡμεῖον, ἤγουν τινὰ ἐπιθυμίαν, ὥστε θαύσασθαι, ἀντὶ τοῦ εὐαχρηθῆναι, πλεόν, πρὸς τῶν ἐκεί-

νης· ΤΩ ΠΑΝΩΛΕΙ, τῷ ἀπὸ πάσης ἀπωλείας. ΠΑΡΕΠΤΟ, ἐμειλίχτο, παρηγόρετο. ΜΕΝΕΛΕΩ Δ' ΕΝΗΝ, τῶν τοῦ Μενελάου δι' οὓς πικρὸν πόθος ὑπῆρχεν αὐτῷ. ΚΑΚΟΥ ΓΝΩΜΗΝ, ἔχουν κακοτρόπου.

550. ΔΥΣΘΥΜΟΣ, μετάνιωτος. — ἐγὼ μὲν ἐφ' οἷς ἵσταται οὐδὲν μετάνιωμαι· εἰ δὲ θεύομαι σοι κακῶς φρονεῖν, λαθεύσῃς σὺ δικαίην γνώμην, ἔχουν εἰπουσὶς σὺ δίκαια, ψέγει τοὺς πύλας, ἔχουν ἐαί.

557. ΕΞΗΡΧΕΣ, ἔχουν ἐξέρχον ἱστοίαις. ΑΥΠΗΡΑ ΚΑΤΕΙΝ, εἰς τὸ κλύειν τινὰ, σὺ δολοῖσσι. λῦπην ἡμπεριούσῃ τῷ ἀκούοντί σου. ἔμειον τῷ, κῆρος ὁ ποταμός πικρὸν, ἔχουν εἰς τὸ πικρὸν τινὰ ἐξ αὐτοῦ.

559. ΔΙΣΧΙΩΝ ΕΤΙ. τίς ἂν ποτε λόγος γένετο ἂν αἰσχίαν τούτου, ἢ μᾶλλον αἰσχρόος. λέγεται τὸ ΕΤΙ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντὶ τοῦ ἀκμήν. οἶον, ἔτι νῖος ἴσθι, καὶ, ἔτι ποιῶ τόδε. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τούτῳ, οἶον, εἰπὼν τόδε ἔτι λέγω καὶ τόδε. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ ἐξῆς, οἶον, εὐ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε, ἀντὶ τοῦ, ἐξῆς εὐ μὴ ποιήσω. ἴσθι καὶ περισσόν, ὥς ἱσταῖτο.

563. ΕΡΟΥ, ἐρώτητον. ΤΙΝΟΣ ΠΟΙΝΗΣ, ἔνικα τίος αἰτιολογίας. ΕΣΧΕ, ἐπίσχε. ΘΕΑΣ ΚΑΤ' ΑΛΕΟΣ, κατὰ συνδυασμὸν τόπον ἀκαταδίξιμον τῇ θεᾷ. ΚΑΤΑ ΣΦΑΓΑΣ, κατὰ τὴν σφαγὴν. ΕΚΚΟΜΠΑΣΑΣ, ἀντὶ τοῦ κομπάσας, ἔχουν καυχασάμενος. ΤΥΓΧΑΝΕΙ ΒΑΛΩΝ, ἔσχατον, ἔρριψεν.

570. ΚΑΙ'Κ ΤΟΥΤΕ ΜΗΝΙΣΑΣΑ, ἐξ αἰτίας τούτου μνηστικὰ ἔσστα. ΑΗΤΩΙΑ ΚΟΡΗ, ἡ θυγάτηρ τῆς Αἰτούς, ἡ Αἰτιμυς. αἱ κλητικαὶ ἀντωνυμίαι δύναμιν ἔχουσι γενικῶν κλητικῶν καὶ πατρικῶν γενικῶν. οἶον ὁ ἱμὸς υἱός, καὶ ὁ ἱμὸς οἶκος, καὶ ἡ ἱμὴ πατρίς. τὰ δὲ κλητικὰ ἐνύματ' α γενικῶν κλητικῶν μόνον ἔχουσι δύναμιν, οἶον Πλατωνικὸν βιβλίον, εὐ μὴν Πλατωνικός υἱός· καὶ Εὐδόμεος ζωστής, εὐ μὴν καὶ Εὐδόμεος υἱός, ἀλλ' ἡ υἱός τοῦ Εὐδόρου, ἡ Εὐδορίδης, χωρὶς τοῦ υἱός. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ Εὐδόριμος υἱός λέγουσι, καὶ Αἰτῶν θυγάτηρ, ὡς ἱσταῖτο. ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΟΝ, ἰσόσταθμον. ΕΚΟΥΣΕΙΕ, ἀντὶ τοῦ εὐσεύει.

575. ΠΟΛΛΑ, κατὰ πολὺ. ΑΝΤΙΒΑΣ, ἀντιτύπος, ἀντιδικαίμην, ἀντισπαῖν, καὶ ἀντιτίθειν, ταῦτόν, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντιπαρτίθ. — ΜΟΓΙΣ, μετὰ πολλὸν πόνον.

578. ΕΠΩΦΕΛΗΣΑΙ, ἀντὶ τοῦ ὠφελεῖσθαι. ΕΚ ΣΕΘΕΝ, ἐξ ἐνεργείας σου.

581. ΜΕΤΑΓΝΟΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ μετάνοιαν, τουτίσθι μετάνοιαν. ἄνοια, ἡ παντελὴς ἀφροσύνη· ἄγνοια, ἡ ἐνὸς τινὸς παράμυθος. μετάνοια

καὶ μετάνοια ταυτὴν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἔστιν ἐν χρείτῃ παρὰ τοῖς κοινοῖς, τὸ μετάνοια· τὸ δὲ μετάνοια παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

584. ΣΚΗΨΙΝ ΟΥΚ ΟΥΣΑΝ, πρόσθετον ψευδῆ.

587. ΠΑΛΑΜΝΑΙΩ, Φανῆ. παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ Φάνων ἐργασάμενος.

589. ΕΥΣΕΒΕΙΣ, ἐνόμους, ἦγον ἐξ ἐνόμου γάμου. ΚΑΙ' ΕΥΣΕΒΩΝ, ταυτίσιν ἐνόμῳ γάμῳ ἡμισυμένων ἦγον ἐνόμων. ΕΚΒΑΛΟΥΣ' ΕΧΕΙΣ, ἦγον ἐξέχους, ἀπέβηψας, ἐδέχας.

592. ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ, ἀντίκλιν, ἐνδοικητιν. ΕΧΘΡΟΙΣ ΓΑΜΕΙΣΘΑΙ. ἰχθύος γὰρ Αἰγίπτιος Αγαμέμνωνος, ἀνελών αὐτόν. ΠΑΣΑΝ ΙΗΣ ΓΑΩΣΑΝ, πάντα λόγον πέμπεις, κινεῖς. ἀκρατῶς πάντα λέγεις. ἐπεὶ ἔργα εἰσὶ τοῦ λόγου ἢ γλῶττις, τὰ χεῖρα, τὸ στόμα, οἰκείως ἐνίστη ταῦτα ἀντὶ τοῦ λόγου λαμβάνεται, ὡς ἐν ταῦτα ΚΑΚΟΣΤΟΜΟΥΜΕΝ, ἀντὶ τοῦ κακῶς λέγομεν, καὶ ΠΑΣΑΝ ΓΑΩΣΣΑΝ ἀντὶ τοῦ πάντα λέγον.

601. ΕΞΩ ΧΕΙΡΑ. ἦγον τὴν σὴν κατέσχεσιν, κάκωσιν, μετὰ πόνου ἐκφυγών. ΔΥΣΤΥΧΗ ΤΡΙΒΕΙ, μετὰ κατατριβῆς καὶ κακώσεως ἀνύει ζῶν.

603. ΣΟΙ, κατὰ σοῦ. ΜΙΑΣΤΟΡΑ, Φανῆ. ΕΠΗΤΙΑΣΩ, ἡτιόσω. ΚΗΡΥΣΣΕ, διαδόου. ΕΙΤΕ ΧΡΗ, εἴτε σοι ἀρίσκει. ΣΤΟΜΑΡΓΟΝ, Φλύαρον.

609. ΣΧΕΔΟΝ ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον. ΟΥ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΩ, ἐξουθενουμένην οὐ ποιεῖ τὴν σὴν εὐσιν, ἐπεὶ καὶ αὕτη οὐκ ἐμπετοχὴς τούτων ἔστιν.

610. ΜΕΝΟΣ ΠΝΕΟΥΣΑΝ, θραυτουμένην. μένος γὰρ τὸ θράσος.

612. ΠΟΙΑΣ Δ' ΕΜΟΙ. ποίως γνώσεως χρεῖα ἔστιν ἐμοὶ εἰς τὸ ἰδεῖν, ἢ δίκαια αὕτη λέγει, ἥτις τοιαῦτα ἔθετε τὴν τεκούσαν;

614. ΘΗΛΙΚΟΥΤΟΣ, ἀντὶ τοῦ τηλικούτη, ἦγον Φαῦλος.

615. χωρὶς, ἄνευ, καὶ δίχα, κοινά· ΑΤΕΡ δὲ, ποιητικῶς.

618. ΕΞΩΡΑ, ἄκκιρα. ΔΥΣΜΕΝΕΙΑ, ἔχθρα, ἢ πρὸς τὸν πατέρα καὶ πρὸς ἡμᾶς. ΕΚΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ. διδάσκειται τίς ὑπὸ τινός. καὶ διδάσκειται ὑπὸ τίνος τοιαῦτα διδασκαλικά, καὶ δ' ὁ λέγεται ἐν ταῦτα.

624. ΛΕΓΕΙΣ ΝΙΝ, αὐτά, τὰ πολλά. ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ, εὐρίσκειται ἐαυτοῖς.

628. τὸ ἐκφέρεσθαι κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται· καὶ ὅταν Φέρη τινα

ἵππος βίβ' ἔξω τῆς εὐθείας οδοῦ. ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἐνταῦθα τὸ ΠΡΟΣ ΟΡΓΗΝ ΕΚΦΕΡΝ. ἤγαμὸν γὰρ ἔστιν ὁ λογισμός· ὃ δὲ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία ὡς ἄλογα τινὰ ζῶα. νικώμενος οὖν ὁ λογισμὸς ὑπὸ τούτων ἐκφέρεται τοῦ προσηκόντος, ὥσπερ ὑπὸ ἵππων. ΧΡΗΖΟΙΜΙ, θίβωμι. χερῶν, τὸ χεῖρον ἔχω, καὶ τὸ θίλω. ὧν τὸ μὲν συντάσσεται γυναικῇ, τὸ χεῖρον ἔχω· τὸ δὲ θίλω, αἰλιακτῇ.

635. ΠΑΓΚΑΡΠΑ, τὰ ἐκ παντρίων καρπῶν. ἐκ διαφορῶν καρπῶν· ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται. ΑΥΤΗΡΙΟΥΣ ΕΥΧΑΣ, ἤγουν θυσιμαίνες λυτρουσθαι καὶ ἐλευθερεῖν τῶν δαιμόνων. ΑΝΑΣΧΩ, ἀναπέμψω. ἀνέχω ἐπὶ νύχτῃ, τὸ ἀναπέμψω· ἀνέχω ἐπὶ χειρῶν, τὸ ὑψώ· ἀνέχω ἐπὶ βέρονος, τὸ βαστάζω. ἀνίσχ' ἐπὶ ἡλίου, ἀντὶ τοῦ ἀναστῆναι· καὶ ἀνίσχ' ἡ βοτάνη, ἀντὶ τοῦ ἀνακαταστῆναι. ἀνέχωμαι δὲ παθητικῶς, τὸ ὑπομένω.

637. ἐπὶ τῶν μεγάλων προσώπων, ἐφ' ὧν ἰδοῖται βαρὺ τὸ φανερῶς προσείσθαι, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ εὐνικῶ μετὰ τοῦ ἀν, ὡς ἐνταῦθα ἔχει τὸ ΚΑΥΟΙΣ ΑΝ, ἀντὶ τοῦ ἐπείκου.

639. ΑΝΑΠΤΥΞΑΙ, ἀνακαλύψει. ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΩ, πολυλόγῳ. ΜΑΤΑΙΑΝ ΒΑΣΙΝ, ψευδῆ φήμην.

643. ΩΔΕ, τούτῳ τῷ τρόπῳ, κερυμμένως. ΤΗΔΕ. οὕτως γὰρ φράσω.

648. ΚΑΙ ΜΗ ΕΦΗΙΣ, ἤγουν ἐκτὸς ἐκκαλῖν ἐμὶ τοῦ πλούτου τοῦ παρόντος, εἴ τινας σὺν δόλῳ βουλευούσιν ἐκκαλῖν με δολονότῃ· ἀλλ', ἔκτον ἀπὸ κοινοῦ, διέπειν με τοὺς δόμους τῶν Ἀτρεΐδων καὶ τὰ σκήπτρα τῶνδε, ζῶσαν οὕτως ὡς ζῶ αἱ ἐν ἀΐδαϊ βίβ', καὶ συνοῦσαν φίλους, οἷς σύνοιμα νῦν μετὰ εὐκλείδης, καὶ ἐκείνης δηλονότι· συνοῦσαν ἀπὸ τῶν τέκνων, ὅσων ἐμοὶ μὴ πρόσθε θυστεῖν ἢ λύπῃ πικρά. ΑΜΦΕΠΕΙΝ, ἤγουν διέπειν, τὸ διευθετεῖν· περίπειν δὲ, τὸ φίλον τινὰ κυβερεῖν καὶ σκίπειν.

656. ΞΕΛΙΤΟΥΜΕΘΑ, ἀντὶ τοῦ αἰτούμεθα, δέόμεθα.

658. ΕΠΑΣΙΩ, ἀντὶ τοῦ ἀξιώ, παρκακαλώ. ἀξιώ ποιῶν τῶνδε· καὶ ἀξιώ σε τούτου, καὶ ἀμφοτέρω ἀντὶ τοῦ ἀξίον κρίνω. καὶ τὸ παρκακαλώ· καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ μένῃ. — ΕΞΕΙΔΕΝΑΙ, ἤγουν εἰδέναι.

660. ΞΕΝΑΙ. πρὸς τοὺς μὴ γνωρίμους λέγεται τούτο, ὃ ξένη, προσφιλῶς. ξένος, ὃς ἐν τῇ οἰκίᾳ πατρὶδι φιλοφρονήσεται τις ἀπὸ ξένου ἰδόντα, καὶ ἀπλῶς ὁ ἀπ' ἀλλοτρίου τόπου. τὸ δὲ ὃ ξένη φιλοφρονέας λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ γνωρίμων.

662. ΑΥΤΟΣ, ἀπὸ καθ'αυτοῦ. ΕΙΚΑΣΑΣ, ἔγνως ἀπὸ στοιχασμοῦ.

663. ἄρα καὶ τήνδε γυναικὰ ἱκέσθω, ἥγουν ἀπὸ στοιχαστοῦ κα-
ταλαμῆκον· ΕΠΕΙΚΑΖΩΝ ΚΥΡΩ. ἡ ἐπὶ πειρασθῆ. ἥγουν ὑπάρχων ἐκκί-
ζων. ἀντὶ τοῦ ἐκκίζω. ΩΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΙΣΟΡΑΙΝ, ὡς βασιλεὺς, εἰς
τὸ εἶναι αὐτὴν δευσιότι.

668. ΕΔΕΞΑΜΗΝ, ἀπεδέξαμην. ΤΟ ΡΗΘΕΝ, ὅτι αὐτῆς μοι λόγους
φίρις παρὰ φίλου.

670. ΠΟΡΕΤΝΩΝ, μηνύων. πόρω, τὸ παρίχω, καὶ πλεοναυτῶ
τοῦ σ, πόρω, καὶ ἀπὸ τούτου πορεύω, τὸ παρίχω, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ
τούτου κατὰ μεταφορὰν, ἀντὶ τοῦ μηνύω.

676. ΝΥΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΤ'. νῦν τε λόγῳ, καὶ τότε εἶπον δευσιότι.

681. ΤΟ ΚΛΕΙΝΟΝ ΠΡΟΣΧΗΜΑ. τὸν εὐδοξὸν καλλωπισμὸν τοῦ
ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος. ἀγῶνα δὲ λόγῳ νῦν τὸν τόπον, ἐνθα ἐγένετο ὁ ἀγῶν.
πρόσχημα τῆς Ἀσίας, ἀντὶ τοῦ καλλωπισμοῦ* καὶ πρόσχημα, ἡ πρό-
φαις. ΑΘΛΩΝ, ἀγῶνων. ΗΣΘΕΤ', ἤκουσιν. ΟΡΘΩΩΝ, ὑψηλῶν,
μεγάλων. λίγεται γὰρ ἐπὶ φωνῆς. κυρίως ἐξέτις, ὁ ἰσχυρὸς ἐξέτις, καὶ
μὴ συβικνωφῶς. ΣΕΒΑΣ, σιδήματα.

690. ΒΡΑΒΕΙΣ καὶ βραβεύται, οἱ δισκοῦνται τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἄλλα
διδόντες* ἄφ' οὗ καὶ βραβεῖον, τὸ ἄθλον. ΕΝΕΓΚΩΝ, ἥγουν ἀπεινεκά-
μινος. ΤΑΪΝΙΟΝ, τὰς ἐπὶ νίκῃ ἀνακηρύξεις. ΩΒΙΖΕΤ', ἱμακαρί-
ζει. ΑΝΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ, ἀνακηρύξιμνος.

697. ΒΛΑΠΤΗ, ἱμπεδίζω. βλάπτω, τὸ ἐλκεῖν ποιῶ, καὶ τὸ ἱμ-
πεδίζω, ὡς ἐνταῦθα. ΑΛΛΗΣ ΗΜΕΡΑΣ, κατὰ ἄλλαν ἡμέραν. ΠΗΠΙ-
ΚΩΝ, τῶν ἱππικῶν μεταχειριζομένων.

702. ΖΥΓΩΤΩΝ, ἥγουν ζευγυμῶν.

707. ΕΝΑΤΟΣ. ἐνία, δύο ν' ἑνατος, ἔν.

708. ὄχος ἀρσενικῶς, τὸ ἄρμα* ὄχη δὲ πληθυντικῶς παρ' Ομήρῳ
εὐδοτίας. ὄχημα δὲ παρὰ τοῖς κινεῖς τὸ αὐτό, ὡς παρὰ Λουκιανῷ*
Καὶ πῶς ὄχημα ζεύουσιν αὐτῷ.

710. ΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ, κατὰ τὰς ἐπὶ πρῶτον. ΗΞΑΝ, ὤρμησαν.
ΟΜΟΚΛΗΣΑΝΤΕΣ, ἀπειλήσαντες, ἐνέκλινοντες, ἐπικαλυπτόμενοι. ΕΝ
ΔΕ ΠΑΣ. περισσὴ ἡ ἵν' ἀπειλῶναι δὲ εἰς τὸ ΕΜΕΣΤΩΘΗ, ἥγουν ἐπακ-
ρώθῃ ὁ τόπος, ἐνθα ἔτρεχον. ΚΡΟΤΗΤΩΝ, κρότον ποιούντων.

715. πειρασὲν τὸ ΟΜΟΤ. — ΧΝΟΑΣ, ἥγουν σύμμιχας. σύμμιχ' δὲ,
ἡ ὁπή, ἐνθα ἰμειβάλλεται τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος* καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον τοῦ
ἄξονος, τὸ εἰς τὴν ὁπήν τοῦ τροχοῦ ἰμειβαλλόμενον. Φρυάττεισθαι καὶ Φρι-

μάστιγον, ἐπὶ ἵππων. καὶ ΦΡΥΓΑΓΜΑΤΑ, τὰ φυλάκματα τῶν ἵππων. ΤΡΟΧΩΝ ΒΑΣΕΙΣ, καὶ περὶ τοὺς κύλους τῶν τροχῶν.

720. σήλακι, κυβισοειδὲς λίθος, ἐπιγραφόμενα τινὸν ἔχοντες. ΕΣΧΑΤΗΝ δὲ λέγει, ἐπὶ καὶ ἄλλαι ἦσαν ἐν τῷ μίτῳ τοῦ δρόμου. — ΕΧΩΝ, ἐκχύνων.

727. ΒΑΡΚΑΙΟΙΣ, λιθνοκοῖς. Βάρκη πόλις τῆς Λιθουσίας περὶ τὴν πιντάπολιν, ἣ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη. ΚΑΙ' ΝΕΠΗΠΤΕ, ἄλλος ἄλλω δηλονότι, ἤγουν ἑκάστῳ ἄλλου ἐπιπῆι. ΠΑΝ, ἀντὶ τοῦ ὅλου. ΝΑΤΑΓΙΩΝ, ἀντὶ τοῦ πτωμάτων, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν. ΓΝΟΥΣ, ἰδὼν. ΠΑΡΑΣΠΑΙ, παρίστυεν. ΚΑΙ' ΝΑΚΩΧΕΥΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἡρίμκτιν. τὸ ἀνακαχρυσῆν κυρίως ἐπὶ τῆς νηὸς λέγεται, ὅταν σίλασα ἢ τῷ πηλάγῳ διὰ τινα χρυσὸν ἡρίμῃ. ΚΑΤΑΩΝ' ΕΦΙΠΠΟΝ, τὴν ἐπιπικὴν ταραχὴν ἐν μίτῳ ταχαπτεμένην.

734. ΤΣΤΕΡΑΣ ΠΩΛΟΥΣ, πῶλος λέγεται ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς.

735. ΠΙΣΤΙΝ ΦΕΡΩΝ, θάμβος ἔχων. ΕΛΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΝ, ἐκπολεμισμένον. ΖΙΓΑ, ἀντὶ τοῦ ἄρματι. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

745. ΜΕΣΑΣ ΧΝΟΑΣ, ἀντὶ τοῦ, κατὰ μίτον ἔθραυσε ταῖς χνόας τοῦ ἄξινος ἢ ἀντὶ ἐνικαυ. ἤγουν τὸ μέρος τοῦ ἄξινος τὸ ἐν τῇ ἐσπῇ τοῦ τροχοῦ. ΑΝΤΥΓΩΝ, ἀντὶ τοῦ ἄρματος. ΣΤΥΝ Δ' ΕΛΙΣΣΕΤΑΙ, ἐντιτύλλεται τοῖς φυτῆσι. ΕΣ ΜΕΣΟΝ ΔΡΟΜΟΝ, ἐς τὸ μίτον τοῦ δρόμου. ΑΝΩΛΟΛΥΣΕ, ὑψηλῇ φωνῇ ἐξηνέτην. ΟΙΑ ΛΑΓΧΑΝΕΙ, ἤγουν οἶον τυγχάνει.

755. ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ, ἡμαχμῆνον. αἱματηρὶ καὶ σπλαγόνες, αἱ ἀπὸ αἵματος διαίευσται ἡμαχμῆνον δὲ, τὸ αἷματι μεμιγμένον. ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ, ἐν μικρῷ. ἢ εὐθείᾳ, ὁ βραχὺς. ΧΑΛΚΩΙ, αἰγυῖον ἐκ χαλκοῦ. χαλκὸς δηλοῖ τὴν οὐσίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὴν ὕλην. ἀπὸ δὲ τῆς ὕλης ἑσταυῖα ἀκλυῖται τὸ αἰγυῖον τὸ ἐκ τῆς ὕλης.

760. ΕΚΛΑΧΟΙ, ἤγουν λαχοί. ΟΠΩΠΑ, ἰσφρακα. ΔΕΣΠΟΤΑΙΣΙ, ἤγουν τῶν πύλων διεσποτῶν. ΠΡΟΡΡΙΖΟΝ, σύμβριζον, πανωλεθρίως.

767. ΔΕΙΝΑ, ὅτι υἱὸς ἦν. ΚΕΡΑΗ, διότι ἀπὸ πολλῶν τοῦ πατρὸς ἐκείνου φέρεται. ΕΙ ΤΟΙΣ ΕΜΑΤΤΗΣ, ἵαν ἐν τοῖς κοκαῖς τοῖς ἐμμελῆς σώζω τὴν ζωὴν. καλὸν γὰρ αὐτῇ ἦν τὸ τιθῆναι τὸν Ορίστην, εἰ ἴσως τὸν βίον αὐτῆς.

769. ΤΩΙ ΝΥΝ ΛΟΓΩΙ, ἐπὶ τῇ νῦν ἀγγελίᾳ. ΕΙ ΜΟΙ ΘΑΝΟΝΤΟΣ, εἰ προσήλθες ἐμὸν ἔχων ἀσφαλῆ τεκμήρια ἐκείνου θανάτου. ΨΥΧΗΣ, ἤγουν φύσεως.

776. Φυγάδες, κυρίως οἱ διωχθέντες ἀπὸ τῆς οἰκίης πατρὶδος. ἔνταυθα δὲ ΦΥΓΑΞ ἀντὶ τοῦ φυγῶν εἶπεν. — ΑΠΕΞΕΝΟΤΤΟ, ἐν ζήνῃ ἀπὸσήμεν.

781. ΣΤΕΓΑΖΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ ἔχειν. ΠΡΟΣΤΑΤΩΝ, ἦσαν οἱ ἐνδοίμοι. ΩΣ ΘΑΝΟΤΜΕΝΗΝ, ὡς μέλλουσιν τεθνήξαι. ΤΟΥΤΜΟΝ ΨΥΧΗΣ, ἐκπίνουσα τὸ αἷμα τῆς ἡμῆς ζωῆς ἄκρυσεν. ΕΚΗΛΑ, ἠτύχως.

787. ΗΜΕΡΕΥΣΟΜΕΝ, διημερεύομεν, βιώομεν. διημερεύω, τὸ τὴν ἡμέραν διαβιβάζω· καὶ διαημερεύω, τὸ τὴν νύκτα διαβιβάζω. ἔνταυθα δὲ τὸ διημερεύομεν, ἀντὶ τοῦ βιώομεν, γουτέστι τὴν ζωὴν διαβιβάσομεν.

793. ΚΑΪΠΕΚΤΡΩΣΕΝ, ἦσαν ἀτφάλλικα ἐπίθικα. ΤΒΡΙΖΕ, θρασύνου. ΠΑΤΣΕΤΟΝ ΤΑΔΕ, ἦσαν τούτῳ τὸ εὐτυχὲν ἔμει.

797. ΠΟΛΛΩΝ ΑΝ. ἄξιός ἐστις, ὃ ζῆνι, διὰ τὴν οὐδὲν ἦν ἡλθες, τυχὴν πολλῶν ἀγαθῶν. — ΠΟΑΤΓΑΩΣΣΟΥ, πολυλόγου.

799. οὐκοῦν ἀπερχόμενον, ἀπὸλθόμενόν ἐστιν, ἐπὶ τῇ τούτῃ καλῶς ἔχει. ΗΚΙΣΤΑ, εὐδαμῶς. ΚΑΤΑΒΙΩΣ, ἦσαν ἄξιως.

801. ΠΟΡΕΥΣΑΝΤΟΣ, ἀποστέλλαντος. πορεύομαι ἰσώ, καὶ πορεύω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἄγω, ὡς παρὰ Πλάτων· Ὡς δὲ προστίθεται τοὺς ἐνδοίμους ἐκείσε πορεύσαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν. ἔνταυθα δὲ πορεύσαντος, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀγαγόντος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ πείψαντος λέγεται. Εἰσιθ' ΕΙΣΩ. πεισθὲν τὸ εἶπω. τὸ γὰρ εἰσιθι τὸ εἶπω ἔλθι θεῶν. εἰσθλθεν εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται καὶ ἄλθον. τὸ γὰρ εἰσθλθε θεῶν μὴν τὸ εἶπω ἔλθιν, οὐ μὴν καὶ ὅποι εἰσθλθεν ὠρισμένως· διὸ ἐπ' ἄγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, ἢ τούτῳ τι, καὶ οὐ δοκεῖ φορτικόν.

805. ΚΑΪΠΙΚΩΚΥΣΑΙ, καὶ ἐπὶ τούτῳ θρασύνεται. ΑΠΟΣΠΑΣΑΣ ΟΙΚΗΝ. ἔσθλαται γὰρ ἀφιλόμενος τῆς ἡμῆς Φρινθῆς τῆς ἐλπίδος, καὶ μοι μόναι παρεῖται ἔτι· τὸ ἔστιν οἱ λέγω ἐκδοκῆν τοῦ πατρὸς ἰσόμενον, καὶ ἡμεῖς τῆς τελευτῆς. ΤΟΙΣΙΝ ΕΧΘΙΣΤΟΙΣΙΝ, τοῖς μάστιγα μεμιστημένοις. ΑΥΑΝΩ, ἔκτανον. ἦτοι μετὰ σκληρότητος διαβιβάτω.

823. ΠΟΥ ΠΟΤΕ. ὡς ἀγαπητῶν ὁ Χερὶς τούτῳ λέγει, καὶ ἀμειδιόλалан εἰ εἶπεν οἱ κεραινοὶ τοῦ Διὸς καὶ ὁ Ἥλιος, εἴτα ἠτύχην ἄγουσι, τῶν τούτων γενεμένων. ΦΑΕΘΩΝ, ἐπίθικον ὄνομα ἔνταυθα ἀντὶ τοῦ λαμπρῶν. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἥλιου, καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἱππῶν αὐτοῦ.

825. ΕΦΟΡΩΝΤΕΣ, ὁρῶ, τὸ βλέπω. ἔφορῶ δὲ, τὸ ἐπισκέπτομαι. ΚΡΥΠΤΟΥΣΙΝ ΕΚΗΛΟΙ, γουτέστιν ἠτύχως φέρουσιν, οὐ διακινύουσιν ἀγανάκησιν. ΜΗΔΕΝ ΜΕΓ' ΑΥΣΗΣ, ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ὡς περὶς εἰς θεός.

849. ΔΕΙΛΑΙΑ ΔΕΙΛΑΙΩΝ, ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ ματαιότης ματαιοτήτων, καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυῶν. τούτέστιν ἀθλιωτάτη, καὶ ἀποπερὺλωσα τὴν ἀθλιότητα τῶν ἄλλων, ὡς μόνον αὐτὴν ἐν ταῖς ἀθλείαις δοκεῖν ἀθλίαν. ΚΥΡΕΙΣ, ἤγουν ὑπάρχεις.

850. ΤΟΥΤΑ' ΙΣΤΩΡ. καὶ ἐγὼ ἴδρις εἰμι τοῦ εἶναι με ὑπερβολικῶς ἀθλιωτάτην.

868. ΟΥΤΕ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ, οὔτε τινὸς ἐνταφιασμοῦ ἀπολύτως, τυχάν.

871. ΔΙΩΚΟΜΑΙ, ἐπείρομαι. ΤΟ ΚΟΣΜΙΟΝ, τὴν εὐταξίαν, τὸ εὐτακτικὸν τοῦ βεδίσματος. ΑΝΑΠΑΥΣΑΝ, ἀνάπαυσιν. ἀνάπαυσις καὶ κατὰπαυσις λέγεται· ἀνάπαυλα δὲ μένον, οὐχὶ καὶ κατὰπαυλα.

879. ΑΛΛ' Η, ὅντως, ἤγουν, ὡς ἔστι συλλεγίσασθαι, κατὰ ἀλλή-
θειαν μέμνηται.

881. ΟΥΧ ΥΒΡΕΙ, οὐ σὺν γέλωτι. ΤΙΝΑ ΠΙΣΤΙΝ, τί σημεῖον ἀσφαλές; τίνα ἀσφάλειαν; ἐς τί βλάβησθα ἔχεις τὸ ἀμύηχον τοῦτο θάμβος; ψυχρὸν Ομηρὸς λέγει τὸ δέος· ψυχρὸν δέος εἶπεν. οὐ τὸ ἐκαιτίον θάλλει. καὶ θαλπωρὴ ἀπὸ τούτου, τὸ θάμβος.

894. ΚΟΛΩΝΗΣ ΕΞ ΑΚΡΑΣ, ἐκ τοῦ ἄκρου τοῦ τύμβου. ΝΕΟΡ-
ΡΥΤΟΥΣ, χύσεις γάλακτος νεωστὶ βρεῖστας. ΠΕΡΙΣΤΕΦΗ, περιστεμμέ-
νην. περισσὴν δὲ τὸ ΚΥΚΛΩ.

897. ΕΣΧΟΝ ΘΑΥΜΑ, ἐθαύμασται. ἔχω θαῦμα, καὶ θαῦμά με ἔχει. ὥσπερ ἐλπίδα ἔχω, καὶ ἐλπίς με ἔχει. ΠΕΡΙΣΚΟΠΩ, περισ-
κόπητα, κύκλῳ εἶδον. ΕΝ ΓΑΛΗΝῃ, ἐν ἡσυχίᾳ, ἤγουν ἐρημίᾳ ἀν-
δρώπων. ΕΜΠΑΙΕΙ, ἐμπίπτει τῇ ψυχῇ μου τιμῆριον τοῦτο τοῦ ὀρέαν
τὸ σύνθετος ὄμμα, ἤγουν τὴν συνήθη καὶ συγγενικὴν καὶ γνησίαν ὄψιν
τοῦ φιλοτάτου πάντων βροτῶν, τοῦ Ορέστου.

905. ΔΥΣΦΗΜΩ ΜΕΝ ΟΥ, ἤγουν οὐκέτι ἐλεηνολογούμαι. ΤΩ
ΠΡΟΣΗΚΕΙ ΤΟΔΕ. τίμι ἀρμόζει τὸ σπείνται τῷ τάφῳ καὶ ἀναθήματα
ἀναθεῖναι;

915. ΕΠΙΤΙΜΙΑ, αἱ τιμωρίαι, καὶ αἱ τιμαὶ, ὡς ἐνταῦθα. ΘΑΡ-
ΣΥΝΕ σκυλὴν, ἤγουν θάρρει. θάρρῳ ἐγὼ· θαρτύνω ἑτέρον. ΟΥΧ ΩΤ-
ΤΟΣ, ἤγουν οὐχ ἡ αὐτὴ τύχη αὐτῷ συνέστιν.

921. πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας, ὥσπερ πρὸς λύραν ᾄδειν, ἀντὶ
τοῦ μετὰ λύρας. πρὸς ἀργύριον δὲ διαλέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ λαβεῖν
ἀργύριον. ΟΥ ΠΡΟΣ ΗΑΟΝΗΝ ΛΕΓΩ ΤΑΔΕ, ἀντὶ τοῦ, οὐ λέγω τού-
τους τοὺς λόγους πρὸς τέρψιν ἀποδιδέπουσας;

924. ΤΑΚΕΙΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑ, ἡ ἐκείνου σωτηρία, ἢ ἔμμελλε σῶ-
σιν ἡμᾶς. ΟΡΑ, ἔλπιζε. ΘΑΥΜΑ ΤΟΙ, ἤρουν θαυμάζω κατ' ἐμαυτὴν.

929. κατ' οἶκόν ἐστιν, οὓς, ἤρουν τερπὶς τῇ μητρὶ, οὐδὲ βαρύν.

931. τὰ πολλὰ πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς ἐντάφια.

944. ΕΙ ΤΙΣ ΩΦΕΛΕΙΑ ἔστι ταῖς περηνύσσουσιν, οὐκ ἀποπέμψομαι
αὐτάς δαλονότι. ΕΥΤΥΧΕΙ, ἐπιτετυχημένως γίγνεται.

953. εἶχον ἐλπίδας ἀφιξέσθαι αὐτὸν ποτὶ ἀπαιτητὴν τοῦ Φόου τοῦ
πατρὸς. περὶ κλῶρ, ὁ ἀπαιτητὴς, ἀπὸ τοῦ εἰσπράττωμαι τὸ ἀπαιτῶ.

957. οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα ἐστὶ πρίπον κρύπτεν ἡμῶς σί. ἤρουν οὐδὲν
πρᾶγμα ἐστὶ πρίπον ἵνα κρύψω ἡγὼ σί. κρύπτω σε τούτῳ, καὶ τὸ πρίτω-
πον καὶ τὸ πρᾶγμα κατ' αἰτιατικὴν. ΕΤΙ, πέρα τοῦ κοινῶς ἀκμήν.
ΤΙΟΙ ΓΑΡ. μέχρι τίνος βαθυμύσεις; ΚΤΗΣΙΝ ΕΣΤΕΡΗΜΕΝΗ. ἐπί-
ρημα τούτου, καὶ ἐπίρημα τούτου, ὡς ἐνταῦθα.

962. ΑΛΕΚΤΡΑ ΑΝΤΙΜΕΝΑΙΑ ΤΕ. ἐπιμήματα. χωρὶς συναφείας
ἀνδρός, καὶ χωρὶς τῶν ἐπιθαλαμίων ὕμνων. οὐκ, τὸ λεπτότατον ὄρεμα
τῆς περηνύσσου· ὕμνιος δὲ, ὁ ἐπιθαλαμῖος ὕμνος. ΚΑΙ ΤΩΝΔΕ, τῶν
λίαντων καὶ τῶν ὕμνιων. ΑΒΟΤΑΟΣ, κακὸς οὐλος, ἀνέκτος. ΕΠΙΣΠΗ,
μικροθύτης. ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ, δόξαν εὐσεβείας ἀπόσιγ ἐν τῷ Αἰὶν ἐκ τοῦ
πατρὸς Διονύσιος.

972. ΦΙΛΕΙ, εὖθε. ΑΣΤΩΝ, πολιτῶν. ἀπὸ τῆς αὐτῆς
πόλεως· ξίνοι, οἱ ἀπὸ ἀλλοτρίου τόπου. ΔΕΞΙΩΣΕΤΑΙ, ἤρουν φιλο-
φρονέσεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς δεξιὰς ἐμπαλλόντων ἀλλήλους μετὰ
φιλοφρονήτους.

978. Ω ΤΟΙΣΙΝ. αἱ κατὰ τῶν ἐχθρῶν εὐτυχοῦντων καὶ ἀσφαλῶς
ισχυμένων, τῆς ζωῆς ἀμελήσασαι, προσέεται ἡγούμενο Φόου. ΕΝ ΠΑΝ-
ΔΗΜΩ, ΠΟΛΕΙ, ἐν ἡθροισμένῳ πλήθει πόλεως.

984. τοιαῦτα πᾶς τις ἐπαινέσεται ἡμᾶς, ὥστε μὴ λειπὴν ἡμῶν τὸ
κλῶρ καὶ ζώσας καὶ θανούσας.

990. ΠΡΟΜΗΘΙΑ, προμήθεια, ἥτοι ἡ πρὸ τοῦ πράγματος σκέψις.

998. ΧΕΡΙ, ἤρουν κατὰ χεῖρα, κατὰ δύναμιν. ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΑΘ'
ΗΜΕΡΑΝ, ἤρουν εὐτυχῇ, αὖξει, περικόπτεται. ΕΛΕΙΝ, ἀνελθῆναι, ἤρουν
φειδύσκει. ΑΛΤΙΠΟΣ ΑΘΗΣ, ἔξω τῆς ἐν βλάβῃ λύπης ἀπαλλαγέσεται.

1009. ΠΑΝΩΛΕΘΡΟΥΣ, παντελεῖ ὀλέθρων. ΤΟ ΠΑΝ, ἀντὶ τοῦ
παντάποσον. περισσὴν δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα. ΕΞΕΡΗΜΩΣΑΙ, ἔρημοι ποιῶ-

σαι τὴν γενεάν. ΚΑΤΑΣΧΕΣ ΟΡΓΗΝ, χαλινὰ γάργητον. ἈΡΡΗΤ', ἀνέ-
 ρχη. ΑΤΕΛΗ, ἀπεκεία. ΕΙΚΑΘΕΙΝ, ὑποτάσσεισθαι.

1018. Α'ΠΗΓΓΕΑΛΟΜΗΝ, ἤρουν ἐπὶ γάλλον, ἤρουν. ἐπαγγέλλω,
 αἰγῶ· ἐπαγγέλλομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ὑπασχούμαι. ΚΕΝΟΝ Γ' ΑΦΗ-
 ΣΟΜΕΝ, ἀπεκείον καταλείψομεν.

1023. ἀλλ' ἢν τότε κατὰ τὴν φύσιν τοιαύτη, κατὰ δὲ τὴν φρόνησιν
 ἐλάσσων ἦν.

1024. ἐπιτρέπει τοιαύτη κατὰ τὴν φρόνησιν διὰ βίου μένειν, οἷα ὑπῆρ-
 χες τότε.

1029. ΜΗ ΠΑΘΗΣ ΤΟΔΕ. τὸ ἀκούσαι ἃ ἐπικρίσεις.

1035. ΑΛΛ' ΟΥΝ ΕΠΙΣΤΩ. εἰ μὴ ἔχθαιζεις με, ἀλλὰ ἐπίσπασο.

1037. ΤΩ ΣΩ ΔΙΚΑΙΩ, τῷ νομιζομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαίου. ΗΓΗΣΗ
 ΣΥ ΝΩΝ, ἡγεμονεύσεις ἡμῖν, ἡμεῖς δὲ ὁλοσῶς ἀκολουθήσομεν. ἡγε-
 μιαι, τὸ ἡγεμονεύω καὶ ὁδεγῶ, ἔχει τὴν σύνταξιν ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτια-
 τικὴν, οἷον ἡγεύμαι σοι τὴν ὁδόν.

1041. ΕΙ ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΑΥΤ', ἤρουν ἃ βούλει. ΕΠΑΙΝΕΣΕΙΣ
 ΕΜΕ, ἀπὸ πείρας ὁλοσῶς γνωστὰ τὸ ἀποδοσόμενον κακόν.

1047. οὐδὲμῶς. οὐδὲν γὰρ ἐστὶ μᾶλλον μεμισημένον βούλῃς κακῆς,
 ὥστε ὁλοσῶς καλῶς βουλευμένον, οὐ βουλευόμενα ἐτέρην βουλὴν κακὴν.
 ΦΡΟΝΕΙΝ, σίγγειν. Φρονῶ, τὸ νοῶ· καὶ φρονῶ τὰ τοῦ διπλοῦς, του-
 τίσι σίγγω καὶ ἀποδέχομαι.

1053. ΙΜΕΙΡΟΥΣΑ ΤΥΓΧΑΝΗΣ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆς. ἰμείρεται,
 τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ ἰμείρω ποικτικῶς τὸ αὐτό.

1056. ΦΡΟΝΕΙ ΤΟΙΑΥΤ'. Φρονῶ, τὸ φρόνησιν ἔχω, ἀμειβόμενος.
 καὶ φρονῶ τούτῳ, ἀντὶ τοῦ νοῶ, μετὰ δίκαιως.

1058. ΤΟΥΣ ΑΝΩΘΕΝ, τοὺς ἄνω, τουτίσι τοὺς ἐν αἵμ. ΤΡΟ-
 ΦΑΣ ΚΗΔΟΜΕΝΟΥΣ, φροντίζοντας ἱεμένους, ΑΦ' ΩΝ αὐτοὶ τι ΒΛΑ-
 ΣΤΩΣΙΝ, ἤρουν γαληθῶσι, ἀφ' ὧν τε ὠφέλειαν εἶρωσι. ΑΠΟΙΝΗ-
 ΤΟΙ, ἀτιμώμετοι, ἐτόμεθα ὁλοσῶς. Ω ΧΘΟΝΙΑ. ὡ φῆμα βροτῶν
 καταβήστων. ΧΘΟΝΙΑ, ἀντὶ τοῦ καταχθονία. τὸ δὲ καταχθονία αὐτὸ
 ἐπιβηματικῶς, ἤρουν ἐν τοῖς καταχθονίαις, ὥσπερ, ταχὺς ἦλθεν, ἀντὶ
 τοῦ, μετὰ τάχους. ΤΟΙΣ ΕΝΕΡΘ', τοῖς κάτω. τὸ ἐνεθῆν, τὸ κα-
 τωθεν ὁλοῖ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν εἰς θέν ἐπιβηματικῶν. ἐνταῦθα δὲ
 ἀντὶ τοῦ κάτω λαμβάνεται.

1072. ΕΞΙΣΤΟΤΑΙ, ἤρουν συμβαίνει, συμφωνεῖ, ὁμογενημένοι. ΠΡΟ-

ΔΟΤΟΣ, προδιδόμενη, καταλειπόμενη. ΣΑΛΕΤΕΙ, κινείται. τὸ σα-
λειῖν κυρίως ἐπὶ νεὸς λέγεται, ὅταν ἐπ' αἰθέρος κινῆται καὶ ἀστρατῶ.
ΤΟΝ ΔΕΙ χρέων δηλονότι. ΠΑΝΟΔΥΡΤΟΣ, διὰ παντός οδυρομένη.
ΜΗ ΒΑΠΕΙΝ, ἤρουν μὴ ἔρην. ΔΙΔΥΜΑΝ ΕΡΙΝΥΝ, ἤρουν οὖο
ἐπικαταράτους καὶ ἀποτροπαίους ἀνθρώπους, τὸν Αἰγύσιον καὶ τὴν Κλυ-
ταιμένην.

1082. οὐδὲς ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν διὰ τὸ ἔρην δυστυχῶς θίλει ἄτιμον
ποιῆσαι τὸ κλῆος τῆς εὐγινίας ἀγωνύμας, ἤρουν ἐν ἀφανείᾳ. αἰσχύνω σι,
περιφύρων σοι τὰ ἐκλήματα. καὶ αἰσχύνω τινα, ὅταν αἰσχρὰ ποιῶ ἑαυ-
τόν. δὲ συμμετρίχει τῆς αἰσχύνης αὐτῶν, ὡς πατὴρ καὶ υἱός, ἢ συγγενὴς
ἀπλῶς, ἢ τοιοῦτό τι, καθὼς λέγεται ἰνταῦθα τὸ ΕΥΚΛΕΙΔΙΑΝ ΑΙΣΧΥ-
ΝΑΙ ΘΕΛΕΙ, ἤρουν οὐ θίλει αἰσχύνη τῆς εὐγινίας ποιῶν, ὡς ἄτιμον
γίνεσθαι τὴν εὐγινίαν αὐτοῦ καὶ διατίθεσθαι. ΠΑΓΚΛΑΥΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ,
διηνεκῇ θρήνον ἔχουσαν ζῶην. ΔΤΟ ΦΕΡΕΙΝ, ὥστε ἀποφείβεσθαι.

1090. εἴθι ξυῖς ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν κατὰ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ἰσχύον,
καὶ κατὰ πλεῖστον, καθ' ὅσον νῦν ὑπ' ἑξουσίαν ἔμειναν ναῖες. ΦΕΡΟ-
ΜΕΝΑΝ ΑΡΙΣΤΑ, τούτων ἀποφειρομένην τὸ κρᾶτος, τουτίσιν τὸ ἐπὶ
τούτοις κρᾶτος.

1104. ΚΟΙΝΟΠΟΥΝ. τὴν ἐπιθυμητὴν παρουσίαν ἡμῶν, τῶν ὁμοῦ
ἐδοικτορשאίωντων.

1105. ΗΔ' ΕΙ ΤΟΝ. αὕτη ἡ Ηλέκτρα, εἰ τὸν αἰχισίαν, τὸν συγγι-
νῆν, εἰσαγγέλλειν πρέπειν ἐσθί.

1110. ΤΗΝ ΣΗΝ ΚΛΗΙΔΟΝ', ἣν ἤκουσας σὺ φέμην.

1113. τὸ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ἰνταῦθα τὸ ἀπλῶς βασιλεύοντες δηλοῖ· τὸ δὲ
κομίζειν, τὸ τὸν ἀποσιελμῆνον διασώζειν.

1116. ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ χειρῶν.

1119. Ω ΞΕΙΝΕ. τὸ ἐξῆς· εἴπειρ τόδε τὸ αἰγύσιον κρύπτει αὐτόν, δις
μοι νῦν, πρὸς θεῶν, ὥστε λαοῖν εἰς χεῖρας.

1126. ὃ ὑπέλοιπον μνημεῖον τῆς ζωῆς τοῦ Ορίσιου, τοῦ φιλάτου
ἀνθρώπων παρ' ἡμῶν, ὡς σε ἰδεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ὧν ἤλπιζον δη-
λονότι, οὐ τῶν αὐτῶν ἐφ' αἷς σε ἐξέπεμπιν. δίχομαι ἀπλῶς, τὸ τὸν
ἐρχόμενον εἰς ἡμᾶς λαμβάνω· ἐσθόχομαι δὲ, ἐπὶ εὐχίας, ἢ λυμῖνος, ἢ
τοιούτου τινός.

1143. ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΠΑΛΑΙ ΤΡΟΦΗΣ. ἔνθα τῆς τροφῆς, ἧς ἔτρε-

Φον ἰγὼ σε πάλαι. ΑΝΩΦΕΛΗΤΟΥ, μὴ ἀφελείας τινὸς ἀπὸ λυσιτελείας.
ἀνωφελήτος, ὁ μὴ ἀφελήμενος· ἀνωφελὴς δὲ, ὁ μὴ ἀφελήσας.

1146. ΦΙΛΟΣ λέγεται τις τινός, ἢ ὅτι φιλεῖ αὐτόν, καθὼς λέγεται
ἐν ταῦτά, ἢ ὅτι φιλεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ἀμφοτέρω γὰρ δηλοῖ ἡ λέξις, ὡς
ἐν ταύταις· (Λουκιανού. 38.)

μὴ πίκραν, φίλος εἰ θνητοῖς, φίλος εἰ μακάριστον·
ἀν πίκρης, εὐδαίμων ἔστι σοι φίλος.

ἤρουν εὐδαίμων ἔστι φιλικῶς διακρίνεται πρὸς σέ. ΟΙ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΉΞΑΝ
σοι φίλοι μᾶλλον ἢ ἰγὼ. ΤΡΟΦΟΣ, ἐπιμελητὴς τῆς ἀνατροφῆς. ΣΟΙ
ΠΡΟΣΗΤΑΩΜΗΝ, ὑπὸ σοῦ ἀνταρξέμενον.

1151. ΘΥΕΛΛΑ, ἡ κοινῶς ἀνεμοζέλη. ΜΑΙΝΕΤΑΙ ΤΦ' ΗΔΟΝΗΣ.
ὑπερβολικὴν ἡδονὴν ἔχει. ΑΜΗΤΩΡ, κακομήτωρ.

1158. ΠΡΟΫΠΕΜΨΕΝ, ἀντὶ τοῦ ἔπιμψεν. προέμψω γὰρ, τὸ
ἔμπροσθεν πέμπω, ἢ πρότερον, καὶ τὸ ὀψικέω. ὃς ἔπιμψεν ἐμοὶ σπο-
δὸν καὶ σκιδὸν μεγάλαν ἀφελούσαν ἀντὶ φιλατίας μοιζῆς.

1162. Ω ΔΕΙΝΟΤΑΤΑΣ. ὦ φίλτατε, ὁ πεμφθεὶς χαλεπωτάτας ὁδούς,
ἀντὶ τοῦ χαλεπωτάτην ὁδόν. ταύτην δὲ λέγει, ἣν ἐπέμψθη νεκρός. ΚΑ-
ΣΙΓΝΗΤΟΝ ΚΑΡΑ, ἀδελφικὸν κάρκα, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀδελφεί.

1174. ΛΟΓΩΝ ΑΜΗΧΑΝΩΝ, ἤρουν τῶν ἀμυχανούντων, τῶν
ἀσώρων.

1176. ΤΙ Δ' ΕΣΧΕΣ ΑΛΓΟΣ, πρὸς τί ἔλχεται; ἀπὸ κοινού ἢ
πρόδοις.

1177. Η ΣΟΝ. τὸ πᾶν οὕτως· ἄρα σὺ ὑπάρχεις ἢ ἐνδοξος Ἡλιάδης;

1180. ΤΙ ΔΗ, διὰ τί δή. ΣΤΕΝΕΙΣ ΤΑΔΕ, στενάχεις τούτους τοὺς
στεινυμένους. ΑΘΕΩΣ, ἔξω τῶν θεῶν νέμεται.

1182. ΔΥΣΦΗΜΕΙΣ, σχιτλιαῖς, ἐλαινολογῇ, κακολογίαις. ἤτοι τὰ
δύσφημα ταῦτα, ἃ λέγεις, ἐμοὶ καὶ οὐκ ἄλλῳ τινὶ ἀρμόζει.

1183. ΦΕΤ ΤΗΣ ἀγάμευ καὶ θυπτεχνοῦς ἀνατροφῆς, ἣν ἀντρέφεις.
ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ἐμθέλων, με δειλνότετι.

1186. ἐν τίνι τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἐξημένον λόγων δείχνως ταῦτα, ἤρουν
ὅτι οὐδὲν ἐξηγώσκεις ἀπὸ τῶν σῶν θυπτεχνῶν; ΕΜΠΡΕΠΟΥΣΑΝ, ἐκρη-
μασμένην, περιφραῖν οὕτως ἐν πολλαῖς λύπαις. διαπρέπει, ἀντὶ τοῦ διακλάμπτει·
ἐμπρέπει δὲ τις τινὶ, ἀντὶ τοῦ περιφραῖν ἐστὶν ἐν ἑαίρῳ. ΠΑΤΡΑ, ὀλίγα
ἀπὸ τῶν ἐμῶν θυπτεχνῶν. ΕΧΘΙΩ, μᾶλλον μεμνημένον.

1190. ΟΘ' ΟΥΝΕΚ'. ταῦτα τὸ ἔχθιν, ὅτι ἐμὲ τοῖς φρονέσι σύ-
τρεφεις, ἤρουν συνδοκτωμένον.

1193. ΤΙΣ ΓΑΡ. ὁ ΓΑΡ ἀντὶ τοῦ δι. τίς δι' διὰ τῆς τῆς ἀνάλυσης παρκακισί, ἔλκει σε; ΟΥΔΕΝ ΕΞΙΣΟΙ ἐκείνῳ ματρί. κατ' οὐδὲν ἐξισοῦται, ἦγουν ὁμοιοῦται ματρί. ΧΕΡΣΙΝ Η ΑΤΜΗ ΒΙΟΤ. κακώσται χερσῶν, ἦγουν διὰ κακώσεως χερσῶν, ἢ διὰ κακοπαθείας φθειρώσεως τὴν ζώνη;

1197. Ο ΕΠΑΡΗΣΩΝ, ἦγουν ὁ ἀρῆστων, ὁ βελήστων.

1200. ΙΣΘ' ΕΠΟΙΚΤΕΙΡΑΣ, γίνωσκεται. λέπας. ΣΥΤΤΕΝΗΣ ΠΟΘΕΝ, ἀπὸ τίνος μέρους, οὐ τόπου, ἀλλὰ γένους.

1208. ΜΗ ΞΕΛΗΣ, ἦγουν ἀφέλης, σιγήτης.

1214. ΑΤΙΜΟΣ, ἦγουν ἀναξία.

1229. ΜΗΧΑΝΑΙΣ ΣΕΣΩΣΜΕΝΟΝ. ἠνωμένοι τοῦτο ὀκλύται σαφείτην. εἶναι, διὰ μηχανῆς καὶ ἀποθανόντες δέξαντα καὶ ζῶντα. διεγερμένοι δὲ, τὸ μὲν διὰ μηχανῶν δέξαντα ἀποθανόντων, τὸ δὲ καὶ ἔχει, οὐ μὴν καὶ τὸ διὰ μηχανῶν σισωμένον. σώζω τινα, ἀντὶ τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ γίνουσαι, καὶ βύμαι αὐτὸν, ὅτε καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γινικὴν ἔχει τὴν εὐταξίαν, ὡς τὸ βύμαι. εἶναι, σώζω σε ζῆναι, ἀντὶ τοῦ βύμαι σε ἀπὸ θάτου. σώζω, καὶ τὸ φυλάσσω· καὶ σώζεται τις ὑπὸ τινος σώζοντος αὐτὸν· καὶ σώζεται, ἀντὶ τοῦ φυλάσσεται· καὶ ἔτι σώζεται, ἀντὶ τοῦ ζῆ, καὶ δὲ λέγεται ἐνταῦθα.

1230. ΚΑΙ'ΙΗ ΣΥΜΦΟΡΑΙΣΙ, ἦγουν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι. ΓΕΓΗΘΟΣ ΕΡΠΕΙ ΔΑΚΡΥΟΝ, χαρᾶς δάκρυον χεῖται.

1232. ΙΩ ΓΟΝΑΙ. ὦ γονὴ σώματος φιλάτου παρ' ἡμοί. περιφρασίη κῶς, ἀντὶ τοῦ γένημα φιλάτου παρ' ἡμοί, ἦγουν Ἀγαθίμηνος.

1239. ΤΑΝ ΛΕΙ ΑΔΜΗΤΑΝ, τὴν αἰὶ ἀφθόρον, ἦγουν παρθέον. ΑΞΙΩΣΩ ΤΡΕΣΑΙ, ἄξιον νομίσω φεβηθῆναι.

1246. ΑΝΕΦΕΛΟΝ, φανερόν, ἀνακαλυμμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μὴ ὑπὸ νεφελῶν κακαλυμμένου αἵρος. ΕΠΕΒΑΛΕΣ, ἀνέμνησας. ἐπιβάλλω, τὸ ἐπιτευχάνω· ἐνταῦθα δὲ ἐπιβάλλεις, ἀντὶ τοῦ εἰς γῶσιν ἤγαγες, τευτέστιν ἀνέμνησας. ΚΑΤΑΛΥΣΙΜΟΝ, ἀφανισθῆναι δυνάμενον. ΔΗΣΟΜΕΝΟΝ, ἀντὶ τοῦ ἐπιλησθῆμένον, τευτέστιν ἐπιλησθῆναι δυνάμενον.

1255. ΤΑΔΕ ΔΙΚΑΙΑ, τεύθε τοὺς δικαίους λόγους. τὸ πᾶν οὕτως· ὁ παρὼν χρόνος πᾶς ἀμάρτυς ἀν' ἡμῶν ἐνίστειν τεύθε τοὺς δικαίους λόγους.

1257. ΣΩΖΟΥ ΤΟΔΕ, ἦγουν σώζει, φύλασσει. τευτέστιν ἀσκήσει καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

1265. ΥΠΕΡΤΕΡΑΝ, ὑπερτέρην, ἀμείνω χάριν, ἀπὸ κοινού, τῆς πρώτης χάριτος, ἵσθουν τῆς ἐπισημίας σου. ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ, εὐτυχής. ΕΙΡΤΑΘΕΙΝ, ἰφρύν, καλῶναι.

1282. ΑΥΤΑΔΑΝ, αὐτὴ τοῦ ἀβελιάν. τὴν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ὁρφίου λόγῳ. ΕΞΧΟΝ ΟΡΓΑΝ ΑΝΑΥΤΑΔΟΝ, τουτίσιν ἄφρωνος ἐγνεόμεν. ΟΥΔΕ ΣΥΝ ΒΟΛΗ, καὶ κωφῇ ἐγνεόμεν, ὡς μηδὲ βούλῃς τινὸς ἀκούειν. ΠΡΟΣΟΨΙΝ, ὄψιν, ἐμφάνειαν, ἥς οὐδ' ἂν ἐν κούνοις ἐπιλαθόμεν.

1291. ΑΝΤΑΕΙ, κινεῖ. ΕΚΧΕΙ, ἔνθα οὐ δεῖ ἀνελίσκει. ΔΙΑΣΠΕΙΡΕΙ ΜΑΤΗΝ σκορπίζει ἀκρίως. ἐπὶ ὕδατος λίσγεται τὸ ἀντλῖν καὶ ἐκχεῖν, εἶεν, ἀντλῖ τὴς ἀπὸ τοῦ φρίκτος ὕδαρ καὶ αἰετῆται καὶ ἀνίλκται· ἐκχεῖ δὲ τὸ ἀντλῶμενον. ὥστὶ καὶ αὐτὸ συνίγεται, ὥσπερ λῆμμα καὶ δῶρον.

1292. ΧΡΟΝΟΥ. ὁ λόγος γὰρ σοῦ καλῶναι τὸ ἔβκαρον τοῦ χρόνου.

1293. ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΝΥΝ. περισσὴν ἢ τὸ ΝΥΝ ἢ τὸ ΠΑΡΟΝΤΙ. ὁ παρὼν γὰρ χρόνος λίσγεται καὶ ὁ νῦν χρόνος· ὁμοῦ δὲ ὁ παρὼν νῦν χρόνος οὐ λίσγεται. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἔτερον αὐτῶν, ἢ τὸ παρὼν, ἢ τὸ νῦν, δηλοῦσαι τὸ ἐντελῶτα εἶναι τὸν χρόνον, ὁ βούλεται δηλοῦν ὁ λόγος· ὥστὶ καὶ ἀμφοτέρων λεγόμενων, ἀδολεσχίαν ὁ λόγος ἔχει.

1294. ΣΗΜΑΙΝ', ὁλοῦ. σημαίνω σοι τὸδε, αὐτὴ τοῦ δηλῶ· καὶ σημαίνω, τὸ ἄρχω παρ' Ὁμήρῳ. ΓΕΛΩΝΤΑΣ ΠΑΥΣΟΜΕΝ, τὸ γιγῶν παύσεσθαι τοὺς ἰχθύους. ΜΗ ΠΙΓΝΩΣΣΕΤΑΙ, ὄψεται. περισσὴ ἢ ἐπὶ ΦΑΙΔΡΩ ΠΡΟΣΩΠΩ. οἱ χαρὰν ἔχοντες λίσγεται Φαίδρῳ, ἐπὶ τῶν χαίροντων αἱ ὄψεις Φαίδραὶ γίνονται· καὶ ἀντιθέτως τὰ λαμπρὰ γιγῶν λίσγεται, ὡς παρ' Ὁμήρῳ (Ιλ. γ'. 362.)

γίλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν

καλλοῦ ὑπὸ σίεραπῆς.

καὶ γεγανωμένον, ἀπὸ τοῦ γάνος ἢ χαρὰ, τὸ λαμπρὸν καὶ Φαίδρον.

1306. ΥΠΗΡΕΤΟΙΜΗΝ, ὑπουργοῖν. ὑπηρετῶ καὶ ὑπηρετοῦμαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ὡς τὸ μὲν λίσγεται κοινῶς· τὸ δὲ ὑπηρετοῦμαι παρὰ τοῖς Ἀφικείοις. ΤΑ'ΝΘΕΝΔΕ, τὰ ἐνταῦθα. ΓΕΛΩΤΙ ΦΑΙΔΡΟΝ, ὑπὸ γίλωτος διακριχμύειν, χαρῶν. ΜΙΣΟΣ ΤΕ ΓΑΡ. καὶ γὰρ μῖσος πολυχρόνιον ἐμπίφκει μοι, ἄλλως τε καὶ ἐπὶ σοι εἶδον, εὐ παύσεσθαι ἐξ αἰτίας τῆς χαρᾶς διακρίσσομεν. ΑΣΚΟΠΑ, ἀπερεδόκητα. ΤΕΡΑΣ ΝΟΜΙΖΕΙΝ ΑΥΤΟ. εἰ πατὴρ ἀφίκαιτό μοι ζῶν, οὐκ ἔτ' ἂν παρὰ φύσιν περῶμα νομίζην τὴν ἀφίξιν.

1323. ΧΩΡΟΥΝΤΟΣ, τινὸς δηλονότι ἀπὸ τῶν εἶδον ἰσχυομένων.

1324. ΟΙ' ΑΝ, τιμῶνται, οἷα ἄν.

1326. ΦΡΕΝΩΝ ΤΗΤΩΜΕΝΟΙ, Φρονήτως ἐσφικμέναι. ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ, οὐδαμῶς. ΕΓΓΕΝΗΣ, ἑμφυτος, γνήσιος. ΟΥ' ΟΥ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΙΣ, ὅτε οὐ πλησίον αὐτῶν, ἀλλ' ἐντὸς αὐτῶν τῶν κινδύνων τῶν μερίστων ὄντες.

1331. ΑΛΛ' ΕΙ ΣΤΑΘΜΟΙΣΙ. ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ μακροῦ ἐξυλάσσω ἐγὼ ἐν ταῖς παρσίδαισι. σταθμαί, ἐπὶ ξυγοῦ. σταθμαί, καὶ αἱ οἴκαι ἐνθα ἐσέκασιν αἱ ἵπποι ἢ αἱ βόες, αἱ κοπῶς σταυλοί, αἱ καὶ οὐδετέρως λήγονται τὰ σταθμαί. σταθμαί, καὶ αἱ παρσίδαες.

1344. ΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ. πέρης ἐλκφέτων τῶν κατ' αὐτοὺς πραγμάτων, ἵπποι μ' ἂν ὅπως ἔχουσι, εἴτε χαίρουσιν, εἴτε λυπῶνται· καὶ ἀλλ' οὐδὲ νῦν διακρίνεται, τὰ ἐκείνων πάντα καλῶς ἔχει, καὶ τὰ μὴ καλῶς, ἤρουν καὶ ἃ σκευαυρῶνται κατ' αὐτῶν, εἴτε καλῶς ἔχουσιν αὐτοῖς, μήπω πέρης ἐλκφέτων.

1352. ΠΡΟΣΕΤΡΟΝ, ἤρουν εὖρον. ΜΗ Μ' ΕΛΕΓΧΕ, μὴ ἀνέκρινε διὰ πλειόνων λόγων.

1354. ΦΩΣ, ἰμὸν δηλονότι.

1359. ΟΥΔ' ΕΦΑΙΝΕΣ, οὐδ' ἰδίαντες, σκαυτὸν δηλονότι.

1362. ἐπὶ τοῦ ΗΧΘΗΡΑ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣΑ λέγεται τὸ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ἤρουν μάλιστα ἀνθρώπων ἐμίστηά σε, καὶ μάλιστα ἀφ' ἐξώπων ἐφύλατά σε ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ.

1365. ΚΥΚΛΟΥΣΙ, κατὰ κύκλον σφρίζονται. ΗΜΕΡΑΙ Τ' ΙΣΑΙ, καὶ ἰσάριθμοι ἡμέραι. ΕΙ Δ' ΕΦΕΞΕΤΟΝ, ἤρουν εἰ καλωθέσιςτε νῦν. ΣΟΦΩΤΕΡΟΙΣ, φρονιμοτέρις ΜΑΧΟΥΜΕΝΟΙ, μέλοντες μαχητέσθαι.

1374. ΠΑΤΡΩΙΑ. προσκύσαντες τὰ ἀγάλματα τῶν πατρῶων θείων.

1378. ΑΙΠΑΡΕΙ ΧΕΡΙ, ἤρουν ἐπιμόνῳ δόσει χερσίν, ταυτίσθαι δὲ ἐπιμόνου δόσεως. ΠΡΟ'ΥΣΤΗΝ, παρεκάλεσθαι. ΕΞ ΘΙΩΝ ΕΧΩ, προσφίρουσα δηλονότι.

1387. ΜΕΤΑΔΡΟΜΟΙ, τιμωροί, ἀπὸ τοῦ μετέρχεσθαι τὸ κολάζειν. ΩΣΤ' ΟΥ ΜΑΚΡΑΝ. ὥστε οὐκ εἴτι ἐπὶ πολὺ ἀναμίνει προσδοκῶμενον τὸ ὄνειρον τῶν ἱμῶν φρενῶν, ταυτίσθαι ἢ φαντασία ἢ ἐφαντάζοντο αἱ ἱμαὶ φρένες. ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΟΝ, προσδοκῶμενον. ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ, παρεκρίνεται γὰρ βοηθός τῶν νεκρῶν δολίκα πορίσθαι, λίγει δὲ τὸν Ορίσθην, εἰσω τοῦ εἴκου, εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς πλουσίας καθίδεας τοῦ πατρὸς, αὐτοῦ δηλονότι, κρητῶν ταῖς χερσὶν αἵμα νεκρόντην, ἀντὶ τοῦ, ξίφος εἰς ἔγχυσιν αἵματος

ἡτοιμασμένον, ἔχουν κατὰ ἡλυνμένον. ΕΡΜΗΣ ΣΦ' ΕΠΑΓΕΙ. ὁ Ερμῆς ἐπάγει αὐτόν, δηλονότι τὸν Ορίσιν, πρὸς αὐτὸ τὸ τρίλος.

1400. ΠΩΣ ΔΗ; ἔχει τὸ πρῶτον δηλονότι. ΤΑΦΟΝ, ἐπιτάφιον θυσίαν. ΚΟΣΜΕΙ, εὐτρεπίζει.

1408. ΩΣΤΕ ΦΡΙΞΑΙ, ὥστε ἐκ τοῦ Φέβου ἐρθείας γενέσθαι τὰς τρίχας μου.

1416. ΕΙ ΓΑΡ ΑΠΙΣΘΩ Θ' ΟΜΟΥ γίνοιτο ταῦτα δηλονότι. ἐν χρίει ἐστὶ τὸ ΕΙ ἀντὶ τοῦ εἶδε, καὶ ἐν περὶ λόγῳ.

1417. ΤΕΛΟΥΣΙΝ, τελούντας αἱ κατάρται τῶν πεποιημένων δηλονότι. ζῶσιν οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς κείμενοι.

1423. ΣΤΑΖΕΙ ΘΥΗΛΗΣ ΑΡΕΟΣ, θυσίας Φόνου, ἀντὶ τοῦ αἵματος, ὃ ὁ Φόνος αἰγάσεται. ἀμυχανοῦσα ὑπὸ τῆς χαρῆς τοῦτο λέγει, εἴτα ἐπιστρέφομαι πρὸς τὸν Ορίσιν λέγει ΟΡΕΣΤΑ ΠΩΣ ΚΥΡΕΙ; πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Ορίσιν, ΤΑ'Ν ΔΟΜΟΙΣΙ ΜΕΝ, καὶ τὰ ἐξῆς.

1427. ΜΗΤΡΩΟΝ ΩΣ ΣΕ ΛΗΜ' ΑΤΙΜΑΣΕΙ. τὸ Φρόνημα τὸ ματρῶον. περιτρεπτικῶς ἀντὶ τοῦ ἡ μήτηρ ἀτιμάσει σε ποτὶ.

1429. ΕΚ ΠΡΟΔΗΛΟΥ, ἐκ τοῦ Φανeroῦ.

1431. ΕΦ' ΗΜΙΝ, πολλοῖς ἡμῶν. ΕΚ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ἐκ τῶν προθύρων τῆς πόλεως. προάστια, τὰ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ ἁγίου, ἃ καὶ προπύλαια λέγονται.

1433. ΒΑΤΕ ΚΑΤ' ΑΝΤΙΘΥΡΩΝ, περιέθεντε κατὰ τῶν ὀπισθίων τῆς θύρας μερῶν. ἀντίθυρα, τὰ ὀπισθίων τῆς θύρας, ὥσπερ ἀντικίνημα, τὰ ὀπισθίων τῶν κινήμων.

1435. ΤΕΛΟΥΤΜΕΝ ΗΙ ΝΟΕΙΣ, ἔχουν χωροῦμεν κατ' ἀντιθύραν.

1437. ΠΑΥΡΑ, ὀλίγα. ΩΣ ΗΠΙΩΣ, λίαν πρῶτος. συμφέροι ἀν λείπειν πρὸς τόδε τὸν ἀνδρα ὀλίγα ἢ καὶ τοῦ ἁγίου λίαν πρῶτος, ἵνα ὁρμήσῃ πρὸς τὸν λάθρα νυτρεπόμενον ἀγῶνα τῆς τιμωρίας.

1442. Τῆς αἰφ' ὑμῶν αἰδῶν, ποῦ ποτ' εἶπὶν οἱ Φωκίης εἶναι, οὗς Φωκίαν ἀβυδαίᾳ ἡμῖν τὸν Ορίσιν ἀποθανόντα ἐν θραύσει ἀρμάτων ἱππικῶν; ΚΡΙΝΩ, ἀνκαρῖνω, ἐρατῶ. ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ ΟΙΜΑΙ, καθὰ ὑπολαμβάνω σοι μέλει δια φροντίδος εἶναι εἰδέναι περὶ αὐτῶν.

1449. ΤΗΣ ΦΙΛΑΤΑΤΗΣ, τῆς γυναικωτάτης. ΚΑΘΗΝΤΕΑΝ, κατηνέχονταν, κατῆσαν. ἦνυστα τὴν οδὸν ἀπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσα. κατήνυστα δὲ εἰς λιμένα ἢ εἰς καταγωγίον, ὅμοιον τῷ καταγωγμῇ καὶ κατήρῳ.

1453. ΟΥΚ. ΑΛΛΑ. οὐ μόνον ἤγχιον, ἀλλὰ καὶ ἐπιδείξαν. ΟΥ
ΔΟΓΩΙ ΜΟΝΟΝ, ἀλλὰ καὶ ἔρβω δηλονότι.

1456. Η ΠΟΛΛΑ. ὅτως πολλὰ εἰπας, ὥστε χαίρειν ἔμει.

1460. ΕΙ ΤΙΣ ΑΥΤΩΝ. εἴ τις ἀπ' αὐτῶν, ἦγουν τῶν Μυκηναίων
καὶ τῶν Ἀργείων, ἐπ' ἱλπίσι ματαίαις τοῦδε τοῦ ἀνδρός, τοιούτῃν ὥς
εἶχεν εἰς τόνδε τὸν αἰδρα, πρότερον ἐξήρειτο, ἥτοι ἡμεγαλύνει, νῦν ὁρῶν
νεκρὸν, αὐτὸν δηλονότι, δέχεται τὰ ἑμὰ σόμια, ἦγουν τὰ ἑμὰ χαλινὰ
μοῖ βιαίως καὶ μετὰ ἀνάγκης φύσθ' ὀφείας, τοιούτῃ σωφρονήσει, ἑμοῦ
τυχῶν κολαστοῦ. ΦΥΣΗ, γινήσκω.

1464. ΤΑΠ' ΕΜΟΤ, τὰ ἀπὸ τῆς ἑμῆς γνώμης. ΝΟΤΝ ΕΣΧΟΝ,
γνώπην ἐκυστάμην. ΣΥΜΦΕΡΕΙΝ, συμφέρεσθαι.

1470. ΒΑΣΤΑΖ', αἶρε τὸ κάλυμμα. ΠΡΟΣΗΓΟΡΕΙΝ ΦΙΛΩΣ,
προσχερμαίνειν. γράφεται καὶ ΦΙΛΟΣ, ἦγουν φίλι. ΑΛΛ' ΕΥ ΠΑΡΑΙ-
ΝΕΙΣ, καὶ μὴν εὖ συμβουλεύεις.

1473. εἴ που κατ' οἶκον ἡ Κλυταμνήστρα ἴσθι, καλεῖ μοι αὐτὴν δη-
λονότι.

1477. ΟΥ ΓΑΡ ΑΙΣΘΑΝΗ. οὐ γὰρ γινώσκεις ὅτι πάλαι, ἦγουν
ἐκ μακροῦ, ζῶν ἀνταυδῆς, τοιούτῃ διαλέγῃ, ἴσα τοῖς θανάουσιν, ἦγουν ὡς
τεθνηκόες, οὐδὲν διαφέρων τοῦ τεθνηκότες.

1485. Τί γὰρ κέρδος ἀποφείροιο ἀπὸ τοῦ χρόνου, ἦγουν ἀπὸ τῆς πα-
ραστάσεως τοῦ χρόνου, ὃ μέλλων θνήσκειν ἀπὸ τῶν βροτῶν τῶν συμμε-
μγμένων κακοῖς, τοιούτῃ τῶν δυστυχούντων.

1489. ΑΠΟΠΤΟΝ ΗΜΩΝ, ἀπὸ τῆς ὕψεως ἡμῶν.

1494. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ, ἕτοιμος. ΧΩΡΕΙ Δ' ΕΝΘΑΠΕΡ. πορεύου ἰκεῖ-
σι δηλονότι ἔνθα ἔμμενες ἑμὸν πατέρα, ἵνα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ θάνῃς.
ΑΚΡΟΣ, ἄριστος, ἔξοχος.

1501. Βραδύνω ἀμεταβόλως, τὸ βραδὺν γίνεσθαι· ἐνταῦθα δὲ ΒΡΑΔΥ-
ΝΕΤΑΙ ἀντὶ τοῦ βραδύτητος λαμβάνει ἀφ' ἡμῶν, ὡς ἀπὸ μεταβωτικοῦ
τοῦ βραδύνω.

1502. ΥΦΗΓΟΥ, πρήγου. τὸ ὑφηνέσθαι ἐπὶ παρρησίᾳ λέγεται,
ἐφ' οὗ καὶ τὸ ὑποτίθεται. τὸ δὲ προκηρῖσθαι, ἐπὶ ὁμοῦ, ὃ βούλεται
δρᾶν ἐνταῦθα ὁ λόγος.

1507. ΤΟ ΓΑΡ ΠΑΝΟΥΡΓΟΝ, ἦγουν ἡ παουργία. πολλὰκις τοῦτο
γίνεται, τὸ ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μουρμουρῶς τίθεται οὐ-

ἄνθρωπον, εἶεν τὸ αὐτιζεύσιον ἀντὶ τοῦ ἢ αὐτιζευσιότητος, καὶ τὸ σοφὸν ἀντὶ τοῦ ἢ σοφίας.

1509. ΔΙ' ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΜΟΛΙΣ ΕΞΗΛΘΕΣ, μέλεις ἡλευθερώθης.
ΤΗΙ ΝΥΝ ΟΡΜΗΙ, ἔχουσιν κατὰ τὴν νῦν ἐπιχειρήσιν. ΤΕΛΕΩΘΕΝ,
ἀντὶ τοῦ διατίλους, ἐπιρρηματικῶς. τὸ πᾶν οὕτως· ὡς σπέρμα' Ατρείως
πλῆτιστα παθόν, μέλεις διατίλους ἡλευθερώθης κατὰ τὴν νῦν ἐπιχειρήσιν.

ΤΕΛΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

10. ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ, Πελοπίδην.
 20. ΚΑΛΧΑΙΝΟΥΣΑ, κρύπτουσα.
 30. ΕΙΣΟΡΩΣΙ ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ ΒΟΡΑΣ, ἤγουν τίς αὐτοῖς βορὰν
 χαίρειται. ἢ τὸ πρὸς χάριν ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡδονήν.
 39. ΤΙ ΠΡΟΣΘΕΙΜΗΝ ΠΛΕΟΝ; ὥσπερ εἰ λέγει, μηδὲν προσθείμην.
 41. Εἰ ΕΥΜΠΟΝΗΣΕΙΣ ἰμοὶ δολονότα.
 42. ΠΟΙΟΝ ΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΜΑ ξυμπονήσω σοι;
 43. ΞΥΝ ΤΗΔΕ, τῇ ἱμέρᾳ. ΚΟΥΦΙΕΙΣ, βασιλᾶς καὶ θάφεις.
 47. Ω ΣΧΕΤΑΙΑ, καὶς θάψιν, Κρίσιος ἀνελιπόντος, ἥτοι ἀπηνε-
 μεκότες;
 51. ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΦΩΡΩΝ, ἐμφανισιάτων. καὶ ἃ ἐφώρουν αὐτοῖς,
 καὶ εἰς ἃ ἐφωράθη.
 53. ΔΙΠΛΟΥΝ ΠΛΘΟΣ. ἤγουν φέρος πατρός, ἐν πάθους· τὴν δὲ
 μητέρα πεπνήχδει, ἔτιμον. γράφεται καὶ ΔΙΠΛΟΥΝ ΕΠΟΣ, ὅτι ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ μήτηρ καὶ γυνὴ ἦν.
 56. ΑΥΤΟΚΤΕΝΟΥΝΤΕ, αὐτοὶ ἑαυτοῦς φονεύον σπυύδοντες. ἢ γὰρ
 κατ' ἀλλήλων ὁρμή, καὶ ἑαυτῶν ἦν. τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεως ἦσαν, ἀδελ-
 φοὶ τυχεράνοιες.
 59. ΝΟΜΟΥ, τοῦ περὶ τῆς τελευτῆς ὄντος, ἢ τοῦ ἐφειλομένου παρὰ
 τῶν οἰκείων πρὸς τοὺς συγγενεῖς γινέσθαι.
 60. ΠΑΡΕΞΙΜΕΝ, παρεξίθαμιν, καὶ ἀφειστήμεν.
 66. ΤΑΔΕ. ἥτοι τὸ μὴ θάψιν.
 67. ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΕΛΕΙ· ΒΕΒΩΣΙ, ἤγουν τοῖς βετιλεύσι. τίλος γὰρ
 τιμῶν ἢ βασιλεία, μεθ' ἣν οὐκ ἔστι περαιτέρω χωρῆσαι. ἰστίον δὲ, ὅτι
 πάσις εἰ λογοποιεῖ τοὺς ἐν τέλει βεβωθῆας λέγουσι, τοὺς περὶ τὸν βασιλεῖα.
 68. ΠΕΡΙΣΣΑ, τελευτή καὶ ὑπὲρ δύναμιν.
 78. ΟΥΚ ΑΤΙΜΑ, τὰ τῶν θεῶν.
 79. ΒΙΑΙ, ἀνάγκη, ἢ ἀκαυσίεστη τῶν πολιτῶν.
 114. ΣΤΕΪΓΑΝΟΣ, λαμπρὸς καὶ λαμπρῶς ἀγαπᾶται πεφραγμένος.
 122. ΣΤΕΦΑΝΩΜΑ, τὴν κύκλον τοῦ αἵματος.

124. ΑΜΦΙ ΝΩΤ' ΕΤΑΘΗ, τὰ ἡμέτερα ἐπίπαισι. ΔΥΣΧΕΙΡΩΜΑ ΔΡΑΚΟΝΤΙ, δυσκατέργαστος τῷ ἐκ τῶν δράκοντος ὁδόνων πεφυκότη Καδμείῳ λαφύ.

134. ΑΝΤΙΤΥΠΑ, ἀντιτύπος. ΤΑΝΤΑΛΩΘΕΙΣ, κολασθεὶς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κολαζομένου Ταντάλου.

139. ΕΠΕΝΩΜΑ ΣΤΥΦΕΛΙΖΩΝ, ἐπίφερε ταρασσών.

143. ΤΡΟΠΑΙΩι, τῷ τροπῇ αὐτῶν ποιηταίῃ Διί. ἡμεῖς γὰρ σκυλεύσαμεν αὐτούς, ἀνεδέκαμεν αὐτῷ τὰ ὅπλα αὐτῶν.

154. ΑΡΧΟΙ, ἀρχέτω τῆς ἡμῶν χορείας.

158. ΕΡΕΣΣΩΝ, ἀναλογιζόμενος, σιρίφων. ΛΕΣΧΗΝ, βουλὴν.

164. ΠΟΜΠΟΙΣΙΝ, κήρυξον. ΕΣΤΕΙΑΑ, μετακαλεσάμενη.

170. ΟΤ' ΟΥΝ, ἐπεὶ.

190. ΟΡΘΗΣ, εὐτυχοῦς καὶ σωζομένης.

196. ΕΦΑΓΝΙΣΑΙ, ἐπὶ τῷ τάφῳ ὁσίως ποιῆται.

198. ΛΕΓΩ. τοῦτο τὸ λέγω πρὸς τὸ ἐκκιμηνύχθαι συναπλῆον.

208. ΠΡΟΕΞΟΥΣ' ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΤΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ, ἔξουσι πρὸ τῶν δακτύων. ἐνταῦθα γὰρ τὴν πρὸ συναπλῆ.

218. ΑΛΛΟ. οἱ μεγαλογρυφούνης τὸ ΑΛΛΟ, μεγάλας ἀγρυπνίας ληρὴν παρ' ἄλλων ἀκούουσιν.

221. Ο ΜΙΣΘΟΣ. ὁ μισθὸς τῆς ἀπειθείας, τὸ θανάτιον. ΤΗ' ΕΛΠΙΔΩΝ. ἐλπίζουσι γὰρ, ὡς ἴσως ἀν λάθωμεν. ΔΙΩΛΕΣΕΝ. φωραδίστην τῶν πανούργων.

223. ΟΠΩΣ, ὅτι. ΔΥΣΠΝΟΥΣ, ἀσθμαίνων.

230. ΛΑΓΥΝΗ, λυπηθῆσθαι τιμωρηθεὶς. ΕΛΙΣΣΩΝ, κατὰ τοῦν σιρίφων.

233. ΕΝΙΚΗΣΕΝ, ἄριστον ἐφάνη.

234. ΤΟ ΜΗΔΕΝ, ὅπερ αὐτὸς οὐκ ἀποδέχθη.

247. ΚΑΙΦΑΓΙΣΤΕΥΣΑΣ, περὶ ἐκείνον καθοσιώσας.

251. ΕΠΗΜΑΞΕΥΜΕΝΗ, τειρμιμένη.

253. ΟΠΩΣ, ἐπεὶ. Ο ΠΡΩΤΟΣ, ὃν κατ' ἀρχαίς προὔδαλόμεθα φυλάττειν.

262. ΕΙΣ ΗΝ ΕΚΑΣΤΟΣ, ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ὑπονοίαις.

275. Τ'ΑΓΑΘΟΝ, κατ' εἰρωνύειαν.

281. ΑΝΟΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΓΕΡΩΝ. οὐ γὰρ προσήκει τοῖς γέρονσι μενέειν.

255. ΕΚΡΥΠΤΟΝ, ἐν τάφῳ. ΑΜΦΙΚΙΟΝΑΣ, τοὺς ἐν κύκλῳ κίονι περιλαμβανένους.

257. ΝΟΜΟΥΣ, τοὺς περὶ τὰς θυσίας ὕμνους. ΔΙΑΣΚΕΔΩΝ, συζυγῶν.

292. ΛΟΦΟΝ, τὸν τράχηλον. ΣΤΕΡΓΕΙΝ ΕΜΕ, ὑπομένειν ἐμὲ, ἤρουν δ' ἐγὼ θισπίζω.

297. ΕΞΑΝΙΣΤΗΣΙΝ, ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων ἐξελκυσμένους. ἢ ἐξάγει εἰς ἐμπορίας.

317. ΕΝ ΤΟΓΕΙΝ ΩΣΙΝ. ἐπιπολαιῶς λυγρῇ, ἢ εἰς βάθος.

319. Σ' ΑΝΙΑΙ ΤΑΣ ΦΡΕΝΑΣ. μέρος καὶ ὅλον.

324. ΚΟΜΨΕΥΕ, σεμνολόγῃ γυνωματεῦν.

326. ΤΑ ΔΕΙΛΑ, τὰ κακὰ καὶ ἀπρεπῆ.

332. ΔΕΙΝΑ, σοφὰ καὶ πανούργα. ΔΕΙΝΟΤΕΡΟΝ, σοφώτερον.

336. ΠΕΡΙΒΡΥΧΙΟΙΣΙ, περισσῶς ἢ κύκλῳ ἔχουσι.

341. ΙΠΠΕΙΩ ΓΕΝΕΙ. οὐ γὰρ μόνον βουτὴν, ἀλλὰ καὶ ἵππους ἐν ἑτέροις τόποις ἀρουσιν, ὥσπερ καὶ αἰλουσιν. ΠΟΛΕΤΟΝ, σφίζον, βωλοκοποῦν.

343. ΚΟΥΦΟΝΟΩΝ, κούφως καὶ ταχέως φερόμενων.

348. ΠΕΡΙΦΡΑΔΗΣ, σοφῶς καὶ περίουτος.

354. ΦΘΕΙΓΜΑ, τὴν ἱστορικὴν. ΗΝΕΜΟΕΝ ΦΡΟΝΗΜΑ, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν αἴριος δίκην, τοῖς πολλοῖς ἀκταλκπίν. ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ ΟΡΓΑΣ, τὰς ἐν τῇ πόλει τῶν νόμων δίκας. ΕΛΙΔΑΞΑΤΟ, ἐξέυρεν. χερῶν δὲ οἱ ἥτορες αὐτῷ ἀντὶ τοῦ, εἰς δόλοσκάλετο ἐπεμψε.

357. ΔΥΣΑΤΑΩΝ, εἰς οὓς δυσκόλως αὐλίζεταί τις. ΠΑΓΩΝ, χαλάρης, χέρος, ὑέτου, πάχνης. τὸ δὲ ΑΙΘΡΙΑ, ἀντὶ τοῦ ἐκδὸς οἴκου.

359. ΠΑΝΤΟΠΟΡΟΣ, πανμυήχνης. ΕΠ' ΟΥΔΕΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. δ' γὰρ ὕψιστον βλάψει αὐτὸν, πρακτοφκλίζεται.

364. ΣΤΜΠΕΦΡΑΣΤΑΙ, κατενόητε καὶ ἐξέυρε.

368. ΠΑΡΕΙΡΩΝ, ὁ φυλάττων τοὺς ἐν τῇ γῇ ὄντας νόμους, καὶ τὴν θείαν δίκην σπιδόμεν. ΕΝΟΡΚΟΝ δὲ λέγει τὴν δίκην, ἣν εἰς ὅρκον πάλιν προεκαλλόμεθα.

372. ΤΟΑΜΑΣ, ἀνακρίσας καὶ κακογνωμοσύνης.

374. ΠΑΡΕΣΤΙΟΣ, σύνδικος. ΙΣΟΝ ΦΡΟΝΩΝ. ὁμοιον ἐμοί. ἑμοὶ δίκαιος. ΤΑΔ' ΕΡΑΔΕΙ, τὰ περὶ τῆς ταφῆς.

386. ΑΥΟΡΡΟΣ, ἐπισθέρμηνος.

387. ΕΥΜΕΤΡΟΣ, μετρία καὶ συμφέρουσα. ἤγουν τί παρὰ τὰ πρόσθεν νέον γίγναι καλόν;

389. ΦΕΥΔΕΙ. φειδοποιεῖ ἢ ἐπελευθεύει δίκαια τὴν πρόσθεν γνάμην.

390. ΣΧΟΛΗ, εὐδαιμονία.

391. ΤΟΤΕ, ὅτε τὴν ταφὴν ἐμνήσθην.

392. ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΕΛΠΙΔΑΣ. τὸ ἐκτός καὶ τὸ παρὰ ἐκ παρὰ κλήλου.

430. ΕΥΚΡΟΤΗΤΟΥ, σφουηλάτου.

431. ΤΡΙΣΠΟΝΔΟΙΣΙ. μέλιτι, γάλακτι, εἰνῷ.

436. ΗΔΕΩΣ ΕΜΟΙΓΕ. ὠμολόγει δηλονότι.

454. ΑΓΡΑΠΤΑ, τὰ τετυπωμένα καὶ νομοθετημένα. παρ' ὅσον εἰ περὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν νόμοι ἀγραφεῖ εἰσιν.

455. ΑΝΑΤΕΙ, χωρὶς βλάβης.

487. ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΗΜΙΝ. ἤγουν καὶ πάσης ἡμῖν συγγενείας, ἥς συνεχύει ἰσθὶ Ζεύς. ἢ γνησιωτέρως τοῦ Ζηνός, ὅπως πάντα ἡμῖν.

509. ΥΠΗΛΑΟΥΣΙ, συγκαίοντι.

514. ΔΥΣΣΕΒΗ ΧΑΡΙΝ. δι' ὧν Πολυνείκην θάπτεις.

515. ΟΥ ΜΑΡΤΥΡΗΣΕΙ ΤΑΥΤΟ, ὅτι δυσσεβὲς ἡγῶμαι τὸ θάπτειν με Πολυνείκην.

535. ΕΞΟΜΗ, ἀπαρνήσῃ μεθ' ὅρκου.

545. ΑΓΝΙΣΑΙ, καθεσιῶσαι καὶ τιμῆσαι.

546. ΚΟΙΝΑ, ἐπιτέμνικτος, ἀντὶ τοῦ κοινῶς.

548. ΔΕΔΕΙΜΜΕΝΗ, θλιυνθείσα.

549. ΚΗΔΕΜΩΝ, φροντισίης. τὰ γὰρ αὐτοῦ θεσπίσματα περὶ πλείονος τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν πεποιήκας τιμῆς.

552. ΑΛΛΑ ΝΥΝ, εἰ καὶ μὴ πρῶτον.

554. ΑΜΠΛΑΚΩ ΤΟΥ ΣΟΥ ΜΟΡΟΥ, ἀμαρτήσω τοῦ σὺν σοὶ θανάτῳ.

558. Η ΞΑΜΑΡΤΙΑ, ἡ ἀποτυχία τῆς ταφῆς. ὥστε γὰρ ἰγὼ ταύτην οὐκ ἔπραξα, οὕτω καὶ σὺ ποιήσασα ταύτην καὶ γνωσθῆσα, εὐδὲν πλείον ἐποίησας.

563. ΟΣ ΑΝ ΒΛΑΣΤΗ, ὅς ἐκ γεννήσεως ἰσθί.

565. ΕΤΝ ΚΑΚΟΙΣ, ἦτοι τῇ ἀδελφῇ.

567. ΔΑΔ' ΗΔΕ. ἀλλὰ μὲν τοι μὴ λίγῃ τὸ ΗΔΕ.

570. ΗΡΜΟΣΜΕΝΑ, ἀρμόδια καὶ προσήκοια.

571. οὐ βούλομαι κακὰς γυναιξὶ τοὺς παῖδας ἀρμόζειν.

577. ΜΗ ΤΡΙΒΑΣ Εἶ. μὴ ἄργίας εἶτι ποίει.

579. ΜΗΔ' ΑΝΕΙΜΕΝΑΣ, μὴ δ' ἐλευθέρους καὶ ἀπελευμένους, ἀλλὰ δεσμίους.

589. ΥΦΑΛΟΝ, τὸ ὑποκάτω τῆς ἀλόφ.

605. ΥΠΕΡΒΑΣΙΑ, ὑπερφρόνησις.

606. ΑΙΡΕΙ, κατισχύει. ΑΚΑΜΑΤΟΙ ΜΗΝΕΣ. οὐδὲ αἰρεῖσι ἀκατάπαυστοι θιῶν μηνες. ἤρουν οὐδ' ὑπὸ χρέοντι κυρνούται.

608. ΑΓΗΡΩ, αἰδέω, δεινικῶ. γράφεται καὶ ΑΓΗΡΩΣ πρὸς τὸ ΔΥΝΑΣΤΑΣ, ἤρουν δεσπότης οὐχ ὑπὸ χρέοντι γράσκων.

610. ΜΑΡΜΑΡΟΕΣΣΑΝ, φαεινότητα.

612. ΕΠΑΡΚΕΣΕΙ. λάμβανει τὴν ΕΠΙ ἀπὸ τοῦ ἐπαρκίσει ἐνὶ αὐτῷ, ἤρουν ἐπὶ τε τὸ εἶπεν καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον.

614. ΠΑΜΠΟΛΙΣ, πάσιςσμος.

615. ΠΟΛΥΠΛΑΓΚΤΟΣ, ἡ πολλοὺς πλανῶσα.

618. ΕΙΔΟΤΙ Δ' ΟΥΔΕΝ. οὐδὲς εἶδεν, ἃ αὐτὸν καταλήψεται, πρὶν βλάψῃ καὶ πᾶσι λυπηρῶ πόδα τις ἐμὸν ἀλγὴ, προσκαρμόσῃ.

620. ΕΚ ΤΟΥ. ἐκ τινὸς τῶν παλαιῶν σοφῶν. ΠΕΦΑΝΤΑΙ, ἐφάνη, ἐξήντησεν.

635. ΣΟΣ ΕΙΜΙ. ἤρουν τῷ σῶ θιλήματι ὑπέκω. καὶ σὺ τὰ βέλ-
τιστα ἐμοὶ καὶ λυσitteλῶντα διακνούμενος ἀπειθύνεις.

639. καὶ καλῶς λίγαις. ΟΥΤΩ ΓΑΡ —

640. ΠΑΝΤ' ΟΙΗΣΘΕΝ ΕΣΤΑΝΑΙ, ἤρουν κατὰ πάντα τῇ τοῦ πατρὸς ἀκολουθεῖν γνώμῃ. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀκολουθεῖν ἐπιστεῖν ἴσεται, ἐπιστεῖν ἴσταναι τῆς πατρὸς γνώμης εἶπεν.

644. ΕΞ ΙΣΟΥ ΠΑΤΡΙ, ὥσπερ ὁ πατὴρ τιμᾷ τὸν φίλον. ἢ ὥσπερ τὸν πατέρα τιμᾷτι.

645. ΑΝΩΦΕΛΗΤΑ, μὴ παρέρχοντα αὐτῷ ὠφελίμων.

646. ΠΟΝΟΥΣ, λύπας.

657. ΨΕΥΔΗ. ἐκρύβην γὰρ τὸν ἀλόντα θάπτειν τεθνήξισθαι.

658. ΕΦΥΜΝΕΙΤΩ, ἐπιδοάτω, προβαλλέστω. ΣΤΝΑΙΜΟΝ, τὸν ἔφερον τῆς συγγένειας.

660. ΚΑΡΤΑ ΤΟΥΣ. λίαν ἀκόσμους θρίψαι τοὺς ἔξω γένους.

662. ΧΡΗΣΤΟΣ. ἤρουν τὰ δίκαια ποιῶν.

666. ΣΤΗΣΕΙΣ, ἄρχοντα ἐκλήψ.

668. ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ, τὸν κλύοντα τοῦ ὑπὸ τῆς πόλεως
διαθίντος ἄρχοντος.

675. ΚΑΤΑΡΡΗΓΝΥΣΙ, ἐξάφνης ποιῇ. ΟΡΘΟΥΜΕΝΩΝ, ἀρχομέ-
νων ὀρθῶς. ΤΑ ΠΟΛΛΑ, κατὰ πολὺ. ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ, ἡ πρὸς τὸν ἄρ-
χοντα ὑπακοή.

677. ΤΟΙΣ ΚΟΣΜΟΥΜΕΝΟΙΣ, τοῖς κοσμίως ἀρχομένοις.

687. ΧΑΪΤΕΡΩ, οὐ μόνον ἰμοί. ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΝ, τοῦτο, τὸ μὴ
τοῖς πατράσιν ἀνταίρην.

690. ΔΕΙΝΟΝ, φοβερόν. ΛΟΓΟΙΣ, ἐν λόγοις.

692. ΥΠΟ ΣΚΟΤΟΥ, κρύφα, κεκρυμμένως.

699. ΧΡΥΣΗΣ, λαμπρῆς, ὑπερβολικῆς.

700. ΕΡΕΜΝΗ, κεκρυμμένη. ΕΠΕΡΧΕΤΑΙ παρὰ τῶν πολιτῶν.

703. ΘΑΛΛΟΝΤΟΣ, εὐτυχούντος. Η ΤΙ ΠΡΟΣ ΠΑΙΔΩΝ ΠΑ-
ΤΡΙ. ἤρουν οὐδὲ ὁ πατὴρ μίζονα ἄλλην χάριν παρὰ τῶν παίδων δίχεται,
ἢ εὐτυχούντας τάτους ὄντων.

715. ΠΟΔΑ, τὸ τοῦ ἰσίου σχοπίον. ΤΠΕΙΚΕΙ, ὑποχλά, ἐνδίδωσι
τῇ Φορᾷ τοῦ πνύματος. τὸ ΥΠΤΙΟΙΣ λέγει, ἐπειδὴ οἱ τὰς κώπας ἐλαύ-
νοντες, περικεῖς νέοντες ἐλαύνουσιν ἂν ἀντραπίσσης εὐν τῆς νῆς, ἐξαίφνης
ὑπὲρ γίνονται.

718. ΕΙΚΕ, ὑποχλά.

721. ΦΥΝΑΙ, ἐκ φύσεως εἶναι.

726. ΘΗΛΙΚΟΙΔΕ, οἱ γίροντες. ΘΗΛΙΚΟΤΔΕ, νέου.

728. ΜΗΔΕΝ ΔΙΔΑΧΉΚΤΙ ΤΟ ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΝ.

739. ΚΑΛΩΣ, κατ' εὐάνειαν.

742. ΔΙΑ ΔΙΚΗΣ ΙΩΝ, δικολογήσας, ἤρουν δικαζόμενος, καὶ λόγους
ἐναντιομένου.

744. ΤΑΣ ΕΜΑΣ ΑΡΧΑΣ ΣΕΒΩΝ, ἤρουν τῆς ἐμῆς βασιλείας ὑπερ-
μαχῶν, οὐκ ἔων αὐτὴν καταφρονεῖσθαι.

745. ΠΑΤΩΝ, παραδίδων. οὐκ ἔστι τοιοῦτον. οὐ γὰρ σίβεις τὰς
σὰς ἀρχάς, τοὺς θεῖους παραδίδων νόμους. διὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἔνομον
εἶναι, καὶ μὴ κατὰ θεῶν φέρεσθαι.

746. ΤΥΤΕΡΟΝ, ἔλαττον.

751. ΟΑΕΙ ΤΙΝΑ, ἤγουν ἐμέ.

756. ΔΟΥΛΑΕΤΜΑ, αἰδεσιμότητα. ΜΗ ΚΩΤΙΛΑΕ ΜΕ. μὴ ἀπάγα
με, λόγων ὑπὲρ αὐτῆς ἐμοὶ δυσχεραίνειν τὴν πόλιν.

758. ΑΛΗΘΕΣ, κατ' εἰρώνας. ΤΟΝΔ' ΟΛΥΜΠΟΝ. λείπει ΜΑ.

814. ΕΠΙΝΥΜΦΙΔΙΟΣ, ὁ πρίπων ἐπὶ τοῦς νυμφίους ἄδεισθαι. ΝΥΜ-
ΦΕΥΣΩ, νυμφευθήσομαι.

817. ΚΛΕΙΝΗ. ἐπεὶ ἀδίκως καὶ παρὰ καιρὸν θνήσκεις. ΚΕΥΘΟΣ,
τὸ ὄρυγμα, ἔνθα κρυβήσῃ εἰς Αἶδην ἀφίξῃ.

819. ΦΘΙΝΑΣΙ, φθαρτικάς.

827. ΚΑΙ ΝΙΝ ΟΜΒΡΩ. τουτίσιν, λυθωθίσα ὁμῶς καὶ χιὼν χι-
μάσσεται.

832. ΔΕΙΡΑΔΑΣ, τὰς τοῦ ὄρους ἑξαχάς.

834. ΘΕΟΓΕΝΝΗΣ. Τάγγραφος γὰρ ὁ ταύτης πατήρ, ἐκ Διός.

840. ΟΛΟΜΕΝΑΝ, ἀποθανοῦσαν. ΕΠΙΦΑΝΤΟΝ, ὀραμένην καὶ
ζῶσαν.

857. ΕΨΑΥΣΑΣ, ἐμνημόνευες.

859. ΤΡΙΠΟΛΙΣΤΟΝ, πολυθρύλλητον, καὶ πάνδημον δυστυχίαν, ἣν
πᾶς θασί.

871. ΕΤ' ΟΥΣΑΝ ΚΑΤΗΝΑΡΕΣ. ζῶσαν ἐφόπυσας. διὰ γὰρ τὴν
σὴν ταφὴν ζῶσα κατορύττομαι.

872. ΣΕΒΕΙΝ, τοὺς θανόντας. ΚΡΑΤΟΣ, τὸ τοῦ κρατοῦντος θί-
σισμα.

875. ΟΡΓΑ, ἀντὶ τῆς ὀργῆς.

877. ΤΑΛΑΙΦΩΝ, ἀθλία. ΕΤΟΙΜΑΝ, πρόχειρον.

892. ΑΙΕΙΦΡΟΥΡΟΣ, ἐν ᾗ αἰὲ διαίξω φρουρουμένη.

903. ΠΕΡΙΣΤΕΛΛΟΥΣΑ, ἐνταφιάζουσα. ΑΡΝΥΜΑΙ, λαμβάνω.

923. ΑΥΔΑΝ, ἐπικαλεῖσθαι.

924. ΔΥΣΣΕΒΕΙΑΝ ΕΚΤΗΣΑΜΗΝ, τουτίσιν, εὐσιεῖν πράξασα
ἔργα, ἀσεβῆς ἔδοξε.

929. ΑΝΕΜΩΝ, ἤγουν τῆς πρὶν ὑπερφίας καὶ τύφου. ΡΙΠΑΙ,
ὁρμαὶ, κινήσεις. τὸ ΑΝΕΜΩΝ πρὸς τὸ ΨΥΧΗΣ σύναπτε, ἢ ᾗ, ἔτι.
αὐτῇ αἱ αὐταὶ κινήσεις τῶν ἀνέμων καὶ τῆς ὑπερφίας τῆς ψυχῆς εἰσίν.

933. ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΓΓΥΤΑΤΩ ΑΦΙΚΤΑΙ, θάνατον ἀπειλεῖ.

935. ΟΥΔΕΝ ΠΑΡΑΜΥΘΟΥΜΑΙ αὐτὴν δολιχόντι. ἤρουν, παρηγο-
ρίην οὐ τινα δίδωμι αὐτῇ, μὴ τὰ κεκυρωμένα γενέσθαι.

972. ΕΙΔΕΝ. ἐπειδὴ ὁ Σκληριδίτης καταμῶς εἰς τὰς Βοσπορίους ἀκλῆς
εἰσέδραμι, διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὴν τὴν σύνταξιν ἀπέδρακε, τὸ ΕΙΔΕΝ.

974. ΑΛΑΣΤΟΡΟΙΣΙΝ. δὴν εἰπεῖν ἀλαστόρας, ἀλαστόροις εἶπε πρὸς
τὸ κύκλοις. ΑΙΜΑΤΗΡΑΙΣ ΧΕΙΡΕΣΣΙ, ἀντὶ τοῦ, χερσὶ ξίφη ἔχου-
σαις αἰματηρά.

982. ΑΝΤΑΣ', ὕπερξ.

987. ΕΣΧΟΝ, ἐπέθεντο. ἤρουν, καὶ ταύτην τὸ μεμνηρατμένον κα-
τέσχον.

988. ΗΚΟΜΕΝ, ἐγὼ τε καὶ ὁ ἐμὸς παῖς.

993. ΑΠΕΣΤΑΤΟΥΝ, ἔχοντες δόμην. ἀλλ' ὅπερ ἔλεγες, ἡτέως ἐδεχά-
μην, ὥστε καὶ νῦν πείσομαι σοι.

996. ΒΕΒΩΣ ΕΠΙ ΕΥΡΟΥ ΤΥΧΗΣ, ἤρουν εἰς κίνηρον καθιστλήμενος.

997. ΤΟ ΣΟΝ ΦΡΙΣΣΩ ΣΤΟΜΑ. φοβούμαι· μὴ τι καθ' ἡμῶν
λίγης.

999. ΟΡΝΙΘΟΣΚΟΠΟΝ, ἐφ' οὗ καθήμενος σκοπῶ τοὺς ὄρνιθας.

1002. ΟΙΣΤΡΩΙ, μνήχ. ΒΕΒΑΡΒΑΡΩΜΕΝΩΙ, ἀτάκτῳ.

1003. ΣΠΩΝΤΑΣ, σπυράττοντας ἀλλήλους φονικοῦς ἐνυξί.

1004. ΡΟΙΒΔΟΣ ΟΥΚ ΑΣΗΜΟΣ. ἔχος οὐχ ἥτυχος, ἀλλὰ σφοδρὸς
καὶ ψευδής.

1005. ΕΜΠΥΡΩΝ ΕΓΕΤΟΜΗΝ, θυμάτων ἡπτόμην.

1006. ΠΑΜΦΑΕΚΤΟΙΣΙΝ, ἐν οἷς πάντα θυμάτα φλέγεται.

1008. ΚΗΚΙΣ, ὕγρα καὶ λιπώδης ἀνάδοσις. ΕΤΗΚΕΤΟ, κατέρρει.
ΚΑΪΤΥΦΕ, χερσὶ ἀνάψους ἐκάλετο. ΚΑΪΝΕΠΤΥΤΕ, ἤρουν ἐξέπιπτε τῶν
μαζῶν ἢ κακαλυμμένη πιμελή.

1010. ΔΙΕΣΠΕΙΡΟΝΤΟ, ἀτάκτως εἰς αἶρα ἐφίροντο. ΕΞΕΚΕΙΝΤΟ,
ἐνυμνοῦντο.

1013. ΑΣΗΜΩΝ, κακοσήμεων, ἢ ἀφ' ὧν οὐχ οἶόν τ' ἦν σημειώσασθαι.

1016. ΕΣΧΑΡΑΙ, τόποι, ἔπου τὰ θυμάτα καίοντι.

1017. ΒΟΡΑΣ, σπικράξιος εἰς βορρᾶν.

1019. ΤΟΥΤΟ ΠΑΓΚΟΙΝΟΝ. τὸ ΤΙΣ. ἐπειδὴ γὰρ ἀορίστως ἐλέχθη
ἕκαστος ἐκείνόν ὑποσπεύει εἶναι.

1053. ΑΝΤΕΠΕΙΝ ΚΑΚΩΣ, ἐξ ἐναντίας κακολογήσειν.

1063. ΕΜΠΟΛΗΣΩΝ, κερδίσων, ἔχουν καταπίστων καὶ πρὸς τὸ πρὸν θίλημα ἄξων.

1065. ΤΡΟΧΟΥΣ, πεισθέντες. ΑΜΙΛΑΝΤΗΡΑΣ, ὡς περὶ ἐξ ἀμίλλης περιόντας. λέγει δὲ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας. περιτίριβντος γὰρ τοῦ εὐρκατοῦ τὸν ἥλιον αἰὶ, ἡμέρα καὶ νύξ γίνονται.

1068. ΑΝΘ' ΩΝ, διότι. ΤΩΝ ΑΝΩ, ἀπὸ τῶν ἄνω.

1107. ΜΗΔ' ΕΙΓ' ΑΛΛΟΙΣΙ ΤΡΕΠΟΥ, ἔχουν μὴ μεταπορεύεσθαι.

1150. ΝΑΞΙΑΙΣ, ταῖς ἐκ Νάξου. κρήνῃ γὰρ ἐστὶ μαῖα, συμμεινῆς Αἰγιάδης.

1154. ΤΟΝ ΤΑΜΙΑΝ, τὸν χρηρῆδιν καὶ δευτῆρα τῆς αὐτῶν μακίας.

1159. τὸ ΑΕΙ πρὸς τὸ ΟΡΘΟΙ καὶ τὸ ΚΑΤΑΡΡΕΠΕΙ συναπλῆρον.

1160. ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ, τῶν συμβαινόντων, γινομένων. ἐποῖα ἴσται, ἢ εἰ οἱ αὐτῶς ἴξουσιν. ΖΗΛΩΤΟΣ, μακαριστός.

1165. ΑΦΕΙΤΑΙ, ἀποδίδυται πάντα τὰ ποιοῦντα αὐτὸν μακαριστόν.

1169. ΤΥΡΑΝΝΟΝ, βασιλικόν.

1172. ΑΧΘΟΣ, συμφορὰν.

1177. ΜΗΝΙΣΑΣ ΦΟΝΟΥ, ἐργιστὴς ἴστικα τοῦ φόνου τῆς Αἰτιγόνης.

1178. ΟΡΘΟΝ, ἀληθές.

1183. ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΠΗΣΘΟΜΗΝ. τῶν λόγων τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα. ἴμαθον.

1186. βίαιως τὰ κλειῖθρα τῶν πυλῶν ἀνέσπασα. οὐ γὰρ ἡδυνάμην φέρειν τὴν ἀκρόν. ἴδον δὲ ἐπείν ἀνασπασίως, ΑΝΑΣΠΑΣΤΟΥ πρὸς τὸ ΠΥΛΗΣ εἶπεν.

1187. ΟΙΚΕΙΟΥ, τοῦ περὶ τοῦ παιδός.

1199. ΕΝΟΔΙΑΝ ΘΕΟΝ, τὴν Περσιφόνην, τὴν ἐν ταῖς τριόδους πορευομένην. αὕτη γὰρ ἴσται ἡ Εκάτη, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δοκεῖ, καὶ Διὶ δοκεῖ.

1219. ΑΘΥΜΟΥ, ὀλγολύχου. τὸ ΕΞ πρὸς τὸ ΗΘΟΥΜΕΝ ἔχει τὴν δύναμιν. ΕΝ ΛΟΙΣΘΙΩ, ἐν ἰσχύϊ τόπῳ τοῦ ταύρου.

1224. ΑΠΟΙΜΩΖΟΝΤΑ, ἀποκλαίόμενον πῶς, θανούσης αὐτῆς, τοῦ ταύτης λίχους ἰσθίρεται. ἢ ΦΘΟΡΑΝ ΕΥΤΗΣ λέγει τὴν ἐν Αἰδου αὐτῆς οἴκησιν.

1231. ΠΑΠΤΗΝΑΣ, προσελίψας.

1232. ΠΡΟΣΩΠΩ, τῷ ἰκνυῖ. ΑΝΤΕΠΩΝ, ἀνταποκριθεὶς. ΕΠ-
ΦΟΥΣ ΔΙΠΛΟΥΣ ΚΝΩΔΟΝΤΑΣ, ἤτοι τὸ διςφασμὸν ἔχους.

1234. ΗΜΠΑΛΑΚΕ, ἀπέτυχε.

1236. ΥΓΡΟΝ, ἐξ αἵματος. ΑΓΚΩΝ, τὸν αὐτοῦ. ΠΡΟΣΠΤΥΣ-
ΣΕΤΑΙ, περιπλέκεται.

1238. ΕΚΒΑΛΛΕΙ ΡΟΗΝ, ἐκπέμπει τῶν μῆνῶν καὶ τοῦ σπλάγχνος
αἷμα πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς παρδίτου.

1249. ΔΜΩΑΙΣ ΠΡΟΘΗΣΕΙΝ, δούλικις προβαλλέσθαι.

1258. ΜΝΗΜ' ΕΠΙΣΗΜΟΝ, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα φανερόν.

1259. ΟΥΚ ΑΛΛΟΤΡΙΑΝ. αὐτὸς γὰρ αἴτιος τῷ παιδί τοῦ θανά-
του ἐγένετο. τὸ δὲ ΕΙ ΘΕΜΙΣ ΕΠΙΕΙΝ λέγει, διότι βασιλεὺς ἦν, καὶ
ᾤδετο αὐτόν.

1270. ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ, τὸ δίκαιον. λίγαι δὲ τὸ μὴ χρῆναι πρὸς Ἀν-
τιγόνην τοιαῦτα ποιεῖν.

1279. ΠΡΟ ΧΕΙΡΩΝ ΤΑΔΕ ΦΕΡΕΙΣ, ἤτοι τὸν παῖδα. ΤΑ Δ' ΕΝ
ΔΟΜΟΙΣ, τὰ ἐνδοῦτα τῆς γυναικὸς.

1307. ΑΝΕΠΤΑΝ, ἐξέστην, καὶ πόρρω ἐκκυῖσθαι γίγναι. ΑΝΤΑΙΑΝ,
πληγὴν.

1309. ΑΜΦΙΘΗΚΤΩ, διδόμεν. οὐ γὰρ δύναμαι φέρειν τὸ τῶν συμ-
φορῶν πένθος, ὥστε θανάτων ἀναισθησίαν ἔσχειν αἰὶν τούτων.

1312. ΤΩΝΔΕ ΚΑΙ' ΚΕΙΝΩΝ, τῶν τοῦ Αἵμονος μέραν, καὶ τῶν
τοῦ Μινωκίως, διότι εἰσας αὐτὸν ἀπολέσθαι, καὶ οὐκ ἐκώλυσας.

1313. ΕΠΕΣΚΗΠΤΟΤ, πρίφασιν καὶ κατηγορίαν ἰδίχου.

1315. ΟΠΩΣ, ἰπεί.

1324. ΑΓΕΤΕ Μ' ΕΚΠΟΔΩΝ. καλῶς εἶπεν ἀναχωρεῖσθαι. τὰ γὰρ
ἐκπεδῶν κακὰ, καὶ μεγάλα ὄντα, ἐλάχιστα φαίνεται· ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ
ἐκωστίου τὰ ὃ ποσὶ καὶ μικρὰ ὄντα, μίζω φαίνεται.

1326. ΚΕΡΔΗ. τὸ ἀπαχθῆναι ἐντεῦθεν, ἵνα τῆς τούτων θίξας ἀπὸν
ὀλίγην ὀδύνην ἔχῃς. ΒΡΑΧΙΣΤΑ ΓΑΡ ΚΡΑΤΙΣΤΑ, ἥρουν ἑλαττον λυ-
πεύσιν, εἰ πόρρω τις τούτων γίνετο.

1335. ΟΤΟΙΣΙ, εἰδίσιν, ἥρουν σοί. εἰ γὰρ ἄξιον φροντίζειν, ὅπως
Εὐροδίκη καὶ Αἴμων τιθάψεται.

1337. ΜΗ ΝΥΝ ΚΑΤΕΥΧΟΥ ΜΗΔΕΝ. μηδὲν εὔχου κατὰ σοῦ.
τουτίστι τὸ θανάτῳ. οὐδὲς γὰρ αὐτὸ ἐκφυγεῖται.

1340. ΟΥΧ ΕΚΩΝ. οὐ γὰρ ἔδωκεν ὡς διὰ τὸν τῆς Ἀντιγόνης θάνατον καὶ αὐτὸς τεθνήξῃ.

1345. ΛΕΧΡΙΑ, ἀνατιτραμμία. ἤγουν καὶ ἡ πράξις καὶ ὁ νόμος ἐκπρότερος.

1348. ΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ, τὸ φρόνιμον εἶναι τίνα. ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΡΑΧΕΙ, πιστιμώτερον καὶ κρείττον ἐστί. ἡ γὰρ ἀρχὴ κρείττων τῶν μετ' αὐτὴν, ἐπειδὴ αὐτὰ ἐστί.

1351. ΥΠΕΡΑΥΧΩΝ, τῶν ὑπερηφάνων.

1353. ΓΗΡΑ, ἤγουν ὕψιστον.

ΤΕΛΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

8. ΕΙ ΤΙΣ, ἤγουν ὡς οὐδὲ τις ἄλλη.

15. ΠΡΟΣΔΕΔΕΓΜΕΝΗ, προσδεκῶσα.

27. ΚΡΙΤΟΝ, προκηρυμμένον.

38. ΕΚΤΑ, ἔλθινι.

53. ΤΟΣΟΝ, τοσοῦτον, ἤγουν ὅλγον.

70. ΛΑΤΡΙΝ ΠΟΝΕΙΝ, ὡς λᾶτριν καὶ δοῦλον ποιεῖν καὶ ὑπηρετεῖν τῇ Ομφάλῃ.

71. ΠΑΝ ΤΟΙΝΥΝ. πᾶν ὄντιος ἀκούομεν, εἰ καὶ ὑπὲρ τὸ δουλεύειν τῇ Ομφάλῃ ὁ Ηρακλῆς.

73. ΠΟΥ ΔΗΤΑ. ἔλεγε μοι, φησὶν, ὅτι ἐν Οἰχαλίᾳ τεθνήσκωμι, ἢ σωθὲς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπιλαίπον χρόνον. ποῦ οὖν ἀντιλαμβάνεται ἢ ζῶν εἶναι, ἢ θανόν; φησὶ δὲ καὶ ἐν Θειοφιλίᾳ εἶναι Οἰχαλίαν. οὐδὲν οὖν ἄτοπον συνωνυμίῃ.

94. ΑΙΟΛΑ, κατὰσίτες. ΕΝΑΡΙΖΟΜΕΝΑ, φθιμεμένη. ΚΑΡΤΕΑΙ, εἰπεῖν ἰμοί.

103. ΠΟΘΟΥΜΕΝΑΙ, ἀντὶ τοῦ ποθοῦσθ.

120. ΑΜΠΛΑΚΗΤΟΝ, ἡμικεγνυμένον.

122. ΩΝ ΕΠΙΜΕΜΦΟΜΕΝΑ. περὶ δὲ ὧν, φησὶ, μεμψιμένη τυχεῖαι, ἥτις μὲν εἶπαι σοι, ἐναντία δέ. σὺ μὲν γὰρ ὡς ἀποθανόντα αὐτὸν ὀδύρε· ἐγὼ δὲ σκαιὴ μὴ χεῖρην ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα. εἰ γὰρ θεοὶ σώζουσιν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ ἄλυστα τοῖς αἰθρώποις ὁ θεὸς πεποισκατὰ πράγματα· ἀλλὰ συμμαγνύουσιν εἰ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς αἰθρώποις ἐν πῆματι καὶ χαρᾷ, καὶ σφίζουσιν ἐξίως αὐτὰ, ὥσπερ Ἀρηίου σφροδῆς τὰς Ἀρήους δὲ παρέλασιν, ἐπὶ διαφανείᾳ τε εἶσι, καὶ ποτὶ μὲν ἄνω, ποτὶ δὲ κάτω ἐκαστὴ σφίζεται.

129. ΑΛΛ' ΕΠΙ ΠΗΜΑ. τὸ ἐξῆς· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι πῆμα καὶ χαρὰ κενλεύουσιν.

132. ΜΕΝΕΙ ΓΑΡ. ἤγουν, οὐκ αἰὶν νύξ ἴσσι τοῖς αἰθρώποις· ἀλλὰ καὶ ἡμέρα ἔρχεται. ΚΗΡΕΣ, φθοραί. ΑΦΑΡ ΒΕΒΗΚΕ, εὐθὺς ἀπέρχεται τούτων ἔκαστον.

146. ΚΑΟΝΕΙ, φθείρει, τρώγει.

195. ΚΡΙΝΕΙ, ἔρωτᾷ.

205. ΑΝΟΔΟΛΥΣΑΤΕ, εὐχὴν μετὰ βοῆς ποιήσατε.

226. ΣΤΟΛΟΝ, ἥτοι τὰς αἰχμαλώτους.

238. ΕΓΚΑΡΠΑ, ἀπαρχάς.

247. ΑΝΗΡΙΘΜΟΝ. γράφεται ἀνιθμῶν.

250. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ Δ' ΟΥ ΧΡΗ ΦΘΟΝΟΝ. εἰς χρὴ ἀνδρῶς ἀκούειν
τὸν λόγον, ὃ ἔστιν, εὐτελίζειν καὶ ψύγειν.

252. ΟΜΦΑΛΗ, τῇ Ἰαριόκλου θυγατρὶ.

254. ΕΔΗΚΘΗ, ἔλυθη.

258. Κ' ΟΥΤΧ ΗΛΙΩΣΕ, οὐκ ἡματιώσεν, οὐ μάταιον εἶπε τὸ ἔπος.

263. ΞΕΝΟΝ, φίλον.

268. ΡΑΙΟΙΤΟ, φείρεται.

273. ΗΚΕ, ἔβηκεν, ἰδίκευσεν.

279. ΧΕΙΡΟΥΜΕΝΩ, φονεύσῃ τὸν ἰχθῆρην.

283. ΠΟΛΙΣ, Οἰχαλία.

286. ΕΦΕΙΤΟ, ἐκάλυπεν, ἐντετατα.

289. ΤΟΤΤΟ ΓΑΡ, τὸ ἔξιν ἐκείνου.

295. ΤΗΙΔΕ, οὗτω. ΤΟΙΣΙΝ ΕΥ ΣΚΟΠΟΥΜΕΝΟΙΣ, τοῖς φρο-
νοῦσι.

304. ΤΟ'ΥΜΟΝ ΣΠΕΡΜΑ, ἦσαν τὰ τέκνα μου.

327. Η ΤΥΧΗ, ἡ ἀφωγία.

333. ΟΙ ΘΕΛΕΙΣ, ὅποι, πρὸς Ἡρακλῆα δηλονότι.

341. ΜΑΤΗΝ, ψευδῶς.

342. ΕΚΕΙΝΟΥΣ, τὸν Λίχον καὶ τὰς αἰχμαλώτους. ΤΑΙΣΔΕ ΤΕ,
καὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ Χοροῦ.

350. ΑΓΝΟΙΑ Μ' ΕΧΕΙ ὡς ἐν μέρει λόγου συντακτικῶν, ἀντὶ τοῦ
ἀγνοῶ.

379. Η ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΜΠΡΑ. λαίπει, δηλαῦσι τὴν ταύτης εὐγένειαν.

392. ΑΥΤΟΚΑΝΤΟΣ, αὐτόεργος.

396. ΑΙΣΣΕΙΣ, ἑρμῆς.

473. ΑΓΝΩΜΟΝΑ, ἀσύνητα.

489. ΗΣΣΩΝ ΕΦΤ, ἠπλάται τῷ ταύτης ἔρωτι.

516. ΡΑΒΔΟΝΟΜΕΙ, ἡγωνοθίγει.

521. ΟΛΟΕΝΤΑ, φθαστικά.
 523. ΑΒΡΑ, τρυβῶτα, κεκαλλωπισμένα.
 529. ΑΦΑΡ. ἄλγος. ἀπὸ τοῦ ἄπλω ἄψω, τὸ ἄλγος γίνεταί.
 565. ΜΑΤΑΙΑΙΣ, αἰτίας, ἀκαλασίαις.
 567. ΚΟΜΗΤΗΝ, ἐπιχωμίνον.
 570. ΕΑΝ ΠΥΘΗ, εἰς ἀκούσης.
 597. ΠΡΑΣΣΗΣ, ἀντὶ τοῦ πράσσει τις. ΣΚΟΤΩ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαθῆναι.
 601. ΗΓΟΡΩ, ὁμολογῶ.
 602. ΕΥΤΦΗ, καλοῦζαντον.
 610. ΗΥΓΜΗΝ, πυζόμενον.
 675. ΕΥΕΙΡΩ, εὐπλόκω.
 678. ΨΗ, διεσπάρη, ἐκλινεν. ἀπὸ μεγαφύκης τῶν ψηνῶν, ἥτοι τῶν κρητῶν.
 682. ΘΕΣΜΩΝ, διδασκῶν. ΔΥΣΝΗΠΤΟΝ, δυσκατόνιστον.
 692. ΖΥΓΑΣΤΡΩ, θύκη, κίβωτος.
 693. ΦΑΤΙΝ, φημιτάκην. ΑΦΡΑΣΤΟΝ, αἰκτον. ΑΣΥΜΒΑΗΤΟΝ, ὃν οὐ δύναται τις ἄνθρωπος συμβαλεῖν καὶ νοῆσαι.
 702. ΘΡΟΜΒΩΔΕΙΣ ΑΦΡΟΙ, πεμφόλυγες.
 770. ΑΝΤΙΣΠΑΣΤΟΣ, ἀποσπῶν ἀπ' ἐκείνου τὰς σάρκας.
 783. ΑΠΑΣ Δ' ΑΝΕΥ ΦΩΝΗΣ ΕΝ ΟΙΜΩΓΗ. ἤρουν σιωπῶν ἰθρήναι καὶ ἰσθίναζε, φοβούμενος τὸν Ηρακλῆα.
 794. ὅτι, Φοβῶ, ἀπείπει καὶ ἐπαύτατο κυλιόμενος, τότε ἀντιέναις τὸν οφθαλμὸν διὰ τῆς κίχουμένης τοῖς ὀμμασι λεγούσης, ἵπῳ με διακρυβούσῃ. λεγὸν δὲ, τὴν περιχυμένην τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀγλὴν λίαν ἀπὸ τῆς νόσου. ΠΡΟΣΕΔΡΟΥ, ἐπιπολαζούσης.
 892. ΣΑΦΗΝΗ, ἀληθῆ.
 895. ΕΡΙΝΝΥΝ, φθιδράν.
 905. ΕΡΗΜΗ, χῆρα.
 964. ΕΞΟΜΙΛΟΣ, ἀχόθος.
 1010. ΠΟΘΕΝ ΕΣΤΕ. ἦτοι ποῦ ἐστί;
 1014. ΟΝΗΣΙΜΟΝ, ὠφέλιμον, σωτήριον.
 1017. ΣΤΥΓΓΕΡΟΥ, μοχθήρου, μισαντοῦ.
 1020. ΕΜΠΛΕΩΝ, ἐξυτίαν.

1021. ΛΑΘΗΠΟΝΟΝ Δ' ΟΔΥΝΑΝ. τὴν ὁδὸν τοῦ βίου αὐτοῦ,
 φετὶν, οὐ δύναμαι λαθίπονον ἐξυπνοῦσαι, οὔτε ἀπ' ἱμακίου, οὔτε ἀπὸ τινος
 τῶν ξένων.

1033. ΑΝΕΠΙΦΘΟΝΟΝ, ἀμεμπτὸν.

1065. ΠΡΕΣΒΕΥΣΗΣ, τιμῆς.

1072. ΒΕΒΡΥΧΑ, ἀνθρώπων.

1084. ΔΙΑΒΟΡΟΣ, ἡ κατεσθίουσα καὶ διαφθείρουσά με.

1089. ΗΝΘΗΚΕΝ, ἤμασιν. ΕΞΩΡΜΗΚΕΝ, ἀνιχνύχλασεν, ἐξε-
 γήγρηται.

1135. ΔΕΙΝΟΤ, θυμακτοῦ.

1136. ΜΝΩΜΕΝΗ, ζητοῦται.

1138. ΣΤΕΡΓΗΜΑ, φιλίαν πρὸς αὐτήν.

1157. ΣΥ Δ' ΟΥΝ. γράφεται, σὺ νῦν.

1206. ΕΚΚΑΛΗ, καταναγκάζεις. ΠΑΛΑΜΝΑΙΟΝ, ἀλάστορα, αὐ-
 τόχμηρα.

1212. ΦΟΡΑΣ, ἔχουν τοῦ φέρεν σε.

1227. ΚΗΔΕΥΣΟΝ, εἰκονόμενον, εἰκείωσεν.

1248. ΤΟΥΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΑΣ. οὐκ ἔδωκεν τοῦτο ἡγούμενος, τὸ συ-
 μαρτυρεῖν σε τῷ Ἰόλῳ.

1255. ΑΙΡΕΣΘΕ, ἀνακουφίσατέ με.

1272. ΑΙΣΧΡΑ Δ' ΕΚΕΙΝΟΙΣ, τοῖς γενήτασιν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ ΤΟΝ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΝ.

1. **ΑΙ ΜΕΝ.** ὦ υἱὰ τοῦ Λαερτίου, αἰὲ ὡρῶ σε μετιόντα τοὺς ἔχθρους πείρα καὶ βλάβην. τοῦτο δὲ καλῶς ἔφη, ὅτι καὶ μετὰ Διαιμήδους κατὰ σκοπὸς ἔγένετο ἐπὶ τοὺς Τρῶας. ἰστίον δὲ, ὅτι δι' οὐδὲν ἄλλο δυσχεραίνει ἢ Αἰνῶ κατὰ τοῦ Αἴαντος, ἢ διότι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς, ὡς προῖων ὁ λόγος δηλώσει. **ΔΕΔΟΡΚΑ.** δίδω. ὁ μίλων, δίδω. ὁ παρακαίμενος, δίδωρκα ὁ μίτος, δίδωρκα. λαμβάνεται δὲ ὡς πλατὺς ἐνιστίως. οἰκίως ἔχουσιν οἱ παρακαίμενοι ἀντὶ ἐνιστίων λαμβάνεσθαι. οὐ μὴν πάντες παρακαίμενοι οὕτω λαμβάνονται. ἀλλ' εἰσὶ μὲν οἱ ἐπὶ σωματικῆς ἐνιστίως αἱ λαμβάνονται, ὡς ὁ δίδωρκα, δίδωρκα, πείθωρκα, καὶ ἔτεροι· εἰσὶ δὲ οἱ οὐδέποτε ἐπὶ ἐνιστίως λαμβάνονται, ἀλλ' αἱ ἐπὶ παρρηλυθότος, ὡς ὁ πείθωρκα, πειθώρκα, καὶ ἔτεροι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἐνιστίως, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ παρρηλυθότος λαμβάνονται, ὡς ὁ πειθώρκα, εἶον πειθώρκα τίνα φίλον, ἢ ἀντὶ τοῦ ποιοῦμαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ἱποικεσθῆναι.

2. **ΠΕΙΡΑΝ,** προσεὼλὴν, ἐπιχείρησιν. πειρώμαι σου καλῶς, ἀντὶ τοῦ, διὰ πείρας σε καταλαμβάνω καλόν. καὶ, πειρώμαι τῆς γνώμης σου εἰ μὴ μεταβιβῶνται, ἀντὶ τοῦ, θίλω διὰ πείρας καταλαβῶν αὐτήν. καὶ, πειρώμαι βλάπτω σε, ἀντὶ τοῦ, ἐπιχειρῶ. ἀφ' ὧν πείρα, ἢν διδωσί τις τινί, ἢ λαμβάνει· καὶ ἡ προσεὼλή, καὶ ἐπιχείρησις, καθ' ὃ γίνεται ἑνταῦθα.

3. **ΕΠΙ ΣΚΗΝΑΙΣ,** παρὰ ταῖς σκηναῖς. σκηνή, ἡ πρόσκαιρος κατοικία, ἢν Ὀμηρὸς κλισίην λέγει, καὶ ἡ τῶν δραματούργων σκυῆ, ἤγουν τὰ προσωπεῖα, οἱ ἱμβάται, καὶ αἱ τοιαῦται σιτολαὶ, καὶ τᾶλλα. καὶ ἀπὸ τούτων σκηνή, πᾶσα ὑπόκρισις καὶ ὑπουλόγη.

4. **ΕΝΘΑ ΤΑΞΙΝ ΕΣΧΑΤΗΝ ΕΧΕΙ.** ταῦτα διὰ μέσου. **ΜΕΤΡΟΥΜΕΝΟΝ,** σιτοχαζόμενον. **ΝΕΟΧΑΡΑΧΘ'**, νεωστὶ κηχαρωμένον, ἢ σισημασμένον.

7. **ΕΥ ΔΕ Σ' ΕΚΦΕΡΕΙ.** καλῶς δὲ εἰς τέλος ἐξίγυι σε, ἢ βᾶσις ἀπὸ καινοῦ, ἤγουν πορεία, ὡς τις εὐέτθητος βᾶσις Λακωνικῆς κινᾷς.

10. **ΧΕΡΑΣ ΞΙΦΟΚΤΟΝΟΥΣ.** ὅσον κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἀνθρωπίνου, καὶ ἀνθρωποκτόνου, (ἀνθρωποκίονος γὰρ, τὸ περιπαρεξέχουσιν, ὃ

ὑπὸ ἀνδρώπου Φονεύεις· ἀνδρὸς πολεόντος δὲ, ὁ ἀνδρὸς πολεόντος Φονεύεις.) ξι-
φώλειος ὡφείλει εἶναι ὁ ὑπὸ ξίφους Φονεύεις· ξιφώλειος δὲ ὁ ξίφος Φο-
νεύεις, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. ἐνταῦθα δὲ ξιφώλειος λέγει χεῖρας, τὰς διὰ
ξίφους Φόνον ἐργασαμένας.

11. ΠΑΠΤΑΙΝΕΙΝ, ἀτενίζειν, ὄρῃν. ἀπὸ τοῦ ὅπῳ τὸ βλέπω γίνε-
ται παπταίνω ποιητικῶς, καὶ σημαίνει τὸ ἐπιτηδεύω, καὶ σιναχάζομαι, καὶ
πρὸς τὸ πῶς.

12. ΕΡΓΟΝ ΕΣΤΙΝ, χρεῖα ἐστίν. τὸ ἔργον τρία δηλοῦν, τὸ πρᾶγμα,
τὴν χρεῖαν, τὴν δυσκολίαν, ἥρουν τὴν ἐνόχλησιν. ΕΡΓΟΝ, ἡ πράξις,
καὶ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ χρεῖα, καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα. καὶ, ἔργον λι-
μοῦ ἐγνοέμεν, ἥρουν ἀγώνισμα, ἃ ὅ ἐν καὶ, πᾶρμερον λιμοῦ ἐγνοέμεν,
ἥρουν πᾶρμερον ἀγώνισμα, ὡς τοῦ λιμοῦ δηλονότι δεξιτέρω ὄντος, ἢ
κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπόλειπον. κατὰ τοῦτο λέγεται καὶ τὸ πρᾶγμα, καὶ
ἥρουν πᾶρμερον ἀνάλωμα.

17. ΩΣ ΤΥΡΗΝΙΚΗΣ. ὡς, ἀπὸ κοινοῦ φώνημα, δαλπιζος.

19. ΒΑΣΙΝ ΚΥΚΛΟΥΝΤ', περιερχόμενον.

22. ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΝΑΣ. περαινέειν, τὸ τελειοῦν, καὶ τὸ συντελεῖν.
ἐστὶν δὲ, ὅτι τὸ ἔχει περάνας ἐστὶ κατὰ συνθεσίν Αἰλικόν. λαμβάνεται δὲ
ἀντὶ τοῦ ἐπέραι, εἰς τὸ βῆμα δικασιμότητος τῆς μετοχῆς, τὸ ὅλον οὕτως·
ἐπὶ γὰρ τῆς νουτικῆς τῆς εἰρησάτης ἡμῶς πρᾶγμα ἄτοπον, τούτῳ
ἀπερσέθησαν. ΕΠΕΡ ΕΙΡΓΑΣΤΑΙ, τευτέστιν, εἰ πίπειται ταῦτα τὰ
ἔργα ὁ Αἴας, ὡς ἐδόθη φημι.

23. ΤΡΑΝΕΣ, φανερόν, σαφές. ΑΛΩΜΕΘΑ. ἀλῶμεν, τὸ πλανώ-
μεν, ἃ ὅ ἐν ἀλῆ, ἡ πλάνη, καὶ ἀλῶμεν, τὸ ἐν τινι χρεῖα γινόμενόν τινα
ἀπερσίν. καὶ ἀλῶμεν κόμη, ἡ ἀποκόμω καὶ πλανώμεν.

29. ΟΠΤΗΡ, κατὰσκοπος. ΝΕΟΡΡΑΝΤΩ, νεωρὶ ἱρίκτισμαίνω,
ὕπερ αἵματος δηλονότι. ΦΡΑΖΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἔφραζε. ΚΑΤ' ΙΧΝΟΣ
ΛΙΣΣΩ, κατὰ πόδας ἕλθω. ΣΗΜΑΙΝΟΜΑΙ, σιναχάζομαι, συμβάλλω.
ΕΚΠΕΠΑΝΓΜΑΙ, ἐξήπαμαι, θαυμαζώ.

33. ΟΤΟΥ. οἱ Αἴται ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικῷ ἄρθρου τῆς γενικῆς τῶν
ἐπικῶν τοῦ οὔ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικῷ τῆς δευτικῆς τοῦ φ', τὸ ὅπου
λέγουσι, καὶ τὸ ὅταν, συντιθέμεντες τὰ προτακτικὰ ἄρθρα τὸ τοῦ καὶ τὸ γὰρ
μετὰ τοῦ ὅ. τούτοις ἀκολουθήσαντες οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντι-
κῶν τοῦτο ποιοῦσι. λέγουσι γὰρ ὅταν, ἀντὶ τοῦ ὡν τῶν, ὁ μόνον καὶ
παρὰ βήτορι, καὶ ὅτις, ἀντὶ τοῦ οἷς τισιν. ἐπὶ δὲ τῶν αἰτιατικῶν οὐδέ-
ποτε τὸ τοσούτο γίνεσθαι, οὔτε παρὰ τοῖς Αἰταῖς, οὔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

34. ΚΑΙΡΟΝ, κατὰ καιρὸν, τουτίστιν ἡμέρας.

35. ΕΓΓΩΝ, ὅπως κήρυκος δηλονότι, καὶ ἔχληθες ξηρῶν αἰ ἐπρέξεν
ἐ Αἴας. ΤΗΣ ΣΗΣ ΚΥΝΗΓΙΑΙ, ἀντὶ τοῦ τῆς σῆς κυνηγίας.

40. ΠΡΟΣ ΤΙ, βλέπων, ἀφορῶν δηλονότι. πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀφο-
ρῶν ΗΙΞΕΝ, ἀντὶ τοῦ ἤϊξε, καὶ ἐκίνησεν οὕτω χεῖρα ΔΥΣΛΟΓΙΣΤΟΝ.
ἴσθι δὲ ἀντὶ ἐπιβλαμματος, ἀντὶ τοῦ δυσλογισίας. ὥσπερ ταχὺς ἦλθεν,
ἀντὶ τοῦ ταχέως.

42. ΤΙ ΔΗΤΑ. πῶς δὲ κατὰ τῶν ποιμνίων βερεῖται ἐποιήσας τήνδε
βάσιν; ΠΟΙΜΝΑΙΣ ΕΠΕΜΠΗΠΤΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ποίμναις, του-
τίστι κατὰ τῶν ποιμνίων· βάσιν ἐποιήσας ὥσπερ εἰπὼν· ὁ δὲ καὶ τὴν
υπόθεσιν αὐτοῦ θέλων δηλώσει, ἐμπέπει λέγει. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἔκλειψε
φόνον, καὶ τὸ, κυκλοῦντα βάσιν.

44. ΩΣ. συνυπακούεται τὸ οὕτως. ὁ δὲ ΚΑΙ αὐξήσιν ἔχει τῆς ὑπο-
θέσεως. τὸ πᾶν οὕτως· ἄρα καὶ αὐγὴ ἢ βουλὴ κατὰ τῶν Αργείων ἦν,
οὕτω μεγάλη δηλονότι οὕσα;

46. ΠΟΙΑΙΣΙ ΤΟΛΜΑΙΣ ΤΑΙΣΔΕ. ποῖαι εἰσὶν αἱ τόλμαι αὐταί,
αἷς ἕμμελλε τοῦτο ποιῆσαι; ὁμοιον τῷ, Τίνας ποθ' ἔθρως τάδε μοι θεο-
φτε; ἐρωτᾷ ὁ Οδυσσεύς, πῶς μόνος ὢν πρὸς πλῆθος ἰδύνατο μάχισθαι,
ἔγουν τίνας ἦσαν αἱ τόλμαι, αἷς ἰθάρρη, τί ἦν τὸ θράσος τῶν φρενῶν,
δὲ οὐ ἰθάρρη ποιῆται τοῦτο.

50. ΕΠΕΣΧΕ. ἐκώλυε τοῦ φόνου τὴν χεῖρα μηχανῶς ἐμύσων. ἐπέ-
χω, τὸ κωλύω· καὶ ἐπίχει ἢ οἰκία τοιοῦτον δικέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
κρατεῖ· καὶ ἐπίχει τις τοῦ διδασκάλου τᾶξιν.

51. ΕΓΩ ΣΦ' ΑΠΕΙΡΓΩ. ἔγουν ἐγὼ αὐτόν ἀπιῆξα ἀπὸ τῆς ἀνι-
κίστου χαρᾶς, ἐμπελευσά τοῖς νεοτοῖς αὐτοῦ ὁμματα γνώμας, ὑπολήψεις
δυσφόρους. εὐζορον, τὸ ἡλαφρὸν· δυσκόλον δὲ, τὸ δυσκόλως φερόμενον.
ἀπὸ τοῦ μὲν, εὐζόρως, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, παρ' Ἰπποκράτους· ἀπὸ τοῦ-
του δὲ, εὐκόλως φέρειν, ᾧ ἐναντίον τὸ δυσφόρως, ἔγουν δυσβασιλεύειας.
ἐνταῦθα δὲ ΔΥΣΦΟΡΟΥΣ ΓΝΩΜΑΣ λέγει, τὰς κακῶς φερόμενας, καὶ
μὴ εὐδοουμένας, ἔγουν περφόρους.

54. ΒΟΥΚΟΛΩΝ ΦΡΟΥΤΗΜΑΤΑ, βουκόλια, περιφραστικῶς. τὸ δὲ
πᾶν τῆς συντάξεως· σύμμικτα βουκόλια τῆς λαϊκῆς, τὰ ΑΔΑΣΤΑ, ἔγουν
τὰ ἀμίμητα.

55. ΕΚΕΙΡΕ. ἀντὶ τοῦ, κείρων ἐποίει φόνον πολλῶν κερσεφόρων
ζώων.

59. ΦΟΙΤΩΝΤ', ὀρμῶνται. Φυτῆν λήγεται τὸ ἐπὶ τι συγχῶς παρ-
ρεῖσθαι, καὶ τὸ μαινίσθαι.

62. ΣΥΝΔΗΣΑΣ. συνδιδῶ, τὸ ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας διτμεῖν.

63. ΚΟΜΙΖΕΤΑΙ. κομίζω, τὸ φέρω· κομίζομαι δὲ, τὸ λαμβάνω.

64. ΕΥΚΕΡΩΝ ΑΓΡΑΝ, ἤρουν εὐφρῶς ἔχουσιν ἐπὶ ταῖς κίρκει, τοιτέσι κερκασφόρον. καὶ εὐκέρως ταύρους, ὃ καλὰ κίρκατα ἔχων. ΑΙΚΙ-
ΖΕΤΑΙ, μασιζέει.

67. ΘΡΟΗΣ. θρωῶ, τὸ λέγω ποιντικῶς· καὶ θρωῶ, τὸ θρωεῶ, κοινῶς.

68. ΣΥΜΦΟΡΑΝ ΔΕΧΟΥ. τοιτέσι, μὴ ἰδὼν τὸν Αἴαντα, διῆξ συμ-
φορὰν οἰκίαν. ἤρουν βλίσπων αὐτὸν τοιῶνδε δικαίμεινον, μὴ λυπηθῆς ἐπ' αὐτῷ. ἄλλαι δὲ οὕτως ἐξηγῶνται· μὴ συμφορὰν δέχου τὸν αὐδρα, τοιτέσι μὴ οἰκθῆς παθεῖν τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ.

69. ΑΠΟΣΤΡΟΦΟΥΣ, εἰς τοῦπίσω ἐστραμμένους. ἀπὸστροφῶς ὀφθαλμοί, οἱ τοῦ μακρομένου, καὶ οἱ ἐπ' ἄλλο βλίσποντες, εἴτα κατ' ἄλλο δο-
κούντες βλίσπιν. ἀπὸστροφῶς δὲ, οἱ ὀπίσθιν ἐστραμμένοι.

ΕΓΩ ΓΑΡ. ἐγὼ γὰρ δεσφραμμένους ποιήσασθα τὰς αὐγὰς τῶν ὀμμά-
των αὐτοῦ, ἀπὸρῆξω θιλάσασθαι τὴν σὴν πρότοψιν.

72. ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑ. εὐθύνω, τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, καὶ κενθρῶ, καὶ τὸ κολλάζω. καὶ ἀπειθύνω ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως. καὶ τὸ ΠΡΟΣΜΟ-
ΛΕΙΝ οὐκ ἀπὸ τοῦ μόλεω, μολῶ γίνεται· ἀχρηστὸν γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μόλω.

75. ΟΥ ΣΙΓ' ΑΝΕΞΗ. σίγη, ἔημα, ἀντὶ τοῦ σιωπᾶ· καὶ σίγη, ἐπιστήμη ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς, ὅπως ἔχει βραχυῖαν τὴν λήγουσαν.

77. ΠΡΟΣΘΕΝ ΟΥΚ ΑΝΗΡ. πρότερον μὲν οὐκ ἦν οὗτος ἐκείνος ὅς ἐστι καὶ τανῦν;

78. καὶ, αὐτός ἐκείνός ἐστιν· ἀλλ' ὅμως ἐχέρος ἦν ἐμοὶ καὶ πρότερον, καὶ τανῦν ἔτι μᾶλλον ἐχέρος ἐστὶ μοι.

81. ΟΚΝΕΙΣ. ὀκνῶ, τὸ φοβεῖσθαι, καὶ τὸ βλάθυμῶ.

88. ΤΥΧΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ εἶναι. τὸ τυχεῖν καὶ τὸ τυχεῖσθαι μετὰ με-
ταχῆς τάσσονται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ τύχην. ἰδίον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων εἰς τὸ ἔημα τῆς μεταχῆς αἰὶ συνάγεται ὁ λόγος· εἶον, ἔτυχεν ποίητας, ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, καὶ, ἔτυχεν ἀναλώτας, ἀντὶ τοῦ κατανάλωσε. ἰταυῖα δὲ, ἥθησαν ἂν εἶναι ἐκείος.

90. ΒΑΙΟΝ, τὸ μικρὸν. λίγαι δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ εὐδέν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως· τί οὐδ' ὅλως ἐντρίψῃ, ἤγουν ἐπισφίριζῃ οὕτως, ἰμοῦ ὀλονότι, τῆς συμμάχου;

96. Κ' ΟΥΚ ΑΠΑΡΝΟΥΜΑΙ ΤΟ ΜΗ. ὦσθαι ἐπεῖν, οὐ λίγω τὸ οὐχί. ἐπεὶ δὲ ἀρνεῖται ἔχει τὸ οὐχί, λίγω τὸ ἀρνεῖμαι, εἰς ἀρνεύμενος λίγω. τοῦτο δὲ σύγκρισις καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς.

98. ΑΤΙΜΑΣΟΥΣ', καταφρονήσουσι. ἀτιμάζω, τὸ καταφρονῶ· ἀτιμῶ δὲ, τὸ ἄτιμον ποῶ.

100. ΤΑΜ', τὰ ἀνέκοντα ἰμοὶ ἀφαιρέσθωσαν ὅπλα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀφαιρέσθωσαν τὸ ἀφαιρέσθων κατὰ συγκατάν, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ λέγεσθωσαν, τὸ λεγόντων, καὶ ὅτι τῆς ἀκολουθίας ταύτης.

102. ΠΟΥ ΣΟΙ ΤΥΧΗΣ. ἐν ποίῳ μέρει τῆς τύχης, ἤγουν ἐν ποίῳ τύχῃ ἐτάχθη ὑπὸ σοῦ;

103. ΤΟ'ΥΠΕΤΡΙΠΤΟΝ ΚΙΝΑΔΟΣ. τὸ ἐπίτρεπτον κίναδος ὡς ἐπίθιτον λαμβάνεται, ἤγουν τὸ παυνόργον καὶ ἐπιτρεπὸς ἄξιον θύριον.

104. ΕΓΩΓ' ΟΔΥΣΣΕΑ. εἰ Ἀττικοὶ ἐν τοῖς λόγοις τοῖς δευτέροις ἀποκρίσιως διὰ τοῦ ναὶ, λίγουσι τὸ ΕΓΩΓΕ, ἢ ΜΑΛΙΣΤΑ, ἢ τοιοῦτόν τι, καὶ ἀρκοῦνται τούτοις. ἐν οἷς δὲ τὸ οὐχ ἀρμόζει ἐν τῇ ἀποκρίσει, λίγουσι τὸ ΜΑ ἀπωμοσικόν, καὶ ἀρκοῦνται τούτῳ.

ΕΝΣΤΑΤΗΝ, τὸν ἐχθρὸν, τὸν ἀντίπαλον, τὸν ἐμπαδὸν σοι ἐσθίμενον.

108. ΠΡΟΣ ΚΙΟΝ'. πρὸς τῷ κίονι τοῦ δώματος. ὁ κίων ἀρσενικῶς· παρὰ δὲ τοῖς Ἰωσὶν ἡ κίων θηλυκῶς. καὶ πολλὰ ἔτι καὶ ἀρσενικῶς γραφόμενα, θηλυκῶς οὕτοι προφέρουσι.

109. ΤΙ ΔΗΤΑ ΤΟΝ ΔΥΣΤΗΝΟΝ ΕΡΓΑΣΗ ΚΑΚΟΝ. ταῦτα διὰ μίσου. ἐκκόπτει γὰρ ἡ Αθήνα τὸν Αἰάντα τοῦ λόγου. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ἴως ἂν θεοὶς πρότερον πρὸς τὸν κίονα τοῦ ἱερίου τῆς σίτης, μαστίγῃ Φοινικίδις τὰ νῶτα θάγῃ. ἐργάζομαι σε κακὸν μετὰ δύο αἰτιατικῶν, καὶ ποιῶ σε κακόν· καὶ μετὰ ἐπιρρήματος, ποιῶ σε κακῶς, καὶ ἐργάζομαι σε κακῶς.

111. ΩΔΕ Γ' ΑΙΚΤΕΗ, τοιῷδε τρόπῳ μαστίγῃς.

112. ΧΑΙΡΕΙΝ ΑΘΑΝΑ. ἐγὼ σοι ἰφίεμαι, ὦ Αθάνα, χαίρειν κατὰ τὰ ἄλλα, ὅσα με καλεῖς· κατὰ τοῦτο δὲ μόνον οὐχ ὑπακούσομαι σοι. κατὰ τὰ μὲν ἄλλα ὑπέκω σοι, ὥστε χαίρειν, ἀντὶ τοῦ ἵνα χαίρῃς. ἰφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἰφίεμαι, τὸ ἐντίλλομαι, ποιητικῶς, ἀφ' οὗ ἰφίτη, ἢ ἰντολή. ἰφίεμαι χαίρειν σε, ἀντὶ τοῦ εὐνοῶ σοι, καὶ ὑπέκω σοι. σύμβολον γὰρ ἡ προσπαγέρεσις τῆς εὐνοίας.

115. ΦΕΙΔΟΥ ΜΗΔΕΝ. μηδὲν ἐς Φεῖδου ἀπὸ πάντων ὧν ἔνευς. ἢ καὶ οὕτως· χερὶ τῇ εἴ χερὶ, μηδὲ μὴ Φεῖδου, καὶ ἀκριβοῦς τῶν ἔργων ὡς περ ἔνευς.

116. ΧΩΡΩ, πορεύομαι, χωρεῖν, καὶ τὸ δέχισθαι, εἶον, χωρεῖ τὸ ἀγγεῖον τοσοῦτον ὕδωρ.

117. ΠΑΡΕΣΤΑΝΑΙ. παρίστανται δούλος δισπότῃ, καὶ παρίσταται τις τινὶ, ἀντὶ τοῦ συμμικχῆν, ἀφ' οὗ παραστήτης. παρίσταται δὲ ὁ ἔμπροσθεν ἐπιδέμενος καὶ βοηθῶν τῷ ἐπιστῇν, ἀφ' οὗ προστάτης.

119. ΠΡΟΝΟΥΣΤΕΡΟΣ. ἀπὸ τοῦ εἶς μορίου καὶ τοῦ νοῦς, γίνεταί εὔνοος· καὶ ἀπὸ τῆς ἐν καὶ τοῦ νοῦς, ἔνοους, ὁ Φερίνομος, ἢ ὁ ἔχων νοῦν· καὶ ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ νοῦς, ἄνοος, ὁ ἀνόητος, ἢ ὁ μὴ ὅλως ἔχων νοῦν. ἀπὸ δὲ τῆς πρὸ καὶ τοῦ νοῦς, πρόνοος ἀρχιτέκτον, ἀφ' οὗ προνοούσιμος, συντεκτονικόν, ὁ μάλλον προνοούμενος, ἢ ὁ προνοητικώτερος.

122. τὸ ΕΜΠΗΣ καὶ τὸ ΚΑΙΠΕΡ σύνδεσμοί εἰσιν ἐκνενιωματοῖοι, καὶ λαμβάνονται ἑνταῦθα ἐκ παραλλήλου. ὁμοίως καὶ τὸ ΟΤΙ, καὶ τὸ ΟΥΝΕΚΑ σύνδεσμοί εἰσιν αἰτιολογικοί, καὶ λαμβάνονται ἑνταῦθα ἐκ παραλλήλου. ΕΥΤΚΑΤΕΖΕΥΚΤΑΙ, συνιζύχθη. ἀπὸ τῶν ἐν ἐνὶ ζυγῷ ζώων.

126. ΕΙΔΩΛΑ, τὰ φαινόμενα ἐν τῷ αἵρι φαντάσματα ὥς περ ἅμα τῷ φαντασῶν ἀφαιρῶνται, αἵματα ὄντα καὶ ἀδιδόκα.

127. ΤΗΡΚΟΠΟΝ. ἤγουν ὑπέρκοπον. ἀφῆλε δὲ τὸ μ διὰ τὸ μέτρον. ὑπερβιβάζον.

129. ΜΗΔ' ΟΥΚΟΝ ΑΡΗΙΣ, ἀντὶ τοῦ μὴ δὲ ἱππεύῃς. ὅσος δηλοῖ δύο, τὴν ἱππεριν, ἤγουν ὑπερβιβάζον, καὶ τὸ βέρος.

130. ΒΡΙΘΕΙΣ. τὸ βριθῶ κοινῶς τὸ βαροῦμαι σημαίνει· ἑνταῦθα δὲ, ὑπερβίχεις.

131. ΗΜΕΡΑ, μία δηλονότι. ΚΑΙΝΕΙ, κατάρχει, κάμπτει ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, καὶ ἀνάγει. ΤΟΥΣ ΔΕ ΣΩΦΡΟΝΑΣ. τοὺς τὴν ἀρετὴν μετακτινιζομένους (τὸ σωφρονεῖν γὰρ ἐπὶ πάσης ἀρετῆς λέγεται.) οἱ θεοὶ φιλοῦσι, καὶ εἰσὶν αἰκλινεῖς δηλονότι, καὶ βέλτεροι. λέγεται εὖν τὸ σωφρονεῖν, ὡς εἵπομεν, ἐπὶ πάσης ἀρετῆς, ἐπὶ τὸ σωφρονεῖν ἐκνενίον ἐπὶ τῷ μαίνεσθαι. τὸ μαίνεσθαι δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀμίτρος χρημάτων ἐξάνταν, καὶ ἐπὶ τῶν φιλοδόξων καὶ φιλοδόνων· ὥς τε τὸ σωφρονεῖν οὐ τῷ φιλοδοτεῖν μόνον ἐστὶν ἐκνενίον, ἀλλὰ καὶ τῷ φιλοδοτεῖν καὶ τῷ φιλοχρηματεῖν. τὸ δὲ τούτοις ἐκνενίον, ἐφ' ὧς πᾶσα κακία παρίστανται, ἐπὶ πάσης ἀρετῆς οἰκείως αὖν λίσσεται.

136. ΕΥ ΠΡΑΣΣΟΝΤ'. καλῶς διακρίμενον. πρῶτον γὰρ, τὸ διακρί-
μαι, καὶ τὸ ἐπιγνῶ.

139 ΠΕΦΟΒΗΜΑΙ, φοβῶμαι. τὸ σχῆμα ἀλλοίωσις κατὰ χρόνον,
ὃ καὶ ἀντιφθέγγεται καλεῖται. ΟΜΜΑ ΠΕΛΕΙΑΣ, ἦσαν ὡς περιστέραι.
περίφρετες, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἵφ' αἷς μέλισσαι δίκοντο ἢ διελία.

141. ΤΗΣ ΝΥΝ ΦΘΙΜΕΝΗΣ, ἐπὶ τῆς ἀρτίως παρελθούσης νυκτός.
ΘΟΥΡΥΟΙ, τετρακῆ. ΔΥΣΚΛΕΙΑΙ, κακῇ φύσει. ΤΟΝ ΙΠΠΟΜΑΝΗ,
τὸν ἵππου χαίροντα. ἦσαν ἱπποκρίαι. λαίμων, ὃ ἔδωκε καταβύτου τό-
πος· ἀπὸ τοῦ λιπῶ, ἀφ' οὗ καὶ λιδοῖον. λαίμονα δὲ, ἢ ἐν τῷ λαι-
μῷ χλόν.

148. ΨΙΘΡΟΥΣ, κρυφίως, ἥρμα λεγόμενους.

155. ΑΜΑΡΤΟΙ, ἀμάρταν, τὸ ἀμάρταν ποῖω, ἀμειγαδῶτως·
ἀμάρταν δὲ, τὸ ἀπαυχεῖσθαι, μετὰδρατικῶς, καὶ συντάσσεται γινικῇ.

157. Φόβος, νότικα ψυχῆς ἀνθρωπίνης, καὶ ἐξόν ψυχῆν, ἢ ἀν-
καταλῶν, ἔσπερ ἰδὲ τὸν σίδηρον. καὶ Φόβος, ὃ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς
τῶν ἐπικυλίων εὐπρεχίαις. ἀλλότριον δὲ τῶν σπουδαίων, τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ
ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπρεχίαις. ὅσον δὲ ἴσθι κακὸν ὁ Φόβος, καὶ ἰάμ-
βος γὰρ ἰάλλεται·

τὸ δεύτερον δὲ τοῦ Φόβου γράμμα ἕξας,

εὐρίας ἐν αὐτῷ τὸν φόβον γινεσκαμένον.

159. ΣΦΑΛΕΡΟΝ. ἐκτετατὴς Φυλακὴ πόλιος ὑπάρχουσα.

164. ΥΠΟ ΤΟΙΟΥΤΩΝ. τοιοῦτοι αἰῶνες θεωροῦνται κατὰ σοῦ, λοιδο-
ροῦσί σε.

169. αἰγυπῖος, εἶδος αἰγῶ, ὃν φατιν ἐν μεθέρῃ εἶναι αἰγῶ καὶ γυ-
πῶς, αἱ καὶ τὸ ὄνομα μετατρέψ.

173. Ω ΜΕΓΑΛΑ — ΕΜΑΣ. διὰ μετου οἱ δύο πλῆρεις εἵναι. τὸ δὲ
ἰξῆ· ἢ ῥα σε Αργεῖας ἄρμυτι παυδόμενος ἐπὶ βούς. τὸ πᾶν τοιούτον
ἐστίν· ὅπως δὴ ἡ Αργεῖας τοῦ Διός, θυγάτηρ ἐπλανότι, παυδόμενῃ σε
ἐπὶ τὰς παυδόμενος βούς τὰς αἰγυπῖας, ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης ἀμάρτη,
καὶ ἀρχαρίστον, καὶ ἀθυσίαστον, ἢ ψευδείστα, ἦσαν μὲ τυχεῖσιν ἐν ταῖς
θάραις καὶ κέρδεσι τῶν ἐδόξων σκύλων, ἢ ἐν ταῖς ἐλαφροδολίαις, ἦσαν
μὲ μετρίχοντα θυσιῶν ἐκ τῶν γινεσμένων ἐλαφροδολῶν, ἢ ὁ χαλκισθάριξ
Αρης, ποῖαν μουζὴν ἔχων κατὰ σοῦ ἔνικα κοινῆς συμπαχίας, ἀπιδόκει
σοι βλάδων νυκτερινῆς μηχαναῖς. οὐ γὰρ οἶκεδεν ἔδω ἐπὶ τὰ ἀρτίτερα.

183. ΦΡΕΝΟΘΕΝ, ἦσαν οἶκεδεν, ἀπὸ αἰαίας γνώσεως. ΑΡΙΣΤΕ-
ΡΑ, ἄτοπα, καὶ ἀπρεπῆ, μαρὰ.

185. ΕΝ ΠΟΙΜΝΑΙΣ ΠΗΤΝΩΝ, ἐμπόλων, ἐπιτιθέμενος ταῖς ποίμναις. τὸ δὲ πητῶν ἔμφατον ἔχει καταφοράς.

186. τὸ δὲ ΗΚΟΙ, ἀντὶ τοῦ ἤλθεν ἄν.

188. ΥΠΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ, ὑποσπεύραντες. ΚΛΕΠΤΟΥΣΙ, λανθάνουσι. ἤρουν εἰ δολίως καὶ λάθρα σπείρουσι λόγους Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος, ἢ ὁ τῆς γενεᾶς τῶν Σιτυφιδῶν τῆς αἰώτου, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Φαύλης, τῆς ἐξώλους, ἤρουν ὁ Οὐπτεῦς.

194. ΑΝΑ, ἀνάστηθι. ΑΓΩΝΙΩΙ ΣΧΟΛΑΙ, ἀγωνίῳ ἐμποιοῦσθ' ἀνέσει· ΑΤΑΝ ΟΥΡΑΝΙΑΝ ΦΛΕΓΩΝ, εἰς οὐράνιον ὕψος ἀνάπλων τὴν βλάβην.

197. ΕΧΘΡΩΝ Δ' ΥΒΡΙΣ, ἡ κατὰ σοῦ φήμη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν λεγόμενη. ΚΑΓΧΑΖΟΝΤΩΝ, ἐπιγελῶντων, βλασφημούντων. ΑΧΟΣ, λύπη.

201. ΑΡΩΓΟΙ, ἐπιμεληταί. ΧΘΟΝΙΩΝ, αὐτεχθόνων. ΕΡΕΧΘΕΙΔΑΝ, τοῦτ' ἐστὶ τῶν Ἀθηναίων. Ερεχθεῖδαι δὲ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Ερεχθίδος. ΣΤΟΝΑΧΑΣ, σιναγκμούς. ΚΗΔΟΜΕΝΟΙ, φροντίζοντες. ΩΜΟΚΡΑΤΗΣ, ὁ ἐν τοῖς ὤμοις κράτος ἔχων. ΘΟΛΕΡΩ, τεθλασμένω.

208. ΤΙ Δ' ΕΝΗΛΑΑΚΤΑΙ. κατὰ τί βάρος ἐνῆλλακται ἥδε νῦν τῆς ἡμέρας· ΛΕΧΟΣ ΔΟΥΡΙΑΛΩΤΟΝ, γυναῖκα αἰχμηλάτου. ΣΤΕΡΕΑΣ, ἀγαπήσας. ΑΝΕΧΕΙ, τιμᾷ. ΘΟΥΡΙΟΣ, ὁ ὀρμητικὸς· Θούριον δὲ οὐδέτερος, πόλις, ἡ καὶ Σύδρις. ΑΙΔΡΙΣ, ἀγνωστὰ, μὴ εἰδυῖα. ὥτ' ἀκριβῶς ἂν εἴποις, τὸ πᾶν εἰδυῖα.

214. ΑΡΡΗΤΟΝ, τὸ μὴ δυνατόν ῥηθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. ΜΑΝΙΑΙ ΑΛΟΥΣ, ὑπὸ μανίας κρατηθεῖς. ΝΥΚΤΕΡΟΣ, ἀντὶ τοῦ νύκτωρ. ὅμοιον τῷ, ἤτοιχα θάττουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡτόχως. ΑΠΕΛΩΒΗΘΗ, ἐφύρετο παχθεῖ. ἐνυβρίστη, καὶ λωδῆτὸς γέγονε. ΧΕΙΡΟΔΑΙΚΤΑ, χειρὶ κατὰ τὴν μὴμῖνα. ΑΙΜΟΒΑΦΗ, ὑφ' αἵματος βεβαμμένη, ἢ ἐκείνος ἐσφάγισται.

222. ΑΝΔΡΟΣ ΑΓΓΕΛΙΑΝ. ἀγγελία τινὸς λέγεται, ἢ ἂν ἀγγελίη τις ὑπ' ἐκείνου πεμφθεῖς, καὶ ἢν εἴπῃ τις περὶ ἐκείνου, εὐχ' ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταθείς. ΑΙΘΟΠΟΣ, διαπύρου. ΑΤΛΑΤΟΝ, ἀνυπομόνετον, ἀδύρητον. Ο ΜΕΓΑΣ ΜΥΘΟΣ, ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα εἰρη. ΤΟ ΠΡΟΣΕΡΠΟΝ, τὸ ἀκόλουθον, τὸ ἐπόμενον. ΠΕΡΙΦΑΝΤΟΣ, φανερός. ΘΑΝΕΙΤΑΙ ΠΑΡΑΠΑΝΚΤΩΙ ΧΕΡΙ, ἤρουν διὰ τῆς αὐτοῦ ἰδίας χειρὸς τῆς μανικῆς. ἐμπληκτός, καὶ ἀπόπληκτος, καὶ παραπλήξ ταύτον.

235. ΩΝ ΤΑ ΜΕΝ ΕΙΣΩ. μὴ ξενισθῆς, εἰ πρὸς τὸ ΠΟΙΜΝΗΝ, ἑνὸν ὄν, ΤΑ ΜΕΝ καὶ ΤΑ ΔΕ ἀποδιώσιν. ὥσπερ γὰρ λέγομεν, αἰτίαν ἰπᾶναι ὁ δῖος τῷ δαίει, τὰ μὲν ὡς περὶδῶν, τὰ δὲ ὡς συκοφαντῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεσθαι καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα εὐρήσεις πατακχῶ. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τις τῶν λογοποιῶν λέγων οὕτω· καὶ ξημίας, τῆς μὲν ἀπὸ τοῦ τῆν χεῖρα ἀργεῖν, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κκχιξίας. ἄλλως τε καὶ ΠΟΙΜΝΗΝ εἶπεν, ὃ ἐστὶν εἶδος περιλαμπρῶν, καὶ πάλιν ἐν τῇ διακρίσει, τὸ ΩΝ προστίθει, δεικνύς ὅτι ἡ ποίμνη πλῆθος ἀνθρώπων, ὥσπερ γένος τῶν ὑστέρων. ἴλεγει δὲ καὶ ὁ Λιδανίος περὶ κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο· Εἰ φίλῳ τῷ μὲν χαμνοῦμαι, τὸν δὲ προσλήλωμαι. ΔΙΧ' ΑΝΕΡΡΗΓΝΥ. διχα ἀντὶ τοῦ χωρῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς δύο μοίρας. ΑΡΓΙΠΟΔΑΣ, ταχύποδος, ἢ λευκόποδος. ΑΝΕΛΩΝ, ἀνελόμενος, βεβήλας. ΓΑΩΣΣΑΝ ΑΚΡΑΝ, τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης. ὅμοιον τῷ, μίσος κατήχη, ἀντὶ τοῦ κατὰ μίσον. ΡΙΠΤΕΙ. βίπτειν, τὸ ἀπλῶς βίπτειν. βίπτειν δὲ, τὸ μετὰ σφοδρότητος. ΡΥΤΗΡΑ, τὸ κοινῶς λαοκαταπιπρὸν. βυτῆς κυρίας οἱ λῶροι τοῦ χαλινῶ, οἷς τοὺς ἵππους χερεὶ κατήχουσιν οἱ ἰππεύοντες. ΛΙΓΥΡΑΙ, λιγυρὸν ἤχον ἀπογελευτή. ΔΕΝΝΑΖΩΝ. μετὰ δεισιπαιδείας λέγων, ἀπὸ τοῦ δεινός. βλασφημῶν.

245. ΩΡΑ ΤΙΝ' ΗΔΗ. καιρός ἐστὶν ἤδη τινὰ, τουτέστιν ἱκανὸν ἡμῶν, κρυψάμενον καλύμματα τὴν κεφαλὴν, ἀρίτεια κλοπῇ διὰ τῶν ποδῶν, ἤγουν φεύγειν διὰ ξηρῶς· ἢ ἐξόμενον κατὰ τὸν ταχὺν ζυγὸν τῆς κωπηλασίας, μιθιῶμαι ἱαυλόν, καὶ ἀπολύται διὰ νηὸς ποντοπόρου. ΖΥΓΟΝ ΕΖΟΜΕΝΟΝ. μὴ λάθῃς εἰς τὸ ΖΥΓΟΝ ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ' οὕτω λέγει· ἐξόμενον ζυγόν. καθιῆσθαι γὰρ καθιῶμαι φημὶν. ζυγός, ἐνθα καθήμηναι κωπηλατοῦσι. ΠΟΝΤΟΠΟΡΩ ΝΑΙ ΜΕΘΕΙΝΑΙ, διὰ ποντοπόρου νηὸς εἰς θαλάσσιαν ἀφειῶμαι ἱαυλόν. ΑΙΘΟΛΕΥΣΤΟΝ ΑΡΗ, λιδοέλεστον φόνον.

256. ἀπὸ ληπτός, καὶ κατὰ συκοπὴν ἀπλυστός, ἢ ἀπληγικός, τουτέστι κακὴ, ἢ μὴ παρὰ χωροῦσθαι πλησιάζειν αὐτῇ.

257. ΟΥΚ ΕΤΙ ἔχει δηλονότι αὐτὸν κακὴ μοῖρα. ἔλκει γὰρ ὥσπερ ὀξύς νότος ὀρμήσας χωρὶς ἀπὸ κρηνῆς. ΠΑΡΑΠΡΑΞΑΝΤΟΣ, παρὰ πλῆθος παθόντος. ΥΠΟΤΕΙΝΕΙ, αἶρει, ἐγείρει, ὑποβάλλει. ἐξίτευσεν, ἀντὶ τοῦ ἐξηπλήρωσεν. ὑπέτευσεν, ἀντὶ τοῦ κάτωθεν εἰς ὕψος ἔτευσεν. διακρίνεσθαι δὲ, τὸ διωτρυμίζεσθαι.

263. εἰ πίπκῃται ὁ Αἴας τῆς μανίας, κομιδῇ νομίζω εὐτυχῆσειν. ἀφανοὺς γὰρ ὄντος τοῦ κακοῦ εὐδαιμία φροσῆς.

265. ΑΙΡΕΣΙΝ, πρόκρισιν. ΑΝΙΩΝ. ἀνῶ τινα, τὸ κακῶς πειῶ

αὐτόν. καὶ ἀνῶ τινα, ὅταν κακῶς ἔχω, ὁ δὲ συναλγῇ τῷ ἡμῶ πά-
θει, καὶθὲ λίγεται ἰσταῦθα. Η ΚΟΙΝΟΣ. ἀντὶ τοῦ, κοινῇ λυπηθεῖται
ἐν φίλοις κοινῇ λυπουμένοις, ταυτίσιν ὁμαῦ τῆς φίλοις λυπηθεῖται.

268. ΤΟ ΤΟΙ ΔΙΠΛΑΖΟΝ, ταυτίσιν τὸ λυπεῖν καὶ τὸ λυπηθεῖναι,
μείζον κακόν, δηλονότι τοῦ ἀπλοῦ.

269. ΗΜΕΙΣ. τοῦτο λίγει ἡ Τίκμησκα, ὡς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ
Αἴαντος. ΑΤΩΜΕΣΘΑ, βλαπτόμεθα.

273. ΦΡΟΝΟΥΝΤΑΣ, σωφρονοῦντας. ΑΝΕΠΝΕΥΣΕ, ἄνισεν ἴσχη.
ΑΥΠΗ, ΕΛΗΛΑΤΑΙ, ἱλαύνεται ὑπὸ λύπης. ΗΜΕΙΣ Θ' ΟΜΟΙΩΣ
ἱλαυνόμεθα κακῇ λύπῃ.

278. συνομιλογῶ σοι, καὶ φεβύμαι μὴ τις ἔλθῃ ἐκ θιοῦ πληγῇ.
πῶς γὰρ, ἐπεὶ πεπαιγμένος ὁ Αἴας τῆς μακρίας μηδὲν τι μᾶλλον εὐφραίνει-
ται, ἢ ὅτε ἦν μαινόμενος, ἀλλ' ἔτι ἐν μεγάλῃ λύπῃ διαίγει;

283. ΣΥΝΑΛΓΟΥΣΙΝ ΤΥΧΑΣ, συναχθεμένους κατὰ τὰς δυστυχίας.

285. ΑΚΡΑΣ ΝΙΚΤΟΣ. ἐπὶ τῆς ἄκρας νυκτός, ταυτίσιν κατὰ τὸ
ἄκρον τῆς νυκτός. ΗΙΘΟΝ, ἀντὶ τοῦ ἡθούλο, ἴφαινον. ΑΜΦΗΚΕΣ. ἀμ-
φοτέρωθεν ἠκονημένοι λαβῶν ξίφος, ἐξήντι ἐξιλιούσις βαδίζειν ματαίως. ἔξο-
δος, ἡ ἐξιλιούσις· ἐκφορὰ δὲ ἐπὶ νεκρῶ.

288. ΕΠΙΠΑΗΣΩ ΚΑΙ ΛΕΓΩ, ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξα, ἐπετίμησα
καὶ ἔλεξα.

292. ΒΑΙΑ, ὀλίγα. ΤΜΝΟΥΜΕΝΑ, ἀθόμενα. ΚΟΣΜΟΝ, καλ-
λωπισμένον.

294. ΜΑΘΟΥΣΑ, ἀκούσκα.

296. ΣΥΝΔΕΤΟΥΣ, πύδας καὶ χιῶρας διδισκημένους. ΗΥΧΕΝΙΖΕ,
ἐλκιστόμαι, τὸν τράχηλον ἀπικοπτεῖν. ΑΝΩ ΤΡΕΠΩΝ, ἀνατρέπων,
ἤρουν ὑπὲρ τινος. ΚΑΙ'ΡΡΑΧΙΖΕ, καὶ εὐραχίζει. ΗΚΙΖΕΘ', ἡμείσθιζε.
ΕΝ ΠΟΙΜΝΑΙΣ ΠΙΤΝΩΝ, ἀντὶ τοῦ, ἐμπιπνῶν ταῖς ποίμναις, ἐπι-
τιθίμινος.

301. ΤΠΑΙΞΑΣ, κρυφίως ὁρμήσας. ΑΝΕΣΠΑ, σφοδρῶς, μετὰ βίας
καὶ διανοηθείας ἀνέπειμι. ΕΚΤΙΣΑΙΤ', ἀπίλασιν.

306. ΕΜΦΡΩΝ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ, ἐν καταστάσει φρονήσεως ἡήετο.
ΜΟΛΙΣ ΣΥΝ ΧΡΟΝΩ, σὺν βίᾳ, βραδίως. ΠΩΣ, κατὰ τινα τρόπον.

308. ΕΡΕΙΠΙΟΙΣ, πτώμασι. ΕΡΕΙΦΘΕΙΣ, πεσών.

310. ΑΠΡΙΞ, ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπιφυκτότως, ὃ
εὖχ' οἶόν τι πέισαι διὰ σύμφυτον.

ΑΠΡΙΞ ΟΝΤΕΙ, τὸ διὰ τῶν ὀνύχων σπείρως κρεταῖν, καὶ μὴ ἀπολύειν.

311. ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΕΝ. κατὰ μὲν τὸν πλείστον χρόνον ἐκάθρετο ἄφωνος.

313. ΕΙ ΜΗ ΦΑΝΟΙΗΝ, εἰ μὴ δείξωμαι, ἐξήτοιμα.

319. ΒΑΡΥΨΥΧΟΥ. οἱ λέγοντες τὸ βαρυψύχου ἀντὶ τοῦ γενναίου, καὶ διὰ τοῦτο προσβιβάζοντες τὸ οὐ, τὰλαθῆς ἐγκνέκασται. βαρυψύχος γὰρ, ὁ βαρύνει καὶ λιθώνει καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχὴν, ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ἐρημικὴν καὶ πρόθυμον.

320. ΕΞΗΓΕΙΤ' ΕΧΕΙΝ, ἡμάνειεν εἶναι. ἦρουν τοὺς τοιούτους γόους αἰεὶ ποτε ἡμάνειεν εἶναι, ἰδίους δηλονότι, ἀνδρὲς κακῶ καὶ βαρυψύχου.

321. ΑΨΟΦΗΤΟΣ ΟΞΕΩΝ ΚΩΚΥΜΑΤΩΝ, ἦρουν ὑψιπλῶν. ἔμειον τῷ, (Ηλ. κ. 36.) ἄσκειον ἀσπίδος τε καὶ σφραγῶ. τὸ ἐξῆς ἐπὶ μὲν Φωνῆς ἔχει ἐκνέστιν τὸ βαρύνει ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῦ καὶ ξείρους, τὸ ἀμείνω ἐπὶ δὲ χυμῶν, τὸ γλυκύ. — ΒΡΥΧΩΜΕΝΟΣ. ἐπὶ τῆς Φωνῆς τῶν λεόντων κυρίως λέγεται.

326. ΔΡΑΣΕΙΩΝ, ἀντὶ τοῦ θύλων καὶ μέλλων ποιῆται. τὸ γὰρ δρασεῖω, τυφείω, πολυμητεῖω, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπὸ ἐνιστώτων καὶ μέλλοντων τινῶν ἄλλων ἡμετέων παράγονται. ἐκ μὲν τοῦ δράσω μέλλοντος, τὸ δρασεῖω. καὶ ἐκ τοῦ τυφῶ, τὸ τυφείω. καὶ ἐκ τοῦ πολυμήτω, τὸ πολυμητεῖω. ἐκ δὲ τοῦ χρεῶ ἐνιστώτος, τὸ χρεῖω καὶ ἐκ τοῦ κίχω, τὸ κίχρω. καλεῖνται δὲ ἱερειδικά, καὶ σημασίαν ἔχουσιν αἰεὶ μέλλοντος.

328. ΕΣΤΑΛΗΝ, ἱπορύθην.

334. ΜΑΛΛΟΝ, ἀλλοῦ δηλονότι. ΘΩΥΣΣΕΙ, βοῶ.

342. ΤΕΤΚΡΟΝ ΚΑΛΩ. εἰπὼν ΠΑΙ ΠΑΙ, μετακίπτει εἰς ζήτησιν τοῦ Τεύκρου, ὑπ' ἀμνηστικῆς, ὥσπερ ἐπιλαχθέντος ἐκείνου. Η ΤΟΝ ΕΙΣΑΕΙ. ἦρουν κατὰ τὸν ἐξῆς χρόνον πάντα. τὸ αἰεὶ λέγεται ἐπὶ ἐνιστώτος, καὶ παρελθούτος, καὶ μέλλοντος· τὸ δὲ εἰσαεῖ, ἐπὶ μέλλοντος αἰεὶ. ΛΕΗΛΑΤΗΣΕΙ, λείαν ἱλάσσει, λαφυραγαγήσει, λησύνει, πορδῆσει, ἀρπάσει.

350. ΟΡΘΩ ΝΟΜΩ, ἐρθίεσθαι, ὥσπερ εἴ τις εἴποι, ἐν εὐθείᾳ εὐάμῃ, ἦρουν εὐθύτητα. νόμος ἐστὶν ἔγγραφος συνθήκη· συνθήκη δὲ, ὁ ἔγγραφος νόμος.

351. ΙΔΕΣΘΕ. σκοπήεσθε ὅπως κῶμα περιέβρομον ὑπὸ μηχανῆς Φονικῆς ΚΥΚΑΕΙΤΑΙ, ἦρουν παντίζεσθαι ἀρετῇ. κυκλῶν κυκλῶ, τὸ σίρῃω· κυκλῶ δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω.

354. ΜΑΡΤΥΡΕΙΝ. κηρύττορες ἐσὶ μαρτυρὲς κακῶν. μέγας δὲ καὶ μαρτυρεῖν, ἐπὶ καλῷ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μαρτυρεῖν ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς λέγειν λαμβάνεται. ΑΦΡΟΝΤΙΣΤΩΣ ΕΧΕΙ, ἀλόγως, χωρὶς λογισμοῦ διακρίνεται.

357. ΑΙΑΝ ΟΣ ΕΠΕΒΑΣ. ἤγουν ἐς ἐπίπτον, τὸν νῆον δηλαδὴ, ἐλίσσων, ἤγουν ἐλαύνων πλάτην ἄλκιον. ὁμοῦ δὲ ἐλίσσων πλάτην ἄλκιον, ἀντὶ τοῦ κωπηλατῶν· τούτῳ δὲ ἀντὶ τοῦ κωπηλάτης· ἵν' ἢ τὸ πᾶν, ἐς κωπηλάτης ἐπίπτον τῶν νῆων.

361. ΣΥΝΔΑΙΞΕΩΝ. σφάζετε σὺν τοῖς θηρίοις.

362. ΜΗ ΚΑΚΟΝ. μὴ πείνῃ τὸ πᾶν τῆς βλάβης πλέον, διδοὺς ἄκας κακὸν τῷ κακῷ.

369. ΝΙΜΩ Τὸ βόσκω, καὶ τὸ διδωμι, καὶ τὸ δισκῶ πωπτικῶς· νίμμαι δὲ, βόσκμαι, καὶ, νίμιται γῆν ὕλην τὸ πῦρ. ἀπὸ τούτου καὶ νίμμαι, τὸ περιέμμαι, πωπτικῶς.

371. ΤΠΕΙΚΕ, ὑποτάσσου, μαλάσσευ, καὶ σωφρονίσεν.

372. ΧΕΡΣΙ, ἐν χερσὶν ἔντες.

374. ΕΛΙΚΕΣΣΙ ΒΟΥΣΙ. ἑλίκας, τὰ περὶ τοὺς κάρπους ψέλλια, ἢ ἐνώτια λέγουσι· καὶ ἐλικώσων ὕδωρ, τὸ ἐλικοῖσθ' ἔχον τὴν μέσιν, ἢ διακλῆς, ἐλικῶσι καὶ ἐλικῶψ, εὐεφθαλμος.

381. ΠΙΝΑ, ὁ ῥύπος, δι' ἐνὸς ν'· ΠΙΝΑ, τὸ ὄφθαλμον, διὰ δύο.

384. ΑΤΩΜΕΝΟΣ. ἀπὸ γῆς ἄτης, γῆς βλάβης, γίνταται ἀτηρὸς, καὶ ἀτηρητὸς, ὁ βλαπτικός· γίνταται δὲ ῥῆμα ἀτάω, ἀτά, τὸ βλάπτω, καὶ τὸ παθητικόν, ἀτῶμαι, οὗ ἢ μετοχὴ ἀτῶμενος.

386. ΜΗΔΕΝ ΜΕΓ' ΕΙΠΗΣ, μὴ κομπήσης.

387. ΠΡΟΓΟΝΟΙ, πατὴρ, πάππος, καὶ οἱ ἀνωτέρω. ΑΠΟΓΟΝΟΙ, υἱὸς, ἑγγονες, καὶ οἱ κατωτέρω. ΠΡΟΓΟΙΟΙ, καὶ οἱ ἀπὸ προτέρου γάμου γέννημένοι, ὧν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ εἰς δευτέρην ἦλθε γάμον. ΛΕΓΟΝΤΑΙ Δὲ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠὸ τοῦ δευτέρου γάμου γεννωμένους. ΕΠΙΓΟΝΟΙ Δὲ ΛΕΓΟΝΤΑΙ Οἱ ΑΠὸ τοῦ δευτέρου γάμου. — ἀρχηγὸς τοῦ γένους τοῦ Αἰάντος ὁ Ζεὺς, οὕτως. ὁ Αἰακὸς ἐλέγετο υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐξ οὗ Πηλεὺς καὶ Τελαμωνίαν, ὧν Ἀχιλλεύς καὶ Αἴας.

392. ΕΥΧΟΜΑΙ Τῷ θεῷ· καὶ εὐχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιῶμαι. ΚΑΤΕΥΧΟΜΑΙ Δὲ, τὸ κατεφῶμαι.

395. ΩΣ ΕΜΟΙ, δεκάτ' ὁπλονότι. παρ' ἐμοί, ἤγουν κατ' ἐμέ.

396. ΕΛΘ', ἀντὶ τοῦ προτίμῃσαι. καὶ εἴλετο νίκην τις, ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν. ἐνταῦθα δὲ ΕΛΕΣΘΕ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ λάβετε.

402. ΑΙΚΙΖΕΙ, ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται, ἤγουν μακρίζει.

405. ΤΑ ΜΕΝ ΦΘΙΝΕΙ, ἤγουν ἡ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται.

407. ΜΩΡΑΙΣ Δ' ΑΓΡΑΙΣ. τὰ βοσκήματα, ἃ λαβῶν μωρῶς διέχρητάτο.

408. ΔΙΠΛΑΤΟΣ, ἀπὸ τοῦ πόλλω, ἃς οὐ ἐν ἄλλοις οὗτος παλτὸν λέγει πῦρ, τὸν κεραννόν, ὡς ἀνῆθεν παλλόμενον.

410. ΑΝΔΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΝ. χρήσιμον, τὸ ἐπιτηδεῖον εἰς χρείαν. ἤγουν τὸ συντελεῖν εἰς τι. Θέλει οὖν ἐνταῦθα δεῖξαι, ὅτι ἀσυντελὲς φωνεῖν τοιαύτῃ ἀνδρα, ἃ οὐδέποτε οὗτος πρότερον ὑπέμεινεν ἀν φωνῆσαι.

413. ΠΑΡΑΛΑ, ἤγουν παράλια, ταυτέσι παραθαλάσσια. — ΝΕΜΟΣ ΕΠΑΚΤΙΟΝ, χωρίον παραθαλάσσιον, νεμὴν ἔχον εἰς βόσκησιν. ἀκλή, ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ· αἰγικλὸς δὲ, ὁ ἐπίπεδος καὶ ἐμαλός.

415. ΚΑΤΕΙΧΕΤΕ, εἵχετε. κατέχειν γὰρ λέγεται τὸ κρατεῖν, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀπέλλειν. ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΤΙ Μ' ἔξετε δηλονότι.

420. ΕΥΦΡΟΝΕΣ, ἡδεῖς, εὐφροσύνην ποιοῦσαι διὰ τὸ ποτόν.

423. ΟΥ ΤΙΝΑ. οὐδένα, ἄλλον δηλονότι, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἢ Τροίης εἶδεν.

428. ἀπείργω τινὰ βουλόμενον ἐνεργεῖν τι. ἀνείργω δὲ τὸν ἀρξάμενον καὶ ὅσονοῦν τοῦ ἔργου ἀνύσαντα. ἀντὶ τοῦ ἀνχοσίλλω.

431. ΕΥΝΟΙΣΕΙΝ, συμδῆσσεσθαι.

435. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΛΑΙΣΤΕΙΑ. τὰ τιμιώτατα τῶν γερῶν. εἴληφε γὰρ Ησιόνην παρὰ τοῦ Ηρακλείους. ΑΡΙΣΤΕΥΕΑΣ, ἔνικα ἀριστείων εὐληφώς.

προσθεῖον, ἡ διὰ γῆρας προτίμησις, καὶ τὸ δι' αὐτὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν. ἀριστεῖον, τὸ ἔνικα ἀριστείας γέρας. καλλιστεῖον, τὸ ἐκλεγεῖν τινὶ γέρας. πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρας· δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέρας.

441. ΕΞΕΠΙΣΤΑΣΘΑΙ ΔΟΚΩ, γινώσκειν νομίζω.

444. ΟΥΚ ΑΝ ΤΙΣ, οὐδεὶς ἄλλος κατέσχευεν ἀν ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀριστεαῖς. — καὶ τοι τοσούτον γε δοκῶ γινώσκειν, ὅτι εἰ ὁ Ἀχιλλεύς εἴη ζῶν, καὶ ἔμελλε κρίνειν, ἤγουν κρίτιν καὶ ἀγῶνα ποιῆται περὶ τῶν ἰδίων ὅπλων, καὶ δίδουσι τινι κράτος καὶ βραδείην ἔνικα ἀριστείας, αὐτὰ τὰ ὅπλα, οὐκ ἂν τις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ ἔμαρψεν αὐτά, τὰ ὅπλα δηλονότι.

448. ΑΠΗΞΑΝ, ἀπήγαγον. γράφεται καὶ ἀπείρξαν, ὃ εἶναι ἰσώ-
λυτον.

449. ΨΕΪΣΩ, τὸ λογαριάζω· ψεΐζομαι δὲ, τὸ τοὺς ψέφους τίθεμαι.

451. ΧΕΙΡ' ΕΠΕΝΤΥΝΟΝΤ', εὐτεπείζοντα. ΕΣΦΗΑΕΝ, παρήτε-
ψεν, σφαλλῆναι ἐπαίειν. ΒΛΑΗΤΟΙ, ἐμποδίζοι. ὁ διπλὸς Φύγει ἂν
τὸν ἐπικρατέσειεν. Φεύγει τις διακόμενος ὑπὸ τινος. Φεύγει ὁ Φυγαδιό-
μινος καὶ ἔξοριζόμενος. καὶ Φεύγει ὁ κατηγορεύμενος. ἐξίφυγε δὲ, ἀντὶ
τοῦ ἐξιλύτατο αὐτόν. διαφεύγει δὲ τί, ὅταν παρὰδράμῃ διακόμενος, ἢ
ὅταν παρὰδῇ λαθόν, ἢ ὅταν κρατῇ διελυστότη.

458. ΕΧΘΑΙΡΟΜΑΙ, ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ, ἔχθρος, τὸ μῖσος, καὶ
ἐχθαίρω, τὸ μισῶ, καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι.

460. ναύλοχοι λιμένες, ἔνθα δηλονότι αἱ νῆες ἴστανται κατὰ λόχον,
συντίθῃ κατὰ τάξιν· καὶ ἀπὸ τούτου ναύλοχοι ἴδουσι, αἱ ναυτικά.

464. τὸ ΓΥΜΝΟΝ καὶ τὸ ΑΤΕΡ ἐκ παρακλήλου, ἀντὶ τοῦ, μιμο-
νωμένοι καὶ κεχωρισμένοι τῶν ἀρεστίων, ἤρουν τῶν ἔντακ ἀρεστίαις γεῶν.

467. ἔρυμα, καὶ φρεσίν, καὶ πολέχον, ταυτόν.

470. ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΑΥΤΑ. οὐδὲν εἰσι ταῦτα, ἤρουν οὔτε τὸ ταῖς
ἴδουσι ναυλόχους λιπῶν καὶ ἀπείκῃ πρὸς τὸν πκτήρα, οὔτε μὲν τὸ εἰς
μάχην συνελθεῖν, εἴτα τελευτᾶσαν ἀποθανεῖν.

472. σπλάγχων, ἢ καρδία, ἀφ' οὗ καὶ εὖσπλαγχνος, ὁ εὐκάρδιος
καὶ ἀνδρείος· ἀσπλαγχνος δὲ, ὁ ἀκάρδιος καὶ διολῶς.

473. αἰσχευῶ δὲ εἶδη τίπτερα, αἰκον, διολῶν, ἄκοσμον, ἄμορφον.

475. ΤΙ ΓΑΡ ΠΑΡ' ΗΜΑΡ. τί γὰρ ἔχει ἡμεῖς τίσπειν, προστίττα,
ἐκείνην δηλονότι, ἐπὶ ἡματι, καὶ ἀντιτίττα τοῦ κατθανεῖν, ἤρουν ἀπολυ-
τίττα καὶ ἐλευθερωτίττα τοῦ θανάτου; ΠΑΡ' ΗΜΑΡ, ἐπ' ἡματι. ΤΕΡ-
ΠΕΙΝ, εὐφραίνει. ΕΧΕΙ, δύναται. ΠΡΟΣΘΕΙΣΑ, παρατετίττα,
προσθήκην ποιήσασα ἐκείνην δηλονότι. ΚΑ'ΝΑΘΕΙΣΑ, ἀνασπλῆν ποιήσασα,
ἔθιν καὶ ἀνάθεις, ἢ ἐπείθεις.

478. ΘΕΡΜΑΙΝΕΤΑΙ, ἤρουν θαίρει, καθ' ὃ λέγεται θάλλων παρ'
Ομήρῳ τὸ θάρρος, κατ' ἰναντιότητα τοῦ θείους, ὃ ψυχρὸν αὐτὸς λέγει·
Ψυχρὸν δέος εἶπεν.

480. ΤΟΝ ΕΥΓΕΝΗ, τὸν μεγαλοπρεπεῖ, γενναῖον. εὐγενής, ὧν ἡ
πατρὶς περιφανεὴ καὶ τὸ γένος. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφοράν καὶ
εὐγενής, ὁ μεγαλοπρεπεῖ καὶ γενναῖος, καὶ εὐγενὴς ἦθος, τὸ ἀσπίδων καὶ
πεισιπαιδευμένων καὶ ἔκον ἔχον, καὶ εὐγενὴς ψυχὴ, καὶ εὐγενὴς λόγος.

481. ΤΠΟΒΑΗΤΟΝ, ὑποβληματῶν, νόθον.

485. ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΙΑΣ ΤΥΧΗΣ, τῆς δουλικῆς, τῆς ἐξ ἀνάγκης γενεμίνης.

489. ΘΕΟΙΣ. συνήξεσις. τὸ δὲ ΠΟΥ περισσόν.

491. ΣΥΝΗΛΘΟΝ. εἰς ἣ κατὰ τὸ εὖν λόγος ξυνηλθον, σοὶ δηλονότι. ΕΥ ΦΡΟΝΩ ΤΑ ΣΑ, ἀπὲ τοῦ εὖνω τοῖς σοῖς, ἤγουν εὖνω σοι, εὖνους σοι εἰμί. τὸ Φρονῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, καὶ τὸ εὖ Φρονῶ, ἐπὶ διακλημμένον ἐστὶ· τὸ δὲ εὖΦρονῶ, δοτικῇ ἐνίστα καὶ αἰτιατικῇ.

492. ΑΝΤΙΑΖΩ, ἀντιβελῶ. ΕΦΕΣΤΙΟΥ ΔΙΟΣ, τοῦ τιμωμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐφεσῶτος τὴν συνοίκειον ἡμῶν. ΕΦΕΣΤΙΟΝ ΔΙΑ προτινέουσιν οἱ συνοικούντες· οἱ δὲ φίλοι, Φίλιον· οἱ δὲ ἐν μίᾳ τάξει καταλεγόμενοι καὶ μίᾳ συμμορίᾳ, Εταρεῖον· οἱ δὲ ξένοι, Ξένιον· οἱ δὲ ἐν ὅροις συμφωνίᾳ πωδύντες, Ορκιον· οἱ δὲ διόμενοι, Ικίσιον· οἱ δὲ ἀδελφοί, Ομιγνιον.

494. ΒΑΣΙΝ ΑΛΓΕΙΝΗΝ, κλησιν, Φήμην λυπηράν.

495. ΥΠ' ΕΧΘΡΩΝ ΧΕΙΡΙΑΝ, ἤγουν ὑποχρημίσαν ἀφείς τινι τῶν σῶν ἐχθρῶν.

496. ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΣ τὸν βίον δηλονότι, ἀποθανών. τέλειω τὸ ἔργον, καὶ τέλειω, ἀπὲ τοῦ ἀποθνήσκω, ἐφ' ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον, ἢ ἥ, τέλειω τὸν βίον. τὸ τέλειω, καὶ τὸ κατασφίξω, καὶ ἔτι τὸ μεταλλάττω, τὰ αὐτά. δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν.

501. ΙΑΠΤΩΝ, βιάλων, λοιδορῶν, βλάπτων.

503. ΛΑΤΡΕΙΑΣ, δουλείας. κυρίως λατρεία, δουλεία ἐπὶ μισθῷ. ΖΗΛΟΥ, μακαρισμοῦ, εὐδαιμονισμοῦ.

508. ΠΟΛΛΩΝ ΕΤΩΝ ΚΛΗΡΟΥΧΟΝ, πολυετῇ. κληρούχους, καὶ τοὺς γεωργοὺς Φησὶν Ἡρόδοτος. κληροῦχοι, καὶ οὗς Ἀθηναῖοι ἔπιμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, αἱ ἱλάμβανον, κληροὺς ἐκάστω διακείμενους.

511. ΤΡΟΦΗΣ, ἀνατροφῆς. λίγαι δὲ ἀνατροφῆν, ἣν ἀνατρέφουσιν αὐτὸν ἄλλοι.

ΔΙΟΙΣΕΤΑΙ ΜΟΝΟΣ, ἤγουν κομισθήσεται καχωρισμένος. ὁ τοῦ εὖ-τος· σοῦ τοῦ Αἴαντος θανόντος, οἱ ὀρφανιστὰὶ οὐκ εἰσσεύσι τὸν Εὐρύσάκην εἶναι σὺν ἡμοῖ· ἀλλὰ διοίσουσιν αὐτὸν μόνον.

512. ὀρφανιστὰι, οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν· χρηρσὶσται, οἱ τῶν χρηρῶν.

515. ΗΙΣΤΩΣΑΣ, ἡφάνισας. ἀνισῶ, τὸ πειπλωκὸς ἐγείρω· ἀνίσσω

δὲ αἰσθῶ, τὸ ἀφικνῶ, ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ α καὶ τοῦ ἴσμαι ποιητικῶς τὸ γινώσκω, αἰσθός, ἀφικνός γινωσκός, καὶ ἐκπεπλωκός τῆς μελέτης, καὶ ἀπὸ τούτου αἰσθίω αἰσθῶ βῆμα. ΑΛΛ' Ἡ ΜΟΙΡΑ, ἡ εἰμαρμένη. τὸ ΑΛΛΑ ἀντὶ τοῦ δὲ.

516. Ἡ ΜΟΙΡΑ, ἦρουν ὁ κοινός θάλατος, ἡ τύχη. ΚΑΘΕΙΑ', καθήκον, κατεῖχεσσι, κατέβηκε.

519. ΕΓΩΓΕ ΣΩΖΟΜΑΙ. ὥσπερ ἐκὼν ἰσχυρόμεν ἐν παντί, σώζομαι ἐν σοί. σώζεται δὲ τις ἐν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου ἐκείνου αὐτὸν σώζεσθαι, ἀπωλώλोटος δὲ, αὐτὸν συναπολλύσθαι.

521. ΤΕΡΠΝΟΝ, τὸ τίρψιν ποιῶν· χαρποῖν δὲ, τὸ χαρὰν ἔχον, εἶον χαρποῖν ὅμμα.

531. καὶ μὴν ἐξελυσάμην αὐτόν, εἰς τοῦτο θαλονότι, ἵνα σὺ ὄρῃς αὐτόν. ΦΟΒΟΙΣΙ, διὰ τοὺς φόβους ἐξήγαγον αὐτόν, ῥύσασθαι θέλουσα.

534. ΠΡΕΠΟΝ. εἰρωνικόν.

535. ΦΥΛΑΞΕ, ἐπιτήρησον, εἰς τὸ ἱπαρχίσει, βουθήσει, ὑπηρετήσῃ.

537. ΤΙ ΔΗΤ' ΑΝ. ἦρουν κατὰ τί, ἡ τί θῆτα ἀν ἴσως ἐκ τοῦ φέμεν τὸν παῖδα πρὸς σὲ ὠφείλομαι σί; τουτίσσι τίνα ὠφείλιακ ἐξῆς ἐκ τοῦ φέμεν τὸν παῖδα πρὸς σί; ΕΚ ΤΩΝΔΕ, κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα. ΩΦΕΛΟΙΜΙ. ὠφελόην εἶναι εἰπεῖν· ποιητικῇ δὲ ἀκούει οὗτος οὕτω χρῆται ταῖς ἐυκλείαις.

538. ΠΡΟΣΞΙΠΕΙΝ, προσφθέγγεσθαι, ἀσπάζεσθαι λόγους.

540. ΜΕΛΛΕΙ, βραδύναι. ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΕΧΕΙΝ, ἐμοῦ παρῆναι.

542. ΑΓ' ΑΥΤΟΝ, διῦρο ἄγε, ἡ κόμισθε, αὐτόν, ὅστις ἀπὸ τῶν προσπόλων κυβερτῆς αὐτόν ταῖς χερσίν.

543. ΕΡΠΟΝΤΙ, ἐρχομίνῃ. ΛΕΛΕΙΝΜΕΝΩι ΛΟΓΟΤ, ἔνδεον ἔχοντι τοῦ σοῦ λόγου, ἦρουν οὐκ ἀκούοντι.

545. ΑΙΡΕ, κόμισθε, πρόσφερε. ΦΟΝΟΝ, τὰ πτώματα τῶν ἀρτίως πεφονευμένων. ποιμνίων.

547. Εἴπερ ΔΙΚΑΙΩΣ. εἴπερ ἐστὶν ὅμοιος ἱμοί, καθὰ ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον. ΤΑ ΠΑΤΡΟΘΕΝ, κατὰ τὰ πατρὸς ἰδιώματα, λίγω δὲ ἀνδρείων καὶ φρονήτων, καὶ τὸ γενναῖον ἐν συμφοραῖς. ἦρουν εἴπερ εὐμόρον κατὰ τὴν σποράν ἱμός ἐστιν υἱός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φυσικά πλοκαυήματα ἱμός εἶναι ἀληθῶς.

548. ΑΥΤΙΚΑ, ἐκ βερίφους. ΩΜΟΙΣ, σπέρμεις, ἀφ' ὧν. ΝΟΜΟΙΣ, ᾗθ' ἔτσι.

549. τὸ ΠΩΛΟΔΑΜΝΕΙΝ ἐπὶ ἀλέγων λέγεται κυρίως· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδοπαγαίνειν, καὶ παιδοτρέφειν, ἀφ' ὧν παιδοπαγωγός, καὶ παιδοτρέχης, ὁ λεγόμενος βαΐουλος.

554. ΕΝ ΤΩ ΦΡΟΝΕΙΝ ΜΗΔΕΝ, ἐν τῷ μηδένος ἐπιστάσθαι καὶ μὴτε λυπηροῦ, καὶ μὴτε κῆδους.

555. ΜΑΘΗΣ, εἰς τὴν πρίπουσαν ἡλικίαν ἐλθών. ΠΡΟΣ ΤΟΤΟ, ἔστι δ' ἀφ' ἧς εἰς τὴν αἰσθήσιν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης.

557. ΟΠΩΣ ΔΕΙΞΕΙΣ. τὸ ὅπως ἐπὶ παραγγέλλας κείμενον οὐδέποτε κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς ὑποτάσσεται. αἰτὶ γὰρ τοῦ πῶς κεῖται. ΟΙΟΣ ΕΞ ΟΙΟΥ ΤΡΑΦΗΣ. οὐ πρὸς τὸ ἐξ οἴου λέγεται τὸ ἐτρέφης, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἶος. τὸ δὲ ἐξ οἴου, αἰτὶ τοῦ, ἐξ οἴου πατρός, ἀπαινεῖται, γινεώσ. τὸ πᾶν· οἶος ἀντρέφης ἐξ οἴου πατρός ὢν.

558. ΚΟΥΦΟΙΣ ΠΝΕΥΜΑΣΙΝ, ἰλαφροῖς. τουτέστιν ἰλαφρῶς καὶ ἐλευθερίως ἀνάπνει τὸν αἶρα. ΨΥΧΗΝ ΑΤΑΛΛΩΝ, ζῶν βρισηκῶς διακρίβων καὶ τρέφων. ἀτάλλειν γὰρ τὸ νηπιάζειν καὶ σκεπτεῖν. ΟΥ ΤΟΙΣ ΑΧΑΙΩΝ. ἤγουν εἶδα ὅτι οὐ μὴ ὕβρισει σε τις τῶν Ἀχαιῶν.

561. ΣΤΥΓΓΝΑΙΣΙ ΛΩΒΑΙΣ, λυπηραῖς ὕβρισι.

562. ΠΥΛΩΡΟΝ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλασσόντων τὰς πύλας. λέγει νῦν τὸν ἀποσπένδοντα, καὶ μὴ ἐῶντα προσελαίειν κακόν τι. ΤΡΟΦΗΣ ΛΟΚΝΟΝ ΕΜΠΑΚΑ, ἀναιτροφῆς πρέσβυμον φροντιστήν.

564. ΤΗΛΩΠΟΣ ΟΙΧΝΕΙ, μακρὰν διατρίβει, περιέρχεται. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιβήματος. ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΘΗΡΑΝ ΕΧΩΝ, δυσμενεῖς θηρῶν.

566. ΕΠΙΣΚΗΠΤΩ ΧΑΡΙΝ. ἐπισκήπτω τῆνδε τὴν ἐντολὴν ὡφελειν εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει τῆνδε τὴν χάριν, ἐπὶ ὅπερ ἐντέλλεται, ὡς χάριν τοῦτο αἰτεῖ παρ' αὐτῶν.

570. ΓΗΡΟΒΟΣΚΟΣ, γηρωτρόφος. τὸ δὲ γηρωδὲσκά γράφεται καὶ μικρόν, ἀπὸ τοῦ γῆρος. καὶ μέγα ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ γῆρος· ἔστι γὰρ ἡ εὐδεῖα τὸ γῆρος. — ΕΙΣΑΕΙ, διὰ βίου. ΜΕΧΡΙΣ ΟΥ, ἕως ἔσται τὰς καταδύσεις καταλάβωσι τοῦ κάτω θείου, ἤγουν τοῦ Πλούτωνος.

572. ΤΕΥΧΗ. τεύχος μὲν τὸ ἀγχιεῖν, τεύχη δὲ πληθυντικῶς τὰ ἔπλα.

574. ΑΛΛ' ΑΥΤΟ ΜΟΙ. ἀλλὰ σὺ Εὐρύστακίς παῖ ἐμοὶ λαῶν αὐτὸ τὸ σάκος τὸ ἐπὶκείσῃς, τὸ ἀβήκετο, τὸ ἐπώνυμον, σὺ δ' ἀπαινεῖται, ἔχει

ερίψωτ' ἀπὸ τοῦ πολυερέαυ πόρπυκος. ἔστι δὲ πόρπυξ ὁ λῶρος δι' οὗ κα-
τίχουσι τὴν ἀσπίδα, ὅς λέγεται καὶ ὄρχανον. σάκος δὲ οὐδενίῳ, ὅπλον,
ἀσπίς· σάκος δὲ ἀρσενικῶς, καὶ αὐτὸ δ' ἐνὸς κ, ὁ θύλακος· κυρμένον
δὲ, πλέγμα δικλινὸν ἄρτων.

579. ΑΠΑΚΤΟΥ. ἄγω, ἄξω, ἤχα, ἤγμαι, ἤλμαι. ἀκλὸν ὄνομα,
καὶ ἀπὸ τούτου ἀπακλώω, ἀπακλώω, ἤμακ. ΕΠΙΣΚΗΝΟΥΣ λέγει, ἐπὶ
καὶ ἐπιτάφιοι εἰσὶ, καὶ ἐξέδοια. ἐπίσκηνοι δὲ θρηνοί, οἱ ἐπὶ τῆς σκηπῆς.

581. ΘΑΣΣΟΝ, ταχύτερον. λαμβάνεται δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ τα-
χύος. ΟΥ ΠΡΟΣ ΙΑΤΡΟΥ ΣΟΦΟΥ, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἴδιον ἱατροῦ σο-
φοῦ, ἐπαρκῆς χρηθεῖαι, τοῦ τραύματος ἥδη τομῆς διαμένον. ΤΟΜΩΝΤΙ,
ὡς τὸ θανατοῦντι, βασιλειῶντι. τὰ γὰρ τοιαῦτα δευτέρως συζυγίας ὡς
ἐπίπασ ἐστίν. ἔστι δὲ γλυκύτατον τὸ λέγειν, τραῦμα τομῆς ἐπιθυμῶν,
ἥσπερ εἰ αἰσθήσιν εἴχι.

584. ΟΥ ΓΑΡ Μ' ΑΡΕΣΚΕΙ. οὐκ ἀρέσκουσιν ἡμεῖς οἱ λόγοι σου θρα-
σίῃς ὄντες. τὸ ὄργανον γὰρ λέγει τοῦ λόγου, ἀντὶ τῶν λόγων. ΔΡΑ-
ΣΕΙΕΙΣ, ἐπιθυμιεῖς ὁράστων.

588. ΚΑΙ ΘΕΩΝ, συνήσεις. ΙΚΝΟΥΜΑΙ, τὸ παρακλῶ· ἀφικνου-
μαι δὲ, τὸ παρακλίνωμαι. ΠΡΟΔΟΥΣ. προδίδωμι, ἐπὶ προδόσις, ἀφ'
οὗ προδότης· καὶ προδίδωμι, τὸ καταλυμνήναι, ὡς ἐνταῦθα. — μὴ
προδῶς, μὴ καταλίπης.

596. Ω ΚΛΕΙΝΑ ΣΑΛΑΜΙΣ. ἐνταῦθα ἐμμενέσκει τὸ ἦθος τῶν ἀφε-
στώτων τῆς οἰκίας. ἐπείτοι γὰρ τι δυσχερές ἀπακτῶ, μακαρίζων εἰώθα-
σα οἱ ἄνθρωποι ταῖς πατρίδας. καὶ ἔστιν ἡ σύνταξις οὕτως. ὦ κλεινὴ καὶ
εὐδοξὴ Σαλαμὶς ἡ πατρίς μου, σὺ μὲν ἴσως κατωκισμένη ὑπάρχεις κύκλῳ
περικλυθμένη τῇ θαλάσῃ, εὐτυχὴς, πᾶσιν ἀνθρώποις περιφανὴς διόλου·
ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος, μακρὸς καὶ πολὺς ἴδιον ὁ χρεὶνος, ἀφ' οὗ προσμένω
τῇ γῇ ταύτῃ τῇ Τρωϊκῇ, λαιμῶνας ἔχουσα εἰς βοτκημάτων νομὴν ἐπιτη-
δεύουσα, εὐδενὸς λόγου ἀξιούμενος, διόλου τηρόμενος καὶ ἀμαρτίζομενος τῷ
χρεὶνῳ τῷ εὐκνήτῳ, ἔχων κακὴν ἐλπίδα καὶ Φίλον, τελίσιν ποτὶ τὴν
οἶκον, καὶ δειλοῖν ἡμῖν εἰς τὸν Αἰδὸν τὸν μιστὸν καὶ σκοτεινόν. καὶ ὁ
Αἰὶς συνυπάρχει μοι, δυσίατος, ἥγουν δυσκόλως ἐκθῆναι δυνάμενος, ἐπι-
καθήμενος αἰὶ τῇ οἰκίᾳ· ἰὼ μοι, διὰ μέτου· ξύννοκος τῇ ἀπὸ θεοῦ
γενεμένη μακίρᾳ· ὅτινα ἐξέπεμψας σὺ, ὦ Σαλαμὶς δηλονότι, πρότερον
δήποτε ἀρσενίζοντα ἐν πολέμῳ τῷ ἑρμητικῷ. νῦν δὲ μόνος ἀποπλανηθεὶς
τῆς οἰκίας γνώσις καὶ διανοία, εὐρίσκειται μεγάλη λύπη τοῖς φίλοις
αὐτοῦ. τὰ δὲ πρότερον αὐτοῦ ἔργα, τὰ διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γενόμενα,

ὄντα μίγνῃσι τῆς ἀριτῆς, ἀχάριστα συνῆλθον καὶ συνείδησαν παρ' αὐτοῖς ἀχάριτίης καὶ ἀγνώμοσι καὶ ἀθλίοις υἱοῖς τοῦ Ατρείως.

597. ΝΑΙΕΙΣ, ἐνερgeticόν, ἀντὶ παθητικοῦ ναίω. τὸ δὲ ΑΛΙΠΑΛΓ-ΚΤΟΣ, ἥγουν ἐν θάλασσῃ οὐκ ἀτακτοῦσθ περι σί.

602. ΛΕΙΜΩΝΙΑΙ ΠΟΙΑΙ. ὅμοιον τῷ Τιλμωνίαι παλ. λειμωνίαι γὰρ ἢ ἐν λειμῶνι χλόη. ΜΗΛΩΝ. γενικὸν ὄνομα τοῦτο παρ' Ομηρῶ. εἰπὼν γὰρ οὗτος (Ὀδ. ι'. 184.) μῆλα, ἐπάγει εἰς τι καὶ αἴγας.

604. ΕΥΝΟΜΑΙ, εὐκνήτην, ἢ τῷ καλῶς μεριζομένην χρόνῳ εἰς τρεῖς, ἔαρ, θίρος, μετόπωρον, καὶ χιμῶνα.

605. ΤΡΥΧΟΜΕΝΟΣ, ὑπὸ τοῦ εὐκνήτου χρόνου καὶ δαμαζόμενος, κακοπαθῶν. ΚΑΚΑΝ ΕΛΠΙΔΑ, ἥγουν φόβον ἔχων, ἀνύσιν ἐμὲ ἔτι πιστὴ τὸν Αἰδῶν, τευτέστι λήψεσθαι σπειρόντα εἰς τοῦτο. ἀνὺν τὴν ὁδόν, ἀντὶ τοῦ τελειῶν καὶ ἀνὺν τὸ βραδείων, ἥγουν σπουδᾶς λαμβάνων, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. ΤΟΝ ΑΠΟΤΡΟΠΟΝ, τὸν ἀποτρόπαιον, ἥγουν τὸν ἀποστρεφῆς καὶ ἀποτροπικισμοῦ ἄξιον. ΑἶΔΗΛΟΝ δὲ ΑἶΔΗΝ λέγει τὸν σκοτινόν. ὥσπερ ἂν τις ἵπποι ἀλυκὸν ἄλλ. ἀπὸ γὰρ τοῦ αἶ-δης γίνεται τὸ αἶδελον κατὰ παραγωγὴν, καθ' ὃν τρόπον ἀλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἀλός.

610. ΕΦΕΔΡΟΣ, κυρίως ὁ παρεσκευασμένος, ὅταν δύο τινας παλαίω-σι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι.

618. ΤΑ ΠΡΙΝ Δ' ΕΡΓΑ. τὰ δὲ πρότερά αὐτοῦ αἰδορχαθήματα, Φροῦδα παρὰ τοῖς Ατρείδαις.

622. παλαιόν, τὸ πάλαι ἀρξάμενον, ᾧ ἀντίκειται τὸ νέον. νέον γὰρ τὸ νεωπὶ ἀρξάμενον. ἐνταῦθα οὖν ΕΝΤΡΟΦΟΣ ΠΑΛΑΙΑΙ ΗΜΕΡΑΙ, ἀντὶ τοῦ παλαιῷ χρόνῳ, ἥγουν μακρῷ καὶ πάλαι ἀρξάμενῳ. ἥγουν ὅ-τως ἢ μήτῃ ἢ παλαιῷ μὲν χρόνῳ ἐντροφός, λευκῷ δὲ γῆρας, ὅταν ἀκούσῃ αὐτὸν Φρονιμῶρως νεσπύντα, αἰλινον ἢ ὀύσμαρος οὐκ ἀφῆσαι, οὐδὲ ἀφῆσαι γόνον οἰκτρᾶς ὀρνθός ἀηδόνας, ἀλλ' ὁξυτότους μὲν ᾤδας, καὶ τὸ ἐξῆς. ΛΕΥ-ΚΩΙ ΓΗΡΑΙ. ἐπειδὴ τὸ γῆρας λευκίνει τὰς τρίχας. διὰ τοῦτο εἶπε ΛΕΥΚΩΙ, ἀπὸ τοῦ ποιουμένου τὸ ποιούμενον.

628. ΟΙΚΤΡΑΣ ΑΗΔΟΥΣ, τῆς εὐφροσύνης ἐστειρημένης ἀηδόνας, διὰ τὸ αἰὶ θρηγῆν τὸν υἱὸν Ἴγυν. παρὰ ἄλλαι δὲ τὸν ἀηδόνας θρηγῶν καὶ τὸν Εριθόας, καὶ ἐικάσθαι μείζω ἐκείνων ἔσσεσθαι τῆς ἀηδόνας. — ἢ ἀηδών, τῆς ἀηδόνας, καὶ ἢ ἀηδῶ, τῆς ἀηδόας, ἀηδεύς.

630. ΟΣΤΤΟΝΟΥΣ, ἐξυφάνους. τέρας, ὁ κοινῶς ἥχος, καθ' ὃ λέ-γεται Ἀνδῖος τέρας καὶ Φρήγιος.

651. ΧΕΡΟΠΑΗΚΤΟΙ, ὑπὸ πληγῆς χειρῶν. ΑΜΥΓΜΑΤΑ, σπάρμαγμα. ΚΕΥΘΩΝ, κευθόμενος, κρυπτόμενος. ΚΡΕΙΣΣΩΝ, ὁ ἀμείνων καὶ ἐπικρατέστερος. ΜΑΤΗΝ δὲ ἀντὶ τοῦ ψευδούς, καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως, ὡς ἔσταυθα.

643. ΔΥΣΦΟΡΟΝ, δυσχερέστατον, ἀνυπομείνητον. ΑΤΕΡΘΕ ΤΟΥΔΕ, τοῦ αἰῶνος δηλοῖσι, ἤγουν τοῦ χρόνου.

648. ΑΛΙΣΚΕΤΑΙ, θηράται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλισκομένων θηρίων ὑπὸ θηρατῶν.

649. ΔΕΙΝΟΣ, φοβερός. ΕΘΗΛΥΝΘΗΝ ΣΤΟΜΑ. ἐμαλάχθην τὴν σφοδρὰν ὀργήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ στόματος τῆς μαχητῆρας. τὸ πᾶν δὲ οὕτως· καὶ γὰρ, ὅς ἐδαινοπάθουν τότε, ἐμαλάχθην τὸ στόμα παρὰ τῆσδε τῆς γυναικός, ὡς ὑπὸ βαρῆς σιδήρου. Ἀλλως. ἡ πρὸς τὸ ΩΣ σιδήρεον, ἢ ἢ οὕτως· ὅς ἐκαρτεῖσιν τὰ δεινὰ, ἥτοι σκληρὸς καὶ ἀνένδοτος ἦν, κατὰπερ βιβαμμένος σίδηρος. ἡ πρὸς τὸ ΤΟΤΕ, ἀντὶ τοῦ· ἐθελύνθην τὸ στόμα ὑπὸ τῆσδε τῆς γυναικός, ὥσπερ ἐν βαρῇ σιδήρου, ἥτοι βιβαμμένος ὑπὸ ἰλαίου, θυλύνεται. ἔστι δὲ κριτήριον τὸ πρῶτον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ στόμα, ἰπιδὴ καὶ τὰ σκληρὰ ἐκείνα διὰ γλώττης ἔβηεν.

654. ΕΙΜΙ, πορεύομαι. ΠΑΡΑΚΤΙΟΥΣ, παραθαλασσίους. ΑΓΝΙΣΑΣ, καθάρας. ἔθρος γὰρ ἦν ταῖς παλαιαῖς, ὅταν ἡ φόνον ἀνδρώπουν, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἱποῖουν, ὑδᾶτι ἀποσπῶσιν τὰς χίττας εἰς κἀθαρσιν τοῦ σώματος.

658. ΕΧΘΙΣΤΟΝ ΒΕΛΩΝ. τὸ ἔχθιστον τῶν βελῶν ἡμοῦ. ἀντὶ τοῦ ἀμυντηρίου. βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα. ΓΑΙΑΣ ΟΡΥΞΑΣ. ἐκίτ τῆς γῆς κατορύξας, τουτίστι κρύψας, ἔνθα εὐδαίς ὄψεται. μὴ λάτρης εἰς τὸ γαίης ἔξωθεν τὸ ἐπὶ· ἀλλ' οὕτω λίγει· κρύψω τὸ ἡμὸν ἔγχος ἐρύξας ἔνθα τῆς γαίης μὴ τις ὄψεται.

660. τὸ ΝΥΞ καὶ τὸ ΑἰΔΗΣ εἶπε κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀφανίει καὶ φόβου· τὸ δὲ ἀληθές, διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψασθαι νύκτα καὶ θάνατον, ὧν αἴτιον τὸ ξίφος. ΔΥΣΜΕΝΕΣΤΑΤΟΥ. δυσμενῆς, ὁ κακὰ τοῦν τιμ, ὃ ἰκαντίον ὁ εὐμενῆς.

668. ΤΙ ΜΗ; διὰ τί οὐχὶ ἄξιον εἶκιν; ΝΙΦΟΣΤΙΒΕΙΣ, τουτίστιν εἰ χιόνας συντιθέντες. σιτοῖζεν γὰρ καὶ τὸ συντιθέναι. ΕΞΕΣΤΑΤΑΙ. λέγεται τοῦτο καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ, καὶ τέσσεται αἰὶ ἐπὶ οὐδὺ· τὸ δὲ ὑπακρίσθαι ἐπὶ κατάρχεις. εἶον ὑπεξίσταμαι σοι τῆς οὐδὺ· ὑπακρίσσεαι δὲ σοι τῆς κατάρχεις. λευκόπωλον δὲ λέγει τὴν ἡμέραν, ἐπὶ τὸν ἥλιον,

ὅς ποιεῖ τὴν ἡμίραν, ἐπὶ ἡμάτος Φωτὴν ὀχλοῦμαι δύο ἱπποὺς ἔχοντα λευκοῦς, ὧν τὸν μὲν Λάμπεται, τὸν δὲ Φαίδοντα ἐνομαζέουσιν.

671. ΕΥΚΑΡΠΩ ΘΕΡΕΙ, τῷ κερποφόρῳ. ὁμοίον τῷ εὐκάρῳ ἄγρῳ.

673. ΦΕΓΓΟΣ ΦΛΕΓΕΙΝ, φέγγειν, ἥγουν λάμπειν φέγγος. ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ λάμπειν.

674. ΔΕΙΝΩΝ Τ' ΑΗΜΑ. καὶ πικρὰ μεγάλων ἀνέμων κατεπράχυνεν ἔχοντα πόντον, πικταμένη δηλονότι καὶ ἡσυχάσκει. αἶψα, εὐτος δὲ ἀνταπνέομεν· πνεῦμα δὲ, αἶψας, αἵτης ποικιλικῶς· καὶ αὖραι, αἶψα κινηθεῖς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, τῷ μὲν τὴν αἶψαν ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους ἐκπνοῶν τέλ' ἔσται· τὸν δὲ ἀνέμον, ἐπὶ τῶν ἐν αἶρι πνευμάτων· τὰ πνεύματα δὲ καὶ τοὺς αἵτας, ἐπὶ παντός αἵρος κινηθέντος.

677. ΣΩΦΡΟΝΕΙΝ, εἰρηνεύειν.

678. ΕΓΩ Δ' ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ. ἐγὼ δὲ καὶ εἰς τὸν Φίλον κατὰ τοσαῦτα βουλόμαι ὑπουργῶν ὠφελῆν, ἥγουν ὠφέλιμος γίνεσθαι, ὡς αὐτὸ οὐ μενοῦντα. καὶ γὰρ ἐπίστανται ἀρτίως, ὅτι ὅτε ἡμῶν ἐχθρὸς, μέχρι τοσούτου, ἡμῶν δηλονότι, ἐχθραντίος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς, ὡς καὶ αὐθὺς φιλήσω.

683. ΑΙΝΗΝ, καταθυγή, ὑποδοχή.

684. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων καλῶς ἔξει τὰ παράγωγα. σὺ δὲ ἐλθοῦσα εἶπω, ὧ γύναι, εἴχου τοῖς θεοῖς διὰ τέλους τελεῖσθαι, ἐμῖνα δηλονότι, ὧν ἐρᾷ ἡ ἐμὴ ψυχὴ.

688. ΤΙΜΑΤΕ, ποιεῖτε. τιμᾷ ἀρετὴν τις, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεσθαι. καὶ ἱκανῶς σιωπῆν, ἀντὶ τοῦ σιωπᾶν.

690. ΕΙΜ' ΕΚΕΙΣ', πορεύεσθαι ἐμῖσι, ὅποι αἶψαν πορευθῆναι.

691. τὸ ΤΑΧΑ καὶ τὸ ΙΣΩΣ ἐκ περὶ ἀλλήλου.

693. ΠΕΡΙΧΑΡΗΣ ΑΝΕΠΤΑΜΑΝ. ὑπὸ περιχαρείας ἀνέπλην, ἥγουν ὥστερ' ὑπόπλεος ἐγινόμην. ἀνεπιάμην, ἀντὶ τοῦ ἀνέπλην. οἱ εἰς πν γὰρ πόρισται τῆς διελίξεως συζυγίας τῶν εἰς μι, οὐ χρεῖαν ἔχουσι τῶν παθητικῶν καὶ τῶν μέσων, ἐπεὶ οὕτω τὰ αὐτὰ ἐκείνοις δύνανται· οἷον ἴσθημα, εἴπω, ἴσθησα, ἐπὶ ἰνεργείας· ἴσθη δὲ ἐπὶ πάθους. ἴπιαμαι, πῆσω, ἴπην. αἶψ' ὧν καὶ σπείην, καὶ πλείην.

695. ἀλλάλακ' ὦν λέγει τὸν Πᾶνα, διότι ἐν τοῖς ἀκρατηρίοις ἱμαῖοις, ἔνθα πλάζεται ἡ θαλάττω. Κυλλήνη, ὅρος ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα πόλις ἦν, Κυλλήνη καὶ αὐτὴ ἐνομασμένη. διεράς, ἀκρωτήριον, ἀπὸ τῆς διέρεως τοῦ τρηκλέου. φανθεὶ ἀπὸ τῆς διεράδος τῆς Κυλληνίας τῆς χιονοῦσπου, ὧ ἀναξ θεῶν χαροδείατα.

699. ΝΥΣΙΑ ΚΝΩΣΙΑ, ἀπὸ πόλεων, ἐνθα ὀρχήσεις ἐγελούντο, Διονυσιακαὶ καὶ Κορυθαιτικαί. ἐν μὲν τῇ Νύτῃ Διονυσιακαί· ἐν δὲ τῇ Κνωσσῷ, πόλεις δὲ αὐτῇ τῆς Κρήτης, αἱ Κορυθαιτικαί, ἐπικρατήσασαι ἀπὸ τῶν Κορυθαίων τοῦ Διός.

701. μίλει μοι τοῖσι τὸ πρῶγμα, καὶ τοῖσι τοῦ πρῶγματος. καὶ μέλει μοι τῶνδε τῶν προγμάτων, καὶ μέλουσί μοι ταῖσι τὰ προγμματα.

702. ΙΚΑΡΙΩΝ. ἐν τῇ Ικαίῳ θαλάσῃ ἐστὶν ἡ Δῆλος, ἐν ᾗ λέγεται ὁ Ἀπόλλων τεχνῆναι. Ικαίριος δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ικαίου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαιδάλυ. διὰ τῶν Ικαίων δὲ πηλαγίων ὁ ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δῆλος ἐλθὼν εὐγνωστὸς συνεῖς διὰ παντός ἡμεῖς μετὰ ἡδονῆς.

710. ΘΟΩΝ ΩΚΤΑΛΩΝ, ἐκ παραλλήλου, ἀπὸ τοῦ ταχίων, τουτίσθι τῶν διερχομένων ταχίως ἐπὶ θαλάσσης. ΛΑΘΙΠΟΝΟΣ, ἐπιλήσιμος τῆς λύπης, ἐγγίνο δὲ δειλότης.

718. ΘΥΜΟΝ ΑΤΡΕΙΔΑΙΣ. ἀπορήσειν ἂν τις ἐνταῦθα, πῶς πρῶτον εἰς τὸ μεταγνώσθαι αἰτιατικὴν ἐπήνευκε, τὸν ΘΥΜΟΝ, ἔπειτα γενικήν, τῶν ΜΕΓΑΛΩΝ ΝΕΙΚΕΩΝ. καὶ φαμέν, ὅτι τὴν μὲν αἰτιατικὴν εὐ καθῶς ἀπῆναι τὸ μεταγνώσθαι, ἀλλὰ κατ' ὅλον καὶ μέρος συνέταξε, καὶ μεταγνώσθαι λίγων κατὰ τὸν θυμόν, εἰς δὲ τῶν μεγάλων νεκίων κατὰ φύσιν.

721. ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΝ κυρίως ὁ τόπος ὅς τοις στρατηγῶσι ἀξίεσθαι, μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προϋχόντων βουλευέσθαι.

727. ΟΥΚ ΑΡΚΕΣΕΙ. ἤρουν οὐκ ἐπαρκέσει, ἐκλήθ' δειλότης, ἤρουν οὐ βουθήσει τὸ μὴ θανεῖν καταξικιθεὶς πέτραις, ἤρουν διαλυθεὶς ὑπὸ τῶν πετρῶν. πέτρα κυνόν, πέτρας Ἀττικόν.

730. ΔΙΕΠΕΡΑΙΩΘΗ, ὥστε καὶ ξίφει διὰ τῶν χειρῶν ἐπεραιώθη ἱερσίκα, ἤρουν διόλου ἐξελκυσθῆ τῶν κουλιῶν.

731. ΛΗΓΕΙ Δ' ΕΡΙΣ, ἔληξε δὲ ἡ φιλονεικία ἐπὶ πολὺ προχωρήσασαι τοῦ πρόσω.

740. ΧΡΕΙΑΣ ΤΗΣΔΕ, ἤρουν τῆς σῆς ταύτης χρείας τί ἐστὶ τὸ ἐλλυπίς;

741. ΤΟΝ ΑΝΔΡ' ΑΠΗΥΔΑ. ἀπηγόρευσιν ὁ Τεῦκρος μὴ παρίναι τὸν Αἴαντα ἐκ τῆς σκηνῆς ἔξω. τοῦ δὲ ΜΗ καὶ παρόντος καὶ ἀπόντος ἡ ἔννοια σώζεται.

743. ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΕΡΑΙΣΤΟΝ. ἤρουν πρὸς τὴν ἐπικεῖρῃ καὶ ἰσω-φελῇ γνώμῃ, πρὸς τὴν ἀμείνονα βουλὴν· τοῦτο γὰρ ὁλοῖ τὸ κέρδιόν τῆς γνώμης. λίγει δὲ τὴν ἐπὶ καθαίρει ἔξωθεν.

745. ΠΑΕΑ, ἤρουν πιπληρωμένα. πλέον, τὸ περισσύτερον, μικρόν, καὶ κλίνεται πλέονος. πλέον δὲ, τὸ ἀνάπλεον, μέγα.

749. ΣΤΥΝΔΡΟΥ, συνδρίου. ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ, βασιλικῷ χορῷ.

750. ΜΕΤΑΣΤΑΣ, μεταχωρήσας. μεθίστασθαι, τὸ ἀμείβειν στίχον ἐκ στίχου. καὶ μετακλίνειν, τὸ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπου.

752. ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΤΕΧΝΗΙ, διὰ παντοίας μηχανῆς. εἰξαι παντοίας τέχνης τὸν Αἴαντα ὑπὸ ταῖς σημανταῖς κατὰ τὴν παρούσαν τκύτην ἡμέραν.

754. ΑΦΕΝΤ' ΕΑΙΝ, ἀπολύτанта ἀφείμαι. ὅμοιον δὲ τῷ ἔξῃ λόγῳ.

759. ΒΑΡΕΙΑΙΣ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρίων σωματίων καὶ δυστοκίαςτων. παρὰ θιῶν δυστυχίαις.

760. ΟΣΤΙΣ. ἄτινα εἶμι εἰπεῖν. ὅστις δὲ εἶπεν, ἀποδοὺς αὐτὸ πρὸς τὸ σημασιόμενον τοὺς ἀνθρώπους, εἰ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπιν. ἀπλού-
 σισιν γὰρ οἷνις εἰπεῖν εἶμι. τὸ δὲ ὅλον * ὅστις ἄνθρωπος πιθυκῶς ἔπει-
 τα μὴ κατ' αἰθερῶπον φρονεῖ. ΦΥΣΙΝ. οὐσία φύσεως διαφέρει. οὐσία μὴ
 ἐστὶν ἡ ὑπαρξίς * φύσις δὲ ἡ ἐνούσα τινὶ δύναμις. εἶν φύσις ἐστὶ γῆς τὸ
 ἀναδελφιστὴν βοτάνης, καὶ φύσις τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν. ἀφ' οὗ εὐ-
 φύης, ὃ εὐ ἔχουν τῆς φύσεως, καὶ εὐφυῖα ἐπὶ τούτου. εἰκότως οὖν εὐ-
 φυῖα καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται καὶ φυτῶν καὶ γῆς καὶ τῶν τοιούτων.
 λέγεται φύσις καὶ ἡ ποιότης, εἶον * ὅρη δὲ προμήκη περιέβληται φύσεως
 οὐ μίαν, ἤρουν ποιότητος * φύσις καὶ εὐφυῖα, ἤρουν τὸ κάλλος, ὡς λό-
 γος τὸ εὐλογον. φύσις καὶ τὸ γένος, ἀπὸ τοῦ φύειν * οὐ μαθὼν ὅς εἰ
 φύσιν. (v. 1259.)

769. ΕΠΗΣΠΑΣΕΙΝ, ἤρουν ἐπισπᾶσθαι, λήλυσθαι. σπῶ, τὸ με-
 τακλινῶν, καὶ συντάσσεται γυνή, εἶον ἔσπασε τοῦ ὕδατος * ἐπισπᾶ-
 μι δὲ, τὸ μετακλινῶν, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ.

770. ΕΙΤΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ πρὸς τὸ ΑΝΟΥΣ ΚΑΛΩΣ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
 ἀποδίδεται. ἤρουν τοῦ πατρὸς καλῶς λέγοντος ἄνους ἰσμεῖσθαι * εἴτα δεύ-
 τερον τῆς διὰς Αθάνας, λεγούσης δηλονότι, ἄνους εὐρέσθαι. ΟΤΡΥΝΟΥΣΑ
 ΝΙΝ, παρορμῶσα αὐτόν. ΑΝΤΙΦΩΝΕΙ, ἀπικρίνεται. ΑΡΡΗΤΟΝ, οὐκ
 ἄξιον λέγεσθαι, βλάσφημον. ΕΚΡΗΞΕΙ, σχίσμα ποιήσει.

778. ΕΣΤΙ, περίεστιν, ἤρουν ἔξ.

779. ΣΤΝ ΘΕΩΙ, μετὰ τῆς θεοθείας τοῦ Θεοῦ. ΣΩΤΗΡΙΟΙ, σω-
 τηριαῖς, χρησίμοι εἰς τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν.

782. ΦΤΛΑΣΣΕΙΝ, ὥστε φυλάσσειν, αὐταῖς δηλονότι. ΕΙ Δ' ΑΠΕ-

ΣΤΕΡΗΜΕΘΑ, τῶν ἐντολῶν ὁκλονότι, ἤρουν τῆς Φυλακῆς τοῦ Αἰκντος, οὐκ ἐν ταῖς εὖσιν ἤδη τάττεται.

785. ΟΡΑ ΜΟΛΟΤΣΑ ΤΟΝΔ'. σκόπει ἐλθεῖσθαι τένδε τὸν ἄγγελον. ὅμοιον τῷ (245.) ἄρα τιν' ἦδη κερῖτα κεκλόμεναι κερυλάμενον.

786. ΣΥΡΕΙ ΕΝ ΧΡΩ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, ἐν ξυρῷ ὥσπερ τὸ πρᾶγμα.

788. ΑΤΡΥΤΩΝ, πολυτρυτῶν, πάνυ κακούντων.

792. ΤΗΝ ΣΗΝ ΠΡΑΞΙΝ, τὸ σὺν πράξεις. περὶ τοῦ Αἰκντος δι', οἷον ὁκλονότι, ὅτι, εἴπερ ἐστὶ θυραῖος, ἤρουν ἐκτός, οὐ θαρρῶ. ΘΥΡΑΙΟΣ, ἀντὶ τοῦ ἐκτός, καὶ ὁλοῖ σιάνειν· θυραῖος δι', ἀντὶ τοῦ ἔξω, καὶ ὁλοῖ κίνησιν ἐνδοθεν εἰς τὰ ἔξω, θυραῖον, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, καὶ ὁλοῖ κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτός εἰς τὰ ἔσω.

794. ΩΔΙΝΕΙΝ, ὀδυνασθῆναι, ἀλγεῖν. ἀπὸ τῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ.

795. ΕΞΕΦΙΕΤΑΙ, ἀντὶ τοῦ ἐφίεται, ἤρουν ἐντέλλεται.

799. ΟΛΕΘΡΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίου. ΕΛΠΙΖΕΙ ΦΕΡΕΙΝ, νομίζει, μέλλει δέχισθαι.

803. ΠΡΟΣΤΗΤ'. βοηθοὶ, προστάται γίνεσθαι, ἵνα καὶ τῆς ἀνάγκης καὶ βίαν ἰχνησθῆς τύχης. ΕΝ ΤΑΧΕΙ, καὶ σὺν τάχει, καὶ κατὰ τάχος, καὶ ὅσον τάχος, καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχύων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ἤρουν ταχύως. ΑΝΘΛΑΙΟΥΣ, τοῦς ἀντικεῖ τῆς ἀνατελῆς τοῦ ἡλίου. ἴφως, αἰκῶνας ὁκλονότι. ΟΥΧ ΙΔΡΥΤΕΟΝ, οὐκ ἄξιον καθίστασθαι.

811. ΕΓΚΟΝΩΜΕΝ. τὸ ἱκανῶν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ σπιῦδιον, ἵπερ οἱ μετὰ σπουδῆς παρευόμενοι, κύνιν ἐγείρουσι. ΟΥΧ ΕΔΡΑΣ ΑΚΜΗ, καθύρας, ἀνεπαύστως οὐκ ἔστι κενός.

814. ΤΑΧΟΣ ΓΑΡ ΕΡΓΟΥ. ἤρουν ἅμα γὰρ ἔφεται, ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖσθαι, τάχος ἔργου καὶ πιδῶν, ἤρουν πορείας· τουτίσθι καὶ ταχύως ἄψομαι τοῦ ἔργου, καὶ ταχύως ἐργάσομαι αὐτό.

815. ΗΙ ΤΟΜΩΤΑΤΟΣ. ὥσπερ ἀποδοῖσθαι τὸ ὡς πρὸς τὸ οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ἢ ἐπὶ ἕκαστον πρὸς τὸ ταύτη. ΕΙ ΤΩΙ ΚΑΙ ΛΟΓΙΖΕΣΘΑΙ. ὅμοιον τῷ, ἥκα τι καὶ παραδειγρῶν, καὶ, εἰ διὰ τοῦτο εἰπῶν, καὶ τοῖς τοιούτοις, ὃ λέγεται, ὅτι ἀνεκλύπει τι καὶ προαρκάσει τοῦτο ὁ νοῦς. εὐθύς γὰρ ἐπαγγίγεται ταῦτα, ἥκα δηλώσῃ, ὅτι καὶ ἴτερόν τι ἀνεκλύειν, ὥστε οὐκ ἔν ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐμφαίνει δι' ταῦτα εὐπορεῖν τοῦ λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύνασθαι σχεδιάζειν παρέρως καὶ ἐτίφας ἐπιβολάς.

τοὺς ἐπιγεομένους πρὸς Θανάτον ἔστιν ἴδιον ἀποθνήσκειν ἐν σωπῇ. ἔκλυ-
φουσιντο γὰρ καὶ ἀδικουμένους τοὺς λογισμούς τῃ πάθῃ τῆς λυπῆς.
ὁμοίως καὶ τοῖς ποιηταῖς ἔστιν ἴδιον, εἰσάγειν ἄλλους διγυρομένους. τὸν
τρόπον τοῦ Θανάτου τῶν ἀποθνήσκόντων. ἐπειδὴ τοίνυν κανὼν τι ποιῶν
ὁ Σοφοκλῆς, εἰσφέρειν τὸν Αἴαντα ἐξαγορεύοντα τὸν τρόπον τῆς αὐτοῦ
τελευτῆς, δι' ἑνὸς λόγου, τοῦ Εἰ Τῷ Καὶ Λογίζεσθαι Σχοῶν,
οἰκονομαί λῦσαι τὸ ἄσπον, ἥρουν, εἰ σχολή καὶ αἰεὶά ἔστιν ἡμοὶ καὶ
ἄλλῳ τῷ, λογιζέσθαι λογισμούς ἐν τῇ ᾧρα τοῦ Θανάτου, ὅτι θεῶν ἐστὶ,
θνήσκειν ἐν σωπῇ.

818. ΕΧΘΙΣΤΟΥ Θ' ΟΡΑΙΝ, ἡμοὶ δηλονότι, εἰς τὸ εἶν. ὁμοίον
τῷ, ἥρως ὁ ποταμός πειν, ἥρουν εἰς τὸ πειν τινὰ ἐξ αὐτοῦ.

820. ΣΙΔΗΡΟΒΡΩΤΙ, σιδηροβρώτιδι, τὸν σιδηρον ἐσθιούτῃ.

824. ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙΚΟΣ, ΑΡΚΕΣΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεισθαι, ἥρουν
βελήσπον. καὶ γὰρ εἰκός, ἐπαίρειται δηλονότι πρῶτον. τοῦτο δὲ λέγει,
ἐπὶ πρόπικπος αὐτῷ ἦν, καὶ ἦν δίκαιον ὑπὸ πρῶτου αὐτοῦ τυχεῖσθαι
βελήσπας. ΟΥ ΜΑΚΡΟΝ ΓΕΡΑΣ ΛΑΧΕΙΝ, οὐ μαγάλου θάους τυχεῖν.
λαχεῖν κυρίως, τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν. ἰνταῦθα δὲ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ
τυχεῖν. συντάσσεται δὲ τὸ μὲν λαχεῖν αἰτιατικῇ, τὸ δὲ τυχεῖν γονι-
κῇ. ΦΑΤΙΝ, ἀγυλίαν. ΦΕΡΟΝΤΑ, οἰσονται, κομίσονται. ΠΕΠΤΩ-
ΤΑ, ἀντὶ τοῦ περιπεπλωκότα. γίνεται δὲ κατὰ συγκοπὴν πεπλώτα.
ΝΕΟΡΡΑΝΤΩ, τῷ δι' ὀλίγου ἐκινδυνευσμένῳ ὑπὸ αἵματος. ΟΙΩ-
ΝΟΙΣ, εἰσινεὶ κυρίως οἱ γυῖπες. ΡΙΦΘΩ, ῥιφῶ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ὅτι εἰσὶν οἱ εἰς τὴν παθητικὴν δεύτεροι ἀόριστοι ἐν χρητί, οἱ παθητικοὶ
πρῶτοι ἀόριστοι ἄχρηστοι εἰσὶν, εἰ μὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. εἶον ῥίπω,
ῥίψω, ῥίψω, ῥίψω, ῥίψω. φαίω, φανῶ, ῥίψω, ῥίψω, ῥίψω.

836. ΟΡΩΣΑΣ, ἐφωρῶσας, ἐκδικούσας τὰ ἀνδρώπινα πάθη.

837. ΤΑΝΥΠΟΔΑΣ, τὰς μακράς ὁδοὺς διερχομένης.

839. ΠΑΝΩΛΕΘΡΟΥΣ. ἀντὶ τοῦ πανωλεθρίους, τουτίστι παντελεῖ
καὶ κατελκεῖ ὀλίθρην. ΕΥΝΑΡΠΑΞΕΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ ἀναρπάξουσιν ὁμοῦ
ποιήσαν. ἀνάρπαξος δὲ, ὁ αἰφνιδίως ἀποθανόν. ΑΥΤΟΣΦΑΙΗ, αὐτε-
χμὴ σφαγῇ. ἔστι δὲ ἀντὶ ἐπιβλήματος. ΠΗΠΤΟΝΤΑ, ἀποθνήσκοντα.

842. ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΣΤΩΝ. γράφεται πρὸ τῶν Φιλίστιων, ἥρουν
ἐμπροσθεν. ΟΛΟΙΟΤΟ, ὄλοιστο, ἀφαινεσθῆεν. ΠΟΙΝΙΜΟΙ, τιμαρτοί,
καὶ ἐκδικῶσαι τοὺς ἀδικουμένους. ΕΠΕΣΧΩΝ, κωλύσας τῆς πορείας.
ΗΝΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ ἄρμα. ΗΠΟΥ, ὄντως. ΗΣΕΙ, ἀφῆσιν. ὁ δὲ κω-
κυτός καὶ ὁ γόος ποιῶ φωναί.

849. ΤΡΟΦΩ, τῇ ἀναθρεψαμένη με, τούτέσι τῇ μητέρι.

855. ΚΑΙ ΤΟΙ, ἐναντιωματικῶς.

858. ΠΑΝΥΣΤΑΤΟΝ, ὕστατον. τῶν ποιητῶν ἐστὶ τὸ προσθιθένα τοῖς ὑπερθετικοῖς ἐτέρας ἐπιτάσεις, εἰς ὕστατον πανύστατον, ἄριστον πανύριστον.

860. ΠΑΤΡΩΟΝ, ἀντὶ τοῦ πατρῴας. ἤγουν κρηπὶς τῆς πατρῴας οἰκίας.

863. Ω ΤΡΟΦΗΣ, ὃ ἀναθρεψάμενοί με, τούτέσιν οἱ γονεῖς.

866. ΦΕΡΕΙ, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρειται.

872. ΟΜΗΛΙΑΝ, κλύεις δηλονότι, ἡμῶν τῆς κοινόπλου νῆος, ἤγουν τοῦ ναυτικῷ λαῷ τοῦ ὁμοῦ ἡμῖν πλεύσαντος. ΠΑΝ ΕΣΤΙΒΗΤΑΙ. ἤγουν ἔλιν τὸ ἐσπείριον μέρος τῶν νεῶν διαδευταί. ΕΧΕΙΣ ΟΥΝ; ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐχόντων τι ἐν ταῖς χερσὶ, καθ' ὃ λέγεται, οὐ κενεῖς χερσὶν ἐπανήκειν, καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ χειρῶν δευμένων.

876. Κ'ΟΥΔΕΝ ἔχω δηλονότι.

877. ΤΗΝ ΑΦ' ΗΛΙΟΥ ΒΟΛΩΝ. κατὰ τὴν εἰδὴν τὴν ἀπὸ τῶν βολῶν τοῦ ἡλίου. ἐστὶ δὲ καὶ οὕτω. ἀλλ' οὐδὲ μὲν ἐκ μελῶν, ἤγουν ἐλθάν, ὁ ἀνὴρ τὴν εἰδὴν, τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἄγρευται, δολοῦται φανεῖς οὐδαμῷ, τούτέστιν ἐν οὐδενὶ τρόπῳ φαίνεται. ΔΗΛΟΙ, ἀντὶ παθητικῷ δολοῦται.

880. ΑΛΙΑΔΑΝ. ἀλιάς, ἀλιάδος, τὸ ἀλιευτικὸν πλοῖον. ἀλιάδαί δὲ, οἱ παῖδες τῶν ἀλιέων, ἤγουν οἱ ἀλιεῖς, ὡς Ἀσκληπιάδαί, οἱ ἱατροί.

882. Η ΤΙΣ. ἢ τίς ἀπὸ τῶν θεανῶν τῶν Ολυμπίων, τῶν ποταμῶν ἐπιστήμων, τῶν εἰς τὸν Βέσπορον ρέοντων.

886. ΠΛΑΖΟΜΕΝΟΝ, πλανώμενον. ΣΧΕΤΑΙΑ, σχέτλιον, χαλεπόν. ΟΥΤΡΙΩ, εὐωδωμένῳ μὴ πλησιάσαι δρόμῳ. ΑΜΕΝΗΝΟΝ, ἐξησθενικότα τῷ κόπῳ. ΑΝΔΡΑ, ἐμὲ δηλονότι. ΠΑΡΑΥΛΟΣ, πλησίον.

894. ΤΗΝ ΔΟΥΡΙΑΝΗΤΟΝ. ἤγουν τὴν Τέκμησσαν ὁρῶ τὴν δύσμορον καὶ δυστυχῇ, τὴν δορίληπτον, τούτέστιν τὴν ἐν αἰχμαλωσίᾳ νυμφευθεῖσαν.

895. ΟΙΚΤΩ, τῷ σχετλιασμῷ. ΣΥΓΚΕΚΡΑΜΕΝΗΝ, συμμεμυγμένην. ΟΙΧΩΚ', ἐφθαρμαί. ΔΙΑΠΕΠΟΡΘΗΜΑΙ, ἐκπεπολιόρκημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐαλωκότων φρουρίων. ΚΡΥΦΑΙΩ, λαθραίῳ, ἤγουν λάθρα ἐργασαμένῳ τὸν φόνον. ΠΕΡΙΠΤΥΧΗΣ, περικεκλιμένος, περικυλισμένος.

900. ΕΜΩΝ ΝΟΣΤΩΝ, ἔνικα τῆς ὑποστροφῆς, ἢν μίλλων ὑποστρέψιν χωρίς σου. ΚΑΤΕΠΕΦΝΕΣ, ἐφόνευσας. ΤΟΝΔΕ ΣΥΝΝΑΥΤΑΝ, ἐμὲ τὸν συμπλεύσαντα.

905. οἱ Ἀττικοὶ το ἈΡΑ, ὅταν μὲν ἱeronματικὸν ἦ, τροχαϊκῶς γράφουσιν· ὅταν δὲ ὡς σύνθεσμος συνκαπλικὸς λέγεται, ἀδιαφόρως ποτὶ μὲν τροχαϊκῶς, ποτὶ δὲ πυρρῆχικῶς.

ΕΠΡΑΞΕ, τὸν φόνον ἐκλονότι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπαθε.

907. ΠΗΚΤΟΝ ΤΟΔ'. πηκλὸν γὰρ ἐν ἐν τῇ χθονὶ τότε τὸ περιπίετ' ἔχρος αὐτοῦ, παρσιζῇ ὅτι ὕψ' ἰαυτοῦ ἰσοιεύει. κατηγορεῖ σου ἀγαθὰ ἢ φαῦλα, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν. κατηγορεῖν δὲ, τὸ παρσιζῆν καὶ δικαιῶναι, μετὰ αἰτιατικῆς μόνως λέγεται.

909. ΑΙΜΑΧΘΗΣ, ἰσοιεύτης. ΑΦΡΑΚΤΟΣ ΦΙΛΩΝ, ἔξω τῆς φυλακῆς τῶν φίλων. ΑΙΔΡΙΣ, ἀνόητος, ἀπεργάμων. ΔΥΣΤΡΑΠΕΛΟΣ, ὁ σκληρὸς, ὃ ἱκαντίον ὁ εὐτράπελος. ΔΥΣΩΝΥΜΟΣ, ὁ δύσφημον ὄνομα ἔχων.

914. λέγεται ΔΥΣΩΝΥΜΟΣ καὶ εὖ τὸ ὄνομα ἐπαχθῶς οἱ ἄνθρωποι δέχονται διὰ τὸ μίσος, ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτὸν, καθ' ὃ λέγεται δυσώνυμος ὁ Ἰούδας.

915. ΠΕΡΙΠΤΥΧΕΙ ΦΑΡΕΙ, περιλαμβάνοντι ἰνδύματα ἀπὸ τοῦ πᾶν, πάμπαν· καὶ ἀπὸ τοῦδε ΠΑΜΠΗΔΗΝ, ἀντὶ τοῦ παντιλῶς.

917. ΤΛΑΙΗ. τλῶ, τὸ ὑπομένω καὶ τολμῶ, οὗ ὁ μίλλων γλήτω· δεύτερος ἀόριστος, ἔτλην· ἢ μετοχή, ὁ τλάς, τοῦ τλάντος· τὸ ἐυκλικόν, τλάων. ΜΕΛΑΝΘΕΝ ΑΙΜΑ. χυθὲν ὡφειλεν εἰπεῖν, ἢ γεγονός ἀπὸ τῆς οἰκίας σφαγῆς· ὁ δὲ, διὰ τὸ μέλαν εἶναι τὸ αἷμα, μελανθὲν αἷμα λέγει. ΤΙΣ ΣΕ ΒΑΣΤΑΣΗ ΦΙΛΩΝ; πάντα τὰ ἀπορηματικά, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῶς γράφεται.

922. ΠΕΠΤΩΤΑ, πεπλωκότα, ἀποθανόντα. ΣΥΓΚΑΘΑΡΜΟΣΑΙ, κατατάξαι.

926. ΧΡΟΝΩ, διὰ χρόνου. ΕΞΑΝΤΣΕΙΝ, λήψασθαι, τελειώσειν.

930. ΠΑΝΝΥΧΑ ΚΑΙ ΦΑΕΘΟΝΤΑ. ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ κατὰ πᾶσαν νύκτα καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν. Φαίδων, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου. ΩΜΟΦΡΩΝ μέγα, Ἀττικῶς. οὗτοι γὰρ ταῖς αὐταῖς ἔχουσιν ἐρθὰς καὶ κλητικὰς. οὕτω καὶ Ω δύσμορ' Αἴας, ἀντὶ τοῦ Αἴαν.

934. Μίγας ἄρα ἄρχων, ἤρουν ἐπιστάτης, ἢν πημάτων, ὁ χρόνος

ἐκείνος, ἤμος περὶ τῶν ὅπλων ἔκαστο ἀγῶν ἀριστοχείρ, ἥγουν ὑπὲρ τοῦ Φα-
νῆσαι τὸν ἀριστὸν ταῖς χερσίν.

935. ΑΡΙΣΤΟΧΕΙΡ, ἥγουν ὁ κρείων τίς ἐστίν ὁ ἀριστος κατὰ τὴν
χείρα.

941. ΑΠΟΒΛΑΦΘΕΙΣΑΝ, σφαλεῖσιν, ἀποτυχήτασιν.

942. Σὺ μὲν διέκλζεις ἐπὶ ταῦτα· ἐγὼ δὲ ἄγαν φροσίν, ἐπὶ ταῦτα
ἐκλονότι, ἥγουν ἀκριβῶς γινώσκεις.

944. ΛΟΥΤΕΙΑΣ ΖΥΓΑ. τὸν δεσμὸν λέγει τῆς δουλείας, ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν ζυγῶν τῶν ζευγνύντων τὰς βούς.

947. ΑΝΑΤΔΟΝ ΕΡΓΟΝ, ἀπόβηκτον, ὡς ἀποτρόπαιον. ἔργον ἀβ-
ήτητον, ὅπερ ἐκλονότι ἔχουσιν ἐν τῇ γνώμῃ περὶ τῆς, εἰρεκάς ἐν τῇδε τῇ
λύτῃ τῶν ἀσυμπαθῶν διπλῶν Ατρεϊδῶν. ἀβήτητον δὲ, τὸ μὴ δυνατόν
ἐκθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ἐκθῆναι. τὸ δὲ μὴ ἄξιον, ἢ ὡς ἀποτρόπαιον,
οὐκ ἔστιν ἄξιον λίνισθαι, ἢ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυθήριωδεις. ἀβήτητον καὶ
ὑπερβολικῶς τὸ μέγα ἢ τὸ πολὺ.

953. ΠΑΛΛΑΣ ΦΥΤΕΤΕΙ. τοιαύτης βλάβης ἀφορμὴν εἶδεν ἡ Παλ-
λάς, ἡ μεγάλη θεὸς, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς, εἰς χάριν τοῦ Οδυσσεύς.

τὸ φυτεῖν ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως, ἥγουν τὴν βίαν αὐτῶν κατα-
βάλλειν. ἀπὸ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ ἐπ' ἀνθρώπων, ὡς παρ'
Εὐριπίδῃ· (Orest. 11.) οὗτος φυτεῖν Πίλοπα. καὶ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ κα-
ταβάλλειν ἀρχὴν ἔν τινι πράγματι, ὡς ἐνταῦθα.

954. Οὕτως ὁ πολύτλας ἀνὴρ, ἥγουν ὁ πολλὰ ὑπομεινενικῶς Οδυσ-
σεύς, κατὰ τὴν βαθυγνώμονα ψυχὴν, ἐφωβρίζι ἡμᾶς, καὶ γιγῶ πολλὴν
γίλωτα ἐπὶ ταῖς ἡμετέραις λύπαις, ταῖς συμβεβηκυῖαις διὰ τὴν Αἴαν-
τος μοῖραν.

961. ΓΕΛΩΝΤΩΝ, ἀπὸ τοῦ γιλάττωσαν. ΚΑΙ ΠΙΧΑΙΡΟΝΤΩΝ,
ἥγουν καὶ ἐπιχαίρουσιν.

963. ΟΙΜΩΞΙΑΝ. οἰμῶζω τὸν τιθνηκότα. καὶ οἰμῶζω ἀμεταβά-
τως.

964. ΟΙ ΓΑΡ. οἱ κακοὶ κατὰ τὰς γνώμας, ἥγουν οἱ ἀνέηται. ΧΕ-
ΡΟΙΝ, ἐν ταῖς χερσίν. ΟΥΚ ΙΣΑΣΙ, οὐ γινώσκουσι, πρὶν ἂν τις
αὐτοῦ σιτηθῇ.

969. ΠΩΣ ΔΗΤΑ. ἐὰν οὖν εὖπερ ἐπιθύμει, τοῦτο ἐτίλσι ἐκλονότι,
πῶς ἂν ἐπιγελῶν αὐτῷ οἱ ἰχθῆροι αὐτοῦ, ὥσπερ ἂν εἰ εἶδον αὐτὸν πα-
θείντα ἔπει οὐκ ἤθελον; ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν τῷδε κεν εὐτοῖς,

οὐχ ὑπ' ἐκείνων. **ΕΝ ΚΕΝΟΙΣ**, ματαίως. καὶ γὰρ ὁ Αἴας οὐκ ἔστι ἐστὶν αὐτοῖς, ἢ ἐπαίῳ θηλονότι τῶν ὕμνων, καὶ ἔχῃ λύπῃ· ἀλλὰ διαίχεται, ἤγουν διεισέεται, λυπῶν ἑμὶ ἀνίας καὶ γόους.

978. **ΗΜΠΟΛΗΚΑΣ**, ἀπημπούληκας, πίπρακας, ἤγουν προδιδωκας ἡμᾶς. **Η ΦΑΤΙΣ ΚΡΑΤΕΙ**, ἡ Φήμη ἐκπικρατίζει.

981. **ΩΣ ΩΔ' ΕΧΟΝΤΩΝ**. τὸ ἔξῃς· ὡς ὧδε ἔχόντων, ἤγουν δικαιμένων τῶν περὶ γράμματα, παρὲς σινοάζειν. **ΠΕΡΙΣΠΕΡΧΕΣ**, περισπούδαστον, ἀμνηχανίαν ἱμνιοῦν, περισσῶς κατεπιῶν, ἀπὸ τοῦ περισπέρχισθαι, τὸ περισπείφισθαι. εἰ γὰρ ἐν δολῷ τινι κατακρίαντες ἡ χρεῖα, καὶ μὴ εὐρίσκοντες λύτην τούτων, ἀνω καὶ κάτω φέρονται πλυνόμενοι ὑπ' ἀπορίας, ἐφ' ᾧ λέγεται καὶ τὸ ἀλύνειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλλῃ, ἢ πλάνῃ.

988. **ΙΘ', ΕΓΚΟΝΕΙ**, ἀπιθι, σπινθεῖ. **ΦΙΛΟΥΣΙ**, εὐώκει. **ΚΕΙΜΕΝΟΙΣ**. τὸ κλισθαι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος ἰδίως εὐώκει τάφειν.

992. ὡ ἀλγινότατον, λυπηρότατον ἑμὶ, θίαμα θηλονότι, ἀπάντων τῶν θιαμάτων, ᾧ εἶδον ἐγὼ ταῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ὡ εὐδὲς ἀνίσταται τὸ ἑμὸν σπλαγχνον μάστιγα πασῶν τῶν εὐδῶν, ἣν νῦν ἔδωκ, ὡ φίλτατ' Αἴας, φθάσαι ζητῶν, καὶ κατ' ἔχρος ἀκολουθῶν, ὡς ἐπαχέομην, ἀντὶ τοῦ ἡκούτα, ἐγνώρισκα, ἔμαθον, τὸν σὸν θάνατον.

997. **ΔΙΩΚΩΝ**, φθάσαι ζητῶν. **Κ' ΑΙΕΙΧΝΟΣΚΟΠΟΥΜΕΝΟΣ**, κατ' ἔχρος ἀκολουθῶν.

1000. **ΕΚΠΟΔΩΝ**, μακρὰν, πέρβην. **ΤΗΣΣΤΕΝΑΖΩΝ**, κατ' ἱμνωζὼν ἐπὶ τῇ λαζῶν ἡσυχῇ. **ΕΚΚΑΛΥΨΩΝ**, τοῦ καλύμματος γύμνωσας, αὐτὸς θηλονότι. **ΔΥΣΘΕΑΤΟΝ**, δυσκόλως διακρίναι δυνάμενον. **ΠΙΚΡΑΣ**, ἀλγινῆς. τὸ πικρὸν ἐπὶ γένεσις λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ἀλγους τῆς ψυχῆς. ὃ γὰρ πικρὸν ἐπὶ γένεσις, τοῦτο ἀλγινὸν ἐπὶ ψυχῆς. λέγεται καὶ πικρὸν τι, ὡς πρόξενον πικρίας, οὐχ ὡς πικρὸν αὐτὸ ὄν, ὡς τὸ ξίδος ἐνταῦθα λέγεται πικρὸν. **ΚΑΤΑΣΠΕΙΡΑΣ**, ὅσων λυπῶν ἀφορμὴν δοῦς.

1008. **ΗΠΟΥ**, ὄντως. ἱερωνικόν. **ΕΥΠΡΟΣΩΠΟΣ**, χεῖρες, ἱλαρῶ τῷ προσώπῳ. εὐπρόσωπος, ὃ εὐειδής, καὶ ἀπὸ τούτου, εὐπρόσωπος αἰτία, ἢ πιθανὴ καὶ εὐπειρή. συναίγει δὲ τὸ ἐγκντίον ὁ λόγος· ἤγουν οὐκ εὐμενῶς με δέχαιτ' ἂν, πρὸς ὃ ἐπαίγεται **ΠΩΣ ΓΑΡ ΟΥΧ, ΟΤΩΜ ΠΑΡΑ**, ἤγουν ὅτῃ μὲν, τουτίστι μὲν αὖτως, παρὲστιν οὐδ' εὐτυχῶντα γελᾶν ἡδίως.

1012. ΤΙ ΚΡΥΨΕΙ; τί στήται; κακόν, ἀπὸ κοινοῦ. ΤΟΝ. ἐρεῖ, δηλονότι. ΕΚ ΔΟΡΟΣ. γεγονότα ἐξ αἰχμαλωτίδος γυναικός. ἐκ μάχης πολυμίας, τουτίστιν ἐκ γυναικός μάχη πολυμίας κρητιτύτης.

1014. ΔΕΙΔΑΙΑΙ, διὰ δειλάν, ἢ ὑπὸ δουλίας. ΩΣ ΤΑ ΣΑ. ἦν, θανόντος σου δηλονότι, τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς σοὺς δούλους ἔχοιμι. ΚΡΑΤΗ, τὴν ἀνέκουσάν σοι ἀρχήν. ΔΥΣΟΡΓΟΣ, πᾶν ἐργάσας. ἔστι μὲν καὶ ἄφ' ἐκλήτου δύσοργος· καὶ τὸ εἶναι δὲ ἐν γήρᾳ βεβύον αὐτὸν ποιεῖ. ΠΡΟΣ ΟΥΔΕΝ, πρὸς οὐδεμίαν αἰτίαν.

1018. ΕΙΣ ΕΡΙΝ, εἰς μάχην. ἔρις, ὁ ζήλος, καὶ ἡ μίμητις. καὶ ἔρις, ἡ μάχη. ΤΕΛΟΣ. κατὰ τὸ τέλος, ἐπιβηματικῶς. ΑΠΟΡΡΙΦΘΗΣΟΜΑΙ, ἐκπισσόμεμαι γῆς, τῆς πατρίδος δηλονότι.

1022. ΠΑΤΡΑ Δ' ΩΦΕΛΗΣΙΜΟΙ, κατὰ τὰ ὀλίγα ἐπιτεκνίσει εἰς ὠφελίαν, ἥγουν ὀφίλλομαι.

1024. ἀποσπᾶν, τὸ βιβίως χωρίζειν τὰ κοκολλημένα. πῶς, ἔγουν πῶς τρέψω, ἀποσπάτω σι τοῦ πικρίας αἰτίου κνώδοντος τοῦδε τοῦ αἰόλου; ἀντασπᾶν καὶ κατασπᾶν, τὸ βιβίως ἀνίστην καὶ καθίστην.

1025. ΑΙΟΛΟΥ, τοῦ συνεχῆ κίνησιν πάσχοντος διὰ τὴν λεπίστηκα. ΚΝΩΔΟΝΤΟΣ, ἥγουν ξίφους. ΕΚΤΩΡ ΜΕΝ. τὸ ἐξῆς· Εὐλωρ μὲν ΠΡΙΣΘΕΙΣ, ἥγουν θυεῖς, τῷ ζωστήρι, ᾧ παρὰ τοῦδε ἐδωρήθη. ΙΠΠΙΚΩΝ ΕΞ ΑΝΤΙΓΩΝ, ἥγουν τοῦ ἀρματός τοῦ ἱππικοῦ.

1031. ΕΓ'ΝΑΠΤΕΤ', ἐξαίνοτο. ΑΠΕΨΤΕΝ ΒΙΟΝ, ἥγουν ἀπίθκηνεν. ἐτελεύτησέ τις, καὶ ἐτελεύτησε τὸν βίον· καὶ κατέστρεψε, καὶ κατέστρεψε τὸν βίον· καὶ ἀπέψυξε τὸν βίον, καὶ μετέλλαξε, καὶ τίθησκιν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ΤΗΝΔΕ ΔΩΡΕΑΝ, ἥγουν τότε τὸ ξίφος, ὅπερ ἔλαβε δῶρον παρ' αὐτοῦ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΔ', παρὰ τοῦδε, τοῦ ξίφους δηλονότι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀποδίδεται.

1033. ΠΕΣΗΜΑΤΙ, πτώματι. ΚΑ'ΚΕΙΝΟΝ, τὸν ζωστήρα ὁ Ἄιδης ἔπληξε, κατεσκέυασε, ἀπλοκή.

1040. ΜΗ ΤΕΙΝΕ, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέτινε, λόγον δηλονότι. τὸ ἀποτίναι γὰρ ἐπὶ λόγον λέγεται, εἶον, ἀπέτινε λόγον μακρόν. ΑΛΛΑ ΦΡΑΖΟΥ. σκέπει ὅπως κρύψεις τὸν ἄνδρα ἐν τάφῳ. ΟΠΩΣ ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἦν, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. Ἰταυθῶ ἀντὶ τοῦ πῶς. Α ΔΗ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ. ἥγουν ἐξίκουτο ἂν ὁ ἀνὴρ κακούργος ἐξίκουτο ἂν ἀπλοκή. ΕΞΙΚΟΥΤΟ, ἐξίλθω, εἴποι.

1044. ΤΙΣ Δ' ΕΣΤΙΝ. ἥγουν τίς δὲ ἀνὴρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, ἐν

προσλεύσεις, ἤγουν βλάβεις. **ΕΣΤΕΙΛΑΜΕΝ**, ἀντὶ τοῦ ἐπιειλάμεθα. ἐπὶ δὲ, τὸ κισμῷ· ἐπὶ δὲ, ἐπὶ τῆς ἐν θαλάττῃ πορείας, οἷον, ἐπὶ δὲ τὴν τὸν πλοῦν. **ΜΑΘΕΙΝ ΓΑΡ ΕΠΤΕΣ**, ἤγουν ἰσχύς γὰρ ὧν οὐ δυσπεγῆς ἐστὶν εἰς τὸ θαλάττῃ. δυσπεγῆς, ὁ δυσκόλως ὑπείκων, ἤγουν ὁ δυσχερὴς, ὃ ἱκαντίον ὁ εὐπεγῆς, ὁ εὐκόλως ὑπείκων. προπεγῆς, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· προπῆγες δὲ παρεχόμενος, ὁ προερχόμενος τι, καὶ παρὰ τὸν κακὸν παύσασθαι· ἀπὸ τῶν σφραγίδων τῶν πρὸ τοῦ καίρου ζητούντων πίστεύει.

1048. **ΜΗ ΣΥΓΚΟΜΙΖΕΙΝ**. μὴ δεῖτε θάπτειν. συγκομίζειν, ἀπὸ τῶν συγκομιζῶν καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας. ἰπὶ ἐκείνων γὰρ λίγεται κυρίως τὸ συγκομίζειν καὶ ἡ συγκομιδή.

1052. **ΟΘ' ΟΥΝΕΚΑ**. ἐκ παραλλήλου. **ΟΙΚΟΘΕΝ**, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ οἴκου· καὶ ἀπὸ τούτου οἴκου ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ ἑαυτοῦ. **ΕΞΕΥΡΟΜΕΝ**, ἀντὶ τοῦ εὕρομεν. εὕρισκai τις τὸ ἐν, καὶ ἐξεύρισκai τὸ μὴ ἐν· ἐξεύρισκai εἰ, οὐ τὸ μὴ ἐν, καὶ ἐν δὲ συγχωρίζονται τοῦτο τίς· οὐδὲ μὴ τὸ ἐν. ἀλλ' ἐξεύρισκai τις, τουτίστιν ἱκανὸν πρὸς τι καὶ ἑτέρον τι, εἴτα τεύτ' ἐκείνῳ προσπίπτει. καὶ εἴτε μὲν αὐθις, καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προσπίπτοντος ἐκείνῳ, ὃ καὶ πρὸς τὴν ἡν· ἀλλ' οὐν τι κείνου ἐξεύρησαι τε καὶ προσήκη χρησιμώτερον ἀποσπένδονται. οἷον λίγεται τις Θραξ Διονύσιος ἐξεύρειν τινὰ τῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς τῶν Φοινίκων γλώττης, ὃ προσφύει τις τινὰ τῶν διπλῶν, ψαλλῶν εἰπὼν τὴν σπαλῶν, ἀντιθέτως ταυτὶ τὰ εὐμφωνα θεῖς. εὐρεῖ δὲ τις ἀπλῶς πλεῖστα χρημάτων. **ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ**, ἐξετάζοντες. ζητῶ, τὸ ἐρευνῶ· καὶ ζητῶ· τὸ ἐξετάζω.

1057. **ΠΕΙΡΑΝ ΕΣΒΕΣΕΝ**, ἐρμὴν ἔπαυσεν. **ΤΗΝΔ' ΗΝ ΟΔ'**. ἡμῖς μὲν ἂν κατὰ ταύτην τὴν τύχην, ἢν εἰληχὴν ὁ Αἴας, προκείμεθα θανάτου διὰν αἰσχρήμον θανάτῳ, τουτίστιν δὲ αἰσχρόσιον θανάτου. **ΕΝΗΛΑΞΕΝ**, ἀντιθέτως, ὥστε τὴν αἴτιαν πρᾶξιν τοῦδε πρὸς βοσκήματα καὶ πρόβατα πιστῶν. **ΜΗΛΑ** κοινῶς ἐπὶ τῶν βοσκμάτων λίγεται.

1063. **ΣΩΜΑ ΤΥΜΒΕΤΑΙ ΤΑΦΩ**, κατὰ τὸ σῶμα ἐνταφιάσται αὐτόν. **ΑΥΤΟΝ** εἰπὼν, εἴτα ἐπάγει τὸ **ΣΩΜΑ**· καὶ εἴτιν ἔμοιρον τῷ· (ΙΔ. δ'. 350.) πῶς σε ἔπος φέρον ἔρκος ἐδόντων; ἰφ' εἰς ὅλον τι δέικνυται καὶ μέρος. προερχόμενος δὲ τὸ ὅλον τὴν δύναμιν τοῦ ἥμκτος· εἴτα, ὡς περ ἐκ μεταμιλίας, δίδωσιν αὐτὴν τῷ μέρει. συνεπακούεται οὖν ἐν τοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ μέρους ἢ κατὰ πρόθεσιν, ἢ ἢ οὕτως· πῶς ἔπος ἔφην σε; λίγω κατὰ τὸ ἔρκος τῶν ἐδόντων. καὶ οὐδὲς ἐστὶν ἀνὴρ εὐθύνει τοσούτον, ὥστε τυμβεύσται τῷ τάφῳ αὐτόν· λίγω κατὰ τὸ σῶμα.

1066. ΔΕΙΝΟΝ ΕΞΕΡΗΣ ΜΕΝΟΣ. μὴ ἀντάρης χαλεπὴν ἐνόησεν. τὸ ἀντάρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασσομένων λέγεται χερσὶν αἰρομέναις, ἢ μάστιγι, ἢ τοιούτοις τινί· καὶ ἐπὶ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμῃ καὶ ἐπὶ τοιούτων τινῶν· εἴην ἀντάρειν γνώμην, καὶ ἀντάρειν μίαν. ΠΑΡΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ, ἐκτρίπτοντες. ἀπὸ τῶν μὴ ἰσῶντων τινὰς βλαδίζον τὴν ἰσχυρῶν οὖον, ἀλλὰ παγκυλινόντων αὐτούς. ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΘ' ΟΠΟΥ. οὐκ ἔστιν ὅπου, ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ, τουτίστιν, οὐκ ἔστι τόπος ὅπου. οὐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἤγουν οὐκ ἔστι χρόνος ὅτε. οὐκ ἔστιν ὅπως, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστι τρόπος ὅπως.

1070. ΑΚΟΥΣΑΙ, ὑπακούσαι. ΚΑΚΟΥ ΠΡΟΣ ΑΝΔΡΟΣ, ἰσὺν ἔστιν ἀνδρὸς κακωτέρου.

1072. ΜΗΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝ, μηδαμῶς δίκαιον κρίνειν τῶν ἐπιστάτων, τῶν ἀρχόντων, ὑπακούειν. ΦΕΡΟΙΝΤ' ΑΝ, δισσαίνον.

1075. ΣΩΦΡΟΝΩΣ, εὐτάκτως. ΜΗΔΕΝ ΦΟΒΟΥ, ἤγουν μὴ προτινῶν φόβον μηδὲ αἰδῶ. ΠΡΟΒΑΗΜΑ, θυλακὴν. ΓΕΝΝΗΣΗ, ἤγουν φύση, ἔξω. ΔΟΚΕΙΝ ΠΕΣΣΕΙΝ, νομίζειν καταστρεφῆναι. Α ΒΟΥΛΕΤΑΙ τις δελοῦντι. ΠΑΡΑ, πᾶσι. ΕΞ ΟΥΡΙΩΝ πνευμάτων δελοῦντι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νῆος τῆς ἀπὸ τῆς κρίμενης ἰσχύσεως τὴν φεραν.

1085. περὶ αὐτῶν τὸ ΔΡΩΝΤΕΣ, λαμβάνει τὴν αἰτιατικὴν οἰκείως, ὡς παρὰ τὸ ΗΔΩΜΕΘΑ ἀποδοδόμενον πρὸς τὴν προσηγορευμένην πλῆθυν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφελκῆς ὁρίζου τὸ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ ἐφ' ἐτέρων πλείστων. ΠΑΡΑΛΛΑΞ, κατὰ διαδοχὴν. ἀλλάττεσθαι τοῦδε τούδε, ἤγουν διὰ τοῦδε, ὡς τὸ ἀνοῦμαι τοῦδε τούδε. ἐναλλάττειν, τὸ μετακτινῆναι τὴν τάξιν ἀντιφρόφως. ἐξκαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν καὶ ἀλλοιοῦν, εἴην ἐξκαλλάττει τις τὸ χεῶμα, ἤγουν ἀμείβει. συναλλάττειν, ἐπὶ συμφωνίᾳ γάμου, ἀφ' οὗ συναλλαγμ. καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν, εἰς φιλίαν συνάγειν τινὰς· καταλλάττεσθαι δὲ καὶ διαλλάττεσθαι, τὸ εἰς φιλίαν συνάγειν, μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπὸ τινος εἰς τι, καθ' ὃ λέγεται τὸ, μετέλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησι. παραλλάττειν, τὸ τῇ παραθήσει ἀλλοιοῦν δείκνυσθαι, ἀφ' οὗ παραλλάξ ἐπίβλημα, ὅταν ἐφελκῆς ἴτερον ἰτέρῳ ἀλλοιοῦν κίεται, καὶ ἀπλῶς τὸ ἐφελκῆς ἰτέρῳ ἴτερον κίσθαι. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλυθεροῦν καὶ διαίρειν. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν.

1091. ΓΝΩΜΑΣ, γνωμολογίας.

1094. ΜΗΔΕΝ ΩΝ ΓΟΝΑΙΣΙΝ, οὐδαμῶς ἂν κατὰ τὸ γένος, ἤγουν δυστηνός. ΟΘ' ΟΙ, ὅτε οἱ. ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐννοίᾳ καὶ τὸ ὅπου ἐμείβετο μετὰ τοῦ καὶ, εἴην· ὅπου καὶ εἰ δοκούνητες. —

1099. ΑΥΤΟΣ, ἤγουν αὐτοθαλῶς. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΣ, ἀντὶ τοῦ ἱερέων-
τήγους.

1103. ΟΥΔ' ΕΣΘ' ΟΠΟΥ. οὐδ' ἔστι τόπος, ὅπου — ΚΟΣΜΗΣΑΙ,
ἤγουν τάξιαι, ἀφ' οὗ κοσμήτωρ ποιητικῶς ἐ βασιλεύς, ὅς καὶ παρ' αὐ-
τοῖς τὰς ἀρχάς λήγεται, ἀπὸ τοῦ τάττειν. ἔστι δὲ τὸ πᾶν οὕτως· οὐδέ ἔστι
τόπος, ὅπου ἕκαστό σοι νόμος ἀρχῆς κοσμήσεται τεύτον, πλὴν παρ' ὃ
ἔκαστο καὶ τῷδε κοσμήσεται σι. ΤΗΑΡΧΟΣ, ὁ ἐπὶ ἀρχὴν ἄλλων· ἑπαρ-
χος δὲ, ἀξιωμακ.

1108. ΚΟΛΑΖΕ. διδάσκει τοὺς ἀρχομένους ὑπὸ σοῦ. ἢ τοὺς σιμανοὺς
λόγους. κολάζειν, τὸ παιδεύειν, ἀφ' οὗ κολασμένα ἦθρ, τὰ πειπα-
δευμένα· καὶ ἀκόλαστα, τὰ ἀπαιδευτά.

1109. ΑΤΕΡΟΣ, ὁ ἴτερος. ΤΟ ΣΟΝ ΣΤΟΜΑ, τοὺς σοὺς λόγους.

1119. ΚΑ'Ν ΥΠΕΡΔΙΚ' ΗΙ, καὶν ὑπερβολικῶς ὥςτι δίκαια. αἱ ἀσπι-
φεῖς λόγοι καὶ μὴ ἱλαροὶ λυποῦσι, καὶν ὅσιν ὑπερβολικῶς δίκαιοι.

1120. ΣΜΙΚΡΑ ΦΡΟΝΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ ταπεινοφρονεῖν, ὃ ἐκνότηον τὸ
ὕψηλα φρονεῖν, καὶ μεγάλη φρονεῖν, ἢ ὑψηλοφρονεῖν. ΜΕΓΑ ΚΟΜΠΑ-
ΣΕΙΑΣ, μεγαλοβήμονήσεως. ΑΣΠΙΔ' ΕΙ ΛΑΒΟΙΣ, εἰ τυσπῶδην πολυ-
μητίας. τυσπῶδην μάχονται οἱ συμβῆλλοντες τὴν μάχην ἰγυῖν· ἀκρο-
βολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βίβησι μαχόμενοι, ἀφ' οὗ ἀκροβόλητος, ὁ
κοινῶς ἀνιμασπέλιμος. ΚΤΕΙΝΑΝΤΑ ΜΕ, ὅσιν ἐπ' αὐτῷ θλονόγι.
ΔΕΙΝΟΝ, μίγα, ἄξιον θαύματος.

1128. ΤΩΔΕ Δ' ΟΙΧΟΜΑΙ, ὅσιν τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀπόλωλα. ΑΤΙ-
ΜΑ, αἰτίμους ποίει. αἰτιμάζω, τὸ καταφρονῶ· αἰτιῶν δὲ, τὸ αἰτιμον
ποιῶ, καὶ ἡτιμωμένος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν παθητικὸν παρακαίμενον
ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ.

1133. ΨΕΞΑΙΜΙ, αἰτίμους ποιήσασμαι.

1132. ΤΟΥΣ Γ' ΑΥΤΟΣ. ἤγουν τοὺς πολέμιους αὐτὸς αὐτοῦ, ἀντὶ
τοῦ ἱμαντοῦ, οὐκ ἰὼ θάπτειν. ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΠΡΟΫΤΗ ΠΟΤΕ,
ἤγουν προσῆτης πολέμιον ἱγίνετο κατὰ σοῦ. πολέμιος, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίης
χωρῆς ἐχθρὸς· ἐχθρὸς δὲ, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. ΚΛΕΠΤΗΣ ΨΗΦΟ-
ΠΟΙΟΣ, ἤγουν δόλιος κριτὴς αὐτοῦ ἰφωράθης.

1136. ΤΟΔ' ΕΣΦΑΛΗ, τὸ τῆς κρίσεως.

1137. ΠΟΛΛ' ΑΝ ΚΑΚΩΣ, ἤγουν πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψαις
σοῦ, ἤγουν μετὰ κλοπῆς ἰργάσαιο λάθρα.

1140. ΤΟΝΔ' ΕΣΤΙΝ ΟΥΧΙ ΘΑΠΤΕΟΝ, ἤγουν οὐκ ἄξιόν ἔστι

Θαπείν τόνδε. Θαπείν, κοινῶς ὁ Θαπίον ἐστίν, Ἀφικῶς. οἱ γὰρ Ἀφικῶι ἀπὸ τοῦ συνήθους αἰὶ καὶ χθιμαλαῦ τὸν λόγον ἐπιφέρντες, ἐπὶ εὖρον ἐν τῇ συνήθειᾳ τὸ Θαπίον, τὸ ποιητῖον, καὶ τὰ τῆς ἀκαλουθίας τρυφῆς χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμενα, προστιθέσκειν αὐτοῖς τὸ ἐστίν, ὃ συνυπακούειτο ἔξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵνα κατωτέρω τὸν λόγον ἐργάσωνται.

1143. ΕΦΟΡΜΗΣΑΝΤΑ ΤΟ ΠΛΕΙΝ, ἤρουν ἐπὶ τὸ πλεῖν ἐρμήσκειν. τὸ δὲ ἐρμήσκοντα, ἀντὶ τοῦ παρερμήσκοντα ἐπὶ καιρῷ χιμῶντος. ΠΑΡΕΙΧΕ ἑκὺτὸν δηλονότι, τῷ θείοντι καυτὶλῳ, ὥστε καταπατεῖν. ΛΑΒΡΟΝ, σφοδρὸν, θρασύ. ΧΕΙΜΩΝ, μεγάλη ζέλη ἀνέμου. ΚΑΤΑΣΒΕΣΣΕΙΣ, καταπαύσεις: τὸ πᾶν. οὕτω δὲ ἴσως ἂν καταπαύσῃ καὶ σὺ, καὶ τὸ σὸν θρασὺ στόμα κατὰ τὴν πολλὴν βίαν, μεγάλη ζέλη ἀνέμου ἐκ μικροῦ νέφους πνεύσασα.

1151. ΕΝ ΚΑΚΟΙΣ. ἢ ἐν ἀντὶ τῆς ἐπὶ. ὅς ἐξυβρίζει ταῖς δυστυχίαις τῶν πλοσίων. ΕΙΣΙΔΩΝ. ἰδὼν. ΜΗ ΔΡΑ ΚΑΚΩΣ. δὴ σὲ κακῶς, μετὰ αἰτιατικῆς, καὶ δὴ σὲ κακῶς, ὁμοίως. ΑΝΘΑΒΟΝ, κινῆτον. ἔλθοις γὰρ κυρίως ἢ φερόντης. ΕΝΟΥΘΕΤΕΙ, ἰσίδασκα. ΗΝΙΞΑΜΗΝ, εὐσφόως παρείκατα.

1159. ΠΥΘΟΙΤΟ, ἀκούσι. ΛΟΓΟΙΣ ΚΟΛΑΖΕΙΝ, διὰ λόγων σφραγίζειν, ἐκίπων δηλονότι, ᾧ τινι παρέστιν ἀνταρξάζειν. ΑΦΕΡΠΕ, ἀπέρχου. ΜΑΤΑΙΟΥ, ἀνεήτου. ΦΛΑΥΡ' ΕΠΗ, φλύμεα. ΕΡΙΔΟΣ, φιλονικίας.

1164. ΣΠΕΥΣΟΝ ΤΑΧΥΝΑΣ. κατ' ἐπίτασιν λέγεται τῆς σπουδῆς. ΕΝΘΑ ΚΑΘΕΞΕΙ, οὕτως δηλονότι, τὸν εὐρώεντα τάξον, τὸν ὑπὸ τῶν βροτῶν, δηλονότι ἰσόμενον, αἰέμενον.

1170. ΠΕΡΙΣΤΕΛΟΥΝΤΕ, κοσμήτοντες. ΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΟΣ, πρὸς κύττον τετρακμήνης ὁ προστροπὴ δὲ, τὸ μίσημα.

1175. ΙΚΤΗΡΙΟΝ. ἰκτῆριοι κλαῖοι, δι' ὧν ποιεῦνται τὰς ἰκτερίδας, καὶ ἰκτῆριος θησαυρὸς ὁμοίως.

1178. ΕΞΗΜΗΜΕΝΟΣ, ἐκτεθρισμένος, ἀφρηκμένος.

1179. ΑΥΤΩΣ, ὡσαύτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὕτως γίνεταί αὐτως ἐπὶ ἐμῃ παρὰ τοῖς κοινοῖς, καὶ δηλοῖ οὗτος ὅτι λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς, εἶον, οὕτως ποιῶ, ὡς ἐκίλισκας καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχιν. οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτῇ, τὸ αὐτως παρὰ ποιητῆς, κατὰ τὰ δύο τρυφὰ σηματοδόμενα. λέγεται γὰρ τὸ αὐτως

καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἰφ' ᾧ σημασιμαίνῃ τὸ ὡσαύτως λέγεται παρὰ τοῖς κινεῖς μετὰ τοῦ ὥς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὥς ἔτυχεν.

ΤΕΜΝΩ ΠΛΟΚΟΝ. σὺν τῷ λόγῳ ἱκκῶπλι ὁ Τυῦρκος καὶ τὸν πλόκμον τῆς αὐτοῦ κιτλῆς. ΕΧΟΥ, ἄπειν τοῦ πατρὸς. ΕΣ Τ' ΕΓΩ ΜΟΛΩ, ὥς ἂν ἔλθω.

1185. ΝΕΑΤΟΣ, ὁ ἴσχατος, καὶ νάτη, ἡ ἰσχάτη· ἀφ' οὗ νήτη, κατὰ κρήσιν, ἡ τελευταία χορὴ τῆς μουσικῆς. ΕΣ ΠΟΤΕ ΔΗΞΕΙ, μέχρι πότε πκύσεται ὁ ἀριθμὸς τῶν πολυτήρων ἑτῶν, ἐπάγων ἡμοὶ τὴν ἀτιμωτέαν βλάσιν τῶν πολυμικῶν κκαμάτων, κατὰ τὴν σήπουσαν ἡμᾶς Τροίαν τῷ χρόνῳ; τὴν Τροίαν λίγω, τὴν ἀθάλαμν μέμφιν τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ δηλονότι χροίαν διατρεῖν.

1192. ΩΦΕΛΕ. ἀπὸ τοῦ ὀφέλλω, ὠφελον, καὶ ἰκδῶλ' του ε, ὠφελον, ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται διὰ τοῦ ω. τάσσεται δὲ αἰ μετὰ ἀπαρμύφαιου. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ, εἶον, οὐκ ὠφελον, καὶ μετὰ τοῦ ὥς· καὶ τοῦ μή, ἢ τοῦ οὐκ, προτασσάμενου τοῦ ὥς· εἶον, ὥς μὴ ὠφελον, ἢ οὐκ ὠφελον. εἶον, ἐπεὶ ἐγένετο τοῖς, ὥς οὐκ ὠφελιν, γινέσθαι δηλονότι. συλλυπησιμαίνω γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρμύφαιον. καὶ, ἐπεὶ παρεγένετο, ὥς μὴ ὠφελον, παρεργινέσθαι δηλονότι. ἀφ' οὗ ὠφελις ἐπὶ δευτέρου, καὶ ὠφελιν ἐπὶ τρίτου· λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἔσπεριν. ὠφελον δὲ ἐπιβήμα ἀντὶ τοῦ εἶμι, διὰ τοῦ ο, καὶ τάσσεται αἰ μετὰ εὐκτικῶ, ἢ μετὰ περικλυθέτος χρόνου. λέγεται τοῦτο ἵνῃ μετὰ τοῦ ὥς, εἶον, ὥς ὠφελόν γε καὶ σὲ κακιστοῦργον νηκερμάνον.

1203. οὔτε ἰνυχίαν, ἤρουν τυκίαν τέρψιν ἔδωκεν ἡμοὶ ἔχειν ἐν τῷ ἰκίαν, τοῦτ' ἐστιν ἐν τῷ κοιμᾶσθαι· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἐρώτων ἔπκυον, ἡμὶ ἐκλονότι. ΙΔΕΙΝ, ὥστε αἰεὶ, διατελεῖν.

1211. ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΜΕΝ. καὶ πρότερον μὲν ἢν ἡμοὶ ὁ θεύριος Αἴας φυλακτῆριον τοῦ τυκίανου δαίματος καὶ τοῦ πολέμου. ΑΝΕΙΤΑΙ, δίδωται, συνησχέριται.

1217. ΓΕΝΟΙΜΑΝ. εἴθε γενέμεν, ἔπου ἔσθιν ἐπὶ τοῦ πέπλου τὸ σύνδειον ἀκρατήριον, τὸ κλυζόμενον ὑπὸ τῆς ἀλός, λίγω ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα, ἤρουν γὰρ, τοῦ ἰονίου, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς γῆς τοῦ Σούριου. ἔσθιν δὲ τὸ Σούριον ὄνομα ἀκρατηρίου.

1225. ΣΚΑΙΟΝ ΕΚΑΤΣΩΝ ΣΤΟΜΑ, ἀντὶ τοῦ σκαῖος λόγου, ἤρουν κακούς, ἀζήτων. σκαῖόν, τὸ κακόν, καὶ τὸ ἀπαιδευτον, καὶ τὸ ἀμελεῖόν. ΤΑΗΝΑΙ, τολμήσαι. ΑΝΟΙΜΩΚΤΕΙ, χωρὶς εἰμωγῆς, αἰτι-

μωρήτως. ΧΑΝΕΙΝ, εἰπεῖν. — σὲ δὴ ἀγέλλουτιν ἐμοὶ τολμῆσαι εἰπεῖν οὕτως ἀνομιμακεῖ τὰ χαλεπὰ ῥήματα.

1287. ΣΤΑΝΤΟΣ, συστάδην μαχεσασμένου.

1239 ΠΙΚΡΟΥΣ, πικροποιούς, εἰς πικρίαν ἡμῶν. πικρούς ἀγῶνας εἰκόμην κηρύξαι τοῖς Ἀργείοις τότε ἔνεκα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, εἰ πανταχοῦ Φαημίθια κακοὶ ἐκ Τεύκρου. ἐν μὲν τῷ ΕΟΙΓΜΕΝ τρέπεται τὸ κ εἰς γ ἀπὸ τοῦ εἰκόμην· ἐν δὲ τῷ σλύξω, τὸ γ εἰς κ, ἀπὸ τοῦ στυγήσω, ὅθεν σλύξαι.

1244. ΚΑΚΟΙΣ λόγοις δηλονότι. ΒΑΛΕΙΤΕ, λοιδορήτετε.

1245. ΞΥΝ ΔΟΛΩΙ ΚΕΝΘΗΣΕΘ', λάθρα σφάζετε. ΟΙ ΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΙ, οἱ νικηθέντες, ἀπολειφθέντες· ἐκ μεταφωρεᾶς ἀπὸ τῶν δρομέων.

1247. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ, εὐταξία, ἣν ὁ νόμος ποιεῖ.

1249. ΤΟΥΣ ΟΠΙΣΘΕΝ, τοὺς ἀπολειπόμενους, τοὺς νικωμένους. ἀπὸ μεταφωρεᾶς τῶν δρομέων ταῦτα λέγεται. ΑΛΛ' ΟΙ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ ΕΥ, ἤγουν οἱ Φρόνιμοι κρατοῦσιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπάγεται τὸ ΜΕΓΑΣ ΔΕ βούς ὡν τὴν πλευράν, καὶ τὸ ἐξῆς. ΟΡΘΟΣ, ἤγουν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν εὐὴν πορεύεται, οὐ παρακλίνων.

1257. ΑΛΛ' ΗΔΗ ΣΚΙΑΣ. ὑπὲρ ἀνδρὸς οὐκ ἔτι ζῶντος, ἀλλὰ ὅν-
τος σκιᾶς, τουτέστιν ἀνυποστάτου.

1258. ΤΥΡΙΖΕΙΣ, ὑβριστικοὶ λέγεις. ΕΞΕΛΕΥΘΕΡΟΣΤΟΜΕΙΣ, δραχυλογεῖς, λαθευγορεῖς. ΟΣ ΕΙ ΦΥΣΙΝ, κατὰ φύσιν, ἤγουν κατὰ τὸ γένος. ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ. νόμος ἦν Ἀθηνησι, τοὺς ἐξ ἐταίρας ἢ δαούλης τεχνήντας μὴ δημηγορεῖν. ΜΑΘΟΙΜ', νοήταίμι. ΟΥΚ ΕΠΑΙΩ, οὐ νοῶ.

1266. ΤΟΥ ΘΑΝΟΝΤΟΣ ΧΑΡΙΣ, ἤγουν ἡ ὀφειλόμενη τῷ τεθνη-
κότι. ΤΑΧΕΙΑ ΤΙΣ, ἀντὶ τοῦ τάχιστα. τὸ μὲν ΤΙ ζητεῖ οὐσίαν πράγμα-
τος, εἶον, τί τότε ἐστίν, ἄνθρωπος τυχόν, ἢ ἵππος; τὸ δὲ ΤΙΣ, ὑπό-
στασιν καὶ πρόσωπον, εἶον, τίς ὅδε ἐστὶ, Σωκράτης τυχόν, ἢ Πλάτων;
καὶ, τίς, πόθεν εἷς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν εἶπε μὲν, ὅτι ἀνὴρ,
πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ δὲ τοῦνομα, ᾧ ἂν οὗτος τῶν ἄλλων
ἀνδρῶν χωρίζετο. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαντᾷ κυρίον,
ἀλλὰ καὶ σὺν ἐπιθέτῳ ἐνίοτε κύριον, εἶον, τίς ὅδ' ἐστὶν ὁ ἡδύς Λουκιανός;
διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ τὸ τίς ὑποτάσσεται, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε
καὶ ἐπιθέτῳ, εἶον, Λουκιανός τίς ἐποίησε τὸδε, καὶ, ὁ Λουκιανός ἡδύς
τὴς ἐστίν, ἐνταῦθα οὖν ἡ ΧΑΡΙΣ ἐπιθέτου ἔχει τὸ ΤΑΧΕΙΑ ὄνομα, εἰ

καὶ ἄλλως τοῦτο ἐπιδημητικὴν ἔχει σημασίαν, διὸ μετὰ τοῦ ΤΙΣ αὐτὴ ἐπὶ λέγεται, καὶ γὰρ αὐτὴ λέγεται διακρίβειν. κατὰ ταῦτα λέγεται, καὶ τὸ ὅστις, καὶ τὸ ὅποιός τις. καὶ τὸ μὲν ὅστις νοῦται ἐπὶ κυρίου ὀνόματος· τὸ δὲ ὅποιός τις, ἐπὶ ἐπικλήτου· ὡς παρὰ Λουκιανῷ· Τὸ δὲ ἔλον οἱ ὄμοιοι οὐκ ἐξισάζοντες τίς ἐσὶν ὁ τοῖς παράγμασιν ἐξιστηκώς· εἴτε καλὸς ἡλυστότης, εἴτε τὸ ἐναντίον, ἅπερ ἐπιδημητικῶς λέγεται. ΠΡΟΔΟΥΤ' ΑΛΙΣΚΕΤΑΙ, καταλαμβάνεται περιδεμένη, ἢ προσέστα, τὸν τιθυγκότα δεικνύει. ΕΙ ΣΟΥ Γ' ΟΔ' Ω' ΝΗΡ. εἰ σοῦ γε, ὦ Αἴας, ὅδε ὁ ἀνὴρ οὐκ ἔτι ἔχει μνήμην.

1270. ΠΡΟΥΚΑΜΕΣ, προσωπίσω.

1274. ΕΡΚΕΩΝ. ἐνός τῶν ἐρκίων, ἤρουν τειχέως, ΕΓΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΟΥΣ. ἢ ἐν ἀντὶ τοῦ ἐνός. ΕΝ ΤΡΟΠῃ ΔΟΡΟΣ, ἐν ᾗ τῇ τοῦ πολέμου. τρέπικεν, ἢ νίκη· τρέπη δὲ, ἢ ἥτλη. τρέπικεν, ἐπὶ τῶν διακρίσεων· τρέπη, ἐπὶ τῶν διακρίσεων. ΑΚΡΟΙΣΙΝ ΗΔΗ, ἐπὶ μὲν τοῖς ἀκροῖς καὶ τοῖς ἰσχυροῖς, ἤρουν ὑπερβόλαις, σπινθώμασι τῶν πυρῶν, τοῦ πορὸς ἡδὴ ἀναπληρόντος καὶ ἀναφλεγόμενου. ΑΡΑΗΝ. αἶρω, τὸ ἀφανίζω, καὶ τὸ ὑψώ· ἀφ' οὗ ἄρην, ἀντὶ τοῦ μετάρως καὶ κοῦφως, ὡς ἐπαιῶνται. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ.

1281. ΣΥΜΒΗΝΑΙ, συνελθεῖν. βαινῶ, τὸ πορεύεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ συμβεῖναι ἐπαιῶνται· καὶ ἵσταμαι, ἀφ' οὗ βλάσας ἀνδριάντος. ΛΑΧΩΝ, κληρωθεὶς· ἀφ' οὗ λαχμός, ὁ κληρικός, ποιητικῶς.

ΚΑΙ' ΕΚΕΛΕΥΣΤΟΣ, καὶ ἀνδριάντος. τὸ πᾶν· καὶ οὐ μνημονεύεις, ὅτε καὶ οἱ Αἴας κληρωθεὶς, ἀνδριάντος, οὐ περιμένων τὸν προσβιζόντα, ἰμενομάχου μετὰ τοῦ ἑκάρεος.

1285. ΔΡΑΠΕΤΗΝ, ἐπιτεταμένην εἰς τὸ διαφύγειν. κληρικός, δι' ὃν ἐκκληρύντο· καὶ κληρικός, αὐτὸ τὸ κληρωθῆναι. ΑΡΟΥΡΑΣ, χίρως, ἢ ἐρηξ γῆ· ἄρουρα, ἢ ἡροτρασμένη· λείον, τὸ ἔχον ἀσπίδων χωράφιον. ΑΛΜΑ ΚΟΥΦΕΙΝ, πῆδημα κοῦφον ποιῆσαι. ἄλμα, πάλμα, καὶ πῆδημα, ταχύδον. ΠΟΙ ΒΛΕΠΩΝ, ἤρουν εἰς ποῖαν ἐγγίνετο σὴν ἀφορμῶν ταῦτα λέγεις·

1291. ΟΥΚ ΟΙΣΘΑ. οὐ γνώσκεις Πίλοπα τὸν σὸν πρόπαππον ὄντα ἀρχαῖον, βασιλεὺς Φρύγας, ὃς τοῦ σοῦ πατρός προὑπήρξε πατήρ· Ἀτρεΐα δὲ, ὄντα δεικνύει, δυσσεβέστατον, πρεδίντα τῷ ἀδελφῷ διῖπον ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν ἰδίων τέκνων, ὃς ἐσπείρει σι·

1296. ΕΠΑΚΤΟΝ, ἐπίστατον μοιχόν. Ο ΦΙΓΥΣΑΣ, ὁ γενήσας. Φυτύνειν, τὸ τῇ γῇ φυτὸν ἐνδύειν. Φυλὸν τὸ φυ καὶ βραχύν. Φυτύνειν, τὸ σπείρειν, ποιητικῶς, ὃ παρέρχεται ἀπὸ τοῦ Φίγης, ὁ πατήρ. ἢ καὶ

μακρὸν, ὃ καὶ ἐνταῦθα τῷ ποιητῇ τέτακται. τοῖς δὲ ὑστέρον ἡμικρήθην.
ΕΦΗΚΕΝ, ἐπίταξι δοθῆναι εἰς δικαστήριον. ΤΑ ΠΡΩΤ' ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΣ,
τὰς τῆς πρώτης μάχης ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθήνας.

1301. ΦΥΣΕΙ, γίνε. ἐπὶ γένους λέγεται κυρίως τὸ φύσει· ἐπὶ δὲ
τῶν νόμιμουμένων, τὸ θέσει. καὶ ἀπὸ τούτου μετατρέπεται ταῦτα καὶ ἰφ'
ἔτιχα.

1302. ΒΑΣΙΛΕΙΑ, βασιλῆς, Λαομέδοντες θυγάτηρ. ἐκλειγμένον δὲ
αὐτὴν δῶρον Τηλεμῶνι ἔδωκεν Ἡρακλῆς. ΒΛΑΣΤΩΝ, βλαστήσας, εἰς
φῶς προσηύδης. ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ, τοὺς ἀπὸ γένους. ΤΟΙΟ-
ΙΣΔ' ΕΝ ΠΟΝΟΙΣΙ, τοιούταις ἐν συμφοραῖς.

1309. ΒΑΛΕΙΤΕ Χ' ΗΜΑΣ. ἐκὺνόν λέγει, καὶ τὴν Τίκμησσαν, καὶ
τὸν Εὐρυσάκην.

1310. ἐπεὶ καλὸν μοι προδήλως ὑπὲρ τοῦδε πορευμένῳ μᾶλλον ἀπεθ-
γεῖν, ἢ ὑπὲρ τῆς σῆς γυναικὸς, ἢ καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς λέγω τοῦ σου
ἀδελφοῦ.

1315. θεῖλός καὶ θρασὺς ἐναντία κακὰ ὑπερβολὴν ἔχοντα καὶ ἑλλειψιν.
μίσον δὲ τούτων ἢ ἀνδρείκ. Η'Ν ΕΜΟΙ, ἦγουν ἢ ἐν ἐμοί.

1316. ΚΑΙΡΟΝ, εἰς καιρὸν, ἐκκαιρως. ΣΥΝΑΨΩΝ, αὐτοὺς διλανότες
εἰς μάχην, ἀλλὰ διαλύτων, χωρίσων, παρεγίγνου.

1320. ΟΥ ΓΑΡ ΚΑΥΟΝΤΕΣ. ἄρα γὰρ οὐ πάνυ αἰσχυρὺς λόγους
ἀκούομεν, ὡς ἀναξ Ὀδυσσεῦ, ὑπὸ τούτῳ τοῦ ἀνδρὸς ἀγρίως;

1324. λόγῳ ἤκουσεν αἰσχυρά, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔργῳ ἐποίησεν ἡμὶ ἀί-
σχρά.

1325. ΤΙ ΓΑΡ Σ' ΕΔΡΑΣΕΝ. τί δὲ σε ἐποίησεν τοιοῦτον, ὥστε καὶ
ἐπείχειν σοι βλάστην;

1326. ΟΥ ΦΗΣ' ΕΑΣΕΙΝ, διακρίνεται οὐκ ἐάσειν. ΑΜΟΙΡΟΝ, ἀμεί-
τοχον. ἀλλὰ διακρίνεται θάψει αὐτόν πρὸς βίαν ἡμοῦ. ΒΙΑΝ λέγει, ἣν
βιάζεται αὐτόν.

1328. ἔξιπιν εὖν φίλῳ εἰπὸντι τάληθῃ, εὐδὸν ἑλπίστον ἢ πρότερον συ-
νηρημένῳ σοι, τουτίστιν, ὥσπερ πρότερον συμφωνεῖν σοι, φίλῳ εἶναι. ΣΥ-
ΝΗΡΕΤΜΕΙΝ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῇ αὐτῇ εἰρησίων ἐπιστάτων καὶ
μὴ ἐκτανισμένων. ΕΙΗΝ ΟΥΚ ΑΝ ΕΥ ΦΡΟΝΩΝ, εἰ μὴ φίλου ἀκούω
σκιμι, σοῦ δηλονότι, ΝΕΜΩ, ἀντὶ τοῦ ἔχω.

1334. Η ΒΙΑ, ἡ δυναστεία. ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΠΑΤΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ,
καταφρονεῖν τοῦ δικαίου. ΕΧΘΙΣΤΟΣ, πᾶν ἐχθρὸς, μάλα σφοδρῶς

μῖνος. ΕΚΡΑΤΗΣΑ, ἱερᾶτῆς ἔγενόμην. ΑΛΛ' ΑΥΤΟΝ ΕΜΠΑΣ. ἀλλ' ὁμῶς ἰγὼ ὄντα αὐτὸν ἰμοὶ ἔχριστον οὐκ ἂν ἀπαξιῶσαιμι, ὥστε μὴ ὁμολογεῖν, καὶ τὸ ἔξῃ. ΑΤΙΜΑΖΟΙΤΟ ΣΟΙ, ὑβρίζετο ὑπὸ σοῦ.

1344. ΑΝΔΡΑ Δ'. οὐ δίκαιον δὲ βλάπτειν σε τὸν ἄνδρα τὸν ἀνδρείον εἰ θάνοι, οὐδ' ἔιν μισῆς. ΤΟΤΑ' ΤΠΕΡΜΑΧΕΙΣ ΕΜΟΙ, ἦγουν ὑπὲρ τούτου μάχη ἰμοί.

1345. ΟΥ ΓΑΡ ΘΑΝΟΝΤΙ. ἦγουν θανόντι δὲ οὐ χρεὶ σε προσπιμῶμαι; τούτῳ, πρὸς τῷ μισεῖν ἐπιμνησθῆσαι. ἐπὶ τῶν λαῶν ἐκκλησμένων λίγεται τὸ ἐπιμνησθῆναι. ΜΗ ΧΑΙΡΕ, ἦγουν μὴ πρόσκεισο.

1352. ΚΑΤΕΙΝ. χρεὶ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ὑπακούειν τῶν βασιλέων. τούτῳ, πρίπει σε εἶκον ἰμοί. ἱστέρος, ὃ ἐθελοντῆς μαχόμενος, ἦγουν ὃ ἀνδρείος καὶ ἀπὸ τούτου ὃ ἀγαθός.

1353. ΚΡΑΤΕΙΣ, νικᾷς τοι, ὑπὸ τῶν φίλων νικώμενος.

1354. ΜΕΜΝΗΣ', ἀναλογίζου.

1357. Η' ΡΕΤΗ. ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ δηλονότι, ἦγουν ἡ ἀνδρεία. ΠΟΛΥ, ἀντὶ τοῦ πλείον. ΕΜΠΑΗΚΤΟΙ ΒΡΟΤΟΙΣ, παραπληγῆς παρὰ τοῖς βροτοῖς. οἱ τοιοῦτοί φῶτες, εἰς ἣν ὃ Αἴας δηλονότι εἰς μάχην ἐξῆς μετ' ἀλλομένους, ἔμπληκτοί εἰσι παρὰ τοῖς βροτοῖς. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὃ Οὐδυσσεύς. Ὀντως πλείους, καὶ ἄλλαι δηλονότι, νῦν εἰσι φίλοι, καὶ κατὰ τὸ ἐπὶ ὅν ἄλλους πρόξεναι. ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, καὶ παραπληξ, ταῦτό. λίγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐπιτεταγμένων τὴν ψυχὴν.

1361. ΕΠΑΙΝΕΙΝ ΟΥ ΦΙΛΩ, ἀποδείχεται οὐκ εἶωθα, ἦγουν οὐκ εἶωθα σκληρός εἶναι. ΦΑΝΕΙΣ, διίξεις.

1363. μᾶλλον μὲν οὖν ὑμᾶς διίξω πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἄνδρας δικαίους. ΑΝΩΓΑΣ, συμβουλεύεις.

1365. ΕΓΩΓΕ αἰῶνα δηλονότι. καὶ γὰρ αὐτὸς ΕΝΘΑΔ', ἦγουν εἰς τὸν θάνατον, ἀφίξομαι. ἐπειδὴ μέλλω καὶ αὐτὸς ἀπεθανεῖν, φίλω τὸν θανόντα θάπτειν.

1366. Η' ΠΑΝΘ' ΟΜΟΙΑ. ὄντως πᾶς ἀνὴρ συμφέροντα ἐκὼν πάντα ποιεῖ. τὸ γὰρ ΟΜΟΙΑ, ἀντὶ τοῦ συμφέροντα, ἀρμόδια. ΠΟΝΕΙ, ἐργάζεται. ΤΩ ΓΑΡ ΜΕ ΜΑΛΛΟΝ, τίς γὰρ ἄλλῃ δηλονότι, ἦγουν τίνας ἄλλου χάριν ἰσθὲς ἐπὶ ποιεῖν ἰμοί, μᾶλλον ἢ χάριν ἑαυτοῦ; ΣΟΝ ΑΡΑ. τὸ ἄρα ἀντὶ τοῦ διό. ΩΣ ΑΝ ΠΟΙΗΣΗ.Σ. καθά, ἦγουν καθ' ἑαυτὸν διὰ τὴν ἐρέπον ἀν ποιήτης. ΠΑΝΤΑΧΗ, ἐν πᾶσι.

1370. συγκατάθεσις συνυπακούεται, πρὸς ἣν ἐπάγεται τὸ ΑΛΛ' ΕΥ

Γ' ΕΠΙΣΤΑΣΟ. τοῦτ' ὁ μὲν ποιήσω· ἀλλ' εὖ γε τοῦτο ἐπίσπασο, καὶ τὸ ἐξῆς.

1372. ΚΑ' ΚΕΙ ΚΑ' ΝΘΑΔ' ΩΝ, ἐν τῷ Αἰδῷ καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, τοιούτοις καὶ ζῶν καὶ ἀποθανόντων ὁμοίως.

1376. ΤΑ' ΠΟ ΤΟΥΔ', κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦδε, κατὰ τὸ ἐξῆς. ΑΓΓΕΛΑΟΜΑΙ, ἀντὶ τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι, ὑπισχνεῖσθαι.

1378. ΣΥΝΘΑΠΤΕΙΝ ΘΕΑΩ, σὺν ἐμῇ δακρυότι θάλλω θάπτειν, σὺν σοὶ θάπτω τόνδε. διπλῶς δύναται νοεῖσθαι οὗτος ὁ λόγος. ἢ ὅτι καὶ σὺ θάπτω μετὰ τοῦδε· ἢ ὅτι τοῦτον ἐγὼ καὶ σὺ θάπτομεν.

1382. Μ' ΕΨΕΤΣΑΣ ΕΛΠΙΔΟΣ, ψευτέηναι ἐπαίτας προσδοκίας, τῆς πρὸς σὺ δολιχῇ.

1384. ΠΑΡΕΣΤΗΣ ΧΕΡΣΙΝ, συνεισέχοντας ἔργῳ, οὐ λόγῳ. τοῦτο οἱ λέγεται ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ἐργαζομένων τι.

1386. Ο' ΤΠΙΒΡΟΝΤΗΤΟΣ, ὁ ἐμβρόντητις, ὁ ἐκτραπὺς τῶν φρενῶν ἀπὸ ἥχου βροντῆς. ΛΩΒΗΤΟΝ, ἐφύβριτον. ΤΟΙΓΑΡ ΣΦ' ΟΛΥΜΠΟΥ. δι' ὃ αὐτοῦς τῶν ἐν Ολύμπῳ θεῶν τὰ προσεῖτα ἔχων Ζεὺς, κινήμων τι, τῶν ἀδικημάτων δηλονότι, ἢ Εριννύς, ἡ τιμωρούσα τὰς τιμωρίας, καὶ τελευτουργὸς Δίκη, καὶ τὸ ἐξῆς. Εριννὺς εἰσιν αἱ κατάρται, καὶ ἔφοροι τῶν κακῶν θεαί.

1393. ΣΕ Δ' Ω. σὺ δὲ, ὃ σπέρμα πατρὸς τοῦ γειῶνι Λαέρτη, ἵναι μὲν τάφου, ἥγουν ἐνταφιασμῷ, δίδωκα ἔαν ἐπιψάωμι τοῦδε. ἔκνες, ὃ φόβος, καὶ ἡ ἀνέκωλή.

1396. Κ' ΕΙ ΤΙΝΑ ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τοῦ ΣΤΡΑΤΟΥ.

1398. ΠΟΡΣΥΝΩ, παρίξω. ΑΛΛ' ΗΘΕΛΟΝ ΜΕΝ, συνιγνῆται δηλονότι εἰς τὴν ταφὴν. μάστιγα κατόσχησεν τοῦτό γε. ΕΙΜΙ, ἀπέρχουμαι, ἐπανίστας. ΤΟ ΣΟΝ, ἥγουν ὃ σὺ λέγεις.

1402. ΑΛΙΣ, ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως ἔχειν τὸ πρῶγμα. ΚΟΙΛΗΝ ΚΑΠΕΤΟΝ, τάφρον. ΧΕΡΣΙ ΤΑΧΥΝΕΤΕ, διὰ τῶν χειρῶν ταχίως ποιεῖτε. ΤΟΙ Δ'. εἰ δὲ θέτε, ἐπὶ τοῦ πυρὸς δολιχῇ, ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ, ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρας, ἥγουν ἱκαίρας, ΤΡΙΠΟΔ' ΑΜΦΙΠΥΡΟΝ, ἥγουν χυτρώποδα ἀμφεστρωθὲν τὸ πῦρ διχόμενον, ἵναι ἐπιταφίων λουτρῶν. ΤΥΨΑΤΟΝ δὲ, ὑψήλην βᾶσιν ἔχοντα. χυτρώπους, ὃ κοινῶς πυροσίτης, ὃ καὶ λίσσανον λέγεται. ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρώποδος νοεῖται ὃ λίσσης, καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ.

1409. ΠΑΙ ΣΥ ΔΕ. σὺ ῥέ, ὃ Εὐρύστας, σὺν Φιλοφροσύνῃ θιγὼν,

ἤγουν ψαύσας σὺν ἡμῶν τῆς πλευρᾶς τῆδε τοῦ πατρὸς, ὅσον ἰσχυρεῖς ἐπικεύφιζε, ἀντὶ τοῦ ἀνακεύφιζε, ἀναδύσσειαζε.

1412. ΣΥΡΙΠΤΕΣ, αἱ ὅσαι τῆς πληγῆς ἀναφυσῶσιν, ἀναπέμπουσι μέλαν αἷμα μετὰ ἰσχύος.

1413. ΑΛΛ' ΑΓΕ ΠΑΣ. ἀλλ' εἴα πάς, ὅστις Φησὶν εἶναι φίλος τῷ ἀνδρὶ τῷδε, τῷ κατὰ πάντα ἀγαθῷ, ἐρμάντω πονῶν ὑπὲρ τοῦδε, καὶ ὑπὲρ μηδενὸς ἄλλου ἀπὸ τῶν θνητῶν κρείττονος τοῦδε τοῦ Αἴαντος, ὅτε ἦν, ἤγουν ὑπῆρχε, τότε Φωνῶ, τοῦτέστι λέγω. ΣΟΥΣΘΩ, παρακινεῖσθω. ΒΑΤΩ, περιεῖτω.

1420. Ο ΤΙ ΠΡΑΞΕΙ, ὅπως διακρίσεται. ἢ εὐπραγήσει λέγω, ἢ δυσπραγήσει. ἀμφότερα γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

ΤΕΛΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ

ΤΟΝ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

4. ΑΣΤΙΠΤΟΣ, ἄσπετος.
 38. ΘΑΛΠΕΤΑΙ, ξεραίνεται.
 79. ΦΥΣΕΙ, ἐκ φύσεως. ΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ, μὴτ' ἐν τῇ νίκῃ.
 82. ΤΟΛΜΑ, προσεκδικέν.
 91. ΕΞ ΕΝΟΣ ΠΟΔΟΣ, ἕνα ἡμιχάλεος ὤν.
 98. ΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΝ, εἰς πείραν τῶν πραγμάτων.
 116. ΘΗΡΑΤΕΑ, δυνατὴ λαβεῖναι, ἥγουσ' ἡ Τροία.
 134. ΝΙΚΗ Τ' ΑΘΗΝΑ. οὕτως Νίκη Ἀθηνᾶ ἐν τῇ Ἀττικῇ.
 136. ΤΠΟΙΠΤΑΝ, τὸν ὑφ' ἐρωμένον ἡμᾶς, ὡς ἐπιβούλου.
 139. ΚΑΙ ΓΝΩΜΑ. ἡ γνώμη τῶν βασιλέων κρατεῖ.
 153. ΕΝΕΔΡΟΣ, ἔνοικος.
 180. ΠΡΩΤΟΓΟΝΩΝ, εὐγενῶν.
 208. ΤΡΥΣΑΝΩΡ, ἡ τρύχουσα τοὺς αἰῶνας.
 216. ΤΗΛΩΠΟΝ, μεγάλην.
 221. ΚΑΤΕΣΧΕΤ', προσωμύσσει.
 231. ΤΟΥΤΟ Γ'. ἦτοι τῆς προσκυρίας ὑμῶν.
 251. ΚΛΕΟΣ, φήμη.
 275. Οἱ ΑΥΤΟΙΣ ΤΥΧΟΙ, ἡ καταρᾶται αὐτοῖς. ἢ ὡς αὐτοῖς ἔτυ-
 χεν. ΠΟΙΑΝ Μ' ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ, τίνα ἐξ ὑπνου ἔγερσιν.
 293. ΠΑΓΟΥ, παγίτου.
 305. ΕΣΣΕ, προσέσχε.
 313. ΑΔΗΦΑΓΟΝ, βρωσιλικόν.
 320. ΣΥΝΤΥΧΩΝ, εὐχ' ἀπλῶς τυχών. ἰαῖνε γὰρ δοτικῇ συντάσσεται· ἀλλὰ σὺν σῶ τυχών τῶν κακῶν Ἀτρεΐδων.
 324. ΘΥΜΩ, ἐργῇ. ΧΕΙΡΑ, πρᾶξιν.
 351. ΑΘΑΠΤΟΝ, ζῶντα. ζῶντα γὰρ εὐκ' εἶδεν.
 355. ΠΙΚΡΟΝ. διὰ τὸ ἰαῖναι τιθάφθαι τὸν Ἀχιλλεΐα.
 363. ΤΑΗΜΟΝΕΣΤΑΤΟΝ, λυπηρότατον.
 371. ΠΑΗΣΙΟΝ ΓΑΡ ΩΝ ΚΥΡΕΙ. ἴσκει μὲν ἰσχυμακτεῖναι ὁ λόγος.

καὶ γὰρ ἀλλοθὺς Οδυσσεύς νῦν πλησίον αὐτῶν ἴσιν ἐν τῇ Λήμνῳ. ὁμοίαν καὶ τὸ Ο Δ' ΕΝΘΑΔ' ΗΚΩΝ. ὁλοῖ μὲν γὰρ τὸ εἰς ὄργην ἦκων· ὁλοῖ δὲ καὶ τὸ εἰς Λήμνον ἦκων.

358. ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ, βασιλεὺς ἢ συμβούλων.

399. ΠΑΡΕΔΙΔΟΣΑΝ, ἢ παρὰ τὸ ἄλλοθεν καὶ ἄδικον ὁλοῖ. τὸ δὲ ἱξῆς· παρεδίδουσαν τῷ Λαιρτίου.

423. ΕΞΗΡΤΚΕ, ἐκάλυπεν.

429. ΟΔΥΣΣΕΥΣ Δ' ΕΣΤΙΝ ΑΤ ΚΑΙΝΤΑΤΟ'. ἐν τοῖς ζῶσι. ἰσχυρότατος ὁ λόγος, εἰ καὶ ἄκοντος Φιλοκλήτου. ἢ ἡ ἰνγαῦδα, ἐν τῇ Λήμνῳ.

437. ΑΙΡΕΙ ΠΟΝΗΡΟΝ, ὡς φεύγοντα δηλονότι.

448. ΠΑΛΙΝΤΡΙΒΗ, ἐπίτριπιλα.

455. ΦΥΛΑΞΟΜΑΙ, ὡς κακούς.

467. ΕΞ ΑΠΟΠΤΟΥ, μακρόθεν τῆς θαλάσσης.

474. ΦΟΡΗΜΑΤΟΣ, βάρους.

477. ΟΝΕΙΔΟΣ, φήμη.

494. ΒΕΒΗΚΟΙ, τιθνήκοι.

497. ΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΩΝ, ἀντὶ τοῦ οἱ διάκονοι.

509. ΟΣΣΑ ΤΥΧΟΙ, ὅσων τύχοι.

561. ΦΡΟΥΔΟΙ, ἀφανῆς, κρυπτοί.

568. ΑΥΤΑΓΓΕΛΟΣ, ἀφ' ἐκὸς αἵματος.

572. ΠΡΟΣ ΠΟΙΑΝ ΑΝ ΤΟΝΔ'. καὶ τὸ ΤΟΝΔΕ ἰσχυροτάτως. ἦτοι τὸν παριστάμενον Φιλοκλήτην.

579. ΔΙΕΜΠΟΛΑΙ, πωλεῖ.

618. ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ. τὸ ἱξῆς· καὶ τούτων μὴ τυχὼν ἱφίπτο καὶ ὑπίσχυτο τῷ θείοντι τὸ κάρα τέμνειν.

627. ΣΥΜΦΕΡΟΙ, συνένικτοι.

639. ΑΓΗ, πίσς, θρασύτης.

668. ΔΟΥΝΑΙ, ἀποδοῦναι. ΚΑΙ ΞΕΠΕΤΕΛΑΣΘΑΙ, καυχῆσασθαι.

678. ΑΜΠΥΚΑ ΔΡΟΜΑΔΑ, τροχὸν περιφερόμενον.

684. ΟΥΤ' ΕΡΕΑΣ ΤΙΝ', βλαβερὸν δηλονότι.

685. ΙΣΟΣ, δίκαιος.

691. ΠΡΟΣΟΥΤΡΟΣ, κάτοικος. ἢ ὑπ' ἀνέμων βαλλόμενος. ἢ πρὸς ἄνεμον τετρακμήνους.

694. ΒΑΡΥΒΡΩΤ', τὸν ἐσθίοντα βαρύνει τὸ σῶμα αὐτοῦ.
 696. ΑΙΜΑΔΑ ΚΗΚΙΟΜΕΝΑΝ, τὸ αἷμα ἀνακαυδόμενον.
 700. ΦΟΡΒΑΔΟΣ, τῆς πάντας τρεφούσης.
 708. ΑΙΡΩΝ, λαμβάνων.
 712. ΑΝΥΣΕΙΕ, περιπυκνάζεται.
 812. ΣΟΤ ΜΟΛΕΙΝ ΑΤΕΡ. ἰσχυροποιεῖται.
 830. ΟΜΜΑΣΙΝ. ἐναντιωθεὶς τοῖς ὄμμασι τοῦ Φιλοκλήτου, μὴ εἴσῃς
 αὐτὸν βλέψαι τανῦν.
 845. ΒΑΙΑΝ, μικρὰ καὶ ἥσυχά μοι διαλέγου, μὴ ποτε ἀκούσῃ κοι-
 μώμενος.
 865. ΑΦΕΣΤΑΝΑΙ ΦΡΕΝΩΝ, παρὰφρενῶν.
 871. ΜΕΙΝΑΙ, ὑπομῖναι.
 919. ΚΑΚΟΥ ΤΟΥΔΕ, τῆς νόσου.
 925. ΤΩΝ ΕΝ ΤΕΛΕΙ, τῶν βασιλέων.
 930. ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΟΝ, ΤΟΝ ΙΚΕΤΗΝ. ἐκ διανοῦ τὸ
 αὐτό.
 948. ΩΔ' ΕΧΟΝΤ', νοσεῦντα.
 950. ΕΝ ΣΑΥΤΟΥ ΓΕΝΟΥ, ἀπὸ τοῦ, φρένους.
 968. ΕΚΚΛΕΨΑΣ, ἀπακτέρας.
 974. ΤΙ ΔΡΩΜΕΝ. ταῦτα λόγων, βούλεται δεῦναι τὰ τόξα ὁ Να-
 πτόλεμος.
 1001. ΤΙ Δ' ΕΡΓΑΣΕΙΕΙΣ, τί ἐργάσασθαι βούλει;
 1016. ΝΟΕΙΣ, διανοῇ. ΠΡΟΫΒΑΛΟΥ, ἔμπης.
 1019. ΟΛΟΙΟ ΚΑΙ ΣΥ. γράφεται ὅλοις. καὶ σοί.
 1039. ΚΕΝΤΡΟΝ, ἰριδισμός.
 1085. ΣΥΝΟΙΣΗ, συνελύση.
 1093. ΠΤΩΚΑΔΕΣ, Ἀρπυιαί. ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, βοῆς.
 1122. ΜΗ ΦΙΛΟΤΗΤ' ΑΠΩΣΗ, ἣν ἔχομεν πρὸς σί.
 1125. ΓΕΛΛΙ ΜΟΥ, ὁ Ὀδυσσεύς. ΤΑΝ ΕΜΑΝ ΤΡΟΦΑΝ, τὰ
 τόξα. ΕΚΒΕΒΙΑΣΜΕΝΟΝ, ἐξηρηρασμένον.
 1131. ΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, τὸν Ἡρακλίου διαδόχον. ΑΘΛΙΟΝ.
 γράφεται ἄθλον. ΜΕΤΑΛΛΑΓΑΙ, μεταβολή. ΕΡΕΣΣΗ, σίριφ.
 1141. ΜΗ ΦΘΟΝΕΡΑΝ, μὴ πικραίνεισθαι.

1146. ΧΑΡΟΠΩΝ, *χοιρῶν*.
 1153. ΕΡΥΚΕΤΑΙ, *κατέχεται*.
 1167. ΒΟΣΚΕΙΝ, *βόσκειται, διακίεσθαι*.
 1184. ΜΕΤΡΙΑΖΕ, *ἐσυχάζει, ταπεινοῦ*.
 1205. ΓΕΝΥΝ, *πύκνυν, ἢ ἀξύνειν*.
 1218. ΟΜΟΥ, *ἰζύς*.
 1252. ΑΛΛ' ΟΥΔΕ ΤΟΙ. *οὐδὲ πιστῆσθαι ποιῶν ταῦτα τῇ σῇ
 χερὶ. ὅ ἐστιν, οὐκ ἐπιτρέψω σοι*.
 1257. ΚΑΙ ΤΟΙ Σ' ΕΑΣΩ, *ἐν πολέμῳ*.
 1286. ΜΗ 'ΠΕΥΞΗ, *μὴ καταρῶσθαι*.
 1305. ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ, *τοὺς βασιλᾶς. ΨΕΥΔΟΚΗΡΥΚΑΣ,*
ψευδῶς κηρυττομένους, καὶ ἱλασμομένους.
 1314. ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΑ, *εὐφημοῦντα. ΣΟΥ ΤΥΧΕΙΝ, παρὰ σοῦ*.
 1327. ΑΚΑΛΥΨΗ, *ἀσκεπῇ. ΠΑΤΑΛΝ, ἀνάγκυσιν, θέρπειαν*.
 1343. ΣΥΓΧΩΡΕΙ ΘΕΛΩΝ, *ἰκὼν, βουλόμενος, σὺν ἡμῖν χώρει.*
ΠΑΙΩΝΙΑΣ, ἰασίμους, θερραπειδικάς.
 1353. ΤΩ ΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ, *τίς με προσηγορεύσει; ΕΞΑΝΑΣΧΗ-*
ΣΕΣΘΕ, ἀνίστασθαι. ΠΑΝΩΛΕΙ, αἰζίῳ ἀπωλείας.
 1371. ΠΑΤΡΟΣ, *τοῦ ποίαντος*.
 1385. ΧΩ ΛΟΓΟΣ ΤΟΙΟΣΔ', *περὶ τοῦ σοι συμφέροντος*.
 1404. ΑΙΤΙΑΝ, *κατηγορίαν*.
 1421. ΠΑΘΕΙΝ, *γινώσκει. ΕΚΚΡΙΘΕΙΣ, νομισθεὶς*.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ ΣΧΟΛΙΩΝ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΟΙΔΙΠΟΥΝ.

3. **ΕΞΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ.** ὅτι οὐ μόνον ἐσιφανωμένοι ἦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν χερσὶν ἔφερον, ὁπλὸν ἐστὶ καὶ ἐξ ὧν ἔμπροσθέν λέγει, (143.) τοὺς δ' αἰκνύσας κλάδους. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλακιστῇς ἐσιφανωμένους πρὸς ἰκτινὶν χωρεῖν, ἐν αἰδέσιμαί τοις οὖς ἐκείνων.

11. **ΔΕΙΞΑΝΤΕΣ**, φοβερόντες τι, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς βοήθειαν ἐκαλούμενοί με, **Η ΣΤΕΞΑΝΤΕΣ** καὶ παθόντες καὶ ὑπομείναντές τι κακόν, καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦντες ἐκδίκησιν παρ' ἐμοῦ.

12. **ΠΡΟΣΑΡΚΕΙΝ.** τὸ **ΠΡΟΣ** πρὸς τὸ **ΠΑΝ** ἔχει τὴν δύναμιν.

15. **ΗΛΙΚΟΙ**, ὅποιοι τὴν τε ἡλικίαν, καὶ τῷ ἐκ τοῦ λοιμοῦ πάθει προσηκόντως τοῖς ἐπὶ τῶν βασιλείων βωμοῖς, ἢ τὸ **ΒΩΜΟΙΣΙ ΤΟΙΣ ΣΟΙΣ** ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ πρὸς σὲ ἰκτισίᾳ. εἴρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς κατὰ βωμῶν, εἰς οὓς, ὅτι συμφορὰ καταλάβοι, προσεδρεύοντες αἰθρωποι, θυσιᾶς τὸ θύϊον ἐξελισσύνται.

18. ἀπατώνμενοι τινες ἐκ τοῦ **ΕΓΩ ΜΕΝ ΖΗΝΟΣ**, φασὶ τὸ **ΟΙ ΔΕ Τ' ΗΘΕΛΩΝ** ἀντὶ τοῦ, οὕτω τῶν Διοσκουέων ἱερεῖς. τὸ δὲ οὐ τοιοῦτον. ἀλλ' εἰπὼν ἄνω τὸ **ΗΛΙΚΟΙ ΠΡΟΣΗΜΕΘΑ**, καὶ διελὼν ταῦτο εἰς τὸ **ΟΙ ΜΕΝ ΟΥΠΩ ΠΤΕΣΘΑΙ ΣΘΕΝΟΝΤΕΣ** καὶ εἰς τὸ **ΟΙ ΔΕ ΣΥΝ ΓΗΡΑΙ ΒΑΡΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ**, ἐξηκινύει πάλιν αὐτὰ, τὸ μὲν **ΟΙ ΔΕ ΣΥΝ ΓΗΡΑΙ ΒΑΡΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ** ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ μὲν ὑπάρχων γέρον ἱερεὺς τοῦ Διός, τὸ δὲ **ΟΙ ΜΕΝ ΟΥΠΩ ΠΤΕΣΘΑΙ ΣΘΕΝΟΝΤΕΣ** ἀντὶ τοῦ, εἰ

δὲ τῶν κλέϊων καὶ τῶν νίων ὄντες, ἀντὶ τοῦ νόμι λελβὼ καὶ ἔκκριται. ἰστίον δὲ ὅτι οἱ τῶν τῆς πόλεως ἐκκρίτων νήπιος παῖδες ἦσαν μετὰ μένον τοῦ ἱερέως. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄνω λίγαι τὸ ΟΙ ΜΕΝ ΟΥΤΩΝ ΠΤΕΣΘΑΙ ΣΘΕΝΟΝΤΕΣ, καὶ ἐν ἀρχῇ τὸ ΝΕΑ ΤΡΟΦΗ. διὰ τοῦτο δὲ τούτους ἔλαβον, διὰ τὸ εἰσακουσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Οἰδίποδος, ἐλασκίτες τὸ τῆς κλικίας αὐτῶν ἄωρον, καὶ τὴν εὐγένειαν αἰδισθέντες.

21. εὔρηται καὶ ΜΑΝΤΕΙΑΣ καὶ ΜΑΝΤΕΙΑ, καὶ τοῦτο πάλιν τὸ ΜΑΝΤΕΙΑ διπλοῦν. εἴτε γὰρ περισπάσεις τὸ τει, αἰτιατικὴ πληθυντικῶν ἰστί τὰ μαντιῶν * εἴτε ὀξυνίς, δοτικὴ ἰστί τῇ μαντείᾳ. εἰ μὲν οὖν ΜΑΝΤΕΙΑΣ γράψῃς, οὕτως ἐρεῖς * καὶ ἐν σποδῷ Ἰσμηνοῦ μαντείας, τούτῃσιν, οἱ μὲν Ἀθηναῖς ἐν τοῖς ναῦς κἀθῆναι, οἱ δὲ Θυσίαν ἐν τῷ Ἰσμηνῷ ποιῶσι, μαθῶν ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ πυρός τὸ μέλλον βουλόμεναι. εἰ δὲ ΜΑΝΤΕΙΑΙ, οὕτως * ἐπὶ σποδῷ μαντεία καὶ μαντικῇ. τὸ δ' ἕτερον ΜΑΝΤΕΙΑ, οὕτως * ἐν σποδῷ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἐπὶ μαντεία καὶ μαντιύματα. ὅπως δ' ἐπίειναι τὴν μαντείαν διὰ πυρός, ἐν Αἰσχύλῳ ἱερίῳ εἰς τοὺς Επὶ ἐπὶ Θῆβαις.

24. ΦΟΙΝΙΟΥ ΣΑΛΟΥ, ἔτοι τοῦ θανάτου περιελικοῦ λοιμοῦ. ἰστί δὲ τὸ ΒΥΘΩΝ καὶ τὸ ΦΟΙΝΙΟΥ ΣΑΛΟΥ ὥσπερ ταυτὸ, οὕτως * καὶ οὐχ οἷα τί ἰστί ἀνακουφίσαι καὶ ἄνω τῶν βυθῶν ἐλῆσαι τὸ καῖρα τοῦ φοίνιου, λίγω σάλου, τούτῃσιν, οὐ δύναται τῶν κατασχόντων αὐτὴν ἀπαλλαγῆναι κακῶν. εἴρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὑδασι κινδυνεύοντων. γίνωσκει δ' ὅτι ἐν ταῖς Θῆβαις τότε καὶ πῖνα καὶ λοιμικὴ νόσος ἦν, ὡς καὶ οὗτος προῶν διέξει, πρῶτον μὲν τῆς γῆς πρὸς τὰ φυτὰ δυσίυχον διεξιῶν, δι' ἧς τὰ θρέμματα ἐφθίμετο * ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον προσθείς.

35. ἡ σύνταξις. ὅς ΜΟΛΩΝ καὶ ἐλθὼν ἐκ Κορίνθου ΕΞΕΛΥΣΑΣ καὶ ἡλευθέρωντας τὸ ἄστυ τῶν Καδμείων τῆς σκληρᾶς αἰδοῦ. δῖον δὲ εἰπεῖν, τοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ φόρου, ἐν ἰκασίῳ αὐτῇ παρείχεμεν διὰ τὴν τῶν αἰνυμάτων ἄνοιαν, ὃ δὲ πρὸς τὸ ΟΝ ἐποίησε ΔΑΣΜΟΝ.

44. ὅτι καὶ ΤΟΙΣ ΕΜΠΕΙΡΟΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΩΝ, ἦγον τοῖς ἀριστοῖς βουλευομένοις, ΟΡΩ καὶ βλέπω οὐ μόνον τὰ καλὰ καὶ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΖΩΣΑΣ, τούτῃσιν, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ὥσπερ νικρά ἰστί τὰ συμβῆντα καλὰ ἢ κακὰ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταλαμβάνειν αὐτὰ, καὶ ὅθεν ἐπὶ τῇ φράσει * τοῖς δὲ καλῶς βουλευομένοις, καὶ τὰ καλὰ ζῶσιν, ἦγον ἀριστοὶ καταλαμβάνοντες δὲ ἣν αἰτίαν συνέθε * καὶ μάλιστα αἱ ἐπιτεχόμεναι οὐκ ἐν-

χίμαι τῷ κόσμῳ. οὗτοι γὰρ δύνανται καὶ εἶναι ἐπὶ ἡλθον ἐξηγεῖσθαι, καὶ μηχανὴν τινα φράζειν δι' ἧς τὰ χιμαῖα παύσονται.

46. τοῦτο, βουλέμενος παραινέσθαι αὐτὸν εἰς τὴν αὐτῶν βοήθειαν, λέγει· αἰδοῦσθε καὶ βοηθήσιν ἡμῖν, ἐπεὶ σὺ σωτῆρα ἀντακαλεῖται ἡ πόλις, τῆς πρότερον ἐπιθίσιως τῆς ΣΦΙΓΡὸς ἐλευθερωθείσα· ὥστε μὴ ὁρῶντες ἔχωμεν μνημονεύειν τῆς σῆς ἀρχῆς, πρότερον μὲν κειμένους ἀνερθωτάσθης ἡμᾶς, ὑπὲρ δὲ, ἤτοι νῦν, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ καταλιπούσης ἡμᾶς πιστεῖν. ἀλλ' ἀνέρθωσον τὴν πόλιν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἤγουν ποίησον ἀσφαλῶς σῆναι, καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ πιστεῖν καὶ κινδυνεύσαι.

52. ἔξ ὧν τὰ ΣΦΙΓΡὸς εὗρες αἰνύματα, ἃ μὴ οὐδὲς ἀνθρώπων, ὥς κατὰ ῥῆον ἔτι χρηρῆσθαι ἐποίησας ἡμῖν εὐόχλον. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ΟΡΝΙΘΙ Αἰσιῶ.

67. ΠΟΛΛΑΣ ΟΔΟΥΣ, ἤγουν πολλὰς φροντίδας πλανηθέντα, ζητοῦντα τὸ τοῦ κακοῦ αἴτιον. ἰστίον δὲ, ὅτι οὐ μόνον θηλυκῶς ἢ πλάνη, ἀλλὰ καὶ ὁ πλάνος· ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὐθύτος, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Ἰσκαρίτου· τοὺς φυγαδικούς πλάνους.

70. ἀποροῦσί τινες, πῶς ὁ Κρίων τῇ μὲν ἀληθείᾳ θιγὼς ὧν Οἰδίπωδης, τῷ δὲ φαινομένῳ γυναικακῶιδεος, γαμβρὸς νῦν παρὰ τοῦτου καλεῖται. καὶ φασκὲν, ὅτι ἀντὶ τοῦ συγγενῆς ἵσταῦθα τὸ γαμβρὸς καίται, ἐπειδὴ κηδεστὴς οὐ μόνον ὁ πενθιρὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ γαμβρὸς καὶ ὁ γυναικακῶιδεος εὐρεται.

73. ΧΡΟΝΩι, τῷ ὀρισθέντι παρ' ἐμοῦ αὐτῷ εἰς ἀπάντησιν ἐκείσε τί, καὶ πάλιν ἐκείθιν διῦρε.

74. τοῦτο λέγει, ὅτι εἰκὸς ἦν καὶ μετὰ τὸν τεταραμῖνον χρόνον αὐτῷ παρ' ἐμοῦ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀργεῖσθαι. νῦν δὲ ΠΕΡΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΤΟΣ ἔραδύνει.

78. ΑΛΛ' Εἰς ΚΑΛΟΝ. καὶ μὴ καλῶς κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήστῃς καὶ ἀνζητήσας αὐτόν, καὶ οὗτοι μνηνούσι μοι.

80. ΕΝ ΤΥΧΗι ΤΕ ΤΩι. τοῦθ' ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ· (Εὐφ. εἰ. Θπ. 474.)

πίμπωμι· ἂν ᾗδῃ τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ.

ἦεν γὰρ ἐπιπῆν ἐν τύχῃ τῇ καὶ τινι, πρὸς ἀρσενικὸν Ἀττικῶς ἔτρεψεν, ὥσπερ ἐστὶ καὶ (Αἰ. 290.) οὔτε τὸν κλύων σάλπινγες, ἀλλὰ. ὥς ἔφαμεν εἰς τὸ αὐτό.

83. μὴ λάτρῃς εἰς τὸ ΠΑΓΚΑΡΗΟΤ ΔΑΦΝΗΣ ἔξωθεν τὸ ἀπὸ· ἀλλὰ πρὸς τὸ ΠΟΛΥΣΤΕΦΗΣ ἐσθὶν ἡ γυνὴ.

89. τὸ ΘΡΑΣΤΣ εἰπὶ διὰ τὸ ΕΣΘΑΗΝ καὶ τὸ ΠΑΝΤ' ΑΝ ΕΥΤΥΧΕΙΝ· τὸ δὲ ΠΡΟΔΕΙΞΑΣ, διὰ τὸ ΔΥΣΦΟΡΑ.

93. τὸ ΤΩΝΔΕ πρὸς τὸ ΠΕΝΘΟΣ συμπλῖον, οὐ πρὸς τὸ ΠΛΕΟΝ. τὸ γὰρ ΠΛΕΟΝ πρὸς τὸ ἢ ἔχει τὴν δύναμιν, οὕτω· Φέρω γὰρ τῶνδε τὸ πίνθος, ἤγουν ὑπὲρ τούτων πειθῶ πλέον, ἢ περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. ὥστις δὲ βασιλεὺς καὶ προσέειπεν ὁ λόγος οὗτος.

95. Ἰσθίον, ὅτι Κρέων παρ' Ἀπόλλωνος μαθὼν ἀκριβοῶς, ὅτι Οἰδίπους ἦν ὁ τοῦ λαιμοῦ αἷτιος, Φενύσας τὸν πατέρα Λαίου, καὶ ἀνόμως συνῶν τῇ μητρὶ, ἵνα μὴ δόξῃ αὐτῷ ἐπαχθέης, κατὰ πρόσωπον ἐλπίζων, καὶ ἅμικ διδόνως τὸ τῆς ἀρχῆς μίγνθος, ἵνα μὴ τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ πάθῃ, ἱκαναμιμνυγμάνως ταῦτά φησι. μαρτύρεται δὲ, ὅτι σύνθεσις, τὸ ΛΕΓΩ ΓΑΡ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΣΦΟΡ', Εἰ ΤΥΧΟΙ.

98. ΑΝΗΚΕΣΤΟΝ, ἀφαιρέσιμον. λέγει δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι τὸ μίasma θεραπείας ἰδοῖτο, ἀλλ' ὅτι ἡ τοῦδ' ἀπίστασις θεραπείαν τοῖς ἄλλοις εἶχεν.

100. τὸ ΑΝΔΡΗΛΑΤΟΥΝΤΑΣ πρὸς τὸ ΕΛΑΤΝΕΙΝ ἔχει τὴν δύναμιν. ἀπορεῖται δὲ, πῶς ἂν ΕΛΑΤΝΕΙΝ εἰπὼν, εἴν ἅμω λέγει ΑΝΔΡΗΛΑΤΟΥΝΤΑΣ, ἢ ΦΟΝΩ, ΦΟΝΟΝ ΠΑΛΙΝ ΑΥΟΝΤΑΣ. καὶ φαμὲν, ὡς καὶ τὸ Φενύσκει τὸν τοῦ Λαίου Φόνεα, ἀπίστασις τοῦ μίσματος ἦν. ΩΣ ΤΟΔ' ΑΙΜΑ, ἤγουν δι' οὗ τὸ μίσμα γίγνεται. λέγει δὲ τὸν Φόνον τοῦ Λαίου. τὸ δὲ ΧΕΙΜΑΖΟΝ ἀντὶ τοῦ κλυδωνίζον καὶ διαφθεῖρον Ἀττικῶς τίθεται, ἀντὶ τοῦ χιμαζόντες καὶ διαφθείροντες τοῦ αἵματος καὶ τοῦ Φόνου τοῦ Λαίου τὴν πόλιν.

107. τὸ ΤΙΝΑΣ οὐ πρὸς τὸ ΤΙΜΩΡΕΙΝ, ὡς Φασί τινες, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΑΥΤΟΕΝΤΑΣ ἔχει τὴν δύναμιν, οὕτως· ἐπισφίλλει ὁ Ἀπόλλων τιμωρεῖν καὶ κολάζειν τοὺς αὐτείντας χεῖρ, ἤγουν τοὺς αὐτόχειράς τινες. εἰ δ' εἴποις, πῶς τὸ μὲν ΑΥΤΟΕΝΤΑΣ ὠρσμένον εἰπὼν, μετὰ τοῦτο τίθῃσι τὸ ΤΙΝΑΣ αἰρόμενον, φαμὲν ὅτι διὰ τοῦτο οὕτω λέγει, διότι τὸ μὲν ὑπὸ τινῶν ἀνερῆσθαι Λαίου, Φανερόν ἦν, τίνες δ' οἱ Φονεῖς ἦσαν, τοῦτ' ἦν ἀφανές.

112. τὸ ΠΟΤΕΡΑ οὐ πρὸς τὸ ΣΥΜΠΗΠΤΕΙ ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΟΙΚΟΙΣ καὶ τὸ ΑΓΡΟΙΣ καὶ τὸ ΓΗΣ ΕΠ' ΑΛΛΗΣ. τὸ δὲ ΠΟΤΕΡΑ, ἀντὶ τοῦ ΠΟΤΕΡΟΝ.

114. Θωυρούς φησι τοὺς εἰς τὰ μαντεῖα ἀπιδόντας, τοῦ μαθῆν ἔνικα,

περὶ ὧν αὐτοῖς ἐστὶ ζήτησις. ἀπελθὲν οὖν ὁ Λαῖος εἰς Ἀπόλλων, χρησόμενος περὶ τοῦ ἐκείθεντος παιδός, εἰ ἄρα ζῇ· ὅστις οὐκ ἀφίκετο ὡς ἀπεσέβη, ἤγουν οὐχ' ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, ὥσπερ ἀπείδηκεν.

117. ΕΧΡΗΣΑΤ' ΑΝ. ἤγουν οὐκ εἶδὶ τις τῶν συνόντων τὰτ' ἐκείνῳ, ἃΦ' οὗ τις ἐκμαθὼν καὶ ἀκούσας, εἶχεν ἂν χρῆσασθαι τῷ ἀκουσθέντι, ἤγουν κατιόηεν ἂν τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

121. ΑΡΧΗΝ ΒΡΑΧΕΙΑΝ. ἤγουν εἰ λάβοιμεν μικρὰν ἀρχὴν ὡς ἐλπίζην. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ΕΛΠΙΔΟΣ. ἡ γὰρ μικρὰ ἀφορμὴ μειζόνων ἐλπίδων παρίστησιν.

124. ΕΥΝ ΑΡΙΤΤΩ ΕΠΡΑΣΣΕΤ'. ἤγουν, εἰ μὴ τις τῶν πολιτῶν ἀεφείρειν αὐτὸν, χρεῖσται πείσας πρὸς τὸν κατ' ἐκείνου φόνον.

136. ΤΩ ΘΕΩ, τῷ Ἀπόλλωνι. βοηθήσω γὰρ καὶ τούτῳ, εἰ τὴν μαντείαν αὐτοῦ βελαιώσασμαι, ζητήσας καὶ ἱξυρῶν τὸ μίσμα.

137. ΤΩΝ ΑΠΩΤΕΡΩ ΦΙΛΩΝ, ἤγουν τοῦ πότρου ἃΦ' ἡμῶν γεγονότος Λαίου. φίλον δὲ τούτον εἶπε, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ γυναῖκα λαβεῖν, καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν εἶχιν ἀρχὴν, ἣν ἐκείνος.

142. ΒΑΘΡΩΝ. ἰστίαν, ὅτι ὁ τόπος ἔνθα ἡ ἐκκλησία ἐγίνετο, βαθμῶσιν ἢ κύκλῳ διεληκμένους ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις, ἔνθα οἱ συναλθόντες πάντες καθήμενοι, ἀνιμνωδίστως ἠκρωῶντο τοῦ ἰστικμένου ἐν μέσῳ καὶ συμβουλεύοντες.

145. ΩΣ ΠΑΝ ΕΜΟΙ. ὅσον συμβέλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μίσματος ζήτησιν καὶ ἀπίστασιν, πᾶν μέλλω δράσειν. τὸ δὲ ΕΥΤΥΧΕΙΣ Η ΠΕΠΤΩΚΟΤΕΣ λέγει, ὅτι εἰ μὲν εὐρήσασιν τὸ μίσμα καὶ ἀπείραστομιν, πεπαισύνεται ὁ λαός· εἰ δ' οὐκ προχωρήσει αἰὶ, καὶ ἡμᾶς ἐνέριψαι τελείως.

151. Φασὶν Ἕλληνες τὴν Φάειν θυγατέρα Διός, ὅθιν καὶ τὴν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθούσαν αὐτοῖς μαντεῖαν περὶ τοῦ λοιμοῦ, Φάειν Διὸς καλεῖ. ἠδυσσῇ δὲ καύτην ὠνόμασεν, ὡς συστειλύντα αὐτοῖς φέρουσαν. πολύχρυσον δὲ τὴν Πυθῶνα καλεῖ, διὰ τὸ ἐκ πλίνθων χρυσῶν δεδομησθαι τὸ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ὡς χιλίας αὐτῷ Κροῖστος πίπομεζεν, ἢ διὰ τὴν τῶν ἀναθημάτων πολυτέλειαν. τὸ δὲ ΤΙΣ ἀντὶ τοῦ ποδοπῆ· ταχέως ποιήσουσα ἀπαλλαγὴν τοῦ λοιμοῦ, ἢ μετὰ πολὺν χρόνον; τὸ δ' ΕΚΤΕΤΑΜΑΙ, ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι, παρ' ὅσον οἱ ἐκπλαγύντες ἐκίσταν σώματος καὶ ἀκνησίαν, ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἐκπληττίνονται, πάσχουσι. τὸ δὲ ΑΜΦΙ ΣΟΙ πρὸς τὸ ΠΑΛΛΩΝ ἔχει τὴν δύναμιν, οὐ πρὸς τὸ ΑΖΟΜΕΝΟΣ, οὕτως· ἐκτίταμαι

καὶ ἐκπέπληγμαι, πᾶλλον καὶ κηὼν ἀμφὶ σοί, ὦ Δῆμι ἱΐε Παιὼν, τὴν Φρίν' ἐν διέματι Φοῖβαν, ἀζόμενος καὶ σιζόμενός σε, τουτίσιν, ἐκπλήττομαι τῇ σῇ μαντείᾳ, καὶ ματὰ Φέβου πρὸς σὲ τείνω τὸν νοῦν μου, δειόμενος ἀπαλλαξέαι με τοῦ λοιμοῦ. εἰπέ μοι, ὦ ἄμφοτε καὶ θεία φάτις καὶ μαντεία, τίκνον τῆς χερσίδος καὶ λαμπρῶς ἐλπίδος, τί χρίος καὶ χρείας ἐκκυύτις καὶ τελέτις ἰμοί· καὶ γὰρ χρεία πολλὴ ἦν τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ λοιμοῦ· ἢ νῖον, ἢ ἐν περιττολαμίναις καὶ ἐπιλθούσαις ὥραις, τουτίσιν, νῦν πύστις τὸν λαμόν, ἢ ὕπερον. δῖον δ' εἰπεῖν νῦν, ΝΕΟΝ εἶπε πρὸς τὸ ΧΡΕΟΣ. ἐλπίως δὲ τίκνον τὴν μαντείαν καλεῖ, διότι πρῶτον ἐλπίζουσι εἰ ἄνθρωποι εἰς Ἀπόλλωνα, ὡς φράσσει τί δι' οὐκ εἶτα τὰς μαντείας δέχονται. κελόμενος καὶ ἐπικαλούμενος πωτὰ σε, ὦ θεία Ἀθηνᾶ θυγάτηρ τοῦ Διὸς, (τὸ δὲ ΚΕΚΑΟΜΕΝΟΣ πρὸς τὸ ΠΑΛΑΩΝ καὶ τὸ ΑΖΟΜΕΝΟΣ ἐπὶ, διὰ μέσου ἡθύντος τοῦ ΤΙ ΜΟΙ ΝΕΟΝ μέχρι τοῦ ΦΑΜΑ. εἰ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες ΚΕΚΑΟΜΕΝΩ πρὸς τὸ ΤΙ ΜΟΙ γράφουσι.) καὶ τὴν σὴν αἰδελφὴν Ἀρτεμιν· ἐκ Διὸς γὰρ καὶ αὐτὴ ὥς σύ· τὴν γαίεσσαν καὶ τὴν συνέχουσαν τήνδε τὴν γῆν, ἥτις θάσσει καὶ κάθεται ἐνὶ κελῷ καὶ ἔνδοξον θρόνον κυκλόντ' ἀγορᾶς, τουτίσιν, ἢ τις ἐν ἀγορᾷ ναόν ἔχῃ κυκλοτερεῖ· καὶ ἐκκεῖλον καὶ τοξικὸν Φοῖβον, κελόμενος ἀπὸ κοινοῦ. νοεῖται δὲ τὸ ΑΔΕΛΦΕΑΝ καὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν ἰκύνειν, αὐτὴν προΐθκειν.

163. ὦ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀρτεμι καὶ Ἀπολλὼν προφάνητέ μοι ΤΡΙΣΣΟΙ ΑΛΕΞΙΜΟΡΟΙ καὶ βοῦθοί, εἰ καὶ πάσι φλόγα πῆματος ἠνύσατε καὶ ἐτελέσατε τῇ πόλει ἐλπίσιν καὶ ποῖρωτάτην, τῆς πρότερον αἴτης καὶ βλάψης ὀρνυμένης καὶ κυνυμένης ΥΠΕΡ, ἥγουν ὑπεράνω, τῆς πόλεως, ἵλθαιτε καὶ νῦν, ὦ πόποι καὶ θεοί, εἰς βοήθειαν. ἢ πρὸς τὸ ΝΥΝ σπυλῖον, τὸ δὲ Ω ΗΟΗΟΙ ἀντὶ τοῦ Φεῦ. ἰοίε δὲ καὶ τὸ ΠΡΟΤΕΡΑΣ ΑΤΑΣ ΟΡΝΥΜΕΝΑΣ αἰτιοτικῶς, οὕτως· φλόγα πῆματος, λέγω προτέρως αἴτης ὀρνυμένης. καλῶς δ' εἶπει τὸ ΦΛΟΓΑ. γὰρ γὰρ πῆματα δίκην φλογός, εἰς οὓς ἐπίλθῃ καθίσταται. φέρω γὰρ πῆματ' ἀνάρμομα καὶ πολλὰ· νοσεῖ δὲ ὁ πρόσπας καὶ ὅλος σίλος ἰμοί, ἥγουν ὁ βίος καὶ ἡ ζωὴ μου μετὰ φορᾶς δειρχεταί πάτης. σίλον γὰρ ἐγκαῦθα καλεῖ, τὴν ἐν τῷ βίῳ πορείαν καὶ διαίτην. οὐδ' ἐνὶ καὶ ὑπάρχει ἔλχος καὶ δύναμις φροντίδος, ἐν ᾧ ἔλχει ἀλλεῖται καὶ βοηθῆσαι τις ἰακωῖ, τουτίσιν, εἰς τοσοῦτον ἀπορίας τῇ παρόντῃ ἡμῖν ἰληλῦθαι πράγματα, ὥστε φροντίδα καὶ μηχανὴν ἦντινα οὐκ εἴσι πορίσασθαι πρὸς ἀπαλλαγὴν. οὔτε γὰρ αὖξεται καὶ ἀναφύεται ἔκγονα κλυτὰς χερσός, τουτίσιν, οὔτε ἢ γῇ ἀναδιδῶσι σπέρματα καὶ

τὴν ἄλλην πόαν, ὅπερ ἐδόξεν γῆς ἐσθίειν· οὐτε αἱ γυναῖκες ἀνίσχουσι καὶ ἀναφέρουσι καὶ ἐλευθεροῦνται τῶν ἰσθίων καὶ θρηνητικῶν κακμάτων καὶ πό-
νον ἐν τόκοις καὶ ἐν γένεσι, τούτῳ, οὐτε αἱ γυναῖκες δύνανται τιθεῖν
καὶ εἰς τοῦ ἄνδρος τὰ ἔμμενα, φθειρόμενα ἐντὸς ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ, καὶ πρὸ
τοῦ κυρίου ἐξίεντα. ἄλλαν δ' ἀνθρώπων σὺν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἴσοις ἂν ἔρ-
μηνον, ἐλλειμνίζοντα καὶ φειρόμενον πρὸς τὴν αἰκλὴν τοῦ ἐσπίρου καὶ σκο-
τεινοῦ θιού, ἥτοι τοῦ Αἰδοῦ, κρεῖσσον καὶ κάλλιον ἀμαυμακίτου πυρός,
ἔχουν ταχύτερον τοῦ τῆς ἀστραπῆς πυρός, ἅπερ καὶ αἶτε καὶ καθεὺ ἐπι-
ρον ὄρνι. ταῦτα δὲ λίγει, ἵνα δηλώσῃ τὸ τάχος τῶν συμφορῶντων τότε
Θανάτων, ἃν ἀνὰ ἥμῃς καὶ ἀσύντακτος ἡ πόλις ὀλλυται. διὰ τούτων
γὰρ συνίσταται.

180. καίτοι δὲ πρὸς πίδῳ Θανατηφόρῳ ἀναιδῶς ΝΗΛΕΑ καὶ ἀνικλῶς
γένεθλα. τούτῳ, ἐκπίπτουσι τῶν γαστέρων τῶν γυναικῶν τὰ ἔμμενα,
πρὶν ἢ τυχὴν τοῦ προσήκοντος τῷ τοκετῷ κυρίου, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ φθι-
ρόμενα. ἐν δὲ τούτοις τοῖς αἰώροις γενήμασιν αἱ ἄλοχοι, καὶ αἱ μητέρες
αὐτῶν σὺν πύταις, (τούτο γὰρ ἐστὶ τὸ καὶ αἱ παλαιαὶ μητέρες αὐτῶν.)
ἐπισπινάχουσι καὶ θρηνοῦσιν, ἄλλοθεν ἄλλαι παρὰ τὴν βώμιον αἰκλὴν,
ἥγουν παρὰ τοῖς νεοῖς ἐν θυρίαις, ἰδιῆρις καὶ παρὰ κλήτορες τῶν λυγρῶν
πόνων. τούτῳ, αἱ μὲν ἄλοχοι διὰ τὰ ἄνω γενήματα ἱκετεύουσαι,
δι' αὐτάς, οἱ, αἱ μητέρες αὐτῶν. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ΒΩΜΙΟΝ ΑΚΤΑΝ.
ὥσπερ γὰρ τοῖς ἐν θαλάσῃ κινδυνεύουσιν αἱ αἰκαὶ σωτήριον, οὕτω καὶ
αὐταῖς οἱ βωμοί. ἐνταῦθα γὰρ θύουσαι, ἀπαλλαγῆναι εὐχονται. παικὴν
δὲ, ὅς ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, ἐπ' αἰεσί τοιμοῦ ἑδόμενος, λάμπει
καὶ διὰ πυροῦ εἰς ὕψος αἵρεται ἐξ ἡμῶν· καὶ γῆρος καὶ βοῇ σισυίσσῃ
καὶ θρηνητικῇ ὄμφαλος καὶ συμμιγῆς καὶ ὁμόθυρος, ὑπὲρ ἧν καὶ ὠτιναι,
τοῦ παιᾶνος καὶ βοῆς, ὧ χρυσεῖα θύρατερ Διὸς Ἀθηνᾶ εὐώπῃ καὶ εὐόφθαλμος
πέμψον ἡμῖν ἀλκὴν καὶ βοήθειαν, καὶ τὸν μαλερὸν καὶ καυστικὸν Ἀρεά, ἥγουν
τὸν λοιμόν, (εἰκότως δὲ τὸν λοιμόν Αρεὶ παρικάζει, ὡς Φόβῳ αἶτιον,
ὥσπερ ἐκεῖνος.) ὅς νῦν φλέγει καὶ κείμ με ἄχχλωος ἀσπίδων, ἥγουν δίχρα
ξίφῶν καὶ ἀσπίδων· τούτοις γὰρ ἐπύρχεται Ἀρης· φλέγει με ἀντιάζον
καὶ ἐκπίπτον, περιέοντος καὶ μέγας καὶ εὐδορός. περιέοντος δὲ τούτου
καλαῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτῳ πολλὰς γενέσθαι, ὥσπερ ἐν πολέμοις, βοάς.
δὸς νοτίσαι καὶ παλιδορμηταί, καὶ ποιητάσαι δράμματα καὶ πορίαν πα-
ρίσσυτον καὶ ἐπισθόρμητον, ΠΑΤΡΑΣ ΑΠΟΤΡΟΝ, ἥγουν ἀπὸ τῶν ὄρν
ἐλθόντα τῆς πατρίδος, ἡ ΕΠΟΤΡΟΝ, ἥγουν ἐπουρίσαντα καὶ ὀρμήσαντα
εἰς τὸν μέγαν θαλάσμον καὶ οἶκον τῆς Ἀμφιγυρίας, ἥγουν τὸν οἰκισ-

νόν, εἴγ' εἰς τὸν Θερμικὸν κλυθύναι, τὸν ἀπόξινον ὄρμον. ἰδίῳ δὲ ἔτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Εὐξείνου ὁ Θερμικός ἐστι Βόσπορος ἢ καλεῖται δ' Εὐξείνος κατ' εὐφημισμὸν. ὁμοῦ δὲ καὶ οὗτος, ΑΠΟΞΕΝΟΝ ΟΡΜΟΝ εἰπών. πολλῶν γὰρ ὁδῶν τοῖς ἐκπλέουσιν αἰτίας. Φησὶ δὲ καὶ Αισχύλος (Περσ. 733.)

ἐχθροῦ ξινος νυκτὶ μετρησιὰ νέων.

ἴαν τι γὰρ κερὸν ἀζῆ ἢ νύξ ἐν τῷ τέλει, τοῦτ' ἐφ' ἡμέραν ἔρχεται. τὸν καὶ ὄντινα λαιμὸν φέρον καὶ ἀφάνισεν ὑπὸ τῷ σῷ κεραιῶν, ὃ Ζεὺς ὁ νέμων καὶ ἄρχων καὶ διεξέρων ἐν κράτει καὶ ἐξουσίᾳ τῶν πυρφόρων καὶ κυσιῶν ἀπέρκων.

203. ΑΥΚΕΙ' ΑΝΑΞ, θάλασσα ἢ ἐνδοκτεῖσθαι καὶ ὀρμαῖσθαι κατὰ τοῦ λαιμοῦ ἀπὸ τῶν χρυσοσφύρων ἀγκυλῶν καὶ τόξων καὶ τὰ σά ἀδελμακτικὰ καὶ αἰδοῖα βίλη, περισπᾶδέντα ἀρωγὰ, τουτέστι πρὸς αὐτὸν πιμπρῖντα εἰς ἐμὴν βοήθειαν, καὶ τὰς πυρφόρους καὶ κυσιῶν αἰγλας τῆς Αρτέμιδος, ἥτοι τὰ βίλη, σὺν αἷς διαίστει καὶ διερχεται τὰ ὄρη λύκεια, ἥρουν ἐνθα οἱ λύκαι διατρίβουσι. κυνηγτικὴ γὰρ ἡ θεός. καὶ κυκλήσκει καὶ ἐπικκλαῖναι τὸν Βάκχον καὶ Διόνυσον, τὸν ἐπώνυμον τῆς τοῦ γῆς, τὸν εὖιον, τὸν χρυσομίτρην καὶ τὴν χρυσὴν περικεφαλίαν ἔχοντα, τὸν οἶνον καὶ τὸν καμψικόν, τὸν μονόσολον, τὸν μόνον μετὰ τῶν μαϊνάδων πορευόμενον, πελασθῆναι καὶ πλεσιάζει φλέγοντα καὶ καίοντα ἐν πύρῃ καὶ ἐν λαμπράδι ἀγλαῶσαι καὶ κυσιῶν, ἐπὶ τὸν θεόν, ἥρουν τὸν λαιμὸν, τὸν ἀπότμιν ἐν θεοῖς, ἥρουν δὲ μόνον ἐκ θεῶν οὐδεὶς τῶν θεῶν, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐτίμησε. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ΕΠΩΝΥΜΟΝ, ἥτοι Θεοκῆλον. ἐκ Θεῶν γὰρ ὁ Διόνυσος. εἰκότως δὲ καὶ τὰ τῆς Αρτέμιδος τόξα ΑΙΓΛΑΣ καλεῖ. ἀλλογορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν σελήνην. ΠΥΡΦΟΡΟΥΣ δὲ, ἢ διὰ τὸ δίκην πυρὸς τοῖς δεχομένοις τὰ βίλη τυγχάνειν, ἢ διότι χρυσὰ ἦν.

216. τὸ Α Δ' ΑΙΤΕΙΣ πρὸς τὸ ΛΑΒΟΙΣ συναπτόν, οὕτως ἢ δ' αἰτίαις χάρις ἂν, ἀλκήν καὶ ἀνακαύφισιν τῶν κακῶν, εἰ τότε καὶ τότε ποιήσεις. τουτέστιν, ἢ σὴ ζήτησις, λίγων τὸ τὸν φονέα εὐρεθῆναι, τιλσθήσεται, εἰ ὅσα σοὶ λίγων ποιήσεις.

220. ΤΟΥ ΠΡΑΧΘΕΝΤΟΣ οὐδ' ἑτερόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ, τῆς πράξεως. τὸ δὲ ΟΥ ΓΑΡ ΑΝ ΜΑΚΡΑΝ κατὰσκευὴ ἐστὶ πρὸς τὸ ΤΑ' Μ' ΕΑΝ ΘΕΑΝΗΣ ΕΠΗ ΚΑΤΩΝ ΔΕΧΕΣΘΑΙ, καὶ τὰ ἐξῆς. οὐκ ἀλκῶς δὲ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἦν ἐνπιῦθ' ἀπατᾷ τὸν ποιήσαντα καὶ ἀκούσαντα, ὁμολογῆται τὴν πράξιν.

222. εὔρηται καὶ ΤΕΛΩ καὶ ΤΕΛΩΝ. καὶ τὸ μὲν τελῶ διὰ μέσου

ἔπος· εἰ δὲ πολλῶν γραφαίς, τὸ μὲν ΝΥΝ ΔΕ οὐκ ἀποδείσας· πρὸς δὲ τὸ ΤΕΛΩΝ ἄπαντα τὸν ἐξῆς λόγον συναψας. καὶ γὰρ ὁμοίον, ὡς πρὶν ἔφακμεν, τῷ· (Αἰ. 675.) ἰγὼ δ' ἐπιστάμεαι γὰρ ἀρετῆς ὅτι ὄτ' ἔχρησ' ἦμην.

232. ΚΕΡΔΟΣ ΤΕΛΩ. ἤρουν πρὸς τῇ χάριν αὐτῷ ἔχειν με, καὶ πλείους ἔξι δωρεάς τοῦ μνηύματος.

241. οἷον εἰπεῖν, ὡς ὄντος μίσγματος, πρὸς τὸ ΤΟΥΔ' ἐποίησε ΜΙΑΣΜΑΤΟΣ.

255. τὸ ΓΑΡ πρὸς τὸ ΟΥΔΕ συναπτεῖν, εἰ καὶ τὸ Εἰ διὰ μέσου ἢ βία τοῦ μέτρου τεθῆναι ἠνάγκασεν.

261. τὸ ΕΚΕΙΝΩ καὶ τὸ ΓΕΝΟΣ πρὸς τὸ ΚΟΙΝΩΝ ΤΕ ΠΑΙΔΩΝ συναπτεῖν· τὸ δὲ ΚΟΙΝ' ΑΝ πρὸς τὸ ΗΝ ΑΝ ΕΚΠΕΦΥΚΟΤΑ· τὸ δὲ Εἰ πρὸς τὸ ΜΗ 'ΔΥΣΤΥΧΗΣΕΝ, οὕτως· ἔχων γένος παῖδων κοινῶν ἱαίνω, καὶ ἂν ἦν τὰ τέκνα ἐκπεφυκότα ἱαίνου, εἰ μὴ ἐδυστύχησε καὶ ἀπείθουν. ἀπεροῦσι δ' ἐνταῦθα πῶς λίγαι ΚΟΙΝΑ. εἰ γὰρ ἔξῃ ὁ Αἰεὶς, μόνος ἂν ἔχην Ἰσκάσιον, καὶ οὐδὲς ἂν αὐτῷ ἱερωάνη τις τῶν τέκνων σποράς. καὶ Φακλὶν, ὡς τὸ μὲν ἀληθὲς οὕτως ἀπαγεῖ· λίγαι δὲ νῦν Οἰδιποὺς τὸ ΚΟΙΝΑ, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἱαίνω γυναικὰ ἔχων. ἔστι δ' ὥσπερ παρακειμένημενην, καὶ οὐ κατὰ τὴν περίευσαν ἀκολουθίαν. οἷον δ' εἰπεῖν, καὶ ἂν γὰρ ἂν ἦν, ἀσυνδέτως εἶπε ΚΟΙΝΑ ΑΝ ΗΝ.

269. τινὲς μὴ δυνάμενοι τὸ ΘΕΟΥΣ συντάξαι, ΘΕΟΙΣ γραφεύσι πρὸς τὸ ΕΥΧΟΜΑΙ. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον· καὶ τοῖς μὴ δεῶσι, ταῦθ' αἰρηκκ, λίγω τὸ μήτ' εἰσδύχισθαι, καὶ τὰ ἐξῆς, εὐχόμεαι μήτ' ἀνίναμι καὶ ἀναπείμπω τοὺς θεοὺς αὐτοῖς γῆν τιν' ἀροτὸν καὶ ἡροτρισμίνην, τουτέστι, μὴ εὐδοκῶν τοὺς θεοὺς τὰ σπέρματα αὐτοῖς. οἷον δὲ οὕτως εἰπεῖν, μὴ ἀνίναμι τοὺς θεοὺς αὐτοῖς ἐκ γῆς ἡροτρισμίνης σπέρματα, ΓΗΝ ΑΡΟΤΟΝ εἶπει, ἐπειδὴ πρὶν ἢ ἡροτρισμίνην γῆν δεχμένη τὰ σπέρματ' ἀνίησι· τὸ δὲ ΤΙΝΑ διὰ τοῦτο εἶπει, ἵνα διέξῃ, ὡς οὐ μόνον ταύτην τὴν γῆν λίγω, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἢν ἂν οἰκίην.

279. τὸ ΤΟΔΕ οὐ πρὸς τὸ ΖΗΤΗΜΑ συναπτεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΟΣΤΙΣ, οὕτω· τοῦ δὲ πέμπτου Φοῖβου τὸ ζήτημα, τὸ περὶ τοῦ Φόνου, ἢν εἰπεῖν ΤΟΔΕ, ὅστις ἄρα εἰργασίην τὸν Φόνον.

280. ΑΛΛ' ΑΝΑΓΚΑΣΑΙ. ὁ γὰρ Ἀπόλλων εἰ ἐβούλετο, αὐτίκ' ἂν ἐόηλου τὸν Φόνον, καὶ οὐ ζητεῖν ἡμᾶς τοῦτον εἶναι.

282. ΤΑ ΔΕΥΤΕΡ'. πρῶτον μὲν καὶ ἐξαίρετον ἦν ἐρωτᾶν Ἀπόλλωνα περὶ τῶν παρόντων· εἰπεῖν δὲ, ὡς αὐτὸς Φῆς, οὐχ οἷον τι, τὰ δευτέρᾳ

ἐκ τῶνδ', ἃ μοι δοκεῖ, λέγοιμ' ἄν. τούτέστιν, ἅπερ εἰς ὁμήρειαν λόγων τὰ δευτερεῖα Ἀπόλλωνος ἔχειν μοι φαίνεται, φράτω.

290. ΤΑ Γ' ΑΛΛΑ ΚΩΦΑ. ἦτοι ὅτι μὲν ἀπέθανε Λαῖος, ἐμολογείται· τὰ δὲ ἀδόμενα περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅπως γέγονε, μάταιά ἐστι καὶ ἀτύσλατα· εἰ μὲν γάρ Φαριν, ὡς ὕφ' ὁδοιπόρων τέθνηκεν· οἱ δὲ, ὡς ὑπὸ λησίων· ὥστε, τούτων οὕτως ἔχόντων, δεῖ Τειρεσίου, ἵνα τὰ ληθὺς εἴπῃ.

294. ΔΕΙΜΑΤΟΣ Γ' ΕΧΕΙ ΜΕΡΟΣ, ἦγουν εἰ φοβεῖται καὶ ὑποπίπτει ὁ ἰδὼν, μὴ ὕπερον γνωσθήσεται. τὸ δὲ ΓΕ πρὸς τὸ ΕΙΤΙ συναπτεῖν, οὕτω· ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ γέ τι μέρος ἔχει δειμματος, καὶ τὰ ἐξῆς.

296. πῶς ἄνω εἰπὼν ὁ Οἰδίπους ΤΟΝ Δ' ΙΔΟΝΤ' ΟΥΔΕΙΣ ΟΡΑΙ, νῦν Φησὶν, ΩΙ ΜΗ 'ΣΤΙ ΔΡΩΝΤΙ ΤΑΡΒΟΣ; καὶ Φαμὲν, ὡς τὸν ΙΔΟΝΤΑ οὐ θεατὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ συμπράκτορα νοεῖ.

298. ΘΕΙΟΝ καλεῖ τὸν Τειρεσίαν, ὡς τὰ Φανῇ γινώσκοντα, ὅπερ ἐστὶ θεῶν.

300. τὸ μὲν ΔΙΔΑΚΤΑ πρὸς τὸ ΧΘΟΝΟΣΤΙΒΗ ἔχει τὴν δύναμιν. τὰ γὰρ γήϊνα (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ΧΘΟΝΟΣΤΙΒΗ) γινώσκει καὶ διδάσκει ὑποπίπτει. τὸ δ' ΑΡΡΗΤΑ, πρὸς τὸ ΟΥΡΑΝΙΑ. οὐδεὶς γὰρ οἶδε τὰ ἐν οὐρανῷ, πλὴν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων θεῶν, καὶ ὅσοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τούτων ἐπιπνέομενοι μαντεύονται. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα χιασθόν.

316. ΕΝΘΑ ΜΗ ΤΕΛΗ. ἦγουν ἔνθα τὸ φρονεῖν μὴ λυσιτελεῖ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φόβοις ὑποκειμένων, οὓς εἴ τις τῶν φοβέων ἐξέλαι, λυσιτελεῖ. λέγει δὲ τοῦτο ὁ Τειρεσίας δι' ἐκείνῳ σχετλιαζὼν ὡς ἀναγκασζόμενος ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος λέγειν τὸν αἴτιον τοῦ λοιμοῦ. δέδωκε γὰρ μὴ τι κακὸν παρ' αὐτοῦ τοῦ Οἰδίποδος λάβῃ, ἐλείπων αὐτὸν ὡς αἴτιον.

324. οὕτως ἔδει εἰπεῖν, νῦν σιωπῶ, ἵνα μὴ δόξῃ καὶ αὐτὸς ἄκαιρος· ἐρῶ γὰρ καὶ τὸν φώνημα οὐδὲ σοι ἐρχόμενον πρὸς καιρόν. νῦν δὲ προὔπεσθηκε τὴν κατασκευὴν, ἐφ' ἧς νοεῖται ἔξωθεν τὸ, ναι σιωπῶ, ὅπερ ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τὸ ΩΣ ΟΥΝ ΜΗΔ' ΕΓΩ ΤΑΥΤΟΝ ΠΑΘΩ. τὸ δὲ ΣΟΙ εἰς τὸ ΠΡΟΣ ΚΑΙΡΟΝ συναπτεῖν.

329. ΜΗ ΤΑ Σ' ΕΚΦΗΝΩ ΚΑΚΑ, ἦγουν φανερώσω. λάμβανε δὲ καὶ πρὸς τὸ ΤΑ'ΜΑ τὸ ΕΚΦΗΝΩ κατὰ συνεκδοχὴν, πλὴν ἐκεῖ μὲν χωρὶς τοῦ ΚΑΚΑ ἐρεῖς, οὕτως· ἐγὼ δ' ὡς ἂν εἴπω, οὐ μὴ ποτ' ἐκφῆναι τὰ ἐμά, ἦγουν οὐ ποτε ὁ νοῦς περὶ τῶν παρόντων εἴπω, μήπως ἐκφῆναι τὰ σὰ κακὰ, ἦγουν τὴν σὴν ἀνομίαν.

332. μὴ λάτρες ἴτερον ΟΥ ἔξωθῇν εἰς τὸ ΕΓΩ Τ' ΕΜΑΥΤΟΝ, ὥσπερ τινὲς Φασιν, ἀλλ' οὕτω λαγὺς ἔγω γὰρ ἰμαυτὸν καὶ σὲ εὖκ ἀλγυνῶ. εἰ γὰρ ἐθελήσω τὸ τοῦ λαίμοῦ αἴτιον λέγειν, αὐτὸς τε διέξω θρασυς, βασιλεὺς ἐδέχων, καὶ ἴσως ἂν καὶ κακὸν τι λάβω, σὺ τ' αὖ λυπηθήσῃ, τῶν παρόντων ἀποσκευὴς αἴτιος.

341. σύναπτε τὸ ΟΥΚ πρὸς τὸ ΕΞΕΡΕΙΣ. τὸ δ' ΟΡΓΑΝΕΙΑΣ ΦΥΣΙΝ ΠΕΤΡΟΥ ἀντὶ τοῦ, κινήσεως οὐ μόνον ἰμοί, ἀλλὰ καὶ πέτρῃ, εἰς ὄργην. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτὸν κάκιστον. τὸ δὲ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟΣ, αὐτὶ τοῦ μὴ πέλος τοῖς ζητουμένοις διδοῦς.

337. ΟΡΓΙΝ ΕΜΕΜΨΩ, ἥ ἢν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βουλόμενος λέγειν ὅτιν παύσονται, ἥ εἰς ἣν ἐγὼ ἄλλους κινῶ, ὃ καὶ κρείττον· διὸ καὶ ἐπάγει· εὖκ οἶδας τὴν συναίουσάν σοι ὄργην, ἥ χρησάμενος εἴπας ἰμοί, ΚΑΚΩΝ ΚΑΚΙΣΤΕ.

340. μὴ λάτρες εἰς τὸ Α ἔξωθῇν τὴν διὰ· ἀλλ' ὥσπερ Φαμέν, ὑπερίζω σε ὕβριν, οὕτω καὶ αἰτιμάζω σε τοῦτο.

345. ΩΣ ΟΡΓΗΣ ΕΧΩ, ἵγουν ὡς δυνατὸς ὀργίζεσθαι, οὐδὲν ἱκανὸν παρῶν, ἅπερ ξυμπαύλῳ ἱκανὰ εἶναι πρὸς κάλειόν σοι.

450. ΑΛΗΘΕΣ. τοῦτο οὕτως εἴποις· ἀληθὲς ἐστὶν ὃ λέγεις, ὅτι ἔφης ἂν εἶναι τὸ ἔργον ἰμοῦ. εἴτα συνδιδομένως τὸν ἐξῆς λόγον ἐφείλων ἐκφῆρην, ὃ δὲ ἀτυχεύτως ἐπήγαγε λόγων· ἐνείπω καὶ λέγω ἱμμένειν καὶ ὑπάρχειν σὲ τῷ κηρύγματι καὶ τῷ ὀνειδί τῷ τοῦ Φόνου, ἅπερ καὶ φτίνει προσιέπας ἱμμένειν, δηλονότι ἰμοί. ἵγουν λέγω ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὁ Φόνος, εὖκ ἐγὼ, ὡς σὺ εἶπας, καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ἡμέρας λέγω μήτε τεύσδε τοὺς παροφῶτας προσκυθῆν καὶ προσφωσῆν καὶ ἐμίλειν σοι, ὡς ὅντι καὶ ὑπάρχοντι μάλιστα ἀντιῶ τῆσδε τῆς γῆς, ἵγουν ὡς μιάνοντι ἀντιῶς τῆσδε τὴν γῆν.

355. ΚΑΙ ΠΟΥ. ἵγουν ποῦ φυγῶν εὐχ ἔνεκα τούτου δώσεις ἰμοί δίκην;

361. ΟΥΧ ΩΣΤΕ Γ' ΕΙΠΕΙΝ. ἵγουν οὐ προτρέπω σε, ὥστ' εἰπεῖν ὅπερ λέγεις γνωστὸν καὶ νοούμενον, ἵγουν ἵνα τοῦτο σαφέσιμον εἴπῃς, ὥστε νοηθῆναι, ἐπὶ πάλαι τοῦτο νενόηκα· ἀλλ' ὥστ' αὐτοὺς καὶ πάλιν φράσαι. οὕτω δ' ἐφείλων εἰπεῖν κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ λόγου, ὃ δὲ ἐτέρως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν, ΑΛΛ' ΑΥΘΙΣ ΦΡΑΣΟΝ εἰπών.

362. Δίον εἰπεῖν, ἐν ζητοῦς, πρὸς τὸ ΑΝΔΡΟΣ ἐπήρκειν ΟΥ ΖΗΤΕΙΣ.

364. ἢ τὸ ΔΗΤΑ ἱερουργητικόν ἴσθι διὰ μίσου τιθῆν, οὕτω· τί δῆτα εἶπω καὶ ἄλλο, ἵνα ἐργίῃ πλῆρες; ἢ τὸ μὲν ΔΗΤΑ ἀργόν, τὸ δὲ ΤΙ ἀέριον, ἵνα καὶ ἱερουργητικός ἢ καὶ ἀποφικτικός ὁ λόγος, ὥσπερ κρείττῃ.

365. τὸ ΟΣΟΝ πρὸς τὸ νοούμενον ἐξωθεν εἰπὲ, οὐ πρὸς τὸ ΧΡΗΖΕΙΣ. εἰ γὰρ ἦν οὕτω, τὸ ὅσον μίγα ἔρχεσθαι ἂν.

370. δῖον εἰπεῖν ΣΟΥ πρὸς τὸ ΠΑΗΝ, πρὸς τὴν ὁπισθεν ἐξωθεν νοούμενην εἰς τὸ ΕΣΤΙ δοτικὴν ἐπὶ ἀντιπαραστήσει τὸ ΣΟΙ.

374. ΜΙΑΣ ΤΡΕΦΗΣ ΠΡΟΣ ΝΥΚΤΟΣ. τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ τύφλωσις σώζει σὲ, καὶ οὐδὲς βούλεται βλάψαι σὲ, κακοποιεῖν τοῦ πάθους. καλεῖ δὲ τὴν τύφλωσιν, νύκτα, διὰ τὸ σκοτεινόν· ΜΙΑΣ δὲ λέγει, διὰ τὴν συνέχισιν, καὶ τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχειν, καὶ μηδέποτε λήγειν. ἢ οὕτως, ἢ κατέχουσα τύφλωσιν ἀρκεῖ σοι πρὸς τιμωρίαν, ὡς μὴδ' ἂν ἄλλης διδοῖται κολάσιος. κρείττον δὲ τὸ πρῶτον.

380. ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ ΤΕΧΝΗΣ. ἤγουσιν φρονήσεις καὶ σοφίαι κρείττων οὕσα τῆς τῶν ἄλλων φρονήσεως· λέγει δὲ τὴν αὐτοῦ. οὐδὲς γὰρ πω τῶν τούτων Ἑλλήνων οὕτω τιθαύμασται, ὥσπερ αὐτὸς τὰ Σφίγδος εὐρὴν αἰνύμενος.

388. ΑΓΥΡΤΗΝ, ἤγουσιν τὸν περὶ τὰς ἀγροὺς βαιονέην, ἤγουσιν χυδαῖον, ἢν οὕτως εἶπω, καὶ τῆς Φαυλατάτης τυφλάνοιαν μαίρας, ὃν πᾶς τις ἄρει καὶ Φέρι βῆεν διὰ τὸ τῆς τύχης ταπεινόν.

395. ΗΝ ΟΥΤ' ΑΠ' ΟΙΩΝΩΝ. ἤγουσιν πρὶν ἰμὲ ἀφίχθαι, ἰδίχθης οὐ γινώσκων τινὰ μηχανίαν, οὐτ' ἀπὸ ἐργίων, οὐτ' ἀπὸ θινῶν τινός. οὕτω τὸ ΕΧΩΝ ΓΝΩΤΟΝ τινὰ μηχανίαν νοεῖ.

397. Ο ΜΗΔΕΝ ΕΙΔΩΣ. τοῦτο ἢ ταπεινοφρονῶν Οἰδίπους λέγει, ἢ ὁ μηδὲν εἰδώς, ἀντὶ τοῦ, ὁ μηδὲν πώποτε περὶ τῶν τῆς Σφίγδος αἰνυγμάτων ἀκούσας, ἢ ὁ μηδὲν εἰδώς περὶ τῶν μελλόντων, καθὰ σὺ γὰρ κομπάζεις τῇ μηχανῇ.

402. ΑΓΗΛΑΤΗΣΕΙΝ, ἤγουσιν ὡς ἄγος ἐξαλαθῆναι τῆς πόλεως παρ' ἱμοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρξαι νοεῖ. ἀγλατῶ γὰρ, τὸ ἄγος καὶ Φέρι καὶ ἔξουσιάζω λαόν· ὥπερ εἰ εἶπας, κατ' εἰρωνεύειν καὶ γίλασθαι εἶπαι ὁ λόγος, οὕτω· δοκίμῃ μοι καὶ σὺ καὶ ὁ συνθεὶς ταῦτα Κρίων καλεῖν ἀγλατήσιν καὶ δεσπόειν τῆς χώρας· ἤγουσιν ἢ ἐπιθυμεῖτε ἀρχῆς, πολλῶν πληγῶν ἂν αἰτία ὑμῖν ἐξ ἱμοῦ γένοιτο. κρείττον δὲ ἴσθι τὸ ΑΓΗΛΑΤΗΣΕΙΝ, αἴτι τοῦ ὡς ἄγος ἐξαλαθῆναι διὰ τὸ ἐπιφερόμενον.

418. ἴσθιον ὅτι τὸ ΠΟΤΕ εἶπαι, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς Οἰδίποδος ἀπέλασιν παρὰ Λαίου καὶ Ιοκάστης, ὅτι γεννηθεῖσα αὐτὸν εἰς Κιθαριῶνα ἐξέθηκεν πρὸς ἀπώλειαν· τὸ δ' ἘΛΑΙ, ἐπειδὴ τῶν γονίων ἐκείνου καὶ νῦν ἡ ἀρεὰ τοῦτον δύναιται, ἢν ἡράσκητο αὐτὸν ἐφθάσθαι. λέγει οὖν τὴν ἀρεὰν ἀμφωπλήγας, ὡς ἐξ ἀμφοτέρων τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς γεγονέναι. διηγόρουσι δὲ, διὰ τὸ κακῶς ἐπέρχισθαι πρὸς οὓς ἂν πιμψίῃ. τὸ δὲ ΠΟΙΟΣ ΟΥΚ ΕΣΤΑΙ ΛΙΜΗΝ καὶ ΠΟΙΟΣ ΚΙΘΑΙΡΩΝ τοῦτο βούλεται, ὅτι εἰ τῆς παρανομίας τῆς σῆς αἰσθάνηται λάβως, οὐδεὶς τόπος ἔσται ἀνέκδοτος τοῦ κατὰ σὲ ὀρέμετος. σύμφωνος γὰρ καὶ ὁ Κιθαριῶν καὶ συμφῶν τῷ ἡμετέρῳ λόγῳ. ἃ γὰρ ἐγὼ νῦν περὶ σοῦ λέγω, ταῦτα οὗτος βεβαιώσει, ἐπειδὴν ἀπεφανῇ, ὡς κατ' ἀρχαίς ὑπὸ τῶν γονίων εἰς αὐτὸν ἐξετίθηται.

423. ΑΝΟΡΜΟΝ, ἥγουν κακωλεμένους, εἰς δὲ οὐδεὶς ἤρμισεν. οὐδεὶς γὰρ τῇ μητρὶ συνήλθιν ἢ σύ.

425. Α Σ' ΕΞΙΣΩΣΕΙ. τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ τῆς ἀνομίας τῆς σῆς αἰσθήσεως σὶ ὁμολογεῖται σὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. σοὶ μὲν, ὅτι υἱὸς ὢν Ιοκάστης τῇ ἀληθείᾳ, ἀντὶ αὐτῆς αἰνέσας καὶ παρανομῶς γέγονας. αὕτη οὖν σε ἡ αἰσθήσεως εἰς ἰσότητά τότε ἄξει· καὶ ὥσπερ τῇ ἀληθείᾳ υἱὸς τυγχάνεις, οὕτως καὶ τότε τοῖς πᾶσιν ἐπιδικήσῃ· τοῖς δὲ τέκνοις, ὅτι τούτων ὢν νῦν δοκεῖς πατήρ, ἀδελφὸς ὢν φανήσῃ, ἐξ ἧς αὐτὰ ἐγέννησας, ἐξ αὐτῆς καὶ αὐτὸς γεννηθείς.

438. ΗΔ' ΗΜΕΡΑ. ἥγουν ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἀπεφανῇ Ιοκάστης ὢν, καὶ ἀπολίσσει τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἄλλα πείθῃ.

442. ΑΥΤΗ ΓΕ, ἥγουν αὕτη ἡ εὐδοκίμησης, ἥγουν τὸ τὰ αἰνύματα ἐκφηνίζειν διελίσει σί. εἰ γὰρ μὴ τὰ τῆς Σφίγδος εὖρες αἰνύματα, οὐκ ἂν εἰς τοῦδε τύχης ἀφίκεται.

443. τὸ ΕΞΕΣΩΣΑ διπλῶς νοητέον. εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς Σφίγδος, οὐ μοι μίλει τῆς ἐμῆς σωτηρίας. ἢ εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπικειμένου λοιμοῦ, οὐ μοι φροντὶς, εἰ αὐτὸς ἀπολοίμην.

445. ΩΣ ΠΑΡΩΝ ΤΑ Γ' ΕΜΠΟΔΩΝ. τοῦτο οὕτως λέγει, ὅτι ὅχλις ἡμῖν τὰ ὑπάρχουσα ἐμπειδῶν καὶ ἐμπέδων, ταῦτά τε παρὼν εἰς ὅχλον καὶ παρεχθὴν εἰσάγεις ἡμᾶς, καὶ ἐμποδίσεις τὸ προκείμενον, ζήτημα. εὐρησται δὲ καὶ ΣΥ Γ' ΕΜΠΟΔΩΝ.

460. ΙΩΝ ΕΙΣΩ. τοῦτο διπλῶς νοητέον. ἢ ἐλθὼν εἰσω τοῦ οἴκου, καὶ κατ' ἡσυχίαν γνώμενος· ἢ ἰὼν εἰσω, ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν γεγενηῶς, καὶ ἐντάξας τὸν νότον.

464. ἐπιδήμιον ὁ Παρισίος ἐν Διόφω, ἐν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἴσθι μνηστῆρον, διὰ τοῦτο ΔΕΛΦΙΣ ΠΕΤΡΑ λέγει, ἀντὶ τοῦ, ὁ Ἀπόλλων ἐν Παρισίῳ οἰκῶν. ἴσθιον δὲ ὅτι ὡς ὁ Χορὸς πρὸς τοὺς Τειρεσίου λόγους ἀνθρῶς διακρίνεται, τῷ δ' Οἰδίπῳ βεκθαῖ, διὰ τοῦτο καὶ ἀπορηματικῶς τὸν λόγον ἐκφέρει, τίς ἴσθιν ἐν λέγει Ἀπόλλων τιλίσαι τὸ ἔργον.

472. ΑΝΑΠΑΛΛΗΚΤΟΙ καὶ γράφειν, ἢ ἢ τὸ μίτρον ἀρμόζον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ. εὐρυτα γὰρ ἐν τινι τῶν παλαιῶν οὕτω βιβλίων. δυνάς δὲ Κῆρας λέγει, τὰ δύο ἀνομήματα, ἃ Τειρεσίος ἔφη κατ' Οἰδίποδος ὅτι λέγων δὲ τὴν τῆς μητρὸς συνίληυσιν, καὶ τὸν τοῦ πατρὸς φόνον. τὸ δὲ ΑΜ' ΕΠΟΝΤΑΙ ἀντὶ τοῦ ἐν Ἀπόλλωνι ἔρχεσθαι, οὐχ ὅτι ὁ Ἀπόλλων οὕτως ἰθίσπεν· ἐκείνος γὰρ ἐξελεῖν τὸ μίσμα μόνον τῆς χώρας εἶπεν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἅμα αὐτῷ ταύτας ἔπισθαι λέγει, διὰ τὸ Τειρεσίαν ταύτας ἐκφῆναι ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος μνησίᾳ.

485. ΟΥΤΕ ΔΟΚΟΥΝΤ'. οὐτ' ἀρίστωνά μοι, οὐτ' ἀπεισθηκονία, καὶ ἀπέφασαν καὶ ἀπιστίαν διχομενεῖ. ἤρουν μὴ εἰά τε ἀπιστεῖσθαι, διὰ τὸ μνήνιν εἶναι τὸν εἰσόντα.

489. ἀπορήσειν ἂν τις, διὰ τί οἱ οὗο διαξυνδικαὶ σύνδεσμοι, τὸ Η ΛΑΒΔΑΚΙΔΑΙΣ καὶ τὸ Η ΤΩ ΠΟΛΥΒΟΤ κινήσαι, δὲν οὕτως εἰπεῖν, τί γὰρ Λαβδακίδαις καὶ τῷ Πολύβῳ νίκας ἐκίτο. καὶ Φακὶν ὅτι τοῦτο δύνασθαι οὗτοι οἱ σύνδεσμοι δηλοῦν, ὡς οὔτε τῷ Λαίῳ διαφασί τις ἦν ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος, οὔτε τῷ Οἰδίπῳ ἀπὸ τοῦ Λαίου.

496. ἴσθιον ὅτι διαίτι μὲν τὸ ἐπίκουρος θετικῇ συνίσταται, τὸ μὲν ΛΑΒΔΑΚΙΔΑΙΣ πρὸς τὸ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ εἶπεν· ἢ δὲ γινυκῇ, τὸ ΑΔΗΛΩΝ ΘΑΝΑΤΩΝ, πρὸς τὸ ὄνομ' ἴσθι τὸ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. ἐπίκουρος γὰρ τῷ δέει τῶν κακῶν φασκῖν.

507. περισσὸν ἦν ἰνυαῦδα τὸ ΕΠ' ΑΥΤΩ, διὸ καὶ ἐξηλήθη παρ' ἐμοῦ. οὐ γὰρ ἦν ἴσον τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς.

516. ΠΡΟΣ Γ' ΕΜΟΥ. εὐρηται ΠΡΟΣ Τ' ΕΜΟΥ, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἕτερον ἀλλ' ἢ, πρὸς ἐμοῦ τι. ὥσπερ γὰρ Φασκῖν, τῶν τις ἀνθρώπων, τὸ τις διὰ μέσου τιθέντες, οὕτω καὶ τοῦτο. ὅτι δ' ἴσθι τι, καὶ οὐ σύνθεσμος τι, ὡς φασί τινες, μαλιστα τὸ ΦΕΡΟΝ.

526. ΤΟΥΤΕ ΛΟΓΟΥΣ, οὗς περὶ τῶν παρόντων λέγει. ὡς γὰρ ὁ Οἰδίπους ἔφη, οἱ τοῦ Τειρεσίου λόγοι, οὗς κατ' αὐτὸν ἔφη, πρὸς ψεύδος συστήνεται, καὶ οὐκ ἐν ἀληθείᾳ λελογμένοι εἰσίν.

528. ΕΞ ΟΜΜΑΤΩΝ. ἤρουν ἀπὸ ἀνθρώπου σώφρονος, καὶ ἡγμῆς

Φρένας ἔχοντος ἢ ἂν ἀκριβοῦς συνειδότηως καὶ κατεστηκυίας γνώμης. εἰκότως δ' εἶπε τὸ ΕΞ ΟΜΜΑΤΩΝ ΟΡΘΩΝ. οἱ γὰρ σώφρονες κατεστή-
κως ἔχουσι τὸ ὄμμα· οἱ δὲ μαϊνόμενοι, παραστραμμένον.

531. ὥς ἂν τις ἐνταῦθ' ἐλθὼν κακίσειε τὴν δουλίσαν ἔννοιαν, ἣν πρῶτον
ἔφαμεν εἰς τὸ ΚΑΙ ΤΑΥΤ' ΙΩΝ ΕΙΣΩ ΛΟΓΙΖΟΥ. ἐλέγμεν γὰρ τὸ
ΕΙΣΩ, ἐνὸς τῶν οἰκῶν ἐλθὼν, ἢ εἰς ἐαυτὸν καὶ καθ' ἡσυχίαν γενόμενος.
ἀμφοτέρωθεν τὰ αὐτ' ἔχεται λόγου, καὶ οὐδὲν κωλύει τὸ δεύτερον μὴ εἶναι
ἀρίσιον, εἰ καὶ νῦν ὁ Χερὸς Φησιν, ΑΥΤΟΣ Δ' ΟΔ' ἩΔΗ ΔΩΜΑΤΩΝ
ΕΞΩ ΠΕΡΑΙ. ὁ γὰρ ἡτυχίας δεόμενος ἐνὸς οἴκου, ἢ εἰς ἐρημίαν χωρεῖ·
ὥστε οἱ πειρασόμενοι ἡμᾶς αἰτιασθῆναι, σφᾶς αὐτοὺς εἰς αἰτίαν ἐμβαλοῦσιν,
οὐκ εἰδότες ὡς δεῖ τὰ πράγματα λογίζεσθαι.

545. ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ Δ' ΕΓΩ ΚΑΚΟΣ. ἤγουν κακὸν ἡγοῦμαι τὸ
ἀπὸ σοῦ τι μανθάνειν. μὴ λάθῃς δὲ εἰς τὸ ΣΟΙ ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, εἰ
καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συλλέξει, χάρην σαφηνείας, εἰρήκαμεν. ὥσπερ γὰρ φαμεν,
κακοῦ ἀνδρὸς ἡγοῦμαι τοῦτο, καὶ πάλιν, βρεθάρου τὴν ὕβριν γινώσκω,
εὐτω καὶ, μανθάνω σοῦ σόδε.

561. εἰκότως εἶπε τὸ ΠΑΛΑΙΟΙ πρὸς τὸ ΜΑΚΡΟΙ. οἱ γὰρ μακροὶ
χρόνοι καὶ παλαιοὶ εἰσιν.

570. ΤΟΣΟΝ. ἀλλὰ τοσοῦτον γοῦν εἶσθα, καὶ λέγοις ἂν αὐτὸ, εἰ
καλῶς φρονεῖς. ἢ, εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ εἶδης, ἀλλὰ ΤΟ ΣΟΝ γινώσκεις,
εἰ καλῶς φρονεῖς.

572. τὸ ΤΑΣ πρὸς τὸ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ τινὲς συνάπτουσι, οὕτως· οὐκ
ἂν ποτε εἶπε τὰς διαφθορὰς τοῦ Λαίου ἐμὰς. σὺ δ' ἐκείνους ἐκάλες, τὸ
ΤΑΣ πρὸς τὸ ΕΜΑΣ, ὥσπερ συλλέγεται, σύναπτε, οὕτως· οὐκ ἂν ποτ'
εἶπε τὰς ἐμὰς ὡς αὐτὸς οἶται διαφθορὰς τοῦ Λαίου. πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνου
ὑπόληψιν ΤΑΣ ΕΜΑΣ ὀρισμένως εἶπε, καὶ οὐ πρὸς τὴν οἰκίαν. εὐρή-
σεις δ' ὅμοιον καὶ προῶν, ὅταν λέγῃ, (656.) Τὸν ἐναγῆ φίλον ποτὲ ἐν
αἰτίᾳ σὺν ἄφανεϊ λόγῳ. ἐκεῖ γὰρ τὸ ΕΝΑΓΗ πρὸς τὴν τοῦ Οἰδιπόδους
ὑπόληψιν κεῖται. τὸ δὲ πᾶν· εἰ μὴ μετὰ σοῦ ἰδουλεύσατο, οὐκ ἂν
ποτέ με φονέα Λαίου εἶπεν.

574. εἰ μὲν φονέα σὲ τοῦ Λαίου ἐκείνός Φησιν, αὐτὰς εἶσθα· ἐγὼ δὲ
παρὰ σοῦ βουλομένη ἂν μαθεῖν, ὥσπερ καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ νῦν.

577. γαμεῖ τις ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ, γάμον ἔχει, τουτέστι, συνημ-
μένος ἐστὶ γυναικί, ὡς ἐν τῷ· (Μητροδώρου ἐπιγρ.) οὐ γαμέεις, ζῆς ἔτ'
ἐλαφρότερον. καὶ γαμεῖ τις τήνδε μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμ-
βάνει, ἢ λαβὼν ἔχει, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ΓΗΜΑΣ ΕΧΕΙΣ.

560. μή λάτῃς εἰς τὸ ἰμοῦ ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλ' ὅπως ἄνω ἔρχομαι λέγον εἰς τὸ ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ Δ' ΕΓΩ ΚΑΚΟΣ ΣΟΥ, ὃ αὐτός ἐστι κρινταῦθα. πάντα γὰρ λαμβάνει ἰμοῦ, τούτῳ κριτέρα ἔηκ αὐτὴ δικάζει.

583. εὐδαμῶς φαίνεται κακὸς φίλος, Εἰ ΔΙΔΟΗΣ ΣΑΤΤΩ ΛΟΓΟΝ, ἥγουν σκίψαι καὶ διαγνωστικὴν κρίσιν, ὡς ΕΓΩ, ὁκλονέτι ἔμπροσθεν δίδωμι. ἥγουν σκίψαι, ὡς ἐγὼ σκίπτωμαι.

584. ΣΚΕΨΑΙ ΔΕ. λόγισαι δὲ καὶ τοῦτο πρῶτον, εἰ νομίζεις τινα, εἰ τὰ αὐτὰ ἔξω κριτέρα, προκρίναι ἂν μᾶλλον ἄρχην σὺν Θέῳ, ἢ ἀρχὴν ὁκλονέτι ὑπνώττωκα ἀφ' ὧς. τὸ ΑΝ πρὸς τὸ ΕΛΕΞΘΑΙ συγκαπλῖν, καὶ οὐ πρὸς τὸ ΔΟΚΕΙΣ, ὡς τινὲς φασι, δικῆς γραφονέτις διὰ τοῦ κ.

586. εἰκότως εἶπε τὸ ΕΥΔΟΝΤΑ, καὶ οὐ διαλύσθαι. ὃ γὰρ ἀμερίμωτος ζῶν, πρὸς ὕπνον ἐγείρεται. τὸ δὲ Εἰ ΤΑ Γ' ΑΥΘ' ΕΞΕΙ ΚΡΑΤΗ πρὸς τὸ ΦΟΒΟΙΣΙ συγκαπλῖν. τὸ δὲ Η ΑΤΡΕΣΤΟΝ ΕΥΔΟΝΤΑ διὰ μέσου.

591. ΑΚΩΝ ΕΔΡΩΝ. τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τοὺς αὐτὴν ἔχουσας ἀνδικάζει πολιτεύεσθαι.

592. ἡ σύμβασις. πῶς οὖν ἡ τυραννὶς καὶ ἡ βασιλεία ἔφιν καὶ ὑπάρχει ἔχιν ἰμοὶ πόων καὶ κούτερα ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀλύπου, ἐφ' ἧς νῦν εἰμί;

595. ὩΣΤ' ΑΛΛΑ ΧΡΗΖΕΙΝ. ἡ γὰρ ἀρχὴ καλὸν μὲν εἶναι, ἀλλὰ παρακωλύοντινυμῖνον καὶ ὑποπλῖν. ἡ δ' ἰμὴ, καλὸν περισπουδασίον. ἰστίον δὲ, ὅτι τὸ χρηζῶ οὐ μόνον γινικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ συνίσσεται. καὶ ὅτε μὲν γινικῇ συνίσσεται, φυσικὴν ἔχει τὴν σύμβασιν. χρηζῶ γὰρ, τὸ χρεῖαν τινὸς ἔχω. ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸ σημαίνοντιν. οὐ γὰρ τις ἔχει χρεῖαν, δίδων αὐτὸ ἔχει χρεῖαν.

596. ΠΑΣΙ ΧΑΙΡΩ. ἀντὶ τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις πληροφωροῦμαι καὶ θαρρῶ, καὶ εἰς οὐδένᾳ ὑποψίαν ἔχω. ὃ τυραννίδος ἔξω καθίστηται. ἐκείνη γὰρ καὶ συγγενεῖς αὐτοῖς καὶ φίλοις ἀπιστεῖ. ἡ τὸ ΠΑΣΙ ΧΑΙΡΩ, ἀντὶ τοῦ, πᾶσι πράγμασιν ἥδομαι, καὶ οὐδεμίᾳ φρονέας καὶ μέριμνα περὶ οὐδενὸς ἰστί μοι, ἀμειλίχῃ ποιοῦσα κούνην.

598. ἡ σύμβασις. ἔνι γὰρ καὶ ὑπάρχει αὐτοῖς ἅπανθ' ὃ βούλοισαι ἐνταῦθα, ἥγουν ἐν ἰμοὶ, τὸ τυχεῖν τούτων. τούτῳ, λογίζομαι δὲ ἰμοῦ ἀπάσιων, ὧν χρηζῶσι καὶ δίδοις σου, τεύξισθαι. δίδον δ' εἰπῶν οὕτως, τὸ γὰρ τυχεῖν ἀπάσιων ἐπάσθ' αὐτοῖς ἔνι, ὃ δὲ ΑΠΑΝΤΑ εἶπε πρὸς

τὸ

τὸ ENI · τὸ δὲ ΤΥΧΕΙΝ ἔξωθεν συνίσσῃ, τὸ τυχεῖν τούτων δηλω-
νέτι.

603. ἡ σύνοψις · **· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΙΩΝ** καὶ ἑλθὼν **ΠΥΘΩΔΕ**
καὶ εἰς τὴν Πυθίαν, **ΠΕΥΘΟΥ** καὶ μάλιστα **ΤΑ ΧΡΗΣΘΕΝΤΑ** καὶ τὰ
μακροβιβία σοι, **ΕΛΕΓΧΟΝ** καὶ δοκιμασίαν **ΤΩΝΔΕ, ΕΙ ΣΑΦΩΣ** καὶ
ἀνυθῶς **ΗΓΓΕΙΔΑ ΣΟΙ** τὰυτ' ἃ ἔειπεν σοι. οὕτω καὶ τὸ **ΕΛΕΓΧΟΝ**
λέγε, καὶ μὴ λείψῃς ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ' ἄσπερ Φαῖνεν, μακροβίω τὸν
διδάτκαλον περὶ ἐμὲ εὖνουν, οὕτω καὶ τοῦτο, μάκροσε τὰ χρησιμὰ ἐλαί-
χον τῶνδε.

605. ἰάν εὖρης με κοινῇ τι βουλευτάμενον περὶ τούτου Τειρεσίη **ΤΩ**
ΤΕΡΑΣΚΟΠΩ καὶ τῷ τὰ τέρατα καὶ σημεῖα τῆς μακροβίας σκοπεύοντι καὶ
εὐφραίνονται, κόλασέν με.

607. **ΤΗ Τ' ΕΜΗ ΚΑΙ ΣΗ.** τοῦτο λέγει, καὶ τῇ ἐμοὶ στροφη-
καύσῃ, ἥρουν ἢν ἀξίός εἰμι παθεῖν, κακὸς Φαινεί· καὶ τῇ σοι προση-
καύσῃ, ἥρουν ἢν ἀξίον βασιλεία ποιῆσθαι κατὰ τῶν ἐπιδοξολογούτων αὐ-
τῇ · ἢ ἢν καὶ ἐγὼ κατ' ἐμαυτοῦ, καὶ αὐτὸς ψαλίσσαιο κατ' ἐμαυτῷ.

616. **ΕΥΛΑΒΟΥΜΕΝΩ ΠΕΣΕΙΝ.** ἥρουν φοβούμενῃ σοι πιστῇ τῆς
ἀρχῆς καλῶς ἔλαξε Κρέων, ὥς οὐκ ἐκ τοῦ εὐδίου δικαίην κατακτενέζεσθαι,
οὗς ἂν κατὰ σοῦ ὑπονοήσῃ, ἀλλὰ πρῶτον ἐξετάζειν παντὶ τρόπῳ περὶ
αὐτῶν, καὶ καταδίκους αὐτοῦς εὐρόντα, τότε καλεῖται. οἱ γὰρ ταχέως
Φρονεῖν, ἥρουν οἱ ταχέως καὶ μὴ μετὰ σκέψεως ποιουμένης τι, οὐκ ἀσφα-
λεῖς, ἀλλ' ἀσέβητοι, καὶ πρὸς μίνονον ἔστ' ὅτε πίπτουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι
ἢ μερικόν τὸ **ΕΥΛΑΒΟΥΜΕΝΩ** καὶ διὰ τὸν Οἰδίποδα, ἢ καθόλου διὰ
πάντα φοβούμενον.

622. τὸ **Η**, εἰ μὴν καὶ ὑποσλογμὴν ἐρεῖς τὸ ἐξῆς, ἀπὸ τοῦ ὅπως ἄρσεν
νοήσεις · εἰ δὲ κατὰ ἀποφαντικὴν ἐρώτησιν τὸ ἐξῆς εἴποις, ἀπὸ τοῦ δικ-
τυολογοῦ συνδέσμου νοήσεις, σίζων καὶ ἐν ἀμφωτέροις εἰς τὸ **ΧΡΗΣΙΖΕΙΣ**.
ἰστέον δὲ ὅτι ποτὲ μὴν καὶ ὑποσλογμὴν τὴν ἐρώτησιν ποιούμεθα, ὥς τό,
(**Λι. 75.**)

οὐ σὺν' ἀνέξῃ, μηδὲ διελίαν ἀρεῖς;
καὶ τὸ, (**Λι. 81.**)

μεμνηνέτ' αὐτὰρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδίῃ;
ποτὲ δὲ κατ' ἀπόφασιν, ὥς τό, (**Λι. 107.**)

πρὶν ἂν τι δράσῃς, ἢ τι κερδοκίς πλέων.

628. ἐγὼ μὲν οὐ κακὸς εἰμι · **ΕΙ ΔΕ ΕΥΝΙΗΣ ΜΗΔΕΝ**, ἥρουν εἰ
ψευδῶς τοῦτο νεῖς, τί λοιπόν; πρὸς δὲ Οἰδίπους ἀποκρίνεται **ΑΡΚΤΕΟΝ**

Γ' ΟΜΩΣ, καὶ εἰ οὕτως ἔχῃς. τούτισσι, καὶ εἰ οὕτως ἔχῃς, ὅμως ἀρκίον καὶ κυριεῖν ἰμοὶ σου· πρὸς δ' ἄλλω ὁ Κρίων, ΟΥΤΟΙ ΚΑΚΩΣ ἄξις, ἰμοῦ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, ὥσπερ καὶ σὺ, ὅσπερ ἀπειθὴς δοκοῦν εἰς θυμὸν ἐξέχει Οἰδίποδα.

630. ΚΑΙ ΜΟΙ ΠΟΛΕΩΣ. τοῦτο διπλῶς νεκρίον. ἢ καὶ ἰμοὶ μέτεσι τῆς πόλεως, ἥγουν τοῦ βοῶν Ω ΠΟΛΙΣ ΠΟΛΙΣ, ὥσπερ σοί· ἢ καὶ μετ' ἐμοῖς τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐ τοῦ, οὐ τῶν ἰδιωτῶν εἰς εἰμὶ, ἀλλὰ τῶν τὰ μέγαλα θυνομένων, ὥστε οὐχ ἥτιον ἰμοὶ ἢ σοὶ ὑπακούσεται.

641. ΨΕΥΔΕΤΑΙ Κρίων ἐνταῦθα. Οἰδίπους γὰρ αἶψα εἶπεν ἀποκρίσας αὐτόν, καὶ οὐκ ἐξελάσκει τῆς χάριτος.

647. ΤΟΝΔ' ΟΡΚΟΝ, ἥγουν ὃν αὐτὸς ὤμοσε. λέγει δὲ τοῦτο, διότι πρόσθεν εἶπε τὸ ΜΗ ΝΥΝ ΟΝΑΙΜΗΝ, καὶ τὸ ΑΡΑΙΟΣ ΟΛΟΙΜΗΝ.

660. ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΩΝ πρόμαχον λέγει τὸν Ἥλιον, ὥσπερ ἰδίᾳ τὸν οὐρανόν, ἐνθ' οὗτοί εἰσι, καὶ ὥσπερ Φύλακος τῶν ἰχθυῶν· εἰ δὲ τὸ πρῶτον τὸ ΘΕΟΝ μικρογυμνάσις, ὥσπερ τὸ δεύτερον, ἐκ παραλλήλου εἰσὶς αἶν, καὶ τὸ ΠΑΝΤΩΝ αἰνὶ τοῦ ἀνθρώπων νεύσις. ὁμνύει δ' ὁ Χορὸς τὸν Ἥλιον, ὡς ἔφορον πάντων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ τῶν κρυπτῶν γνωσθῆναι καὶ ἐκφάνεσθαι. ΑΘΕΟΣ, ΑΦΙΛΟΣ. ἥγουν πρότερον ὑπὸ τῶν Θεῶν τιμωρηθεὶς, καὶ ὑπὸ τῶν φίλων μισηθεὶς λίαν. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ, ὅτι ὕστερον ἀπολοίσκη· ἢ τὸ ΑΘΕΟΣ, ΑΦΙΛΟΣ αἰνὶ τοῦ, ἀσπίδος, καὶ μὴ περὶ τοὺς φίλους ἐγγνώμων.

668. ΤΑ ΠΡΟΣ ΣΦΩΙΝ, τὰ παρ' ὑμῶν. ἥγουν ἵνα μὴ κορυφωθῇ ἡ τῆς πόλεως δυστυχία, τὰ ὑμέτερα προσλαβοῦσα κακὰ, προνοούμενος ἐνὶ τῇ ἐκτετακτῇ ταύτῃ ἀνήμερᾷ σοι. γράφειν δὲ λέγει ΚΑΚΑ ΠΡΟΣΨΑΤΣΕΙ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὁμοιον τῷ τῆς ἀνιστροφῆς.

673. ΣΤΥΓΝΟΣ ΜΕΝ. ἥγουν σκυθρωπὸς τις τυχεύων, εἶκον καὶ ὑποτασσόμενός τιμῃ, ὅταν δέχεται σου ἢν ἔχῃς ὄργην παύσαι. Αἱ ΔΕ ΤΟΙΑΥΤΑΙ ΦΥΣΕΙΣ. ἥγουν ὁ ἔχων ἀνθρωπος τοιαύτην φύσιν, αὐτὸς ἐκυτὸν μισεῖ, καὶ οὐ δύναται φέρειν, ὅτι τοιοῦτός ἐστι. τὸ δὲ ΔΙΚΑΙΩΣ εἶπει, διότι δίκαιόν ἐστι τοὺς κακοὺς μὴ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ἑαυτῶν μισεῖσθαι.

677. ΑΓΝΩΤΟΣ, ἥγουν ἀναισθήτου τῶν ἰμῶν, καὶ ἔτιον ἢ προσκύνῃ ὑπολαχιδάνητος. ἐπείγει δὲ ὅτι τὸ ἄγως καὶ αἰνὶ τοῦ μὴ γνωσκόμενος εὐρεται, καὶ αἰνὶ τοῦ μὴ γνωσκῶν.

680. ΜΑΘΟΥΣΑ. ἥγουν ἐπειδὴ τὸ συμβεβηκὸς ἔγνω ὅσπερ ἐστὶ, ποιήσω τοῦτο καὶ κομίσω ὁπλοδὴ. ἔγνω γὰρ τίς ἐστὶν ἡ κατ' ἔχουσ' αὐτοὺς

τύχη, ἦγουν ἡ μάχη. ΔΟΚΗΣΙΣ ΑἴΓΝΩΣ. ταῦτα καὶ εἰς τὸν Οἰδί-
ποδα καὶ εἰς τὸν Κρέοντα νόει. εἰς μὲν τὸν Οἰδίποδα, διὰ τὰς τοῦ Τει-
ρεσίου ἐπ' αὐτῷ μαντείας, αἷς οὐκ ἀληθεῖς ὁ Χορὸς ἐνόμιζεν· εἰς δὲ τὸν
Κρέοντα, διὰ τὴν ἐξ Οἰδίποδος πρὸς αὐτὸν τοῦτον ψευδῇ ὑπόληψιν, ὡς
ὑποβάλλοντα κατ' αὐτοῦ τὸν μάντιν τοιαῦτα λέγειν. τὸ δὲ ΔΑΠΤΕΙ ΔΕ
ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ ἸΔΙΚΟΝ ταῦτα λέγει, ὅτι οὐ μόνον ματαιαῖα ὑπέληψας
αὐτοὺς λυπεῖ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀδικίαι ἐσίν.

685. ΑΛΙΣ καὶ αὐτάρκως φαίνεται ὁ λόγος ἐμοὶ μένειν αὐτοῦ καὶ
ἐμεῖ, ἔνθα καὶ ὅπου ἔληξε, προπονουμένης καὶ προπασχούσης ὑπὸ τοῦ
λοιμοῦ τῆς γῆς, τοτέστιν ἐπιδοήπερ ἡ γῆ δυσίχυεῖ, πρὸς ἑαυτὴν ἔλκει
τὸν νῦν μου, καὶ οὐκ ἐξ ἀναξαινεῖν τὰ τούτοις συμβάττα. ἀρκεῖ γὰρ
ὅτι λεχθέντα πέπτωται, καὶ οὐ δεῖ αὐτίς λέγειν.

687. ΟΡΑΙΣ ΙΝ' ΗΚΕΙΣ. ταῦτα Οἰδίπους λέγει πρὸς τὸν Χορὸν,
ὅτι οὐκ ἐβούλετο διηγείσθαι Ἰσκάστη τὴν διαφορὰν. δόξαν γὰρ ἐντεῦθεν
παρίσθῃ, ὅτι καταγινώσκων Οἰδίποδος, ὡς ἀδικῶς ὀργισθέντος Κρέοντι,
λέγειν οὐκ ἤθελεν.

698. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ΟΤΟΥ ἔξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΜΗ-
ΝΙΝ ἐσίν.

705. τὸ ΜΕΝ ΟΥΝ ἀντὶ τοῦ δέ. νοεῖται δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι οὐ λέ-
γει αὐτὸς, ἐσπεύσας δέ. εἰ μὲν οὖν σίξεις εἰς τὸ ΤΟ Γ' ΕἰΣ ΕΑΥ-
ΤΟΝ, οὕτως ἐρεῖς· ἐπεὶ ἐλευθεροῖ πᾶν τὸ σίμα τούτου τοῦ λόγου, τοῦ
λέγειν ὅτι ἐγὼ φονεὺς εἰμι Λαίου, ΤΟ Γ' ΕἰΣ ΕΑΥΤΟΝ, ἦγουν ὅσον
τὸ κατ' αὐτόν· αὐτὸς γὰρ περὶ τούτου καθάπαξ σιγᾷ. εἰ δ' ὁμοῦ τὸ
ΠΑΝ ἐρεῖς ΣΤΟΜΑ πρὸς τὸ ΤΟ Γ' ΕἰΣ ΕΑΥΤΟΝ, ἔσθαι οὕτως·
ἐπεὶ τὸ γ' εἰς ἑαυτόν, ἦγουν τὸ οἰκεῖον πᾶν σίμα ἐλευθεροῖ καὶ ἀφίστησι
τούτου τοῦ λόγου.

720. ἀπορητέον πῶς ἄνω (712.) μὴ τὰς περὶ τούτων μαντείας Ἀπόλ-
λωνας θεασάσθαι Φάσκουσα Ἰσκάστη, ἀλλὰ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ, νῦν φη-
σιν ἐνταῦθα ΟΥΤ' ΑΠΟΛΛΩΝ ΗΝΥΣΕ. καὶ φαμέν, ὅτι ταῦτα λέγει,
οὐκ ἐναντιουμένη τῷ λόγῳ αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων ὑπό-
ληψιν.

742. ΧΝΟΑΖΩΝ, ἀνθρῶν, ὥσπερ ὑπὸ χνοῦς περιεχυμένην ἔχων τὴν
κεφαλὴν. αἱ γὰρ περὶ αὐτὰς δεξιόμεναι χνοῦν τρίχας, οὔτε λευκαὶ εἰσιν,
οὔτε μέλαιναί, ἀλλ' εἶδος ἕτερον μεταξύ τούτων ἐκφαίνουσιν.

747. ΒΑΕΠΩΝ. ἦγουν δίδωκα μὴπως οὐ τυφλός, ἀλλὰ βλέπων καὶ

ἀλκιδεύων ὁ μάντις ἦ, παρ' ὅσον ὁ τὴν ἀλκίδακιν λίγων, βλέπει· ὁ δὲ τὰ ψευδῆ, τυφλώττων ἐστί.

766. ΕΦΙΕΣΑΙ, ἐπιθμῆς. καὶ γενικῇ γὰρ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ.

771. ἡ πρὸς τὸ ΣΤΕΡΗΘΗΣ ὑπόσφιζεν, οὕτως· καὶ οὐ μὴ στερεθῆς ὡς ζῆτις, βιβάτος ἡμεῦ ἐς τοσοῦτον ἐπιθῶν, ἥγουν τοσαύτην ἐπιθῶν ἔχοντας, ὥστε τὸν ἀγρότην μόνον ἰδεῖν, καὶ παρ' ἐκείνου ἀκοῦσά τι κατὰ πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἀπήλπισα. ἡ πρὸς τὸ ΕΛΠΙΔΩΝ οὕτως· ἡμεῦ βιβάτος, ἥγουν ζῶντος, οὐ μὴ στερεθῆς τῶν ἐπιθῶν ἐς τοσοῦτον, ἥγουν ἅπασιν ἐπιθῶν μαθεῖν παρ' ἡμεῶν, οὐ μὴ ἀποτύχης τούτων ἐς τοσοῦτον, ὥστε μὴ μαθεῖν αὐτά. καί τινος δ' ἐστί τὸ πρῶτον. μαρτύρου δὲ, πρῶτον γὰρ λίγω· (836.)

καὶ μὴν τοσοῦτόν ἐστί μοι τῆς ἐπιθῶς,
τὸν αἰδῶν τὸν βοτῆρα προσμύει μόνον.

795. ΑΣΤΡΟΙΣ. παροιμία ἐπὶ τῶν μακρῶν ὁδῶν καὶ ἔρημον περιουμένων. οἱ γὰρ φεύγοντες αἰφυσίαν, τοῖς ἀστέροις ἐσημαίνοντο τὴν ἑαυτῶν πατρίδα.

809. ΔΙΠΛΟΙΣ ΚΕΝΤΡΟΙΣΙ. τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἡ δὴ πλῆθος, ἡ μάστιγι· οὗο κέντρα ἔχουσα. τὸ δὲ ΕΤΙΣΕΝ ἀντὶ τοῦ, ἀπείδωκα, παρ' ὅσον οἱ κολληζόμενοι διὰ τινὰ προὑπαίξαντι ὑπ' αὐτῶν αἰτίαν, δίκας τῆς ἀμαρτίας ἀποδοῦσιν ὀφειλομένας.

817. Ω ΜΗ ΞΕΝΩΝ. ἥγουν ὧς τινι οὐκ ἔστιν ἐκδοδόμενον διέχεται τινα, ἡμεῖς δεκνόμενοι, ἐν τοῖς δέμοις, οὔτε τῶν ἀπείων οὔτε τῶν ξένων. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη δοτικὴ τὸ Ω ἡ πρὸς τὸ ΕΞΕΣΤΙ, ἡ πρὸς τὸ ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΝ. ὥσπερ γὰρ φημεν, μετιῶν καὶ ἐχρώμεν τῆς δόξης, οὐ πρὸς τὸ ἐχρώμεν, ὅπερ ἐστὶ συνέγωγος, οὕτως τῆς γενικῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸ μετιῶν, διὰ μέσου ὄντος τοῦ ἐχρώμεν· οὕτω καὶ τοῦτο τὸ Ω πρὸς τὸ ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΝ ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ ΤΑΔΕ, καὶ ΤΑΣΔ' ΑΡΑΣ ταυτὸν ἐστίν. αἱ γὰρ ἀράι, αἳ ἡράσατο τῷ Λαίῳ Φονί, οὐκ ἄλλο τι ἦσαν, ἢ μὴ προσδίχισθαι αὐτὸν τοὺς πολίτας, μηδὲ προσφωνεῖν. καὶ οὔτις ἄλλος ἢ ὁ προσιδίτης ἐπ' ἡμεῶν ταῦτα, ἢ ἐγὼ ὁ ταῦτα τὰς ἀράς προσιδίτης, κατὰ συνειδητὴν λαμβανόμενος τοῦ ΠΡΟΣΤΙΘΕΙΣ.

829. ΑΝΟΡΘΟΙΗ ΛΟΓΟΝ, ἥγουν ἔξω αἰτίας θήσει. τὸ γὰρ ΑΝΟΡΘΟΙΗ ΛΟΓΟΝ οὐκ ἑτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ κειμένην καὶ μὴ οὔσαν τὴν ὑπὲρ ἐκείνου ἀπολογίαν ἀνορθώσει, καὶ διίξει δι' ὧν ἀπολογησεται.

833. ΚΗΛΙΔΑ ΣΥΜΦΟΡΑΣ, ἀντιστρέφως, ἀντὶ τοῦ συμφερέν, ἤγουν ἐντυχεῖαν, κηλίδος, ἤγουν μολυσμοῦ.

847. Εἰς ἡμᾶς γράφει, μὴ εἰς ἐμε. οὐ γὰρ ἀρμόζει οὕτως τῷ μίτρῳ. εἰ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνικεῦ τίθεται, οὐδὲν ἀπικρός. πολλὰ γὰρ εὐρίσκεται ὁμοια.

851. ΚΑΪΚΤΡΕΠΟΙΤΟ. τὸ ἐκτρέψαι κυρίως ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται, ἔταν τὴν, ἣν βλάπτει τις, ὁδὸν καταλαπών, ἐτέραν βαδίτη, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ τινὸς εἰς τι μετακτιπιδόντων.

857. ΩΣΤ' ΟΥΧΙ ΜΑΝΤΕΙΑΣ. ὥστε ἔτι καὶ τῆς μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος, οὔτε βλάψαιμι ἀν τῇδε καὶ ἰσταῦθα, ὅτι ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπόλαυε· πρόσθεν γὰρ ὁ παῖς ἀπηνέχθη τοῦ ζῆν. οὔτε τῇδε καὶ ἰσταῦθα ὕψιστον, ὅτι ὑπὸ σοῦ πεφύενται. ὑπὸ τοῦ παιδὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐθέσπισι. ταῦτα δὲ λέγει ἀπορροῦσα περὶ τοῦ Φόνου, πῶς ἄρα καὶ γίγνηται.

863. κατακινώσκων ὁ Χορὸς τῆς Ἰουκασίας, ὡς μὴ δεχόμενης τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος μαυτίδας, Φοσίη· Ἐμοι Φέροντι τὴν ΕΥΣΕΠΤΟΝ ΑΓΝΕΙΑΝ, ἔτοι τὸ πάνσεπτον εἶδος τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων πάντων, τουτίσιν, ἰμοὶ σεβομένην τὸν λόγον καὶ τὰ ἔργα, εἴθε ξυνίη καὶ συνυπάσχει μαῖρα καὶ εὐτυχία. εἰπὼν δ' ἀορίστως τὸ ΛΟΓΩΝ καὶ τὸ ΕΡΓΩΝ, νῦν ὀρίζεται λόγων ΩΝ ΠΡΟΚΕΙΝΤΑΙ ΝΟΜΟΙ μεγάλοι τεκνωθέντες καὶ γεννηθέντες διὰ τὴν εὐκνήναι κίθιν, ἤγουν ἐξ οὐρανοῦ. εἰκνυσι δ' ἐπιϋθύν, ὅτι ΛΟΓΩΝ καὶ ΕΡΓΩΝ λέγει τῶν θεῶν, ὧν ἡ τιμὴ ἐξ οὐρανοῦ νομοθετῆται, ὧντων νόμων μόνος ὁ Οὐλύμπος πατήρ ἴσιν· ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ ΟΥΡΑΝΙΑΝ ΔΙ' ΑἰΘΕΡΑ ΤΕΚΝΩΘΕΝΤΕΣ. οὐδ' ἴσιν, οὐδ' ἐξέωρον αὐτοὺς τοὺς νόμους ἡ θνητὴ φύσις τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ κατακοιμῶται καὶ καταβάλλει αὐτοὺς, καὶ ἀφαιρῶσι λήθη. τουτίσιν, ἐπὶ οἱ ἄνθρωποι οὐχ εὖρον τοὺς περὶ τῆς τιμῆς τῶν θεῶν νόμους, ἀλλ' εὐρακόθιν ἄλθον ἡμῖν, οὐδ' ὑπὸ λήθης ἀνθρώπων ἀν κατασφύζουσιν. ΜΕΓΑΣ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΘΕΟΣ ὑπάσχει ἡ ἀλήθεια, ΟΥΔΕ ΓΗΡΑΣΚΕΙ, τουτίσιν, ὡς ἀλκείης ἐνίης οἱ νόμοι αἰεὶ ἴσονται καὶ οὐκ ἀφαιρῶνται. ἴσιν δὲ, ὅτι ταῖς ἀγνοοῦντες, ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΑἰΘΕΡΟΣ λέγουσι, διὰ τὸ ΔΙΑ. τὸ δ' ἴσιν ὁμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ· (Εἰ. ἰ. Θ. 207.) ἰπικῶν τ' αὐθῶν παλαιῶν διὰ σέμα. ἴφαιμι δ' ἐκὶ τὸν περὶ τούτου λόγον.

873. ΥΒΡΙΣ ΦΥΤΕΤΕΙ. ἤγουν ἡ ὑπερφία παιεὶ τυραννόν, τουτίσιν, ἡ ὑπερφία κακούς καὶ ἀνόμους (ταῖς τοῖς γὰρ οἱ τυράννοι.) ἐργάζεται τοὺς ἀσθὲν ἔχοντες, ὥστε καὶ Ἰουκασίη ἐξ ὑπερφίας τὸν Ἀπόλλωνος ἠτάμασε λόγον. εἰν ὑπερπλησθῇ ἡ ὕβρις μάτην πολλῶν, αὐτὸν ἴσιν ἐπὶ

καίρα καὶ πρέποντα, μηδὲ συμφέροντα τῷ αὐτὴν ἔχοντι, εἰς ἀκροτάτην ἀπότομον καὶ τραχείαν εἰσιναβάσσεια, ἦγουν εἰς ἄκρον κακίας ἐλάσσει καὶ κορυφαθεῖσα, ἀνάρουσι καὶ ὤρμησι καὶ πέπτακιν εἰς ἀνάγκην, ΟΘΙ καὶ ὅπου οὐ χεῖται ποδὶ χρησίμῳ. ταυτέστιν, ὕβριστι καὶ ἄνομοι, ὅποιά μὴ Ἰσκάσει, αὐτὴν θύβης εἰς ἄκρον ἔπειτα εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην πίπτουσιν, ὡς δυστυχῶς καὶ ἀθίως τὸν αἰῶνα διάγειν. εἰρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐκ κρημενῶ πιπτόντων καὶ συνηριδόντων τοὺς πόδας, ὡς μὴ δύνασθαι πορεύεσθαι. **ΤΟ ΚΑΛΩΣ Δ' ΕΧΟΝ ΠΟΛΕΙ ΠΑΛΑΙΣΜΑ**, ἥτοι τὴν περὶ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει ἔρευναν, **ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΘΕΟΝ**, ἥτοι τὸν Ἀπόλλων, **ΜΗ ΛΥΣΑΙ**, ἀλλ' αἰε ποιεῖσθαι, καθάπερ καὶ νῦν ἐπὶ τῷ τοῦ Λαίου φόνῳ. **ΟΥ ΛΗΞΩ**, καὶ παύσεμαι **ΠΟΤΕ** ἔχων τὸν θεὸν **ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ** καὶ ἀντιλήπτορα. ἰστέον δὲ ὅτι εἰς τὸ **Α ΜΗ ΕΠΙΚΑΙΡΑ**, τὸ **Α** εἰ μὲν πρὸς τὸ ὕβριν νοήσεις, μακρὸν ἐστίν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ τῆς σιροφῆς ἀπαιτεῖ κῶλον. εἰ δὲ πρὸς τὰ ἐξῆς, βραχὺ. οὐ κωλύει δὲ καὶ βραχὺ εἶναι, ἐπεὶ τὸ κῶλον ἰαμβικόν ἐστιν. ἔτι ἰστέον ὅτι εἰ καὶ τὸ **ΚΑΛΩΣ** ἐν πολλοῖς μακρὸν εὔρηται, ἐν γε μὴν τῷ **ΤΟ ΚΑΛΩΣ Δ' ΕΧΟΝ ΠΟΛΕΙ**, βραχὺ ἐστίν· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ κῶλου τῆς σιροφῆς. εἰσικεν οὖν ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους καὶ τοῦτο δέχεσθαι, ὃ καὶ κυρίως ἐγὼ φημι δέχεσθαι, ὡς ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους δεχόμενον. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὑμεῖς, καὶ τὸ αἶρ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἱερὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κακὸν αἰε βραχὺ εὔρηται, καὶ οὐδέποτε ἄλλως, εἰ καὶ ἐν τῷ (887.) **ΚΑΚΑ ΝΙΝ ΕΛΟΙΤΟ ΜΟΙΡΑ**, ἀντὶ μακροῦ ἔοικεν εἶναι, οὐ μὴν ἐστίν.

883. **ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ** καὶ διάγει **ΥΠΕΡΟΠΤΑ** καὶ σοβαρώς καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν λόγῳ, ταυτέστι καὶ οἷς πράττει καὶ εἰς λέγει, ἀφ' ὧς τῆς θείας δίκης, οὐδὲ σέβων καὶ τιμῶν τὰ ἔδη καὶ εἰδωλα τῶν δαιμόνων, ἥτοι τοὺς θεοὺς, **ΕΛΟΙΤΟ** καὶ λάβει **ΝΙΝ** καὶ αὐτὸν κακὴ **ΜΟΙΡΑ** καὶ τύχη, **ΧΑΡΙΝ** καὶ ἔνεια τῆς τρυφῆς καὶ τῆς ὑπεροφίας, ἣν πρὸς τοὺς θεοὺς ἔχει, τῆς **ΔΥΣΠΟΤΜΟΥ** καὶ δυστυχούς, (μέγιστον γὰρ αὐτύχημα ἢ ἀσέβεια) εἰ μὴ κερδαίνει δικαίως τὸ κέρδος, ἦγουν εἰ μὴ τὰ τῆς ὑπεροφίας ἄλλα δικαίως λάβῃ τιμωρηθεὶς, καὶ **ΕΡΞΕΤΑΙ** καὶ κωλυθῇ τῶν **ΑΣΕΠΤΩΝ** καὶ ἀσεβῶν ἐν χειρηματίων, ἢ **ΕΡΞΕΤΑΙ** καὶ κωλυθῇ πάλιν τῶν **ΑΘΙΚΤΩΝ** καὶ ἀπροσψεύστων, καὶ ὧν οὐδεὶς ἀπίσται ἀσεβῶν ἐν χειρηματίων, **ΜΑΤΑΖΩΝ** καὶ ματαιοποιῶν. τίς ἄρα ἀνὴρ **ΕΤΙ** καὶ εἰς τὸ ἐξῆς **ΕΝ ΤΟΙΣΔΕ**, ἦγουν ἐν τῇ μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς κακοὺς, **ΕΡΞΕΤΑΙ** καὶ κωλυθῆσθαι, τῆς κακίας δηλονότι, τῷ **ΘΥΜΩ**, ἦγουν οἰκόμεν, ὥστε **ΑΜΥΝΕΙΝ** καὶ

ἔποστοῦν δὲ εὐχῶν καὶ θυσιῶν τὰ ΒΕΛΗ τῆς ΨΥΧΗΣ, ἤγουν τὰ ἀμαρ-
 τήματα; ἤγουν εὐδαίης τοὺς κακοὺς ὁρῶν ἀπαρτίζῃς, ἐπιστρέφῃν ποιῆσθαι
 τῶν οἰκείων πλημμελημάτων, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς καταθεύξεται. Εἰ γὰρ
 Αἰ τοιαῖα, ἥτοι αἱ κακαὶ πράξεις ΤΙΜΙΑΙ καὶ καλὰ, ΤΙ ΔΕΙ ΜΕ
 ΧΟΡΕΥΕΙΝ καὶ πανηγύρεις ἰσθῆναι ταῖς θεοῖς, αἰτούμενον τὰ λυσitteλῆ;
 ἐὰν μὴ ἀρμόσῃ πᾶσι ταῖς βροταῖς τὰδε ΧΕΙΡΟΔΕΙΚΤΑ καὶ φανερά, του-
 τίσιν, εἰ μὴ ἐνὶ ἐκείνῳ ἀρμόδιως παρίσται ἐκ τῶν θυῶν τὰ τῆς προκρί-
 σιως ἔπαθλα, τῷ μὲν κακῷ κακὰ, τῷ δ' ἀγαθῷ ἀγαθὰ, ἀλλὰ πάντες
 ἐπίσης μετέχουσιν τῶν θυῶν, ΟΥΚ ΕΤΙ ΕΙΜΙ καὶ πορεύεσθαι ἐπὶ τὸν
 ΑΘΙΚΤΟΝ καὶ στεῆςμιον ὁμῶλλον τῆς γῆς, ἥτοι εἰς τὸν Απόλλωνος,
 ΣΕΒΩΝ καὶ τιμῶν αὐτόν, οὐδὲ εἰς τὸν Απόλλωνος καὶ τὸν ἐν Αἰαίῃ
 καὶ ἐν Λυκίᾳ Ἀεὶ γάρ, τόπος Λυκίας ὃ εὐδ' εἰς τὴν Ολυμπίαν, ἥτοι
 τὸν Δία. ἀλλ', ὦ Ζεῦ, ὁ κρατῶν καὶ ἱεραυσιάζων πᾶσι καὶ ἀνάστων,
 εἴπερ ἔρθῳς Ζεὺς ΑΚΟΥΕΙΣ καὶ ὀνομάζῃ, ὥσπερ οὖν εἰ, μήτε σὲ μήτε
 τὴν σὴν ἀθάνωνται αἰὲν ἀρχὴν λάθῃ τοῦτο, τὸ τοὺς κακοὺς τιτιμαρῆσθαι,
 ἀλλὰ μέχρις ἂν ἡ σὴ ἀρχὴ ἐπέχῃ, καλᾶζοντο οἱ κακοί. ΕΞΑΙΡΟΥΣΙ
 γὰρ καὶ ἐκθάλλουσι καὶ ἀτιμάζουσιν ΗΔΗ καὶ νῦν ΦΘΙΝΟΝΤΑ καὶ
 ἀτιμαζόμενα τὰ παλαιὰ ΘΕΣΦΑΤΑ καὶ μνηστεύματα τοῦ Λαίου. του-
 τίσιν, τὸν παλαιὸν θεόντα παρ' Απόλλωνος τῷ Λαίῳ χρησμένον, ὡς ὑπὸ
 παιδὸς τιθησέται, Ἰσκάστη νῦν ἀτιμάζει καὶ ψευδὴ οἶσται, καὶ οὐδαμῶς
 ὁ Απόλλων ἐμφανὲς ὑπάρχει ἐν ταῖς τιμαῖς, ἀλλ' εἰς εὐδὲν τὰ ἐκείνου
 λογίζεται καὶ ἀτιμάζεται. ΕΡΡΕΙ ΔΕ καὶ ἐφύαρη καὶ καταπιφρόνηται
 τὰ θεῖα. ἰσθῆναι δὲ ὅτι τὸ τῆς ἀντιστρέφῃς δίκαιον κῶλον, τὸ ΦΘΙΝΟΝ-
 ΤΑ Δ' ΩΣ ΕΜΟΙ ΔΟΚΕΙ, ἱλλοπὲρ ἦν πρὸς τὸ τῆς στρεφῆς· διὸ καὶ
 προστετέθη παρ' ἐμοῦ τὸ ΩΣ ΕΜΟΙ ΔΟΚΕΙ, ὥπως ὀλέκλῃσιν καὶ τούτῳ
 γένηται· καὶ αἶμαι ὡς καλῶς προστετέθη· εἰ δὲ τις βέλτερόν τι νοήσει,
 τοῦτο τιθείτω.

916. ΤΑ ΚΑΙΝΑ ΤΟΙΣ ΠΑΛΑΙ. ἤγουν τοὺς νῦν χρησμούς διὰ τῶν
 παλαιῶν συμβάλλει, τῶν εἰρηκότων ὅτι Λαίος ὑπὸ παιδὸς τιθνήσκειται.

920. ΚΑΤΕΥΓΜΑΣΙΝ, ἥτοι τοῖς κινουσι κατάνυσιν τῶν εὐχῶν, ἤγουν
 τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀναθήμασι. ΕΥΑΓΗ ΠΟΡΗΣ, ἤγουν ἵνα λύσιν εὐ-
 ωγῇ τῆς παρούσης ἀνάγκης τοῦ Οἰδίποδος παρεκτῆς, ἤγουν ἀγνὴν καὶ
 ἱερὰν. ἐκνήσιν δὲ τῷ εὐαγεί τὸ ἱναγίς.

930. ΠΑΝΤΕΛΗΣ, τελεία, νόμιμος. οὕτως, εἰ πρὸς τὸ ΔΑΜΑΡ
 συνάψαι· εἰ δὲ πρὸς τὸ ΟΛΒΙΑ, τελεία μόνοι.

937. ΗΔΟΙΟ ΜΕΝ. ὑφ' ἑκαυθίης μὲν, διότι ὁ σὸς πόσις καὶ ἱτέρας

βασιλείας ἱκέρκῃς μέλλει γενέσθαι· λυπηθείης δὲ, εἰ τὸν τοῦ σοῦ καὶ θεοῦ θάνατον ἀκούσκει.

940. ΤΗΣ ΙΣΘΜΙΑΣ, τῆς Κερυνθείας, τῆς ἐν τῷ ἱσθμῷ τῆς Πελοποννήσου κοιμένης.

971. ΤΑ Δ' ΟΥΝ ΠΑΡΟΝΤΑ. ἤρουν, ἀλλὰ τοὺς ἐνταῦθα δδόμενους χρησμούς μεθ' ἑκαστοῦ λαβὼν ὁ Πόλυτος ἀξίους εὐδειῶς, καίτοι παρὰ τῷ Αἰδῷ, ἦτοι ἐν τῷ Αἰδῷ.

979. ΕΙΚΗ, ἤρουν ἀπλῶς καὶ ἀφορησίως, καὶ μὴ πρὸς μακρίας ἐρεῖ.

1029. ἐκόςως εἶπε τὸ ΠΛΑΝΗΣ. εἰ γὰρ ποιμένες οὖν μὲν ἐνταῦθα, οὖν δ' ἐκίσει τὸ ποιμνίον ἀνέχουσι πρὸς τὸ λυσιτελοῦν.

1037. ΠΡΟΣ ΜΗΤΡΟΣ, Ἡ ΠΑΤΡΟΣ ἔπαθεν τοῦτο δηλοῦντι· ἤρουν τὸ διατρυπηθῆναι τοὺς ἀσπρηγάλους. ἄστυνται γὰρ καὶ ἀνοσφύλοντες πρὸς τὰ ἐπικυόμενα, τὸ νομίζον ἑρωτᾷν τὸν Οἰδίποδα, εἰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρός ὠνομάσθη.

1063. ΤΡΙΔΟΥΛΟΣ. δοῦλεν γὰρ τὸ μὴ ἑμφανὲς ἔχειν τὸ γένος, ἀλλὰ λαθραῖον. ἐκόςως δὲ τὸ ΤΡΙΔΟΥΛΟΣ εἶπε πρὸς τὸ ΤΡΙΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ.

1070. ΠΑΟΥΣΙΩ, εὐδαίμων· τοῦτο δὲ λέγει, διὰ τὸ μὴ θέλειν ταύτην ἐξ ἀσήμεων ὄντα φανήσεσθαι.

1081. τὸ ΤΗΣ ΕΥ ΔΙΔΟΥΣΗΣ λέγει, διότι παύει τὰ τῆς Τύχης δῶρα, εἰ καὶ δυσχερῆ ἐσὶν ἡμῖν, ἀλλὰ καλὰ ἐσὶ, καὶ πρὸς συμφέρον ἡμῖν, εἰ καὶ μὴ δοῦναι αὐτοὶ τοῦτο καταμαθῶν. ΜΗΝΕΣ ΜΕ ΔΙΩΡΙΣΑΝ. ἤρουν ὁ χρόνος δυστυχῆ με καὶ εὐτυχῇ πεποίηκεν· ἢ τὸ ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΝ διὰ τὴν ἡλικίαν λέγει.

1086. ΕΙΠΕΡ ΕΓΩ ΚΑΤΑ ΓΝΩΜΗΝ ΜΑΝΤΙΣ ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΙΔΡΙΣ καὶ ἐπιστήμων καὶ ἀριστος σιτοχολός, μὰ τὸν πανσέληνον Ολυμπον, οὐκ ἔσθ' καὶ ὑπάρξεις, ὦ Κιθαῖρ' ἄνθρωπε, ΑΠΕΙΡΩΝ καὶ ἀμέτοχος κατὰ τὴν αὔριον ἡμέραν, μὴ οὐκ ΑΥΞΕΙΝ καὶ φαίνεσθαι σε πατριώτην τοῦ Οἰδίποδος, τρεφὸν καὶ μητέρα, καὶ χορεύεσθαι παρ' ἡμῶν, (τεντίσθαι, ὅταν εὖ πω φανήσῃται ὁ Οἰδίπους εὐμενὴς ἐν Κιθαίρῳ τὴν ἀρχήν· διὸ καὶ πατέρα καὶ μητέρα αὐτοῦ τοῦτον καλεῖ,) ὡς ἐπύκνω καὶ ἐπιθυμητὰ φέροντα τοῖς ἡμοῖς τυράννοις, ἦτοι τῷ Οἰδίποδι. ἐπιθυμῶ γὰρ οὗτος, ὅστις ἐπὶ φανῇται. σοὶ δὲ, ὦ ΙΗΙΕ καὶ τοξικὴ Φοῖβε, ἀρεστὰ καὶ ἀποδιδῶν εἴη καὶ ὑπάρχει ταῦτα, ἢ τοῦ Οἰδίποδος λίγων ἑκφασίς· σὺ γὰρ ἐξήσπασας τὴν περὶ τούτου ἔρευναν.

1098. τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν ΜΑΚΡΑΙΩΝΩΝ καὶ αἰδίων θεῶν ἐταῖον; ἄρα τοῦ ὀρεσιβότου καὶ ὀρεινοῦ Πανὸς θηγάτηρ προσπελασθεῖσα ἐνταῦθα; ἢ ἐτίχλει σε ἡ τοῦ Λοξίου θυγάτηρ; ΤΩΙ ΓΑΡ καὶ τούτῳ τῷ Πανί, ἢ τῷ Απόλλωνι· νόμιος γάρ καὶ οὗτος καλεῖται· πᾶσαι αἱ ἀγρονομαί καὶ ὀρειναὶ πλάκες καὶ πέτραι φίλαι εἰσιν. εἴτε ὁ Κυλλάνης ἀνάστων Ερμῆς εὐέχεται εὖρημα καὶ δῶρον τῶν Νυμφῶν· εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς, ἥγουν ὁ Διόνυσος, ὁ ναίων καὶ κατεικὼν ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, εὐέχεται τὸ εὖρημα τῶν Νυμφῶν τῶν Ελικωνιάδων, ἥγουν τῶν ἐν Ελικῶνι τῆς Βοιωτίας οὖσων, σὺν αἷς πλεῖστα παίζει. λέγει δὲ τὸν Διόνυσον ναίειν ἐπ' ἄκρων ὀρέων, ἢ διότι αἱ Βάκχαι αὐτοῦ, ὡς μακινόμεναι, τὰ ὄρη περιήρχοντο, ἢ ὅτι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι τὸ ἱερὸν ἦν αὐτοῦ.

1114. εἰδὼς εἶπε τὸ ΩΣΠΕΡ. οὐ γὰρ ἀκριβοῶς εἶδιν, ἀλλ' εἰκά-
ζων ἦν.

1134. τὸ ΚΑΤΟΙΔΕΝ ἢ πρὸς τὸ ΤΟΝ ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣ ΤΟΠΟΝ σύναπτε, εἰ καὶ τὸ ΗΜΟΣ διὰ μέσου ἐτίθη, ὃ δὴ καὶ ποιεῖ τὴν δυτή-
μεαν· ἢ πρὸς τὸ τὸν Κιθαιρῶνος τόπον ἔξωθεν εἰς λάμβανει, λαμβανόμε-
νου κατὰ συνεκδοχὴν τοῦ ΕΠΑΗΣΙΑΖΕΝ.

1147. τὸ Α ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπὶ ῥήμα κατὰ σχετλιαστικόν, σιωπὴν παρκα-
λειόμενον.

1155. ἢ πρὸς τὸ ΔΥΣΤΗΝΟΣ σιελίον, οὕτως· δύστηνός εἰμι, ἀντὶ
τοῦ λέγεις τοῦτο, τί προσχέζων μαθεῖν; ἢ τὸ ΔΥΣΤΗΝΟΣ καὶ τὸ
ΑΝΤΙ ΤΟΥ σύναπτε, οὕτως· ἀντὶ τοῦ περιχρήτομαι ὁ δύστηνος; τί
προσχέζων μαθεῖν λέγεις τοῦτο;

1161. τὸ ΠΑΛΑΙ πρὸς τὸ ΕΙΠΟΝ συναπτεῖν, καὶ οὐ πρὸς τὸ
ΔΟΙΗΝ.

1179. ἰστίον, ὅτι τὰ ἀπαρέμματα, εἰ μὴ προηγεῖται εὐθεία, οὐδέ-
ποτε εἰς εὐθεῖαν συντάσσεται, ὥστε καὶ τὸ ΑΥΤΟΣ ἐνταῦθα οὐ πρὸς τὸ
ΑΠΟΙΣΕΙΝ ἰστίον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΕΝΘΕΝ ΗΝ, οὕτως· δοκῶν καὶ νο-
μίζων εἰς ἄλλην χεῖρα ἀποιεῖν καὶ κομῖται, ἐνθεν ἦν αὐτός.

1186. ἀπιδὼν ὁ Χερὸς πρὸς τὴν πάλαι τοῦ Οιδίποδος εὐδαιμονίαν,
καὶ τὴν ἄρτι συμφορὰν αὐτῷ τύχην, ἀποκαλεῖται τὸ ἀνθρώπινον, λέ-
γων· ὦ γενεαὶ ἀνθρώπων, ὅντως ἐναριθμῶ καὶ συντάττω ζωσας ὑμᾶς
τάς γενεάς καὶ τὸ μηδὲν, ἴσα καὶ ὁμοίως. τούτέστιν, ἅπαντας τοὺς ζῶν-
τας ἀνθρώπους οὐκ ἄλλο τι ἡγοῦμαι, ἢ οὐδέν. τίς γὰρ ἀνὴρ φέρει ΤΑΣ ΕΥΔΑΙ-
ΜΟΝΙΑΣ καὶ τὰς εὐτυχίας πλέον, ἢ τοσούτον ὅσον δοκεῖν καὶ φαίνεσθαι ὅτι ἐστί
τις, καὶ δόξαντα ἀποκαλεῖται καὶ ἀποπεσεῖν τῆς εὐδαιμονίας; τούτέστιν, οἱ εὐτυ-

χοῦντες οὐδὲν πλέον ἀποφίρονται τῆς τύχης, ἢ ὅταν δοῖεν παρέχειν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι ἐστὶ τινες, εἴτα ἀθρόον, εἰς τὸ μηδὲν χωροῦσι. νότι δὲ καὶ τὸ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ γενικὴν, οὕτω· τίς ἀνὴρ φέροι τῆς εὐδαιμονίας πλέον, ἢ τοσούτον ὅσον, καὶ τὰ ἑξῆς.

1198. ΤΑΝ ΓΑΜΦΩΝΤΑ, ἥτοι τὴν Σφιγγᾶ. ἰστίον δὲ, ὅτι ἡ Σφιγγὴ εἶχε πρόσωπον καὶ κεφαλὴν κόρης, σῶμα κυνός, πτερὰ ὀρνίθου, φωνὴν ἀνθρώπου, ὄνυχας λέοντος.

1208. ΩΙ ΜΕΓΑΣ ΑΙΜΗΝ. ὧ τινι Οἰδίπῳδι μέγας λιμὴν ὁ αὐτός καὶ εἷς, ἥτοι Ἰσκάθην, ἥρκατε καὶ ἀρκετὸς ἰφάνη παιδί καὶ θαλαμῃπόλῳ καὶ νυμφίῳ πατρί, ὥστε πιστὴν τοῦτον τὸν Οἰδίπῳδα ἐν αὐτῷ τῷ λιμένι. ταυτίσιν, Ἰσκάθην καὶ παιῶν τὸν Οἰδίπῳδα ἔσχι καὶ πατέρα τῶν αὐτῶν παιῶων.

1214. ΔΙΚΑΖΕΙ καὶ κρίνει καὶ ἐκφαίνει ὁ χερόνος τὸν πάλας κακὸ γάμον, τικνούντα καὶ γεννώντα, καὶ τικνούμενον καὶ γεννώμενον. ταυτίσιν, τὸν ἀνόμως ὑπάρχοντα γάμον τοῦ Λαίου δεικνυσθῆναι ὁ χερόνος καὶ τικνούσιν καὶ τικνοποιοῦντα, διὰ τὴν Οἰδίπῳδος πρὸς Ἰσκάθην μίσην, καὶ τικνούμενον καὶ γεννώμενον, διὰ τὸ ἔξ αὐτῆς τεύτον γεννηθῆναι. ἡ τὸ ΑΓΑΜΟΝ διὰ τὸν Οἰδίπῳδα νοστήει, οὕτω· δικάζει ὁ χερόνος τὸν ΑΓΑΜΟΝ καὶ κακὸ γάμον γάμον τοῦ Οἰδίπῳδος πρὸς Ἰσκάθην, τικνούντα καὶ τικνοποιοῦντα ἔξ αὐτῆς, καὶ τικνούμενον καὶ γεννώμενον αὐτὸν ἔξ αὐτῆς.

1228. τὸ ΟΣΑ ΚΕΥΘΕΙ οὕτω λέγει· νύμφη καὶ καθαίρει ἐν καθαρμῷ τήνδῃ τὴν σίγην ἐκείνων ὅσα κεύθει καὶ κρύπτει. ὁμοίον δὲ τῷ, (Ιλ. ε. 304.) οἶμι νῦν βροτοὶ εἰσι. ὀφείλων δὲ εἰπεῖν, νύμφη τὴν σίγην θῶν κακῶν ὅσα κρύπτει, ἃ αὐτίκα εἰς τὸ φῶς δείξιμι, ὁ δὲ λέγει, νύμφη τὴν σίγην ὅσα κακὰ κρύπτει, ἀποδοῖς τὸν λόγον πρὸς τὸ ἀναντακτοδοτικόν, τὸ δὲ ΤΑ Δ' ΑΥΤΙΚΑ, τὰ τοῦ Οἰδίπῳδος λέγει. ἔμειλλε γὰρ αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἰξένει τυφλός.

1230. ΕΚΟΝΤΑ. ἐκὼν Οἰδίπῳδος τιτύφλωται, διὰ τὸ αὐτὸς ἐκπύον τυφλῶσαι· ἄκων δ', ὡς ὑπὸ τῶν κακῶν εἰς τοῦτο συνελατθῆς, καὶ οὐ προαιεῖσαι οἰκίᾳ.

1235. ἰστίον, ὅτι ὁ μὲν Εὐρεπίδης φησὶ τὴν Ἰσκάθην τεθνήσκει πλησίον τῶν παιῶων, ὅτι μονομαχῆσαντες ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλοντο· Σοφοκλῆς δὲ νῦν ταύτην φησὶν ἀγχορῇ χρησάσθαι.

1243. ΑΜΦΙΔΕΞΙΟΙΣ ΑΚΜΑΙΣ. ἀμφιδίδειν, τὸ ἐκ ἀμφοτέρων τῶν

χειρῶν δεχόμενοι καὶ λαμβανόμενοι. ἴσθι δὲ καὶ ἀμφιδέξιν εἶδος ὑποδήματος, ὃ καλοῦσι κέθαρρον. ἀμφιδέξιν δὲ νῦν, τὸ περιελκόν.

1246. ΤΦ' ΩΝ. εὔρεται καὶ ΤΦ' ΗΣ πρὸς τὸ μνημὴν, οὕτως ἔχουσα κατὰ τοῦν καὶ λέγουσα τὴν μνημὴν καὶ τὴν φροντίδα τῶν παλαιῶν σπερμάτων, ἣν εἶχεν ὁ Λαῖος τιμνωπείσθαι, ὅφ' ἥς φροντὶδος θάνοι μὴν αὐτοῖς, λίποι δὲ παιδοφύλακν διέστικνον καὶ ἀνεμεν, τὴν τίμψουσαν. τίσι δὲ λίποι; τοῖς εἶσιν καὶ τοῖς ἰδίαις αὐτῶν γενήμασιν, ἥτοι τῷ Οἰδιπόδῃ.

1255. τὸ ΦΟΙΤΑΙ πρὸς τὸ ΟΠΟΤ ΚΙΧΟΙ κατὰ κοινὸν λάμβανει, οὕτω· φοιτᾷ δὲ ὅπου κίχου καὶ καταλαμβάνουσι τὴν γυναικῆ Ἰσκάσιην, τὴν οὐ γυναικῆ· μήτηρ γὰρ αὐτοῦ ἦν· τὴν μητρίαν διπλὴν αἵρουσαν, οὕτε, ἤρουν αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων.

1273. ΑΛΛ' ΕΝ ΣΚΟΤΩ. οἱ γὰρ τυφλοὶ περιφερόμενοι, οὐ δύνασθαι ὑπὸ τῆς τυφλώσεως καταμαθεῖν οὐδ' ἂν θίλωσιν, ἀλλ' ἄλλοις ἀντὶ ἄλλων προσέρχονται.

1278. ἐπιιδὴ τὸ μὴν αἶμα μέλιν, λευκὸν δὲ τὸ δάκρυον, μέγμα δ' ἦν ἀμφοτέρων τεύτων τὸ ἐξ ἐφθαλμῶν τοῦ Οἰδιπόδος σπάξον, πρὸς μὲν τὸ αἶμα ΜΕΛΑΣ ΟΜΒΡΟΣ εἶπει, πρὸς δὲ τὸ δάκρυον, ΟΜΒΡΟΣ ΧΑΛΑΖΗΣ.

1300. ΤΙΣ Ο ΠΑΙΔΗΣΑΣ, ὁ ἐπιδοκίμων. τὸ δὲ πᾶν, οὕτως· τίς ἀπὸ τῶν δαιμόνων κατάρθωσι μέζονα τῶν μακίστων, ἐπὶ τῇ σῇ δυστυχίᾳ μείρει;

1310. ΠΑ ΜΟΙ ΦΘΟΓΓΑ. ἤρουν ἔν ποῶν μείρει τῆς γῆς ἢ ἐμὴ φωνὴ διακίχεται; οὐκ οἶδα γὰρ ὅπου τυγχάνων βεῶν.

1318. ΚΕΝΤΡΩΝ, ἤρουν τῶν ἀλγυκόνων τῆς πρῶτης. τὸ δὲ πᾶν οὕτως· οἷα περιωδυνία τῶν ἀλγυκόνων τῶνδε ἐσθίου με αἶμα, καὶ οἷα δηλοῖται μνήμη κακῶν τῶν προτέρων.

1337. κατ' αἰτιατικὴν λέγεται τὸ ΤΙ. προσυπακούεται δὲ ἔν τούτοις τὸ οἰκίσον, κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προσρηθίντος. εἶον, τί δῆτ' ἰμοὶ ΠΡΟΣΗΓΟΡΟΝ ἥτοι προσγορευτικὸν ἀπὸ τοῦ νῦν ἔστιν ἰμοὶ ἀκούειν σὺν ἡδονῇ; ἢ τί ΒΛΕΠΤΟΝ ἢ ἐρατὸν ἔστιν ἰμοὶ ἐρεῖν σὺν ἡδονῇ; ἢ τί ΣΤΕΡΚΤΟΝ ἥτοι ἀγαπκτόν ἔστιν ἰμοὶ ἀγαπκᾶν σὺν ἡδονῇ;

1359. εἰ μὲν τὸ ΒΡΟΤΟΙΣ πρὸς τὸ ΕΚΑΘΘΗΝ συνάψεις, ἀντὶ τοῦ πᾶσι τοῖς βροτέῃς νοήσεαι· εἰ δὲ πρὸς τὸ ΝΥΜΦΙΟΣ, ἀντὶ τοῦ, τῇ μητρί. τὸ δὲ ΑΝΟΞΙΩΝ ΠΑΙΣ ἀντὶ τοῦ ἀνάγων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ μὴ κατὰ γνώμην θιῶν σπειράλων.

1372. ΕΙΣ ΑΙΔΟΥ ΜΟΛΩΝ. Φαίνεται ἐπιϋθύν, ὅτι αἱ Ἕλληνες τοιαύτην εἶχον ὁδόν, ὡς εἶτε τυφλὸς τις, εἶτε βλέπων ἐπιλαύτα, τοιοῦτος καὶ ἐν Αἰδου ἦν.

1375. ΑΛΛ' Ἡ ΤΕΚΝΩΝ. ἤρουν ἡ τῶν τέκνων θωρία εἰς τοῦ Φαίεσσα, ὡς ἱφάνη, ἦν ἰμοὶ ἀξία ἐπιθυμιῖσθαι, εἰς τὸ βλέπειν αὐτὴν ἡμῖς οὐδ' ἄπιν, οὐδὲ πύργος, οὐδὲ τὰ ἱερὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἥσαν ἰμοὶ δηλοῖσι, ἀξία ἐπιθυμιῖσθαι εἰς τὸ βλέπειν αὐτὰ ἡμῖ.

1379. τὸ Ο οὐ πρὸς τὸ ΠΑΝΤΑΗΜΩΝ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΤΡΑΦΕΙΣ συνκαπλίον, τὸ δὲ ΚΑΛΛΙΣΤΑ πρὸς τὸ ΑΠΕΣΤΕΡΗΣΑ.

1390. ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔ' ΕΞΩ. ἤρουν τὸ μὴ τῶν κακῶν φροντίδα καὶ μνήμην ποιῖσθαι, ὃ γίνετο ἂν, ἐφθάλμων καὶ ὧτων οὐκ ὄντων. ὁρῶν γὰρ τις καὶ ἀκούων ἀναγκασμένη αἰ εἶδε καὶ ἤκουε.

1397. ΚΑΚΟΣ Τ' ΩΝ. μὴ λάτῃς τὸ ΤΕ ἄργόν, ὡς τινὲς φασιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· νῦν γὰρ εὐρίσκωμαι καὶ ὦν κακός καὶ ἐκ κακῶν.

1398. τὸ ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗ διπλῶς νοητὸν. ἢ διότι πᾶσαι αἱ λόχμαι οὐκ ἔμπροσθέν ἐσι τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν φέρων, ἢ ὅρισιν· ἢ ὅτι ἐν αὐταῖς κρυπόμενοι τινες Ἀργείων ἐργάζοντο. ἢ τὸ ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗ ἀντὶ τοῦ ἀκατανόητε· οὐ γὰρ ἐγίνωσκε τις τί ἔμελλεν ἐν αὐτῇ γενέσθαι.

1405. ΑΝΕΙΤΕ, ἀνιδώκατε. ἤρουν, ὡ μῆτιρ ἡ γενήσαστά με, καὶ πάλιν ἱκανὴν εἰς σποράν ἰμοὶ δοῦσα. τὸ δὲ ΠΑΤΕΡΑΣ, ΑΔΕΛΦΟΤΣ, διότι ἐκ μητρὸς ἐπαυδοποιήσα, καὶ διότι οὗς ἔσπειρα, ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἐγεννήθησαν.

1412. ΜΗ ΠΟΤ' ΕΙΣΟΨΕΣΘ' ΕΤΙ. ἀντὶ τοῦ μηκέτι ποτὶ, ἤρουν μηδὲμῶς εἰς τὸ ἐξῆς ποτ' ὀψισθεῖ.

1417. μὴ λάτῃς τὸ ΤΟ ἄργόν, ὡς τινὲς φασιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· ἀλλὰ πάρισθιν ὅδε ὁ Κρέων εἰς δῖον ἐκείνων ὦν ἱππιτίς. εἶγα μεθερμηνευτικόν τοῦ ΕΙΣ ΔΕΟΝ ἐπάγει ΤΟ ΠΡΑΣΣΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΤΑΕΥΕΙΝ. καὶ ἐπειδὴ τὸ ΔΕΟΝ ἐστὶν αἰτιατικὴ διὰ τὴν ΕΙΣ πρόθεσιν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἰτιατικὸν ἄρδρον τὸ ΤΟ τίθεται.

1432. ἐπειδὴ κακὸν Οἰδίπους τὸν Κρέοντα προλαβὼν ἐνόμισε, διὸ καὶ ἔξορκεν αὐτοῦ κατιφθεῖσθαι, ἤλπιζεν αὐτὸς μᾶλλον ἀποδευχθεὶς κακὸς καὶ παρῆνομος, ὡς οὐκ ἂν ἐθελήσει, εἴ τις αὐτοῦ δικηθεῖν, τοῦτο πληρώσαι· διὰ τοῦτο ΑΝΔΡΑ ΚΑΚΙΣΤΟΝ ἑαυτὸν λέγει, καὶ ἀποσπᾶσκα αὐτὸν τῆς ἰλπίδος, ἦν εἰς αὐτὸν εἶχεν.

1434. μὴ λάτῃς τὸ ΠΡΟΣ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ, ὡς τινὲς φασιν· ἀλλὰ

λαμπούρων τὸ ΠΡΟΣ ἄρτον, οὕτω λέγει· ὁ γὰρ μέλλω εἰπεῖν, Φράσω καὶ εἰπω τοῦτό σου, ἤγουν εἰς σὲ συντελεῖν.

1444. τὸ ΟΥΤΩΣ πρὸς τὸ ΑΘΑΙΟΥ, καὶ εὐ'πρὸς τὸ ΠΕΥΣΣΕΘΕ συναπτόμενον.

1445. ΠΙΣΤΙΝ, βιβαίωσιν. ἤγουν ἤκουσα τί ποτε περὶ σου ὁ Θεὸς ἰδίουςιν· οὐκ οὖν ἱμῖνοις ἂν τῷ θισπίσματι.

1454. ΙΝ' ΕΞ ΕΚΕΙΝΩΝ. ἤγουν ἵνα πληρωθῇ τὸ βούλημα αὐτῶν. ὅσον γὰρ τὸ κατ' ἱκίνοισι ἐπ' ἀπωλείᾳ με ἔβλεψαν ἱκέτ. ἐπεὶ δὲ ΑΠΩΛΑΤΤΗΝ εἶπιν, ἐπαύσατο· εἰ καὶ ἐπ' ἀπωλείᾳ ἱκέστε ἐβίβην, ἀλλ' ἐπιπλοὴ ἐμκαρμένον ἐκ Θεῶν ἦν τὰ καὶ τὰ ποιήσειν με, οὔτε τόσος ἔμελλεν ἀφκνίσαι με, οὔτε θηρίον, οὔτε ληστές. ἔστι δὲ τὸ ΟΥ ΓΑΡ καὶ τὸ ΜΗ ἐκ παραλλήλου.

1463. τὸ ΑΝΕΥ καὶ τὸ ΧΩΡΙΣ ἐκ παραλλήλου, οὕτως· ἂν χωρὶς οὐποτε ἢ ἐμὴ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς βορᾶς τράπεζα ἐστίαθη. δῖον δ' εἰπεῖν, ἢ τράπεζα ἰμοῦ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, Η ΕΜΗ πρὸς τὸ ΤΡΑΠΕΖΑ εἶπει. καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ (Αριστοφ. Βατρ. 211.) λαμπρὰ κρητῶν τέκνα, σύναπτε δὲ καὶ τὸ ΜΑΛΙΣΤΑ ΜΕΝ ΧΕΡΟΙΝ ΨΑΥΣΑΙ Μ' ΕΛΣΟΝ πρὸς τὸ ΤΑΙΝ Δ' ΑΘΑΙΑΙΝ ΟΙΚΤΡΑΙΝ ΤΕ. τὸ δὲ ΑΙΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΣΘΑΙ διὰ μέσου λέγει. ἔχει δὲ τὸ ΜΕΝ τὴν ἀπεδοσαν πρὸς τὸ ΧΕΡΣΙ Δ' ΑΝ ΘΙΓΩΝ, εἰ καὶ τὸ ΙΘ' ὧ'ΝΑΞ διὰ μέσου εἴρηται.

1472. τὸ ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ διὰ μέσου λάμβανει· καὶ ἔστι τοῦτο ὥσπερ δείγμα τῆς τούτου πρὸς αὐτὰς προθυμίας.

1478. ΤΗΣΔΕ ΤΗΣ ΟΔΟΥ, τῆς τῆς ἀρχῆς ἐπικρατήσεως, μέχρις οὗ οἱ ἐμοὶ παῖδες αἴξιοι γίνονται. ἢ οὕτω· καὶ σὲ ὁ δαίμων φρουρήσειεν ἐν τῷ βίῳ κρείττον ἢ ἐμὲ, ἵνα καὶ τῆσδε οδοῦ, ἤγουν τῆς τῶν θυγατέρων πρὸς ἐμὲ πέμψας.

1494. ΤΟΙΑΥΤ' ΟΝΕΙΔΗ. ἀκούσεται γὰρ, ὅτι ὁ Λαῖος ὁ προπίνθιμος αὐτοῦ, οὐ γυνὴ Ἰσκασίη ἰμῖν τῷ ἰδίῳ παιδί, ἀ νῦν ἀπαμειβόμεται.

1502. εἰκότως ΦΘΑΡΗΝΑΙ εἶπει, καὶ οὐ τεθνήσκει. Φθορά γὰρ ἐστὶν ἀλκωδῶς, τὸ μὴ γάμων καὶ τέκνων τυχεῖν, ἀλλ' εἰκὴ καὶ μάτην τῶν αἰῶνα διελθῆν.

1515. μετοχή ἐστιν ἰταῦθα τὸ ΔΑΚΡΥΩΝ. τὸ ὄνομα γὰρ αἰὲ βραχὺ ἔχει τὸ υ· ἢ μετοχή δὲ δύναται καὶ μακρόν αὐτὸ ἔχειν καὶ βραχὺ· ἰταῦθα δὲ τὸ μέτρον μακρόν αὐτὸ ζητεῖ ἔχειν.

1520. Α ΜΗ ΦΡΟΝΩ. ἤγουν ἀ μὴ κατὰ τοῦν ἔχω, οὐδὲ διὰ γλώτ-

της προφίρω. τὴν οὖν σὴν ἔξωθεν ἐπὶ ζῆτις, καὶ αὐτὸς ἰθὺς, οὐκοῦν τιῦξεν ταύτης.

1523. ΑΚΡΑΤΗΣΑΣ. λέγω δὴ τὸ τὸν Λαῖον καταδικάζειν, ὅτε συνήψας αὐτῷ μάχην, καὶ τὸ τὰ Σβίγους εὖρειν αἰνύματα.

1528. ΩΣΤΕ ΘΝΗΤΟΝ ΟΝΤΑ. ὥστε μὴδὲν ὄντα θνητὸν ὀλεῖζιν καὶ εὐδαιμονίζιν τινά, ἐπισκοποῦντα ἰδίῃ τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραν, πρὶν ἂν περάσῃ καὶ δίδῃ τέλος καὶ τέλος τοῦ βίου, μὴδὲν αἰγαιὸν καὶ λυπηρὸν παθῶν, ἀλλ' ἀκέραιον τὴν εὐδαιμονίαν διακασάμενος. ἔστι δὲ τὸ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ, καὶ τὸ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ταυτέν. παραφράζει δὲ τὴν τοῦ Σόλωνος ἡῆσιν, ἣν ἔφη πρὸς Κριεῖτον, ὅτε αὐτῷ τοὺς θνηταροὺς εἰδάνει. ἡ δὲ ἦν, ὡς οὐ χρεὶ πρὸς τελευταῖαν ἀνδρα μακαρίζειν. Ἄλλως. ὥστε χρεὶ πάῃα ἀνθρώπων ἐπισκοποῦντα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ θανάτου, καὶ μὴδὲν μακαρίζιν θνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέλος τοῦ βίου δίδῃ μὴδὲν διονὸν πεποθώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΝ.

900. ΑΠΑΙ ΡΥΤΗΡΟΣ, ἔχον ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς. ἀπὸ τοῦ, ὡς ἔχει ἱκανὸς σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακόντων τινὰς εἰρασιωτῶν, καὶ πάσας ἡῆας χαλῶντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. ἡγήρας γὰρ τοὺς χαλῶνους φασιν, οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ σχόλια λέγου.

1113. τὸ ΕΜΦΥΤΑ πρὸς τὴν μίαν τῶν παιδῶν νοήσαν, εἴη ἢ τὸ ΣΑ βραχὺ διὰ τὸ μέτρον, ἐπὶ καὶ πρὸς τὴν μίαν ποιῆται τὸν λόγον, λέγων Ὡ καὶ, ποιῆσαι τοῦτο. εἰ δ' ἐπὶ τῶν δύο δοικῶς εἴποις, οὐκ ἐρθὸν ἔστι τὸ μέτρον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

3. ΩΝ. αὕτη ἡ γυνὴ ἐν καθ' αἰστανταί τινὲς ἐσσι, λέγοντες· ὧν εἰς θάλασσαν (τοῦτο γὰρ λαμψάνουσιν ἔξωθεν) ἦσθα πρόθυμος· ἀλλὰ πρὸς τὸ ΠΡΟΘΥΜΟΣ. καθάπερ φαμέν, οἰκίος εἰμι τοῦ θένος, οὕτω καὶ, πρόθυμος. ἰσθὶν δὲ ἔτι διὰ τοῦτο ΠΑΛΑΙΟΝ τὸ Ἄργος λέγει, διὰ τὸ τὸ πρῶτον αὐτοῦ οἰκιστὴν Ἄργον γυνὴν εἶναι· ἡ παλαιὸν λέγει, ὡς πρὸς τὸν Ορίσιν, ἀντὶ τοῦ, ὃ πάλα οἶσθα· ὅπερ οὐ τοσούτων ἔχεται λόγου.

5. ΤΗΣ ΟΙΣΤΡΟΠΑΛΓΟΣ. ἡ τῆς τῷ οἰστῶν καὶ ἔρωτι τοῦ Διὸς πληγείσης· ἡ οἰστῶν λέγει, ὅν αὐτῇ ἡ Ἥρα ἐπίβουλον, ἔτι ταύτην εἰς βούν Ζεὺς μετίβουλον, βουλίμενος ἐκείνην λαθεῖν.

6. Λυκοκλόνος ὁ Απόλλων καλεῖται, ὡς πρὸς λύκον κλόνος. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Απόλλων ἀλλομορφεῖται εἰς ἥλιον, οὗ τῇ παρουσίᾳ τὸ λυκόφως ἀφανίζεται, λύκου χροὶαν ἔχον· διὸ καὶ τούνομα ἔχει. τόπος οὖν ἐν Ἄργει ἢν λυκοκλόνου Απόλλωνος ἱερὸν ἔχων, καὶ προσκαγορευόμενος ἐντεῦθεν ΑΥΚΕΙΟΣ ΑΓΟΡΑ.

17. ἡ τὸ ΣΕΛΑΣ αἰτιατικὴν νοητὴν, τὸ δὲ ΦΘΕΓΜΑΤΑ εὐθέως, οὕτως· ὡς ἥδη τὰ πρῶτὰ φθίγματα τῶν ἐρνέων σαφῆς κινεῖ καὶ φέρεται ἡμῖν τὸ λαμπρὸν φέγγος τοῦ ἡλίου. τευτίσιν, αἱ ἐρδριναὶ τῶν ἀνακλόνων ἦδαι ἢ μουσαι ἡμῖν ἥδη μαρτυροῦνται. ἡ τὸ μὲν ΣΕΛΑΣ ἔστω εὐθεία, τὸ δὲ ΦΘΕΓΜΑΤΑ αἰτιατικὴ, οὕτω· ὡς ἥδη τὸ λαμπρὸν σέλας τοῦ ἡλίου κινεῖ καὶ φέρεται ἡμῖν σαφῆς τὰ ἔωκα καὶ πρῶτὰ φθίγματα τῶν ἐρνέων. τευτίσιν, ἥδη προέχουσα ἢ ἡμέτερά τας ἐρδρινὰς ἡμῖν φωνὰς τῶν ἐρνέων ἀνίστησι.

19. ΑΣΤΡΩΝ ΕΚΑΕΛΟΙΠΕΝ. διὰ τὸ ἐν νυκτὶ τὰ ἀστὲρα φαίνεσθαι, διὰ τοῦτο ταύτην ἐκαλειομένην ταύτων φησὶν· ἥς ἀπειρώσεως οὐδὲ ἀστὲρα δείκνυται.

21. ΦΑΙΝΕΙΣ ΕΣΘΛΟΣ ΓΕΓΩΣ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, γηρονίαν εἰς ἡμᾶς ἐσθλός, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὃ καὶ κρείττον.

42. ΟΥ ΓΑΡ ΣΕ. οὐ γὰρ ἀνταγωνίσουσι, οὐδὲ ὑποσώσουσί σε οὕτω μετρωματισμένοι, ἥτοι πιπολιωμένοι ὑπὸ τοῦ γήρους, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου τοῦ μακροῦ ἐνπληκμένοι κατὰ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν. πρὸ τοῦ μὲν γὰρ νῆος ἐξήλθης, νῦν δὲ γηραιὸς ἐπανάσχη, ὥσπερ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους εὐχὴ ὑποσώσουσί σε ἀπατεῶνα εἶναι, σημασιώτερον δὲ τὴν μεταχείρισιν.

ἰπεινὴ γὰρ ὁ Ορίσθης παρὰ τῷ Στρεφίῳ ἐγρέφετο, ὁ μὲν Πυλάκῳ καὶ ὁ Ορίσθης μέλλουσιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ αἶψος πρὸς Κλυταιμνήστρην ἀξουσιν ὡς παρὰ Στρεφίου πεμφθέντες· τῷ δὲ παιδαγωγῷ ὑποτίθεται εἰπεῖν, ὡς παρὰ Φανογίῳ ἦκει, προμηνυκότες, ὡς φίλου τούτου, Ορίστου θάνατον.

49. τίσσαιρες ἀγῶνες μεγάλοι ἐν Ἑλλάδι ἰγνίντο· ὁ τῶν Ολυμπίων, ὁ τῶν Νεμέων, ἀμφοτέρω εἰς τὸν Δία· ὁ τῶν Ισθμίων εἰς Ποσειδῶνα· ὁ τῶν Πυθίων εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

52. ΚΑΡΑΤΟΜΟΙΣ ΧΑΙΔΑΙΣ, ἔτοι ἐν κουρησίμοις τρυφαῖς. ἔθος γὰρ ἦν αὐτοῖς τίμειον τὰς κόμκας, καὶ ἐπιτιθίναί τῷ τὰ ζωῶν, ἵνα διὰ τούτου τοῦ πίνθους ἴλεως αὐτοῖς ὁ νεκρὸς εἴη. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ΧΑΙΔΑΙΣ. τρυφὴ γὰρ κεφαλῆς ἢ κόμκ.

55. ΘΑΜΝΟΙΣ. θαμνωδὴ φυτὰ εἰσι τὰ πρόσγυια καὶ μὴ εἰς ὕψος ἀιρόμενα.

84. διότι αἱ θυγαῖς αἱ πρὸς ἐκεῖνον ἐπὶ καλῶ ἐκείνων γενέσθαι ἔμελλον, διὰ τοῦτο ΛΟΥΤΡΑ ταύτας καλεῖ, ὡς καθάρσια τοῦ μιάσματος, ὃ ἔμελλον εἰσπασθῆναι, εἰ Κλυταιμνήστρην καὶ Αἰγίσθον ἀνέλκοιεν. μὴ γὰρ ὅτι οὐ δίκαιον ἦσαν οὗτοι τεθνήσκειν, ἀλλ' ὅτι πᾶς φόνος μίσημα ἐστίν.

96. ΟΥΚ ΕΞΕΙΝΙΣΕΝ, οὐκ ἐφιλοφρονήσατο. φιλοφρόνησις δὲ τοῦ φωνίου Ἰάρεως εὐδὲν ἐστὶν ἔτιον ἢ φέβος.

99. ΚΑΡΑ. τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν. κερτα δὲ, τὸ πρότερον μακρόν. πρῶτον δὲ εἰπὼν ΟΝ, εἴτα ΚΑΡΑ ἐπὶνήκει καθ' ὅλον καὶ μέρος.

107. ὩΣ ΤΙΣ ΑΗΔΩΝ, ἢ τὸ ἴδιον τέκνον, τὸν Ἰτυν, δι' ἄμυναν τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα Τηρέα, μετὰ Φιλομήλῃς τῆς ἀδελφῆς ὑπ' ἐκείνου φθορίσης, ἀποπλίνυσκα. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς οὔτε ἐν ἡμέρᾳ οὔτε ἐν νυκτὶ παισσάμην ἂν τῶν θρήνων.

110. διὰ τοῦτο τὸν Πλούτων καὶ τὴν Περσιφόνην καλεῖ καὶ τὸν ὑποχθόνιον Ερμῆν εἰς ἐκδίκησιν τοῦ πατρός, διὰ τὸ ἐν Αἰδου κτεῖσθαι αὐτόν. ἄραν δὲ λέγει, ἦν κατ' ἐκείνην κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου πρὸς τοὺς θεοὺς ἰσχύισται, ἦν, ὡς δικαίως τιμωρομένην, πότνιαν ὀνομάζει. τὰς γε μὴν Ερινύδας διὰ τοῦτο ἐπιθεῖσθαι, ὡς τοὺς φονεῖς καὶ κακούργους τιμωρομένας.

113. οἱ γράφοντες ΑΙ ΤΟΥΣ ΑΔΙΚΩΣ ΘΝΗΣΚΟΝΤΑΣ, ἀμαρτυρῶν τῶν μέτρων. διὸ περισσὸν τὸ ΑΙ ἐξηλήθη παρ' ἐμοῦ.

119. οὕτω τοῦτο λέγει· οὐκ ἔτι μόνη δύναμις φέρειν τὸ ἄχθος τῆς λύπης. ποταπὸν; ANTIPROPON καὶ ἴσον. τοῦτέστιν, οὐκ ἔξιστοῦται τῇ ἰμῇ δύναμει ἡ λύπη, ὥς καὶ φέρω αὐτήν· ἀλλὰ μείζων ἔστι, καὶ ὑπὲρ τὴν ἰμὴν δύναμιν.

122. ΤΙΝ' ΑΕΙ ΤΑΚΕΙΣ. δίδει οὕτω λέγειν, τίν' ἀκόρεστον αἰμαγωγὴν ἔχεις, τῆκεις εἶπεν, εἰκότως. τὸ γὰρ θρηνέειν αἰὶ καὶ λυπεῖσθαι, τῆξιν κατὰ μικρὸν καὶ θαπνάνην τοῦ σώματος ἐργάζεται. ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς λύπης ὄνομα οὐχ ἑτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ τοῦ πένου καὶ τοῦ λυπασμένου λύσις. μὴ λάθῃς δι' ἐξωθὴν τὸ διὰ εἰς τὸ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ, ὥσπερ ἄπαντες, σχεδὸν εἰπεῖν, ὑπ' ἀγνοίας γράφουσιν. ἀλλ' οὕτω λέγει· τίνα ἀκόρεστον αἰμαγωγὴν τῆκεις; εἴτα ἱερμηνεύων τὴν αἰμαγωγὴν ἥτις ἐστὶ, φησὶ, τὸν Αγαμέμνονα τὸν πάλα κρητηθίντα ἐν ἀπάταις, καὶ τῆς δουρικῆς καὶ ἀδαιωτάτης σῆς μητρὸς πρόδοτον καὶ προδιδωμένον κακῇ καὶ φονικῇ χειρί. ὁμοίον δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑσπιδ' ἐπὶ Θήβαις λέγει· (290.)

γαίοντες δὲ καρδίας μέμινκε

ζωπυροῦσι τάρβος

τὸν ἀμφιτυχῇ λῶν.

καὶ δὴ καὶ ἐνταῦθα διὰ εἰς τὸ ΤΟΝ ΑΜΦΙΤΕΙΧΗ τιθέσκειν. εὐρήσις δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι τῶν ποιητῶν τοιαῦτα ἐξετάζων.

134. καλῶς εἶπε τὸ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΑΙ. φίλη γὰρ καὶ αὐτὴ ἦν τούτων· τῶν φίλων δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐστὶν ἡ ἀμειβή.

139. μὴ γράφει ΟΥΤΕ ΛΙΤΑΙΣ, ἀλλὰ ΟΥ ΛΙΤΑΙΣ. οὕτω γὰρ ἔχει τὸ κῶλον ὀρθῶς πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. οὐδὲν δὲ καινόν, εἰ καὶ τὸ ΤΕ λείπει. εὐρεται γὰρ πολλὰ τοιαῦτα.

142. ΑΝΑΛΥΣΙΣ, ἥτοι ἀναπόδοσις, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἱππύνοδες. καλὰ γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς, εἴτα κακὰ γέγονεν. ἡ δὲ τὰ κακὰ ἀναλύουσι, πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἥτοι τὰ καλὰ, ἀναλύουσι.

149. ΔΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ἤγουν ἡ ἀνδρῶν, διὰ τὸ τὸν ἱπ' αὐτῇ γενόμενον ἔλεον τοῦ Διὸς πᾶσιν ὑποδεικνύναι ἢ μαρτυρεῖν αὐτὸν φιλόανθρωπον. ἢ ὅτι δὲ αὐτῆς ὁ Ζεὺς τὸ ἔαρ ἱερμηνεύει. ἢ διὰ τὸ ἐν ἔαρι καταέρχασθαι τῆς ᾗδης, ὅτε τὰ Διόσκεια ἰγνίτο, ἥτις ἐστὶν ἱερὰ τοῦ Διὸς. τὸ δὲ ΑΡΑΡΕ καὶ ἡμῶσθε πρὸς δοτικὴν συντασσόμενιν, οὐκ ἔχει χάριν ἐνταῦθα πρὸς τὸ ΕΜΕ, ἀλλὰ δι' ἀμειβάνην ἐξωθὴν τὴν εἰς πρόδοσιν. ὥσπερ γὰρ φασιν τὸ (Ιλ. κ'. 43.) χερὶ βουλῆς ἱμὲ καὶ σὶ, δίδον γὰρ εἰπεῖν, ἱμὲ καὶ σοὶ, εἰς ἐξωθὴν λαμβάνομεν.) οὕτω καὶ τοῦτο. ἔστι δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος. μέρος γὰρ τὸ ΦΕΝΑΣ τοῦ ΕΜΕ. φησὶ δὲ καὶ τις τὸ ΑΡΑΡΕ

ἀντὶ τοῦ ἀρῆσαι, οὐκ οἷδ' ὅπῃ ποθ' εὐρόντις ταύτην τὴν σημασίαν· οὗ
ἐκτίειν.

150. Αγαθίου Σχολαστικῶν ἐπιγράμμα δι' ἰάμεων εἰς Νιόβην.

ὁ τέμενος αὐτὸς ἔνδον οὐκ ἔχει νίκυν·
ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκλὸς οὐκ ἔχει τάφον·
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρὸς ἐστὶ καὶ τάφος.

152. τὸ ΑΙ ΑΙ οὐκ ἔστι πρὸς τὴν Νιόβην, ἀλλὰ διὰ μέσου ἡ Ἠλέκτρα
τίθεισιν· εἰ δὲ γράψῃς ΑΙΕΙ, διὰ τὴν Νιόβην εἴποις.

157. τὸ ΟΙΑ τινὲς ἀντὶ τοῦ καθὰ λέγουσι, λαμβάνοντες ἔξωθεν τί,
διὰ τί οὐ ζῶεις καὶ σὺ, καθὰ ξῆ ἡ Χρυσόθιμις, καὶ Ἰφιδάσσσα; οὐ πὶ
γίνοιτ' αὖ ἀμαθίστηρον; ἔχει δὲ οὗτος. εἰπὼν γὰρ ὁ Χερὸς ἄνω, πρὸς
ὅπερ ἄχως εἰ καὶ ὑπάρχῃς περιστὴ καὶ περισσοτέρως προσκειμένη τῶν ἔνδον·
τουτίσσι, πλείον τῶν ἐντός τοῦ οἴκου αὐτῇ ἀθυμίαις· τοῦτο εἰπὼν, ἐπιπλεῖ
ἀφῆσιν ἢν τὸ ΤΩΝ ΕΝΔΟΝ, (πολλοὶ γὰρ ἐντός, οἷς οὐκ ἔμελλε λύπεσθαι.)
ἐμπνεύων τοῦτο διὰ τὸ ΟΙΣ ΟΜΟΘΕΝ ΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝΑΙ ΞΥΝΑΙΜΟΣ,
ῥῶον οἷς ἀδελφῇ τυγχάνεις, ἐπάρχει τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀπαριθμῆσαι. δὴν
δὲ εἰπεῖν, ὧν ἀδελφῇ ἐστὶν ἡ Χρυσόθιμις, ἡ Ἰφιδάσσσα, καὶ Οφείτης,
ὁ δὲ πρὸς τὸ ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ ἐπάρχει λέγων, εἰς ζῶει ἡ Χρυσόθιμις,
ἡ Ἰφιδάσσσα, καὶ ὁ ΑΧΕΩΝ καὶ λυπούμενος ἐν κρυπλῇ ἤσῃ, ἤρουν δ'
λάθρα ἀνατρεφόμενος παρὰ τῷ Στροφίῳ, καὶ διὰ τὸν πατέρα λυπούμι-
νος· ὁ Οφείτης. ἰστίον δὲ, ὅτι Εὐριπίδης καὶ οἱ ἄλλοι ποιεῖται Ἰφιδάσσαν
καὶ Ἰφιδάσσαν τὴν αὐτὴν Φασι, καὶ Σοφοκλῆς οὕτως. ἀπορεῖσι δὲ πῶς
Ἰφιδάσσης τῆς Ἰφριγνείας ἐν Υπερβορείῳ οὐσῃς εἶναι μνημονεύει, καὶ φαίνεται
ὅτι ὅσπερ τὸν Οφείτην ἀπόντα λέγει, οὕτω καὶ ταύτην. ἀπαριθμῆσαι γὰρ
μόνην ποιεῖται, εἰ καὶ ΤΩΝ ΕΝΔΟΝ παρακειμένουμένης εἴηκεν. εὐδαίς
γὰρ ἔνδον, ἀλλ' εἰ ἡ Χρυσόθιμις καὶ ἡ Ἠλέκτρα. μαρτύριον δὲ τοῦ ΟΙΑ.
ἀλλὰ τε μυρία, καὶ τὸ, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πέρσαις. (19.) ἀπαριθμούμενος
γὰρ ἐκεῖ τοὺς Εἰρήνου στρατηγούς φησιν·

οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοὶ τε βιάδῃ.

παλῆμου εἰς φος παρέχοντες·

οἷος Ἀμίστρης, ἥδ' Ἀρταφρένης,

καὶ Μεγακλῆς —

καὶ τὸ ἔξῃς.

170. οὐχ ἡ αἰγυλία κηκτάτο, ἀλλ' ἀπὸ ταύτης Ἠλέκτρα. διὰ τί οὖν
πρὸς τὴν αἰγυλίαν τὸ ΑΠΑΤΩΜΕΝΟΝ λέγει; καὶ φαίνεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ
πάσχοντος τὸ ποιεῖν. ἡ αἰγυλία μὲν γὰρ τὴν ἀπάτην ἵποισι, αὐτὴ δὲ
ἔπασχεν. ἄλλως τε δὴν ἀπατωμένη ἡμεῖς εἰπεῖν, πρὸς τὸ ΤΙ εἴηκεν.

ἡ γὰρ ψευδὴς καὶ ματαιὰ αἰγυλία, ἀπατωμένη ὥστε ἐπὶ, πάσχουσα τὴν ἀπάτην ἀπὸ τοῦ ταῦτα μνηύοντος, ἐν αὐτῷ τῷ ψεύδει μνηύεσθαι.

179. διὰ τὸ βλάβος φέρειν τὸν χρέον, νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δ' ἐκείνα, εὐμερῇ θεὸν ἐκάλει. λέγει δὲ τοῦτο, ὥς αὐτὴν παραμυθήσεται, ὡς ἔλθῃ ποτὶ Ορίστis, καὶ παρὰ τῶν σῶν ἰχθύων λήψεται δίκην.

186. ΑΝΕΛΠΙΣΤΟΣ. δίδω ἀνέλπιστον εἰπεῖν πρὸς τὸ ΕΜΕ, πρὸς τὸ ΒΙΟΤΟΣ ἐπήνησαν.

194. ΕΝ ΚΟΙΤΑΙΣ ΠΑΤΡΩΑΙΣ, ἦγον εἰς αἷς καθελύθη μετὰ τὸ λαλοῦσθαι Ἀγαμέμνων, καὶ παρὰ Κλυταίμνηστρος ἀπόλλων, ἐδυθείς χιτωϊσκόφιν κεφαλῇ καὶ χερῶν οὐκ ἔχοντα ἔξεδεν, εἰ καὶ μὴ Σοφελῆς οὕτω λέγει.

195. τὸ ΣΟΙ ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν ἀργόν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρός αὐτῆς πληρὴ περίερον ἱτίων ὑπ' αὐτῆς Ἰλαρίσθη, διὰ τοῦτο τὸ ΣΟΙ λέγει.

197. συλλογιστικῶς ἐνταῦθα τὸν ἔρωτά φησι τὸν φόνον ἐργάσασθαι. ἔρος μὲν γὰρ δόλον ἀπέτικιν· ὁ δὲ τὸν φόνον ἐμχανήσατο· ἀρ' οὐν οὐκ ἄλλος ἀντ' ἔρωτός ἐστιν, ὁ τὸν φόνον ἐργασάμενος. προτίρου δὲ καίμινου τοῦ μένου, ὅστις ἐτίθειται τὸ συμπέρασμα. ἰδίον δὲ, ὅτι ἔρωτα τῷ ἐνταῦθα τὸν τῆς Κλυταίμνηστρος πρὸς Αἰγίσθον ἐξέλκον, καὶ δόλον, δι' οὗ αὐτὴ ἐμχανήσατο τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον. πρὶν γὰρ τοῦτον ἐκ Τροίας ἰλθῆναι, τὸ τοῦ φόνου δρᾶμα συνισκυνέσθη.

202. τὸ ΠΑΕΟΝ περισσόν. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ΕΧΘΙΣΤΑ πρὸς γενικὴν συνταγῆσαι. καὶ τὸ μὲν ΕΧΘΙΣΤΑ πρὸς τὸ ΠΑΣΑΝ ἰχίτω τὴν δύναμιν, τὸ δὲ ΠΑΕΟΝ πρὸς τὸ ΕΧΘΙΣΤΑ. ἡ ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν ἰχίτω δύναμιν πρὸς τὸ ΠΑΣΑΝ· διῶμα γὰρ τοῦ ἔχθους ὑπερβολῆς, ὥσπερ ὅτε δύο ἢ τρεῖς ἀρήσεις ἱτίθμεν εἰς ἄρνησιν μείζονα· πολλὰς δὲ καὶ λίγας.

206. τὸ ΑΧΘΗ καὶ τὸ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ταυτὸν ἐστίν. εἰποῦσα γὰρ Ω ΕΚΠΑΓΑ' ΑΧΘΗ, ἐπήγαγε τὸ ΕΜΟΣ ΕΙΔΕ ΠΑΤΗΡ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ΑΕΙΚΕΙΣ, εἰ καὶ τὸ ΑΧΘΗ κλητικὴ ἐστίν, τὸ δὲ ΘΑΝΑΤΟΥΣ αἰτιατικὴ. τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὸ Ω συντασσόμενόν, τὸ δὲ ΘΑΝΑΤΟΥΣ πρὸς τὸ ΕΙΔΕ. ἔστι δὲ τοῦτο ὁμοιον τῷ (Αι. 1058.)

ἡμῖς μὲν ἀν τήνδ', ἣν εἴδ' εἰληχην, τύχην,

θανόντες ἀν προῦκαίμεθ' ἰχθίσι μόνον.

μὴ λάθῃς δὲ τὸ ΔΙΑΤΜΑΙΝ ἀντὶ δοτικῆς, ἵνα καὶ τὴν ἐν ἔξωθεν λάθῃς,

ἀλλ' ἀντὶ γενικῆς, οὕτω ὁμοιάτους διδύμων ἰχθύων, ἤρουν οὐκ αἱ διπλῆ χεῖρες εἰργάσαντο Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου.

213. ΜΗ ΠΟΡΕΩ ΦΩΝΕΙΝ, ἤρουν ὁμοίως τοῦ δειντος. διὲ γὰρ ἐγγεν, καὶ μὴ κατὰ τῶν δυατωτέρων φρασσομένην.

215. ΟΙΚΕΙΑΣ, ἥτοι αὐτὴ ἐκυτὴν εἰς κινδύνους ἐμβάλλεις οὐ σωφρονοῦσα.

219. ΤΑ ΔΕ. ἤρουν ταῦτα αὖ καθ' ἰκαίτην πράξεις φηροῦσα καὶ καταρωμένη, ΟΥΚ ΑΡΙΣΤΑ καὶ ἀξια εἰς μάχην καὶ ἀμυναν τοῖς δυατοῖς ὥστε ΠΛΑΘΕΙΝ καὶ ἐγγὺς εἶναι, καὶ τὸ παρὰπαν βλάπτειν αὐτοὺς δυνασθαι. ἀλλ' οἱ μὲν τούτων ἄνω καθελήκασι ἑοὶ δὲ μάλλον ταῦτα πολλὰν ἄγω τὴν βλάβην ἑμισυῖσθαι λόγω παρ' ἐκείνων, καὶ ἐν Κερῆς μοῖρα δοκεῖν.

221. οὐ χεὶρ γράφειν ΕΝ ΔΕΙΝΟΙΣ ΗΝΑΓΚΑΣΘΗΝ ΕΝ ΔΕΙΝΟΙΣ. περισσὸν γὰρ ἴσθι πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον ἄλλ' ΕΝ ΔΕΙΝΟΙΣ ΗΝΑΓΚΑΣΘΗΝ ΔΗ. διμετρον γὰρ ὁφείλει εἶναι καὶ τοῦτο, ὥσπερ κἀκεῖνο.

223. ἴσθιον ὅτι τὸ ΑΛΛΑ μετὰ τοῦ ΓΑΡ συντιθίμενον, ποτὶ μὲν ἀργὸν ἔχει τὸ ΓΑΡ, ποτὶ δὲ ἀμφοτέρω εἰσιν ἰνεργά, ὡς καὶ ἰταῦθα. τὸ μὲν ΑΛΛΑ πρὸς τὸ ΟΥ ΣΧΗΣΩ συντασσόμενον, τὸ δὲ ΓΑΡ διὰ μίσει τιθίμενον, λαμβανόμενον ἔξωθεν τοῦ εἰμί. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν μεταξὺ τοῦ ΑΛΛΑ καὶ τοῦ ΓΑΡ συλλαβὴ ἡ λείξῃ εὐριθῇ. εἰ δὲ οὕτω τῷ ΑΛΛΑ τὸ ΓΑΡ πλησιάζει, ὡς μὴ μεταλαβῆν μηδ' ὀτιοῦν, ἀργὸν ἴσθι παντιλῶς τὸ ΓΑΡ.

229. τὸ ANETE οὐ φυσικῶς ἔχει τὸ α μακρόν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ ποιητικῇ ἀδείᾳ γίνεται. οὗτοι γὰρ τριῶν ἰφεξῆς κειμένων βραχίων, μακρόν ἐξ ἀνάγκης τὸ α ποιοῦσι διὰ τὰ μέτρα. ὡς οὖν τὸ ἀθάνατος εὐρεται καὶ τὸ α ἔχον μακρόν, καὶ τὸ ἀκάματος, καὶ ἀπάλαμος, οὕτω καὶ τὸ ἄνιτε ἰταῦθα. οὕτω γὰρ καὶ σύμφωνα πλειονάζουσα, ἵνα μακρόν τὸ προηγούμενον φωνῇεν ποιήσωσιν, ὡς καὶ εἰς τὸ (129.) γίνεθλα γέγονε καὶ εἴ που δύο σύμφωνα εἴη, τὸ ἦν ἀφαιροῦσιν, ἵνα βραχὺ γίνηται τὸ φωνῇεν. καὶ εὐρήσεις τοῦτο παλλαχού.

242. εἰκότως τὰς ΠΤΕΡΥΓΑΣ εἶπεν ἰπὶ τῶν γόων. δίκην γὰρ πτερῶν ἄνω πρὸς ὕψος φέρονται. ἡ δὲ σύνταξις ἰσχυροῦσα εὐκλὸς καὶ ἥσυχος πτέρυγας γόων ἐξυτόνων, ΕΚΤΙΜΟΥΣ καὶ ἀτίμους τῶν γονέων. δίκην δὲ εὐκλῶς εἶπειν, ΕΥΚΗΛΟΣ εἶπε πρὸς τὸ ΙΣΧΟΥΣΑ.

244. ΕΙ ΓΑΡ. αὕτη ἡ κατασκευὴ ἴσθι πρὸς τὸ ΤΟΝΕΩΝ ΕΚΤΙ-

ΜΟΥΣ ΙΣΧΟΥΣΑ ΓΩΝ ΠΤΕΡΥΓΑΣ, εἰ καὶ ἀσάφειαν πως ἔχει. ὁ γὰρ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς γονέας γινόμενος θρήνος τιμὴν μὲν ἐκείνους περιέχει, κατάρξα δὲ ἐστὶ τῶν αὐτοῦ φανευσάντων.

249. ΕΡΡΟΙ. Φθαρτὴ ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πρὸς θεοὺς εὐσέβεια καὶ αἰδώς. νομισοῦσι γὰρ οὐκ εἶναι θεοὺς, μὴ καταχθονίης τῆς κακίας.

251. ΤΟ ΣΟΝ, ἵνα μὴ κατὰ τοῦ τοῦ ἐχθροῦ κινήτης τῇ συνεχεῖ θρήνῳ, καὶ ταῖς πρὸς αὐτοὺς λοιδορίαις. **ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ**, ἵνα μὴ ἄφελος δεῖξω ἐν τοιούτῳ καιρῷ, μὴ πρὸς παραμυθίαν τοῦ χωρήσαντα.

256. τὸ ΑΛΛΑ πρὸς τὸ **ΣΥΓΓΝΩΤΕ** σύναπτε· τὸ δὲ **Η ΒΙΑ ΓΑΡ** διὰ μέσου ἐστὶ· κατασκευὴ γὰρ ἐστὶ, τίνος χάριν αὐτῇ συγγνώσονται.

257. οὐ χρὴ γράφειν τὸ ΗΤΙΣ. τοιοῦτον γὰρ ἐστὶν αἶον τὸ ὅτι εὐρίσκωμεν, ποτὶ μὲν τοῦ ὅτι τὴν δύναμιν ἔχοντος, ποτὶ δὲ τοῦ τις· καὶ αἶον τὸ ὅτι τινος καὶ ἢν τινος, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν καὶ προέβηται εἰς τὸ (Αι. 1051.)

οὐκ οὖν ἂν εἴποις ἢν τιν' αἰτίαν προδούς;
κρίναυθα οὖν τὸ τις μόνον ἔχει τὴν δύναμιν.

266. τὸ ΠΟΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ἢ ἀντὶ γενικῆς λάμβανει, ἢ ἀντὶ αἰτιατικῆς. καὶ εἰ μὲν αἰτιατικὴ ἐστὶν, οὐδεμίαν ἀσάφειαν ἔχει· εἰ δὲ γενικὴ, οὕτω λέγωμεν· ποίας ἡμέρας νομίζεις μὴ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ, ποίου χρόνου τοῦτο λογίζομαι;

268. οὐ μόνον ἐσθῆς ἐσθῆτος εὐρίσκεται, τὸ ἔνδυμα, ἀλλὰ καὶ ἑστῆμα ἐσθῆματος, ὡς κρίναυθα, καὶ ἑσθῆτις ἐσθῆτως. τὰ ὑπερτα ποιητῶν, τὸ δὲ ἐσθῆς καὶ λογιζομένων.

308. ΕΥΣΕΒΕΙΝ. ἤγουν τοῖς θεοῖς εὐχρησιτεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς αὐτοὺς δυσχεραίνειν, ὅτι μὴ δίκας εἰς τάχος τοῦς τῶν παρόντων αἰτίους ἀπῆλθαν.

310. ΦΕΡ' ΕΙΠΕ. ἰδιόει οὗτος Ἡλύδρα συνὼν μὴ παρ' Αἰγίσθου γνωσθεῖς κακόν τι πάθη.

317. μὴ λάθῃς εἰς τὸ **ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΥ** ἔξωθεν τὸ ἔνκα, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο σύντασσε, εἰ καὶ τινος ἀσάφειαν ἔχει. οὕτω γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν, εἰδέναι θέλω, ὃ κασίγνητος ἀφίξεται ἢ μὲν, τοῦ **ΤΙ ΦΗΙΣ** διὰ μέσου λαμβανόμενου, ὃ δὲ ἐπ' αἰτίας πρὸς γενικὴν. ἢ πρὸς τὸ **ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ** εἰδέναι, πρὸς δὲ τὸ **ΕΡΩΤΩ** τὴν σύνταξιν ποιητῶν, ὥσπερ πρώτων ἐποιεῖς πρὸς τὸ **ΕΙΔΕΝΑΙ ΘΕΛΩ**.

336. ΠΗΜΑΙΝΕΙΝ, ἤγουν βλάπτειν αὐτοῦς. καὶ γὰρ αὐτὰ δοκεῖ πᾶσιν ἀλόγως ἀγανακτοῦσθαι, μὴ δυναμένη βλάψαι αὐτούς, πρὸς οὗς ἀγανακτοῦσι.

337. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΕ. ἤγουν οὐ μόνον ἐγὼ τοιαῦτα ποιῶν βούλομαι, ἀλλὰ καὶ σὺ βούλομαι ποιῶν τοιαῦτα.

344. μὴ λόγος εἰς τὸ ΚΕΙΝΗΣ ἔξωθεν τὸ ἀπό. ἀλλ' ὥσπερ Φαίης, ἐρώμενός ἐστιν ὁ δαῖνα τοῦ δαίνος, αἶον Ἀλκιβιάδης Σωκράτους, οὕτω καὶ τοῦτο ΔΙΔΑΚΤΑ ΚΕΙΝΗΣ, ἀπὸ τοῦ ἐκείνης διδόντος καὶ μαθήσεως.

345. ΕΛΟΤ ΓΕ ΘΑΤΕΡ. ἤγουν πρότερον Θάτερον τῶν δύο, ἢ Φρονεῖν κακῶς, λέγω δὲ Αἰγίσθου καὶ Κλυταίμνητρε συνίηαι, καὶ ἀμνημονεῖν τοῦ πατρὸς, ἢ Φρονοῦσθαι καὶ Φρόνημον εἶναι, καὶ τὰ πατρὸς θιρακπεύουσιν, μὴ ἔχειν μνήμην τῶν φίλων, ἤγουν μὴ συνίηαι Αἰγίσθου καὶ Κλυταίμνητρε, οὗς περὶ πλείστον ποιεῖς. τοῦτο δὲ εἰπὼν Ηλιάδρε πρὸς ἀντὶν ἐπεύσκει, ὡς ἀληθὲς τι τοῖς περὶ οὗτοι, καὶ τὰ Αἰγίσθου καὶ Κλυταίμνητρε θιρακπεύει ὑπ' ἀνάγκης. τὸ δὲ ΕΠΕΙΤΑ οὐ πρὸς τὸ Κ'ΟΥΔΕΝ ΕΚ ΣΑΥΤΗΣ ΛΕΓΕΙΣ ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἄνω φηθέντα, τὸ ΔΕΙΝΟΝ ΓΕ Σ' ΟΥΣΑΝ καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ γὰρ ἦν πρὸς τὸ Κ'ΟΥΔΕΝ ΕΚ ΣΑΥΤΗΣ, οὐκ ἂν ἦν ΕΠΕΙΤΑ, ἀλλ' ΕΠΕΙ ΤΟΙ, ὅθεν καὶ ἀπὸ τούτου ἀπαγώμεναι τινος μετακτιθῆναι τὸν τόνον, ΕΠΕΙ Θ' ΕΛΟΤ ποιοῦντες, ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς παλαιῶς τῶν βιβλίων ΕΠΕΙΘ' ΕΛΟΤ εὐρίηται.

349. ΤΙΜΩΡΟΤΜΕΝΗΣ. εὐρίηται οὐ μόνον ἐνεργητικῶς τιμωρῶ τὸ καλῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ βουθῶ· καὶ οὐ μόνον τιμωροῦμαι παθητικῶς τὸ βουθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ καλῶν, ὡς καὶ πᾶς τις ἐξιτιάζων εὐρίηται.

359. ΤΑ ΣΑ πρὸς τὸ ΕΦ' ΟΙΣ συντακτέον· τὸ δὲ ΔΩΡΑ, πρὸς τὸ ΟΥΣΕΙΝ, οὕτως· ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτε ὑπακούθηναι καὶ ὑποταγῆναι τούτοις, τῷ Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταίμνητρε, οὐδ' εἰ τὰ σὰ, ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς, μέλλει τις οἶσιν καὶ κομίσαι μοι δῶρα. ἢ ΤΑ ΣΑ πρὸς τὸ ΔΩΡΑ σύνταξι, ἢ ἢ, τὰ σὰ δῶρα, ἤγουν ὥσπερ σοὶ δωροῦνται.

384. ΕΝ ΚΑΛΩΙ ΦΡΟΝΕΙΝ. ἤγουν πρὸ τῆς πίστεως κάλλιστόν ἐστι νῦν λαμβάνειν, ὅπως ταύτην ἐκφύγῃς. οἱ δὲ τὸ ΕΓΚΑΛΩ ἀντὶ τοῦ λέγω φάσκοντες, οὐκ οἶδαν εἰ τοιαυτὰν ματίχουσι νοῦ.

399. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα, πῶς γυνὴ εὔστα, ΤΙΜΩΡΟΤΜΕΝΟΙ εἰπεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἀρετικόν· καὶ Φαίην, ὅτι πρὸς τὸ ἡμῶς τοῦτο ὅφειν.

405. καλῶς εἶπε τὸ ΕΜΠΟΡΕΤΗ. ὥσπερ γὰρ οἱ ἔμποροι κέρδους ἵνακα σφῶν ταύτην τὴν τέχνην ματίχουσι, οὕτω καὶ ἡ Χρυσόθιμις πρὸς

Αγαμέμνονα τὴν Θυσίαν ἔφεραν, κέρδος τῇ μητρὶ καὶ βοηθήσαν ἐντεῦθεν προαγματινομένη. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ΕΜΠΟΡΕΥΗ ἀντὶ τοῦ παριού, ἐκλαμβάνοντες τὸ ἐν ἄργον, ἀμαθείς, καταχρηστικῶς δὲ εἶπε τὸ ΕΜΠΥΡΑ. ἔμπυρα γὰρ κυρίως τὰ διὰ πυρὸς γινόμενα.

424. ΗΝΙΧ' ΗΑΙΩΙ. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότῃ κατ' ὕπνου ὄνερ δεινὸν θιάσονται, ἅμα πρῶτ' πρὸς τὸν ἥλιον λέγειν, ἦν', ἐπειδὴ ἐκατίος οὗτός ἐστι τῇ νυκτὶ, ἀπαγορεύειν ἐργάζεσθαι τούτου.

442. τὸ ΑΤΤΗ· ἡ πρὸς τὸ ΣΟΙ συντακτικόν, ἦν ἢ ἐκ παραλλήλου, αὐτῇ σοί· ἡ πρὸς τὸ ΓΕΡΑ, οὕτω, τὰ γέγρα αὐτῇ, ἦγουν αὐτῆς· ἡ πρὸς τὸ ΠΡΟΣΦΙΛΩΣ, ἦν ἢ, προσφιλῶς αὐτῇ, ἦγουν ἀπιδουδῶς αὐτῇ, καὶ ὡς αὐτὴ βούλεται.

445. ΕΜΑΣΧΑΛΙΣΘΗ. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἠνίκα τινὰ διακρίναντο, ἀκρωτηριάξιν αὐτὸν, καὶ ὑπὸ τῆς μασχάλης ταῦτα τιθεῖναι. τοῦτο δὲ ἐπιοῦν, ἵνα ἀνίσχυον αὐτὸν ἐργάζονται, διὰ τῆς τῶν ἀκρωτηρίων τραμῆς, πρὸς τὴν αὐτῶν ἀμυναν, ἣν οἱ νεκροὶ τοὺς ζῶντας ἀμύνονται, Ερινύς αὐτοῖς ἐπιτίμποντες. οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἐπιοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος, δι' οὗ ἡ σφαγὴ ἐγένετο, ἀπείματτον πρὸς τὴν τοῦ σφαγίντος μεφαλὴν.

464. ἔστιν ὅτε τὴν ΠΡΟΣ μετ' ὀνόματος κειμένην, καὶ αἰτιατικῇ συντακτικῇ, ἀντὶ ἐπιβήματος λαμβάνουσιν, ὡς τὸ (369.) ΜΗΔΕΝ ΠΡΟΣ ΟΡΙΓΗΝ, ἀντὶ τοῦ ἐργίλου, καὶ, πρὸς αἴξιν, καὶ ἐνταῦθα ΠΡΟΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ ἀντὶ τοῦ, εὐσεβῶς.

472. κατανόσας ὁ Χορὸς ἀπὸ τοῦ ἐνέρου, ὡς ταχίως οἱ Φοῖτις ὑπὸ τῆς δίκης τιμωρηθήσονται, προμανένεσθαι δὴδὲν Φσι πρὸς τὴν ΗΛΕΚΤΡΑΝ· Ω ΤΕΚΝΟΝ, ΤΠΕΣΤΙ ΜΟΙ ΘΡΑΣΟΣ, ἦγουν θαρρῶ, ΕΙ ΜΗ ΕΦΥΝ καὶ ὑπάρχω ΕΓΩ ΜΑΝΤΙΣ ΠΑΡΑΦΡΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΠΟΜΕΝΗ καὶ ἐπλερμένη ΓΝΩΜΗΣ ΣΟΦΗΣ, ἦτοι δικνοίης Φρονίμου, ἦγουν εἰ μὴ ἀνοήτως μαντεύομαι, καὶ ἐπὶ ἐρμαια γνώσεως Φρονίμου, ΕΙΣΙ καὶ ἐλεύσεται Η ΔΙΚΗ ἢ ΠΡΟΜΑΝΤΙΣ καὶ ἡ διὰ σημείων τινῶν προμαντινομένη καὶ δεικνύουσα τὸ μέλλον, ΦΕΡΟΜΕΝΗ ἐν ταῖς ΧΕΡΟΙΝ ΚΡΑΤΗ ΔΙΚΑΙΑ, ἦτοι κατὰ τῶν Φονίων τοῦ σοῦ πατρὸς δικαίαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν φερόμενη, τοῦτίσθι δικαίως αὐτοὺς μετὰ δυνάμειος τιμωρήσονται, ΜΕΤΕΙΣΙ καὶ μετελεύσεται καὶ τιμωρήσεται τινὰ ΚΑΤΟΥΣΑΝ καὶ ἀκούσαν ΑΡΤΙΩΣ καὶ πρὸ ὀλίγου ΟΝΕΙΡΑΤΩΝ ΝΑΥΠΝΟΩΝ καὶ ἐνφραντῶν ἡμῖν, οὐκ ἐπὶ μακροῦ χρόνου, ἀλλὰ ταχίως· ἦγουν ταχίως

τιμωρήσεται Κλυταίμνηστραν, ἥτις εἶδε τὰ ἐνέργατα. τοῦτο δὲ ὁμοίην ἔστι τῷ παρ' Ἀριστοφάνει, (Πλ. 382.)

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθιδδύμενον.

καὶ τῷ, (Βατρ. 606. 554.)

ἔκει τῷ κακόν. δώσω τις δίκην.

479. οἱ γράφοντες ΥΠΕΣΤΙ ΜΟΙ ΘΑΡΣΟΣ, ἀμαθίᾳ τῶν μέτρων. διὰ τοῦτο ΘΡΑΣΟΣ χρὴ γράφειν, ὡς καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν εὑρηται, ἢ εἰκότιον ἢ τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ' ἄλλο μὲν σημαίνει ΘΡΑΣΟΣ, ἄλλο δὲ τὸ ΘΑΡΣΟΣ, μὴ θαυμάσῃς. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καινοτομοῦσιν εἰ ποικίλῃ, μετατιθέντες τὰ σύμφωνα, καὶ μεταπλάττοντες τῆς λέξεως, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. καὶ ὅλοϊ τὸ κάρτος, καὶ τὸ καρδία, καὶ τὴ τοιαῦτα.

489. Α ΔΕΙΝΟΙΣ ΚΡΥΠΤΟΜΕΝΑ ΛΟΧΟΙΣ, ἤγουν δεινῶς ἐκδιδύμενα τοῖς κακοῖς, καὶ μὴ φανερά, ἀλλ' ἐξ ἀφανοῦς αὐτοὺς βάλλουσα.

492. ὁ τοῦ Αἰγύπτου καὶ τῆς Κλυταίμνηστρας γάμος, βαρὺς κατέστη τῷ Αγαμέμνονι. δι' αὐτὸν γὰρ πεφόνευσται. δέον δὲ εἰπεῖν, ἐπέθεσαν γὰρ τῷ Αγαμέμνονι μικροὶ κακώλεθροι καὶ ἀνυμφοὶ γάμοι, ὁ δὲ ΑΛΕΚΤΡΑ καὶ ΑΝΥΜΦΑ ΑΜΙΛΛΗΜΑΤΑ ΜΙΑΙΦΟΝΩΝ ΓΑΜΩΝ εἶπεν. προσέθηκε δὲ τὸ ΑΜΙΛΛΗΜΑΤΑ, ἐπειδὴ ἀγώνισμα περισπούδαστον ἐποιήσαντο, διὰ τὸν αὐτῶν ἄθισμον γάμον Αγαμέμνονα κτείνει, ἵνα μὴ γνωσθέντες ὑπ' αὐτοῦ φονευθῶν.

498. ΗΓΟΙ ΜΑΝΤΕΙΑΙ. ἤγουν εἰ μὴ ταχίως δώσωσι δίκην, ὥστε ὁ ὄντιμος ὑποτίθεται, οὐ χρὴ τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐνέγκαι προσέχριν, καὶ ἐκ χρησμῶν τὸ μέλλον ἴσασθαι προεῖν.

505. ΠΟΥΑΤΗΠΟΝΟΣ χρὴ γράφειν ἰνταῦθα, καὶ ἐν τῷ 16 κῶλῳ, ἢ ἢ παλαιὰ τὰ κῶλα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ.

514. ἐπὶ καὶ ΟΙΚΟΥΣ καὶ ΟΙΚΟΥ εὑρηται, πρὸς μὲν τὸ ΟΙΚΟΥΣ εὖτω λέγει· ἐκ τοῦδε τοῦ καίρου οὗτις πῶ καὶ εὐδαιμία αἰμία πολύπονος ἔλασιν τοὺς οἴκους· πρὸς δὲ τὸ ΟΙΚΟΥ, οὕτως· οὗτις καὶ εὐδαιμία αἰμία πολύπονος ἔλασιν ἐκ τοῦδε τοῦ οἴκου.

534. ΩΣΠΕΡ Η ΤΕΚΟΥΣ' ΕΓΩ, ἔκαμον δαλονότι. αἱ γὰρ ἐν τῷ τίθειω ὥδῃς πᾶσαν ὀδὴν ὑπεβόλην ὑπερβαίρουσι.

542. ΤΙΝ' ΗΜΕΡΟΝ. οὐκ ἔστι τοῦτο τίνα ἡμέραν· εἰ διακλημμένους ἵπποις, ἀλλὰ τίνα ἡμέραν· διὰ δὲ τὸ πούρισμα μετατίθη ὁ τόπος.

548. Η ΘΑΝΟΤΕΑ, ἥτοι ἡ Ἰφιδάνεια, ἣν οὐκ ἐπ' Ἀρτέμιδος ἀρπαγίσαν, ἀλλὰ θαναύσαν ἡμίτο.

653. μὴ λάτῃς εἰς τὸ ΟΣΩΝ ἔξωθιν τὴν ἀπό· ἀλλὰ πρὸς τὸ ΔΥΣ-ΝΟΙΑ τὴν τοιαύτην γενικὴν νόει.

662. ΑΥΤΟΣ ΕΙΚΑΣΑΣ, ἥρουν ἀπὸ σκευῶν καὶ ἀπὸ οἰκίῳ εἰσ-χασμοῦ ἔγνωσ. πρὸς ὅπερ ἐκεῖνος· ἄρ' οὐν ἀπεικάζω καὶ τήνδε τὴν γυναικὶ ἱκίονου, ἥρουν ἀπὸ εἰσχασμοῦ καταλαμείνων;

668. οὐ μόνον οὐ λάτῃς εἰς τὸ ΣΟΥ ἔξωθιν τὴν ἀπό, ὥς τινες, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ΧΡΗΖΩ συντάττων, εὖ ἂν ποιήσαις.

676. ΝΥΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙ ΛΕΓΩ. γράφεται καὶ ΝΥΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΤ' ΕΝΝΕΠΩ.

682. ΠΡΟΣΧΗΜΑ, εἶδος, καθλώπισμα. λίγαι δὲ τοὺς Δελφούς. ὅτι δι' τοῦτο δηλοῖ τὸ ΠΡΟΣΧΗΜΑ, μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοῖδος λέγων· „τὸ „τῆς Ἑλλάδος πρόσχημα καθαρῶς ἀνήρηται.“ ΔΕΛΦΙΚΩΝ ΑΘΛΩΝ, τῶν εἰς τοὺς Δελφούς ἐν τῇ τῶν Πυθίων πανηγύρει τοῖς νικηκόσι δίδου-μεν βραβείων. τὰ δὲ Πύθια ἦν ἱερὰ τοῦ Ἀπολλωνος.

684. ΟΥ ΠΡΩΤΗ ΚΡΙΣΙΣ. εἰσῆλθε γὰρ ὁ δρόμος πρῶτος τῶν ἄλ-λων ἀθλῶν, πυγμῆς, πάλης, ὕψκου, ἡπάλματος. τοῦτο δὲ ἔγινετο, διὰ τὸ πάντας τοὺς ἀγῶνας περιέχει διίσθαι. ἴσθι δὲ ὁ δρόμος οὐκ ἄλλο τι, ἢ μόνον περία καὶ τάχος ποδῶν. ὥς οὖν τὸ τῇ φύσει προὖν μόνος ἰδιο-ποιεσάμενος προεστέλλετο.

689. ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗ. γράφεται καὶ ΕΡΙ' ΟΥΔΕ ΚΡΑΤΗ.

691. ἴσθιν ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγῶνων, ΔΙΑΤΑΛΩΝ εἶπαι. δύνανται γὰρ πάν-τες οἱ ἀγῶνες, ὥς ἀνωθιν ἔφημεν, περιέχει, πρὸς τὸ τελευτῆναι. ἐσαφῆ-ναι δὲ διὰ τοῦ εἰπεῖν ΠΕΝΤΑΕΘΑ' Α ΝΟΜΙΖΕΤΑΙ. δύναι δὲ εἰπεῖν, οἱ νομίζονται, πρὸς τὸ ΠΕΝΤΑΕΘΑ ἐπῆνευκα. καὶ ἴσθιν ὅμοιον τῷ· (Αλ. 1058.)

ἡμῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὅσ' εἴληχεν, τύχην,

θανόντες ἂν προυκίμεθ' ἐχθιστῶν μέγν.

εἰπὶ δὲ αἱ τοιαῦται γενικαί, τὸ ΟΣΩΝ ΠΡΟΜΩΝ πρὸς τὸ ΤΟΥΤΩΝ ΕΝΕΓΚΩΝ, εἰ καὶ τινες ἀγνωστοῦντες τὴν σύνταξιν, τὸ ὅσον δρόμον μικρο-γραφοῦσι.

698. μὴ λάτῃς εἰς τὸ ΗΜΕΡΑΣ ἔξωθιν τὴν ἐπὶ, ἀλλ' οὕτω λίγαι· ἐκεῖνος γὰρ ὅτε ἄλλης ἡμέρας, πρὸς τὸ ΟΤΕ τὴν τοιαύτην γενικὴν συν-τάττων. ὥςπερ γὰρ φάμεν, ὅτε τῆς ἡμέρας ἐκλειψῆς κλέου γέγονεν, οὕτω

καὶ τοῦτο. τὸ δὲ ΙΠΠΙΚΩΝ ἀντὶ τοῦ κινήσαν, οὐχ, ὡς τινὲς φασιν, ἀντὶ τοῦ ἵππων, τὸ κλητικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, ληροῦντες. ἐπεὶ δὲ ΙΠΠΙΚΩΝ εἶπεν, ἦτοι κινήσαν, τούτων δὲ οὐχ ἑτερός ἐστιν ἄγων, ἢ δὲ ἵππων, διὰ τοῦτο ΩΚΥΠΟΥΣ εἰς τὸ ΑΓΩΝ προσιθῆκε. περὶ γὰρ τάχους ἵππων ἠγωνίζοντο.

707. ΤΩΝ ΘΕΟΔΜΗΤΩΝ. τοῦτο σημαίνει τούς Αθηναίους, ὡς Αθηναῖος, ὁ Σοφοκλῆς λέγει. τῷ ὅτι γὰρ Θεόδημος ἦν ἡ Τροία, ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Απόλλωνος κατὰ τὸν μῦθον κτισθεῖσα.

710. ΚΑΗΡΟΙΣ ΕΠΗΛΑΝ, ἀντὶ τοῦ, μετὰ κλήρων ἔστησαν. ἔστι δὲ τὸ ΚΑΗΡΟΙΣ ὥσπερ ἄγρον. τὸ γὰρ ΕΠΗΛΑΝ καὶ χωρὶς τούτου εὐρεῖ τὴν φύσιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον φασὶν καὶ εἰς τὸ, περιήει κύκλῳ. ὁ γὰρ συναμφοτέρων, δύναται τοῦτο μόνον τὸ περιήει.

717. ΧΝΟΑΣ. ἦτοι τὸ ἄρμα τοῦ ἱτίου. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. χρίαι γὰρ, τὰ ἀκροθέσια. ἔστι δὲ τὸ ΧΝΟΑΣ καὶ τὸ ΦΡΥΑΓΜΑΤΑ ΠΙΠΙΚΑ τρυτόν.

730. ΚΡΙΣΣΑΙΟΝ, ἦτοι Φωκικόν. ἔστι γὰρ πόλις Φωκίδος, ἐν ᾗ Φωκίδι καὶ τὸ ἐν Διλφοῦς μακτιῶν ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ ΝΑΤΑΓΙΩΝ ΙΠΠΙΚΩΝ ὁμοιον τῷ, (Ιλ. δ'. 3.) νίκλαρ ἱπποχόει.

758. ΣΩΜΑ ΔΕΙΛΑΙΑΣ ΞΠΟΔΟΥ. δίδει οὕτως εἰπεῖν, δειλαίαν σποδὸν μεγάλου σώματος, ἀντιστρέφως εἰρηκεῖν, ὥσπερ καὶ ἄλλα μυρία ταῦτα εὐρίσκεται.

774. ΤΕΚΜΗΡΙΑ, ἦτοι σημεῖα. λέγω δὲ τὸ διγνήσασθαι τὴν ἐκείνῃ συμβῆναι τύχην, καὶ εἰπεῖν ὡς μετ' ὀλίγον οἱ τὴν σποδὸν αὐτοῦ φέροντες ἄνδρες ἀφίξονται.

786. ΝΥΝ ΔΗ 'ΚΗΛΑ ΠΟΥ. τοῦτο τὸ ΝΥΝ ἱπανόκλης ἐστὶ τοῦ προτέρου ΝΥΝ.

792. Νίμισις θιὰ μεμφομένη τούς τοῖς θανεῦσιν ἱφουδρίζοντας, καὶ τούτους τιμωρουμένη. συντάσσει δὲ τὸ ΘΑΝΟΝΤΟΣ πρὸς τὸ ΝΕΜΕΣΙΣ, καὶ μὴ πρὸς τὸ ΑΚΟΥΕ, ὥσπερ τινὲς ποιοῦσιν. ἄλλοι δὲ καὶ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ οὐνεκα.

795. εἰ μὲν γράψεις ΟΥΚΟΥΝ, κατ' ἐρώτησιν μὲν οὐ· καὶ ὁμαλυσμὸν δὲ εἰρωνικῶς. εἰ δὲ καὶ ΠΑΥΣΑΤΟΝ γράψεις, (εὐρηται γὰρ καὶ τοῦτο.) προφλακτικῶς ἱεῖς, οὕτως· εὐκοῦν παύσασθε ταῦτα, σὺ τε καὶ Ορίσις, εἰ δύνασθε.

796. οὕτως ἦν τὸ σαφές· οὐ μόνον οὐ παύσασθαι σε, ἀλλὰ πεπαύμενα

θα ἡμεῖς. νῦν δὲ προθεῖς τὸ ΠΕΠΑΤΜΕΘΑ, εἴτ' ἐνεγκὼν τὸ ΟΥΧ ΟΠΩΣ ΣΕ ΠΑΥΣΟΜΕΝ, ἀσάφειάν τινα ἐπαίησι. σὺ δὲ ὡς ἔφαμεν λίγῃ συνάσσω.

814. τὸ ΗΔΗ εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλαι νοήσεις, πρὸς τὸ ΠΑΤΡΟΣ συνάψεις· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ νῦν, πρὸς μὲν τὸ ΠΑΤΡΟΣ σίξεις, αὐτὸ δὲ πρὸς τὸ ἐπαγρόμενον συνάψεις.

830. ΜΗΔΕΝ ΜΕΓ' ΑΥΤΗΣ, ἥτοι βοήσης, εἴπης. ἤγουν μὴ πρὸς θρήνους ὀρμήτης, ἵνα μὴ πρὸς ὀργὴν Κλυταιμνήστραν κινήτης.

834. ΕΛΠΙΔ' ΤΠΟΙΣΕΙΣ, ὑπενέγκης, ὑποβαλλῆς, ὡς ἐξ ἐκείνων βοή-
θείά τίς μοι γενήσεται.

835. ΕΠΕΜΒΑΣΗ, ἤγουν ἐπιπέσης νενικημένη, καὶ μείζονα ἐργάσθαι τὴν συμφορὰν.

838. ΕΡΚΕΣΙΝ. ἤγουν τοῖς περιδεραίοις, ὥπερ Ἀδραστός ἔδωκεν Ερι-
φύλῃ, τῇ σφετέρᾳ μὲν ἀδελφῇ, ἐκείνου δὲ τοῦ Ἀμφιάρεω γυναικί, ἵνα
πίσῃ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς τὰς Θήβας μετὰ Πολυνείκους. ἄτε γὰρ μάντις
ὦν, ᾗδαι ἀπολουμένην τὴν στρατιάν, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελε στρατεῦσαι.
εἰκότως δὲ τὰ περιδερμαῖα ἔρκη ἐκάλεσε, διὰ τὰ αἰγία αὐτῷ ἀπωλείας
γενέσθαι. φασὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τῶν Θηβῶν, ἐνθα κατεχώσθη Ἀμ-
φιάρειος, μαντεῖον ἦν αὐτοῦ τὸ λαιπόν. ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ χρὴ γράφειν
ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΠΑΤΑΙΣ. οὐ γὰρ ἀρμόζει οὕτω τῷ μέτρῳ. περισσὸν γὰρ
ἴσθι τὸ ΓΥΝΑΙΚΟΣ. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ἀλλὰ ΚΡΥΦΘΕΝΤ'
ΑΠΑΤΑΙΣΙ γράφε· τὸ δὲ γυναικὸς ἔξωθεν λάμβανει. οὕτω γὰρ κατὰ τὴν
σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ἔχει καλῶς.

843. ἐπὶ θηλυκοῦ ληπτέον τὸ ΟΛΟΑ, ἵν' ἔχη πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς.
ἥτοι ὁλοά καὶ ὀλεθρία ὑπῆρχεν ἡ Εριφύλη. ἰδύμεν γὰρ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τῆς Ἀλκμαίονος· εἰ δ' ἄλλως εἴποις, οὐκ ἔχει ὀρθῶς.

850. καὶ ἐγὼ ΙΣΤΩΡ καὶ ἐπιστήμων, καὶ ὑπερίστωρ εἰμὶ τοῦδε, ὅτι
δηλονότι δειλικά κυρῶ καὶ ὑπάρχω, ἥτοι ἀθλία, τῶν ΑΧΑΙΩΝ τῶν
ἀθλίων ἕνεκα τῶν πολλῶν δεινῶν, τῶν ΠΑΝΣΥΡΤΩΝ καὶ πάντᾳ συ-
ρόντων καὶ ἀπολλύντων, καὶ ΣΤΥΓΝΩΝ, ἥτοι τῶν στυγνάξιν ποιοῦντων,
ἐν τῷ ΠΑΜΜΗΝΩΙ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ. ἤγουν ἐπιστάμαι, ὅτι ἀθλιο-
τέρα εἰμὶ τῶν Αχαιῶν, τῶν διὰ τοῦτο ἀθλίων, ὅτι πολλῶν δεινῶν παν-
σύρτων καὶ στυγνῶν πείραν ἔλαβον ἐν τῷ παμμήνῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ,
ὃν δηλονότι ἐν Τροίᾳ πεποιήκατιν. εἰ δὲ ΠΑΝΣΥΡΤΩΝ καὶ ΑΡΧΑΙΩΝ
γράφεις, (ἐν τισὶ γὰρ τῶν πάντῳ παλαιῶν οὕτως εὔρηται βιβλίῳ.) ὀρ-
θότερον ἔχει πρὸς τὸ μέτρον· εἰ γε μὴν ΠΑΝΣΥΡΤΩΙ γράψας, (ἐν

πολλοῖς γὰρ καὶ οὕτως εὐρηται.) πρὸς τὸ ΠΑΜΜΗΝΩΙ συνάψεις, ἤτοι τῷ δικηκεῖ χρόνῳ τῷ κατὰ πάντα συρομένῳ, ἤτοι τῷ πολυκινήτῳ. ἐπεὶ δ' ὑποσκάβει τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιθέσεως, τὸ ΔΕΙΝΩΝ ΣΤΥΓΓΝΩΝ Τ' ΑΧΑΙΩΝ, (ἐκείνο γὰρ ἐκ σπουδαίου δι' ὅλου σύκειται.) ΑΡΧΑΙΩΝ φημι δὲν γράφειν, (ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ τὸ ΑΧΑΙΩΝ ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὐρηται, τοῦ θ' κατὰ λήθην τοῦ γραφῆως ἐκλεισπότος.) καὶ εὐτω συνάψιν· καὶ ἐγὼ ἴστωρ καὶ ὑπερίστωρ εἰμὶ τοῦδε, ὅτι διαλαίᾳ εἰμὶ δηλονότι, ἐν τῷ πικνύρτῳ καὶ παμμήνῳ καὶ δικηκεῖ χρόνῳ, ἔνεκα τῶν δεινῶν τῶν ἀρχαίων τῶν πολλῶν καὶ στυγνῶν· ἀρχαῖα δέ φησι τὰ δεινὰ, ἐπεὶ καὶ πρότερον εἴρηκεν, ὡς ἐκ τῆς πρότερον Πίλοπος ἱεπείας, καὶ τοῦ Φόνου Μυρτίου, οὐκ ἔλαπε τοὺς οἴκους αὐτῶν πολύπνοος αἰμία.

855. τὸ **IN' ΟΥ** πρὸς τὸ **ΠΑΡΕΙΣΙΝ** συναψίειν, εἰ καὶ τὸ **ΤΙ ΦΗΣ** διὰ μίσου τίθεται. συνάσσειται δὲ οὕτω· μὴ με νῦν μνηκίτι παραγὰγης ἵνα καὶ ὅπου οὐ πάρισιν ἰλιπίδες ἰλιπίδων τῶν εὐπατρίδων κοινοτέκων, ἤγουν τοῦ εὐγενεὺς Ορίστου τοῦ ἱμοῦ ἀδελφοῦ, ἀρωγοὶ ἔμοι· ἤγουν μὴ εἰς ἰλιπίδας ἱμεδάλης Ορίστου, ὡς ἤξι ἔμοι βοηθός. ἰλίειν δὲ, ἔτι τὸ **ΤΙ ΦΗΣ**; **ΠΑΡΕΙΣΙΝ ΕΛΠΙΔΩΝ**, ἐν κῶλόν ἴσθι. τὰ γὰρ δύο πρόσωπα ἐν ἀποτίλει κῶλου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀντιθέσει φηὶ δείκνυται· διὸ τὰ **ΑΥΔΑΙΣ ΔΕ ΠΟΙΟΝ**, περισπὸν ὄν, ἐξέκληθ' ἀπὸ ἱμοῦ. ταυτὸν γὰρ ἴσθι τῷ **ΤΙ ΦΗΣ**.

861. διὰ τοῦ εἰπεῖν **ΑΜΙΛΛΑΙΣ**, ἰδὲλωτε τὸ ἴπποις· τούτων γὰρ ἡ ἀμιλλα. τὸ δὲ **ΧΑΛΑΡΓΟΙΣ**, ἡ τοῖς τὰς χηλαῖς καὶ τοὺς πύδας, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἀργαῖς ἔχουσι καὶ ἀντίφρασιν, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ πύκαργος ἡ **ΧΑΛΑΡΓΟΙΣ** καὶ λευκόπνοιν.

876. εἰ μὲν **ΙΑΣΙΝ** γράψαι, πρὸς τὸ **ΙΔΕΙΝ** συντάξαι· εἰ δὲ **ΙΑΣΙΣ**, πρὸς τὸ **ΕΝΕΣΤΙ**.

878. **ΕΝΑΡΓΩΣ**, ἤγουν φανερώς. τοῦτο δὲ ἡ πρὸς τὸ **ΠΑΡΕΣΤΙ** συναψίει, ἡ πρὸς τὸ **ΙΣΘΙ**.

908. μὴ λαΐως ἔξωθεν εἰς τὸ **ΤΟΥ** τὴν ἀπὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ **ΑΓΛΑΙΣΜΑ** νέει τὴν γυνικὴν· μὴδὲ τὸ **ΠΑΗΝ** ἀντὶ τοῦ χωρὶς εἴπηρ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μή. ἴσθι δὲ ἡ γυνικὴ τὸ **ΚΕΙΝΟΥ** πρὸς τὸ **ΤΟΥ**.

913. εἰ καὶ πολλαίως τὸ **ΦΙΛΕΙ** ἀντὶ τοῦ εἰώθε λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔχει τοιοῦτόν τι σημαζόμενον· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν. ἐπεὶ δὲ ὁ φιλεῖ τις, ἰθάς ἐστὶν ἱκίονον, διὰ τοῦτο ἠπάκηται εἰ πολλοὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ σηματοποιμένου ἐξαγαγόντες οὕτω φασίν.

917. ΠΑΡΑΣΤΑΤΕΙ. ἤτοι παραινέται. ἀλλ' ἴδοις ἂν τὸν ἄνθρωπον, νῦν μὲν εὐτυχεύοντα, νῦν δὲ δυστυχεύοντα, τῶν ἀνθρωπίνων τροχῶν δίκην αὐτῶν καὶ κάτω περιϊόντων.

933. ΜΝΗΜΕΙΑ, ἤγουν ἐνθυμήσεις. Θανόντος γὰρ ἐκείνου, τμηθεὶς ὁ βόσφρυχος τῆς κεφαλῆς ὑπὸ τινὸς τῶν αὐτοῦ φίλων, ἐπετέθη τῷ τάφῳ τοῦ Αγαμέμνονος, ἵνα τις ὁρῶν αὐτὸν κείμενον, εἰς μνήμην ἀφικνῆται Ορίστου.

946. ΣΥΝΟΙΣΩ, δαίσω, συμπονήσω, ὃ καὶ συνδιαφίρω λέγεται, καὶ δηλοῖ τὸ μετὰ τινὸς ὑπομένειν τι.

952. ΘΑΛΛΑΟΝΤΑ Τ' ΕΙΣΗΚΟΤΟΝ. μὴ εἴπῃς καὶ αὐτὸς τὸ ΤΕ ἄργον, ὥς τινὲς φασιν, ἀλλ' οὕτω σύντασσε· ἕως μὲν εἰσήκουον τὸν κασίγηκτον ἐν τῷ βίῳ καὶ ζῳῇ, καὶ θάλλοντα, ἤτοι ζῶντα πάλιν. ἔστι δὲ τὸ ΒΙΩΙ καὶ τὸ ΘΑΛΛΑΟΝΤΑ ἐκ παραλλήλου. εἴρηται δὲ τὸ ΘΑΛΛΑΟΝΤΑ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν. ζῶν γὰρ φυτοῦ τὸ θάλλειν, ὥσπερ αὐτοῦ ἀνθρώπου ἡ μένειν.

957. ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΣΕ ΔΕΙ ΚΡΥΠΤΕΙΝ Μ' ΕΤΙ. οἱ ἀγνοοῦντες τὸ τοῦ Εὐριπίδου, τὸ, (Εκαθ. 570.)

κρύπτειν δ' ἂ κρύπτειν ἔμματ' ἀρετῶν χρεῖν.

καὶ ἰναλλαγὰς καὶ περιδείσεις ἔξωθεν καινοτομοῦντες, ἵνα συντάξωσιν, ἰναιτυθῇν διδοχρήτωσαν μὴ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ἐφθῶς συντάσσουσιν, ὥς ἔχει τοῦτο.

966. ΠΗΜΟΝΗΝ ΑΥΤΩΙ. τοῦτο κομματικὸν ἐν πρὸς τὸ ὀπισθεν συνάπτεται τῷ ΒΛΑΣΤΕΙΝ τῇ ἰννοίᾳ. τὸ γὰρ ἀναπλασθῆναι τὸ γένος αὐτῶν, οὐχ ἑτερόν ἐστιν, ἢ πημονὴ τῷ Αἰγίσθῳ. μὴ λάτῃς δὲ εἰς τὸ ΠΗΜΟΝΗΝ ἔφαθαι τὸ λίγω, ἀλλ' οὕτω σύντασσε· εἶπαι ἀναφύναί τὸ ἐμένει καὶ σὸν γένος πημονὴν αὐτῷ σαφῇ, τῆς τοιαύτης αἰτιατικῆς πρὸς τὸ ΒΛΑΣΤΕΙΝ ἔχουσας τὴν φύσιν καὶ φερομένης. ἔστι δὲ ὁμοιον, ὥς πρόσθεν ἔφημεν, τῷ (Αι. 1210.) μνήματα Τροίας.

969. ΟΙΣΗΙ. ἤγουν λάτῃς. συνάπτε δὲ πρὸς τὸ ΚΑΤΩ. ὃ δὲ λίγει τοιοῦτόν ἐστιν· εὐσεβὲς δόξεις τοῖς ἐν Αἰδου θεοῖς, ἐκ πατρὸς Θανόντος καὶ κασιγνήτου, τοιούτῳ δὲ ὢν ὑπὲρ τεθνηκότος πατρός καὶ ἀδελφοῦ σπουδαίεις.

977. ΤΩΔΕ ΤΩ ΚΑΣΙΓΝΗΤΩ. εἰάθωσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοῦ Θηλυκοῦ γένους θυῖα ἀρετικῶς ἐκφέρειν· εἶδεν καὶ παρὰ λογοποιῶς τῷ χεῖρι μόνον ἐπεκράτησεν. εἴρηται δὲ παρ' Ἰσοκράτει καὶ ἄλλοις τῷ πόλει, καὶ τοῖς πολλοῖς. εἴρηται δὲ οὐ μόνον ἐν τοῖς θυῖοις ἢ αὐτῇ καινοτομία, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γυνικῇ τῶν ἱνικῶν, ὥσπερ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ, (Εκαθ. 370.)

οὐτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω

θάρος.

Φησὶ δὴ πάλιν καὶ οὗτος ὁ Σοφοκλῆς, (Αἰ. 290.) οὔτε του κλύων σάλπιγγος. καὶ Συνίσιος, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γὰρ του συμφορᾶς ἀναισθησία, 117ας.

984. τὸ μὲν ΝΩ πρὸς τὸ ΕΞΕΡΕΙ. ὥσπερ φαμὶν, καλῶς λέγω σι, οὔτω καὶ, ἔξερῶ σι τοιαῦτα. τὸ δὲ ΖΩΞΑΙΝ ΘΑΝΟΥΣΑΙΝ πρὸς τὸ ΕΚΑΠΕΙΝ. τινὲς δὲ πλανῶνται ἐκ τοῦ, ζῶσαιιν θανούσαιιν, καὶ γράφουσι νῶν, ἥτοι νῶν καὶ ἡμῖν.

990. ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΤΤΟΙΣ. ἤγουν τοῖς παρακεκινδυνευμένοις τῶν ἔργων, ὅποια τὰ παρόντα. διὲ γὰρ μεγίστης βουλῆς, ἵνα μὴ τῷ χρέον τοῖς ἰσχυροῖς αἰσθήσεις γίνηται.

992. ἐπειδὴ φορτικὸν ἦν τὴν χρυσόθιμην μίμψασθαι τῇ Ηλέκτρᾳ ὡς ἀφρόνως βουλευομένη· εἶμι γὰρ αἰδῶ καὶ ὑποστολὴν πρὸς αὐτὴν ἔχειν ὡς προγενεσίαν οὖσαν· διὰ τοῦτο φησιν· Ω γυναῖκες, καὶ πρὶν φαστῆν καὶ λέγειν ἐμὲ αὐτῇ, ὅτι κακῶς καὶ ἀσυνέτως βουλεύεται, εἰ ἐτύχχανεν αὐτὴ φρετῶν οὐ κακῶν, ἀλλὰ καλῶν, ἐσώζιτο ἂν τὴν εὐλαΐαν, καὶ τὴν ὀφειλομένην ἐξ ἐμοῦ αὐτῇ αἰδῶ καὶ ὑποστολὴν, καὶ ἦν ἂν αἰδέσιμος οὕτως, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται νῦν ταύτην, ἀφρόνως τοιαῦτα βουλευομένη. τοῦτέστιν, οὐκ εἶμι ἐμὲ αὐτῇ νοθετεῖν τὰ προσήκοια, ἀλλ' αὐτὴν οἰκτερεῖν εἰδέναι.

1005. ΑΥΕΙ ΓΑΡ. οὐδὲν ὦν λίγως ἀπαλλάττει καὶ ἐλευθεροῖ ἡμᾶς τοῦ πρότερον πολλὰς καὶ ποικίλας περιπεσούσας καλᾶσι, καὶ αἰδοῦμαι μεγίστη, εἴτα θανάτῳ.

1019. ΑΥΤΟΧΕΙΡΙ, ἤγουν αὐτοχείρως ποιήσω, καὶ μόνη, μὴ παρακαλοῦσα μηδὲν σύμμαχον. ἀγνοοῦντες δὲ τινες οὕτω φάσκουσιν, ἀεγὼν τὸ ΤΕ λίγουσιν.

1026. κατὰ συνηθολὴν τὸ ΚΑΚΩΣ πρὸς τὸ ΕΓΧΕΙΡΟΤΝΤΑ ἀπὸ τοῦ ΠΡΑΣΣΕΙΝ νόμι.

1028. Χ'ΩΤΑΝ. τὸ ΚΑΙ τοῦτο πρὸς ἕτερον ΚΑΙ, τὸ Χ'Ω ΛΟΙΠΟΣ ΧΡΟΝΟΣ, ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ καὶ διὰ μίσου Ηλέκτρα εἶρηκεν τὸ, ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ μὴ πάθῃς τόδε.

1031. ΩΦΕΛΗΣΙΣ ΟΥΚ ΕΝΙ. ἤγουν, οὐκ ἐκ σοῦ τις ὠφελωθήσεται. οὐ γὰρ δύνασαι ὠφελεῖν τινά. οὐ γὰρ ἐστὶ σοι ὠφελιά τις, ἢν ὠφελή-

σεις ἄλλον. πρὸς ὅπερ ἡ Χρυσόθεμις, ἰμοί, Φερὸν, ἔστιν ὠφέλεια, ἀντὶ τοῦ, γνώσεις ὠφελείας· σοὶ δὲ μάθῃσις οὐκ ἔστιν.

1036. ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΔΕ ΣΟΥ. τὸ γὰρ ἀποτρέπειν σε ταύτης τῆς γνώμης, προνοουμένη σου ποιῶ, ἵνα μὴ, Κολυταμνηστράς μαθούσης, κῶν τι πάθῃς.

1039. ΕΥ ΛΕΓΟΥΣΑΝ. κρείττον ἂν ἦν, εἰ ἦν ΕΥ ΛΕΓΟΝΤΑ. ἰδοὺ γὰρ ἂν καθολικὸν γνωμικόν· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ ἡ λέγουσα γυνὴ ἔστι, διὰ τοῦτο καὶ τοῦτο θηλυκῶς ἐκτιχθή. καὶ ἔστιν ὅπως γνωμικόν καὶ οὐ γνωμικόν. διότι μὲν γὰρ οὐκ ἔστι κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, ἐκπέπτει τοῦ ὀνόματος· διότι δὲ κατὰ πασῶν ἔστι γυναικῶν, τοῦτομα δίδχεται.

1044. τὸ ΤΑΥΤΑ διπλῶς νοητόν. ἡ ταῦτα, ἃ ἐγὼ λέγω, οὕτω· ἦν τὴν ἐμὴν συμβουλὴν δέξῃ, καὶ ἀποσπῇς ταύτης τῆς γνώμης, ἔξω κινδύνου ἐστῆξῃ, καὶ ἰμὶ, τὴν ταῦτά σοι συμβουλευούσαν, ἱπαινίσκεις τῆς προμηθείας. ἡ ταῦτα, ἃ αὐτὴ βούλει, οὕτω· ἀλλ' εἰ τὸ σὸν θίλημα ποιήσεις, ἱπαινίσκεις ἰμὶ· τουτίστιν, οὐτὶ θύνησθ' ἰργάσασθαι τι, καὶ πιπιτεύσῃ κινδυνύσεις, καὶ τότε μετ' εὐφρομίας ἐμοῦ μνημονεύσεις, ὡς ὑποτιθιμένης σοὶ τὰ λυσιτελῆ. εἰ μὲν οὖν εἴποις τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ ΠΟΙΗΣΩ στήσεις· καὶ μὴν ποιήσω, οὐδαμῶς ΕΚΠΛΑΓΕΙΣΑ καὶ αἰδισθῆντά σε, καὶ φροντίσασα. εἰ δὲ τὸ πρῶτον, πρὸς τὸ ΟΥΔΕΝ. καὶ μὴν οὐδαμῶς ποιήσω ἃ λέγεις, ἐκπληγῆσα καὶ αἰδισθῆντά σε.

1046. ΚΑΙ ΤΟΥΤ' ἈΛΗΘΕΣ. διπλῶς, ἡ ὅτι ποιήσεις ἃ ἐγὼ λέγω, ἡ ὅτι ποιήσεις ἃ αὐτὴ βούλει. ἀλλ' οὐδὲ εἰς συμβουλὴν μετὰ ταῦτα καλίστης με πάλιν· ἡ οὐ μεταβουλεύσῃ πάλιν.

1052. τὸ ΟΥ καὶ ΜΗ ἐκ παραλλήλου. τὸ δὲ ΜΕΘΕΨΟΜΑΙ ἀπὸ τοῦ μεταδιώξω καὶ πρὸς συμβουλὴν παραλήψομαι.

1054. ΚΕΝΑ, μάταια, καὶ ἀδύνατα γινέσθαι. εἰ γὰρ τις πρὸς συμβουλὴν σε παραλήψεται, οὐδὲν αἰνεῖ.

1059. ΟΙΩΝΟΥΣ, ἥτοι τοὺς πτελεργούς. Φασι τοὺς πτελεργούς, ἱπαιδὸν οἱ τικόντες αὐτοὺς γηράσσωσιν, ὑπάρχειν τὰ νῦτα αὐτοῖς, καὶ ἀναλαμβάνειν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὺς, καὶ ἵππασθαι, καὶ τρέφειν καὶ γηροκομῆν αὐτοὺς, μέχρις ἂν θάνωσιν, ἀποδοδόντας ἀμοιβὰς τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς γενήσεως αὐτοῖς· ὅθιν λέγεται καὶ ἀντιπτελέργωσις, ἡ ἀντίκλισις τῆς ἀνατροφῆς.

1062. ΤΕΛΟΥΜΕΝ, ποιῶμεν καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς ἰδίους πατέρας. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Χρυσόθεμιν, ὡς οὐ φροντίζουσιν τοῦ πατρός.

1063. ΟΥ ΤΑΝ ΔΙΟΣ. οὐ χρεὶ τὸ ΜΑ ἐντὸς τοῦ κώλου γράφειν. περισσὸν γὰρ ἴσθι· διὸ καὶ ἔξειδηθη παρ' ἡμοῦ· τοῖν δὲ χρεὶ τοῦτο ἔξω-
θην Ἀφικῶς. οὗτοι γὰρ οὐ μένον τὸ μὲ λαμβάνουσιν ἔξωθεν, ὡς τὸ, οὐ
τὰν, ἀλλὰ καὶ τὸ ΜΑ τιθέντες, τὸ τοῦ θείου παραλείπουσιν ὄνομα.

1065. ΟΥΚ ΑΠΟΝΗΤΟΙ, ἤρουν ἀτιμώρητοι ἔσονται Κλυταιμνήστρας
καὶ Αἰγίσθος. ἰσιώπκει δὲ τοῦτο, Φεβουμένη διὰ τὸ διαπότης εἶναι.

1066. ΧΘΟΝΙΑ, ἥτοι εἰς τὰ ὑπεχθόνια ἀνωθιν κατιούσα, καὶ τὰ ἐν
τῷ κόσμῳ γινόμενα τοὺς κάτω διδάσκουσα.

1067. ΚΑΤΑ ΜΟΙ ΒΟΑΣΘΩΝ. εὐκρίτως εἶπε τὸ καλῶς ὀνομασθῆναι, ἐπειδὴ ἐπὶ
κατηγορίᾳ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ὁ παρὰ τῆς φήμης πρὸς Ἀγαμέμνονα
λόγος γενήσεται ἔμμελλιν.

1071. ΤΑ ΔΕ ΠΡΟΣ ΤΕΚΝΩΝ. δίδον οὕτως εἰπαῖν, τὰ παρὰ τῶν
τίκτων οὐχ ὁμοιοῦν· ὃ δὲ πρὸς τὴν διὰφασιν καὶ μάχην αὐτῶν τὸν λόγον
ἔτιναι, λίγων· τὰ δὲ παρὰ τῶν τίκτων, Ηλείκρας καὶ Χρυσόθιμιδος, δι-
πλῆ ΦΥΛΟΠΗΣ καὶ μάχην, οὐκ ἐξισούται ΦΙΛΟΤΗΣΙΩΙ καὶ Φιλίπῃ
ΔΙΑΙΤΗΙ καὶ διαφυγῇ. τοῦτέστιν, ἀλλήλων διεισάμειναι τὴν γνώμην οὐκ
εἰς ὁμοιοκινεῖν πίπτουσι. διπλῆν δὲ λίγει τὴν μάχην, διὰ τὸ καὶ τὰς ἔχου-
σας δύο εἶναι.

1075. ΤΟΝ ΑΕΙ ΠΑΤΡΟΣ Θρήνον ὁπλοδὴ ἢ φόνον. τὸ δὲ ΑΕΙ πρὸς
τὸ ΣΤΕΝΑΧΟΥΣΑ συναπτόμενον.

1078. ΤΟΤ ΘΑΝΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ, προμήθειαν καὶ φροντίδα οὐκ ἔχου-
σα, ἤρουν οὐ φροντίζουσα εἰ τιθνήσκει. οἱ δὲ ΤΟΥ ΜΗ ΘΑΝΕΙΝ γρά-
φοντες, ἀμαθτεῖς.

1079. μὴ λάθῃς εἰς τὸ ΤΟ ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ' ὥσπερ φημὲν, δυ-
νατός εἰμι τόδε, οὕτω καὶ, ἵτοιμός εἰμι τόδε.

1081. ΤΙΣ ΑΝ ΕΥΠΑΤΡΙΣ. οἱ γράφοντες ΤΙΣ ΑΝ ΟΥΝ, οὐκ ἴσασιν
τὰ περὶ τῶν μέτρων· διὸ περισσὸν κείμενον ἔξειδηθη παρ' ἡμοῦ τὸ οὐν.
ἔχμ δὲ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν μᾶλλον ὀρθῶς οὕτως κείμενον.

1085. ΩΣ ΚΑΙ ΣΥ. ὥσθι χρεὶ γράφειν, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, ἵν' ἔχη
τὰ κῶλα ὀρθῶς. ἀλλὰ καὶ πάλαιαντο. οὕτω γὰρ οἱ Ἀφικαὶ τὰ τοιαῦ-
τα γράφουσιν, ἐκβάλλοντες τὸ σ, ὥσπερ καὶ τὸ ἐνκείμενον παρ' Ομήρῳ.

1096. ΤΩΝΔΕ ΦΕΡΟΜΕΝΑΝ. ἥτοι φερομένην δὲ ἐν τῇ ἐνστάσει τοῦ
Διὸς ἄριστα καὶ κρείττονα, λίγω δὲ τὸ κηδεσθῆναι τοῦ πατρὸς, ἄριστα τῶνδε
καὶ τούτων, ἃ μέγιστα νόμιμα ἔλασσε παρ' ἀνθρώποις. πάντων γὰρ τῶν
νομίμων καὶ δικαίων τοῦθ' ἐν κρείττονι καὶ μέγιστον παρὰ πάντων ἀνακη-

• εὐρίτεται.

φύσεται, φρονίδια ποιῆσθαι πατρός, ὃ θεὸς ἐκποδίζεται καὶ εὐστῆς λογιζέται.

1101. τοὺς ἀκαθάρτους ΑΙΓΙΣΘΟΣ γράφουσι πρὸς τὸ ΩΚΗΚΕΝ, οὐκ εἰδότες ὅτι τοιοῦτον ἔστιν, ὥσπερ τὸ, Σὺ δ' αἰτακίστη τούτων αἷς τιθάψεται. (Αἱ. 1141.) καὶ τὸ, Ψύλλαν, ἐπέστεις ἄλλαιτο τοὺς αὐτῆς πέδας. καὶ, Οἱ τὸν εὐρετὸν λίγοντες ἀνακρίθουσιν, ὡς ἔστιν πνεύρος. (Αριστοτ. Νεφ. 145. 95.) καὶ, Τεῦπίτριπτον κινάουε ἐξήκον μ' ὅπων. (Αἱ. 103.)

1104. ΠΟΘΕΙΝΗΝ. ἐπόθει γὰρ Κλυταίμνηστρο καὶ τὸν Ορίσιον νεκρὸν ἰδεῖν, μὴ μόνον ἀκούσκει.

1108. ΟΥ ΔΗ ΠΟΘ'. ἐπισηθὴ τὸ ΜΗ οὐ μένιν ἀντὶ τοῦ ΟΥ, ἀλλὰ καὶ ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ΑΡΑ εὔρεται, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ΟΥ οὐ μόνον ἀρνητικὸν ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα. καὶ τοῦτο μὲν πάντες· σὺ δὲ τὸ ΟΥ ἀρνητικὸν λέγων, ἐπισηθὴ κατ' ἐρώτησιν προάγει, τὸ αὐτὸ ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ ΑΡΑ ἦν. τοῦτο γὰρ κἀντιῦθιν συνάγεται, [ὥπερ ἐκ τοῦ ἄρα.

1110. ὄσσε, ὀμφή, καὶ κληῶν, ἄγχιαι θιῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγονται. φήμη δὲ, ἐπὶ τῆς θείας κληῶνος, καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως.

1125. ΑΛΛ' Η. ἦτοι ἡ ἀπὸ τῶν φίλων εὐσά τις αἰτιῶται ταῦτα, ἢ κατὰ γυναικὰ πρὸς γένους.

1127. ΩΣ ΑΠ' ΕΛΠΙΔΩΝ. ὅπως ἀπ' ἐλπίδων εἰσιδεῖσθαι σι, δηλοῦντι οὐκ ἐκείνων, ὥσπερ ἐξέτιμπον· ἀλλὰ κακῶν. ἐκείνοι μὲν γὰρ καλοὶ ἦσαν, καὶ σωτηρίαν ἡμῶι ἔχουσιν· αὐτοὶ δὲ, λίγω δὴ ὡς ὁ ἄγγελος ὑπέσκαλεν, ὡς μετ' ἐλγόν ἂν σὶ νεκρὸν διεξιίμης, κατὰπαξ ἀπώλεσθαι με. δίδον δὲ εἰπὼν, αἵσπερ ἐξέτιμπον, πρὸς τὸ ΕΛΠΙΔΩΝ ἔτρεψεν.

1132. ΠΡΙΝ ΕΣ ΞΕΝΗΝ. πρὸ τοῦ ἐκπίμψαι σὶ εἰς ξένην γῆν, ἦτοι ἀλλοτρίαν, καὶ σώσασθαι, ἦτοι φυλάξαι καὶ ῥύσασθαι σι ἀπὸ τοῦ Φόβου, ὡφελον θανεῖν. τοὺς δὲ ἀπὸ τοῦ ΟΠΩΣ ΘΑΝΩΝ ΕΚΕΙΣΟ ἀπατάμενοι, ΩΦΕΛΕΣ γράφουσι καὶ ΚΛΕΨΑΣΑΝ, τὸ ΕΚΛΙΠΕΙΝ ΒΙΟΝ πρὸς τὸν Ορίσιον νεοῦντες. τὸ δ' οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ λίγω ἡ Ηλείδης· εἰδ' ὡφελον πρόσθεν θανεῖν, ἢ εἰς ἀλλοτρίαν ἐκπίμψαι σὶ γῆν. εἰ γὰρ ἰγὼ πρότερον ἐτιθῆναι, οὐδὲς ἂν σι τῶν Κλυταίμνηστρος ἔτιδαι χιμεῖον, ὥςτις ἀπὸ λαλῆς ἂν ἂν ἰξὶ ἐκείνης τότε, ὥσπερ ὁ πατήρ, καὶ συνετάφης αὐτῷ.

1142. ΠΡΟΣΗΚΕΙΣ. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προσέειχεν· ἐπὶ καὶ τὸ προσήκει ἀντὶ τοῦ πρέπει, τοῦτο λίγω, ὡς πρὸς τῷ πρῶματι τῷδε ἦμαι καὶ

ἔρχεται, τουτέστι, συμβαίνει καὶ ὁμοῦ γίνεται, ὥστε τὸ συμβαίνειν τῆς, πρέπει καὶ ἀρμόζει ἐκείνῃ, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει.

1144. ΑΝΩΦΕΛΗΤΟΥ, ματχίας. ἐπ' οὐδεμιᾷ γὰρ ὠφελείᾳ ταύτης ἐποίησα, ἤγουν οὐδεμιᾶς ὠφελείας ἀπῆλυσσα παρ' αὐτῆς.

1154. τὸ ΗΣ πρὸς τὸ ΤΙΜΩΡΟΣ συναπτεῖον, καὶ μὴ τὴν περὶ λάτρεως ἔξωθιν, ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν.

1162. τινὲς οὐ δυνάμενοι συντάξαι τὴν γνικὴν ΔΕΙΝΟΤΑΤΑΣ ΚΕΛΕΥΘΟΥΣ φασὶν, οὐς αὐτὸς ἰσάσας, οὕτω νόμι ὡς καίτι, εἰ καὶ λαπὼν ἐν ἐκθειῶναι τὸν νοῦν· Ὡ φίλτατι, λίαν ἀπώλεσάς με, πιμφοθεὶς ΔΕΙΝΟΤΑΤΗΣ ΚΕΛΕΥΘΟΥ, τουτέστι, τὸ πιμφοθῆναι σὲ, κακῇ κίλευθος ἦν, λύπης καὶ ὀδυμῶντος ἡμεῖς διὰ τὸν σὸν προξενήσασα θάνατον, νόμι δὲ τὸ ΠΙΜΦΘΕΙΣ διπλαῦν, ἢ ἀπὸ τῆς Φωκίδος πρὸς τὴν οἰκίαν πιμφοθεὶς νεκρὸς, ἢ ἀπὸ τῆς οἰκίας πρὸς τὴν Φωκίδα ὑπὸ Ηλέκτρας πιμφοθεὶς.

1185. τινὲς φασὶ τὸ ΩΣ ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἢ ἢ πρὸς τὸν αἶνα τῆς Ηλέκτρας λέγον· ἄλλοι δὲ φασὶ κομματικόν, τὸ ΩΣ ἀντὶ τοῦ ὄντως νοούντες, ὃ καὶ κρείττον.

1209. τὸ ΣΕΘΕΝ πρὸς τὸ Ω ΤΑΛΑΙΝΑ, ἔξωθιν λαμβανομένου τοῦ ἔνικα. τὸ δὲ ΤΗΣ ΣΗΣ Εἰ ΣΤΕΡΗΣΟΜΑΙ ΤΑΦΗΣ, ὥσπερ ἐρμηνεία ἴσθι τοῦ ΤΑΛΑΙΝ' ΕΓΩ ΣΕΘΕΝ.

1217. ΠΑΗΝ ΛΟΓΩ. ὅτι τίθηναι ὁ Ορίσθης οὐ μόνον ἔργῳ μὲν, ὅτι τὸ αἶψος τὴν αὐτοῦ φέρει κόνιν· λόγῳ δ', ὅτι ἐν Διελφοῖς ἀγωνιζόμενος τίθηναι. σύντασσε δ' οὕτως· ἀλλ' οὐ τὸ Ορίσθου σῶμά ἐστι τοῦτο, ὡς σὺ φῆς, πλὴν εἰ μὴ καὶ ἡσυχμάνειν ἐν λόγῳ, οὐ μόνον ἔργῳ δηλονότι.

1223. ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΗΑΤΡΟΣ. τὸν ἐξ ἐλίκωντος ὤμον, ὃν εἰ ἐκ Πίλοπος καταγόμενοι εἶχον. ἕτεροι δὲ φασὶ τὸ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ἀντὶ τοῦ ἀκκίλῳλον.

1230. συμφορὰ οὐ μόνον ἐπὶ θυσιχίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ συγχεύσεως ἀπλῶς λαμβάνεται, ὡς καὶ ταῦθα. ἴσθιν δὲ ὅτι, ὅτι τις τῶν αὐτοῦ τινὰ πειλὸν χρόνον ἀποδημοῦντα μόλις θεῖσκατο, δακρυόεις καὶ χαρρᾷ κάταχος γίνεται· τοῖς μὲν, διὰ τὴν πρέσθιν ἀπουσίαν· χαρρᾷ δὲ, διὰ τὴν παροῦσαν ἀπόλυσιν.

1233. ΓΟΝΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ. τὸ πληθυντικὸν ἐπὶ αὐθὰ ἀντὶ ἐνικοῦ καίται. ὑφ' ἡδονῆς γὰρ ἡ Ηλέκτρα διαχυθεῖσα, τὸν ἕνα Ορίσθην ἀντὶ πειλῶν ἐνόμισεν.

1240. τὸ ΤΟΔΕ πρὸς τὸ ΠΕΡΙΣΣΟΝ ΑΧΘΟΣ σύνταξι· ἢ πρὸς τὸ

ΤΡΕΣΑΙ ὑποσίβας, λίγι εὐτως· εὐποτ' ἀξιώσω τρέσαι τοῦτε, τὸ περισσὸν ἄχθος γυναικῶν, τὸ ἐν αἰετῶν, ὃ οὐκ ἂν τις ἐλθὼς τοῖσι εἰώθικται δὲ τοὺς ἀργούς, καὶ μὴ ἐπὶ τι χρησίμους ἄχθος καλεῖν γῆς.

1255. εὐ γράφειν ΤΑΔΕ ΔΙΚΑΙΑ χρεῖ· ἀλλὰ ΔΙΚΑΙ. εὐτω γὰρ ἀμόρῃ τῷ μέτρῳ. εὐρηται δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν βιβλίων εὐτω. καὶ ἐφέλις συντάττειν εὐτως· οὐχ ἔταν ἡ παρούσα ἐπιτρέψῃ, τότε χρεὶ τούτων μεμνησθαι, ὡς σὺ φῆς· ἀλλ' ὁ παρὼν χρόνος πᾶς ἀμόρῃ ἂν ἰμοὶ ENNEPEIN καὶ λίγειν τάδε ἐν δίκῃ. τουτέστι, δικαίον ἐστὶν εὐ μέρον μεμνησθαι τῶνδε, ὅταν ἐπιβῇ καιρὸς τούτων, ἀλλὰ καὶ λίγειν τάδε ἃ λίγω διὰ παντός τοῦ παρόντος χρόνου. μέλις γὰρ νῦν ἔσχεν ἐλευθερίαν, ὥστ' ἄγειν ἃ βούλομαι, μὴ τινα φοβουμένη.

1257. τὸ ΕΤΜΦΗΜΙ ΚΑΙΤΩ πρὸς τὸ ΤΟΔΕ συνάψαι· τὸ δὲ ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ ΣΩΖΟΥ διὰ μέσου. ἡ εἰς τις μὲν πρὸς τὸ σύμφημι κατὰ τὸ λειπὸν δ' εὐτως εἴποις· τοιγαροῦν σώζου τάδε τὸ ἐλευθερον εἶσμα, καὶ μὴ ταῖς βοαῖς ἀπωλόγῃς, εἴ τις ἔνδοθεν αἰσθοίτο.

1260. δέον εὐτως εἰσεῖν, τίς δῆτ' οὖν μεταβάλλει τοὺς ἰμούς λόγους εἰς σιγὴν ἀξίως; ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ τῶν λόγων σιγὴ ἦν, ΣΙΓΗΝ εἴπῃ, πρὸς ὃ καὶ τὸ ΑΞΙΑΝ ἐπήνεκα. χρεὶ δὲ γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα εὐτως·

τίς δῆτ' οὖν ἀξίαν,

σοῦ μοι φανέντος νῦν.

εὐτω γὰρ εἰκαίως ἔχει πρὸς τὰ τῆς σιροφῆς. εἰ δ' ἄλλως γράφοντες, εὐ καλῶς γράφουσι. τὸ δὲ ΔΗΤ' ΟΥΝ ἐκ παραλλήλου.

1265. ἡ παρούσα ἀντιστροφή ἑλληνικὴ ἦν πρὸς τὴν αὐτῆς σιροφῆν· διὸ τὸ πρῶτον ἐκείνης κῶλον ΟΤΟΙΤΟΤΟΙ προστίθῃ παρ' ἰμοῦ κἀνταῦθα. εὐρηται· γὰρ πολλὰ τοιαῦτα.

1267. περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ΕΠΩΡΞΕΝ, διὰ τοῦτο ἐξελήθῃ παρ' ἰμοῦ, ἐν ᾧ τὸ κῶλον ὁμοίον τῷ τῆς σιροφῆς. χρεὶ δὲ λαμβάνειν ἄνωθεν τὸ ὥτρυνε μολεῖν, εἰς τὰ ἡμέτερα μέλαθρα δηλονότι.

1271. διότι μὲν μόλις τῶν πάλαι δακρύων ἀπήλλαξαι, καὶ εἰς χαρὰν ὤρμικας δι' ἱμῶ, οὐ θίλω] παῦσαι σε τούτου· διότι δὲ ὑπόνοιαι διδῶς προδῶσιν ἡμᾶς τοῖς ἔνδοις, μὴ δυναμένη σαιγιὴ ὑπὸ τῆς τοιαύτης χαρᾶς κατεχίμῃ, φεβουμαι σε.

1274. δέον ἐλθεῖν εἰπεῖν, ΦΑΝΗΝΑΙ εἴπει. τοῦτο γὰρ ἦν τὸ τὴν πόλιν ποιῆσαν, τέλος ἐν τῆς πορείας.

1277. τὸ ΤΩΝ ΣΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ἢ πρὸς τὸ ΑΠΟΣΤΕΡΗΣΗΣ συνάπτεσθαι, ἢ πρὸς τὸ ΗΔΟΝΑΝ, οὕτω· μὴ ἀποστερήσης ἐμὲ μεθίσθαι ἡδονὴν τῶν σῶν προσώπων. τουτίστι, μὴ ἀφαιρήσης ἐμὲ τὴν διὰ τῆς σῆς παρουσίας ἡδονήν.

1278. Η ΚΑΡΤΑ. ἔχουν οὐ μόνον ἐγὼ τοῦτο οὐ ποιήσω, ἀλλὰ καὶ ἄλλω βουληθείη ποιῆν ὀργισθήσομαι.

1284. ΟΥΔΕ ΣΥΝ ΒΟΛΗ. ἔχουν ἐν ὀδυμοῖς καὶ ὀκνησιν ἀκούουσα τὴν περὶ τοῦ θανάτου φωνήν, τουτίστι βουλομένη κλαίειν πρὸς τοὺς τοῦ ἀνδρὸς λόγους, οὐκ ἡδυνάμην ὑπὸ Κλυτκαμένητιρας κατεχομένη.

1295. τὸ ΤΗ· ΝΥΝ ΟΔΩ· ἢ πρὸς τὸ ΓΕΛΩΝΤΑΣ συνάψαι, οὕτω· γελοῦνός τῇ νῦν ὁδῷ, ἥτοι ἐπεγελοῦντάς τῷ συμπαίῳ δῆθεν ἐμοὶ θανάτου· ἢ πρὸς τὸ ΠΑΥΣΟΜΕΝ, οὕτω· παύσομαι ἐν τῇ νῦν ὁδῷ, ἥτοι ἐν τῷ παρόντι ἀγῶνι, ἐν ἡμῖς κατ' αὐτῶν ποιοῦμεθα.

1301. τὸ ΣΟΙ διπλῶς λέγεται. ἢ οὕτως· ὥσπερ ὑπάρχει σοὶ φίλον, καὶ τοῦμὲν τῷδε ᾧδε καὶ οὕτως εἶσθαι. καὶ πάλιν· ᾧδε καὶ οὕτως εἶσθαι καὶ τὸ ἐμὲν τῷδε περὶ φίλης, ὥσπερ ὑπάρχει σοὶ φίλον. ΕΜΟΝ οὖν ΤΗΙΔΕ, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ αὐτῇ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἐμοὶ, ἐμὲ εἶπε πρὸς τὸ φίλον. ἔτιροι δὲ παρανοοῦντες ΤΗΙΔΕ ἀντὶ τοῦ οὕτως φασίν, ὥσπερ καὶ τὸ ΩΔΕ, ἅμῃω ἐκ παραλλήλου λέγουσιν.

1312. τὸ ΟΥΠΟΤ' ΕΚΑΝΕΩ διπλῶς νοεῖται. ἢ οὐποτε πύτομαι τοῦ χεῖρην, καὶ ἐν εἰς ὀάκρως ἔλθω· ἢ, ὃ καὶ κρείττον, ἐπειδὴ σὺ κελύεις φαίνω με σκαμπὰ χερῶς τῇ μητρὶ, οὐ πύτομαι τοῦ χεῖρην ἀκρύουσα, ὡς διὰ σὲ δῆθεν ὀφείλομαι αὐτῇ κατ' ἐκείνην χεῖρυντα.

1322. καλῶς τὸ ΕΠΗΝΕΣΑ, καὶ οὐκ ἐπαινῶ. ἡνίκα γὰρ ἐβουλήθην τοῦτο, τότε ἐπῆμυσιν, εἴτ' ἐξῆμυν. ἢ τὸ ΕΠΗΝΕΣΑ διὰ τοῦτο εἶπε παραρηκνῶς, ἐπειδὴ καὶ πρῶτον αὐτῇ εἶπε (1238.) ΣΙΓΑΝ ΑΜΕΙΝΟΝ.

1344. ΩΣ ΔΕ ΝΥΝ ΕΧΕΙ. ἔχουν καθ' ἡν νῦν διακρίνεται, τὰ ἐκείνων πάντα καλῶς ἔχει, καὶ τὰ μὴ καλῶς· ἥτοι καὶ ἃ σκευνοῦνται κατ' αὐτῶν, εἴτε καλῶς ἔχει αὐτοῖς, μήπω πείρας εὐληφότες. καὶ ἄλλως. καὶ κατὰ τὰλλα εὐτυχεῦσι, καὶ ὅτι μήπω δύναν διδῶκασι. εἰ γὰρ καὶ μιλῶσαι δώσειν, (τοῦτο γὰρ εἶσι τὸ ΤΑ ΜΗ ΚΑΛΩΣ.) ἀλλ' ὅτι μὴ ταχέως τοῦτο γίνεται, εὐτυχεῦσι. τοῦτο δὲ φησιν ὁ γίγναι παρεξήνων αὐτοὺς πρὸς τὸ ἔργον.

1358. ΠΟΔΩΝ ΤΠΗΡΕΤΗΜΑ. διὰ γὰρ τούτων τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ὑπερήφες, πάλαι μὲν ἐκ μίσου θανάτου λαῶν Ορίσθη καὶ ἀγχιγῶν ἱέρειες· νῦν δὲ μετ' αὐτοῦ ἀφηνάμει· εἰς τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν.

1363. ἐπὶ τοῦ ΗΧΘΗΡΑ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣΑ λέγεται τὸ ΜΑΛΙΣΤ' ΑΝ-
ΘΡΩΠΩΝ, ἥτοι μάλιστ' ἀνθρώπων ἤχηρά σι, καὶ μάλιστ' ἀνθρώπων
ἐφίπτα σ' ἐν μῆ ἡμέρᾳ.

1365. ΠΟΛΛΑΙ ΚΥΚΛΟΥΝΤΑΙ. εἰκότως εἶπε τὸ ΚΥΚΛΟΥΝΤΑΙ,
ἐπεὶ καὶ αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες τῇ εἰς τὸ αὐτὸ περιεβεβῆ τοῦ ἡλίου
καθίστασθαι.

1370. ἀπεροῦσι πῶς εἶπε τὸ ΤΟΥΤΟΙΣ. οὐ γὰρ τις αἰδέων ἦν ἔν-
δον, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει, ἀλλὰ γυναῖκες. καὶ Σαμιν, ἔτι ἀπλῶς τοῦτ'
εἶπιν, ἢ ἔτι, ἂν μὴ τὸ ἔργον ἐπύχυνον, ἐλθόν ἑμμελλεν Λιγισθῆς. καὶ
οὐ μόνον τῷ περι ἐκείνων ἐμαχίστατο ἂν, ἀλλὰ καὶ βεῆς πρὸς τὸ πλῆ-
θος γυναικῶν, οὐκ ὀλίγοι κακέϊθιν ἀπήντησαν.

1378. εἰκότως εἶπε τὸ ΠΡΟ΄ΥΣΤΗΝ. οἱ γὰρ θύοντες καὶ ἱκετεύον-
τες, ἔμπροσθεν τῶν θεῶν, ἐφ' οἷς τοῦτο ποιοῦσιν, ἵστασθαι. ἢ τὸ
ΠΡΟ΄ΥΣΤΗΝ, ἀντὶ τοῦ πρόμαχον καὶ προστάτην ἐκάλειν ἐν θυσίαις.

1395. διὰ τοῦτο ἐνθαυθῆ τὸν Ερμῆν λέγει ἄγειν αὐτὸν εἰς τὸ ἔρ-
γον, ἢ ὅτι μετὰ δόλου εἰσέρχετο· λέγεται δὲ καὶ ὁ Ερμῆς δόλος· ἢ
διὰ τὰς αἰετὰς τοῦ Μυρτίλου, ὅς ἡρώτατο εἰς τὸ τοῦ Πίλοπος γένος. ἔν
θ' ὁ Μυρτίλος παῖς Ερμού. λέγεται δὲ οὕτως· ὁ υἱὸς τῆς Μιδίας Ερ-
μῆς ἄγει ΣΦΕ καὶ αὐτὸν, ΔΟΛΟΝ, τουτέστι δολίως πρὸς τὸ ἔργον
κινεῖ, κρύψας αὐτὸν ἐν σκάτῃ πρὸς τὸ τίμα, ἥγουν μέχρις ἂν ἐργάσθῃ-
ται ὁ σπιῦδα, οὕτως αὐτὸν ἐπερνάσθαι. τὸ δὲ Κ'ΟΥΚ ΕΤ' ΑΜΜΕΝΕΙ
πρὸς τὸ ΛΓΕΙ τὴν δύναμιν ἔχει, οὕτως· ἄγει καὶ οὐκ ἔτι ἀναμένει καὶ
ἀνασκάλλεται. οἱ δὲ γράφοντες ΕΠΑΓΕΙ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο νοεῖν,
γράφουσι.

1403. ΑΙΓΙΣΘΟΣ ΑΥΤΟΣ ΜΗ ΛΑΘΗ ΜΟΛΩΝ ΕΞΩ. οὕτως
ὀφείλει ὁ παλαιὸν στίχος γράφισθαι, ἢ ἢ ἱκανὸς τρίμετρος ἐκκατάκληρος.
ἑλλειψὶς γὰρ ἦν. διὸ καὶ τὸ ΑΥΤΟΣ προστίθεται παρ' ἡμοῦ, καὶ εἶμαι ὡς
καλῶς προστίθεται, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἴτιμα.

1407. ΑΝΗΚΟΥΣΤΑ, ἥτοι ὃ οὐ δύναται τις ἀκούειν. πᾶσι γὰρ αἱ
τῶν φωνουμένων βολαὶ, καὶ ἔχθροι ὄντι, θέος καὶ ὑποβιβλὸν ἀκούσμεναι θέρουσι.

1417. ΑΡΑΙ. ἥτοι ὡς ἀρχαίμεναι ἐκπνέων ἡρώτατο, ὥστε τούτων ἐπε-
ρουσῶν, δεκατὶ ὄντι ὁ ταύτης ποιήσας.

1423. ΘΥΝΑΗΣ ΑΡΕΟΣ, ἥγουν θυσίας, ἥτοι αἵματος, ὃ θυσίᾳ
λέγεται Ἀρης. φιλαίματος γὰρ καλεῖται.

1434. εἰκότως πρὸς μὲν τὸ ΤΑ ΠΡΙΝ τὸ ΕΤ ΘΕΜΕΝΟΙ εἶπει· πρὸς
δὲ τὸ ΤΑΔΕ ΩΣ ΠΑΛΙΝ ἀπεισιώπησεν. ἐκεί μιν γὰρ ἦδη τὸ συμθεῖν,

ἐνταῦθα δὲ ἄλλων ἢ τὸ μέλλον, εἴτ' Αἰγισθός, εἰδ' οὕτω ὑπερμαχόσους
καὶ καταπαλοῦσιν ἐκείνους.

1438. ΗΠΙΟΝ χεῖρ γράφειν ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἡπίως καὶ πρῶτος,
ὡς ἢ τὸ κῶλον ὁμοίον τῷ τῆς σφοδρῆς.

1445. ΣΕ ΚΡΙΝΩ, ἤγουν διακρίνω εἰδέναι, νοουμένου τούτου ἀπὸ τοῦ
ἔπισθεν, τοῦ ΤΙΣ ΟΙΔΕΝ.

1451. ΠΡΟΣΕΝΟΥ ΚΑΤΗΝΤΣΑΝ, ἥτοι ἐπίτευχεν. ὁ γὰρ ἀνὴρ
τι, ἐπιτυγχάνει τούτου, αὐτῷ τῷ ἀνύσαι. ἔστιν οὖν ἡ τοιαύτη γενικὴ
πρὸς τὸ τοῦ ἀνύσαι σημαίνόμενον. ἡ κατ' ἐκείνης ἤνυσαν δ' ἰσοῦλοντο, ἵνα
τῷ μὲν Αἰγισθῷ νοῦται ὅτι ἐπ' αὐτῷ ἐκείνης, ἤγουν εἰς αὐτήν, τὴν τοῦ
Ορίστου ἀγχιλάαν ἐπαίρησαν· τὸ δ' ἄληθις, ὅτι κατ' ἐκείνης τὸν Θῶν
εἰργάσθη.

1453. τὸ ΟΥΚ πρὸς τὸ ΟΥ ΜΟΝΟΝ συναπλῆον· τὸ δὲ ΚΑΙ ΠΕΔΕΙ-
ΞΑΝ διὰ μέσου. ἔστι δὲ τὸ ΟΥΚ καὶ τὸ ΟΥ ἐκ παραλλήλου.

1456. τὸ ΠΟΛΛΑ πρὸς τὸ ΧΑΙΡΕΙΝ συναπλῆον, καὶ οὐ πρὸς τὸ
ΕΠΙΑΣ, οὕτω· ὅπως εἰπας χαίρειν ἰμὶ πολλά. τουτέστιν, ἐξ ὧν εἰπας,
πολλὰς ἐπιπλήσμεν χαρὰς. τὸ δὲ ΟΥΚ ΕΙΜΘΟΤΩΣ πρὸς τὸ ΕΠΙΑΣ,
ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἦν σοι ἔθως λόγους ἰμοὶ προφέρειν. ἡ τὸ ΠΟΛΛΑ πρὸς
τὸ ΕΠΙΑΣ, ὡς ἢ τὸ ΧΑΙΡΕΙΝ διὰ μέσου.

1457. ΧΑΡΤΑ ΤΥΓΧΑΝΕΙ. τὸ μὲν φαινόμενον, τὰ κατὰ τὸν Ορί-
στιν· τὸ δ' ἄληθις, τὰ κατὰ τὴν Κλυταίμνησιν.

1459. ΜΥΚΗΝΑΙΟΙΣΙΝ ΑΡΓΕΙΟΙΣ Θ'. Μυκῆναι, πόλις Ἀργεῶν.
λέγει οὖν οὐ μένον τοὺς ἐν ταύταις συγκαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ παντὸς
Ἀργεῶν.

1477. ΟΥ ΓΑΡ ΑΙΣΘΑΝΗ. αὕτη ἡ κατασκευὴ ἔστι πρὸς τὸν λό-
γον τὸν ὀπίσθεν, ΤΙΝΑ ΦΟΒΗΙ, ΤΙΝ' ΑΓΝΟΕΙΣ, ὡς τινὲς φασιν. ἐγὼ
δὲ πρὸς τὸν Αἰγισθοῦ λόγον αὐτὴν εἶναι λέγω, καὶ ἀληθῆ λέγω. τὸ δὲ
ΠΑΛΑΙ πρὸς τὸ ΑΝΤΑΥΔΑΙΣ συναπλῆον.

1481. ΜΑΝΤΙΣ ΩΝ. τινὲς φασιν, ὅτι διὰ τὸ εἶναι τὸν Αἰγισθόν μάν-
τιν, διὰ τοῦτο ὁ Ορίστις ταῦτο πρὸς αὐτὸν λέγει· ἕτεροι δὲ τοῦτο μὲν οὐ
λέγουσιν, εἰπὼν δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πάλαι τὸν Αἰγισθόν τὸν κατ' αὐτοῦ
ὑποπτεῖναι θάνατον. ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς πρῶτοις τίθεμαι, συμμαρτυροῦν ἔχων
τὸ ΠΑΛΑΙ, ὃ πρὸς τὸ ΩΝ συνάπτεται.

1485. ΤΙ ΓΑΡ ΒΡΟΤΩΝ ΑΝ. ὁ μέλλον γὰρ τῶν βροτῶν θνήσκειν,
ὥσπερ οὗτος, τὸ κέρδος φέρι τοῦ χρόνου ΜΕΜΗΓΜΕΝΟΝ ἐν τοῖς κα-

κοῖς. τούτῳ δὲ, ὅστις μέλλει θνήσκειν, εἰ νῦν δέῃ θνήσκειν, ὁ δὲ παρ-
ραπιτάσει τὸν χρόνον, καὶ μετ' ὀλίγον τοῦτο πίεσται, οὐδὲν παρὰ τοῦ
χρόνου ἐκέρδανεν· ἀλλ' ὁ κέρδος δοκεῖ εἶχειν, ἢ μέλλουσ' αὐτὸν κατα-
λῆψαι τύχη ἀμειβόμεναι καὶ ἀμειβοῦν, ἐλπιδὸς κακὴν ὑποτείνουσιν. μὴ
λαΐνης δὲ εἰς τὸ ΧΡΟΝΟΥ ἔξωθεν τὸ εἶναι, ἀλλὰ χωρὶς τούτου λέγει.
τὸ γὰρ κέρδος τοῦ χρόνου ἦν, διὰ τὸ τεῦτον αἴτιον αὐτοῦ εἶναι.

1491. ΧΩΡΟΙΣ ΑΝ. εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ εἶναι ὅτι τὰ προσβαλικά
ἐνλητικῶς ἐκφέρειν.

1498. ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΑ. τοῦτο λέγει, ὥσπερ προμαντευόμενος, ἵνα
ἀπολυθῇ, ἐκφεύγῃ αὐτοὺς διὰ τούτου.

1510. ΤΗ ΝΥΝ ΟΡΜΗ. ἤγουν ἢ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὤρμητος νῦν
κατὰ Κλυταμνήστρας καὶ Αἰγίσθου· ΤΕΛΕΙΩΘΕΝ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποκα-
ταστῆναι εἰς τὴν ἐκ προγόνων σελὶ προσήκουσαν εὐδαιμονίαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

4. ΟΥΤ' ΑΤΗΣ, ΑΤΕΡ. πάντα τὰ ΟΥΤΕ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τῇ οὐδὲν. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχῃ, πῶς ἐροῦμεν τὸ ΑΤΗΣ ΑΤΕΡ; εἰ γὰρ τὸ ἄτερ πρὸς τὸ αἴτης συνάψωμεν, ἐκινῆσθαι ἔσται οὐ βεβηλωμένον· τὸ γὰρ αἴτης ἄτερ, κκλόν ἐστὶ. Φαμὲν οὖν, ὅτι πρὸς μὲν τὸ αἴτης ὑποδιδόν· μόνον δὲ τὸ ἄτερ λίγῃ, οὕτως· οὐδὲν οὔτε ἀλγυνόν, οὔτε αἴτης καὶ βλάσῃς, ἥτοι βλασθέν. ἄτερ, ἥγουν χωρὶς, ἰδίᾳ, καὶ μονοδικὸν κκκόν. ἢ τὸ ἄτερ πρὸς τὸ οὐδὲν ἔχῃ τὴν δύναμιν, οὕτως· οὐδὲν χωρὶς καὶ ἰδίᾳ ἐστὶν, οὔτε ἀλγυνόν, οὔτε βλάσῃς, καὶ τὰ ἑξῆς.

6. μὴ λάτῃς εἰς τὸ ΤΩΝ ΣΩΝ ἔξωθεν τὸ ἐπὶ. ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, κκκὺ ἀνδρὸς τὸ κκκκκκκκκκ ἐπίστικμι, οὕτω καὶ τοῦτο.

11. μὴ λάτῃς εἰς τὸ ΦΙΑΩΝ ἔξωθεν ὑπέρ· ἀλλὰ πρὸς τὸ ΜΥΘΟΣ ἐστὶν ἢ τοικύτη γανική.

15. ΕΠΕΙ ΔΕ ΦΡΟΥΔΟΣ. μὴ εἴπῃς τὸ ΕΠΕΙ ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ· ἀλλ' ὅν τρόπον λέγομεν, ἐπὶ συνέσθῃ ἐκείνῃ, γίγνεται, τοῦτο, οὕτω καὶ τοῦτο. ἐπὶ δ' ἐν νυκτὶ τῇ νῦν ὁ σῆματός τῶν Αργείων ἐστὶ Φρουδῆς, ἥτοι ἐκτεῦθιν ἀπῆρεν ἐκ οἴκου, οὐδὲν εἰδ' ὑπέρτερον καὶ ἐπίκεινα τούτου. εἰδ' ὥσπερ ἐφῆρκεναι τὸ ΥΠΕΡΤΕΡΟΝ, Φκκκν, οὗτ' εὐτυχούσα μάλλον, οὗτ' ἀτωμίν· τουτίσθιν, οὗτ' εἰ εὐτυχῶ μάλλον, οὗτ' εἰ ἀτωχῶ, ἐπίστικμι.

20. ΚΑΛΧΑΙΝΟΥΣ'. τὸ καλχαίνω ἐκ μεταφορῆς τοῦ κόχλου, τοῦ τὴν παρ' αὐτὸν ἐντός κρύπτοντος, εἴρηται. κάλχη γὰρ ὁ κόχλος. εἰκότως δ' ἐτίθη ἢ λίξ. ὥσπερ γὰρ ἡ παρ' αὐτὸν ἐντός οὖσα τοῦ κόχλου, ἐν ἀφκκκ ἐστὶν, ἢ καὶ ὅτι πρὸς τὸ σκοτεινὸν καὶ μελάντερον χρωματίζεται, οὕτω καὶ ὅν αὐτὴ ἔμελλεν εἰπεῖν λόγον, μήπω ἐκφανθεὶς, ἀγνωστὸς καὶ σκοτεινὸς ἦν.

21. τὸ ΤΑΦΟΥ οὐ πρὸς τὸ ΠΡΟΤΙΣΑΣ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΑΤΙΜΑΣΑΣ ἐστὶν, οὕτως· οὐ γὰρ ὁ Κρίων τῷ κατηγνήτω, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, τὸν μὲν, ἥτοι τὸν Επισκλίκ, προτίσας καὶ προτιμήσας τοῦ Πολυνείκου ἔχῃ, ἥτοι θάψας· τὸν δὲ, ἥγουν τὸν Πολυνείκην, ἀτιμάσας τάφου, τουτίσθιν ἀνάξιν καὶ ἀτιμὸν ταφῆς κρίνας;

24. εἰ λόγουις ΧΡΗΣΘΕΙΣ, ἀντὶ τοῦ χρησάμενος, καὶ διὰ τοῦτο τὸ

ΣΥΝ ἄργον λαμβάνοντες, ἀμαθίῃ. τὸ δὲ ἴσθι τοιούτων. Εἰσοκλῆς ὅτε πρὸς πόλεμον ἔξῃ, παρήγειναι Κρίντι, αὐτὸν μὲν θάπτειν, Πολυνείκην δὲ οὐ, εἰ τιμωρὴ σφῶς κατασχίσαι. ἔστιν οὖν χρηθεὶς, ἀντὶ τοῦ παρὰβιβαθῆαι. καὶ μὴ εἴπῃς, ὅτι τὸ χρηθεὶς, ἀντὶ τοῦ, χρησμὸν διέλαμνες, λίσσεται. ὥσπερ γὰρ ἴσθι τὸ εἰσπίσειν οὐ μόνον ἐπὶ θιού, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βασιλέως, οὕτω καὶ τοῦτο. βασιλεὺς γὰρ ἦν ὁ παραβιβάς. σύντασσε δὲ οὕτω· τὸν Εἰσοκλῆα μὲν ἔθαψε κατὰ τῆς χθονὸς τὴν δίκην δικαίᾳ, ὥς λίσσουσιν, οἱ τὰ ἐκείνου φρονούντες δηλοῦσι, χρηθεὶς καὶ παρὰβιβαθῆαι καὶ ὀρεσθεὶς παρ' αὐτοῦ. ΣΥΝ ΔΙΚΗ· διὰ ΔΙΚΑΙΑΙ, ἰπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τιμωρευόμενα καὶ ταφῆς ἡξιώσθαι δίκαιον.

32. ΚΗΡΥΞΑΝΤ' ΕΧΕΙΝ. ἐκώσως εἶπε τὸ ΕΧΕΙΝ, καὶ οὐκ εἵκα, ἰπειδὴ ἀπ᾽ αὐτοῦ κηρύξας, εἴχε τούτο κεκηρυγμένον.

36. ΦΟΝΟΝ ΠΡΟΚΕΙΣΘΑΙ. οὕτω λέγει, ἢ προκεῖσθαι αὐτὸν φόνον δημόλειυσθον, ἢ προκεῖσθαι αὐτῷ φόνον δημέλειυσθον.

39. Εἰ ΤΑΔ' ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ, ἤρουν εἰ οὕτως ὥρισθαι παρὰ τοῦ Κρίντος, τί προσέειπεν ἂν ἐγὼ πλείον, λύουσα τὸν ὀρισμὸν καὶ θάπτοντα τὸν Πολυνείκην; ἔστι δὲ τὸ ΛΥΟΥΣΑ καὶ τὸ ΘΑΠΤΟΥΣΑ διασάφαις τοῦ ΤΙ ΠΡΟΣΘΕΙΜΗΝ ΠΛΕΟΝ. καὶ γὰρ τὸ μὴ τοῖς κεκλειυμένοις ὑπαικύνειν, ἀλλὰ παρὰ ταῦτά τι διαπραΐσθαι, ὥσπερ τις προσθήκη ἔστιν. ἴσθιν δὲ ὅτι τοῦ Ἡ συνδισμός, ποτὶ μὲν διακρινόμενος ἴσθι, ποτὶ δὲ σημασίαν τοῦ καὶ ἔχει, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα. ὅ δὲ λέγει τοιούτων ἴσθιν, ὅτι οὐκ ἂν δύναίμην ὑπὲρ τὰ διατιταγμένα ποιῆν. τοῦτο δ' ἂν ἦ, εἰ ταῦτα λύσασα ἔθαψα τὸν Πολυνείκην, ὅπερ ἐμοὶ καθάπαξ ἀδύνατον.

53. τὸ ΔΙΠΛΟΥΝ ΠΑΘΟΣ λέγει, ἢ διότι συνῆλθον ἀμφοτέρω, τὴν αὐτὴν μητίεα αὐτοῦ καὶ γυναῖκα γενέσθαι· ἢ ἰπειδὴ προῖπεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῶν δυσκολίᾳ ἀπέωλετο, ὅπερ ἦν ἐν πύθῳ· διπλαῶν δὲ τὸ καὶ τὴν μητίεα πενύχθαι. διπλασία γὰρ ἐντεύθην ἢ δυστυχία αὐτῶν ἰγνέτο.

66. μὴ εἴπῃς τὸ ΒΙΑΖΟΜΑΙ, ἀντὶ τοῦ βιάζω· ἀλλ' ὥσπερ φαμὶν, ἐνδείξομαι τούτοις, οὕτω καὶ τοῦτο.

70. τὸ ΗΔΕΩΣ ΔΡΩΗΣ τοῦτο λέγει, ὅτι οὐτὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναγκάσω σε συνθᾶπτεν τὸν ἀδελφόν, οὗτ' ἂν, εἰ θίλως πράσσειν, θρώης ἂν μετ' ἐμοῦ χθῶς, ἀλλ' ἀμειλῶς καὶ οὐ μετὰ προθυμίας. ἢ τὸ ΗΔΕΩΣ πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νεκρίον, οὕτω· θρώης ἂν μετ' ἐμοῦ οὐχ ἡθῶς

καὶ ἀποδοκίμως ἔμοι, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκη, ὅτι οὐ κατ' ἀρχαίς συμβαίνει
λευσέη ἐπίστροφής μοι.

73. ΦΙΛΗ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ. τοῦτο οὕτως εἴποις· κείσθαι μετ' αὐτοῦ,
Φίλη μετὰ φίλου.

74. ΕΙΚΩΤΩΣ Εἶπαι τὸ ΠΑΝΟΥΡΓΗΣΑΣΑ. λάθρα γὰρ καὶ μετὰ πα-
νουργίας ἔμιλλε τὴν ταφὴν ποιήσιν. ΕΠΕΙ ΠΛΕΙΩΝ ΧΡΟΝΟΣ. ἰσθίον
ὅτι οὕτως εἶδει εἰπεῖν, ἐπεὶ ὁ χρόνος, ἐν δὲ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω,
πλείων ἔστιν, ἢ ἐν δὲ μ' ἀρέσκειν τοῖς ἐνθάδε· τὴν δ' οὐ συνέκριν τὸν
χρόνον πρὸς τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνομοιογενῶς τὴν σύγκρισιν ἐποίησε χρόνου
καὶ προσώπου, λέγων, πλείων χρόνος τῶν ἐνθάδε ἀνδρώπων.

84. ΠΡΟΜΗΝΥΣΕΙΣ. ἰσθίον, ὅτι οὐ μόνον τὰ εὐκλικά ἔστιν ὅτε
προσκλητικῶν δυνάμειν ἔχοντα εὐρεται, ἀλλὰ καὶ ὀριστικά βήματα ἐπὶ
μέλλουσιν, ὥς ἐστι κἀνταῦθα. εὐρεῖς δ' ἂν καὶ ἀλλαχού, εἰ ζητοῖς.

87. τὸ ΣΙΓΩΣΑ οὕτω λέγει· πολλὸν καὶ κατὰ πολλὴν ἔσθ' καὶ ὑπάρ-
ξεις ἔχθριον ἔμοι, ἐὰν μὴ κηρύξῃς τὰς πᾶσι, σιγῶσα. ἦγουν πλείον ἀχρεοσθή-
σμαί σοι, εἰ σιγήσεις, καὶ οὐ πᾶσι κηρύξεις.

100. τὸ ΑΚΤΙΣ, εἰ καὶ μακρὸν τῷ κανόνι εἴρηται, ἀλλ' ἐνταῦθα
βραχύ ἔστιν, ὥς ἐκ τοῦ κώλου τῆς αἰθιέρουφῆς ἐπὶ μαθητῶν. καὶ εἶμαι,
διὰ τὸ ἐπὶ κλητικῆς ἐνταῦθα λαμβάνεσθαι, συστίλλεται. ἢ γὰρ κλητικῇ
ποτὶ μὲν τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῆς εὐθείας αὐτῆς, ποτὶ δ' ἐλάττωσα. ΤΟ
ΦΑΝΕΝ. δέον οὕτως εἰπεῖν, ἢ φανείσα κάλλιστον φῶς, πρὸς τὸ φῶς
ἔτρεψε τὴν σύνταξιν, τὸ φανὲν κάλλιστον φῶς εἰπὼν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ
παρὰ τῇ Μυδοατραχομαχίᾳ (115.)

ζύλινον μέρος ἐξευρόντες,

ἢ παγίδα καλέουσιν.

104. διὰ τὸ ἐν Δίρκῃ παρακλιῆσθαι τοὺς πολεμικοὺς, διὰ τοῦτο ΥΠΕΡ
ΔΙΡΚΑΙΩΝ ΡΕΕΘΡΩΝ καλλίστην φανῆναι τὴν κίμικον φησὶν, ἀπαλλασ-
γνίτων τῶν παρακειμένων. νόμι δὲ πρὸς τὸ ΕΦΑΝΘΗΣ τὸ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ
ἀπὸ κοινοῦ· τὸ δὲ ΜΟΛΟΥΣΑ πρὸς τὸ σηματονόμενον.

110. ΟΝ ΕΦ' ΗΜΕΤΕΡΑΙ ΓΑΙ ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ. δέον οὕτως εἰπεῖν,
ὅτι ἐφ' ἡμετέρας γὰρ ἦγαγε Πελοποννήσου, ὁ δὲ αἰετὼ παρειακάσας αὐτὸν, πρὸς
τοῦτο καὶ τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν. αἰετοῦ γὰρ ἐπὶ τὸ ὑπερίπτασθαι. τὸ δὲ
ΟΝ ΕΦ' ΗΜΕΤΕΡΑΙ ΓΑΙ ἀσύνηλον ἦσθε. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ΕΣ ΓΑΝ
πάλιν τίθεικεν. εἰκότως δὲ τὰς ἀσπίδας παρείκασι πύργον· σχῆμα γὰρ
πύργου ἐπείχουσι τῷ φέροντι. ἐτήρηκε δὲ τὴν τροπὴν· αἰτοῦ γὰρ
καὶ πύργου. παρὰ δὲ τοῦ ΟΝ ΕΦ' ΗΜΕΤΕΡΑΙ ΓΑΙ τοῦ παρὰ

Θουκυδίδῃ. (I. 72.) „Τῶν δ' Ἀθηναίων, ἔτιχι γὰρ πρεσβεία πρότερον
 „ ἐν τῇ Λακιδαιμονίᾳ περὶ ἄλλων παρούσῃ, καὶ ὡς ᾔσθοντο τῶν λόγων,
 „ ἔδοξεν αὐτοῖς παρηγοίᾳ εἰς τοὺς Λακιδαιμονίους εἶναι. „ ἔστιν οὖν τὸ
 ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ἀνακλιπόμενον.

122. ἰστίον ὅτι πρὸς τὸ αἰτὸς εἶπεν τὸ ΓΕΝΥΣΙ, καὶ τὸ ΕΠΤΑΠΥ-
 ΛΟΝ ΣΤΟΜΑ, ἀπὸ τοῦ ἄσπετος ἐπιπύλῳν ὀνότος καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
 ἐπιπύλῳν εἰπὼν· ἢ διότι ἐπὶ ἀσπεταχοῖς περιέλασεν αὐτό. τινὲς δὲ τὸ
 ΕΠΤΑΠΥΛΟΝ ΣΤΟΜΑ πρὸς τὸ ἄσπευ νοοῦσι, τὸ ἐπὶ ἀσπύλας καὶ σφέ-
 ματα ἔχον.

127. ΖΕΥΣ ΓΑΡ. αὕτη ἡ κατακινῆ ἰστί πρὸς τὸ ΕΒΑ. τὸ δὲ ΤΟΙ-
 ΟΣ ΑΜΦΙ ΝΩΤ' ΕΤΑΘΗ ἔως τοῦ ΔΡΑΚΟΝΤΙ, διὰ μέσου.

130. τὸ ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΝΑΧΗΣ ἢ πρὸς τὸ ΠΟΛΛΩ ΠΕΥΜΑΤΙ συ-
 ναπλῶν οὕτως, ἐν πολλῷ βέβηκατι καναχῆς καὶ κλύπειν χρυσοῦ προσερχο-
 μένους, ἤγουν μετὰ μεγάλης καὶ πλουσίας παρασκευῆς. ἢ πρὸς τὸ ΤΥΠΕ-
 ΡΟΠΤΙΑΣ οὕτως, ὑπὲρ φρονικῆς χρυσοῦ καναχῆς, ἥτοι χρυσοῦ, περιφρα-
 στικῆς· γουτίσθιν, ὑπὲρ χρυτὸν σφουδύσας· οὐχ ὅτι ἔστιν ὁ χρυσὸς αὐτὸς
 καθ' ἑαυτὸν σφουδρὸς. πῶς γὰρ, ἄψυχος ὕλη οὕσα; ἀλλ' ὅτι τοὺς ἔχον-
 τας ποιῇ τοιούτους. ἰστίον δὲ, ὅτι διὰ πάσης τοῦς Ἀργαίους πρώτον εἰ-
 πὼν, πρὸς τὸν Καπανίαν τὸν λόγον ἔτρεψεν. οὕτως γὰρ κειραίνονται.
 καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐκείνος γὰρ περὶ τῶν Ἀθηνησιν πῶν
 τὸν λόγον ποιούμενος, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγοὺς.
 (I. 49.) „ἐν ᾧ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παρακινόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ ποι
 „ πείζοντο, φόβον μὲν παρῆχον, μάχης δ' οὐκ ἤρχον, διδόντες οἱ στρατη-
 „ γοὶ τὴν πρόβησιν τῶν Ἀθηναίων. „ βαλὼν δὲ καὶ ἀφ' ἑσπερίας, ἡ ἀρχὴ
 τοῦ δρόμου. ΒΑΛΒΙΔΩΝ οὖν ἐγκαυῖα λίγει τῶν τιχῶν, ἐφ' ᾧ παρὰ
 μικρὸν ἂν ἐπιβῆς Κικωνίους, εἰ μὴ κεραιῶν ἐπιτεχίθῃ, ἱμῖλλε δραμιῶσιν
 πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν, νεκρῆς αὐτῆς.

138. ΕΙΧΕ Δ' ΑΛΛΗ ΤΑΔΕ, ἤγουν τὰ πράγματα δὲ ταῦτα ἢ ἀλ-
 λοτρώπως ἔχοντα, ἃ τότε συνέβαινον. ἡμᾶς γὰρ περιβαλὼν κακοῖς βου-
 λόμενοι, αὐτοὶ τοῦτοις ἐνέπιπτον. ἄλλα γὰρ κακὰ ἐπ' ἄλλοις, κακοῖς δη-
 λονότι, ἐπιπύματα καὶ ἐπέφερε, ταράσσων τὰ πράγματα ὁ Ἀρκ. οὕτως
 οὖν χρὴ γράφειν ΑΛΛΗ, καὶ ΕΠ' ΑΛΛΟΙΣ, ὡς καὶ ἐν τινὶ τῶν πα-
 λαίων βιβλίων εὐρεται, καὶ οὕτω συνίσταται ὡς εἴρηται.

140. τὸ ΔΕΞΙΟΣΕΙΡΟΣ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δεξιῦ πρὸς τῇ
 ἄρματι ἵππου.

143. εἰκότως τὰ αὐτῶν ἔπλεα ΤΕΛΗ ἐκάλειν. ὥσπερ γὰρ ἀναγκάτως

καὶ ὀφειλομένους τὰ τέλη διδοῖναι, οὕτω καὶ αὐτοὶ, διὰ τὸ ἀξιοὶ εἶναι δίκην διδόναι τῆς μεγαλυτικῆς, ὥσπερ ἔχριστον τὰ αὐτῶν ὅπλα τοῖς θείοις ἀναθίσκει. ΠΑΝΗΝ ΤΟΙΝ ΣΤΥΓΕΡΟΙΝ. οὗτοι γὰρ εἰ καὶ ἀπίθανον, ἀλλὰ διότι οὐ διεκρίθη αὐτῶν ἡ νίκη, διὰ τοῦτο οὐκ ἀντίθῃ τὰ ὅπλα αὐτῶν τοῖς θείοις.

151. ΘΕΣΘΑΙ Φιλέσται, ἦγουν ἔκδοσθε καὶ ποιήσατε λησμοσύνην τῶν πολέμων τῶν νῦν. σύναπτε δὲ τὸ ΕΚ πρὸς τὸ ΘΕΣΘΑΙ.

154. ΕΛΕΑΙΧΘΩΝ, ἦγουν ὁ κινῶν διὰ τῶν χορῶν τὰς Θῆκας. τοῦτο δὲ ὁμοῖον ἐστὶ τῷ (Αἰσχύλ. Επὶ ἐπὶ Θῆκ. 109.) πολυεὐχῆς χθονός.

160. λίσχη, κυρίως ἡ πολυλογία. ἐπεὶ δὲ τῇ βουλῇ πολλῶν λόγων δι᾽, διὰ τοῦτο ΛΕΣΧΗΝ τὴν βουλὴν νῦν καλεῖ.

167. δῖον εἰπεῖν, τοῦτο δ' αὖθις, ΤΟΥΤ' ΑΥΘΙΣ ἀνυπόθετον εἶπαι. καὶ εἶπιν ὁμοῖον τῷ * (Αἰαντι 56.)

καὶ δέκεται μὲν ἔσθ' ὅτι
 δισσοὺς Ἀτρεΐδης αὐτόχθιρ κτείνων ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἱμπεριῶν, σφρακταῶν.

174. τὸ ΑΓΧΙΣΤΕΙΑ οὐδέντερόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἀγχιστέειν καὶ συγνῆναι. καὶ εἶπιν ὁμοῖον τῷ γνώμα, ἥτοι γνωμάτευμα καὶ νοῦν, ὡς ἐν τούτῳ τε εὐρεται * (Τρῆχιν. 595.)

ἔχιν, ἔχοις ἂν γνώμα, μὴ πειρωμένη.
 καὶ ἐν Εὐριπίδῃ * (Ηρακλειδῆος 408.)

πόλλ' ἐν δὲ πᾶσι γνώμα καυτὸν ἱμπερίει.

177. Φησὶ γὰρ Βίας ὁ Περικλέης, ΑΡΧΗ ΑΝΔΡΑ ΔΕΙΞΕΙ.

206. ΑΙΚΙΣΘΕΝΤ' ΙΔΕΙΝ. τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν ΑΙΚΙΣΘΕΝΤΑ, ὅλον * τὸ δὲ ΔΕΜΑΣ, μέρος.

218. ΤΙ ΔΗΤ' ΑΝ ΑΛΛΩι ΤΟΥΤ'. τοῦτο οὕτως εἴπωις * τί ὅπως ἐντέλλοις ἂν καὶ προσέξωμαι ἡμῖν ἔτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ΤΟΥΤΟ, ὃ μέλλεις εἰπεῖν, ἐπεὶ ἄλλω, ἦγουν ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἡθύνει. ἄλλο δὲ ἐπεὶ ἄλλω ἐφείλων εἰπεῖν, ΤΟΥΤΟ εἶπεν.

225. ΠΟΛΛΑΣ ΓΑΡ ΕΥΡΟΝ, ἦγουν πολλὰ φροντίδες ἐπέσπεσαν, καὶ ἐπῆλθεν ἡμῖν ἀναχωρήσεως. τὸ δὲ ΟΔΟΙΣ ΚΥΚΛΩΝ ΕΜΑΥΤΟΝ, ἢ ἀντὶ τοῦ, σφίφων ἡμαυτὸν εἰς ἀναχώρησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, δι' ὧν ἐπερευόμην * ἢ ἐν ὁδοῖς καὶ ἀναπολήτεσι κυκλῶν ἡμαυτὸν, τουτίστι κατὰ τοῦν σφίφων τὴν ἀναχώρησιν.

256. ΑΓΟΣ ΦΕΥΓΟΝΤΟΣ. ἰστίον ὅτι οἱ ἐκδιέλημένοι νεκροὶ, καὶ

μή τὰφου τετυχηκότες, δικοῦσι τοῖς ὀρώσιν ὡς ἐπαγῆς μὴ ταφῆς ἡξιώσθαι. καλωφθέεις οὖν Πολυνείκης τῇ κόνῃ, τὸ δοκεῖν ἐπαγῆς εἶναι ἐξίφινεν. ΣΗΜΕΙΑ Δ' ΟΥΤΕ ΘΗΡΟΣ. πολλάκις γὰρ καὶ κύνες καὶ λέοντες καὶ ἄρβυλοι πεπαράξαι τὴν ζῶον, καὶ καταβρωσάμεναι ὅσων ἡθεύλοιο, τὸ λοιπὸν κατήχωντο εἰς δευτέραν τράπεζαν αὐτοῖς γενητόμενοι.

259. ἐπειδὴ γὰρ οἱ λόγοι τῶν Φυλάκων ἦσαν, διὰ τοῦτο πρῶτον εἰπὼν ΛΟΓΟΙ, εἶτα ΦΥΛΑΞ ΕΛΕΓΧΩΝ ΦΥΛΑΚΑ εἶπε. καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ παρὰ Θεοκυδίδου * „ἐν ᾧ αἱ Ἀφρικαὶ νῆες κ. τ. λ. (ὡς ἀνωτέρω „130.),

275. εἰκότως εἶπε τὸ ΚΑΘΑΙΡΕΙ. κίνδυνον γὰρ παρὰ τοῦ Κρίοντος ἰδοῦσι αὐτῷ ἢ αἰσχυρὰ ἐνέκειν * ἢ ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ἀκαμπτοὺς ἦν, καὶ οὐκ ἰσοῦλετο τοιαῦτα ὑπερβαίνειν * ὑπερὶν δὲ ὑπὸ τοῦ πάλου ταύτην τὴν γνώμην κατέβηκε, καὶ ἄκων εἰς τοῦτο ἐχώρησεν.

282. ἢ τὸ ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΛΕΓΩΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΙΣΧΕΙΝ διὰ μίτου * τὸ δὲ ΛΕΓΕΙΣ ΟΥΚ ΑΝΕΚΤΑ πρὸς τὸ ΤΟΥΤΕ ΤΟΤ ΝΕΚΡΟΤ ΠΕΡΙ. ἢ πρὸς τὸ ΛΕΓΕΙΣ ΟΥΚ ΑΝΕΚΤΑ ὑποσινδίου.

289. τὸ ΤΑΥΤΑ ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν Πολυνείκου ταφὴν νοκτεῖον, ἢ ᾧ τὸ ΜΟΛΙΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ἀπὸ τοῦ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ συνεσταλμένως προτινέμεναι * ἢ ἀπὸ τοῦ, ᾧ περὶ Πολυνείκου ἐτίσπισα, ἢ ᾧ τὸ ΜΟΛΙΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ἀπὸ τοῦ δυσχερῶς καὶ βαρέως ταῦτα δεχόμενοι.

296. εἰκότως εἶπε τὸ ΝΟΜΙΣΜΑ. ἐκ νόμου γὰρ πάντα ἐτάχθησαν ἐνεργεῖσθαι.

299. τὸ ΒΡΟΤΩΝ πρὸς τὸ ΦΡΕΝΑΣ συναπλόν, ἢ πρὸς τὸ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, οὕτω * πρὸς αἰσχυρὰ πράγματα ἐλθόντων βροτῶν, ἥτοι πρὸς δυστυχίαν καὶ ἀφανεσμούς.

323. Η ΔΕΙΝΟΝ. ἢ καὶ ὅπως ἐκὼν δοκῇ καὶ ὑπολαμβάνῃ τις κατὰ τινός τι, δεινὸν καὶ χαλεπὸν ὑπάρχει καὶ τὸ δοκεῖν καὶ ὑπολαμβάνειν ψευδῆ. δέον δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐκὼν δοκῇ ψευδῆ, ΔΟΚΕΙΝ εἶπε. καὶ εὖροις ἀν πολλὰ τοιαῦτα ἐτίμως σχηματιζόμενα, καὶ οὐ πρὸς τὴν ἔμπροσθεν σύνταξιν. λέγει δὲ τὸ ΦΕΤΔΗ ΔΟΚΕΙΝ, διὰ τοῦτο, ὅτι εἰ καὶ ἡ ψευδὴς δόξα οὐ τοσοῦτον λυπεῖ, ἀλλ' ὅπως τὸ δοξάζειν κακὸν ἔστιν.

327. ΑΛΛ' ΕΥΤΡΘΕΙΗ. τοῦτο ἀρχόμενος ἀπεινῶν ἔλεγεν, μὴ ἀκούοντες Κρίοντες. ἢ γὰρ ἀν κατὰ νότον πολλὰς εἰδέχατο.

332. ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΔΕΙΝΑ. τοῦτο ὁ Χορὸς λέγει διὰ τὸν λάθρα θάψαντα τὸν Πολυνείκην, καὶ μὴ γνωσθέντα ὅτιος ἦν.

339. σύναπτε τὸ ΑΚΑΜΑΤΩΝ πρὸς τὸ ΘΕΩΝ, ἥτοι τῶν ἀκαμάτων καὶ ἀπύθων καὶ αἰδίων θεῶν. τὸ ΕΙΛΟΜΕΝΩΝ δὲ, ἀντὶ τοῦ, τῶν ἀπὸ ἴτους εἰς ἴτους κινουμένων πρὸς τὸ ἀροτριᾶν ἀρότραν. ΕΙΛΟΜΕΝΩΝ δὲ εἶπεν, ἱππιδῇ, ὥσπερ κύκλου τινὸς τοῦ χιρῆου διαρχομένου, κατὰ τὸν αὐτὸν αἰὶ καιρὸν κινεῖσι πρὸς τὸ ἀροῦν ἀρότρα, ὥσπερ δὴ καὶ πρὸς τὸ θριβεῖν, θρίπανα, τὰ μὲν ἐν χιμῶνι, τὰ δ' ἐν θίρει.

351. ΑΜΦΙΛΟΦΟΝ, τὸν κατ' ἄμφω τὰ μέρη ἱπποαστήματα ἔχοντα ἢ τὸν περικείμενον τοῖς λόφοις καὶ τραχήλοις τῶν ζώων.

356. εἰκότως εἶπεν ΟΡΓΑΣ. οἱ γὰρ μὴ παιδόμενοι τοῖς νόμοις, χαλεπῶν αὐτῶν περιῶνται. ἰστίαν ὅτι τῷ ΕΔΙΔΑΞΑΤΟ οἱ ἥτορες ἀντὶ τοῦ εἰς διδασκάλου ἔπιμψι χρῶνται. Φησὶ γὰρ Αριστοίδης· „οὐκ ἰδιδάξατο“, τοὺς παῖδας, ἀλλ' ἰδιδάχεν αὐτός, „καὶ Αριστοφάνης (Νεφ. 1338.)

ἰδιδάξαμην μίντοι σὶ, νῆ Δι', ὦ μέγα,

τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλθεῖν.

τῶν δὲ ἀντὶ τοῦ ἰφεύρε καὶ ἰδιδάξει καῖται.

366. τὸ ΤΕΧΝΑΣ οὐκ ἔστι γυνικὴ, ὡς οἰοῦνται τινες, ἀλλ' αἰγιατικὴ, οὕτως ἔχων τὸ μηχανοῦν καὶ τὸ ἰφευρίσκειν τέχνας, τουτίστι τὸ μηχανᾶσθαι καὶ περινοεῖν τέχνας, σοφὸν ὑπὲρ ἰπιδῶν.

371. ΟΤΩΙ ΤΟ ΜΗ ΚΑΛΟΝ. ἤγουν ἔστις δι' οἰκίαν κακίαν ἀμείνοχος ἔστι τῶν καλλίστων, καὶ οὐ κατὰ νόμους καὶ θείαν βούλησιν φέρεται. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Θάψαθα Πελοπίεικον. εἰς τοῦτο γὰρ φέρι καὶ τὸ ΤΟΛΜΑΣ ΧΑΡΙΝ. ἐκ δὲ τούτου πίστιν καὶ ἀσφάλειαν ἑαυτῷ περιποιεῖται ὁ Χορὸς πρὸς τὸν Κρένικα, τὰ συμφέροντα αὐτῷ φερέγόμενος. ὕψιστον δὲ ἀπορῶν εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ΤΕΡΑΣ Φησὶ τὴν ταφὴν.

392 — 4. σύναπτε τὸ ΑΛΛΑ πρὸς τὸ ΗΚΩ. τὰ λοιπὰ δὲ διὰ μέσου.

417. ἡ σύνιαξις. ΚΑΙ ΤΟΤ' ΕΞΑΙΦΝΗΣ ὁ ΤΥΦΩΣ, οὗτος γὰρ στροβίλων καὶ καταγυῖδος ἔφορός ἐστιν, ΑΕΙΡΑΣ καὶ ἱπάρας ΣΚΗΠΤΟΝ καὶ στροβιλάδην ἄνεμον, ΑΧΟΣ καὶ λύσση ΟΥΡΑΝΙΟΝ καὶ αἰρώδην, λυπηρὸς γὰρ ἡμῖν οὗτος ὁ ἄνεμος, ὅταν πνύσῃ, ΠΗΜΠΑΗΣΙ καὶ γαμίζει τὸ ἐκτὶ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΔΙΑΔΟΣ, ἥτοι τοῦ ἐν γῇ συρφετοῦ, ΑΙΚΙΖΩΝ καὶ μασιίζων ΠΑΣΑΝ ΦΟΒΗΝ καὶ τρέχωνιν χυθὸς, βοτάνης λήθω καὶ οὐδὲρ. ΕΝΕΜΕΣΤΩΘΗ ΔΕ Πᾶς ὁ ἀήρ, ἤγουν ἐν τῷ πιδίῳ, καὶ οὗτος τοῦ ἐκ γῆς συρφετοῦ πεπληρωται.

425. ἐπειδὴ τὸ ΔΕΧΟΣ καὶ τὸ ΕΥΝΗΣ ταυτὸν ἴσθι· λίγος γάρ ἐυνῆς, ἢ εὐνὴ ἴσθι· καὶ τὸ ΚΕΝΗΣ καὶ τὸ ΟΡΦΑΝΟΝ ταυτὸν ἴσθι, πρὸς μὲν τὸ ΕΥΝΗΣ τὸ ΚΕΝΗΣ λίγος· πρὸς δὲ τὸ ΔΕΧΟΣ, τὸ ΟΡΦΑΝΟΝ. μὴ σίξας δὲ εἰς τὸ ΦΘΟΙΓΟΝ, ἀσυνόλιως τὴν παραβολὴν ἔκφει, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ ΟΥΤΩ ΔΕ· ἀλλ' ἢ μὲν παραβολὴ πρὸς τὸ ΟΡΝΙΘΟΣ ἔχει τὴν δύναμιν, μηδὲν ἐμποδοζομένη, τοῦ ΟΥΤΩ ΔΕ λαίπυρος. τὸ δὲ ΟΥΤΩ ΔΕ διὰ τοῦτο ἐπέφειν, ὥς συνδεσμον τῆς ἐφεξῆς ἐννοίας ποιήσῃ, καὶ ἴσθι ζήλος Ομηρικός.

451. ΕΥΝΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΘΕΩΝ ΔΙΚΗ. ἤγουν τὸ δικαίον, ὅπερ ἢ Περσεφόνη καὶ ὁ Πλούτων περὶ τῶν ζώων νομίζουσι. λίγος δὲ τὸ δαΐσεισθαι αὐτοὺς θανάσιος.

455. τὸ ΘΝΗΤΟΝ ΟΝΤΑ ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα νόμι εὐτως, ὥςτις ΥΠΕΡΔΡΑΜΕΙΝ καὶ ὑπερβῆναι σε τὰ νόμιμα τῶν θεῶν, ὅντα θνητόν, ταυτίσθι κρείττονα τῶν θεῶν φανῆναι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινα ὑπὸ τοῦ σου φόβου ἀποστῆναι ἐκείνοι ποιῆν· ἢ τὸ ΘΝΗΤΟΝ ΟΝΤΑ ἀντὶ τοῦ, τινὰ ἀνθρώπον, εὐτως· ὥςτις ὑπερδραμεῖν καὶ ὑπερβῆναι τινὰ θνητόν ὅστις τὰ νόμιμα τῶν θεῶν διὰ τὸν σὸν φόβον. κρείττον δὲ τὸ πρῶτον.

475. τὸ ΠΕΡΙΣΚΕΛΗ ἢ πρὸς τὸ ΕΓΚΡΑΤΕΣΤΑΤΟΝ συναπλόν, ἢ πρὸς τὸ ΟΠΤΟΝ ΕΚ ΠΥΡΟΣ εὐτως· ΕΙΣΙΔΟΙΣ ΑΝ καὶ θεάσασθαι τὸν ἐκρατέστατον εἶδον θρανθέντα καὶ φαγνίᾳ πλείστα καὶ κατὰ πολὺν ὀπλὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ, ἥτοι ἄγαν βαφίᾳ καὶ ἔντονον γινόμενον.

478. ΕΚΠΕΛΕΙ. τὸ ΕΚ πρὸς τὸ ΠΕΛΕΙ, ἤγουν ἐκπέλει καὶ ἐξίσθι· ἢ πρὸς τὸ ΤΩΝ ΠΕΛΑΣ συναπλόν, ἤγουν ἐκ τῶν πέλας καὶ τῶν συγγενῶν.

485. τὸ ΤΑΥΤΑ ΚΡΑΤΗ ἢ πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νοητόν· ταῦτα κράτη, ἤγουν ἢ τοιαύτη ταύτης ὑπεροψία. ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα, ὃ ἢ ταῦτα τὰ κράτη, ἤγουν ἢ ἡμὴ βασιλεία.

514. τὸ ΔΥΣΣΕΒΗ πρὸς τὸ ΕΚΕΙΝΩΙ συναπλόν.

520. ἢ πρὸς τὸ ΑΛΛΑ ἔξωθεν λάμβαναι τὸ, οὐχ ὑπάρχει νόμος, εὐτως· ἀλλ' οὐχ ὑπάρχει ὁ ἀνθρώπος νόμος, ἤγουν οὐ νομισμένοι ἴσθι λαοὶν ἴσον καὶ ὅμοιον τῷ κακῷ· ἢ εὐτως· ἀλλ' οὐκ ἴσον καὶ ὅμοιον ὑπάρχει ὁ χρηστός ἀνθρώπος τῷ κακῷ, ὥςτις λαοὶν τὴν αὐτὴν τιμὴν δολοῦσι.

530. τὸ ΤΕΓΓΟΤΕΣ ΕΥΩΠΑ ΠΑΡΕΙΑΝ πρὸς τὸ ΕΙΒΟΜΕΝΗ σύναπλε. τὸ δὲ ΝΕΦΕΛΗ μέχρι τοῦ ΑΙΣΧΥΝΕΙ, διὰ μέσου.

560. ΤΟΙΣ ΘΑΝΟΤΣΙΝ ΩΦΕΛΕΙΝ. οὐ μόνον αἰτιατικῇ συντάσσεται τὸ ὠφελεῖν, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ, ὡς ἐνταῦθα. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος·

ὡς τοῖς θανούσι χρίματ' οὐδὲν ὠφελεῖ.

569. ΓΥΑΙ. διὰ τὸ μέτρον ἐξέλιξθαι τὸ ι. εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι βούλει γράζειν γυαί, ἴστω σοι ἀντὶ κοινῆς συλλαβῆς.

582. ΕΥΔΑΙΜΟΝΕΣ. ταῦτα λίγαι ὁ Χορὸς διὰ τὸ τοῦ Λαίου γένος, ὅτι ευδαίμονές εἰσιν, οἷς ὑπέβηεν ὁ βίος καὶ ὁ τῆς ζωῆς χρόνος ΑΓΕΥΣΤΟΣ* καὶ αἰμίτοχος ΚΑΚΩΝ. ΟἷΣ ΓΑΡ ΑΝ ἀνδρώπαις ΣΕΙΣΘΗ καὶ ἀντραπῇ καὶ δυστυχίῃ ὁ ΔΟΜΟΣ ΘΕΟΘΕΝ καὶ ἀπὸ θεοῦ, ΟΥΔΕΝ ΑΘΗΣ καὶ δυστυχίας ΕΛΑΕΠΕΙ, ΕΡΠΟΝ καὶ φερόμενον ΕΠΙ τὸ ΠΑΝΘΟΣ τῆς αὐτῶν ΓΕΝΕΑΣ. ΟΜΟΙΟΝ ΩΣΤΕ καὶ ὡς περ ΟΙΔΑΜΑ καὶ κύμα ΠΟΝΤΙΑΣ ΑΛΟΣ, ΚΤΑΙΝΔΕΙ καὶ ἀναικτῇ ἐν ΣΤΟΝΩ καὶ ταραχῇ ΒΥΣΣΟΘΕΝ καὶ ἀπὸ βυθοῦ ΘΙΝΑ ΚΕΛΑΙΝΗΝ, ἥτοι τὴν ἐν τῷ βυθῷ κυρρυμένην κόνην, τὴν ΔΥΣΗΝΕΜΟΝ καὶ τὴν δυσκόλως ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀνατρεπομένην, ὅταν ἐν ΠΚΟΑΙΣ ΘΡΗΣΣΑΙΣ καὶ θρησκυαῖς ΔΥΣΠΝΟΟΙΣ καὶ κακῶς καὶ ἀγρίως πνιύσας, ΕΠΙ τὸ ΕΡΕΒΟΣ καὶ τὸ βάθος τῆς ἀλῆς ΔΡΑΜΗ καὶ ἐπὶ λῆξαι τὸ κύμα ὀηλονότι.

599. ΕΣΧΑΤΑΣ ΠΙΠΕΡΙΖΑΣ. ἰσχύτην ῥίζαν τοῦ Ἀνιγόνου καὶ Ἰσμήνου. λίγαι δὲ φάσι ἐν τοῖς δόμοις τοῦ Οἰδίποδος ἀνατεῖλαι, διὰ τὸ ἀπαλλαγὴν γυγνέσθαι τοῦ πολέμου, καὶ τῶν πραγμάτων εἰς κατάστασιν τινα ἐλθέσθων. τὸ δὲ ΦΟΙΝΙΑ ΘΕΩΝ ΤΩΝ ΝΕΡΤΕΡΩΝ ΑΜΑΙ ΚΟΝΙΣ, ἀντὶ τοῦ, τὴν ἰσχύτην ῥίζαν θιρίζει ὁ Αἰδης. εἰκότως δὲ τὸ ΚΟΝΙΣ τίθεται, διότι γὰρ ἐκάλυψεν Ἀνιγόνου τὸν ἀδελφὸν Πολυνείκην κίονι, διὰ τοῦτο τιθηξέσθαι ἔμελλε. δίδει δὲ εἰπεῖν, ἀμὰ δὲ νῦν, ὃ δὲ ἀσυνείτως ἐπήγαγε, σύναπτε δὲ καὶ τὸ ΚΑΤΑ πρὸς τὸ ΑΜΑΙ, ἥτοι ΚΑΤΑΜΑΙ καὶ θιρίζει καὶ κατασπάλλει ΝΙΝ καὶ αὐτὴν ἢ κόνην τῶν νηπίων θίων. ποταπὴ; Φοινίκα, ἥγουσι φέρον αὐτῇ προσκυνῶσα.

606. Ο ΠΑΝΤΟΓΗΡΩΣ, ὁ πάντας κατασπάλλων· τὸ γὰρ γῆρας ὡς περ κατασπᾶν ἐστίν. ἢ ὁ αἰδώς.

607. οὕτω χεὶρ γράζειν ΑΚΑΜΑΤΟΙ ΤΕ ΘΕΩΝ, ἢ ἡ ὁμοίη τῇ τῆς ἀνισιροφῆς κώλῃ.

608. τὸ ΑΓΗΡΩΣ πρὸς τὸ ΔΥΝΑΣΤΑΣ σύναπτε, ἥγουσι δεσπότης εὐχὴ ὑπὸ χρόνου γηράσκων.

612. πρὸς τὸ ΜΕΛΑΛΟΝ τίθεται μόνον τὸ ΑΡΚΕΣΕΙ· τὸ γὰρ ΕΠΕΙ-
ΤΑ ἔμφατον ἐνισφύτως ἔχει. τὸ δὲ νῦν πρὸς τὸ πρῶτον ἔπειτα ἴσθιν. ἡ
ἐπιπλὴ νῦν λέγει τὸν λόγον, οὐκ ἰδόντι αὐτῷ ἐνισφύτω χρόνον θῖναι,
ἔπει εἰ εἴποις, τὸ ΕΠΕΙΤΑ ἀντὶ τοῦ μέλλον καίσης, ἵν' ἢ τὸ ΜΕΛ-
ΑΛΟΝ πρὸς τὸ ΕΠΕΙΤΑ, μέλλας μέλλον καὶ χρόνον παρτάσῃ. εἰ δὲ
μὴ, τὸ ΠΡΙΝ διπλοῦν νόμι, καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν, καὶ αἰτὶ τοῦ πάλαι.
τὰ γὰρ νῦν καὶ πάλαι τοῦ ἔπειτα πρὸτερόν ἴσθι. τὸ δὲ τοῦ ἔπειτα ΤΕ
ἀντὶ τοῦ ΚΑΙ ὃν πρὸς τὸ ΕΠΑΡΚΕΣΕΙ σύνκαπτε.

613. τὸ ΝΟΜΟΣ ΟΔ' ΟΥΔΕΝ ΕΡΠΕΙ οὕτω νόμι. ὅδε ὁ νόμος, ὃν
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διὸς ἔφαμεν, ΟΥΔΕΝ καὶ εὐδαιμονῶς ΕΡΠΕΙ καὶ
φείρεται ΠΑΜΠΟΛΙΣ καὶ παγκρίσις τῷ Διὶ τῶν θνητῶν αἴτι καὶ χω-
ρὶς αἴτι. ταυτίσθιν, ὃ περὶ τῶν θ.ῶν ἔφαμεν, οὐκ ἴσθι περὶ ἀνθρώπων
εἰπεῖν. ἀλλ' οἱ μὲν ἀπαθείς καὶ ἄφρατοι, οἱ δὲ ἄνθρωποι θνητοὶ καὶ
παθητικοί.

615. Α ΓΑΡ ΔΗ. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ ΝΟΜΟΣ ΟΔ' ΟΥ-
ΔΕΝ ΕΡΠΕΙ ἴσθιν, εἰ καὶ ἀσκαθὴς ἐκ τοῦ Φαιρέου δοκίμ. οὕτω γὰρ
νοεῖται. ὁ νόμος ὁ εἰς τοὺς θεοὺς οὐκ ἴσθιν ἐν αἰθρώπῳ· ἀλλὰ δυσψυ-
χίας ὑποπίπτουσιν. ἐλπίζει γὰρ ἀπατῶμενοι, ὡς, εἰ τότε πωθήσαν,
καλῶς αὐτοῖς ἔξῃ, ποιῶντες εἰς δυσψυχίας ἐμπίπτουσιν, ὃ δὲ καὶ Αὐτι-
γόνῃ πίπτοντι.

622. ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΔΟΚΕΙΝ ΕΣΘΛΟΝ. τοῦτο λέγει διὰ τὴν Ἀντι-
γόνην δικοῦσαν τὸ θανάτῳ ἡδίστον.

683. ΘΕΟΙ ΦΥΟΥΣΙΝ. τοῦτο λέγει, διότι προῶν μέλλει εἰπεῖν,
ὡς ἄνθρωπον ἡγίηται ἡ πόλις τὸ σὺν κατὰ τῆς παιδὸς θέσιςμα, ὡς καὶ
λέγων, ὡς ἐπιπλὴ τὸ φρονεῖν θεόθεν ἀνθρώποις, λόγον ἂν ἔχει καὶ τὴν
πόλιν καλῶς λέγειν.

704. τὸ ΑΓΑΛΑΜΑ πρὸς τὸ ΕΥΚΛΕΙΔΙΑΣ συναπτεῖν, ἵν' ἢ εὐκλείας
ἡγαλμα, ἥτοι εὐκλεία.

723. μὴ λυγρὴ εἰς τὸ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ἔξωθεν τὸ ἀπό. ἀλλὰ πρὸς τὸ
ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ ἴσθιν ἡ γενική. ὡς περὶ γὰρ φαμεν, ἥδε τῶν καλῶν μά-
θους, οὕτω καὶ τοῦτο. ὁ γὰρ λόγος τι χρηστὸν, οὗτος τὸ μαθηθῆναι
οἷεν γενεᾷ, καὶ αἴτιος τοῖς ἄλλοις τοῦτου καθίσταται.

737. ΠΟΛΙΣ ΓΑΡ ΟΥΚ ΕΣΘ'. οἷ γὰρ τὴν τῶν πολλῶν γνώμην
πράττειν τὸν ἀρχεῦτα, καὶ τοὺς πολλοὺς τὴν αὐτοῦ.

748. ἴσθιν ὅτι τὸ ΓΟΥΝ ἐγκαθῆα δύναμιν ἔχει τοῦ γάρ. καὶ

εὔροις ἂν πικρὰ καὶ τῶν λογοποιῶν ἐξέλθῃ. εὐρίται δὲ καὶ τὸ ΓΕ μένον ἀντὶ τοῦ γὰρ, ὡς ἔχει καὶ τὸ παρὰ Λιδανίῳ· τοῖς μὲν γὰρ κάλλος οὐκ ἐπίσθι.

752. εἰπόντος τοῦ Αἰμανος δὲ ἑκτον ΚΑΙ ΘΑΝΟΥΣ' ΟΛΕΙ ΤΙΝΑ. Κρίων δὲ ἑκτον τοῦτο ἰνύκει. δῖον δὲ εἰπεῖν, θρασύως, ΘΡΑΣΥΣ εἶπε πρὸς τὸ ΕΠΕΞΕΡΧΗ.

760. τὸ ΚΑΤ' ΟΜΜΑΤΑ καὶ τὸ ΠΑΗΣΙΑ ἐκ παραλλήλου.

765. οὕτω τὸ ΜΑΙΝΗ συντάσσων λόγος· καὶ ἵνα ΜΑΙΝΗ καὶ ἐργίζῃ τοῖς· θάλλουσι τῶν φίλων· ἐγὼ δὲ οὐχὶ θυμουμένην ποίσομαι.

767. τὸ ἔΣΤΙ πρὸς τὸ ΒΑΡΥΣ συναπλῆον, οὕτως· ὁ ΘΗΑΙΚΟΤΟΣ δὲ καὶ ὁ νῦν νεὺς, ἑποῖς ὁ τοῦ Αἰμανος, ΑΛΓΗΣΑΣ καὶ λυπεθὺς, βαρὺς ἰσθιν.

773. συντάσσει οὕτω· ΚΡΥΨΩ αὐτὴν ΖΩΣΑΝ ΕΝ ΚΑΤΩΡΥΧΙ καὶ ἐρύγματι ΠΕΤΡΩΔΕΙ, ἥτοι πύργῳ ἐρύχῃ, ταύτην κατακρύψω, ΑΓΩΝ καὶ φίλων ΕΝΘ' ΑΝ ΗΙ καὶ ὑπάρχῃ ἐδὸς ΕΡΗΜΟΣ ΒΡΟΤΩΝ, ἥτοι ἐνθά εὐ διατρίβουσιν ἀνθρώποι, ΠΡΟΘΕΙΣ καὶ ἐμπροσθεν αὐτῆς· θείς τοσούτου μόνον ΦΟΡΒΗΣ καὶ τροφῆς, ΩΣ καὶ καθὰ ΑΓΟΣ καὶ μίσημα, ἥτοι ὡς μισθῇ μερικὴν αὐτῇ τροφὴν δεύς, ΟΠΩΣ καὶ ἵνα ἐκθύσῃ ἢ πόλις ΠΩΣ καὶ κατὰ τρόπον ἵνα τὸ ΜΙΑΣΜΑ καὶ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρὰ πάντων μέμψιν, ὡς ἡμεκίσθησας αὐτὴν ἀπώλῃσι.

778. ΤΟ ΜΗ ΘΑΝΕΙΝ πρὸς τὴν ΑΙΤΟΥΜΕΝΗ συναπλῆον, οὐ πρὸς τὸ ΤΕΤΕΤΑΙ, οὕτω· καὶ αὖ τὸν Αἰδον, ὃν μόνον εἶβι θεῶν, αἰτουμένη καὶ ζητοῦσα τὸ μὴ θανεῖν, ἵσως τούτῳ τούτου.

782. ΟΣ ΕΝ ΚΤΗΜΑΣΙ. οὐ γὰρ μόνον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κτημάτων ἰσῶμιν· ὅθεν ἡ πλεονεξία γίνεταί.

790. ΜΕΜΗΝΕ. ἤτοι τοῦ καθισθηκότος ἐξίσταται, καὶ κατὰ τὴν ἑκτον οὐ δύναται.

791. ΣΤ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΝ. εἰ γὰρ σάφηνος καὶ δίκαιος, οἱ μὲν ὑπὸ κάλλους γυναικῶν, εἰ δὲ ὑπὸ κημάτων ἐπιθυμίας τὴν ἑκτὴν φύσιν ἐκτρέφαντο.

794. ΝΙΚΑΙ ΔΕ. ἥτοι ὁ τῆς Ἀντιγόης ἔως πλέον ἰσχυρὸς τοῦ πατρὸς φίλτρον. δῖον δὲ εἰπεῖν, κατὰ ἰσχυρῶς, ΕΝΑΡΓΗΣ εἶπε πρὸς τὸ ΙΜΕΡΟΣ.

798. ΠΑΡΕΔΡΟΣ. πέριθρον λόγι τὸν Ερώτα τῶν μεγάλων ἐν ἀρχαῖς

νόμων, ὡς κατακρητοῦντα ἀνθρώπων, καθάπερ καὶ τὰ μεγάλα παρὰ τῶν θεῶν νόμιμα. ΑΜΑΧΟΣ. πρὸς τὸ ΝΙΚΑΙ ἴσθι ἡ κατασκευὴ, οὕτως ἡ ἀμαχος γὰρ θεὸς Ἀφροδίτῃ ἑμπαίξει, ταυτίσθι, ἡ τοῦ γάμου τῆς Ἀντιγόνης ἐγγύσης οὕτω διακρίσθαι. παρασκευάζει τὸν Αἰμωνα.

804. αἱ μὲν τὸ ΠΑΓΚΟΙΤΑΝ τὸν Αἰὼν νοήσεις, ἀπὸ τοῦ πάσκειν εἶπας· αἱ δὲ τὸν τάφον τῆς Ἀντιγόνης, ἀπὸ τοῦ, εἰς ὃν αἰὼν κοιτασθήσεται.

806. ΓΑΣ ΠΑΤΡΙΑΣ γράφει, μὴ πατρίδας. εὐ γὰρ ἀντιτίθεται τῷ μίτρῳ οὕτως.

824. ΞΕΝΗΝ λέγει τὴν Νιδέην, ἡ ἀπὸ τοῦ φίλου, ὡς θυγατρίκα τοῦ Τυνηάλου, ἡ δὲ τὸ μὴ Ἑλληνίδα εἶναι. βάρβαροι γὰρ εἰ Φρύγες. ἡ δὲ τὸ δυστυχὲς εἶναι, καθάπερ αὐτὴ, φίλην ἑαυτῆς λέγει. ΣΙΠΥΛΩ ΠΡΟΣ ΑΚΡΩ. Σίπυλον ὄρεα ἐν Ἀσίᾳ, ὅπερ εἰ μὲν περὶ τὴν Σαμῶνιν εἰναι φασί· εἰ δὲ, ἀντιφρῶ, ὃ νῦν Κουζηνῶς ἐννοεῖται, ἐνθα φασὶ τὴν Νιδέην κλαίονταν τοὺς παῖδας, ὑπὸ Διὸς λαλῶσθαι κατακρίνκας αὐτήν.

827. ΚΑΙ ΝΙΝ ΟΜΒΡΩ ΤΑΚΟΜΕΝΑΝ. καὶ αὐτὴν τροφομένην καὶ ὀκμαζομένην ἐν ὄμβρῳ, ὥσπερ ὑπάρχει ἡ τῶν ἀνθρώπων φάμη, οὐδαμῶς λείπει καὶ χιών. ταυτίσθι, λαλῶσθαι ὄμβρῳ καὶ χιόνι χιμαίνεται.

847. ΟΙΑ καὶ ὅπως ΑΚΑΛΑΤΤΟΣ τῶν ΦΙΛΩΝ, ἤγουν μὴ θνήσκου ὑπὲρ τῶν φίλων ἀξιωθεῖσαι, ἐν ΟΙΟΙΣ καὶ ὅποιος ΝΟΜΟΙΣ· εὐ γὰρ νομοθετεῖται οὕτως καταρτίζειν· ΕΡΧΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ΕΡΙΓΜΑ καὶ κατασκευάσκει ΤΥΜΒΟΧΩΣΤΟΝ ΤΑΦΟΥ ΠΟΤΑΙΝΙΟΥ καὶ προσφάτου, ἤτοι πρὸς τὸν ὑπὲρ γῆν καταρτισμένον τάφον, ΜΕΤΟΙΚΟΣ ΟΥΤ' ΕΝ ΒΡΟΤΟΙΣ ΖΩΣΙΝ, ΟΥΤ' ΕΝ ΝΕΚΡΟΙΣ ΘΑΝΟΥΣΙ, ταυτίσθι, οὕτε πρὸς ζῶντας μετακινούμενη, διὰ τὸ ὥσπερ νεκρὸς καταρτίζεσθαι, καὶ ἀντικατεστηθεῖσαι· οὕτε πρὸς νεκροὺς, διὰ τὸ ζῶσα καὶ μὴ θανούσα καταρτίζεσθαι. τὸ δὲ ἸΩ ΔΥΣΤΑΝΟΣ διὰ μέσου.

856. ΠΑΤΡΩΟΝ ΑΘΛΟΝ. ἔγουν ὅσον δυστυχίας ἔμελλεν ἐκείνης δυστυχῆσαι, τοῦτο αὐτὴ ὁ πεπληρῶς, ταύταταις περιπεσούσας δυστυχίας.

861. Δίον ἡμίον, ἡμῖν τοῖς κληθεῖς Λαῖονκίδας, ΗΜΕΤΕΡΟΙ εἶπαι πρὸς τὸ ΠΟΤΜΟΤ. ἢ οὕτως· ἔλκυστας τοῦ πρόπικτος καὶ ἔλυν πόντου τοῖς κληθεῖς Λαῖονκίδας, τοῦ ἡμίονου, ἤγουν τοῦ συζυγικοῦ.

879. ΙΕΡΟΝ ΟΜΜΑ, ἤτοι τὸν ἥλιον ἢ τὸ τῆς λαμπρότης ὄμμα, ἀντὶ τοῦ ἡλίου φῶς.

881. τὸ ΑΔΑΚΡΙΤΤΟΝ ἀκαθιστός ἐστι τοῦ ΟΥΔΕΙΣ ΣΤΕΝΑΖΕΙ τὸ γὰρ παρ' οὐδενὸς στεναζόμενον, ἀδάκρυτόν ἐστιν.

883. ΑΡ' ΙΣΤΕ καὶ γινώσκετε ΩΣ καὶ ὅτι οὐδὲς ἂν παύσασθε, ΕΙ ΧΡΕΙ' ΗΙ, ἔχουσιν χρήσιμα αὐτῶν, λίσσιν πρὸ τοῦ θανάτου αἰδέας καὶ γένος. τοῦτο δὲ λέγει ἐργιζόμενος τοῖς ἄλλοις Ἀντιγόνη, ὅτι ἔλασαν τακτὰ περὶ αὐτῆς διατίθεσθαι, καὶ οὐ ταχίως ἤγαγον πρὸς ὅπερ κατεδικάζειν ἔμελλε.

887. ΛΦΕΙΤΕ χρὴ γράφειν, οὐκ ἄφειτε, καὶ ΖΩΣΑ ΤΥΜΒΕΥΣΕΙ. εὐτω γὰρ ἀρμάζει τῇ μέτρῳ. τὸ ΛΦΕΙΤΕ δὲ καὶ ἐν τινὶ τῶν παλαιῶν εὑρίσκεται βιβλίων ἑντάσσεται δὲ οὕτως. οὐκ ἄφειτε ταχίως αὐτὴν, καὶ ἄφειτε μόνον ἔρχεσθαι, περιπύρκατες ἐν τῷ κατηρεφί τύμβῳ, ὡς εἴρηκε ἔγω, εἴτε χρὴ θανάτῳ αὐτὴν, εἴτε τυμβεύσει ἐν τοιαύτῃ σίτῃ ζῶσα, ἔχουσιν ἰσχυρὰ καίεται. ΖΩΣΑΝ δὲ ἐφείδων εἰπεῖν καὶ ΤΥΜΒΕΥΣΕΙΝ πρὸς τὴν αἰωαῖαν αἰτιατικὴν καὶ πρὸς τὸ ΘΑΝΕΙΝ, ὃ δὲ πρὸς εὐθείαν ἔτρεφε τῇ τοῦ μέτρου ἀνάγκῃ. οὐ γὰρ ΖΩΣΑΝ ὁ ποιητὴς ἔγραψεν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὑρίσκεται, ἀλλ' οἱ συντάσσουσιν μὴ δυνάμεντες.

890. ΣΤΕΡΗΣΕΤΑΙ, ἤτοι τοῦτο αὐτῇ εἶναι στήρις καὶ ζημία, τὸ μετοικισθῆναι ἀπὸ τῶν ζήτων εἰς τοὺς θανάοντας. δίδω δὲ οὕτως εἰπεῖν, τῆς αἰωαίας διαίτης στερήσεται, ἐπειδὴ ἡ τοῦ κόσμου στήρις μετοικία ἐστὶ. ΜΕΤΟΙΚΙΑΣ εἰπὶν, οἱ καὶ ἀγνοοῦντές τινες τὸ ΜΕΤΟΙΚΙΑΣ ἀντὶ τοῦ, τῆς μὲν ἡμῶν διατριβῆς λίσσουσι.

894. ΠΕΡΣΕΦΑΣΣΑ, ἡ Περσεφόνη, ἡ φέρουσα ἄτας καὶ βλάβας, ὡς φησι Παλάτων ἐν Κρατύλῳ. διπλασιασθῆναι δὲ ἐνταῦθα τὸ σ, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην.

904. ΤΟΙΣ ΦΡΟΝΟΥΣΙΝ ΕΥ. πάντες γὰρ οἱ νοῦν χεῖς καὶ τὰ πράγματα ὡς δεῖ διακρίνοντας, ἠγάσαντό με τῆς περὶ σὺ σπουδῆς. ἐνκαπλεῖ δὲ τὸ ΕΥ πρὸς τὸ ΕΤΙΜΗΣΑ.

908. ΤΙΝΟΣ ΝΟΜΟΥ. ἔχουσιν τίνος νόμου χρηζόμενοι, καὶ σίεροντες καὶ ἀποδοχομένην τοῦτον, λέγω ταῦτα;

940. ΚΟΙΡΑΝΙΔΑΙ, οἱ προὔχοντες τῶν Θεσπιδῶν ἢ κοιρανίδας λέγουσιν τοὺς προγόνους αὐτῆς.

943. ΤΗΝ ΕΥΣΕΒΙΑΝ γράζει Ἰωνικῶς, ἢ ἢ οἰκίον τῷ μέτρῳ. εὐνοεῖ γὰρ τῶν τοιούτων προπρογόνων Θεωπῶν ὀνημάτων τὰς διφθόγγας.

συστέλλαντες, διὰ τοῦ ἰ μόνου ἐκφέρουσι παρεξυτώνως. ἀλλὰ καὶ τὸ ΣΕ-
ΒΙΣΑΣΑ ἀπὸ τοῦ σέβειω ὀφείλεις λέγειν. οὕτω γὰρ ἀεμόζει τῷ μέτρῳ.

944. ΕΤΑΑ ΚΑΙ ΔΑΝΑΑΣ. παρεμυθεύμενος ὁ Χορὸς τὴν Αντιγό-
νην, εἰς παραδειγμα τὴν Δανάην εἰσάγει, ὅτι καὶ ἐκείνην ὁ πατὴρ Λαίρ-
σιος, διότι ἐν πύργῳ εὖστα ἔγκυος γέγονεν ὑπὸ Διὸς, χρυτοῦ γενομένου καὶ
καταβύβεντος ἐπὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ τέγου, ὀργισθεὶς, ἐν χαλκῷ κλωστήῳ
μετὰ τοῦ παιδὸς ἐνέκλεισεν. ἔστι δὲ τὸ ΧΑΛΚΟΔΕΤΟΙΣ ΑΤΛΑΙΣ καὶ
τὸ ΤΥΜΒΗΡΕΙ ΘΑΛΑΜΩ ταυτό.

955. Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος παῖς, βασιλεὺς Μακεδόνων, τιμῶν πάν-
τας τοὺς θεοὺς, ἀθέως διέκειτο πρὸς Διόνυσον, καὶ ἐπιερατο τὰς τε
δούκας αὐτοῦ καὶ τοὺς χοροὺς καθαιρεῖν. ἐξενεχθεὶς οὖν ποτὲ εἰς πόλε-
μον καὶ τροπῆς γενομένης, ἐπὶ Φεύγειν ἤρξατο, συνεποδίστη ἐν κλήματι
ὑπὸ Διονύσου, καὶ ἀπορήφαις εἰς κρημνὸν, τὸ ἔην ἀπολώλειεν. ἕτεροι δὲ
Φασιν, ὡς λαθόντες αὐτὸν οἱ πολέμιοι συμποδισθέντα, καὶ εἰς ἄντρον ἐμ-
βαλόντες, καὶ τὴν εἰσόδον κλείσαντες, ἐλμυλῶντην, ὃ καὶ κρείττον· σύ-
ταξι γὰρ τῷ ΠΕΤΡΩΔΕΙ ΔΕΣΜΩ ΚΑΤΑΦΡΑΚΤΟΣ. εἰ δὲ πρὸς τὸ
ἄνω εἴποις τὸ ΠΕΤΡΩΔΕΙ, ἀντὶ τοῦ σπέρῳ νοήσεις. λέγει δὲ τὴν Λυ-
κούργου ἱστορίαν, οὐχ ὅτι ἡ Αντιγόνη ἀσεβὴς ἦν, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλὰ διὰ
μόνον τὸ πάθος.

961. ΕΠΕΓΝΩ ΜΑΝΙΑΣ. ἐπέγνω τὰς οἰκίας μανίας, ὡς εἰς κα-
κὸν αὐτῷ ἐτελεύτησαν. λέγει δὲ ὅτι ταῦτα ἀποκερδαίνουσιν οἱ κακοὶ καὶ
ἀσεβεῖς.

966. Βορέας κῆδος συνῆψε ταῖς Αθηναίαις, ἀρπάσας Ωρεΐθυιαν Ερεχθίδως,
ἐξ ἧς ἔσχε Ζῆθον καὶ Κλέαιν, καὶ Κλεισπάτρην, ἣν γήμας Φινεύς δύο
παιδὸς ἐγέννησε, Πηξίππον καὶ Πανδίονα. μετὰ δὲ τὸν Κλεισπάτρας θά-
νατον ἐπέγμεν Ἰδαίαν τὴν Διφράνου, κατὰ δὲ τινὰς, Εἰδοθέαν τὴν Κἀδ-
μου ἀδελφὴν, ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς Κλεισπάτρας παιδὸς, ἐν
τάφῳ καθιέρξε ζῶντας. ἡ δὲ ἐπιβουλὴ τοιαύτη. κατελεύτατο αὐτῶν πρὸς
Φινέα, ὡς δέθεν πειρώτων αὐτὴν. ἀπατηθεὶς οὖν Φινεύς, ἐξουσίαν αὐτῇ
τούτων ἔδωκεν. ἕτεροι δὲ Φασιν, ὅτι Φινεύς ζῶσιν τὴν Κλεισπάτραν ἀπα-
ξιώτας, τὴν Ἰδαίαν ἔγχευε. Κλεισπάτρα γοῦν ἀμυνομένη τοῦτον, τυφλοῖ
τοὺς παιδὸς αὐτῆς. ἡ σύνταξις· αἱ δὲ ΒΟΣΠΟΡΙΑΙ καὶ Θερικαὶ ἀνὰ
τῆς ἀλῆς, τῆς ἀπὸ τῶν κυανέων πετρῶν ΔΙΔΥΜΑΣ καὶ διπλῆς· εἰς
δίχα γὰρ αἱ κυανεαὶ πέτραι τὴν ἐκεῖ θάλασσαν τέμνουσιν· ἡ διότι αἱ
πέτραι, δύο, καὶ ἡ θάλασσα διδύμη ἐστὶ· καὶ ὁ ΣΑΛΜΤΑΔΗΣΣΟΣ πο-
ταμὸς τῶν Θερικῶν, ἵνα καὶ ὅπου ὁ ΑΡΗΣ ΛΓΧΙΠΤΟΛΙΣ καὶ γέμ-

των ἐσθίν· ἐκὶ γὰρ τὸ ἱερὸν ἦν Ἄρειος· Εἶδε καὶ ἐδιέκτετο ΕΛΚΟΣ καὶ πῆρυσεν ΑΡΑΤΟΝ καὶ καταράσμενος τοῖς ΔΙΣΣΟΙΣ καὶ διπλοῖς ΦΙΝΕΙΔΑΙΣ καὶ Φινίως πικρῇ, Πληξίπτω καὶ Πικρῶσι, τυφλαθὲν ἐκ τῆς ἀγρίας ΔΑΜΑΡΤΟΣ καὶ γυναικὸς τοῦ Φινίως, τῆς Κλειοπάτρας τῆς ἑκὺντων μητρὸς, ἣ τῆς μητρικῆς αὐτῶν, τῆς Ἰλιάς τῆς θυγατρὸς Δαρδάνου. ἄμω γὰρ, ὡς εἴεται, λίγεται. ΤΥΦΛΩΘΕΝ, ἀλλὰ καὶ τυφλόν, ΑΡΑΧΘΕΝ καὶ πλῆγην εὖκ ἐν ἈΚΜΑΙΣ καὶ ὀξύτητι ΕΓΧΕΩΝ καὶ ξιφῶν, ἀλλ' ὑπὸ κίρκης τε χερσὶ, καὶ ἐν ἀκμαίς ΚΕΡΚΙΔΩΝ, ἦτοι σιδηρῶν ἀγχιάνων, ἀρχὴν ἐν ταῖς κύκλοις τῶν ὀμμάτων τοῖς ἀλασίοις.

980. ΑΝΥΜΦΕΥΤΟΝ. ἦγον κκαυνομφεύτου μητρὸς γέννημα ὑπάρχοντες. δὲν δὲ εἰπὼν, ἀνυμφεύτου μητρὸς, ΑΝΥΜΦΕΥΤΟΝ πρὸς τὸ ΓΟΝΑΝ εἶπε.

1000. ΑΙΜΗΝ, ἦγον συνχωρή. ἐκὶ γὰρ συνῶν τοὺς ὀρθους, ὅταν τι βούλωμαι μακρύνεσθαι, σκοπῶ τὴν αὐτῶν πλῆτη καὶ τὰς φωνάς.

1002. δὲν εἰπὼν κλαζόντων πρὸς τὸ ΟΡΝΙΩΝ, ΚΛΑΖΟΝΤΑΣ εἶπε πρὸς τὸ σκακινόντων. τὸ γὰρ ΑΚΟΥΩ ΦΩΟΓΓΟΝ ΟΡΝΙΩΝ, ἀντι τοῦ, ὀρνιθας. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ΚΛΑΖΟΝΤΑΣ πρὸς τὸ ΕΓΝΩΝ, ψυχροὶ τινεὶ εἰσι.

1009. ὅτε μετὰ τῶν μηρῶν καὶ τὴν χολὴν τοῦ ζώου καὶ τὴν κύστιν περετίθουν, ἀκριβῶς ἐν λίσχυνῳ εἴπονται εἰς τοὺς Ἐπὶ καὶ ἐπὶ Θήσους. δὲν δὲ εἰπὼν, μεταρσίως, καὶ, καταβύβισκας τῆς πιμυλῆς, ΜΕΤΑΡΣΙΟΙ εἶπε πρὸς τὸ ΧΟΛΑΙ, καὶ ΚΑΤΑΡΡΥΕΙΣ πρὸς τὸ ΜΗΡΟΙ.

1013. ἐκόντως εἶπε τὸ ΟΡΓΙΩΝ. ὥσπερ γὰρ τὰ μυθῆμα ἐνδοῖς εἶδεν, εἰ μὴ οἱ πιπιμακίνοι, οὕτω καὶ τὰ μακρύματα οἱ μένους μόνοι γιγνώσκοντες τοῖς ἄλλοις διακαφεύσαν.

1016. ἣ πρὸς τὸ ΠΑΝΤΕΛΕΙΣ ὑποστικτόν, οὕτω, καὶ αἱ ἐσχάται αἱ παντληῖς, ἦτοι ἐν αἷς πᾶσαι αἱ θυρίαι τελευτῶνται. ἣ πρὸς τὸ ΠΑΗΡΕΙΣ. οὕτως· οἱ γὰρ βαμαὶ ἡμῶν καὶ ἐσχάται, ΠΑΗΡΕΙΣ καὶ πεπληρωμένοι εἰσι, ΠΑΝΤΕΛΕΙΣ καὶ τέλειαι, ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ καὶ τοῦ οἴου Οἰδίποδος, τοῦ ΠΕΠΤΩΤΟΣ καὶ πιστότος ΔΥΣΜΟΡΟΥ καὶ ἀθλίου. τὸ δ' ἸΠ' ΟΙΩΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΚΥΝΩΝ ΒΟΡΑΣ ἱερνῆται ἐπὶ τοῦ πῶς εἰσι πλήρεις.

1021. Ἰστέον ὅτι ἰνικῶς πρῶτον εἰπὼν τὸ ΟΡΝΙΣ, ἰπειδὴ οὐχ εἰς δ' ποιῶν τὴν βοήν, ἀλλὰ πολλοὶ, πρὸς πληθυντικὴν ἀπείδωκε τὸ ΒΕΒΡΩ-

ΤΕΣ, εἰ καὶ ἀμαθὺς τις, τὸ ΟΡΝΙΣ ἀντὶ τοῦ ὀρνίθους φασί, καὶ τὸ ΡΟΙΒΑΔΕΙ ἀντὶ τοῦ ροιδιούτου, οὐκ ἐθέτες εἶναι μόνον ἐν οὐδενίῳ πληθυντικῇ, τὰ ἑκάς τρίτα πρόσωπα τῶν ἑκατόνων ἀντὶ πληθυντικῶν λαμβάνονται, ὡς ἄλλα τε πολλὰ μαρτυρεῖ, καὶ τὸ παρὰ Λισσίου· Ἦρα γὰρ, ἐντοί, τὰ μαθήματα τοῦ γέροντος. εἰ καὶ ἐν Πλάτῳ που εὑρίσκεται μόνον· (Πλ.θ. δ'. 100.) ἢ ἐκ Μελίττης ἐπέων δίλιγρον.

1034. καὶ ἄλλοις εἰς τὸ ΤΟΥΔΕ ἔχουσιν ἐπὶ ἡ κατὰ· ἀλλ' ἔστιν ἡ γυνὴ πρὸς τὸ ΣΚΟΠΟΤ. τὸ δὲ ΣΚΟΠΟΥ πρὸς τὸ ΤΟΞΟΤΑΙ. οἱ γὰρ τοξόται, σκοποῦ τοξόται εἰσὶν. Ω ΠΡΕΣΒΥ, ΠΑΝΤΕΣ ΩΣ ΤΟΞΟΤΑΙ ΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ, ταυτίσιν, ὥσπερ σκοπὸν ποικιλάμηναι με, τοξότατα.

1036. ΠΑΛΑΙ. υἱὸς αὐτοῦ Μενεκλίδης. Τηροῖον πρόσθεν εἰπόντιος, ὡς εἰ πρὸς τὸ σπλάγιον τοῦ θάνακτος ἑκὼν ἑαυτὸν ἀναιρήσει, σωτηρίᾳ ἔσται τῇ πόλει, ἀπαλθὼν ἑκείνη, ἑαυτὸν διαχρήσασθαι.

1037. ΠΡΟ ΣΑΡΔΕΩΝ. ἐν γὰρ τῇ Λυδία πλεσίαν Σάρδειον ὁ Πακιδολὸς ἔστι ποταμὸς ψύγματα χρυσοῦ τοῖς ἐκεί χειρῶν. καλεῖ γοῦν τὸν χρυσὸν ΗΛΕΚΤΡΟΝ, διὰ τὸ καθαρόν. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἡλεκτρος. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδοῇ τόπος χρυσοῦ ψύγματα ἔχων, ἐν ἀνερεύσεισι θηρίᾳ τινα, μέθυρκες καλυμμένα, πτεροῦς χρώμενα, ἀφ' ὧν οἱ Ἰνδοὶ μηχαναῖς τινα λαμβάνουσι τὸν χρυσόν.

1053. ὥσπερ τὸ λόγῳ μόνον πρὸς δικτικὴν συλλάσσεται, μιτὰ δὲ πρὸς κακῶς συντεθὲν, αἰτιατικῇ, οὕτως ἔχει καὶ τὸ ΑΝΤΕΙΠΕΙΝ, καὶ τὸ ΚΑΚΩΣ ΑΝΤΕΙΠΕΙΝ· τὸ μὲν δικτικῇ, τὸ δὲ κακῶς ἀντιπῆν, αἰτιατικῇ.

1057. ΑΡ' ΟΙΣΘΑ. ἄρα γνώσκεις λόγον ἡμῶς ὄντος τυχευῖ, ἐκείνου ἢ λέγεις; ταυτίσιν, ἄρα γνώσκεις οὐ τοὺς τυχεύτας εἰρῆζον, ἀλλὰ βασιλεῖς;

1060. ΤΑ' ΚΙΝΗΤΑ καὶ γράφουσιν, ἢ ἢ μακρόν τὸ' α, ὡς ἐκ κράτους ὅν'· εἰ δ' ἄλλως γράφουσιν, οὐκ ὀρθὸν ἔσται.

1069. τὸ ΨΥΧΙΝ καὶ πρὸς τὸ ΒΑΛΩΝ καὶ πρὸς τὸ ΚΑΤΩΚΙΣΑΣ λαμβάνει κατὰ συνειδητόν.

1080. ὅσον ἐχθρῶς εἰπεῖν, ΕΧΘΡΑΙ εἶπε πρὸς τὸ ΠΟΛΕΙΣ. ἀπορήσει δ' ἂν τις, πῶς εἶπε ΣΥΝΤΑΡΑΣΣΟΝΤΑΙ, καὶ οὐ, συνταραχθέντων. οὕτω γὰρ ἐταράχθησαν, ἀλλ' ἔμελλον. καὶ Φαμὲν εἶναι ὁ ταρχμὸς αὐτῶν, εἰ καὶ μήπω γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ὅτουσι εἰς αὐτὰς παρὰ

κύνων, ἢ οἰκῶν, τὰ σπικράγματα γίνονται, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἢ ὅθι
καὶ αὐταῖς ἐπιγράφεται. εἰς δὲ τὸ ΟΣΩΝ, μὴ λάθῃς ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ
πρὸς τὸ ΚΑΘΗΓΝΙΣΑΝ, οὕτω, καθ' ὅσων ἤγνεσκαι, ἤγουν μεμασμένως
ἔξερον. ἄλλος γὰρ, τὸ μίσσμα.

1084. ΩΣΤΕ ΤΟΞΟΤΗΣ. τοῦτο λέγει, διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν
ἤνθην ἔφη (1033.) πάντες, ὥστε τοῖότῃ, σκοπεῖν τοῖοντες ἀνδρὲς τοῦτο.
διὸ προσέθηκε καὶ τὸ ΒΕΒΑΙΑ, δεικνύς ἐντιῦθιν, ὅτι αὐτὸν ὑπολαμπό-
ναι ἐξ ἡμῶν ἐπὶ τοῖς φέρεσθαι κίβδους χάριν, ψευδῶς λογίζῃ.

1096. καὶ γὰρ τὸ ΕΙΚΑΘΕΙΝ καὶ ὑποτάσσεται τῷ μάντι, καὶ
θάπτεται ἐν Πηλουϊκῇ, καὶ Ἀντιγόνην ἐξηλαύνειν τοῦ τέκνου, ΔΕΙΝΟΝ.
πολλοὺς γὰρ εἰσαῦθις ὁμοίους εἶναι προτρέφεται, εἰδότας ὡς οὕτω κακὰ
ἔντες οὐκ ἐκλάσθησαν. τὸ δ' ΑΝΤΙΣΤΑΝΤΑ με αὐτῷ ΠΑΤΑΣΑΙ τὸν
ΘΥΜΟΝ αὐτοῦ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ἐν Βλαχῇ, τοῦτο ἐστὶν, τὸ διὰ μάχης ἐλ-
θεῖν με αὐτῷ, καὶ τὴν ἀνακρίειν καὶ θρασυτέτα αὐτοῦ, ἣν πρὸς ἐμὲ
ἐπιδείκνυτο, τιμωρήσασθαι, ΕΝ ΔΕΙΝΩ ΠΑΡΑ καὶ πάρεσσι. θῶν γὰρ
τὸ τῶν μάντιος γένος, καὶ οὐχ οὕτω διὰ πρὸς αὐτοῦ ἀπαντῶν, ἀλλὰ
ζητοῦσιν τιμὰς.

1112. ΕΛΗΣΑ, ἰδοῦμεν, καὶ εἰσάγαγον εἰς τὸ ἔργον αὐτήν. ἢ
ἰσχυρὸν λέγει, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν καὶ τὸν Πηλουϊκὸν ἐκέρωτον.

1115. ΠΟΛΥΩΝΥΜΟΣ ἴσθιν ὁ Διόνυσος, ὅτι οἱ μὲν Βακχῆον, οἱ δὲ
Ἰακχον, οἱ δὲ Εὐών, οἱ δὲ Λύκιον, οἱ δὲ Εἰραφιδώτην, οἱ δὲ Διμήτριον,
οἱ δὲ Διδυράκωον αὐτὸν καλοῦσιν. ΑΓΑΛΜΑ δὲ Σιμίλης αὐτὸν καλεῖ,
ὡς αὐτὸ ἐκείνης ἐπ' εὐκαίμεν καὶ λικυρότητα Θεῶν γινωσκέντα. ἐπικα-
λεῖται οὖν αὐτὸν ὁ Χορὸς, φερόμενος διὰ τοῦ τοῦ μάντιος λόγου.

1122. ἐπιπλεῖ ἐν Θήβαις ὁ Διόνυσος μὲν γόνον, οὗτος δὲ τὰς Βάκχας
πεποιήκει, διὰ τοῦτο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ αὐτὴν τῶν Βακχῶν λέγει.

1128. Καρύνειον ἄντρον ἐν Παιονίᾳ. ἄλλοι δὲ φασὶ πόλιν παρκαμ-
μένην αὐτῷ οὕτω καλεσμένην.

1131. Νῦστα, πόλις ὑπὲρ Αἰθιοπίαν παρκαμμένην ἔχουσα ἕως, ἐφ'
οὗ ἵταπτο ὁ Διόνυσος.

1133. ΧΛΩΡΑ Τ' ΑΚΤΑ, ἔχουν αἰδικαλῆς, διὰ τὴν ἐκὼ ἄμπλον,
τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν βότρυς πεπαινεμένους ἐκφέρουσιν, ἔστιν καὶ ἡ
σποδὴ τῷ Διόνυσῳ· διὸ καὶ τὸν τόπον καλεῖ πελοπιόφυλον, ὅς ἴσθιν ἐν
τῷ Παιονίᾳ, ὡς Εὐρυπιδὸς Φησί. (Φωνισσ. 236.) συνταλίδιον δὲ τὸ μὲν
ΠΕΜΠΕΙ πρὸς τὸ ΣΕ, τὸ δὲ ΣΕ πρὸς τὸ ΘΗΒΑΙΑΣ ΑΓΤΙΑΣ ΕΠΙ-

ΣΚΟΠΟΥΝΤΑ, τουτίστιν, ἐκ Παρθενῶ εἰς Θεῶν χωρὶς ἐπιτήκεται. το δ' ΑΒΡΟΤΩΝ ΕΠΕΩΝ ΕΥΑΖΟΝΤΩΝ διὰ μίσεω, ἀντὶ τοῦ, θίμων ὅμων εἰς σὲ φερμένων.

1146. οὕτω γὰρ γράβειν ΠΥΡ ΠΝΕΟΝΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ ΧΟΡΑΓΕ, ἢ ἢ τὰ κῶλα ἔμοικε τοῖς τῆς θίρωθῆς. ἀμαθίς γὰρ τις τῶν μίτρων τοῦτ' ἐνέλλαξεν, ΧΟΡΑΓΕ ΑΣΤΡΩΝ γράβουσι. καλεῖ δὲ πῦρ πνέοντα ἄστρα, τὰς θαμπάδας, ὥς ἐν νύκτι αἱ θάλαραι κατέχουσι. ΦΘΕΥΜΑΤΩΝ, τῶν ὅμων τῶν βαρκικῶν, ἐπιπῶ κατὰ τὴν νύκτα ἔλθοντο.

1150. ΕΥΝ ΝΑΞΙΑΙΣ γράβει. οὕτω γὰρ ἀμαθίς τῷ μίτρῳ· καὶ ΣΑΙΣ ΘΥΑΣΙ ΠΡΟΣΠΟΛΟΙΣ. εἰ ἄλλως γράβεις, οὐκ ὀρθῶς γράβεις.

1176. ΠΟΤΕΡΑ ΠΑΤΡΩΙΑΣ. ἀπορήσκει ἂν τις ἐνταῦθα πῶς, τοῦ ἀξίον ἐπὶ τοῦ ΑΥΤΟΧΕΙΡ, ὁ Χερὶς ἔρωτ' ἀπὸ τοῦ Φονεύσαντος. καὶ Φαμὶν, ὅτι οἱ διχομόνοι συμφερῶν λόγους παρὰ τινός, ὥσπερ ἐκπλατίζονται τῷ ἀκούσματι, οὐ πάντες τὸν λόγον ἀκριβοῶς ἀκούουσιν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀρχὴν διχομόνου, ὅθεν ἦν λόγοντα ἐκπνέονται.

1182. μὴ λάτεις εἰς τὸ ΠΑΙΔΟΣ ἔξωθεν τὸ ΠΕΡΙ. ἀλλὰ πρὸς τὸ ΚΑΥΟΥΣΑ ἔστιν ἡ γενικὴ. τὸ γὰρ κλύειν, τοῦ παιδὸς ἦν. τουτίστιν, ἰκέως παρέσχε τοῦτο καὶ αἴτιος γέγονεν.

1184. ἡ τοιαύτη γενικὴ, τὸ ΠΑΛΛΑΔΟΣ πρὸς τὸ ΕΞΟΔΟΝ ἔστιν. αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῆς ἔξοδου αἰτία. ἡ πρὸς τὸ ΣΤΕΙΧΟΥΣΑ ὑποβλήσκειν, ἢ ἢ τὸ ΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ πρὸς τὸ ΠΑΛΛΑΔΟΣ. οὐ γὰρ μόνον προσήγορος τῷ δαίμνι, ἀλλὰ καὶ τοῦ δαίμονος Φαμὶν. οὕτω· ΣΤΕΙΧΟΥΣΑ καὶ περιουμένη πρὸς ἔξοδον, ΟΠΩΣ καὶ ἵνα ΙΚΟΙΜΗΝ καὶ ἔλθωμεν ΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ καὶ συνόμιλος τῆς Παλλάδος θιάς, ΕΥΓΜΑΤΩΝ καὶ εὐχῶν, τουτίστιν ἵνα εὐχὰς αὐτῇ προσφέρω. μὴ ξινεῖς δὲ πρὸς τὰς δύο γενικάς, τὸ ΠΑΛΛΑΔΟΣ καὶ τὸ ΕΥΓΜΑΤΩΝ. ὥσπερ γὰρ Φαμὶν, δα δαίμονος τῶν παιδῶν εἰμὶ μαθημάτων, οὕτως καὶ τοῦτο.

1192. τοῦτο οὕτω συντάττει. ὦ ΦΙΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΕΓΩ ΠΑΡΩΝ ἐνταῦθα ΚΑΙ ΕΡΩ καὶ εἶπω, ὅσα δευρότε προῖπαι, ΚΑὶ ΟΥΔΕΝ ΕΠΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΠΑΡΗΣΩ καὶ καταλείψω.

1196. ἀπορήσκειν ἂν τις, πῶς, τοῦ ἔπειθαι καὶ ἐδηγῆναι ἰσχυρίων ὄντων, οὗτος φησὶν ΕΓΩ ΔΕ ΣΩ ΠΟΔΑΓΟΣ ΕΣΠΟΜΗΝ ΠΩΣΕΙ. καὶ Φαμὶν, ὅτι διὰ τοῦτο λέγει τὸ ΕΣΠΟΜΗΝ, διότι δούλος ἦν, εἰ δὲ δούλος τῇ τῶν ἰδισποτῶν ἄγονται γνώμῃ· τὸ δὲ ΠΟΔΑΓΟΣ, διότι οὗτος τότε τὸν αὐτοῦ ἰσχυρὸν προέπειπεν.

1195. τὸ ΕΤΙ πρὸς τὸ ΕΚΕΙΤΟ συναπλῆν.

1200. εἶναι εὐμενῶς εἰπεῖν, ΕΥΜΕΝΕΙΣ εἶπε πρὸς τὸ ΟΡΓΑΣ. ΚΑΤΑΣΧΕΦΕΙΝ δὲ λέγει ΕΥΜΕΝΕΙΣ τὰς ΟΡΓΑΣ, διότι τὸ τὴν ὄργην ἐπέχειν, εὐμενικά ἐστίν.

1205. τὸ ΝΥΜΦΕΙΟΝ πρὸς τὸ ΚΟΡΗΣ· τὸ δὲ ΚΟΡΗΣ πρὸς τὸ ΑἰΔΟΥ. τὸ γὰρ ἔρως μὲν εἰς ὅπερ εἰσβέβηκαται, ὥσπερ θάλαμνος ἦν αὐτῇ· αὐτὴ δὲ τοῦ Αἰδοῦ. θάλαμτος γὰρ αὐτὴν ἐνταῦθα κατέλαβε, καὶ οἰκιστὴς ὁ Αἰδὸς αὐτὴν ἐνοικοδόμησεν.

1221. μὴ λάθῃς εἰς τὸ ΑΥΧΕΝΟΣ ἔξωθεν τὸ ἔξ. ἀλλ' ἐστὶν ἡ τοιαύτη γυνὴ πρὸς τὸ ΚΡΕΜΑΣΤΗΝ.

1222. βρέχων μιτῶναι συνόσιος, κυρίως τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις φασίν. ἐνταῦθα δὲ λέγει τὴν ζώνην αὐτῆς, ἥτις σπινθηρίμηνος ἦν τμημα συνόσιος. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸ αὐτῆς κρήδεμνον· εἰ δὲ, τὸ τῆς συνόσιος μίτρος μὴ ἢς αὐτὴν ἐλάκων ἐκίετο.

1226. τὸ ΣΤΥΓΙΝΟΝ, ἡ ἀρετακὴν ἰσχυρίαν πρὸς τὸ ΣΦΕ, ἡ οὐδαιτέρην πρὸς τὸ ΟΙΜΩΣΑΣ.

1249. τὸ ΠΡΟΘΗΣΕΙΝ καὶ πρὸς τὸ ΕΣ ΠΟΑΙΝ ἐκλαπῆν.

1250. ΑΜΑΡΤΑΝΕΙΝ, ἀνείκειν ἐαυτῇ ἔργα κακῇν. λέγω δὲ τὸ ὀρθῶς τι περὶ αὐτὴν δυσχερὲς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς τοῦ παιδὸς συμφορᾶς ἀκούσκατι.

1274. τὸ ΕΠΑΙΣΕ με ΕΝ τῇ ΕΜΩΙ ΚΑΡΑΙ, ἀπὸ τοῦ, ἐξέδρασε τὰς ἐμὰς φρένας, καὶ τοῦ λυσιγισμένου παρατροπῆν ἔργασθαι. οὐ γὰρ ἐγίνωσκον κατ' ἐμαυτοῦ κινῶν τὸν Ἀνάγκου, τοιαῦτα κατ' Ἀντιγόνης ἐλπίσμενός. ΧΑΡΑΝ δὲ φησιν, ἢν εἶχε ἀπαισέτι, τῆς ἀρχῆς ἐξαρτῆς γυναικείας.

1278. τοῦτο οὕτως εἶποις. Ω ΔΕΣΠΟΤΑ, ΕΟΙΚΑΣ καὶ φάσθαι ΗΚΕΙΝ καὶ ἰδοῖν ΟΥΕΣΘΑΙ καὶ ἰδοῖν ΚΑΙ ΤΑΓΕ ΕΝ ΔΟΜΟΙΣ ΚΑΚΑ ΤΑΔΕ, ἤγειν τὸν Εὐρυδίκης θάνατον, ΩΣ ΕΧΩΝ ΓΕ ΚΑΙ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΣ, ταῦτα δ' ἐκ παραλλόλου εἰρηται, ΤΑ ΜΕΝ, κακὰ ἀπαισέτι, ΠΡΟ ΧΕΙΡΩΝ καὶ ἔμπροσθεν τῶν χειρῶν, ἤγειν τὸν Αἰμονα θανάτου, τὸν σὲν παῖδα, ΤΑ ΔΕ, ἤγειν τὴν τοῦ γένους συμφορὰν, ΦΕΡΩΝ καὶ ὑπομείνων. τριπλῶ γὰρ ἐπῆλθε αὐτῷ κακά. ὅ τε Εὐρυκλῆος καὶ Πολυνείκευς, καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀντιγόνης θάνατος· ὅ τε τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ Μενελάου καὶ Αἰμόνος, καὶ τελευταῖος πάντων ὁ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Εὐρυδίκης.

1184. ΔΥΣΚΑΘΑΡΤΟΣ, ὃ γόνυ καὶ συμφορῶν ἀλυσίως ἔχων κα-
θιέρηται Αἰῶς, εἰς δὲ πάντες μετὰ τὴν ἐνθάδε ἀπαλλαγὴν συνάγονται,
ὥσπερ εἰς λιμένα.

1187. ΤΙΝ' ΑἴΔΑΣ ΔΟΓΟΝ γράφει, ἢν εἰκὼν ἦ τὸ κῶλον πρὸς
τὸ τῆς σπινθῆρος. τὸ γὰρ ΤΙΝΑ ΘΡΟΕΙΣ οὐκ ἔχει ὁρθῶς.

1301. ΒΩΜΙΑ. Ἰσίου, ὅτι ἡ τοῦ Κρέντος γυνὴ τῇ Βωμῶν, ὄντα
τῶν βασιλείων ἐντός, μαχητὴν ἐκυτὴν ἀπέτρεψε. ἐδήλωσε δὲ τὴν σκα-
γὴν, διὰ τοῦ ΟΞΥΘΗΚΤΟΣ. δῖον δὲ εἶπεν ὀξυθῆκτος, ΟΞΥΘΗΚΤΟΣ
εἶπε πρὸς τὸ ΗΔΕ.. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ΚΕΛΑΙΝΑ. δῖον γὰρ εἶπεν κε-
λαινῶς, ΚΕΛΑΙΝΑ εἶπε πρὸς τὸ ΒΛΕΦΑΡΑ, οὕτω, ὡς τὰ ΒΛΕΦΑ-
ΡΑ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ποταπὰς ΚΕΛΑΙΝΑ. ταυτίσιν, ἐκάλυψε τοὺς
ὀφθαλμούς αὐτῆς σκότος θανούσης. ἔκλυσε γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴ θανάτου,
ὃ θάνατος. Μεγαρεὶς δὲ λέγει ἠτκῦθκ, ὡς μὲν τινὲς Φασιν, οὐδὲν αὐ-
τῆς πρὸ τοῦ Κρέντος ὄντα οὕτω καλούμενον ὡς δ' ἄλλοι λέγουσιν, ὃ
ἐν τῇ χιτῶν τοῦ θράκοντος ἀποσπαραγὴς πρῶτος υἱὸς αὐτῆς Μενονίους, κατ'
ἀρχὰς Μεγαρεὺς ἐκκλιτο. εἰ μὲν οὖν τὸ πρῶτον εἶπες, ΛΕΧΟΣ νῆ-
σις τὴν πρὸς ἐκείνῃ γαμικὴν συνέθειναι ἢ εἰ δὲ τὸ δεύτερον, λήϊος κακῶ-
σαι αὐτὴν ἱεῖς, τὸ παρὰ καιρὸν αὐτὸν ἀπελθεῖν, καὶ μὴ τυχεῖν ὑπε-
ρκίου, ὃ καὶ κρείττον. μετρυγὶ δὲ καὶ τὸ ΤΟΤΔΕ λαμβάνον τὸ ΛΕΧΟΣ
κατὰ συνεκδοχὴν.

1310. ΑΘΛΙΟΣ καὶ γράφειν ἠτκῦθκ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ἔμενον τῷ τῆς
ἀντισπινθῆρος. τὸ γὰρ ΔΕΙΛΑΙΟΣ οὐκ ὁρθόν.

1313. σύναπτε τὸ ΜΟΡΩΝ πρὸς τὸ ΤΩΝΔΕ· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέ-
σου λέγει.

1316. τὸ ΟΞΥΚΩΥΤΟΝ ἀντὶ τοῦ, τὸ ὀξύς καὶ μεγάλου θρήνου
διόμενον ἢ τὸ ὀξύς καὶ ταχύς καὶ ἐκίφτης θρήνον ἐνέειπεν.

1330. τὸ ΕΜΩΝ ἀντὶ τοῦ ἡμερῶν νοκτεῖον πρὸς τὸ ΤΕΡΜΙΑΝ, οὕ-
τως· ΑἴΩΝ καὶ φέρον ΕΜΟΙ ΤΕΡΜΙΑΝ καὶ ἰσχύειν ΗΜΕΡΑΝ τῶν
ΕΜΩΝ ἡμερῶν. ἢ τὸ ΕΜΩΝ πρὸς τὸ ΜΟΡΩΝ, οὕτως ὃ ΤΗΑΤΟΣ
καὶ ἔστις τῶν ΜΟΡΩΝ, ταυτίσιν, τὸ τέλος τῶν ἡμῶν δυστυχῶν, μέχρι
γὰρ ἂν τις ἐν ζωῇ τυγχάνῃ, καὶ συμφορῶν μέγας ἴσιν· ἐπὶ δὲ ἀπο-
γίγνεται, καὶ τοῦ δυστυχῆν παύεται ὥστε ὃ θάνατος καὶ τέλος ἐστὶ συμ-
φορῶν, καὶ συμφορὰ ὑπεργάτη. τὸ γὰρ ζῆν, ὃ μέγιστόν ἐστι κέρδος,
ἀφαιεῖται.

1337. ΠΕΠΡΩΜΕΝΗΣ, μεμαιοικτινῆς. ὥστε ἐπειδὴ καὶ σοὶ τὸ τοῦ
αὐτὰ παθῆν πείρωτο, μὴ δυσχεραίναι, μηδὲ κατεύχου θανάτῳ.

1343. ΠΑ ΚΑΙ ΘΩ, ἥτοι τί ποιήσω; οὐ γὰρ ἔχω πότιρον θνητῶν πότιρον. πότιρον τὸ τῆς γυναικὸς πάθος, ἢ τὸ τοῦ παιδός;

1350. ΛΣΕΠΤΕΙΝ, ἀσιδίῳ. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ παρεργίσαι τὸν Κρίεστα Πλούτωνα καὶ Περιφόνην, διὰ τὸ Πολυνείκην ἀδικίᾳς μίψαι.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

129. ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι ΚΥΚΛΟΥΣΙ καὶ κυκλικῶς ἐπέρχονται ΠΗΜΑ καὶ λύπη, καὶ χαρὰ, ὥσπερ ΚΕΛΕΥΘΟΙ καὶ ὁδοὶ Ἀρξίου στροφάλις, ἥρουν ὥσπερ αἱ αἰεὶ εἰρεζόμεναι ἀρὰς καὶ μηδέποτε εἰσέειν ἔχουσαι. διὰ τὸ εἶναι δὲ καὶ αὐτὰς δύο, καὶ ποτὶ μὲν αἶω, ποτὶ δὲ κάτω ἐκείνην εἰρίζεται, ὥς καὶ τὰ ἐν ἀνθρώποις πράγματα, ταῦτα πρὸς παροργισμὸν εἰσέρχονται. ἀλλὰ καὶ τὸ ΚΥΚΛΟΥΣΙ καλῶς ἄγαν εἴρηται, ἐπὶ τῇ κυκλικῇ τοῦ χρίου στροφῇ τὰς τε λύπας ἐπιφέρει καὶ τὰς χαρὰς τῆς ἀνθρώπων.

350. ΑΓΝΟΙΑΙ χρεὶ γράζειν ἐπὶ δικαίᾳ διὰ τὸ μέτρον, καὶ οὐκ ἄγνοια, καὶ συντάσσειν οὕτως· ἐν ἀγνοίᾳ με ἔχει ἄπειρ ἕρκης. τοῦτίστιν, ἅπαι ἕρκης αἰνὰ ἐπὶ τοῦ εἶναι ἐμὰ ἐν ἀγνοίᾳ, διὰ τὸ ἀσχετῶς εἰρᾶσθαι. ἐπὶ γὰρ οὐκ ἔσχον τὴν τούτων γνώσιν, τρόπον δὲ τινα αὐτὰ με κατέχει ἐν τῇ ἀγνοίᾳ.

373. ΩΣΤ' ΕΞΕΛΕΓΧΕΙΝ. εἶον, τοσούτοις ἤκουσιν ταῦτα, ὥστε καὶ ἐξελίχων αὐτὸν εἰ ἀρνήσεται. οὐ γὰρ εἶχον αὐτὸν λίσσιν κατ' αὐτὸν τι, εἰ μὴ καὶ μαρτύρων νύπείρου.

394. ΩΣΤ' ΕΡΠΟΝΤΟΣ. τοῦτο μᾶλλον ὁμοίον ἐστίν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, τῷ· Φράσον, ὥς ὄντος γε μὴ βλάπτειν. παρ' Ἀριστοφάνει. (Βατρ. 128.)

434. ὁ ἀνθρώπος, φρενὶν, ὃ δέσπεινα, ΕΠΙΣΤΗΤΩ, ἥρουν, παρελθὼν σήτω εἰς μέσιν, ὃ διελίχων με. εἰ δὲ ΑΠΟΣΤΗΤΩ γράφοντες οὐκ εἶδαν τίνα λόγῳ τοῦτο γράφουσιν.

593. ΓΝΩΜΑ, ἦτοι νεὺν. καὶ ἐστὶν οὐδέτερον, ἀπὸ τοῦ γνωμάτιμα, καὶ νεὺν. καὶ Εὐριπίδης· (Ηρακλειδῆς 408.)

πόλλ' ἐν δὲ πᾶσι γνωμά ταυτὸν ἐμπερίει.

ἦτοι γνωμάτιμα, νεὺς.

1135. ΔΕΙΝΟΥ ΛΟΓΟΥ, θαυμασίου. ἄπιστον γὰρ, εἰ πᾶσιμαί τῆς ὁργῆς· ὁμως ἐπὶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΑΝΤΑ.

2. ΠΕΙΡΑΝ ΑΡΠΑΞΑΙ. ἡ περιβόητος τῶν ἰχθύων, καὶ ἂν κατὰ σὺ μηχανῶνται προλαβεῖν ζευγὺς αἰ, τῷ, πρὶν ἢ παθεῖν. μαθεῖν καὶ φυλαξασθαι. ἡ εὖτως ἄρπάζεται καὶ συντόμως λαβεῖν πείραν τῶν ἰχθύων, τί καὶ σὺ μηχανῶνται.

4. ΤΑΞΙΝ ΕΞΧΑΤΗΝ. ἔτι ἐν μὲν τῷ ἐν μέρει Αχαιεύς ἦν τοῦ σπῆος τοῦ, ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ Αἴας οὗτος, ἦα, ὡς κρείττους τῶν ἄλλων τὴν ἰσχύν, φύλακας ὥσπερ ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Αγαμέμνων καὶ Μινέας καὶ οἱ λοιποὶ εἰρηκτοί.

10. ΣΤΑΖΩΝ ΙΔΡΩΤΙ. τοῦτο καὶ ἔλεον καὶ μίρος. τὸ μὲν ΣΤΑΖΩΝ, ἔλεον ὅτι δὲ ΚΑΡΑ ΚΑΙ ΧΕΡΑΣ, μίρος. καὶ οὐχ, ὡς τοῖς φασι, ΣΤΑΖΩΝ καὶ διαζόμενος, καὶ ἔξωθεν τὸ ἔχον λαμβάνουσι, λίγαις οὕτω, διαζόμενος τὸ κάρη, καὶ ἔχων τὰς χεῖρας ἐξωκλιμένους.

14. ΦΙΑΤΑΤΗΣ ΕΜΟΙ. εἰκότως τοῦτ' εἶπεν. διὸ γὰρ τοὺς συνταξάτους, ὡς οὗτος, τὴν Αἰθῶν περὶ πλείστου ποιῆσαι, Φρονήσιως ἴφερειν εὐσταν.

17. ΩΣ ΤΥΡΣΗΝΙΚΗΣ. τούτων γὰρ αἱ σάλπιγγες κρείττους τῶν παρ' ἱτέροις εὐκλείων ἢ ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν σάλπιγγα εἶρον. εἰλπίον δὲ τὸ πρῶτον. αἱ γὰρ τῶν Τυρσηνῶν σάλπιγγες, ἐξαίρετόν τι τῶν παρ' ἱτέροις εὐκλείων ἀπὸ τῶν μίλων, ὡς μόνον ἀκούσαντά τίνα γινώσκει Τυρσηνικὴν εἶναι τὴν ἔχουσαν σάλπιγγα. λέγει οὖν Οδυσσεὺς ἐνταῦθα πρὸς τὴν Αἰθῶν· Οὕτως ἀκούω τὸ σὸν φῶνμα ΕΥΜΑΘΕΣ καὶ εὐκατάλπιστον, καὶ εἰς τὸν ὅτι σὸν εἶπεν, εἰ καὶ ἀθέατος ὑπάρχεις· ὥσπερ καταλαμβάνω τὸ φῶνμα τῆς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος, ἀκούων ἔχουσαν αὐτὴν δολιότητι.

21. ΑΣΚΟΠΟΝ, ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον, οὐ γὰρ ἔστι συνίεναι τίνος χάριν ἰσχύει.

23. ΑΛΩΜΕΘΑ, τῇ διανοίᾳ, εἰόμενοι τοῦτον ταῦτα ποιῆσαι, ἀπὸ τοῦ θιασῆσαι· ὑπὸ τινὲς κατασκέπτου ἐπιθεώρον ἐν τῷ πείῳ μυθός

ἔνιστε δὲ ἀπειθεῖν, διὰ τὸ μακρομένον τὸ ἔργον δοκεῖν. ἐκείνος γὰρ ἐν ταῖς ἐσθέραις.

21. ΤΩΔ' ΥΠΕΡΠΥΤΗΝ, ὑπῆλθεν. ἀπὸ τῶν ζώων τῶν ὑπὸ τῷ ζυγῷ δουλομένων.

32. ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ. κατὰ τινὰ μὲν σκεπτοῦμαι, ὡς αὐτὸς ἔστιν ὁ ὀρέγας· κατὰ τινὰ δὲ εἰς ἐκπληξιν πέπλον καὶ ἀπορίαν, εὐ δυνάμειος εὐρίσκει τὸν ὁράτην. εὐφραν γὰρ ὁ Αἴας. τὸ δὲ ἔργον μακρομένου καὶ περιπληγος. οἱ δὲ λόγοις ΤΑ ΜΕΝ τῶν ἰχθύν, οὐ καλῶς λέγουσι.

39. τὸ ΣΟΙ οὐ παυήσασιν ἀρχόν· ἀλλὰ καὶ τινε χρειὰν παρέχει, εἴ τις ἀκριδῶς σκοποῖν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Οδυσσεύς, ὅς ἔστιν ὁ πράξας, μαθὼν ἱερούργο, διὰ τοῦτο Ἀθηναίᾳ πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦτο φησιν, ὡς ΤΑΥΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ τοῦ Αἰάντος ΕΣΤΙ ΣΟΙ, τῷ περὶ τούτων μαθεῖν ζητοῦντι. εὐφρῆς δὲ τοῦτο πολλάκις προΐαν.

42. ΕΠΕΜΠΗΠΤΕΙ ΒΑΣΙΝ. οἱ λόγοις τὸ ἐπιμαρτυρεῖν ἀπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος, ὅτι συστάσεται τὴν αἰτιτικὴν, τάλαθις ἀγνοοῦσιν. ἀλλ' ὥστερ φημὶν, πολὺ μὲν σοὶ πόλεμον; καὶ, ἤλθον ἰσταῦθα καλλίστην παρέχει, εὐτὼ καὶ νῦν, ἐπιμαρτυρεῖται ταῖς πόλεμικαίς τῇδε τὴν βάση. τουτέστι, τίνας ἔκκα ἐπὶ ταύταις ὁρμῇ ὁρμὴν τῇδε;

43. τοῦτο καθ' ἕλεν καὶ μέρος, τὸ μὲν ΔΟΚΩΝ, ἕλεν· τὸ δὲ ΧΕΙΡΑ, μέρος.

51. ἐπειδὴ φησιν ἡ περιγραφή, Νεὺς ὄρεῖ, καὶ νῦν ἀκούσι· ὁ δὲ Αἴας ὑπ' Ἀθηναίᾳ τὸν νῦν κατιστάσειτο, διὰ τοῦτο φησι τὸ ΔΥΣΦΟΡΟΥΣ ΕΠ' ΟΝΙΜΑΣΙ ΓΝΩΜΑΣ ΒΑΛΟΥΣΑ, τουτέστι, τὸν νῦν αὐτοῦ διαφθείρασκ, ὥστε ὁρῶντι μὲν αἰσθάνεσθαι, πύσχοτος τοῦ αἰτίου τῆς ὁράσεως, ἀλλ' οὐ τῆς ὁράσεως.

54. οὐ οὐ πρὸς τὸ ΛΕΙΑΣ ἔξωθεν τὴν ἀπὸ λαμοῦναι, ἀλλ' οὕτω λέγειν· πρὸς τὰ σύμμικτα φρονήματα τῶν βουκόλων, τὰ ἀόρατα τῆς λαίης, ἥτοι τὴν ἀμίριστον λαίαν.

57. ΑΥΤΟΧΕΙΡ ΚΤΕΙΝΕΙΝ. αὐτοχέρως ἔδει εἰπεῖν· πρὸς δὲ τὸ ΕΧΩΝ ἐκλήθη. καὶ τὸ ΟΥ' ΑΛΛΟΤ' ΑΛΛΟΝ δὲ ἀσυνδίτως εἴρηκε. ΕΜΠΗΤΩΝ. οἱ γράφοντες ἐκπέπλων, οὐ καλῶς γράφουσι. βραχὺ γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ ΠΙ, ὡς ἐν τεταρτέρῳ ἐν χώρῃ.

59. ΜΑΝΙΑΣΙΝ ΝΟΣΟΙΣ ταυτὸν τῷ ΕΙΣ ΕΡΚΗ ΚΑΚΑ. ἡ οὕτω

λέγει· ἐγὼ δὲ θωιδῶντα καὶ ἀλόγως ὀργισθῆναι καθ' ὑμῶν ἄνδρα ἄφρονον, εἰσέδελον εἰς ἔρημον κακὰ, ἐν μακίᾳσι νόστις. τουτέστιν, οὐκ ἄλλως ἐποίησα αὐτὸν δυστυχῆσαι, (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εἰς ἔρημον κακὰ) ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ποιῆσαι αὐτὸν μαινόμενον.

75. ΤΟ ΣΙΓΑ, τὸ μὲν προσκλητικόν, σπονδιακὸν ὄν, παροξύνεται, ὡς τὸ, (87.)

σίγα νῦν ἐσθῶς, καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔρχων.

καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, (Εκκλ. 533.)

σίγα, σίωπα· νύκτα δ' ἔσθῃς ὄχλον·

τὸ δὲ ἐπιβήριμα, τροχαϊκὸν ὄν, προπερισπᾶται, ὡς τὸ,

οὐ σῆγ' ἀνέστη, μηδὲ δουλὴν ἀρεῖς;

καὶ παρ' Αἰσχύλῳ· (Επία ἐπὶ Θῆ. 252.)

οὐ σῆγας; μηδὲν τῶνδ' ἔρεῖς κατὰ πτόλιν.

τὸ μὲντοι ΑΡΕΙΣ οὐκ ἄρης ὀφείλει γράφεσθαι ἐπὶ ἀόριστον, ἀλλ' ἀρεῖς ἐπὶ μέλλωνος. ὁ μὲν γὰρ ἀόριστος, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, φύσει ἢ θέσει, μακρὰ παραλήγεται. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ εἰρηκαί, διὰ τὸ ἐπὶ ἡμεῖς, καὶ ἐνέλασκα, καὶ ἤρεσκα, καὶ ἔθρεσκα, καὶ ὅσοι λοιποὶ ἀόριστοι ἀπὸ μενολόγων γίνονται βραχεῖα συλλαβῇ παρακληγόμενων. ὁ δὲ μέλλων τῆς πέμψως συζυγίης τῶν θαρυτόνων τὰ ἀμετέσθια τρεῖς μετὰ συσπλῆς τῆς παρακληγούσης καὶ περισπωμένου τόνου· ὡστ' ἐπειδὴ ἡ ἔκλη τοῦ ἰάμβου χώρα ἢ ἰάμβου ἢ πυρρίχῳ ἐκφέρεται, οὐ χρεὶ ἄρης γράφειν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὐρεται. μακρὸν γάρ ὄν τὸ α τὸν τοῦ μέτρου διαφθείρει κανόνα· ἀλλ' ἀρεῖς, διὰ τὸ ἰάμβον εἶναι τὸν τοιοῦτον μέλλοντα. εἰ οἱ τις εἴποι, ὡς ἐπειδὴ τὸ ἦρα ἀόριστος μεταδῶς εἰς ὑποτακτικόν, συνίσταται τὴν παραλήγουσαν κατὰ τὸν κανόνα, ἴστω ἔτι πάσις οἱ ἀόριστοι, καὶ τε δυσὺλκαθοι ὡσι, καὶ τε τρισύλλαθοι, τὴν μὲν κλιτικὴν ἑκάστην κινηθείης ἀποτάλλουσι, καὶ τε συλλαβική ἐσσι, καὶ τε χρονική· ὡς ἐν γυνῆ, ἐάν τύλω· ἤκουσα, ἐάν ἀκουσω· εἶδον, ἰδὼν· ἤλθον, ἐλθὼν· πλὴν τοῦ εἶπον, εἰπὼν· καὶ ἦρον, ἦκων, ἦρουν ἐλθὼν. τὴν δὲ παραλήγουσαν μακρὰν ἔχουσι, πλὴν τῶν εἰρημένων. καὶ τὸ ἄρης οὖν εἰ καὶ συνίσταται τὴν κλιτικὴν ἑκάστην, ἀλλὰ τὴν φωνικὴν διετύλαξε μακρότητα. οὐ μόνον δὲ τὸ ἄρης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄρον. διὸ καὶ προπερισπᾶται. ὅτι δὲ μακρὰ εἰσι φέρεται ἀμφότεροι δῆλον ἐντεῦθεν. (129.)

μηδ' ἔκον ἄρης μῆδ' ἔν'· εἴ τινας πλέον —

(Τραχ. 799.)

ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστ' αὖ μὲν μέγας. —

77. ἡ σύνταξις. ΟΥΚ ΗΝ καὶ ἔστιν ΟΔΕ καὶ εὐτες, ἤγουν ὁ Αἴας, ΑΝΗΡ, ὁ ΠΡΟΣΘΕΝ. ἤγουν, οὐκ ἔστι τοιούτος, οἷον ἡπίστιατο πρότερον, Φρενῶν καὶ λογισμοῦ μέτοχος, ἀλλὰ μακρόμενος, ὥστ' οὐκ ἂν ἐπιγνοίη σέ.

85. ΒΑΕΦΑΡΑ ἐνταῦθα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. βλέφαρ γὰρ κυρίως, οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιέχοντες ὑμένες.

87. τὸ ΝΥΝ τοῦτο, εἰ καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ ἔστιν, ἀλλ' ἔχει καὶ τινα ἔμφασιν καιροῦ, ὥσπερ Φαμὲν καὶ τὸ ὅτε, τὸ τὴν αἰτίαν δηλοῦν. τοῦτο γὰρ οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἔστιν, ἀλλὰ καὶ καιρὸν δηλοῖ.

92. ΠΑΡΕΣΤΗΣ, ἤγουν παραστάτης καὶ βοηθὸς ὑπὲρξας ἐμεῖ, ἵνα τοὺς ἐχθροὺς ἀνέλω.

96. αἱ δύο σιγήσεις ἐνταῦθα ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως. μία γὰρ σιγήσεις τὸ ΟΥ, καὶ ἑτέρα τὸ ΑΠΑΡΝΟΥΜΑΙ.

101. τὸ ΓΑΡ οὐκ ἔστι κατασκευαστικόν, ἀλλ' ἔστι κάλλος τοῦ λόγου, ἐν ἧσ' ἔννοιᾳ τιθέμενον, ᾧ καὶ οἱ λογοποιοὶ χρῶνται πολλαχοῦ.

103. εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ΕΠΙΤΡΙΠΤΟΝ ΚΙΝΑΔΟΣ εὐθεῖα, διὰ τὸ ῥαδίως οὕτω συντάσσεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· ἀλλ' ἔστιν αἰτιατικὴ πρὸς εὐθείαν προσχωρεύουσα, ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ· (Νεφ. 95.)

οἱ τὸν οὐρανὸν

λέγοντες ἀνακείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγείς.

καὶ πάλιν· (Νεφ. 145.)

ψύλλαν, ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πίδαας.

εἰ καὶ τινες τῶν ἀμαθῶν τὴν διὰ πρόθεσιν λαμβάνουσιν ἔξωθεν. ἐστὶ δὲ τὸ ΟΥΡΑΝΟΝ αἰτιατικὴ πρὸς εὐθείαν τὸ ΠΝΙΓΕΤΕΣ προσχωρεύουσα. οὕτω δὴ καὶ τοῦτο. προῖων δὲ εὐρήσεις αὐτῆς τήνδε τὴν σύνταξιν. ἀλλὰ καὶ τὸ, (118.)

ἄρ' αἶ, Οδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχύν, ὅση.

καὶ τὸ, (1141.)

σὺ δ' ἀντακούσῃ τοῦτον ὡς τεθάρσεται

οὐχ ἔτερά ἐσσι. μὴ μόνον δὲ παρὰ ποιητικῆς, ἀλλὰ καὶ λογισμοῖς πολλὰ τοιαῦτα εὐρήτεις.

112. ΧΑΙΡΕΙΝ. ἤρουν, ἄλλα λέγε, καὶ ὑπακισύσμαι σοι. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ΧΑΙΡΕΙΝ. ἔσαν γὰρ τὶς ἐπὶ τῶν τι εἰσκαυστήρ, διὰ τὸ πτωχεύειν τὸ θάλημα αὐτοῦ, ἥοιται.

115. ΧΡΩ ΧΕΙΡΙ, ἤρουν ἀπόλαυε τῆς χειρὸς πρὸς τὸ σὺν θάλημα, ἔσεν ἔξεσι, τοῦτον καλᾶζον.

119. τὸ ΑΝΔΡΟΣ πρὸς τὸ ΠΡΟΝΟΥΣΤΕΡΟΣ καὶ πρὸς τὸ ΑΜΕΙΝΩΝ ἔχει τὴν δύναμιν.

122. τὸ ΕΜΠΙΣ οὐ πρὸς τὸ ὅπισθεν νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΕΠΟΙΚΤΕΙΡΩ. ἔσι δὲ ἐναντιωματικὸς σύνθεσις. ἔσι δὲ καὶ ὁ λόγος τοιοῦτος, εἶεν, εἰ καὶ ἐχθρὸς ἐστίν, ἕμας οὕτως ἔχοντα αὐτὸν ἐλεῖν μάλλον ἄξιον ἢ μισεῖν.

127. ΤΟΙΑΥΤΑ. ὡς τοὺς μεγαλύνους οὕτω θεοὶ καλᾶζουσι, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὐδὲν ἐστὶ τὸ ἀνθρώπων. ἔτι δὲ Αἴας τοιοῦτος, προϊónτες εὐρήσμεν.

131. τὸ ΩΣ ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ, νοητέον. καὶ τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ κατὰ οὕτω νοητέον ὅτι ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνει καὶ πίπτει, καὶ ἀνάγει καὶ ἀναφέρειται, καθάπερ ἡμέρα ἀρχομένη τε καὶ πάλιν λήγουσα, τοῦ μὲν ἡλίου, ὅπως πρὸς τὰ κάτω χωροῖν, λήγουσαν ταύτην παρασκευάζοντος, ὅπως δὲ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω πάλιν ἀνίσιν, ἀρχομένην οἰκνύντος καὶ φαίνουσιν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἡμέρα, ἢ παρουσίᾳ ἡλίου, ὥσπερ καὶ τουναντίον ἡ νύξ, ἀπουσίᾳ. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ὅτι, πρὸς τὸ ἄνω συνάφεις ὅτι ἡμέρα καὶ καιρὸς εἰς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνει καὶ μεταβάλλει, καὶ ἀνάγει καὶ ἀναφέρει, ὥσπερ καὶ Φίλων Φησί ὅτι, „Τύχης γὰρ ἀσφαθμητότερον οὐδὲν, ἄνω καὶ κάτω τὰ ἄνθρωποινα περὶεούσης. „

136. ΕΠΙΧΑΙΡΩ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνεται· νῦν δὲ ἐπὶ καλοῦ κείται, τῆς ΕΠΙ πρὸς τὸ ΣΕ συντασσόμενης ὥστε καὶ εἰς τὸ ΕΠΙΒΗ ποιήσεις. βούλεται δὲ δεῖξαι, ὅτι καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ οἰκίαν λογίζεται.

140. ΠΕΛΕΙΑΣ. τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον πάνυ διάν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ΟΜΜΑ. ὅπως γὰρ αἰσθημένη τινὸς ψόφου καμμένη τοὺς ὀφθαλμούς, παλλομένη ἐστὶν αὐτῆς τὴν καρδίαν φράσαι.

141. μὴ λάτῃς εἰς τὸ ΝΙΚΤΟΣ ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ΘΟ-

ΡΥΘΟΙ σύντασσι. ἰσπεὶ δὲ γὰρ ταῦτα νύκτωρ γέγονεν, ἄριστ' ἂν ἔχει λάγειν τῆς νυκτὸς τούτουσι τοὺς θυμῶν. μὴ διστάσῃς δέ, εἰ πρὸς τὸ ΦΘΙΜΕΝΗΣ, ὅπῃ ἐστὶ παρηχημένου χρόνου, τὸ ΝΤΝ συντάξεις. διὰ γὰρ τὸ πᾶν ἀγρίως, καὶ μὴ ἐκ πολλοῦ, γεγονέναι τὴν φρίκην, τὸ ΝΤΝ τίθεται, τὸ συνέχον τῆς φρίκας παριστῶν.

143. τὸ ΙΠΠΟΜΑΝΗ ἢ πρὸς τὸ ΛΕΙΜΩΝΑ νόει. ἰππομανὴς γὰρ λειμῶν, ἐν ᾧ ἵπποι μαίνονται καὶ βακχεύουσιν. ἢ μὴ συνάπτε πρὸς τὸ λειμῶνα, ἢ ἢ τὸ ΙΠΠΟΜΑΝΗ πρὸς τὸ ΣΕ, οὕτως, ἐπὶ τὸν λειμῶνα βάντα σέ. ποταπὸν; ἰππομανῆ, ἥτοι μεγάλως καὶ σφοδρῶς μαίνόμενον καὶ θυμούμενον. ἢ ἢ παρὰ πλῆσιν τῶ βούπαις, ἀντὶ τοῦ μέγας παῖς. ἢ ΙΠΠΟΜΑΝΗ, τὸν ἰπποκτόν.

150. εἰκότως εἶπε τὸ ΝΤΝ, παριστῶν τὴν ἐνεδύσαν αὐτῷ ἔχθραν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ μάχιστα τοὺς αὐτῶν προύχοντας, ἡδονηκότας αὐτὸν τῇ περὶ τῶν ὤπλων κρίσει· ὥστε ἂ κατ' αὐτοῦ ἀκούσειεν, εἰ καὶ ψευδῆ, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ δεχόμενοι ἤδονται.

154. μὴ λάτρης ἔξωθεν τὸ κατὰ εἰς τὸ ΜΕΓΑΛΩΝ, ὥς τινες τῶν ἀμαθῶν, ἀλλ' οὕτω λέγε· οὐ γὰρ ἂν τις δηλονότι ἀμάχτοι τῶν μεγάλων ψυχῶν, ΙΕΙΣ καὶ πέμπων κατ' αὐτῶν, λόγους δηλονότι ἐχθρίστους. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελευτόντων. ἔτι γὰρ μείζων ὁ σκοπὸς ἦ, ἥμισθα τούτου ἀποτυγχάνουσιν. οἱ δὲ προσιδέοντες τῷ κῶλῳ τούτῳ τὸ λόγους, ἤρουν εἰς λόγους, ἀμαρτάνουσι, μὴ εἰδότες τὰ μέτρα τῶν σίχων· νοεῖται δὲ τὸ λόγους κατὰ συνειδητὴν, ἀπὸ τοῦ ΛΕΓΩΝ.

157. εἰκότως τὸ ΕΡΙΠΕΙ ἐπὶ φθόνου εἴρηκε, δίκην ὀφείας, τοὺς φθονομένους βλάπτοντας. ἐπὶ τούτου γὰρ τὸ ἔρπειν λέγεται.

160. οἱ προσιδέοντες εἰς τὸ ΑΡΙΣΤ' ΑΝ, τὸ ΔΡΑΣΗ, καὶ λέγοντες, ἄριστ' ἂν δράσῃ, ἀγνοοῦντες τὰ μέτρα τούτο προσιδέουσι· σὺ δὲ τὸ ΟΡΘΟΙΤΟ ἀπὸ κοινοῦ λέγε. ὁμοίως ΚΑΙ ΜΕΓΑΣ ΟΡΘΟΙΘ' ΤΠΟ ΜΙΚΡΩΝ λέγε, οὐ ΜΙΚΡΟΤΕΡΩΝ. ἐφθνημιμερὲς γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ τοιοῦτο κῶλον, ὡς ἀποθετικόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ΑΠΑΛΕΞΑΣΘΑΙ ΣΟΥ ΧΩΡΙΣ τοιοῦτον ὀφείλει εἶναι ἐφθνημιμερὲς, ὡς ἀποθετικόν· διὸ τὸ ΑΝΑΞ ἐξελέγη παρ' ἐμοῦ. οἱ δὲ γράφοντες ἀπαλλάξασθαι, ἀμαρτίαις τῶν μέτρων. χρὴ οὖν ἀπαλλάξασθαι γράφειν, ἢ ἔχει ἐρῶς.

162. τοῦτο διπλῶς λέγε. ΑΛΛ' ΟΥ ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΟΥΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ ΠΡΟΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΓΝΩΜΑΣ ΤΟΥΤΩΝ, ἤρουν τὴν περὶ τούτων διανοίαν. τουτέστιν, οὐδεὶς ἂν δύνατο διδάσκειν τοὺς ἀσυνέτους Ἕλληνας τούτους τοὺς λόγους, ὡς δι' περὶ πλείστου ποιῆσθαι τοὺς μεγάλους. καὶ

πάλλω, ΟΥ ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΡΟΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΤΟΥΤΕ ΚΑΤὰ Τὰς ΓΝΩ-
ΜΑΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ ΤΟΥΤΩΝ, ἤγουν τοὺς μαρτυροῦν τὴν δικαιοσύνην, καὶ
μηδὲν τούτων ὧν ἔφη ἀισθανομένους.

165. ἀλλ' ἔγω ἀμείψω, αὐτῶ αὐτῶ, καὶ ἔγω ἐψήσω, ἐπιστῶτες καὶ
μέλλοντες. ἀλλ' ἔγω καὶ ἀλίζομαι, ἐπιστῶς, τὸ ἀντιτάξιμα καὶ βοηθῶ.

167. τὸ πᾶν οὕτως· ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΥΠΟΔΕΙΞΑΝΤΕΣ οἱ Ἀχαιοὶ σι-
ῆγουν Φοῖβόν τε καὶ Ἄρην, ΟΤΕ ΔΗ ΑΠΕΔΡΑΝ ΤΟ ΣΟΝ ΟΜΜΑ, ΠΑΤΑ-
ΓΟΥΣΙΝ, ἤγουν θορυβεῖσιν, καθὰ ΑΓΕΛΑΪ ΠΤΗΝΩΝ ἀποφυγεῖν
ΜΕΓΑΝ ΑΙΓΥΠΗΟΝ. πᾶσι γὰρ δι' ἐνός τ. ὁμοῦς δι', τὸ αὐτὸ,
διὰ δύο.

ἡ σύταξις οὕτως· ΑΛΛ' Εἰ ΦΑΝΕΙΗΣ ΣΥ τούτοις ΕΞΑΙΦΝΗΣ,
ΤΑΧ' Ἀν ΠΤΗΘΕΙΑΝ καὶ Φοῖβόν ΑΦΩΝΟΙ, ἐν σιγῇ· ταυτίστιν,
ὑπὸ τοῦ Φέδου σιγὴν καὶ ἀφωσίαν ἔχουσιν· ΥΠΟΔΕΙΞΑΝΤΕΣ καὶ Φο-
βόν τε καὶ Ἄρην, ΑΤΕ καὶ καθὰ ΑΓΕΛΑΪ ΠΤΗΝΩΝ ΜΕΓΑΝ ΑΙΓΥΠΗΟΝ
καὶ αὐτὸν, ὑποδείσασθαι δηλονότι. ΠΑΤΑΓΟΥΣΙ ΓΑΡ καὶ θορυβεῖσιν,
ΟΤΕ ΑΠΕΔΡΑΝ καὶ ἀπέφυγον ΤΟ ΣΟΝ ΟΜΜΑ. καὶ μὴ νομίτης
λέγει τὸν Χορὸν τοῦτο, διότι ἐξέφυγον οἱ Ἕλληνες τὸ τοῦ Αἰάντος ξίφος
κακότητος, καὶ πρὸς τὰς πόλιν αὐτοῦ χωρήσαντες, καὶ οὐκ ἀποώλυντο· πῶς
γὰρ ἔλαυν ἂν, ὅπερ οὐκ ἠπίστατο, ἀλλ' ἔβλεπον ὑπὸ Τεκμήσεως καὶ
αὐτοῦ Αἰάντος ἑμαθὶν ἰδιότροπος εἰς αἰσθήσιν; ἰδιουκνύμενος δι' τὸ τοῦ
Αἰάντος Φοῖβόν, τοῦτο φησιν. οἱ δὲ τὸ ΓΑΡ ἔργον λέγοντες ἀγνοοῦσι
τὴν σύνταξιν. καὶ γὰρ εἰς τὸν μὲν πρὸς τὸ ΠΑΤΑΓΟΥΣΙ, τὸ δὲ ΑΤΕ
ΠΤΗΝΩΝ ΑΓΕΛΑΪ ἀσυνδέτως ἐκφέρουσι. τὸ δὲ ΟΤΕ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ
ἐπὶ τὴν πόλιν· ἐπιπρὸς καθολικῶς, ὡς ἔφασκεν, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ Χοροῦ
λέγεται. ἢ μὴ λαμβάνει πρὸς τὸ ΠΤΗΝΩΝ ΑΓΕΛΑΪ τὸ ὑποδείσασθαι,
ὡς ἔφασκεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ ΑΠΕΔΡΑΝ, ἀποδείχσας κατὰ συντάξιν τοῦ
ὧ' ἢ, ἀποδείχσας μίγαν αἰγυπιδόν.

172. εἰκότως Ἀρτεμιν, καὶ Ἄρην, καὶ τὸν ὑπεργόνον αὐτοῦ Εὐρύκλειον
αἰτίους τῶν παρόντων ἡγείσθαι κακῶν, αἵτι πελοποννησίου θείους, καὶ βέλων-
Θηκότας ἔσως ἂν αὐτῷ πρὸς μάχην, καὶ μὴ παρ' αὐτοῦ τυχόντας ἂν
ἔδει· τευτὰ δὲ ἦν θυσία καὶ ἀναθήματα. οἷσται δὲ καὶ ἐν ἰλαφρο-
λίᾳ καὶ κυνηγεσίᾳ συμμαχῆσαι αὐτῷ τὴν Ἀρτεμιν· τούτων παρ' ἔφορος
ἢ θείος· καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντιτυχεῖν χάριτος, ὀργισθῆναι αὐτῷ. μὴ λείδης
δὲ ἔχουσιν εἰς τὸ ΧΑΡΙΝ διὰ, ὡς τις φασὶν ἀπαγαίμενοι πρὸς τὴν αἰ-
τιότητα. οὐ γὰρ μόνον, ἐπεύστημεν τοῦδε, φασὶν, ἀλλὰ καὶ, τοῦδε·
ὥσπερ καὶ, μίτισί μοι τοῦδε, καὶ, μίτισί μοι τοῦδε. οὐ μόνον δὲ οὕτως

Φαμὶν τὸ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικὴν πλαγυνοῦμεν, ὡς ἔχῃ καὶ ταῦτα. πρῶτον γὰρ εἰς αἰτιατικὴν συντάξει, **ΨΕΥΣΘΕΙΣΑ ΧΑΡΙΝ ΑΚΑΡΠΩΤΟΝ** λέγων· εἴτα πρὸς δοτικὴν ἐπικαλύπτει **ΚΑΥΤΩΝ ΕΝΑΡΩΝ ΨΕΥΣΘΕΙΣΑ ΔΩΡΟΙΣ**.

173. **Ω ΜΕΓΑΛΑ ΦΑΤΙΣ**. εὖτα πεπιπτικῶς ὁ Χορὸς, ὡς Αἴας τὸ δικαιοδυνάμειον διαπραΐζοντο ἔργον, ἀλλ' αἰέμενος ἐκ τινὸς μήτιδος γῶν θιῶν ταύτην τὴν Φήμην γεννησέαι, πρὸς ταύτην ἀποκρίνεται τὸν λόγον.

176. τὸ **ΠΟΤ** οὐ μόνον δηλοῖ τέπον, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως τίθεται, ὥσπερ ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι, καὶ Φιλοσόφους λέγων ἐν ταῖς Εἰκέσιν οὕτως· Οὐκ οὐκίτις πευ εἰ Οὐκ οὐκίτις ἀρεῖται μάχη.

180. **ΜΟΜΦΑΝ ΕΧΩΝ**, ἔχον μεμφομένός σοι, διὰ τὸ ἴσως ἐν πολέμῳ συμμαχεῖται, καὶ μὴ τυχεῖν θυσίας εἰς ἀμαρτίαν. τὸ δὲ **ΕΝ-ΝΥΧΙΟΙΣ** εἶπει, διὰ τὸ ἐν νυκτὶ γενέσθαι τὴν μάχην αὐτῷ.

182. **ΕΤΙΣΑΤΟ**, ἔχον ἀντιδωκεν, ἢ ἔλαβεν, ἢ ἴδωκεν ἀπλῶς, ἢ ἐτιμώμενος τοιαύτην **ΛΩΒΗΝ**, ἔχον ἔβην.

189. **ΒΑΣΙΑΝΣ**. τοῦτο Ἀττικῆς ἰστί διαλέκτου, τὸ τρίπαι τὴν αἰ διόφρατον εἰς κ. εἰ βασιλῆς γὰρ λέγουσι καὶ εἰ ἱππῆς. καὶ τὸ ἥδη παρ' Ομηρῷ, ἀντὶ τοῦ ἐπίστατο, τῆς αὐτῆς δὲ διαλέκτου, σαφίστηεν τοῦτο δίκηνυσιν.

190. τινὲς εἰς τὸ **ΤΑΣ ΑΣΩΤΟΥ ΣΙΣΥΦΙΔΑΝ ΓΕΝΕΑΣ** τὸ ὁ ἔχον λαμβάνουσιν ἔξωθεν, λέγοντες· εἰ μεγάλοι βασιλεῖς, καὶ ὁ ὑπάρχων τῆς αὐτοῦ Σισυφιδῶν γενεᾶς Οδυσσεύς· εὖς, ὡς ἀγνωστῆς, αὐτὸς ἰάσας, οὕτω λέγει· εἰ δὲ ὑπεκαλλέμενοι μύθους εἰ μεγάλοι βασιλεῖς κλέπτουσι καὶ ἀπαγάσιν τοὺς ἀνέοντας, καὶ ὑπάρχουσιν εἰ μύθοι τῆς αἰώπου γενεᾶς τῶν Σισυφιδῶν, ἔχον τοῦ πανούργου Οδυσσεύς, τοῦ ἐκ Σισύφου τὸ γένος κατάρχοντος, καὶ τὸ ἐξῆς. κυρίως δὲ αἰώπου, ὁ τὸν πατρῷον κακῶς ἀπαμύνησας κλέβει.

195. **ΑΓΩΝΙΩ**, ἔχον ἀγωνίῳ· ἐνταῦθα γὰρ διατρέποντες τοῖς Τρωσὶ πολυμαυμῖν. ἢ ἀγωνίῳ, τῇ ἀγωνίᾳ καὶ φέρον ἐμπειροῦτε σχελῆ καὶ διατρίβῃ, διὰ τὸ εἰς μῆκος τασσῶν τιτάσθαι τὸν πόλεμον, καὶ ὑποφίαν πάσαις ἡμῖν εἶναι τοῖς Ἑλλήσιν ἐκ τούτου, ὡς οὐ παυνοσθήσομεν οἰκάδε.

203. **ΟΙ ΚΗΔΟΜΕΝΟΙ**. ἢ πρὸς μόνον τὸν Χορὸν νοητὸν, διὰ μέσου τὸ **ΕΧΟΜΕΝ ΣΤΟΝΑΧΑΣ** λαμβάνοντας· οὕτως γὰρ πατρίθεν τῷ Αἰάντι ὑποχέριος ἦν, καὶ διὰ τοῦτο μάχιστα πάντων αὐτοῦ ἐκείνιο. ἢ συμπαράκλησιν καὶ τὴν Τίκμησαν, ὡς αὐτὴν μετὰ τοῦ Χορῷ κηδ-

μένειν τοῦ Αἰάντος, ἅτε γαμετὴν οὖσαν αὐτῷ. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ΤΗΑΘΘΕΝ ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ Τροίης φροντίζοντες Σαλαμῖνος, τάλανθις ἀγνοοῦσιν. οὐδεὶς γὰρ λόγος ἐνταῦθα τῆς Σαλαμῖνος. ἠπάτηνται δὲ ἀπὸ τοῦ λέγειν ΤΟΥ ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ ΟΙΚΟΥ. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον· οἱ φροντίζοντες τῶν Αἰάντος πρυγμάτων τοῦ Τελαμῶνος ΤΗΑΘΘΕΝ, ἐκπαλхи.

208. μὴ εἰπῆς τὸ ΕΝΗΛΛΑΚΤΑΙ ἀντὶ τοῦ, ἐνῆλλαγμαίνωσ ἦνεστιν, ὥς τινες οἰοῦνται, συντάσσειν ἐθέλοντες πρὸς τὸ ΒΑΡΟΣ· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, ἐνῆλλαγή, ὥσπερ φαμὲν, ἡλλοιώθην ἡλλοίωσιν, καὶ μετεβλήθην μεταβολήν. οὕτω κἀνταῦθα δεῖν εἰπεῖν, τίνα ἐνῆλλαγὴν ἦδε ἢ νῦν ἐνῆλλαγμαίνῃς ΑΜΕΡΙΑΣ καὶ τῆς ἡμερινῆς καταστάσεως, ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐνῆλλαγὴν, ΒΑΡΟΣ εἶπε, δεικνύς τὸ τῆς ἐνῆλλαγῆς δυσχερές. ὥσπερ γὰρ βαρὺ φορτίον εὐ δυνάμεθα φέρειν, οὕτω καὶ τὴν ἀπροσδόκητον μεταβολήν. εἰ μὲν οὖν συνάψῃς πρὸς τὸ ΑΜΕΡΙΑΣ τὸ ΕΝΗΛΛΑΚΤΑΙ, τὸ ἡμερίας ἀντὶ τοῦ, πρὸ αὐτῆς ἡμερινῆς καταστάσεως νήσεις. εἰ δὲ τὸ ΒΑΡΟΣ πρὸς τὸ ΑΜΕΡΙΑΣ ἔρῃς, τὸ ἡμερίας, ἀντὶ τοῦ, τῆς νῦν ἡμερινῆς καταστάσεως νήσεις. τοῦτο δὲ εἴποις ἂν, διὰ τὸ ἅμα πρῶτὴν τὴν περὶ τοῦ Αἰάντος κακὴν φήμην τούτους ἀκούσθαι, κἀντεῦθεν βάρος λύπης δεδιχθῆναι, ὥστε ἢ κατὰ τὴν νύκτα συμβᾶσθαι ἐνῆλλαγὴν τῆς μετ' ἐκείνων ἡμέρας ἦν.

213. τὸ ΥΠΕΙΠΟΙΣ ἀντὶ τοῦ, προεἰπῖς. εἰς ταύτην γὰρ τὴν σημάειν τῷ ὑπείποις χρῶνται ἅπαντες. ἢ γὰρ ὑπὸ αὐτῇ τῆς πρὸ, ὡς ἔχει καὶ τὸ ὑπετίμητις.

216. τὸ ΗΜΙΝ οὐ παντελῶς ἄργον· ἀλλ' ἔχει καὶ τίνα χρεῖαν, ὥστερ συνάψῃς οὕτως, Ο ΑΙΑΣ ΗΜΙΝ. φίλτρον γὰρ ἐμφανίζει καὶ σχεῖν τὸ ἐμοὶ καὶ ἡμῖν, ἔνθα ἂν εὔρηται οὕτω καίμινον. ὃ δὲ καὶ εὐήτης ἔν τε ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς πολλαχρῶν, ἀκριβῶς σκοπῶν. τὸ δὲ ΝΥΚΤΕΡΟΣ ἢ πρὸς τὸ ΑΠΕΛΩΒΗΘΗ συνίασσι, ἢ πρὸς τὸ ΑΛΟΤΣ.

223. ΑΤΑΑΤΟΝ, ἦγουν εὐ φορητόν, ἀλλ' ἀνυπομόνητον τοῖς ἀκούουσι, καὶ μάστιγα τοῖς φίλοις. ΟΥ ΦΕΥΚΤΑΝ, ἦν οὐ δύναται τις φεγεῖν, καὶ μὴ κατακλασθῆναι τῷ ἀκούσματι.

232. ΒΟΤΗΡΑΣ τοὺς τὴν ποίμνην φυλάσσοντας λέγει κύνες, ὡς καὶ προῖαν ἔρεῖ. τὸ δὲ ΒΟΤΗΡΑΣ καὶ ΙΠΠΟΝΟΜΟΥΣ ἐκ παραλλήλου. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ΙΠΠΟΝΟΜΟΥΣ εἶπεν. ἱππονόμος γὰρ ὁ τῶν ἵππων νομεύς. ἢ ΙΠΠΟΝΟΜΟΥΣ, τοὺς μεγάλους νομίς· καὶ Οὐλακκας τῶν ποιμνίων. ἵππος γὰρ τὸ μέγα περ' Ἀττικοῖς, ὥσπερ καὶ τὸ βοῦς. καὶ

ποῦ μὲν εἶνος παρὰδεδίχαται τὸ βούπαις· τοῦ δὲ ἱέρει, τὸ ἐπὶ πόδων καὶ ἐπὶ ποσούκωλος.

235. οἱ γράφοντες ΩΝ ΤΗΝ ΜΕΝ καὶ ΤΑΣ ΔΕ ΠΛΕΥΡΟΚΟΠΩΝ, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.

243. τὸ ΔΕΝΝΑΖΩ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γίγναι, τρωπῇ τοῦ εἰς ν. δεινός γὰρ ἢ λαιδορίκ.

245. οἱ γράφοντες ΚΡΑΤΑ, εὐ καλῶς γράφουσιν. ἔχει γὰρ τὸ μὲν κρατὰ τὸ κα μακρόν. τὸ δὲ ΚΑΡΑ, τὸ κα βραχὺ, τὸ δὲ ρα μακρόν.

251. ΕΡΕΣΣΟΥΤΣΙΝ, κινούσιν. εἰκότως εἶπον τὴν λῆξιν, ὡς ναῦται.

256. ΑΠΛΑΣΤΟΣ, ἀπίκαστος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀπλάστος. ἢ ἀπλησίαντος, τουτίστιν ἢ κακὴ, ἢ μὴ παρίχουσα πλησιάζειν αὐτῇ τι. τοῖς γὰρ μηχανομένοις οὐδεὶς πλησιάζει, ἵνα μὴ τι κακὸν ὑπ' αὐτῶν πάθῃ.

257. ΑΤΕΡ ΣΤΕΡΟΠΑΣ. φαίνεται οἱ περὶ ταῦτα δεινοί, ὡς εἰ μὴ τύχοι οὐσα ἀτίμητα, ἥνίκα ὁ νέος ἀρξήται πινῖν, ταχέως παύεται.

269. τοῦτο ἡ Τέκμησκα λέγει διὰ τὸν Αἴαντα. δεινὸν δὲ εἶπεν, ὁ Αἴας οὐ νοτῶν βλαπίζεται, ΗΜΕΙΣ ΟΥ ΝΟΣΟΥΝΤΕΣ εἶπεν διὰ ταῦτα, ὅτι εἰώθαμεν, ὅπνίκα περὶ τινὸς τῶν γνωρίμων διηγούμεθα ἀπόντος, ἐκ τοῦ οἰκείου προσώπου τοὺς λόγους ποιῆσθαι, καὶ εἰς ἐαυτοὺς τὸ ἐκείνου πρῶτον ἀναδίδωσθαι. καὶ ὅτι αὐτὰ ἡ Τέκμησκα τοῦ Αἴαντος ἦν, καὶ τὸ ἐκείνου κακόν, οἰκτεῖν ἐνόμιζεν. ὅθεν σκοπεῖσθαι εἰρησθαι δοκοῦν, ἐξεπίτηδες ἀποροῦντα τὸν Χορὸν ὁ ποιητὴς δείκνυσιν, ἵνα δῆλον διὰ τῶν ἐξῆς γένηται.

275. τὸ ΠΑΣ εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὡς ὅλος τῆς λύπης γίγναι. τὸ δὲ ΕΣ ΑΠΑΩΝ ἀντὶ τοῦ, μονοειδῶν φησί. πρῶτον γὰρ ἐλυπούμεθα ἡμεῖς μόνον· οὐν δὲ καὶ ὁ Αἴας μεθ' ἡμῶν.

279. ΠΩΣ ΓΑΡ. ἴδου γὰρ νῦν μάλλον εὐφραίνεσθαι, παυσάμενοι τῆς μανίας, ἢ ὅτι ταύτῃ συνείχεται, εἰ καὶ ἄλογος ἦν ἡ τότε χαρὰ. διόπερ ἀπερῶν ὁ Χορὸς εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὸ πρῶμα, καὶ παρ' ἐκείνου ἐλθὲν αὐτῷ φησὶ τὰ δεινὰ, εἶγε καὶ μετὰ τὴν νότον χεῖρὶ δικάζεται τῇ λύπῃ.

282. τοῦτο τὸ ΓΑΡ ὁμοιον, ὡς ἄνω εἴφημεν, τῷ (101.) Τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαιρτίου. ἢ τὸ ΓΑΡ ἀντὶ τοῦ δὲ νοητίον, διανοηθέντος ἐκείνου σχετιζόμενος τοῦ Χοροῦ, καὶ ὁ ποιητὴς εἰασε τοῦτο δηλῶσαι.

285. μὴ λάθῃς εἰς τὸ ΝΙΚΤΟΣ ἔξωθαι τὸ ἐπὶ· ἀλλ' ἐστὶν ἡ ταυτὴ γυνικὴ πρὸς τὸ ΗΝΙΚΑ. — ΕΣΠΕΡΟΙ, οὓς εἰώθαμεν ἐν ἑσπέρῃ εἶπαι, διὰ τὴν τοῦ σκοτοῦ παρουσίαν.

290. ΟΥΤΕ ΤΟΥ ΚΑΙΩΝ. εἰδῶσιν εἰ Αἴαντα τὰ θάλακκα ἄφθρα ἀρσενικῶς ἠκφέρειν, ἀντὶ τοῦ τῆς ΤΟΥ λέγοντες. ἔστι δὲ τοῦτο ἔμωσις τῷ παρ' Εὐριπίδῃ· (Εκκλ. 370.) οὐτὶ· του· δόξης ὀρώ. εὐρηται δὲ καὶ παρ' Ἰσοκράτει πολλὰ τοιαῦτα, καὶ κοινῶς, ὡς ἔπος εἰπῆν, παρὰ πάντι λογοποιῶς τὸ, τὰ χεῖρε.

293. οἱ τιθέντες ἐπὶ τῷ ΓΓΝΑΙ περισπωμένῃν, ἀμαθιῇς τῶν μέτρων. ἐντεῦθεν εὖν μακροτέρως οὐκ ἔστιν τιθίνα. βραχὺ γὰρ ἐστὶ τὸ „γυ. εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ γυῖον, τὸ μίλος, γίνεται, ἀλλ' ἐκδοκίμους τοῦ ι, ἔμεινε βραχὺ. αἱ γὰρ παραγωγὰι τῶν πρωτοτύπων βραχυτέραι.

306. ΜΟΑΙΣ ΠΩΣ ΞΥΝ ΧΡΟΝΩ. τὰ τρία ταῦτα περισφῶτιν, ὡς πάντῃ βραδείως εἰς τὸ καθεσθηκὸς ἦεν.

309. ΝΕΚΡΩΝ ΑΡΝΕΙΟΥ ΦΟΝΟΥ, τουτίσφι, νεκρῶν ἀρῶν πιθο-νευμάτων. εἴρηται δὲ τοῦτο ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. οὐ γὰρ ἀρῆς μόριον ἦσαν, ἀλλὰ καὶ κρεῖα καὶ βόες.

319. ΚΑΚΟΤ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΥΧΟΤ. ἀμφοτέρων ἀντὶ τοῦ διπλασθέντων.

320. οἱ λέγοντες τὸ ΕΧΕΙΝ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἀμαρτάνουσιν. ὥσπερ γὰρ φάμεν, τὰ δίκαια πειν καλεῖ ἀνδρὸς ἔχει, εὖτω καὶ τοῦτο· ἔλαττ γὰρ ὁ Αἴας, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτο δειλὸν ἀνδρὸς, τὸ κατὰπερ γυναικῶς κλέειν, καὶ θρήνους εἰς ὕψος αἶρειν.

322. ΜΥΚΩΜΕΝΟΣ. οἱ γράφοντες ΒΡΥΧΩΜΕΝΟΣ, καὶ μεγαθύ-νοντες τὸ χε διὰ τὸ μέτρον, ἴσως ἀμαθιῇς εἰσι καὶ γραμματικῇς καὶ μέτρων. κάλλιον δὲ τὸ ΜΥΚΩΜΕΝΟΣ πρὸς τὸ ΤΑΥΡΟΣ.

328. κατακρηστικῶς τὸ ΕΣΤΑΛΗΝ ἀντὶ τοῦ ἐπερίεθον εἴρηται. κυρίως γὰρ τὸ ἐπείαλον ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, εἰς, ἐπείαλατό τις τόπος πλοῦν.

331. λίγαις ἐν τοῖς νῦν κακοῖς ΔΙΑΠΕΦΟΙΒΑΣΘΑΙ καὶ μαντεύεσθαι τὸν ἄνδρα ἡμῖν δινῆ. τουτίσφι, ἐξ ᾧν δικῆς, περιφῆς προσημνηκίται αὐτόν, ὡς ἐκινὸν ἐργάζεται τι κακόν. αἱ γὰρ ἔπραξαν ἀνταγωνιζόμενες, κρείττεν τὸ θανεῖν ἠγνίσται.

341. ΠΟΥ ΠΟΤ' ΕΙ; τοῦτο ἢ πρὸς τὸν παῖδα, ἢ πρὸς τὸν Αἴαντα, οὕτως· ποῦ ποτε νῦν εἶ, καὶ τί ταῦτα βοᾷς;

355. ΔΗΑΟΙ ΔΕ ΤΟ΄ΤΡΟΝ. τοῦτο λίγαι, ὅτι τὰ παρόντα ὑπὸ μανίης γινόμενα παρίστησιν. ἢ οὕτως· τὸ ἔργον, τουτίσφι τὸ ἐν τούτοις εἶναι τὸν Αἴαντα, ὡς ἄδοξεν, καὶ παῖδα ἀνακαλεσθαι, καὶ τὴν αὐτοῦ.

τύχην πρὸς ἡμᾶς ἀνκαλιεῖσθαι, ὅλοι ὡς ἀφροντίστως καὶ ἀπειθήτως ἔχει τῆς μοίρας. ὥπρ' εἰ λέγεις, πρὸς μόνον τὴν Τίμηστην τὸν λόγον ἱεῖς. ἢ οὕτω· τὸ ἔργον δέ, ἔχουν τὸ τοσαῦτον αὐτὸν λυπεῖσθαι καὶ δυσχεραίνειν ἐπὶ τοῖς παρορμημένοις, ἀπαρκαμύδιον τοῦτο διακύνει, ὡς ἀφροντίστως τῆς εἰσῆς σωτηρίας ἔχει, καὶ δυνάει κατ' αὐτοῦ μελετᾷ.

356. τὸ ΝΑΙΑΣ ΤΕΧΝΑΣ ἢ πρὸς τὸ ΓΕΝΟΣ συνάπτεον, οὕτω, ὡ γένος καὶ τῆς τέχνης, ἔχουν ὡ καὶ ταῦτα· ἢ πρὸς τὸ ΑΡΩΓΟΝ, λαμβανόμενον ἔξωθεν τοῦ ἔνικα, οὕτως, ὡ γένος ἀφ' ὧν ἐμὸν ἔνικα τῆς νομῆς τέχνης, τοῦτέστι συμπλεῖον ἐμοὶ, καὶ πρὸς πάντα κίνδυνον συνεπιλαμβανόμενον.

360. μὴ λάθῃς εἰς τὸ ΠΟΙΜΕΝΩΝ ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλὰ οὕτω λέγε· εἰ μόνον ΔΕΔΟΡΚΑ καὶ βλέπω φροντιστῶν ἐπαρμόσοντα. τοῦτέστι εὐ μόνος ἐφάνης ἑμὸς φροντιστῆς εἰς τὸν παρόντα καμρόν. τὸ δὲ ΠΟΙΜΕΝΩΝ μεταφορικῶς εἰρηγὰ ἀντὶ τοῦ, κηδόμενος. καὶ γὰρ καὶ ὁ ποιμὴν κηδεμὼν τῶν προβάτων ἰστί.

373. ΑΛΑΣΤΟΡΑΣ ἐπαυθεὶς λέγει, ἢ τοὺς κακοὺς καταχερσεσικῶς, ἢ τοὺς Φονεῖς. καὶ γὰρ τρέπον τινὰ καὶ εἰ Ἑλλήες αὐτὸν ἀπειλίσκων, ἀπεισιρρηκότες τὰ ὅπλα, καὶ τῶν παρόντων αὐτῷ γεγονότες αἴτιοι, δι' αἵμαρ οὐκ ἀνέβηται ἔργον, ἀλλὰ ἐθιγέται τιθνήζεσθαι, ὃ δὲ καὶ γίγνεται.

387. οἱ γράφοντες ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΠΡΟΠΑΤΩΡ οὐκ ἔκκει τὰ περὶ τῶν μέτρων. διὸ οὖν ΠΑΤΕΡ γράφειν, ὡς καὶ ἐν τινὶ τῶν βιβλίων εὑρηται.

395. ΕΡΕΜΒΟΣ χρηὴ γράφειν διὰ τὸ μέτρον, καὶ ΦΑΕΝΟΝ, οὐ φαίνεται. ὅμοιον γὰρ χρηὴ εἶναι τῷ τῆς ἀντιδροφῆς κύλῳ.

399. τὸ ΤΙΝΑ ἢ πρὸς τὸ ΑΜΕΡΙΩΝ συνάπτεον. ἢ τὸ μὲν ΓΕΝΟΣ κατὰ κοινὸν λάμβανει πρὸς τοῦτο· συνάπτε δὲ τὸ ΤΙΝΑ πρὸς τὸ ΟΝΗΣΙΝ, ὥσπερ καὶ τὸ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ἢ πρὸς τὸ ΑΜΕΡΙΩΝ, ἢ ἢ τὸ αὐτό, ἢ πρὸς τὸ ΟΝΗΣΙΝ, οὕτως· οὕτε γὰρ ἀξίως ἔμεινεν τὸ γένος τῶν θεῶν οὕτε τῶν ἀμερίων εἰς τινὰ ὀνεικὴν ἀνθρώπων, τοῦτέστιν, οὐ δι' οὐ μὲ ἀπὸ τοῦδε ἦν, ἐυχόμενοι τοῖς θεοῖς, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων διακόντες, ἢ ἀνθρωπίνως εὐτυχῆταί μοι γένοιτο· ὅπου γι τὸ ΑΝΘΡΩΠΩΝ εἰς τὸ ΑΜΕΡΙΩΝ συνάπτεον, οὕτω τὸ ΟΝΗΣΙΝ ἱεῖς.

402. ΟΛΕΘΡΙΩΣ εἰπεῖν ἔδει· ἀλλὰ πρὸς τὸ ΕΜΕ ἐπήγχε. καὶ ἔστιν ἀρετικόν, οὐχ', ὥσπερ τινὲς οἰοῦνται, οὐδέτερον.

405. ΤΑ ΜΕΝ. τινὲς λέγουσι τὴν περὶ τῶν ὅπλων κρίσιν, καὶ τὸ ΦΘΙΝΕΙ πρὸς τὴν Αἰθῆραν ἀποδιδόσκει, καὶ ἔτιρ' αἴτια· ἐγὼ δὲ αὐτὸς

εὐτω, ΤΑ ΜΕΝ τῶν ἡμετέρων ΦΘΙΝΕΙ καὶ Φθίρεται * λέγω δὲ τὸ
σιμῶσθαι καὶ παρὰ πάντων αἰεσίμῳ εἶναι, καὶ μετὰ τοῦ λογιζομένου
πράττειν ὅσα καὶ θέλωμι, ὥς περ ἰμοὶ πρῶτον ἀνθεύοντα νῦν καταβῆι, καὶ
εἰς οὐδὲν χωρεῖ, παραπλησίως τοῖς περικείμεναις θρίμμικσιν. ἢ τὸ ΦΘΙ-
ΝΕΙ ἀντὶ τοῦ Φθίρουσιν, οὕτω ΤΑ ΜΕΝ, ἦτοι τὰ συμβαίνοντά μοι
κακὰ, Φθίρουσί μοι, εἰς μνήμην ἐρχόμενα.

408. ΔΙΠΑΛΤΟΣ, ἦτοι διπλῇ χειρὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. δηλοῖ δὲ διὰ
τοῦτο τὴν κατ' αὐτοῦ σφοδρὰν ὀργὴν τοῦ στρατοῦ.

412. ΠΟΡΟΙ ΛΑΙΡΡΟΘΟΙ, ποταμοὶ οἱ πρὸς τὴν ἄλσιν ἐμὸν ἄλλαντες,
καὶ βόθρῳ ποιοῦντες τῷ εἰύματι. ΝΕΜΟΣ ΕΠΑΚΤΙΟΝ, ἔχοντα παρὰ
θαλάσσιον ἄλσος, ὥς περ ἐστὶ πλεσίον Σακκαμένδρου, τοῦ καὶ Ξάνθου.

420. ΕΥΦΡΟΝΕΣ, εὐφραντικοί, διὰ τὸ λυσιτελεῖν καὶ πίνειν καὶ τᾶλλα
χρήσθαι ὑμῖν.

434. ἡ σύνταξις * ἔτου ὁ πατήρ Τυταμῶν ἦλθεν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς
τὸν οἶκον Φίρων πάσῃν εὐκλείῃ, ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΛΑΙΣΤΕΙΑ καὶ ἐξεί-
ρεται γίγναται τοῦ στρατοῦ, λέγω τὴν Ησιόνην, ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΣ καὶ ἀριστος
Φανίς. πρῶτος γὰρ τὸ Τροίας εἰσπληθῆσε τιγχερ. στρατὸν δὲ λέγει, ἐν
κατὰ τῆς Τροίας Ηρακλῆς ἡγαγέτο, αἰμυρόμενος Λαομίδωντα, διὰ τὸ μὴ
τοῦς ἱππεύς λαβεῖν, οὗς ὑπέσχετο αὐτῷ δοῦναι, εἰ τὸ κῆτος ἀνέλοι. ἢ δὲ
ἐσθλὰ παρὰ Λυκάφρονι. τὸ δὲ ΕΥΚΛΕΙΑΝ καὶ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΛΑ-
ΙΣΤΕΙΑ ταυτὸν εἶπιν, εἰ καὶ τινες τῶν αἰματῶν τὸ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΣ
ἀντὶ τοῦ, ὡς ἀριστος λαβὼν, λέγουσι, βουλόμενοι συντεταχέναι ΤΑ ΠΡΩ-
ΤΑ ΚΑΛΑΙΣΤΕΙΑ, ἃ εὖν ἄλλο οὐδὲν ἦν, ἀλλ' ἡ εὐκλεία. οὕτω δὲ
εὐρήσεις καὶ προῖων, λέγω δὲ τὸ (465.)

ὣν αὐτὸς ἔσχε σίφικον εὐκλείας μέγαν.

439. τὸ ΑΡΚΕΣΑΣ οὐκ ἀντὶ τοῦ πράξας, ὡς τινες οἰοῦνται. ἀλλ'
ὥς περ Φυλὸν τὸ, ἀρκετός εἰμι τόθι, οὕτω καὶ τὸ ΑΡΚΕΣΑΣ ΕΡΓΑ
νοῶμεν, εἰ καὶ λαπρόν ἐν ἐκφεύγει τὸν νοῦν τοῖς μὴ τελείῃς τὴν σύνταξιν.

443. μὴ τοῖς ἄλλοις ἀκαλουθῶν καὶ αὐτὸς, τὸ ΚΡΙΝΕΙΝ ἀντὶ
τοῦ, μετὰ κρείττω διδόναι, λέγει, ἵνα συντάξῃς τῷ ΤΙΝΙ. ἀλλ' εἰδὼς
ὡς, κρίνει πᾶσιν ὁ δίδων τὰ δίκαια, λέγεμεν, τὸν αὐτὸν λογιζομὲν ἔχει
κρίταυδα.

446. εἴ τις τὸ ΕΠΡΑΣΕΑΝ ἀντὶ τοῦ ἔδωκεν λέγει, αἰματάνει. καὶ
γὰρ ἐν τρισὶν Φυλῶν, ὅτι ὁ δίδων τοὺς νόθους καταβαλὼν ἀρχοντας,
τὴν βασιλείαν τῷ δίδοντι πατρὶ πεποιήκει κατὰ νόμον εἰς ταύτην ἀρμότ-

ἔντι, εὖ γὰρ ἔχει καὶ τοῦτο. ἀπώσαντες γὰρ οἱ Ἀτρεΐδαι τὸν Αἰῶνα, Οὐδυσσεὺς τὰ ὄπλα ἱπώσκει, τουτσίειν, αὐτὸν κύρον εἶναι τούτων κατείσχοντα.

450. ΓΟΡΓΩΠΙΣ, καταπληκτικὴ, ἢ τὴν τῆς Γοργυὸς κεφαλὴν, δεικνὺν ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἀσπίδι ἔχοντα.

451. τὸ ΜΟΝΟΥΣ μὴ οὕτω νόμι, ὡς ἀπειθόντος αὐτοῦ μένου οἱ Ἀτρεΐδαι καταλειφθήσεσθαι ἑμιλλον· ἀνέστην γὰρ, τοῦ ἄλλου παρόντος αὐτοῖς στρατοπέδου. ἀλλὰ τοῦτο λίγυ, ὡς μόνους αὐτοὺς καταλείψει μὴ τοῦτον ἔχοντας.

455. μὴ λαῖξῃς εἰς τὸ ΩΝ ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, ἀλλ' οὕτω λίγυ, τῶν ἀριστίων σίφικων μέγαν ἔσχην αὐτὸς ΕΥΚΑΕΙΑΣ καὶ δόξης. ἔστι δὲ τὸ ΕΥΚΑΕΙΑΣ πρὸς τὸ ΣΤΕΦΑΝΟΝ συναγόμενον. οὐ γὰρ ἑτέρος ἐστὶν ὁ τῶν ἀριστίων σίφικων, ἀλλ' ἡ ἐνκαίριος σίφικων.

467. μέρος ἦν τι τοῦ τῆς Τριάς τείχους σκαθρόν, ὃ Φοβοῦμενοι Τρῶες μὴ πορθηθῆναι ἐκείθεν, ἄνδρας πρὸς τοῦτο εὐτυχίᾳ κατέσκησαν φυλακῆς ἔνθα, οὓς νῦν καλεῖ ΕΡΥΜΑ.

481. ΥΠΟΒΑΝΤΟΝ ΛΟΓΟΝ. ὑπέσθηται καλεῖται τὰ νόθα τῶν παιδίων, διὰ τὸ ὅφ' ἐκείνους τιθέναι τάς. πλείους τῶν γυναικῶν ἔτερον τέκνα μητέρων, ὥστε καταπίπτει τοὺς ἐκείνων ἀνδρας, γνήσια ἐκείνων εἶναι τὰ ὑπ' αὐτάς κλυθυμιζόντα βρέφη.

495. ταῦτα ἐκ τῶν Ομήρου μιμήματα, ἔτι Ἀνδρομάχῃ πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Εὐβοῖα εἰς πόλεμον ἐξερχόμενον διανοπαθεῖσα, ἐπιχαίρει κἀμπύλῃ εἰς ἕλαν, καὶ τῆς ὁρμῆς ἐπισχέειν.

491. τὸ ΕΥΝΗΛΑΘΟΝ ἀπορίαν τινὰ ἔχει, διὰ τὸ δοκεῖν πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεισθαι. τὸ δ' οὐκ ἔστι τοιούτων. ἀλλ' ὥσπερ Φαμὲν, συνῆλθον τὴν σὴν οἰκίαν, ἀντὶ τοῦ, σὺν σοὶ τὸν οἶκον ᾤδυστα· ἔνθα γὰρ κοινῆς ἢ ΣΥΝ παρίστην, εἰ καὶ μὴ τὸ τὴν κοινῆν ποιεῖν ὀλίγους πρόσωπον· οὐ γὰρ κἀνταῦθα ΕΥΝΗΛΑΘΟΝ ΤΟ ΣΟΝ ΛΕΧΟΣ, ἥτοι μετὰ σοῦ τὴν σὴν καίτην ἔσθῃ, καὶ κοινῶν με ταύτης πεποιήσθαι. ἢ τὸ κατὰ πρὸς τὸ ΛΕΧΟΣ ἔξωθεν λάμβαναι, οὕτω· συνῆλθόν σοι κατὰ τὸ σὸν λίγυς, ἥτοι ἐν σοὶ κατέστην οὐ δοῦλος, ἀλλὰ γυνὴ εἰναί σοι. τὸ δὲ ΤΟΓΑΡΟΤΝ ἀντὶ τοῦ ὀληθῶς. ΕΥ ΦΡΟΝΩ ΤΑ ΣΑ, τὸ σοι ἀμείνων σπουδάζω, καὶ κάλλιστα τῶν σῶν φροντίζω.

499. τὸ ΔΟΥΤΙΑΝ διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα ἰσογυφεῖται, καὶ ἔστιν ἰωνικῆς διακλίμου, ὡς καὶ τὸ προμηθεῖαν, καὶ ἀληθίαν, καὶ ἔ

τοιαῦτά. εἰ δὲ διὰ διφθόρου αὐτὸ γράφοντες, καὶ ἔτι εἰ δοῦλον λέγοντες, εὐ καλῶς γράφουσιν.

512. ΜΗ ΦΙΑΩΝ, ἤγουν κακῶν, οὐ; οὐδεὶς ἀν φιλήσειε, καὶ μάλα δ' ἐπιτροπινόμενος, ὥς μὴ προσκόντως ἐπιμελεμένους.

524. ΟΥΚ ΑΝ ΓΕΝΟΙΤΟ. ἤγουν οὐκ ἀν εἰς τὸ ἐξῆς εὗτος γενναῖος τομπεύειν. ἔστι γὰρ τοῦτο ἀγνώμονος.

526. ΑΙΝΟΙΗΣ. ἤγουν ἐπαινοίης ἀν, εἰ συμπεθῶς καὶ μετὰ τοῦ παύου ὅς λέγει προσενηχθείης, τοῦ σκληροῦ καὶ ἀνιδότου χαλαράς.

535. μὴ λάῃς εἰς τὸ ΤΟΥΤΟ ἔξωθεν τὴν κατὰ.

538. ΕΜΦΑΝΗ. ἐμφανῶς δέον εἰπεῖν, πρὸς τὸ ΑΥΤΟΝ ἤρχον.

555. ΤΟ ΜΗ ΦΡΟΝΕΙΝ ΓΑΡ ΚΑΡΤ' ΑΝΩΔΑΤΝΟΝ ΚΑΚΟΝ, κακὸν μὲν, διὰ τὸ αἰκνὴν ἀλόγου ζῶου τὰ νήπια ζῆν, καὶ τὸ οἰκίον κακόν, ὥς ποῖον, πολλὰκις αἰετῶται, ξίφος λέγω, καὶ πύρ, καὶ κρημνόν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀνιδούον δὲ, διὰ τὸ μηδενὸς δυσχεροῦς ἐπιστάσθαι, καὶ τῇ ἐντεῦθεν μὴ τήκεσθαι λύπῃ.

566. ΕΠΙΣΚΗΠΤΩ ΧΑΡΙΝ. τὸ φροντίζει ποιῆσθαι τοῦ οἰκείου παιδὸς τὸν Χορὸν, καὶ ἀπαλθόντα εἰς Σαλαμῖνα μετὰ τοῦ Τεύκρου παρὰ-δόνα Τελαμῶνι τὸν παῖδα, ΧΑΡΙΝ αὐτῷ λογιζέται Αἴας. τὸ δὲ ΕΡΙΒΟΙΑΙ ΛΕΓΩ εἰπὶν, ἵν', ἐπειδὴ τοῦτο ἀρέσκειν ἦν, μὴ τινες πλανῶνται, ἀγνοοῦντες ὅποιον λέγει, εἴτε Ησιόνην, εἴτε Ερίβοιαν. ἀμφότεραι γὰρ ἔζων τότε, ἡ μὲν οὖσα Τεύκρου μήτηρ, ἡν Τελαμῶν παρ' Ἡρακλέους γίρας εὐλόζει, ὅποτε εἰς Τροίαν ἐστράτευεν· Ερίβοια δὲ Αἰάντος.

576. ΑΡΡΗΚΤΟΝ, εὐφρόν καὶ μὴ βηγνύμενον· ὑπερβολικῶς δὲ τοῦτο λέγει.

581. ΟΥ ΠΡΟΣ ΙΑΤΡΟΥ. ὁ λέγει, τοιαῦτόν ἐστιν· οὐκ ἔστιν ἀγασσάμενος, εἰάν τις ἀνιάτως ἔχῃ χιρὸς ἢ σκίλους, μὴ τομὴν ἐπισπύδιον τούτου, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῷ λοιπὸν σώμα συνυποσταίῃ φθόρον, ἀλλὰ παρηκουσθῇ λόγους περᾶσθαι, ὥς προσδοκᾷ χερὶ τὴν ἴαριν· ὥστε καὶ αὐτὴ μὴ μα δακρύους ἐπιχίρει μαλάσσειν, καὶ ὃν προὔθιμην σκοπὸν ἀποστρεφῆν, λέγω δὴ τὸ τιθναίαι. τοῦτο γὰρ ἡμεῖς νῦν οὕτως ἔχοντα κριτῆν ἢ ζῆν.

589. ΘΕΟΙΣ ΩΣ ΟΥΔΕΝ. ὁ λέγει τοιαῦτόν ἐστιν· οὐκ εἰμὶ ὀφειλτής ἀρετῇ τοῖς θεοῖς, ἥτοι ἀρετὸς καὶ ἀκλειπῆς αὐτοῖς εἶναι, τουτίστι τιμῶν καὶ θρασυτεῖαν, ὥς διτ', καὶ μηδὲν ἐλλείπειν τῶν δεινῶν εἰς αὐτοὺς γίνεσθαι, ὥς τῆς ζωῆς ἀνθρώπων αἰτίους, καὶ πάλιν τὰλλ' ἄλλα.

Θά παύχοντα. ἢ τὸ ΘΕΟΙΣ πρὸς τὸ ΕΙΜ' ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ σύναπτε· τὸ δὲ ΑΡΚΕΙΝ, ἀντὶ τοῦ διαρκεῖν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ζῆν, λέγε, οὕτως, οὐκ ὀφείλω τοῖς θεοῖς ζῆν εἰς τὸ ἐξῆς. εἰ μὲν ἐφρόντιζον ἐμοῦ καὶ ἐπειμολύντο, ἀνάγκην ἂν εἶχον καὶ αὐτοὺς ζῆν, ἐφ' ᾧ τούτους τῆς φροντίδος ἀμείβεσθαι τιμαῖς καὶ θυσίαις· ἐπεὶ δὲ ἡμελήκασι, καὶ οὕτως ἀτιμαστέον καὶ παυέσθαι, οὐδὲν με τὸ ἀναγκάζον ἐστὶ τοῦ ζῆν ἔτι ποιῆσθαι λόγον. ὃ οὕτως εἰπὺς· ΟΥ ΚΑΤΟΙΣΘΑ καὶ οὐ γιγνώσκεις, ὥς οὐδ' αὖτως εἰμι ὀφειλέτης τοῖς θεοῖς εἰς τὸ ἐξῆς ΑΡΚΕΙΝ καὶ βοηθεῖν τινί, ἥγουν ἐπεὶ οἱ θεοὶ οὕτω με εἵλασαν ἀτιμαστέον, εὐ χρεωστώ διὰ τούτους ἔτι βοηθεῖν, ἢ σοί, ἢ ἐτέρῳ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα εἰδῇ ἡ Τέκμηττα

πρὸς θεῶν ἰκνύμεναι μὴ προδύς ἡμᾶς γένη.

αὐτῷ εἰρήκεν. ὅθεν καὶ βλακῆμικαν ἠγασμένη τὸν αὐτοῦ λόγον, ΕΥΦΗΜΑ ΦΩΝΕΙ λέγει.

596. τὸ ΠΟΤ' ἀποδίδεται πρὸς τὸ ΕΥΔΑΙΜΩΝ καὶ πρὸς τὸ ἐξῆς, οὐ πρὸς τὸ ΑΛΙΠΛΑΓΚΤΟΣ. οὐ γὰρ ἠδῆτο εἰκατμοῦ, εἰ ἔστιν ἀλιπλαγῆς, ἀλλ' εἴ ἔστιν εὐδαίμων. τὸ δὲ ΑΛΙΠΛΑΓΚΤΟΣ πρὸς τὸ ΣΑΛΑΜΙΣ σύναπτε. τὸ γε μὴν ΝΑΙΕΙΣ ἀντὶ τοῦ οἰκῆ ἐνταῦθα λέγει, ἢ ἀπὸ τοῦ οἰκοῦντος τὸ οἰκούμενον, ὥς περ ἐστὶ καὶ τὸ ὄρχονον ἀντὶ τοῦ ἔργου, ἀπὸ τοῦ ποιῶντος τὸ ποιούμενον, ὥς τὸ λαϊνέουσιν Αμφίονος ὀρχήσεις, παρ' Εὐριπίδῃ. (Φοινιστ. 113.) ἄλλως δ' ὅτι ἡ τῶν ἐνοικούντων οἰκησις αὐτοῦ ἔστιν οἰκησις.

602. ΜΗΛΩΝ ΠΟΛΙ γράφει, καὶ μὴ ΠΟΙΑΙ ΜΗΛΩΝ διὰ τὸ μέτρον.

604. οἱ γράφοντες ΕΥΝΟΜΑΙ τὸ νο μικρόν, καὶ συνάπτοντες πρὸς τὸ ΠΟΙΑΙ, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. χρεὶ οὖν πρὸς τὸ ΧΡΟΝΩΙ συνάπτειν, καὶ μεγαθύμειν τὸ νο, ἵν' εἴη τὸ ΕΥΝΩΜΑΙ καὶ εὐκνήγη χρόνον. νωμῷ γὰρ τὸ κινῶ.

607. τὸ ΠΟΤ' ΑΝΥΣΕΙΝ οὐκ ἔστι ποτε ἀνύσειν· εἰ διαλελυμένος εἴπῃς, ἀλλὰ ποτε ἀνύσειν· διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν μετετέθη ὁ τόνος. οὕτω δὲ εἰπὺς· ἔχων ἐλπίδα κακὴν ΑΝΥΣΑΙ καὶ διελθεῖν καὶ περάσειν ποτὶ ἐμὲ ΕΓΓΙ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ΤΟΝ ΑΠΟΤΡΟΠΟΝ καὶ μισητὸν πᾶσιν Αἰδῶν, τὸν Αἰδῆαον καὶ Ἄφαιαν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· πολὺν χρόνον μέμνη ἐν τῇ Τροίᾳ ΑΝΗΡΙΘΜΟΣ καὶ ἄτιμος, καὶ μὴ εἰς ἀριθμὸν ὦν, ΤΡΥΧΟΜΕΝΟΣ καὶ ὀκμαζόμενος τῷ τοσούτῳ χρόνῳ, ἐλπίδα ἔχων κακὴν ἀποθανεῖν ποτὶ καὶ διελθεῖν τὸν Αἰδῶν. οὐ γὰρ ἠλπίζον ὑποσπείφεμα

ὡς τὴν αὐτὴν χάριν. ΚΑΚΗΝ δὲ τὴν ΕΛΠΙΔΑ εἶπαι, διὰ τὸ θανάτῳ ἐλπίδα εἶναι καὶ οὐκ ἀγαθὸν τινός.

613. ΠΡΙΝ ΕΥ ΠΟΤΕ γράφει, καὶ ΝΙΚΩΝΤ' ΕἰΝ ΑΡΕΙ, καὶ ΦΡΕΝΟΣ Γ' ΟΙΩΒΟΤΑΣ. οὕτω γὰρ ἔχει οἰκίᾳ πρὸς τὰ τῆς σίροφης κῶλα· εἰ δ' ἄλλως γράψαι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. ΟΙΩΒΟΤΑΣ, μεμενομένος, πεπληκμένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν θρεμμάτων τῶν τῆς ἀγέλης κερωρισμένων καὶ καθ' ἑκαστὴν νημερίων.

637. ΗΚΩΝ ΓΕΝΕΑΣ ΑΡΙΣΤΟΣ γράφει, ἢ ἡ ὁμοίαν τῇ τῆς σίροφης κῶλῳ. οὕτω γὰρ εὐρίσκει καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν πάνυ.

638. ΠΟΛΥΠΛΟΝΩΝ, πελυμνός, τὰ εἰς πόλιν. ΟΥΚ ΕΤΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙΣ. ἦγον ἐκ πατρὸς ἔχων τὸ πρὸς πολέμους καὶ μάχας αἰδεῖσθαι ὁρμᾶν, τούτου μὲν τοῦ ἐκ φύσεως πρεπόντος αἰετὸς ἀπέσι, πρὸς δὲ τὰ παρὰ φύσιν, ὥρμησεν ὑπὸ τῆς μανίας.

650. ΤΑ ΔΕΙΝΑ, τὰ μεγάλα ὑπέμεινον, λόγῳ δὲ τὸ ἀκαμπτεῖν εἶναι ἦγον δ' ἢ ἀνέδοτος.

662. ΔΥΣΜΕΝΕΣΤΑΤΟΥ. τοῦτο λόγῳ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν πολλὰ μὲν αὐτῷ τε καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ, ὅπερ καὶ αὐτὸς λόγῳ, διὰ τὸ μηδένος χρηστὴν ἀπολαύσαι, ἐξότου ἐλάφει παρ' αὐτοῦ τὸ ξίφος.

664. ἡ δὲ μῆλον συναψίαν τὸ ΛΑΛΑ πρὸς τὸ ΕΧΘΡΩΝ ΛΑΩΡΑ ΔΩΡΑ. ἡ οὕτως· ἀλλ' ἔστιν ἡ παροιμία τῶν βροτῶν ἀλαθής. ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν δὲ, τὸ ἰχθῶν ἄδωρα ὄωρα, χωρὶς τοῦτο ἐπὶήϊκε, καὶ ἔστι τῇ μὲν ἐνείκῃ συνημμένον, καὶ τῇ τοῦ λόγου ὁρμῇ· κατὰ δὲ τὴν φράσιν κομμηκρόν.

667. αἰτιῶνται κακῶς τινες ἐγκαλεῖται τὸν ποικτὴν, ὅτι εἰς τὸ ΣΕΒΕΙΝ πρὸς τοὺς θεοὺς εἰπεῖν, τὸ δὲ ΕΙΚΕΙΝ πρὸς τοὺς Ἀτρεΐδης, εἰ δὲ ἐκκλητὴς εἴρηκιν, ἀγνοοῦντες, ὅτι ἀδικήτως εἴρηκεν, ὥστε καὶ τινες τῶν λογοποιῶν, τῆς κυριαρχίας οὐδὲν φροντίδας. ἄλλως τε καὶ τὸ ΣΕΒΕΙΝ οὐ μένον πρὸς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους φαμέν.

671. διὰ τί οὐκ εἶπε τῷ ἔκρη, τῷ μετὰ τὸν χιμῶνα ὄφει, ἀλλὰ τῷ ΘΕΡΕΙ; καὶ φαμέν ὅτι τὸ ἔκρη οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ χιμῶνος μέρος καὶ ἀπορροή. ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἔκρη νηϊστὸς πολὺς πολλήκις. διὰ τοῦτο ἀμφοτέρως τὰς ὑπερβολὰς εἴρηκεν, ὡς ἐναντίας. καὶ γὰρ τὸ μετέωρον μέρος ἔστι θύρεος βρίζοντες.

674. ΕΚΟΙΜΙΣΕ. παυθὲν δηλονότι κατ' ἐπείγειν. τούτῳ, καὶ ἄνιμος σφοδρὸς κυμαίνων τὴν θάλασσαν, οὐκ αἰὶ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ παυσάμενος γαλήνην ἰδίῃ.

678. σημαίνεται ἐνταῦθα τὸ σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ γὰρ ΕΓΩ ΔΕ αἰς οὐδὲν ἀποδίδεται, ἀλλὰ τιμῶν τὸν λόγον διὰ τοῦ ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ ΓΑΡ, πρὸς τοῦτο τὴν ἀποδοσὴν ἐπισηματο. ἀγνοοῦντες δὲ τινες, εἰ μὴν φησι τὸ ΓΑΡ ἀργόν, οἱ δὲ τὸ ΟΤΙ, διὰ μέσου τὸ ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ ΓΑΡ ΑΡΤΙΩΣ λαμβάνοντες. καὶ μὴν καὶ ἑτέρους ψυχροτέρους ἐσθὶν ἰδίῳ τῷ ΟΤΙ ἀντὶ τοῦ λίαν χρωμένους· οὗς ἐάσαντες ἡμεῖς, φρονῶμεν ὡς ἔφαμεν. εἰ-
ροις δ' ἂν καὶ παρὰ λογογράφοις πόλλ' ἴτερα τοιαῦτα· καὶ μακρυτέρῃ Λε-
βάνιος ἐν τῷ ὑπὲρ ὀρχησίων, λόγων οὕτως· „Τὸν μὲν οὖν ἱμὸν ἐς Ἀριστί-
„δην ἔρωτα, καὶ αἰρίσιώς μοι δοθείσῃς ἀπαγαγών,, τὸ δὲ Τὸν μὲν οὖν
ἱμὸν ἐς Ἀριστίδην ἔρωτα, ἀνανταποδοτὴν ἔλας. ἢ οὕτως. τὸ μὲν ΕΓΩ
ΔΕ πρὸς τὸ ΟΤΕ ἀπέδος, τὸ δὲ ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ ΓΑΡ ΑΡΤΙΩΣ ΟΤΙ διὰ
μέσου. ὥσπερ γὰρ φησι Συνίστις „Αλλ', εὖ οἶδ' ἔτι, οὐκ ἀπαγορεύσεις,,
τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ οὐκ ἀπαγορεύσεις συνάπτειν, τὸ δὲ εὖ οἶδ' ἔτι διὰ με-
σου, οὕτω καὶ τοῦτο. εἰροις δ' ἂν καὶ ἐν ἄλλαις ἴτερα τοιαῦτα. γίνεται
δὲ ἢ ἀπ᾽ αὐτῆς ἐνταῦθα διὰ τὸ ΓΑΡ.

679. ἀποροῦσιν ἐνταῦθά τινες, πῶς ΟΤΕ ΕΧΘΡΟΣ ΗΜΗΝ καλῶς
εἰπὼν ἐπὶ παρωχημένου, ἐπισητὴ τεθνήξασθαι ἔμελλε, μὴ καὶ τὸ ΩΦΕΛΕΙΝ
ἐβουλόμην εἰπὼν, ἀλλὰ ΒΟΥΛΗΣΟΜΑΙ ἐπὶ μέλλοντος· οὐ γὰρ ἔμελλε
ἔξῃ. καὶ φαμὶν, ὅτι βουλόμενος ἀπατᾷται αὐτοὺς, ὥστε μὴ ὑποπτεύσει
αὐτὸν τεθνήξασθαι, τοῦτο ἐπὶ μέλλοντος εἰπὼν, ἐπὶ καὶ ἄνω ἀπατῶν αὐ-
τοὺς, Εἰσέμεθα θιγῆς εἴκειν καὶ Ἀγρίδας εἴδω, ἔφη· καὶ κατιῶν,
Εγὼ γὰρ εἰμ' ἐκείν', ὅποι πορευτός.

683. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΙΜΗΝ. καλῶς τοῦτο ἔρηκεν. ὁ γὰρ ἀλεθρῆς φίλος
λυμένος δίκην τοῖς αὐτὸν ἔχουσι καθίσταται, ἥνίκ' ἂν ἐν συμφορᾷ περι-
πίσῃσι, καθάπερ ἐν θαλάσῃ λιμὴν τοῖς χρησαμένοις χρεμῶνι.

695. ΑΛΙΠΗΛΓΚΤΕ. τὸν Πᾶνα οὕτω καλεῖ, διὰ τὸ τὰ ποιμένα, ὡς
ἔφορος ᾤτος, ἔκρεσ ᾤρε καὶ θίρους αἰγιαλοῖς πλεσιάζειν.

699. Νύστος καὶ Κνωσσὸς πόλεις, ἐν αἷς Διονύσου τιμωμένου ὀρχήστis
ἐγένοντο. φησὶ δὲ ὡς καὶ ἐν τῇ Νύσῳ ταύτῃ Ζεὺς θαρσάτο, ὁπότε, τῆς
Σιμῆλης κεραινεὶλαθείσης, ἐραυλάμενος αὐτὸς τοῖς σφιδέρας γυνᾷς ἐν τῷ
μηρῷ, δέκα μῆνας ἐξ ἀρχῆς ἔφερεν.

702. ἐν ᾧ ἡ Ἀῆλος κίτται, Ἰκάριον καλεῖται πύλαρος, διὰ τὸ ἐκεί-
τὸν Ἰκάριον πιστεῖν, ἱρρυκώτων τῶν ἐκ κηρῶ πτέρων ὑφ' ἡλίου. τὸ ΠΕΛΑ-
ΓΑΙΩΝ ἐμφεδογροφούμενος ἐν τινι τῶν παλαιῶν εὑρεται, καὶ ἔχει πρὸς
τὸ μέτρον ὀρθῶς. εἰ δὲ πρὸς τὸν κανόνα τῆς κλίσεως οὐ καλῶς ἔχει,
δοκεῖ μοι ὡς ἱλλυπῆς ἐστὶ τὸ κῶλον. τοῦτο δὲ ἐστὶ γινώκει ἀπὸ τοῦ

πώλου τῆς ἀνίστροφότης. ἐν ἐκείνῳ γὰρ περισσόν τι ὅν ἐξεδήληθη παρ' ἡμεῶν.

706. ΑΡΗΣ, ἥτοι ὁ Θιός. οὗτος γὰρ αἴτιος τῆς μακρίας. ἡ τὸ ΑΡΗΣ, ἀντὶ τοῦ ὁ πελεμακὸς Αἴας. τὸ δὲ ΟΜΜΑΤΩΝ, ἡ τῶν ἡμετέρων, ἡ τῶν ἱεαυτοῦ.

711. ΛΑΘΙΠΟΝΟΣ, ἥτοι ἐπιλελασμένος ὑπῆρξε τῶν πόνων καὶ τῆς λύπης, ἦν ἀπὸ μακρίας εἶχεν. ΕΞΗΝΥΣΕΝ. ἤγουν, ὅπερ οἱ Θιοὶ ἀποδίδουσι, εἰδὼν τε αὐτοὺς λέγων, καὶ τιμὰς νῆμιν τοῖς ἀρχουσι, ταύτ' Αἴας τελεῖν ὑπέσχετο νῦν, τὰναντία πρὸςθην ὑπὸ μακρίας φρονῶν.

715. οἱ γραφεύεις ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ΑΝΑΤΑΔΗΤΟΝ ΦΑΤΙΞΑΙΜ' ΑΝ, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων, διὸ περισσὸν ὅν ἐξεδήληθη παρ' ἡμεῶν, ἢ τὸ τὸ πῶλον ἕμοιον τῷ τῆς στροφῆς. ἀλλὰ καὶ οἱ γραφεύεις ΘΥΜΟΝ τὸ μὲν μικρόν, οὐ καλῶς γραφεύουσι. μακρὰ γὰρ ὀφείλου εἶναι ἡ τοιαύτη συλλαβὴ, ὡς καὶ ἡ τοῦ πῶλον τῆς στροφῆς.

733. τὸ ΗΜΙΝ οἱ τραγικοί διονύζουσι, ποτὲ μὲν περισπωμένης, ὅτε καὶ μακρὰν εἶχει τὴν λήγουσαν, ποτὲ δὲ ὀξύνοιας, ὅτε καὶ βραχεῖαν αὐτὴν εἶχει. καὶ δοκεῖ μὲν βραχὺ εἶναι, ὡς μὴ ἀπὸ συναιρέσεως γινόμενον. οὐ γὰρ ἴσθιμι εἰπεῖν ἡμῖν ἡμῖν. φύσει δὲ πᾶσα δοτικὴ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως ἔχουσα τὸ ι, βραχὺ αὐτὸ εἶχει. πρὸς ἀναλογίαν μέντοι τοῦ ἡμῶν καὶ ἡμᾶς μακρὰν ἔχοντων τὴν λήγουσαν, μακρόν καὶ αὐτὸ ἐνίοτε γίνεται, καὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῖς τόνον δίδεται· ὅπερ καὶ ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. ὅτι δὲ τὸ ΗΜΙΝ δύναται καὶ βραχεῖαν εἶχειν τὴν λήγουσαν, τικμῆριον τὸ ἄμμι καὶ ὕμμι βραχεῖαν αὐτὴν ἔχοντα, οὐ διὰ τὸ ἀνατιθεῖσθαι τὸν τόνον· ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν, ταύτην βραχεῖαν εἶχεν· ὡς καὶ τὸ ἔστι καὶ ἔστι. τὰ γὰρ μακρὰν τὴν λήγουσαν ἔχοντα, καὶ ἀνατιθεῖσθαι τὸν τόνον, μακρὰν πάλιν αὐτὴν φυλάττει, εἰς τὸ σχοῦν, ἀπόσχοι· Θου, ἀπόθου· καὶ ὅσα τοιαῦτα.

748. ΚΑΙ ΠΑΡΩΝ ΕΤΥΓΧΑΝΟΝ. ἤγουν ἂ μὲλλον εἰπεῖν, οὐ παρ' ἄλλου ἤκουσα, ἀλλ' αὐτὸς παρῶν ἠρωώμην.

756. ΤΗΔΕ Θ' ΗΜΕΡΑΙ. λήγουσί τινος, ὡς τὸ θ' ἀντὶ τοῦ τε λαμβάνεται, καὶ συνίσταται πρὸς τὸ ΓΑΡ, οὕτω· καὶ γὰρ ἰλη τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοῦτον. οὐ δὲ ἀντὶ τοῦ τοι νοίει, κουφιζομένου τοῦ οἱ, ὥσπερ καὶ τῆς αἰ διφθέρου, ὡς εἶχει τὸ, βούλομ' ἐγώ.

757. τὸ ΕΦΗ καὶ τὸ ΛΕΓΩΝ ἐκ παραλλήλου τινος οἰσται· τὸ θ' οὐ τοιούτων. ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, τοιαῦτα ἔφη δημηγορῶν, οὕτω καὶ τοῦτο, εἴτω· ΕΦΗ καὶ οἰονεὶ ἀπεφθήκατο, λέγων τὸν περὶ τοῦ Αἰάντος λόγον.

761. τὸ ΕΠΕΙΤΑ τινὲς εἰσὶν εἰς ἀπέθεσιν μετοχῆς τιθόμενον, ἀργὸν εἶναι· τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοσούτον, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ σάξιν φέσιν. ἡπάτηται δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι εἰ ἀπὸν τοῦ θυμῷ, οὖν ἂν τὸν λόγον ἔθελε. πρὸς οὗς φέσμεν, ὅτι καὶ ἴσμεν μὲν τοιαῦτά ἐστιν εὖν, ὥστε καὶ τὸ, πρὸς κοινὸν ἐστὶ τὸ φρονεῖν. τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον ἔχει τὸ πρὸς, ἀργὸν οὐκ εἶναι παρὰ τῆς πολλῆς.

764. ΑΥΤΟΝ ΕΝΝΕΠΕΙ. οὐ μόνον πρὸς δοτικὴν τὸ ἐνέπω, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν ἄπαξ, ὥστε καὶ τὸ λέγω.

773. τὸ ΤΟΤΕ ἐπαναληψίς ἐστι τῶν παρακωλύων, ὥστε οὐκ ἐπὶ τῆς δίκης Αἰάντος δι' ἄλγος, ἀλλὰ λεγούσης τῆς Αἰθίας· τὰ καὶ τὰ τότε, καθ' ὃν ἐκλυθεὶς καὶ ἐνὶ κινήσιν ταῦτα ἐντίλλετο.

786. ΕΥΡΕΙ ΓΑΡ ΕΝ ΧΡΩ. παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς βάθος ἀπελευμένων λεγομένων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρυπνῶν πραγμάτων. λέγεται δὲ καὶ οὕτως· ἐν ξυρῷ ἴσταιται τὸ πρᾶγμα.

792. ΟΤΙ ΘΥΡΑΙΟΣ. τοῦτο φησι, διότι παρ' αὐτῶν ἤκουσε. τὸ δὲ ΕΙΠΕΡ ΕΣΤΙΝ ἀπὸ τοῦ, εἴπερ ἀληθῶς ἐστὶν ἐλθόν. οὐ γὰρ οἶδε σαφῶς. λέγει δὲ καὶ οὕτω· οὐ θαρσῶ δὲ περὶ τοῦ Αἰάντος, ΕΙΠΕΡ ΕΣΤΙ, τουτέστιν ἐὰν ἴῃ, ὅτι θυραῖός ἐστιν. ἢ, ὥστε καὶ κρητὶς μὲν οὐκ εἶναι, οὕτω λέγει· ΟΥΚ ΟΙΔΑ καὶ οὐ γινώσκω ΤΗΝ ΣΗΝ ΠΡΑΞΙΝ, ἤγουν ἥτις λέγεται σὺ πρᾶξιν τοῦ Αἰάντος· εἶδα δὲ καὶ γινώσκω, ὅτι οὐ θαρσῶ περὶ τοῦ Αἰάντος, ΕΙΠΕΡ ΕΣΤΙ καὶ ὑπάρχει ΘΥΡΑΙΟΣ καὶ ἐλθόν τῆς σκηπῆς. ἐπὶ δὲ ἀμυδίως τὸ ΕΙΠΕΡ εἴρηκε, βεβαιούσα ἢ τίμηκετα ὅτι ἔξω ἐστὶ τῆς σκηπῆς, φησὶ ΚΑΙ ΜΗΝ ΘΥΡΑΙΟΣ ἐστὶ.

803. ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ ΤΥΧΗΣ, ἤγουν τοῦ παρόντος κινεῖσιν, οὗ ἀναγκαστὸν ἐστὶ προσεῖναι, ἵνα τὸ ἐπὶ ξυρῷ ἡμῖν τὰ πρᾶγματα ἴσταιται.

805. τὸ ΑΝΘΑΙΟΤΣ ἀπὸ τοῦ ἀνταλίου γέγονε, κατὰ τρεπὴν τοῦ ο εἰς η, ὥστε καὶ τὸ φυτοκόμος φυτηκός. τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέγαν οὕτω γέγονεν. οὐ γὰρ τόνον ἀνταλίου γράφειν· μακρὰ γὰρ οὐκ εἶναι ἢ συλλαβὴ αὕτη. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ΑΝΘΑΙΟΤΣ, ὡς ἐν τισὶ τῶν βιβλίων εὐρηται. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἥλος γίνεται, ἀλλ' ὡς εἴρηται, κατὰ τρεπὴν τοῦ ο εἰς η.

822. εἰ μὲν τὸ ΕΥΝΟΥΣΤΑΤΟΝ πρὸς τὸ ΑΥΤΟΝ, τὸν σφαγία φασίν· οἱ δὲ σφίζουσιν εἰς τὸ ΕΓΩ, καὶ τὸ ἐξῆς κομματικὸν ἐκφέρουσι, οὐδέτερον τὸ ΕΥΝΟΥΣΤΑΤΟΝ νεοῦντες πρὸς τὸ ΘΑΝΕΙΝ.

828. ΝΕΟΡΡΑΝΤΩ, ἦτοι τῷ πωσὶ ὑφ' αἵματος βανθίντι· λέγει δὲ τοῦτο

τοῦτο ὅσον πρὸς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμειλλε Τυῖκος αὐτὸν βασίλειε.
τότε γὰρ νύμφεφτον ἦν.

840. ΣΥΝΑΡΠΑΣΕΙΑΝ. ἡ ἀκολουθία τοῦ λόγου ξυναρπάττει ἀπ' ἑνὸς
πρὸς τὸ ΜΑΘΕΙΝ. ἀλλ' ἐπειδὴ εὐχῆς ἴσθιν ὁ λόγος, εἰς εὐχλικὸν ἔφθι.
διὰ τοῦτο δὲ καὶ κομμητικὸν καὶ ἀτυνύσσον ἐποίησε τοῦτο, διὰ τὸ εἶναι
εὐχὴν. τὰς γὰρ εὐχὰς οὕτω ποιεῖσθαι εἰώθαμεν. ἀπρὸς δὲ πῶς ΑΥ-
ΤΟΣΦΑΓΕΙΣ εἰπὼν, εἴτα ἐπιφέρει ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΕΚΤΟΝΩΝ. καὶ ἐκ-
μὲν, ὅτι οὐδὲν ἴσθιν ἐκνέτωμα τῷ λόγῳ· ἢ γε ἐκίποι μὲν τοὺς παῖδας
ἔσπειραν, οὕτω δὲ αὐτοὺς ἀναιρήσουσιν.

843. τὸ Ω πρὸς τὸ ΕΡΙΝΝΥΕΣ συντακτικόν. κριθῶν γὰρ τοῦτο, εἰ
καὶ δεκτὴ τινὰ ἔχουν λόγον καὶ πρὸς τὸ ΤΑΧΕΙΑΙ συντάσσεται.

866. βουλόμενος ὁ Χερὸς διᾶξαι τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κόπου, ὃν ἔσχιν
ἐπὶ ζητήτει τοῦ Αἰαντος, φησὶν, ὅτι πόνον ἐπὶ πόνῳ προστίθεται, καὶ οὐ-
δαμῶς ὁ σπινθὼ γίνεται, λέγω δὲ τὸ εὐρεῖν Αἰκλῆα.

869. τὸ ΣΥΜΜΑΘΕΙΝ ἀντὶ τοῦ, σὺν ἐκείνῳ γινώσκει, τουτέστιν οὐδὲς
τόπος ἔχει τὸν Αἰκλῆα, (τοῦτο γὰρ ἴσθι τὸ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ.) ὥστε ἐν τούτῳ
εὐρεῖν με αὐτὸν κρίμενον. αἱ δὲ λέγουσιν τὸ ΣΥΜΜΑΘΕΙΝ ἀντὶ τοῦ δι-
δάξαι, οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν.

877. ἡ σύνταξις. ἀλλ' οὐ μοι ΔΗΛΟΙ καὶ φαίνεται Ο ΑΝΗΡ, ἦρουν
ἡ Αἴκας, ΜΟΛΩΝ καὶ ἰλθὼν ΤΗΝ ΑΦ' ΗΑΙΟΥ ΚΕΛΕΥΘΟΝ καὶ ὁδόν,
ΦΑΝΕΙΣ ΟΥΔΑΜΟΤ, τουτέστιν, ἐπειδὴ οὐκ ἐντυχθὰς εὗρηται, δείκνυται
ὡς οὐδ' ἐν τοῖς μίσεις τούτοις ὤρμηται. ἡ καὶ οὕτως· ΑΛΛ' ΟΥΔ' ΕΜΟΙ
ΔΗ ΜΟΛΩΝ ἦτοι ἰλθὼν ὁ αἰὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἀγούσιν
δηλονότι, φαίνεται οὐδαμοῦ, τουτέστιν ἐν οὐδ'· τόπῳ φαίνεται.

879. ἡ σύνταξις. τίς ἀλμύς, ἡ θεός, ἡ διακριθὲν περὶ τοὺς ποταμούς
ποιούμενος, καὶ ἔμπειρος ὢν αὐτῶν, βλέπων τὸν Αἰκλῆα εἰ που πλάττει
ἄν, ἀπύσει ἄν καὶ φωνήτοι καὶ εἴποι ἡμοῖ, εἰ ἄρα πλάττειται καὶ οὐκ ἀπό-
λων. ΕΙ ΠΟΘΙ ΠΛΑΖΟΙΤ' ΑΝ εὐφραίνει γράφεται, ἢ ἡ τὸ κῶλον ὁμοίον
τῷ τῆς ἀντιστρέφῃς κώλῳ.

888. περιττὸν ἦν κρῖναι εἰς τὸ ΜΑΚΡΩΝ ΠΟΝΩΝ τὸ ΑΛΑΤΑΝ,
διὸ καὶ ἐξελεχθῆ παρ' ἡμῶν, ἢν εἴη τὸ κῶλον ὁμοίον τῷ τῆς ἀντιστρέφῃς.
εὐντάσσει δὲ οὕτω· σχετλιόν ἴσθιν ἡμοῖ, ἦρουν χαλεπόν, μὴ ΠΕΛΑΣΑΙ
καὶ πλησιάζει ΔΡΟΜΩΙ ΟΥΡΙΩΙ, τουτέστι τίλει εὐδοκούμενῳ, τῶν μα-
κρῶν πόνων. τίλει δὲ ὀφείλων εἰπεῖν, ΔΡΟΜΩΙ εἰπὼν, ἐπεὶ καὶ τὸ τίλος
τοῦ δρόμου δρόμος ἴσθι.

991. ἐκείτος εἰς ἄλλον τινὰ ἢ τὴν Τίμωσσαν πιπνέειν εὐρεῖν τὸν Λύοντα, δεικνύς ἐκείθιν, ὡς αἰεὶς ἔτιρος τοσούτου Φρενέξει, ἔσον ἡ γυνὴ τοῦ ἰοῦν κίχρος

996. ὃ οὐκ ἔχει, τὸ γὰρ ἔχεις τὸ περιπετὶς Οἱ καὶ αὐτῷ, τὸ ἐν γυναι ΠΗΚΤΟΝ καὶ πιπνέειν, ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ αὐτοῦ δεικνύτι τὴν πρᾶξιν, ἔχουν παρέρχων, ὡς αὐτὸς τὴν σφαγὴν εἰργάσσετο, καὶ αὐτόχειρ αἰετοῦ γένετο. ἴσθι γὰρ καὶ κατεργάσθαι οὐ μόνον τὸ τινὸς καταφείρεται λόγος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τὴν τινὸς ἀγορεύω, ὥστε ἔχει καὶ ἡ περὶ φιλοτιμίας κατηγορία. ὁρατὶ δὲ καὶ Φιλότιμος ἐν τῷ Ἰσμερίου βίῳ λέγων· «ἢ δὲ Σιμὴν ἢ ἱφιστικκία τῷ Ἰσμερίου σήματι εὐμευτίαν καταφείει τοῦ ἀνδρός».

917. ΟΣΤΙΣ ΚΑΙ-ΦΙΛΟΣ. ἔχουν οὐ μόνον ἐχθρὸς βολύβηται αὐτὸν ἰδοῖν· οὐ γὰρ ἂν μίλει αὐτῷ τούτου. ἀλλὰ καὶ εὐδαίς φίλος ΤΛΑΙΗ ἂν καὶ ὑπομείνει αὐτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας σφαγῆς ΦΥΣΩΝΤΑ καὶ ἀναπέμπει αὐν πρὸς τὰς βίνας τὸ μελαινρὶν αἷμα καὶ ἐκ τῆς σφαικῆς πληγῆς. ἀμειβόμενοι γὰρ τὸ αἷμα ἐξήρχετο, καὶ ἐκ τῆς πληγῆς, πρὸς ὃν ἡ πληγὴ γένοιτο, καὶ ἐκ τῶν βινῶν διὰ ταύτην αἰτίαν. περιπετόντος γὰρ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἐν γῇ σπέρων πιπνέειν, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸν τέπεν, ἔνθα ἡ λαοὶ τοῦ ξίφους ἐπὶ πνέει, ἐκ βίβρου πιπνέειν, εἰς αἷμα εἶχε δεικνύειν βόειον· καὶ διὰ τοῦτο εἰργόμενον καὶ ἔχον διείρειν, ἐκ τῶν βινῶν ἀνιδόσσο. σφαικὴν δὲ πληγὴν ἴσως λέγει οὐ τὴν πρώτῃν ἐν τῇ πλυνρῇ ταυρῇ, ἀλλὰ τὴν ἑτέραν τοῦ ξίφους διείρειν.

935. ΑΡΙΣΤΟΧΕΙΡ. ἔχουν ἀγῶν ἀρίστην καὶ ἀνδρείαν δέομενος, θυμικῶν βασιλεύει τὸν Ἀχιλλεῖα, ἔνθα καὶ αὐτοῦ λαοὶ ἔπλα τούτου ἔνθα.

936. ΟΠΑΩΝ ΕΚΕΙΤ' ΑΓΩΝ ΠΕΡΙ. ἔκμοις ὁδὸις εἶναι τίλως ὁ παρὼν σίχρος, ὃν ἡ ἔμμοις τῷ τῆς ἀντιόρεφῆς. διὸ τὸ ΑΧΙΑΛΕΩΣ προτιτῆται παρ' ἑμοῦ, ἀμμοῖς εἶμαι.

941. ΑΠΟΒΑΛΦΘΕΙΣΑΝ, σφαικῆται. ἔχων γὰρ τις τινὸς σφαικῆς, ἀπ' ἐκείνου, οὐ ἴσθεται, βίβλαται, αὐτῷ τῷ ἴσθεται.

961. ΓΕΛΩΝΤΩΝ, ἀντὶ τοῦ γελῶντων. τοῦτο δὲ φανερὸν λαμδάνοντες ἔχοντες εἰς τὴν ταυρῇ γυνικὴν τὸ ἴσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, εἰς τεπῆτων καὶ τῶν ταυρῶν, εὐχ αὐτῷ λέγομεν. ἀλλὰ τὸ δουκὸν ἀντὶ πλυνρῆται φανερὸν λαμδάνοντες.

1001. ἴσθαι ὅτι τὸ Ω οὐ μόνον πρὸς κλητικὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς γυνικὴν φέρεται. ἀμμοῖς αὐτὸν ἴσθαι ἔνθα. Ἀλλως. Ω ΔΥΣΘΕΛΤΟΝ λέγει ΟΜΗΑ, ΚΑΙ ὡς ἔμμοις ΤΟΛΜΗΣ ΠΗΚΡΑΣ. τόλμης γὰρ ἢν τὸ

ἔμμεκ. πρὸς γενικὴν δὲ τὸ ᾧ συντάττειν, λόγον οὐκ ἔχον· πρὸς εὐθέαν μάλιστα σπικίως, ὡς τὸ ᾧ οὗτος, καὶ ᾧ δυσπικίως.

1022. ΠΑΤΡΑ Δ' ΩΦΕΛΗΣΙΜΟΙ. παρὰ τιτὶ μὲν τῶν βιβλίων ΠΑΤΡΟΙ, παρὰ τιτὶ δὲ ΠΑΤΡΑ εὐρίσκονται. ἔστι δὲ τὸ παῦρον κρείττον τοῦ παύρου, διὰ τὸ σῶζειν τὸ μέγιστον. τέλειτος γὰρ πῶς ἴπιν· ὁδεῖται δὲ οὗτος ἰκαυὸς ἴπιν. αἱ δὲ τις ἴπιν, ὅτι καὶ τοῦ παύρου τὸ ροι βιβλίου ἔστι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ πικυ πικυῖον· ἴπιν ὅτι οἱ πικυῖοι τὸ εὐθύον πληθυντικῶν τὰ τίλη, εἴτε διὰ τοῦ καὶ ἐκδεῖνται, ὡς τὸ μούσκι, εἴτε διὰ τοῦ οἱ, ὡς τὸ πλόσι, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, ἴπιν μὴ ἢ ἐκ-νομίην λιθὺς ἀπὸ Φωνήντος ἀρχεται. τότε γὰρ αὐτὰ κοινὴν συλλαβὴν ἡγούνται. ἔστι δὲ τὸ ΠΑΤΡΑ ἀντὶ τοῦ ὀλέγματος καὶ οὐδαμῶς, ὥσπερ ἔστι καὶ τὸ, (90.)

τί βιβλίων οὕτως ἐντρίπη γῆς ξυμμάχου;

τὸ γὰρ βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ὀλέγματος καὶ οὐδαμῶς ἐντρίπη τοιότης. οὐ μόνον δὲ τὰ τίλη τῶν πληθυντικῶν εὐθύον, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ὀριστικῶν ἡμῶντων καὶ ἀπικυμῶντων καὶ προπικυμῶντων, τὰ διδόντες ἔχοντα ἐν τῇ τίλει, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, συμμάχου ἐπιφωρμένου· Φωνήντος δὲ, καὶ γὰρ καὶ κοινὴν συλλαβὴν ἡγούνται.

1029. ὁ Εὐκὼς ἐν τῇ ζωτίῃ, ἐν ᾧ ἰδωμένη καὶ ἐξελθούσῃ παρὰ τοῦτο τοῦ Αἰάντος, ΕΓΝΑΠΤΕΤΟ καὶ συμφέμιτος κατεκρίπτετο ἐκ τῶν ΙΠΠΙΚΩΝ ΑΝΤΥΓΩΝ καὶ γῆς τοῦ ἡμῶντος ἐπιφωρῆς, ΕΣ ΤΕ καὶ ἔως οὐ ἀπὸφύει τὸν βίον. ΑΠΕΥΥΕ δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ, ἀπὸφύει τὸν βίον καὶ τὴν ζῆν, ΠΡΙΣΘΕΙΣ καὶ κατεκρίπτετο, παρὰ ὅσον οἱ ἐκπύοντες ψυχρύνονται παρὰ τῇ σώματι, τοῦ τὴν ζῆμιν ἐκπύοντες αἵματος εἰς τὴν καρδίαν ἐσθέρχοντες φυλακῆς ἔνικα, καὶ πᾶντα τὰ μέγα κατεκρίπτετο ψυχρῶς.

1040. τὸ ΟΠΩΣ ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴκα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθῆ. ἐνταῦθα δὲ, ἀντὶ τοῦ πῶς.

1043. ΕΞΙΚΟΙΤ' ΑΝΗΡ. οὐ μόνον διεξέρχεται, ἀλλὰ καὶ ἐξέρχεται χωρὶς τῆς διὰ Φωκίαν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ Εὐρυπύου· (Μηδ. 251.)

ἐκέρει γὰρ ἐξίκει πᾶντα δὴ κέλων.

1051. τὸ ΗΝ ΤΙΝΑ ἀντὶ τοῦ τίνα νικίον. ὥσπερ γὰρ Φωκίαν ὁ τι, ἀντὶ τοῦ τι, καὶ πᾶς ὁπίσθον, ἀντὶ τοῦ πᾶς τις, οὕτω καὶ τοῦτο. ἰστίον δὲ ὅτι πᾶντα τὰ τοιαῦτα ποτὶ μὲν ἐν ἀρχῇ τὴν δύναμιν ἔχοντες, ποτὶ δὲ ἐν τῇ τίλει· εἰς τὸ ὄντως, ποτὶ μὲν τὸ ὄν τὴν δύναμιν ἔχοντες,

ὡς τὸ, εὐκ εἶπε ἔτινα εἴποις· ποτὶ δὲ τὸ τινα, ὡς τὸ, ἀνθρῶπον ὄντινα εἶπεν, περὶ τοῦ διῶος λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ, ἀνθρῶπον τινα. παρὰ πλεονασμῶς δὲ ἔχει καὶ τὸ ὅ τι, καὶ τὸ ἦν τινα, καὶ τὸ ὅς τις, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

1058. ΗΝ ΕΙΛΗΧΕΝ. δίδει εἰπεῖν πρὸς τὸ ΜΟΡΩι, ὃν εἰληκεν, ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος μέρος δυσίχηται τις ἦν· οὐ γὰρ Φυσικῶς, ἀλλὰ βιαιῶς διὰ ξέπουσ γέγονεν, ὅθιν καὶ ἔχθιστον καλεῖ· πρὸς τοῦτο καὶ τὴν σύνταξιν ἀπέπεισεν οὕτως· ἡμῖς μὲν θανόντες ὑπ' αὐτοῦ προκύμασθα ἂν ἐν ἐχθίστῳ θανάτῳ, ΗΝ ΤΥΧΗΝ καὶ δυσίχησιν ΕΙΛΗΧΕ καὶ ἐκληρώσασθε οὕτως, ΤΙΝΔΕ καὶ ταύτην, ἣν ἐρώμεν, σφαιρῶς αὐτὸς ὑφ' ἐκείνου.

1062. τὸ ΑΥΤΟΝ καὶ τὸ ΣΩΜΑ καθ' ἕλεν καὶ μέρος. τὸ γὰρ ΑΥΤΟΝ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν δηλοῖ· τὸ δὲ ΣΩΜΑ, μέρος αὐτοῦ, ὃ καὶ μόνον ταφῆσθαι ἐμίλλαν.

1071. ἐκ γενικῆς ἀρξάμενος, αἰτιατικὴν ἐπήνευσε πρὸς τὸ ἀπαρίμφοτον. οὕτως γὰρ ἴδιον εἰπεῖν· ἀνδρὸς κακῷ ἴσθι, μηδὲν ἀκούειν δικαιοῦν τῶν ἀρχόντων. ἐπὶ οὖν αὐτῷ μὴ ἀκούων τῶν ἐπιστάτων, ὡς πρὸς ἐκείνους ἰδιώτης ἦν, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ΑΝΔΡΑ ΔΗΜΟΤΗΝ, πρὸς τὸ ἀπαρίμφοτον ἀπὸ γενικῆς πρὸς αἰτιατικὴν τρέψας τὸν λόγον.

1079. καλῶς εἶπεν αὐφότερον, τὸ δίδος καὶ τὴν αἰσχύνην. δίδω γὰρ τις τύραννον, οὐ μὲν αἰδοῖται, ὡς, ἦν κακῷ τύχῃ, ἰσθίμως ἂν ταῦτον καθεύδαι. εἰ δὲ τις σὺν φόβῳ καὶ αἰδῷ πρὸς τὸν οἰκίον ἀρχοντα φυλάττει, οὗτός τε αἰὶ πρὸς τὸ ἀρχιστάσι ἰσθίξει, νιοτερίσας μηδέποτε, ὅ τι ἀρχῶν τῆς αὐτοῦ σωτηρίας διὰ παντὸς φρονεῖ.

1085. ἔτι ἀμφοτέρω τὸ Α'Ν οὐ μόνον σύνθεσμά εἰσιν, ἀλλὰ δύο μέρη τοῦ λόγου, ἃ ἀφῆρεν, καὶ ἂν σύνθεσμος, ὅθιν καὶ κατὰ κράτος ἂν γέγονεν, ὡς τῷ σεφωτάτῳ ἐπεινέστη Πλατυδῇ. ὁ γὰρ ἂν σύνθεσμος βραχυῶς ἴσθι παρὰ τοῖς μετρικαῖς· ἐνταῦθα δὲ μακρόν ἴσθι τὸ Α'Ν, ὥστε δύο μέρη τοῦ λόγου ἴσθι κρηθίντα εἰς ἓν. σύντασσι δὲ αὐτῷ· καὶ μὴ ΔΟΚΙΜΗΜΕΝ καὶ νομίζωμεν ὁρῶντες ἐκείνα ἃ ἂν κῶμασθα, (τοῦ Α οὐ πρὸς τὸ ΗΔΩΜΕΘΑ ὄντες, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁπισθὴν ἔξωθεν νοουμένην αἰτιατικὴν, τὸ ἐκείνα.) ΟΥΚ ΑΝΤΙΤΙΣΣΕΙΝ καὶ εὐκ ἀντιδιδύναι ΑΥΘΙΣ καὶ πάλιν ἐκείνα, ἃ ἂν λυπαρέσθαι· τοῦ αὐτοῦ κρήντασθα συμβαίνοντος πρὸς τὸ Α, ἔπερ καὶ πάλιν ἔφαμεν πρὸς τὸ ἔτιον.

1091. μὴ διὰ κοινῶν καὶ παθῶν λόγων ἐπιχειρήσας διέψεα ὡς εὐκ ἔστι ταφῆς ἄξιος Λίας. οὐ γὰρ σοι πρόπει θανόντων ὑβριστὴν Φανήκη.

1107. ὥσπερ Φαίην, ἔπληξέ σε πληγὴν, οὕτω καὶ, καλῶς σε κό-
λουν· ἐπὶ ἐνταῦθα ἡ κόλασις διὰ λόγων ἦν, διὰ τοῦτο ΤΑ ΣΕΜΝ'
ΕΠΗ ΚΟΛΑΖ' ΕΚΕΙΝΟΥΣ Φαίην.

1120. διεΐδωτο ἡ τελεῖα παρὰ τοῖς παλαμῖς, ὡς μικροπρεπὴς τέχνη
καὶ Φαῦλη, καὶ ἀξιάλογον οὐδὲν ἱργάσσεται δυνάμειν.

1133. εὐκότως εἶπε τὸ ΠΡΟΫΣΤΗ, ἐπειδὴ οἱ πολέμοι ἐμπερθεὶν
ἐκείνων εἰς πολυεῦστον ἵπκονται βόλαντες. ληπῶν γὰρ τὸ λάβρε, καὶ
ἔπειθεν ἐπιγίγισθαι.

1134. ἴσως τισὶ τὸ ΜΙΣΟΥΝΤΑ ΕΜΙΣΕΙ εὐθείας εἶναι δοῖται· τὸ
δ' οὐ ταυτοῦτον. ἀλλ' εἰ μὴν ἄλλας τις τῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἴσον τοῦτ' ἔλε-
γεν, ἀνείας γέμοντα λόγον ἰδόναι αὖν προΐειν. αὖ γὰρ ἱπταί, ἔπαυχε.
νῦν δὲ βικαλιὺς ἦν ὁ πρὸς ἰλάττονας τοῦτο πάσχων, διὸ καὶ βάρως
παρεῖχεν.

1141. μὴ λάβρης ἔξωθεν εἰς τὸ ΤΟΥΤΟΝ διὰ. ἀλλ' ἔσθι ὅμοιον
τῷ· (103.)

ἢ τοῦπίτρινον κίρκος ἐξέρει μ' ὅπου;
ἐκί' γὰρ τούτου ἐμνημονεύσκειν.

1147. τὸ ΛΑΒΡΟΝ ΣΤΟΜΑ καὶ ΤΗΝ ΠΟΛΛΗΝ ΒΟΗΝ καὶ
ἔλον καὶ μέρος λέγει. μέρος γὰρ τοῦ στόματος ἡ βολή. ἰστίον δὲ ἔτι ἔταν
ἐκ ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως νέφος συστῆ, αὖτις γεννᾷ.

1156. ΑΝΟΛΒΟΝ, ἀνέστην. ἔλως γὰρ καὶ εὐδαιμονία ἀνδρώπου ἢ
φρόνησις, ὥσπερ τοῦναντίον δυστυχία, ἢ ἀφροσύνη.

1164. τὸ ΣΠΕΥΣΟΝ καὶ τὸ ΤΑΧΥΝΑΣ οὐκ ἐκ παρεκλήλου ἦκτιον.
ἀλλ' οὕτω λέγει· σπεῦστον τάφον ἰδεῖν τινὰ τῶδε τῷ Αἴαντι, ταχύνως
ταῦτο ὡς δύνασθαι, ταυτίσει τὴν περὶ τούτου σπουδὴν ὡς ἐνι σπουδᾷ.
ὥστε τὸ ΤΑΧΥΝΑΣ σπουδὴ τις ἐστὶ τοῦ ΣΠΕΥΣΟΝ. τὸ δὲ ΤΙΝΑ μὴ
πρὸς τὸ ΚΑΠΕΤΟΝ νήπτης, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνδρώπων.

1173. ΠΡΟΣΤΡΟΝΑΙΟΣ, ἥτοι πλησιάζων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς
τῶν νευτῶν πρὸς τῇ τρέφῃ καθεμίνων.

1175. εὐκότως ΘΗΣΑΥΡΟΝ Φαίην. ὥσπερ γὰρ τούτων ἔχει τις ἐκ'
ὠφελείας σφετέρης, οὕτω καὶ διὰ ταύτης τῆς κόμης προξινίζει αὐτοῖς εὐ-
μνίαν παρ' Αἴαντος ἐλπίζων, ΘΗΣΑΥΡΟΝ καλεῖ. ΙΚΤΗΡΙΟΝ δὲ,
ἐξωλεωτικόν.

1186. ΠΟΛΥΠΛΑΓΚΤΩΝ ΕΤΕΩΝ, ἥτοι τῶν πολλῶν χρόνων, οὓς ἐν Τροίᾳ πληρώμεθα μηδὲν πράττοντες, ὥν χάριν ἀφίγμεθα.

1191. εἰς οὐδὺς γὰρ τοῦτο πίπτει ταῖς Ἑλλεσι τοσούτων χρόνων μηδὲν κατορθοῦσι. μὴ λίσσῃ δὲ εἰς τὸ ΟΝΕΙΔΟΣ ἔξωθεν εἰς ἄλλ' εἰπὼν, ἔτι ἐν τῇ Τροίᾳ πολλὸν χρόνον πληρώμεθα, ἐπιφέρει ΔΥΣΤΑΝΟΝ ΟΝΕΙΔΟΣ ΕΛΛΑΝΩΝ. ἐπεὶ δὲ καὶ προῶν τὸ τωσούτων σχῆμα. λίγων γὰρ μετὰ τὴν σίρην αἱ πάτχι, ἢ τ' ἐπ' αὐτοῖς ΜΝΗΜΑΤΑ ΤΡΟΙΑΣ.

1192. τὸ ΟΦΕΛΕ. διὰ τοῦ ο μικροῦ ὀφέλει γράφισθαι, ἢ ἢ ὅμοιον τῷ κῶλον τῆς σίροφῆς. οἱ γὰρ ποικίλ' πολλὰ τοιαῦτα συντεταμένως γράφουσι, διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα. ἔτι δὲ τοῦτο Ἰωνικῆς διακλίσεως. οὗτοι γὰρ χωρὶς αὐξήσεως τοὺς παραχρημαίους χρόνους ἐκφέρουσι. ΑΙΘΕΡΑ ΔΥΝΑΙ. εἰς ἀφανισμὸν καὶ οὐδὲν ἔλθειν. ΑΙΘΕΡΑ δὲ, ἢ τὸ πῦρ νοεῖ, διὰ τὸ ἀφανιστικὸν εἶναι, ἢ τὸν αἴρα, διὰ τὸ μὴ σύστασθαι ἔχειν.

1202. τὸ ΟΤΟΒΟΝ ἐνταῦθα δὲ ἐνὸς τ' ὀφέλει γράφισθαι, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντισίροφῆς. φύσει γὰρ ὀπίσθως διὰ τοῦ τ γράφεται, ὥσπερ πάτχιος, τὸ αὐτὸ σημαίνον, δι' ἐνός.

1207. τὸ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπύργωσιν ἔχων, καὶ μὴ μεριμνῶν καὶ ἐλπίζων περὶ τῆς ἐπιτεῦθεν ἀπικαλῆς, ἀλλήλου τοῦ μέλλοντος ὄντος, ὅπῃ τὰ τῆς νίκης χωρήσει, ἄλλως τε καὶ τοῦ τοσούτου χρόνου εἰς ἀπορίαν ἐμβόλλοντος. ἢ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ καὶ μὴ ἔχων μεριμναὶ καὶ φροντίζα ὥν ἔφθ, σίφηνων, κυλίκων, καὶ ἐρώτων.

1208. τὸ ΠΥΚΙΝΑΙΣ ΔΡΟΣΟΙΣ ΤΕΓΓΟΜΕΝΟΣ ἀντὶ τοῦ, οὐτοῖς συνηχίται βρεχόμενος. οὐ γὰρ ὁ πολὺς τοῦ σιγατοπίου λαὸς εἶχε σκηνάς, φυλακὴν ὁμοῖον καὶ τῶν ἄλλων ἐξ αἴρος δυσχερῶν, ἀλλ' οἱ ἀρχοντες μόνοι. ἔτι δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ μὲν ΤΕΓΓΟΜΕΝΟΣ, ὅλον· τὸ δὲ ΚΟΜΑΣ, μέρος. δῖον δὲ λυγρῶς εἰπὼν, πρὸς τὸ ΚΟΜΑΣ ἐπὶνήϊκον.

1211. οὕτω καὶ γράφει ΠΡΙΝ ΜΕΝ ΟΥΝ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς σίροφῆς. τὸ γὰρ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΜΕΝ οὐκ ὀρθοῦς ἔχει τοὺς χρόνους.

1223. ἐσπουδασα ἔλθειν ἐνταῦθα περὶ τὸν Αἴαντα, καὶ ἀφῆκε τὴν τοῦ τῆς διουμυγῆς. πρὸς τοῦτο γὰρ ἔτι τὸ ΚΑΙ ΜΗΝ ἔμφανισιν ἔχων, ὥσπερ ἂν εἰ τις αὐτὸν ἤμετο, τί οὕτω πάρεται ταχέως;

1239. εἶκω τὸ πρῶτον, εἴξω, εἴχα, ὁ μέγας παρακείμενος οἶκα, καὶ προσθήκη τοῦ ε, εἶοικα, εἶοικαμιν, καὶ κατὰ συμβεβηκὸς εἶοικαμιν, καὶ τρεπῇ τοῦ κ εἰς τὸ μέσον γ, ΕΟΙΓΜΕΝ.

1250. σημειώσαι, ἔτι τὸ ΕΙΡΩ ἀμφιβολίαν ἔχει τοῦ πνύματος. δύναται γὰρ καὶ ψευδῆσαι, καὶ θαυμάσαι.

1281. ΟΝ ΟΥΔΑΜΟΙ ΦΗ.Σ. Φαίν' ἰσταῖθα ὡς συκοφαντεῖ Τυῖρος Ἀγκυμάνον. οὐ γὰρ ἐν τοῖς πρίσθιν αὐτοῦ λόγους πρὸς τεύτον τοιοῦτόν τι εὔρηται· ἀλλ' ἔση (1237.) Πῶ βάντος, ἢ ποῦ σιάντος, εὔτερ οὐκ ἔγω; Φαμὴν εἰν ἔτι, ὥσπερ κατὰ τὰς ἑμάς συμφοραῖς παρθέριον ἔσθ' ἔτε τὸν ἀντιδικὸν ἀπολογούμενον τῷ προηγουμένῳ τῆς δίκης τοιαῦτα, ὃ εὐθέτω· αὐτὸς ἐξήρχετο, εὔτω κήτεκῃθα. ἴσως δ' ἂν τις εἴποι, ὅτι ἔτε τὸ ΠΟΥ ΒΑΝΤΟΣ ἢ ΠΟΥ ΣΤΑΝΤΟΣ ἔλαγε, τοῦτο ἔλαγε καὶ ἰνός, ὡς ἔνθα μὲν ἰκίησιν ἔδεικε, καὶ αὐτὸς συμπαρῆν· ἔνθα δ' αὐτὸς, οὐκ ἰκίησιν. ἔστι δὲ πάλιν ψυχρόν.

1285. ΟΥ ΔΡΑΠΕΤΗΝ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ. ἔχουσ οὐκ ἑνὸς τοῦ κλήρου ἔστιν κήτετι σφιζόμενον, καὶ μὴ ἰόντα πρὸς ἔξδον. ἢ ΔΡΑΠΕΤΗΝ ἀντὶ τοῦ, ἑνὸς μένοντα καὶ τὴν ἔξδον Φεύγοντα. τὸ δὲ ΚΑΘΕΙΣ ἀντὶ τοῦ, κατεκλάν.

1292. Τάνταλος ὁ τοῦ Πέλοπος πατήρ ἐκ Φρυγίας ἦν. πολέμου δ' ἐπιπλέοντος αὐτοῦ, μετὰ χρημάτων πέμπει Πέλοπα πρὸς Ἑλλάδα, κινδυνεύων τῆς ἀρχῆς ἰκπιεῖν.

1294. μὴ λάτεις εἰς τὸ ΤΕΚΝΩΝ ἔξωθιν τὸ ἀπὸ, ὡς τινες τῶν ἐμκαθόν, ἀλλ' εὔτω λίγι· προθέμεθα τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον τῶν οἰκίαν τέκνων. τὸ γὰρ δεῖπνον οὐκ ἄλλου τινὸς ἢν δεῖπνον, ἰχθύος λίγων, ἢ ὀρνίθου, ἀλλὰ τῶν οἰκίαν τέκνων. ὥσπερ γὰρ Φαμὴν βρώσιν ἰχθύος, καὶ πόσιν οἴνου, εὔτω καὶ δεῖπνον τέκνων, ἢ ἄλλων ἂν ἂν εἴποις.

1309. τινὲς ὑποσφίζοντες εἰς τὸ ΤΡΕΙΣ, τὸ ΗΜΑΣ ἀντὶ τοῦ, ἰμὲ τὸν Τυῖρον, καὶ τὴν Τίμηστην καὶ τὸν Εὐρύσακην Φαίν'· ὥπερ οὐκ ἔχει λόγον. τίς γὰρ χρεία ἰσταῖθα Τιμηστής καὶ Εὐρύσάκους; οὗς αὐτὸς ἰσάει, πρὸς τὸ ΗΜΑΣ ὑποσφίζων εὔτω λίγι· βαλῆτι καὶ ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ, ἰμὲ καὶ παῖδόν, συγκαμίνους ὁμοῦ τῷ Αἴαντι τρεῖς· ἰκὼν γὰρ οὐχ ὑφίσσω, ἀλλ' εἰ καὶ αὐτὸς θαυμάμαι, σὶ πρώτον ἀναιρήσειν βουλόμεμαι. ἔτι δὲ ἔστι τεύτο, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς ἰάγων,

ἔπι καλὸν μοι τεῖδ' ὑπερπονέμεν,
καὶ τὰ ἔξῃ. ἰστίον δὲ, ὅτι οὐ κακῶς εἶπε τὸ ΤΗΣ ΣΗΣ ΥΠΕΡ ΓΥΝΑΙΚΟΣ, ὡς οἶσται τινες. ἀλλ' ὥσπερ Φαμὴν πρὸς τὰς ἑμάς περὶ τινος ἄλλου πρὸς τινὰ τοὺς λόγους ποιοῦμενοι, προσάπτοντες καὶ αὐτῷ τὰ ἰκίησιν, εὔτω καὶ τεύτο. ἄλλως τε οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ μόνον εἰπεῖν ΤΗΣ

ΣΗΣ ΥΠΕΡ ΓΥΝΑΙΚΟΣ, ἀλλὰ καὶ Ἡ τοῦ σοῦ Θ' ΟΜΑΙΜΟ-
ΝΟΣ ΛΕΓΩ.

1322. ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ ΕΧΩ. οὐ καλῶς λήγεις, Ὀδυσσεῦ, ἐγκύβη.
οὐ γάρ τοι λήγων τὰς ὕβρεις, καὶ ὁ ἀκούων, ἐν ὁμοίμοις· ἀλλ' ὁ μὲν
βηπιλεὺς, ὁ δ' ἰδιώτης. εὖροις δὲ τὰ ἄλλα πάντα ἄξια τῆς Ὀδυσσεύς μω-
σης, πλὴν εἰ μὴ πως εἴποις, ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ λαλοῦσιν οὐκ, εὐδὲ πενήτῃ
τῷ θυμῷ, ἀλλὰ μηχανῇ τινὶ τοῦτ' ἔλιξε τῶν διαλλαγῶν ἔνεκεν, καὶ αἶμα
τῷ βηπιλεῖ τὰ μέγιστα πεποιθώς.

1324. ΗΚΟΥΣΕΝ ΔΙΣΧΡΑ. ἤρουν ὅτι πρὸς Μενέλκον ἐποίησε τοὺς
λόγους, ὥστε αὐτὸς ἴσθαι ἄρχων τῆς ὕβριος, ἐγὼ δ' ἀμυνόμενος· οὕτω τοῦτο
νόμι, καὶ μὴ πρὸς τὰς ὑπέρων ὕβρεις. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν τοῦτο προῦχά-
λετο εἰς δεικνύμενα Ἀρχαίμωνων.

1327. ἀπορίαν ἔχει τινὰ ἡ τοιαύτη γενική, τὸ ΕΜΟΙ. ἔχει δὲ οὕτω
ΠΡΟΣ ΒΙΑΝ ΕΜΟΙ, ἀντὶ τοῦ εἰς δυσκολίαν ἐμοῦ. ἐπεὶ γὰρ ἡ δυ-
κολία οὐκ ἄλλου τινὸς ἔν, ἀλλ' Ἀρχαίμωνος· πρὸς γὰρ αὐτόν ἐκ Τίν-
κρου γενήσεται ἱμέλλει· διὰ τοῦτο ΠΡΟΣ ΒΙΑΝ ΕΜΟΙ λέγει.

1329. ΣΤΗΝΗΡΕΜΕΙΝ. εὐρίσκει καὶ ΣΤΗΝΗΡΕΤΜΕΙΝ, ὅπερ ἀντὶ
τοῦ συμφωνεῖν εἴποις ἂν. εἴρεται δὲ ἡ λείξις ἐκ μεταφράσεως τῶν καπη-
λαγοῦντων.

1335. ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΠΑΤΕΙΝ. πατεῖται γὰρ ἡ δίκη, διὰ τὸ μὴ
τῆς σῆς ὀργῆς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν προτιθέναι, ἀλλ' ἀκαμπτὸν εἶναι, ἵνα
τὸ τῆς ἐξουσίας μέγιστος βεβαιώσῃ.

1344. ΑΝΔΡΑ Δ' ΟΥ ΔΙΚΑΙΟΝ τοῦτο πρῶτον ὡς καθόλου γνώμην
ἐξήνεγκεν· εἶτα μερικῶς πρὸς τὸν Ἀρχαίμωνα. οἷον γὰρ εἰπεῖν, εὐδὲ ἐκ
μισῶν κυρῆ, ὁ δὲ ΚΥΡΗΣ εἶπεν, εἰκότως τοῦτο ποιήσας, ἵνα μισοῦνται
τοῦτον ἴστων καὶ εὐμενῇ ἐντεῦθεν ποιήτῃ τῷ Αἰκνυί.

1346. μὴ λῆγεις εἰς τὸ ΤΑΥΤΑ ἐξώθεν τὸ κατὰ, ἀλλ' ὥσπερ μέχο-
μαί σοι καὶ τὰ φέμιν, οὕτω καὶ τοῦτο.

1350. ΕΥΣΕΒΕΙΝ ΟΥ ΡΑΔΙΟΝ. ἤτοι διόλου εὐσεβεῖ καὶ ὅσια πράτ-
τειν. καλεῖται γὰρ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, διὰ τὸ ταύτης συμφέρον. εἰ γὰρ καὶ
Αἴας εὐδὲν ἱμέλλει δρᾶσθαι ἐπ' αὐτόν· τίθεται γὰρ· διὰ τοῦτο γε μὴν
δεῖ τοῦτον τιμιωφροῦσθαι, ἵνα μή τις ἰδὼν αὐτὸν ἀτιμώμετον μινεῖται,
ἔχρησθαι τοῖς ἴσταις.

1357. οἷον πλείον εἰσπεῖν, ΠΟΛΥ εἶπεν. εὐρίσκει γὰρ πολλὰ καὶ τὰ

ἀπλῶ ἀντὶ συγκριτικῶν τιθέμενα, ὥσπερ αὐτὸν καὶ τὸν καὶ τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἄλλων.

136α. ΗΜΑΣ ΣΥ ΔΕΙΑΟΥΣ. ἔν γὰρ τιτάζεσθαι συζυγιστέωμεν Αἴαντα, πᾶς τις ὅς οὐκ οἶδεν, ὅτι σὴν χάριν τοῦτο ποιούμεεν, οἰκτιρῆ αὖν διὰ τὴν Τυφίου θυγυτήκα ἡμᾶς βιασθέντας ἰδοῦναι.

1390. ΜΝΗΜΩΝ, ἦγον μνημονεύοντα τῶν ἐκατέρω πεπραγμένων κακῶν, καὶ μοδίποτ' εἰς λήθην ἰούτα, ἀλλὰ τιμωρουμένη. διὰ τοῦτο δὲ τὴν δίκην τελετφόρον καλεῖ, διὰ τὸ μὴ αὐτίκα τοῖς ἀμαρτάνουσιν ἀπαντῆν, ὅπως ἂν μετανοήσιν, ἀλλ' ὑπὲρον κατ' αὐτῶν φέρεσθαι μετὰ μείζονος τοῦ καλέζειν παρκακισθῆς.

1405. μὴ λῆσθης εἰς τὸ ΛΟΥΤΡΩΝ ἔξωθιν τὸ ἔνκακ. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τρέπους διὰ λευτέρᾳ ἦν, καὶ οὐ δι' ἄλλο τι, διὰ τοῦτο ΤΡΙΠΟΔΑ ΛΟΥΤΡΩΝ λέγει.

1407. ΤΟΝ ΥΠΑΣΠΙΔΙΟΝ, ἦγον τὸν ὑποκάτω τῆς ἀσπίδος. πάντων γὰρ ὅπλων ἡ ἀσπίς ἐπίκειται. τοῦτο δὲ λέγει, ἵνα αὐτὸν συνάψῃ τῷ Αἴαντι, ὥσπερ πρότερον ἐνιτεύλατο.

1410. εἰ μὲν τὸ ΠΑΕΥΡΑΣ περιπνέεις, καθ' ὅλον καὶ μέρος ἐραῖς. τὸ γὰρ ΠΑΤΡΟΣ ὅλον, τὸ δὲ ΠΑΕΥΡΑΣ μέρος. εἰ δὲ ὀξυνῆς, πρὸς τὸ ΕΠΙΚΟΦΙΖΕ συντάξεις. σκοπεῖς δι', ὅταν περισπᾷς, μὴ οὕτω συντάσσιν, θιγῶν τῆσδε τῆς πλευρᾶς ἢ ἀλλὰ θιγῶν τοῦ πατρὸς τῆσδε τῆς πλευρᾶς. οὕτω γὰρ καὶ τὸ καθ' ὅλον καὶ μέρος σώζεται.

1412. ΜΕΛΑΝ ΜΕΝΟΣ λέγει τὸν τοῦ αἵματος ἀνάδυσιν καὶ πρὸς τὰ ἄνω ὅρμην ἐπειδὴ καὶ μέλαν τὸ αἷμα.

1413. ἡ σύνταξις. ἀλλ' ἄγε πᾶς ἀνὴρ, ὅστις Φητὶ ΠΑΡΕΙΝΑΙ καὶ ὑπάρχον φίλος τοῦ Αἴαντος ὅτι ἦν ὁ Αἴας, τότε φίλον καὶ αὐτὸν τοῦτου παρῆναι λέγω ὅτι ΣΟΥΣΘΩ καὶ ὁρμάσθω, ΒΑΤΩ καὶ περιεσθῶ, ΠΟΝΩΝ καὶ συναγωνιζόμενος τῷδε τῷ Αἴαντι, τῷ κατὰ πάντα ἀγχιθῶ, φρονέτην λέγω καὶ ἀνδρῖαν καὶ τᾶλλα, καὶ ἐν οὐδὲν πράγματι λήθων καὶ κρείττονι τῶν θνητῶν, τοῦτέστι πᾶτι μὲν τοῖς καλοῖς, ἔσων ἀνδρῶπων ἢ φύτις ἡξίωσιν, ἐνευθνευμένη, θνητῷ δὲ ὄντι. οὕτω τὸ ΟΥΔΕΝΙ οὐδέτερον λέγει τὸ δὲ ΛΩΙΟΝΙ ἀρετικὸν πρὸς τῷ Αἴαντι ὅτι οὐχ, ὥς τινὲς φασί, τὸ ΟΥΔΕΝΙ ἀντὶ τοῦ νικῶν, καὶ ἔτι ἄτλα σκαίετορος γέμοντα.

1418. Η ΠΟΛΛΑ. ἔντως πολλὰ ἐστὶ τοῖς βροτοῖς γινώσκαι ἰδοῦσι καὶ διασκαμένους οὐδὲς δὲ, πρὶν ἰδεῖν, ἐστὶ μάστις τῶν μελλόντων τί ποιήσει.

ἤρουν, ὥστε τις εἶδεν ἐπίσβηται· ὁ δὲ μὴ ἰδὼν, οὐκ ἂν ἔχει περὶ τοῦ μίλλοντος ἰσχυρίσασθαι τί πρὶνται. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Χορὸς περὶ ἱαυτοῦ, ὡς πρῶτον οὐκ ἠπίεζοντος ἂν τιθάφθαι τὸν Αἰάντα, ὕστερον δὲ ἰδόντος τοῦτο γινόμενον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

343. ΗΛΘΟΝ ΜΕ ΜΕΤΑ, μετῆλθόν με καὶ μετεπίμψαντο νηὶ ἥτοι ἐξήτησαν· ὡς τὸ, μέτεμι τὸν ἄνδρα.

411. ΑΙΑΣ Ο ΜΕΙΖΩΝ, ἤρουν ὁ Τελαμώνιος.

419. τὸ ΕΠΙΣΤΩ κατὰ πάθος ἐστίν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπίσβητο γίνεται ἐπίσβω κατὰ ἀφαιρίσιν τοῦ σ, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτίετο τὸ ἐτίθω, καὶ τοῦ ἔθιστο τὸ ἔθω.

509. καὶ ἠλαῦθαι τὸ ΤΥΧΟΙ αἰτιατικῇ συντάξει.

514. ΜΕΓΑ ΤΙΘΕΜΕΝΟΣ. γράφεται, μετατιθέμενος.

519. ΕΥΧΕΡΗΣ. ὃν ἡμεῖς εὐκολον, τοῦτον εὐχερῆ λέγουσιν, ὡς περ καὶ τὸν δύσκολον, δυσχερῆ. ἔρα εὖν, φησι, μὴ ταυτὴν εὐχερῆς Φαινόμενος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγῖν τὸν Φιλοκτήτην, ὕστερον δυσχερῆς γίνω, ὅταν τῇ συνουσίᾳ τῆς νόσου πλησθῆς ἐν τῇ νηὶ.

1009. ἀνάξιος ἦν, φησι, περιπατεῖν μετὰ σοῦ δελεροῦ καὶ σκολιού· ἄξιος δὲ μετ' ἐμοῦ εἶναι τοῦ οὐκ ὄντος δελεροῦ.

I N D E X

I N

S O P H O C L E M.

NOTARUM EXPLICATIO.

A. Antigone.	F. Fragmenta incerta.
Aj. Ajax.	Ph. Philoctetes.
C. Oedipus in Colono.	T. Oedipus Tyrannus.
E. Electra.	Tr. Trachiniae.

A.

A finale accusativi nominum
in εως semper producitur, C.
1458.

α α, Ph. 1300.

αἶστος, T. 719. C. 167. 675.

ἀλαβής, T. 229. E. 650.

ἀδουλία, A. 1242. E. 398. 429.

ἄδουλός, T. 634. C. 940. A. 1026.

Tr. 140. E. 546. 964.

ἄερός, Tr. 523.

ἄερος, A. 1134.

ἀερίνεσθαι, C. 1339.

ἀνακλειτός, Tr. 854.

ἄγαλμα. πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται,
A. 704. 1116.

ἄγαμος, T. 1502. A. 867. ἄγα-
μος γάμος, T. 1214.

ἄγαν, adverb. ultima longa, T.
439. C. 1264.

ἀγελία, Aj. 222. E. 170.

ἀγέλλειν, T. 604. C. 1429. Aj.
848. 1226. 1376. E. 41.

ἀγείρειν, C. 1306. E. 695.

ἀγελαῖος, Aj. 175.

ἀγέλη, Aj. 168. T. 26.

ἀγέννητος, C. 973. Tr. 743. Aloa-
dis, 7.

ἄγευστος, A. 583.

ἀγνηλατεῖν, T. 402.

ἀγνώως, A. 608.

ἀγνίζειν, C. 1495.

ἀγκύλη, T. 204.

ἀγκών, Aj. 805.

ἀγκυρία, E. 211.

ἀγκύρισμα, E. 908.

ἀγκυρῶψ, T. 214.

ἄγκωστος, Tr. 1060.

ἀγνεία, T. 864.

ἀγνίζειν, A. 545. Aj. 655.

ἀγνεῖν, Tr. 78. E. 1475.

ἄγνοια, Tr. 350. 419. Ph. 129.

ἄγνός, C. 37. Tr. 258. 287.

ἀγνωμοσύνη, Tr. 1266.

ἀγνώμων, C. 86. Tr. 473.

ἄγνως. ὁ μὴ γινώσκων, T. 1153.

C. 547. ὁ μὴ γινωσκόμενος,
T. 681. A. 1001. Ph. 1008.

pro ἀγνώμων, T. 677.

ἄγνος, T. 27.

ἄγορά, T. 20. 161. Tr. 372. 424.

ἀγορεύωμαι, Tr. 601.

ἄγος, T. 1426. A. 256. 775.

ἄγος, C. 950. Aj. 64. 93. 407.
881.

ἄγραπτος, A. 454.

ἄγραυλος, A. 349.

ἀγρευτής, C. 1091.

ἄγριος, T. 1073. 1205. 1349.

C. 348. A. 973. 1231. Tr.
975. et passim.

ἀγριεύσθαι, Ph. 1321.

ἀγροδότης, Ph. 214.

ἀγρόνομος, T. 1103. A. 786.

ἀγύμναστος, Tr. 1083.

- αἰγύργης, T. 388.
 αἰγυρίαλος, Aj. 135.
 αἰγυριολος, A. 970.
 αἰγυριότου, A. 174.
 αἰγυριήης, Tr. 256.
 αἰγυριός, T. 919. E. 1105.
 αἰγυριότων, Captivis, 7.
 αἰγυριόνη, T. 1374.
 αἰγυριή, C. 662.
 αἰγών μάχης, Tr. 20. ἔριδος, Aj.
 • 1163. αἰγών, conventus, E.
 682.
 αἰγυριότης, Aj. 572.
 αἰγυριός, Aj. 195. Αγώνιος Ζεύς,
 Tr. 26.
 αἰγυριός, Tr. 770.
 αἰγυριός, Ph. 827. 1167.
 αἰγυριότος, A. 881. Tr. 106.
 1200.
 αἰγυριότος, T. 205. 1315. Aj. 450.
 αἰγυριότος, C. 1572.
 αἰγυριός, Aj. 51.
 αἰγυριός, C. 447.
 αἰγυριός, soror, C. 535.
 αἰγυριός, congruens, consenta-
 neus, C. 1262. A. 192.
 αἰγυριός, active, C. 1200.
 αἰγυριός, C. 130.
 αἰγυριός, T. 608. Tr. 670. 698.
 αἰγυριόω, C. 35.
 αἰγυριός, C. 1533.
 αἰγυριός, Ph. 313.
 αἰγυριός, C. 174. A. 1059. Ph.
 1035.
 αἰγυριός, E. 114.
 αἰγυριός, Tr. 847.
 αἰγυριός, C. 1056. A. 353.
 αἰγυριός, C. 1321. E. 1239.
 αἰγυριός, C. 249.
 αἰγυριός δῶρον, Aj. 665.
 αἰγυριός, E. 191.
 αἰγυριός, Aj. 1166.
 αἰγυριός, Tr. 216.
 αἰγυριός, C. 469.
 αἰγυριός, Tr. 1263.
 αἰγυριός, C. 1081.
 αἰγυριός, T. 467.
 αἰγυριός, C. 1120. Tr. 203. Aj.
 648. 716.
 αἰγυριός, E. 1263.
 αἰγυριός, C. 1567. Aj. 226.
 αἰγυριός, Tr. 284. 745. E. 1455.
 αἰγυριός, E. 1102.
 αἰγυριός, φεοῦμαι, T. 155.
 αἰγυριός, C. 134.
 αἰγυριός, Tr. 869.
 αἰγυριός, Aj. 674.
 αἰγυριός, A. 205. 467. 697. Aj.
 1177. 1307. Ph. 351.
 αἰγυριός, T. 662. Tr. 1036. E. 124.
 αἰγυριός, T. 254. E. 1181.
 αἰγυριός, T. 891. 897. C. 39.
 1521. Tr. 686.
 αἰγυριός, C. 564.
 αἰγυριός, C. 222. 576. T. 372.
 Ph. 1038.
 αἰγυριός, A. 26. E. 1178.
 αἰγυριός, C. 1032. A. 1077. 1216.
 αἰγυριός, T. 747. Tr. 666. Aj.
 587. E. 769.
 αἰγυριός, A. 237.
 αἰγυριός, T. 319. A. 1219. F. 12.

αἰματόμορος, Ph. 188.

αι et a librariis confusae, C.

217. A. 765.

αἰάζειν, Aj. 432. 904.

αἰάνος, Aj. 672. E. 506.

αἶγλη, T. 208. A. 610. Ph. 830.

αἰδωλος, Aj. 608.

αἰδοῦμαι, T. 647. 1426. Aj. 506.

1356.

αἰδοφρων, C. 237.

αἰδρεῖ C. 548. Aj. 213. 911.

αἰετοφρουρος, A. 892.

αἰετειν, Aj. 286. Ph. 1033.

αἰθεψ, Aj. 222.

αἰθερος, A. 357.

αἰθων, Aj. 147. 1088.

αἰκῆς, E. 206.

αἰκία, C. 748. E. 487. 511. 515.

αἰκίζομαι, active, T. 1153. Aj.

65. 111.

αἰκίζω, A. 419. Tr. 838. Aj.

402.

αἰκιστός, A. 206.

αἰκῶς, E. 102. 216.

αἰλιος, Aj. 627.

αἶμα, gladius, E. 1394. οἱ πρός

αἵματος, cognati, Aj. 1305.

αἶμας, Ph. 696.

αἰμάσσειν, A. 1175. Aj. 453.

909. Ph. 1002. E. 90.

αἰματηρός, C. 552. A. 975. Tr.

766. Ph. 695. E. 755.

αἰματόεις, A. 528.

αἰμοεμφής, Aj. 219.

αἰμοεμφής, Ph. 825.

αἰμύλος, Aj. 388.

αἰνῶ, *consentire, promittere,*

Ph. 1398.

αἰνῶν, F. 49.

αἰνῶδες, T. 439.

αἰνίσσομαι, Aj. 1158.

αἶνος, C. 707. Ph. 1380.

αἰόλος, Tr. 11. 94. 132. 834.

Aj. 1025. Ph. 1157.

αἰπεινός, Tr. 858. Ph. 1000.

αἰπόλος, Aj. 375.

αἰπύς, Aj. 845.

αἶψιν, *ferre, Aj. 545. auferre,*

Ph. 437. *erigere, Ph. 879.*

886. αἶψιν διελίαν, Aj. 75. 85ον,

129. αἶψάς κακὴν φάτιν, 193.

καλοπὴν ποδοῖν, 247. πίνθος, T.

1225. πόνον, A. 907. δίκην,

E. 34.

αἰρεῖσθαι μάλλον, *malle, T. 585.*

Ph. 47.

αἶρεσις, Aj. 265.

αἶσα, Aj. 256.

αἰσθάνομαι, C. 302. Aj. 1318.

Ph. 252. 445.

αἶσιος, T. 52. C. 34.

αἶσσειν, *trissyllabum in melicis,*

C. 1499. Tr. 843.

αἰσλέω, *ἤσσωσα, Aj. 515.*

αἰσχυρίσ, *adverbial. T. 367.*

αἰσχυρίος, T. 1408. Aj. 1059.

1320. Ph. 909. E. 486. 586.

αἰσχύων, E. 559.

αἰσχροκίρδιαι, A. 1056.

αἰσχυρῶς, Ph. 265. 1234. E. 593.

αἰσχύνην, C. 929. A. 529. Aj.

1305. E. 518. 1083.

- αἰσχύνησθαι, T. 1079. E. 254.
 αἰσχύνη, C. 929. Tr. 66. Aj.
 1079. E. 615.
 αἰτητός, T. 384.
 αἰτία, Tr. 361. 940. Aj. 28. 1051.
 αἰτιῶμαι, T. 608. Ph. 385.
 αἰτοῦμαι, C. 488. 583. A. 778.
 Aj. 825. Ph. 764.
 αἰχμαῖζιν, Tr. 355. Aj. 97.
 αἰχμηλωτής, Aj. 71. 1228.
 αἰχμηλωτός, Tr. 417. 532.
 αἰχμή, Tr. 859. 883. Ph. 1307.
 αἰνέεισθαι, E. 1390.
 αἰκάδατος, T. 256.
 αἰκλυστός, T. 1427.
 αἰκλυστής, Ph. 1327.
 αἰκάμας, Tr. 112.
 αἰκάμκτος, A. 339. 607. E. 164.
 αἰκάρπας, T. 254.
 αἰκάρπωτος, Aj. 176.
 αἰκλινυτός, Aj. 1284.
 αἰκίσμαι, A. 1027. Tr. 1035.
 αἰκιστός, C. 1484.
 αἰκιστή, C. 714.
 αἰκλήτος, Tr. 999.
 αἰκλήτας, C. 471. 690.
 αἰκλήσιος, Tr. 45.
 αἰκίτητος, C. 624. A. 1027. 1060.
 Tr. 875.
 αἰκλυστός, C. 1708. A. 29. 847.
 876. E. 912.
 αἰκλήτος, Aj. 289.
 αἰκμάτος, Aj. 921.
 αἰκμή, T. 741. 1034. 1243.
 1492. C. 1066. A. 976. Aj.
 811. Ph. 12. E. 22. 1338.
 αἰκίτης, Tr. 525.
 αἰκίτης, Tr. 503. 1048. 1149.
 αἰκόν, αἰκούνιον, T. 1230. C. 240.
 977.
 αἰόρεστος, C. 120.
 αἰόρετος, E. 123.
 αἰκος, C. 1270. Aj. 363.
 αἰκοσμίτην, A. 730. Ph. 387.
 αἰκοσμος, A. 660.
 αἰκούειν, *audire, perhibere*, T.
 903.
 αἰκουσμα, C. 518.
 αἰκουσίην, T. 1170. E. 340.
 αἰκουστός, T. 1312.
 αἰκουσίην, C. 1147.
 αἰκρατής, C. 1236.
 αἰκρατός, E. 786.
 αἰκρατός, Ph. 486.
 αἰκροδίνιον, Tr. 751.
 αἰκρίνιστος, C. 1261.
 αἰκρίσιος, A. 1071. 1207.
 αἰκίς, C. 1247. A. 100. Tr.
 685. 1086.
 αἰλακλή, Tr. 206.
 αἰλακάζειν, A. 133.
 αἰλαμπωτός, C. 1662.
 αἰλαμπής, Tr. 691.
 αἰλάομαι, T. 1506. C. 349. 444.
 1363. 1686. Tr. 300. Aj. 23.
 αἰλάστρος, A. 974.
 αἰλαστρος, C. 538. 1483. 1672.
 αἰλάστωρ, C. 788. Tr. 1092. 1235.
 Aj. 373.
 αἰλαῖν, C. 420. 744. 764. A.
 468. 767. Tr. 1068. Aj. 377.
 790. E. 1201.

- ἀλγυνός, T. 1530. C. 1664. αλκή, A. 1030. T. 42. 189.
 A. 4. 439. 857. Aj. 494. E. Ph. 1151. αλκήν λαμβάνειν,
 762. T. 218. ποιῆσθαι, C. 459. τί-
 θεσθαι, 1524.
 ἀλγυνῶς, A. 436. Ph. 1011. ἄλκιμος, Tr. 956. Aj. 401. 1319.
 ἀλγυῶν, C. 514. Ph. 326.
 ἀλγυμα, Ph. 340. 1170. ἀλλά, adhortandi adverbium,
 ἀλγυσις, Ph. 792. Tr. 801.
 ἀλγυσία, adverbial. C. 1174. ἀλλαγή, T. 1206.
 ἀλγυσίος, T. 675. 1238. Aj. 993. ἀλλαχρῶ, C. 43.
 ἀλγύων, A. 64. ἀλλήλως, Tr. 985.
 ἀλγύνειν, T. 332. 446. 1067. ἀλλόθροος, Tr. 844. Ph. 540.
 A. 230. 468. Tr. 458. 482. ἀλλόκοτος, Ph. 1191.
 Ph. 483. 1021. ἀλλότριος, C. 146.
 ἀλγής, Ph. 859. ἄλλως, frustra, T. 333.
 ἀλκίρος, A. 917. E. 492. ἄλμα, Aj. 1287.
 ἀλίζειν, T. 171. 539. ἀλαῖη, Aegeo, 3.
 ἀλξίητωρ, C. 143. ἀλόγιος, C. 1675.
 ἀλξίμορος, T. 163. ἀλόγως, C. 131.
 ἀλήθεια, A. 1193. Tr. 89. 398. ἀλόξ, T. 1201.
 ἀλκῆτες, adverbium ironicae in- ἀλσος, C. 10. 98. 126. 505. A.
 terrogationis, T. 350. A. 758. 845. E. 5.
 ἀλχημα, Aj. 381. 389. ἀλύνειν, T. 695. Ph. 174. 1193.
 ἀλγής, C. 50. 165. 746. 949. E. 135.
 1096. Aj. 888. ἀλύπτης, Tr. 168.
 ἀλιᾶθης, piscator, Aj. 880. ἄλυπος, T. 593. C. 1519. 1765.
 ἀλίκλυτος, Aj. 1219. E. 1002.
 ἀλίκλυπος, A. 953. ἄλυρος, C. 1223.
 ἄλιος, μάταιος, C. 1469. ἀλύσκειν, A. 488. E. 627.
 ἀλίπλακτος, Aj. 597. 695. ἀλφειῆς, Ph. 709.
 ἀλίβροθος, Aj. 412. ἀλώσιμος, Ph. 863.
 ἀλίσκειν, T. 542. 576. A. 46. ἄλωσις, Tr. 288. Ph. 61.
 Aj. 648. 1267. Ph. 1337. ἀλωτός, T. 111.
 1341. 1440. E. 125. ἀμικιμάκτος, T. 177. C. 127.
 ἀλιτήριος, C. 371. ἰμαξιτός, T. 716. 730.
 ἀλιόω, C. 703. Tr. 258. ἰμπεράνω, T. 621. C. 1269.
 ἀλίως, Ph. 840.

- Α. 914. 926. 1260. Aj. 155. 1094. Ph. 231.
 ἀμάρτημα, Α. 1262.
 ἀμαρτία, C. 967. Tr. 483. Ph. 1225. 1248.
 ἀμαυρός, C. 182.
 ἀμάχτος, Ph. 198.
 ἀμαχος, Α. 779.
 ἀμάω, Α. 602.
 ἀμβροσις, C. 1070.
 ἀμβροτος, T. 158.
 ἀμείβειν, *transire, egredi*, Ph. 1262.
 ἀμείβεσθαι, *commutare*, Tr. 737. *punire*, F. 2. *respondere*, Aj. 766. Ph. 378. 844.
 ἀμεινον, *adverb.* T. 1479.
 ἀμειλίη, T. 111. E. 237.
 ἀμείπιως, Ph. 1465.
 ἀμεμφία, Inacho, 6.
 ἀμειννός, Aj. 890.
 ἀμίρμνος, Aj. 1207.
 ἀμῆτωρ μήτηρ, E. 1154.
 ἀμηχανεῖν, E. 1174. Ph. 337.
 ἀμήχανος, Α. 79. 90. 92. 175. 363. 781. E. 140.
 ἀμικλος, Tr. 1095.
 ἀμιλλα, C. 1063. E. 861.
 ἀμίλλημα, E. 493.
 ἀμλλητήρ, Α. 1065.
 ἀμιππος, Α. 985.
 ἀμίνειν, Tr. 528. 648. E. 1389. 1397.
 ἀμιγνα, Tr. 838.
 ἀμορος, Ph. 182.
 ἀμνηστίω, E. 482.
 ἀμοιβός, Α. 1067.
 ἀμοιβος, T. 248. Α. 1071. Aj. 1327.
 ἀμοχλος, Tr. 147. Mysis, 2.
 ἀμπτέχω, C. 314.
 ἀμπλοακτεῖν, Α. 554. 910. 1234.
 ἀμπλόκημα, Α. 51.
 ἀμπνέω, Ph. 883.
 ἀμπνοή, Aj. 417.
 ἀμπυκλήριος, C. 1068.
 ἀμπυξ, Ph. 678.
 ἀμυγμα, Aj. 633.
 ἀμυνάθω, C. 1015.
 ἀμύνεμαι, C. 873. Tr. 278.
 ἀμυντίον, Α. 677.
 ἀμύνω, T. 894. C. 429. 1128. Ph. 602.
 ἀμφίπειν, Α. 1138. E. 651.
 ἀμφήκης, Aj. 286. E. 485.
 ἀμφιάλος, Ph. 1464.
 ἀμφιδόλλειν, Α. 344. ἀμφιδόλλεσθαι, Α. 1093.
 ἀμφιδόλητρον, Tr. 1052.
 ἀμφίζυτος, Tr. 504.
 ἀμφιδίξιος, T. 1243. C. 1112.
 ἀμφιδρεμος, Aj. 353.
 ἀμφιδύω, Tr. 605.
 ἀμφιδυκός, Α. 1309.
 ἀμφιδρεπτός, Tr. 572.
 ἀμφιδυρος, Ph. 159.
 ἀμφικαῖσθαι, C. 1620. Α. 1292.
 ἀμφικιών, Α. 285.
 ἀμφικλυτός, Tr. 752. 780.
 ἀμφίλογος, Α. 111.
 ἀμφίλοφος, Α. 351.
 ἀμφινεικής, Tr. 104.

ἀμφινείκητος,

- ἀμφιπέδικτος, Tr. 527.
 ἀμφιπερὶν, A. 376.
 ἀμφιπέπλεον, Tr. 938.
 ἀμφιπέπλος, Tr. 510.
 ἀμφιπέπλος, Ph. 688.
 ἀμφιπέπλος, Tr. 417. Tr. 930.
 ἀμφιπέπλος, C. 680.
 ἀμφιπέπλος, Tr. 860.
 ἀντομα, C. 243. 250.
 ἀντρε, Aj. 1030. E. 746.
 ἀνυμναιος, C. 1222. A. 876. 917.
 ἀνυμναιος, A. 980. E. 166.
 ἀνυμνος, E. 492. 1183.
 ἀνύτω, A. 231. 805. Tr. 319.
 ἀνύω, T. 166. C. 1755. A. 1178.
 Ph. 712. 720.
 ἀνώγειν, T. 96. C. 1598. Tr.
 1247. Aj. 1364. Ph. 54. E.
 1458.
 ἀνώδυνος, Ph. 883.
 ἀνώδυμος, Tr. 377.
 ἀνωφελής, E. 1159.
 ἀνωφελής, A. 645. E. 1144.
 ἀξιος, Ph. 217.
 ἀξιός, C. 19.
 ἀξίον, A. 1109.
 ἀξιοῦν, T. 944. 1449. C. 579.
 953. 1352. 1377. Tr. 410.
 Aj. 1114. Ph. 62.
 ἀξιώμα, C. 1451. 1459.
 ἀξυμύλητος, Tr. 694.
 αἰδός, T. 36. Tr. 1001.
 αἰκος, Tr. 300. Ph. 534.
 αἶσος, C. 100.
 αἶσος, Tr. 841. Aj. 563.
 αἰολής, Tr. 513. Ph. 1469.
 ἀπαιγέλλειν, T. 958.
 ἀπείγειν, T. 1340. 1521. C. 657.
 860. A. 1087. Ph. 941. 988.
 ἀπαγρυμμαι, Ph. 226.
 ἀπαίδεια, T. 1024.
 ἀπαίς, Tr. 911.
 ἀπαίτιον, Ph. 362.
 ἀπαλλήλειν, Aj. 166.
 ἀπαλλοκαγή, A. 1338.
 ἀπαλλάσσειν, C. 786. A. 244.
 400. 422. 596. 769. Ph. 880.
 ἀπαμύω, Ph. 749.
 ἀπαμειώ, Ph. 652.
 ἀπαμυλακίω, Tr. 1139.
 ἀπαράσσειν, Tr. 1015.
 ἀπαρκύν, C. 1769.
 ἀπαρκύς, A. 435.
 ἀπαρριπύμαι, A. 443. Tr. 480.
 Aj. 96. Ph. 527.
 ἀπαρχή, Tr. 153. 761.
 ἀπαράσσειν, Tr. 190. Aj. 448.
 ἀπαρξάν, T. 594. Tr. 500. Aj.
 807. Ph. 929. 949. E. 170.
 ἀπάτη, A. 617. 630. Ph. 1136.
 1228.
 ἀπάτης, C. 1383. Tr. 300.
 ἀπαυδάν, T. 236. Aj. 741. Ph.
 1293.
 ἀπαυστος, Aj. 1187.
 ἀπεικάζειν, Tr. 141.
 ἀπειλιών, T. 450. C. 817. 1038.
 ἀπειλή, C. 656. A. 391.
 ἀπείλημα, C. 660.
 ἀπειμι, *absunt*, T. 1238. 1255.
 1496.
 ἀπειμι, *abeo*, *abibo*, T. 229.

444. 447. Tr. 414. Ph. 124.
1067.
ἀπειρίν, C. 1760. A. 405. Tr.
789.
ἀπειργάζειν, C. 862.
ἀπειργαίν, Aj. 51. 70. 428. 949.
1280. Ph. 1364.
ἀπειρίσις, Aj. 928.
ἀπειρος, A. 1191. 1250. Tr. 143.
309.
ἀπείρων, T. 1088.
ἀπικλύνειν, C. 93. 599. 1356.
ἀπινίπειν, C. 208.
ἀπειρ, E. 189.
ἀπείρεσσις, E. 182.
ἀπέρυκτον, C. 169. Aj. 186.
ἀπέρχεται, C. 1647. A. 818.
Ph. 808.
ἀπειθύνειν, T. 104. Aj. 72.
ἀπεινάειν, Tr. 1242.
ἀπειχθής, A. 50.
ἀπὴν, T. 753. 812. πολυή, 802.
Απεία, Peloponnesus, C. 1303.
ἀπία γῆ, longinqua regio,
1686.
ἀπειθῶ, Ph. 1447.
ἀπιστεῖν, non credere, Aj. 940.
pro ἀπειθῖν, A. 219. 381.
656. Tr. 1183. 1224. 1229.
1240. Ph. 1350.
ἀπιστος, Aj. 683. Ph. 868.
ἀπλάκηντος, T. 472. Tr. 120.
ἀπλατος, Tr. 1093. Aj. 256.
ἀπλεις, Tr. 982.
ἀπληθής, E. 1336.
ἀποδαινειν, C. 163. 167.
ἀποδλάπιτθαι, Aj. 941.
ἀποδλασπῆναι, C. 533.
ἀπόγονος, C. 220. 534.
ἀποδιδράσκειν, Aj. 167.
ἀποδίδωμι, Ph. 924. 950.
ἀποδύρομαι, E. 1122.
ἀποδομαάζειν, C. 1586.
ἀποδοθήσκειν, Tr. 1160.
ἀποσκεῖν, T. 998.
ἀποικίζειν, C. 1390. Tr. 955.
ἀπεικος, T. 1518.
ἀποικιάζειν, A. 1224. Ph. 278.
ἀποίνητος, E. 1065.
ἀποίχομαι, Tr. 42.
ἀποικίσις, Ph. 155.
ἀποκαλεῖν, Aj. 727.
ἀποκαίμεναι, C. 1776.
ἀποκαλείν, T. 1467. Ph. 694.
ἀποκαλῖναι, T. 1388.
ἀποκαλῖναι, T. 1192.
ἀποκρίναι, T. 640.
ἀπολαίπειν, Ph. 1158. 1177. E.
185. ἀπολαίπειν, E. 1169.
ἀπολας, C. 1357. A. 370. Ph.
1018.
ἀπόλλυμι, T. 1441. 1454. C.
547. A. 714. Aj. 1001. fut.
ἀπολῶ, Ph. 817.
ἀπολύειν, A. 1268. 1314.
ἀπολυδύομαι, Aj. 217.
ἀπόμνημι, Ph. 1289.
ἀπόνομαι, E. 211.
ἀπονος, C. 1585.
ἀπονοσφίζειν, T. 480. Ph. 979.
ἀπόνης, C. 300.
ἀπόξενος, T. 196.

- ἀποξινούμαι, E. 777.
 ἀποπαύειν, C. 1777. Aj. 1206.
 ἀπὸ πλῆθους, Ph. 731.
 ἀποπλήσσειν, A. 1189.
 ἀπὸ πλοῦτος, T. 1000. C. 207. Tr. 647.
 ἀποπλος, T. 762. Aj. 15. E. 1489. ἔξ ἀπόπειω, Ph. 467.
 ἀπόπειστος, C. 1383.
 ἀπορεῖν, T. 486. Tr. 1243. Ph. 898.
 ἀπορθεῖν, A. 636.
 ἀπορίπτειν, Aj. 1019. E. 1018.
 ἀπορος, T. 691. C. 513. 1717. 1735. A. 359. Ph. 854. 897.
 ἀπορήϊω, E. 1000.
 ἀπόρητος, A. 44.
 ἀπορριζέειν, A. 1021.
 ἀποσκηδάζειν, T. 138.
 ἀποσκηπτῖν, T. 746. C. 1195.
 ἀποσπαῖν, T. 1268. 1432. C. 866. 895. Aj. 1024. 1176. E. 809.
 ἀποσπάζειν, A. 959.
 ἀποσπείγειν, T. 743. A. 993.
 ἀποσπείχειν, Tr. 693. E. 799.
 ἀποσπείθειν, Ph. 125. 450. 1297. E. 71. 669.
 ἀποσπείδδαι, *proficisci*, T. 115. C. 550.
 ἀποσπείρειν, T. 323. 1381. Aj. 782. Ph. 931. 1283. E. 813. 950. 1276.
 ἀποσπείρσκω, C. 376.
 ἀποσπείρειν, T. 326. 431. 1154. C. 1272. 1403.
 ἀποσπείρεθῆ, C. 1473. F. 27.
 ἀπόσπρος, Aj. 69.
 ἀποσπυγῖν, C. 187. 692.
 ἀποσπυγῖν, C. 1330.
 ἀποσπύζειν, Ph. 1379.
 ἀποσπύγειν, T. 1279.
 ἀποσπύμειν, Ph. 1207.
 ἀποσπύκτος, Tr. 1029.
 ἀποσπῖν, A. 1352.
 ἀπόστημα, T. 215.
 ἀπόστημα, T. 876.
 ἀποτος, Aj. 324.
 ἀπότοπος, T. 1313. Aj. 607.
 ἀποτρύνειν, A. 340. Tr. 124.
 ἀπουρος, T. 194.
 ἄπειρος, Ph. 632.
 ἀποφάσκειν, T. 485.
 ἀποφίγειν, T. 1179.
 ἀποφύγειν, C. 1739. Ph. 1166.
 ἀποφθῆμι, C. 317.
 ἀποφθίμειν, Tr. 709. Aj. 1027.
 ἀποφθίνειν, Ph. 457.
 ἀποφθάνω, A. 241.
 ἀποψύχειν, *expire*, Aj. 1031.
 ἀπραγδῖς, A. 1035.
 ἀπριξ, Aj. 310.
 ἀπροσδέκτος, E. 1017.
 ἀπροσήμερος, C. 1277. Tr. 1093.
 ἀπρόσμηχος, Tr. 1098.
 ἀπροσέμιλος, C. 1236.
 ἀπρισμαί, A. 179. Tr. 1099.
 ἀπυρος, Tr. 685.
 ἀπυστος, C. 489.
 ἀπωθεῖν, T. 234. 641. 670. Tr. 30. 216. 1249. Aj. 446. Ph. 1122. E. 941.

- ἀπώθειν, A. 1206. Tr. 816.
 ἀπώματος, A. 388. 394.
 ἀπωσίδες, Aj. 1019.
 ἀρά T. 295. 418. 744. 820. C. 865. 375. 1384.
 ἀραγμός, C. 1609.
 ἀραῖος, T. 276. 644. 1291. A. 867. Tr. 1202. Αραῖος Ζεύς, Ph. 1182.
 ἀράσκει, T. 251. 1291. C. 952. 1389. 1406. 1445. A. 428. Tr. 48.
 ἀράσσειν, T. 1276. A. 52. 975. Aj. 725. Ph. 374.
 ἀρατός, A. 972.
 ἀργῆς, C. 670. Tr. 675.
 ἀργίπους, Aj. 237.
 ἀργός, T. 287. C. 1605. Ph. 97.
 ἀργον, adverb. A. 430. Aj. 1279.
 ἀρίσκειν, Aj. 384. E. 409.
 ἀριστός, T. 1097. A. 500.
 ἀριτή, gloria, Ph. 1420.
 ἀρήγειν, Aj. 329. 1007. 1183. E. 116. 529.
 ἀρηξίς, C. 829. E. 876.
 ἀρῆσις, adverbial. T. 1046. 1369. ὅπως ἀρῆσις, Ph. 627.
 ἀρῆσις, Aj. 443.
 ἀρῆσιον, Aj. 464. Ph. 1429.
 ἀρίστειρος, Aj. 183.
 ἀρῆσιεύειν, transilire, Aj. 435. 1300.
 ἀρῆσις, Aj. 1304.
 ἀρῆσιόμαντις, Ph. 1338.
 ἀρῆσις, T. 440. 1433. Aj. 1381. Ph. 997. 1284.
 ἀριστόχρις, Aj. 935.
 ἀρκύν, arcere, propulsare, Aj. 535. praestare, Aj. 439. 590. προσαρκύν, βοεθεῖν, C. 262. Tr. 711. Aj. 727. 824. E. 322. Ph. 281.
 ἄρκεσις, C. 73.
 ἀρκύν, T. 628. Aj. 853.
 ἀρκύνσιναι, E. 1476.
 ἀρκατοπλάτης, E. 700.
 ἀρμόζειν, C. 199. 908. A. 570. Tr. 687. 731. E. 1293.
 ἀρμός, A. 1216.
 ἀρνέσθαι, T. 571. Ph. 118.
 ἀρνέσιμος, Ph. 74.
 ἄρνησις, T. 578. E. 527.
 ἄρνυμαι, A. 903. Tr. 711. Ph. 838.
 ἄρτος, T. 270. Tr. 69. 825.
 ἀρυν, T. 1485. 1497.
 ἀρυσσα, T. 1257. Tr. 32. Aj. 1286.
 ἄρρητος, Aj. 576.
 ἄρρητος, T. 301. C. 1001. A. 556. Aj. 214. 773.
 ἄρρωξ, A. 251.
 ἄρσεν, validus, Ph. 1455.
 ἀρσάνη, T. 266. A. 54.
 ἀρσηνία, Tr. 1054.
 ἀρτίκολλος, Tr. 768.
 ἀρτίπους, Tr. 58.
 ἄρτίχριστος, Tr. 687.
 ἀρτίως, T. 78. 243. 474. 745. et passim.
 ἀρχαίογονος, A. 981.
 ἀρχαίοπλουτος, E. 1393.

- ἀρχίπλουτος, E. 72.
 ἀρχή, *imperium*, T. 737. 905.
 ἀρχηγεῖν, E. 83.
 ἀρχηγέτης, T. 751.
 ἀρχηγός, C. 60.
 ἀρχὴν, *omnino*, A. 92. Ph. 1239. E. 439.
 ἀρχω, *improbo*, T. 629. C. 66. Aj. 1107. *pro κατάρχω*, E. 522. 552. *Lacaenis*, 2.
 ἄρω, E. 147.
 ἀρωγή, C. 1094. Ph. 857. 1145.
 ἀρωγός, T. 127. 206. C. 1012. 1286. Aj. 201. 357. 835. Ph. 1217. E. 454. 462. 1381. *et passim*.
 ἀρώτιμος, A. 569.
 ἄσαφής, T. 439.
 ἀσεβής, T. 1382. 1441. C. 823.
 ἀσεπείν, A. 1350.
 ἀσπίς, T. 890.
 ἄσκημος, A. 252. 1004. 1013. 1209. Tr. 866.
 ἀσκήμων, C. 1668.
 ἀσθενής, C. 1033.
 ἄσπις, C. 349. Aj. 324.
 ἀσπίιν, C. 913. E. 452. 1217.
 ἀσπίπαρος, C. 101.
 ἄσκεινος, C. 1029. E. 36.
 ἄσκοπος, C. 1680. Tr. 246. Aj. 21. Ph. 1111. E. 864. 1315.
 ἄσμιος, Tr. 18. 755. Ph. 271.
 ἀσπαζέσθαι, T. 596. Ph. 357.
 ἄσπιτος, Tr. 961.
 ἀσπιτήρ, Aj. 565.
 ἄσπλαγχνος, Aj. 472.
 ἄσσειν, T. 1074. C. 890. Tr. 396. Aj. 32. 258. E. 711. 1402. *transitive*, Aj. 40.
 ἄσσεισθαι, C. 1261.
 ἀσπικτὶ, C. 1251. 1616.
 ἀσπίπιος, Ph. 2.
 ἀσπίνακτις, Tr. 1074. 1200.
 ἀσπίρηνος, T. 229. Aj. 776.
 ἀσπίροππότης, Ph. 1198.
 ἀσπίρως, C. 126. Aj. 657.
 ἀσπίτης, Alexandro, 1.
 ἄστομος, E. 724.
 ἀστραπή, C. 1466.
 ἀστράπτιν, C. 1067.
 ἄστροφος, C. 490.
 ἀσύντομος, A. 355.
 ἀσφαδίστος, Aj. 833.
 ἀσφαλεία, T. 51.
 ἀσφαλής, T. 617. C. 1288. Aj. 1251. E. 741.
 ἀσφαλῶς, T. 613. C. 1165. A. 162.
 ἀσχήλιν, T. 937.
 ἀτάλλιν, Aj. 559.
 ἀτάσμαι, A. 17. 314. Aj. 269. 384.
 ἀταρβής, Tr. 23.
 ἀτάρβητος, Aj. 197.
 ἄταφος, C. 1732. A. 29.
 ἄτρεψός, T. 336.
 ἄτρικτος, E. 165.
 ἀτελεύτητος, T. 336.
 ἀτελής, Ph. 782. 842. E. 1012.
 ἀτενής, A. 826.
 ἄτη, C. 202. 526. 531. 1244. Tr. 851. Aj. 196. E. 1298.

- αἰτήριος, A. 4.
 αἰτηρός, Tr. 264. Ph. 1272.
 αἰτίζειν, C. 1153.
 αἰτιμάζειν, T. 340. 1081. C. 49. 286. 1273. 1409. A. 22. 77. 544. 572. Aj. 98. 1339.
 αἰτιμαῖν, Aj. 1129.
 αἰτιμία, E. 1035.
 αἰτιμος, T. 657. 670. 789. C. 51. 1278. A. 5. 78. Aj. 426. Ph. 1028. E. 1214.
 αἰτίμως, C. 428. E. 1181.
 αἰτλητεῖν, T. 515.
 αἰτλητος, T. 792. Aj. 223.
 αἰτομος, Tr. 200.
 αἰτρακίος, Tr. 714. Ph. 290.
 αἰτρεσις, T. 586. Aj. 365.
 αἰρυτος, Aj. 788.
 αἰρωτος, C. 906.
 αἰτλαται, Ph. 743. 790.
 αἰυζομαι, E. 149.
 αἰαίνω, Ph. 954. E. 819.
 αἰγάζειν, Ph. 217.
 αἰγή, Ph. 1199.
 αἰδαῖν, T. 846. 940. 1049. C. 864. Ph. 130. 240. 430.
 αἰδῆ, T. 1326. C. 240. 323. Aj. 975.
 αἰθαδία, T. 549. A. 1028.
 αἰθαίμων, Tr. 1039.
 αἰθαίρετος, T. 1231. C. 523.
 αἰθις πάλιν, C. 364. Ph. 342, 1232. αἰθις αὖ πάλιν, Ph. 952.
 αἰθόμαιμος, C. 335.
 αἰθλιος, A. 18.
 αὐλή, A. 786. Tr. 203. Ph. 152.
 αὐλιον, Ph. 19. 954. 1087. 1149.
 αὐλών, Tr. 100.
 αὐξειν, τιμαῖν, T. 1092.
 αὐπνος, C. 685. 1578. Aj. 881.
 αὐπνος ὕπνος, Ph. 848.
 αὐτάγγελος, C. 333. Ph. 568.
 αὐταδέλφος, A. 1. 593. 696.
 αὐταρκής, C. 1057.
 αὐτή, clamor, T. 184.
 αὐτογέννητος, A. 864.
 αὐτόγνωτος, A. 875.
 αὐτοδαής, Aj. 699.
 αὐτοέντης, T. 107. E. 272.
 αὐτόκλητος, Tr. 392.
 αὐτοκτενέω, A. 56.
 αὐτόνομος, A. 821.
 αὐτόξυλος, Ph. 35.
 αὐτόπαις, Tr. 826.
 αὐτόποιος, C. 698.
 αὐτόπρεμος, A. 714.
 αὐτόστολος, Ph. 496.
 αὐτοσφαγής, Aj. 841.
 αὐτοῦ, pronomen trium personarum, C. 853. 966.
 αὐτουργός, A. 52.
 αὐτόφωρος, A. 51.
 αὐτόχειρ, T. 231. 266. 1332. A. 172. 306. 900. 1175. 1315. Tr. 1194. Aj. 57. E. 955.
 αὐτοχειρῇ, adverb. E. 1019.
 αὐχενίζειν, Aj. 298.
 αὐχημα, C. 710. 713.
 αὐώ, clamo, vociferor, T. 1260. Tr. 565. E. 830. in clamo, voco, C. 1598.

ἀφαιρέω, Ph. 933. ἀφαιρέωμαι, C. 1325. Aj. 366.
 Aj. 100. Ph. 376. 1303.
 ἀφαιρέων, A. 501.
 ἀφαιρῆς, T. 657. C. 1556. 1651.
 ἀφαιρέζω, C. 1712. A. 255. Tr. 676.
 ἀφαιρτορ, T. 560. 832. Ph. 297.
 ἀφαιρ, adverb. Tr. 134. 529. 821.
 ἀφαιρῶντιζον, Tr. 548.
 ἀφαιρτορ, T. 1314. C. 1463.
 ἀφαιρτορ, C. 1018. 1639.
 ἀφαιρῶν, C. 1481. 1549.
 ἀφαιρῶν, A. 414. E. 980.
 ἀφαιρῶν, C. 844.
 ἀφαιρῶν, ἀφαιρῶν, C. 490. Tr. 813. 815. Aj. 1161.
 ἀφαιρ, carceres, E. 686.
 ἀφαιρτορ, C. 156.
 ἀφαιρτορ, A. 339. F. 23.
 ἀφαιρῶν, Aj. 311.
 ἀφαιρῶν, T. 198. 320. 599. 860. 1521. C. 731. 1279. 1468. 1537. A. 1085. E. 1020.
 ἀφαιρῶν, T. 265. 920. 933. 935. C. 2. 307. 634. et passim.
 ἀφαιρτορ, C. 1702.
 ἀφαιρ, T. 662. C. 1237. A. 876. Aj. 620. Ph. 228. 1013. E. 819.
 ἀφαιρῶν, E. 776. 912. imperativus aor. 2. ἀφαιρῶν, Tr. 434.
 ἀφαιρ, E. 457.
 ἀφαιρ, T. 885.
 ἀφαιρ, C. 234.
 ἀφαιρῶν, C. 1470. ἀφαιρῶν, C. 1401.
 ἀφαιρτορ, Aj. 910.
 ἀφαιρτορ, Tr. 694. 1057.
 ἀφαιρτορ, E. 1262.
 ἀφαιρῶν, E. 719.
 ἀφαιρτορ, Tr. 366. Aj. 355.
 ἀφαιρτορ, Aj. 766.
 ἀφαιρτορ, C. 1230. A. 383.
 ἀφαιρ, E. 941.
 ἀφαιρ, Ph. 1014.
 ἀφαιρτορ, Tr. 265. Ph. 105. E. 1388.
 ἀφαιρτορ, C. 1283.
 ἀφαιρτορ, C. 865. Aj. 1712.
 ἀφαιρτορ, C. 131.
 ἀφαιρτορ, T. 191.
 ἀφαιρτορ, C. 698.
 ἀφαιρτορ, C. 1596.
 ἀφαιρ, E. 159.
 ἀφαιρ, Ph. 671. 970.
 ἀφαιρ, A. 1172. Aj. 951. E. 120. 204. 1116.
 ἀφαιρ, Tr. 848.
 ἀφαιρ, A. 627.
 ἀφαιρτορ, E. 1069.
 ἀφαιρ, C. 1223.
 ἀφαιρ, A. 1247. 1287. Tr. 1035. Aj. 153. 200. 948. 957. E. 154. 852.
 ἀφαιρ, C. 627.
 ἀφαιρτορ, active, T. 969.
 ἀφαιρ, E. 497.
 ἀφαιρ, Tr. 469.

ἀφ' ὧν, adverb. Tr. 902. E. 53.
1430.

ἀφ' ὧν, T. 431. A. 386. Aj. 369.

ἀφ' ὧν, Aj. 321.

ἀφ' ὧν, Tr. 967.

Absoluti casus, T. 101. C. 1120.
A. 260.

Accusativus pronominis vice gen-
nitivi cum accusativo rei, T.
717. C. 113. Ph. 1301.

Adverbia in 3^o habitum in loco
significantia, πέντε pro πέδι,
Tr. 1010. ἰσχύειν pro ἰσχύει,
T. 1259. ἄνωθεν, κάτωθεν,
Ph. 28. ἔθεν pro ἔθεν, Ph.
704. ἄνωθεν pro ἄνω, E. 1058.
Scholia ad A. 521.

Anapaestus in paribus scenario-
rum locis, C. 371. 1169. Ph.
494.

Articulus relativus casu substan-
tivi, non verbi, A. 1090.
Aj. 493. E. 1128.

B.

Βαδισίον, E. 1502.

βάθος πλούτου, Aj. 130.

βάθρον, T. 142. C. 263. 1591.
1662. A. 554. Aj. 135. 860.
Ph. 1000.

βαθύμυθος, Tr. 1195.

βαθύμυθος, Tr. 559.

βαθύσκαφής, E. 435.

βαίνω, abeo, T. 1073. C. 81.
A. 766. Tr. 874. Ph. 277.
280. et passim ἐν βέλκῳ, E.
979. ἐν πόντῳ βέλκῳ, C. 1359.

ἐν κακοῖς, E. 1056. ἐν ἰσθμῷ
μαίεσθαι, 1094. βίβηται pro τίθηται,
C. 1678. Ph. 494.

βαίεις, T. 750. C. 1159. Tr. 335.

Aj. 90. Ph. 20. 286. 845.

βακχευόμενος, C. 678.

βακχευόμενος, A. 136.

βαλδός, A. 131.

βαίνουσας, Aj. 1121.

βαίεις, T. 519. Tr. 87. Aj. 494.
998. E. 638. 1006.

βάπτις, Aj. 95.

βαρύνεσθαι, A. 1002.

βαίεις, C. 409. 1142. A. 1256.
Tr. 325. Aj. 209. E. 939.
1140.

βαρυσχέης, C. 1561.

βαρυσχέης, Aj. 200.

βαρύνεσθαι, A. 1117.

βαρύνεσθαι, Ph. 694.

βαρύνεσθαι, T. 781. Tr. 152. Aj.
41. Ph. 890. E. 820.

βαρύνεσθαι, C. 1418. Ph. 1096.

βαρύνεσθαι, T. 673. C. 402. 1204.
A. 767. 1251. Tr. 235. 1202.

Aj. 980. 1017. Ph. 368. 1045.

βαρύνεσθαι, T. 1233.

βαρύνεσθαι, Aj. 319.

βάσανος, T. 493. 510.

βασιλίσ, Aj. 1302.

βασιλίσ, A. 941.

βάσεις, Tr. 339. 964. 967. Aj. 8.
42. Ph. 691. 1378. 1403.

βαρύνεσθαι, C. 1105. A. 216. Aj.
827. 920. Ph. 655. 1427. E.
1470. et passim.

βαρύνεσθαι,

- βαλὴ, Aj. 651.
 βέλῃος, C. 10.
 βῆμα, C. 193. E. 163.
 βῆσαι, C. 673. Aj. 198.
 βίαι, Aj. 1334. E. 256. *βίαι τι-
νός*, invito aliquo, C. 815.
 854. 943. A. 59. 79. 907. in
 βίαις, Ph. 563. 945.
 βιάζομαι, A. 663. Aj. 1160. E. 575.
 βιάζω, A. 66. 1073.
 βιῶσθαι, futurum βιώω, C. 381.
 βιῶσθαι, A. 1022. Tr. 1054.
 βιῶστος, Ph. 1162.
 βισσιγῆς, C. 747.
 βιώσιμος, A. 566.
 βλάβη, C. 1187. A. 1051. 1104.
 Tr. 842. Aj. 1325. Ph. 622.
 1318. E. 301. 1042.
 βλάπτειν, ἰμπεδίζειν, Aj. 456. E.
 697.
 βλαπτικόν, T. 1376. A. 296.
 563. 912. Tr. 401. Aj. 1305.
 Ph. 1311. E. 238. 590. et
 passim.
 βλάστη, T. 717. C. 972. A. 827.
 Tr. 382.
 βλαστὸν, C. 697.
 βλεπτός, T. 1337.
 βλεψαρρον, A. 104.
 βολαὶ ἡλίου, Aj. 877.
 βορέ, T. 1463. A. 30. 1017.
 1040. Ph. 274. 308.
 βόσκειν, A. 1246. Tr. 144. Aj.
 558. Ph. 313. 1167.
 βόσκημα, Tr. 762. E. 364.
 βόσφινχος, E. 449. 901.
 βοτάνη, T. 837. 1044. 1069.
 1111. 1116. Aj. 232.
 βοτάν, Tr. 690. Aj. 145. 324.
 βουθρεῖς, Tr. 188.
 βουθυτίων, C. 888.
 βοῦθυτος, C. 1495.
 βουκόλος, Aj. 54.
 βούλευμα, T. 45. A. 179. 1265.
 Aj. 44. Ph. 555.
 βουλεύομαι, T. 537. 738. 1367.
 A. 772. Tr. 589. Ph. 1229.
 βουλευτίον, E. 16.
 βοδελών, T. 606. 701. 1417.
 A. 267. 1179. Tr. 807.
 βούνομος, E. 181. βούνομαι ἀγέ-
 λαι, T. 26.
 βραχύνος, E. 690. 709.
 βραδύνειν, C. 1628. Ph. 1400.
 βραδύς, C. 875. Tr. 599. Aj. 738.
 βραδυτής, A. 932.
 βράχυστος, A. 1327. ὡς βράχυστος
 ἐπὶν, C. 1115.
 βραχύν, C. 880. E. 757. 1113.
 in βραχὺ συντιθέναι, in pauca
 conferre, E. 673. βραχύν, ad-
 verb. E. 1304.
 βρέμειν, A. 592.
 βρέθειν, Aj. 130.
 βρέχης, A. 1222.
 βρέιν, C. 16. E. 422.
 βρέκειν, Tr. 987. Ph. 745.
 βρυχᾶσθαι, T. 1265. Tr. 805.
 904. Aj. 322.
 βρύκειν, βίβριχαι, Tr. 1072.
 βῶλος, Aj. 1286.
 βῶμος, A. 1301.

Γ.

Γαίεχος, T. 160. C. 1072.

γαλήνη, E. 899.

γαμῶδες, T. 70.

γαμφώνυξ, T. 1198.

γὰρ initio positum, relatum ad
 suppressam sententiae par-
 tem, Ph. 852. reddendum
 per *scilicet*, *ergo*, in inter-
 rogatione, T. 1029. Ph. 248.

γαῶνω, C. 213. Ph. 238.

γαῖν pro καταγαῖν, Ph. 1125.

pro ἐπιγαῖν, Aj. 957. 1043.

γλασπῆς, T. 1422.

γλῶσ, A. 551. 647. Aj. 79. 303.

382. E. 1310.

γλῆιν, T. 4. Ph. 876.

γενά, A. 948. Aj. 190. 202.

γενῖθλα, E. 129. 226.

γενῖθλος, C. 972.

γενῖθλον, T. 180. 1425. A. 1149.

Ph. 453.

γενναίς, Tr. 13.

γένιον, T. 1277.

γένισις, Tr. 380.

γνήτης, *filius*, T. 470.

γενῆς, γενῆδος, A. 249.

γενναῖος, T. 1469. 1510. C. 76.

1636. Tr. 309. Aj. 938. 1355.

τὸ γενναῖον, ἡ γενναῖότης, C. 8.

569. 1042. 1640.

γενῆν σῶμα, Aj. 1077.

γέννημα, T. 1167. A. 471. 627.

Tr. 315.

γεννητὴς, *parens*, T. 1015.

γένυς, εἶδος πηλίκιως, Ph. 1205.

E. 196. 485.

γεραίτερος, C. 1294.

γέρης, Ph. 1061. 1365. E. 443.

687.

γερονταγωγῆν, C. 348.

γίνεσθαι τινας, *experiri*, *aggre-**di*, A. 1005. Tr. 1101. Aj.

844.

γνῆν, γέγνηα, T. 368. Ph.

1021. E. 1231. 1432.

γῆρας, C. 608. 954. Aj. 1017.

γηράσκω, γηράω, T. 872. C. 727.

E. 962. γηράναι, C. 870.

γηρεοσκός, Aj. 570.

γῆτης, Tr. 32.

γλαυκός, Tr. 703.

γλαυκοῦπις, C. 706.

γλήνη, T. 1277.

γλύκιος, Ph. 1461.

γλυκύς, Aj. 966. 1202.

γλωχίς, Tr. 681.

γνάπλω, Aj. 1031.

γνώμα, Tr. 593.

γνωρίζειν, T. 538.

γνωσίος, T. 361.

γνωτός, T. 396.

γούσθαι, T. 1249. Tr. 51. 937.

γουτός, T. 1495.

γοπή, C. 1294. A. 641. 950.

980. Aj. 1094.

γοργῶπις, Aj. 450.

γουάτα, C. 1607.

γούκλον, Ph. 1081.

- Δ.
 Δάημι, ἰδάνην, E. 169.
 δαίην, Tr. 765.
 δαιμόνιος, E. 1269.
 δαίσιος, C. 1044. Aj. 365. 784.
 δαίνυμαι, Tr. 771. 1088. δαίσα-
 σμαι, E. 543.
 δακρύθυμος, Ph. 705.
 δάκνυν, A. 317. Tr. 254. 1117.
 Aj. 1119. Ph. 378. 1358.
 δακρύειν, T. 66. 1486. 1515. C.
 1255. 1358. Ph. 360.
 δακρυόειν, T. 1473. Tr. 326.
 796. E. 1313.
 δαμάζειν, δαμάην, A. 827. Tr.
 432. Ph. 200. 335. E. 844.
 δάπτειν, T. 682.
 δαρόν, Tr. 65. δαρός χρόνος, Aj.
 414.
 δάσκιος, Tr. 13.
 δασμός, C. 635. T. 36.
 δασύπτερος, Tr. 557.
 δάκτυμι, T. 614. C. 1532. A. 37.
 Tr. 1078.
 δαίλαιος, T. 1347. C. 513. Tr.
 763. 906. 1028. Aj. 1000.
 E. 849.
 δαίλια, T. 536. Aj. 1014. E.
 351. 1027.
 δαίλος, A. 326. 1096. Aj. 1315.
 1362. Ph. 457.
 δαίμα, C. 360. Tr. 108. Aj.
 1212. Ph. 927. E. 410.
 δαιμαίνεω, C. 492. Tr. 91. 481.
 δαιμακτόω, Syndipnis, 2.
 δαινά, adverbial. T. 483. 747.
 δεινῶς, C. 84.
 δειράς, A. 832. Aj. 697. Ph. 491.
 δεισθαί τινας, C. 1170.
 δέκτος, Tr. 47. 157. 683.
 δέμας, C. 1550. Tr. 908.
 δέμνιον, Tr. 901. 916.
 δεινάζειν, A. 759. Aj. 243.
 δεξιόστροφος, A. 140.
 δεξιούμαι, E. 976.
 δεξιόμα, C. 619.
 δέον, εἰς δέον, T. 1416. πρὸ τοῦ
 δέοντος, Ph. 891.
 δέος, C. 223. Aj. 1079.
 δέρομαι, T. 389. 413. Tr. 693.
 747. Aj. 85. 359. 425. E.
 899.
 δέσμιος, Aj. 299. Ph. 608. 679.
 δεσμώτης, Aj. 105.
 δεσμώτις, Aj. 234.
 δεσπάζειν, Tr. 363.
 δέσποινα, Tr. 49. 180. E. 626.
 δεσπότης, Ph. 262. E. 764.
 δεσπότης, E. 597. Tr. 407.
 δέω, Aj. 376.
 δῆθεν, ironicum, Tr. 382.
 δήλημα, T. 1495.
 δηλοῦν, T. 792. 1041. 1440. C.
 581. 783. 1513. A. 242. 309.
 et passim.
 δημοσυργός, Aj. 1035.
 δημόλειπτος, A. 36.
 δημότης, C. 78. A. 690. Aj. 1071.
 δημούχος, C. 458. 1087. 1348.
 δρῶν, C. 1319.
 δειά, δι' ἐργῆς, iracunde, T. 805.
 δι' ἐργῆς ἦκιν, irasci, C. 905.

- δι' οὐδένος ποιῆσθαι, *nihili facere*, C. 584. διὰ τάρχους, *cito*, Tr. 595. Aj. 822. δι' αἰῶνος, *semper*, E. 1024. διὰ χρόνου, Ph. 758. διὰ δίκης ἵκαισθαι, A. 742. διὰ τέλους, *plene*, Aj. 685. διὰ χειρὸς ἔχειν, *pro in manu*, A. 1258. διὰ χειρῶν λαβεῖν, A. 916. διὰ σφίγγων ἔχειν, A. 639. διὰ φρενῶν *pro in phreni*, A. 1060. δι' ὤτων, A. 1188.
- διαβάλλειν, Ph. 582.
- διάκτορες, Tr. 676. 1084. Ph. 7.
- διάγειν, C. 1619. E. 782.
- διακινῶσθαι, E. 1186.
- διακίχθαι, Tr. 30.
- διακόχως, Ph. 867.
- διακίρτες, Tr. 163.
- διακισθῶ, Tr. 881.
- διακτα, C. 352. 751. E. 1073.
- διακτασθαι, C. 769. 928.
- διακκινῶν, Ph. 287.
- διακκονες, Ph. 497.
- διακκαλύειν, C. 1771.
- διακμπερς, Ph. 791.
- διακμπερσιῶν, Aj. 730.
- διακμπερθεῖν, Aj. 896.
- διακμπερσσειν, Tr. 784.
- διακμπερσιος, C. 1479.
- διακμπερσιον, A. 709.
- διακμπερσιον, Tr. 14.
- διακμπερσιον, Aj. 834.
- διακμπερσιον, Tr. 568.
- διακμπερσιον, Aj. 1267.
- διακμπερσιος, Ph. 209.
- διακμπερσιον, fut. διακμπερσιον, C. 620. 1341. A. 257.
- διακμπερσιον, A. 1010. Tr. 782. E. 748. 1291.
- διακμπερσιον, T. 209. Tr. 1083.
- διακμπερσιον, C. 552.
- διακμπερσιον, Tr. 794. Aj. 447.
- διακμπερσιον, C. 1514.
- διακμπερσιον, T. 1034.
- διακμπερσιον, E. 691.
- διακμπερσιον, T. 754.
- διακμπερσιον, T. 321. Tr. 323. Aj. 511.
- διακμπερσιον, T. 438. A. 1229. Ph. 506. 1069. E. 306.
- διακμπερσιον, T. 573. Aj. 1297.
- διακμπερσιον, Aj. 332.
- διακμπερσιον, T. 300. Tr. 64. 671, E. 344. F. 60.
- διακμπερσιον, C. 295.
- διακμπερσιον, T. 394. 854. Tr. 22.
- διακμπερσιον, Ph. 579.
- διακμπερσιον, Ph. 1419.
- διακμπερσιον, C. 1417.
- διακμπερσιον, A. 265.
- διακμπερσιον, C. 574. Tr. 477. Aj. 999. Ph. 256. 743.
- διακμπερσιον, T. 717.
- διακμπερσιον, C. 306.
- διακμπερσιον, Syndipnis, 3.
- διακμπερσιον, Tr. 327.
- διακμπερσιον, C. 963.
- διακμπερσιον, C. 1662.
- διακμπερσιον *pro κατακμπερσιον*, T. 1214.
- διακμπερσιον, *verus*, Tr. 409.
- διακμπερσιον, T. 6. 575. 640. C. 1350. 1642. Tr. 1244. Aj. 1072.
- διακμπερσιον, αὐτοκμπερσιον, αὐτοκμπερσιον, T. 553. 1283. Aj. 547.

- δικελλα, A. 250.
 δικρατής, A. 146. Aj. 252.
 δικύκλωστος, A. 347.
 δίλοφος, A. 1126.
 διόδοτος, C. 1464.
 διοίγειν, T. 1287. 1295. Aj. 346.
 διοίχομαι, A. 973.
 διόλλυμι, T. 225. 442. 1159.
 A. 168. 222. Tr. 465. 1028.
 Aj. 838. διώλεσα, *oblitus sum*,
 T. 318.
 διόμνυμι, Tr. 255. 378. Aj. 1233.
 διοπτεύειν, Aj. 307.
 διορίζειν, T. 723. 1083.
 διπκατος, Aj. 408.
 διπλάζειν, Aj. 268.
 δίπυλος, Ph. 952.
 δισάρεχης, Aj. 389.
 δίπτολος, C. 1055.
 δίπτομος, C. 900. Ph. 16.
 διφρευτής, Aj. 857.
 διφρηλατεῖν, Aj. 845.
 διφρηλάτης, E. 753.
 διφυής, Tr. 1095.
 δίψιος, A. 246. 429.
 διώδυνος, Tr. 777.
 διώκειν, Aj. 997. Ph. 561. E.
 738.
 διώκομαι, *propere, curro*, E.
 871.
 διώμοτος, Ph. 593.
 διωμή, A. 1189. 1249.
 δυοεξής, E. 91.
 δόκησις, T. 681. Tr. 426.
 δολερός, Ph. 1112. E. 124.
 δολιόπους, E. 1392.
 δόλιος, T. 388. Ph. 608.
 δολόμυθος, Tr. 840.
 δολοποιοῖς, Tr. 832.
 δολῶν, Ph. 129. 1288.
 δολῶπις, Tr. 1050.
 δολιόζειν, Ph. 545.
 δουρίληπτος, Aj. 146.
 δουρεύεσθαι, C. 632. E. 46.
 δουρύσσους, C. 1313.
 δουρύσσω, Aj. 1188.
 δούλευμα, A. 756.
 δούλιος, Aj. 499.
 δουλῶν, Tr. 257. 467.
 δούπος, Aj. 871.
 δουριόλωτος, Aj. 211.
 δουρίληπτος, Aj. 894.
 δράμημα, T. 193.
 δράν τινα τι, T. 646. Aj. 1325.
 Ph. 315. 803. 918. 940. δει-
 να, T. 640. κακῶς, T. 551.
 642. Aj. 1154.
 δραπέτης, Aj. 1285.
 δραστείειν, Aj. 326. 585. Ph. 1245.
 δράσσεσθαι, A. 235.
 δραστήον, T. 1443. Tr. 1204. E.
 1019.
 δρίον, Tr. 1012.
 δρομαῖος, Tr. 927.
 δρεμάς, Ph. 679.
 δρυμός, T. 1399.
 δυνεῖν, T. 1280. Tr. 941.
 δύη, A. 1311. Aj. 938.
 δύνασις, A. 604. 951.
 δυνασθεῖα, T. 593.
 δυνάστης, A. 608.
 δυνάμις, C. 328,

- δυσάειον, C. 151.
 δυσάλγητος, T. 12. F. 31.
 δυσάλωτος, C. 1723.
 δυσκαπλάλαιος, Tr. 959.
 δύσαυλος, A. 357.
 δυσβουλία, A. 95. 1269.
 δυσγίνεια, T. 1079.
 δυσδαίμων, T. 1302. Tr. 772.
 δυσειδής, Alodis, 11.
 δυσείριος, E. 1385.
 δυσήναιμος, A. 591.
 δυσείκτος, Aj. 1004.
 δύσθεος, E. 289.
 δυσθιράπιτος, Aj. 609.
 δυσθιρήνητος, A. 1211.
 δύσθυμος, E. 218. 550.
 δυσκάθαρτος, A. 1284.
 δυσκληής, A. 50.
 δύσκληια, Aj. 143.
 δυσκληῶς, E. 1006.
 δυσκόμιστος, A. 1347.
 δύσκριτος, Tr. 949.
 δυσλόγητος, Aj. 40.
 δυσμαχεῖν, Tr. 492. δυσμαχητός,
 A. 1106.
 δυσμείνεια, E. 619. 1124.
 δυσμητής, T. 546. A. 187. 653.
 Aj. 122. 564. 662. E. 407.
 δυσμή, C. 1245.
 δύσμοιρος, C. 327.
 δύσμορος, T. 665. C. 224. 336.
 365. 557. E. 1183. et passim.
 δύσνιπτος, Tr. 683.
 δύσνοια, E. 654.
 δύππου, A. 212.
 δύσειος, C. 1687. Ph. 508.
 δύστομωρος, A. 358.
 δύστοργος, Tr. 1148. Aj. 1017.
 Ph. 377.
 δυσσομία, Ph. 876.
 δυστούριος, T. 1316.
 δυσπαρέννος, Tr. 791.
 δυσπίλατος, E. 10.
 δυσπειτής, Aj. 1046.
 δυσπεινής, C. 1597.
 δύσπνοος, A. 224. 588.
 δυσπρόντος, C. 1614.
 δύσπρονος, A. 1277.
 δύσπριμος, T. 888. 1068. 1181.
 C. 1433. A. 869. Tr. 299.
 E. 1199.
 δυσπραξία, C. 1399. Aj. 759.
 δυσπρόσοιστος, C. 1277.
 δυσπρόσοπιος, E. 460.
 δυσπρόσωπος, C. 286.
 δυσπείθεια, A. 301. 924. E. 1383.
 δυσσιβίην, Tr. 1245. Alodis, 8.
 δυσσεβής, C. 280. 1190. A. 514.
 516. Aj. 1293.
 δυσσεμειν, C. 986.
 δυστέλειον, T. 1236. C. 1442.
 1734. Tr. 307. 651. Aj. 410.
 E. 284.
 δυστίκμαρτος, T. 109.
 δύστικνος, T. 1248.
 δύστινος, T. 790. 855. 1071.
 1249. C. 344. 542. 1583.
 A. 1225. Tr. 16. et passim.
 δυστίραπιτος, Aj. 913.
 δυστιχηῖν, T. 262. C. 402. 800.
 1446. A. 1159. Aj. 692.
 δυστιχηής, Tr. 866. E. 602. 934. 1156.

- δυσφημεῖν, E. 905. 1182.
 δυσφημία, Ph. 10.
 δυσφιλής, C. 1258.
 δυσφορεῖν, E. 255.
 δύσφορος, T. 87. A. 51. 643. E.
 144.
 δυσφόρος, T. 770. 783.
 δύσφρον, A. 1261.
 δυσχείρωμα, A. 126.
 δυσχεραίνειν, C. 1282.
 δυσχέρεια, Ph. 473. 900.
 δυσχερής, A. 254. Aj. 1395. E.
 929.
 δυσώδης, Ph. 1032.
 δυσώδυμος, C. 528. Aj. 914.
 δύω, Atticis inusitatum pro δύο,
 Ph. 539.
 δωρεά, Aj. 1032.
 δώρημα, C. 4. 647. Tr. 603. 668.
 776. Aj. 662. 1303. Ph. 117.
 δρηγός, T. 384.
 Dativus pro genitivo, Schema
 Colophonium, A. 862.
 Aj. 37. T. 267.
 Dativus causam significans per
 ob vel propter reddendus,
 A. 391. 1219. Aj. 82. 531.
 Ph. 1012.
 E.
 ἔαν, imperativus ἔα quandoque
 monosyllabon est, T. 1451.
 A. 95. C. 1192. ἑᾶσθαι, Tr.
 319.
 ἑγείλῃν, C. 1339. E. 277. 807.
 ἑγανής, T. 452. 1268. 1430.
 1506. C. 728. 1167. A. 199.
 659. E. 428. 1328.
 ἑγενῶς, T. 1225.
 ἑγείρειν, Tr. 157.
 ἑγυτίω, C. 1217.
 ἑγίρειν, C. 1778.
 ἑγέρτῃ, A. 413.
 ἑκαλεῖν, T. 702. Ph. 328. E.
 778.
 ἑκαταζηνυῖω, Aj. 736.
 ἑκατασκήπειν, Tr. 1087.
 ἑκαρπος, T. 25. τιλεῖν ἑκαρπον,
 Tr. 238.
 ἑκαίμαι, Ph. 1318.
 ἑκαλεῖν, A. 180. 505. Tr. 579.
 Aj. 1274.
 ἑκαλημα, Tr. 361. Ph. 323.
 ἑκαληρος, A. 814. 837.
 ἑκοντίω, Tr. 1255. Aj. 811. 988.
 ἑκρατής, T. 941. C. 1022. A.
 474. 715. Ph. 75.
 ἑκύρειν, E. 863.
 ἑγρεμάχας, C. 1054.
 ἑχμυρεῖν, E. 1026.
 ἑχέρισμα, T. 540.
 ἑχρος, T. 170. gladius, T. 1255.
 A. 1236. Tr. 1014. 1033.
 Aj. 287. 658.
 ἑχρίμαπτεν, E. 898.
 ἑχώριος, C. 125. 871. Tr. 183.
 E. 67.
 ἑχωρος, Ph. 692. E. 19.
 ἑδαιός, A. 206. Tr. 677.
 ἑδος, T. 886.
 ἑδρα, T. 2. C. 1163. 1166. Tr.
 1152. Aj. 780. 788. Ph. 157.

- ἔδρανον, C. 176. 233. Aj. 194.
 ἑδωλόν, Aj. 1277. E. 1393. Syn-
 dipnis, 8.
 ἔξομαι, T. 32. Aj. *249. 309.
 et passim. ἑσῶ, C. 195.
 ἑθελόντης, Aj. 24.
 ἑστῆσαι δάκρυα, A. 527.
 ἑὺ γὰρ, utinam, T. 80. E. 1416.
 εἶδω, video, Ph. 351. 445. scio,
 T. 1046. A. 229. E. 660.
 853.
 εἶδωλον, C. 110. Aj. 126. Ph.
 947.
 εἰκάζιν, T. 404. C. 16. 1504.
 1677. A. 1244. ἥκαστα, E. 662.
 εἰκάθω, T. 651. C. 1328. A.
 1096. Tr. 1177. Ph. 1352.
 E. 396. 1014.
 εἰκαπλός, Tr. 699.
 εἰκιν, A. 718. Aj. 1243. Ph. 465.
 εἰκῆ, temere, T. 979.
 εἰκότως, C. 432. 977.
 εἶκω, τὸ εἰκός Attice, non εἰκόες,
 T. 74. C. 342. A. 724. et
 passim.
 εἰλύομαι, Ph. 291. 702.
 εἵμαρμαι, Tr. 169.
 εἶμι, πορεύσομαι, C. 503. 1352.
 Tr. 86. Aj. 654. Ph. 132.
 461. 1353. E. 475. ἔϊσαν,
 Tr. 514.
 εἰναί τινας, T. 917. Ph. 386.
 εἰργάζειν, E. 1271.
 εἰργειν, T. 129. Tr. 344. 1257.
 Aj. 753. 795. Ph. 569. 1407.
 E. 722.
 εἰρεσία, Aj. 249.
 εἰρητίον, Aj. 1250.
 εἰσάγειν, Tr. 29. Ph. 674. E. 39.
 εἰσαι, εἰσαιὶν, T. 275. 1013. C.
 704. Tr. 1202.
 εἰσκαύειν, C. 290. 1645. A. 9.
 Tr. 337. 424. Aj. 318. 789.
 E. 38.
 εἰσάλλαμαι, A. 1347.
 εἰσανκαίπειν, T. 876.
 εἰσάπαξ, C. 1419. Ph. 122. 443.
 εἰσκαίπειν, C. 997. A. 1205. Tr.
 298.
 εἰσεάλλειν, Aj. 60.
 εἰσγρῆφειν, Tr. 1167.
 εἰσδύχεται, T. 238. Tr. 376. E.
 1128.
 εἰσδύνειν, T. 1317.
 εἴσιμι, Tr. 1199. Ph. 541. 953.
 εἰσέρχεται, T. 319. C. 372. 907.
 913. Tr. 1167. Aj. 329. E.
 685. 700. et passim.
 εἰσιδῆν, T. 105. 768. 1049. 1052.
 1263. 1303. Tr. 755. Aj. 29.
 70. 755. 1152. E. 268. A.
 476. et passim vice simplicis
 ἰδεῖν,
 εἰσκηρύσσειν, E. 690.
 εἰσκομίζιν, T. 1429.
 εἰσλεύσσειν, Aj. 260.
 εἰσείκτες, Ph. 534.
 εἰσέπλεμαι, T. 1224. 1295. 1412.
 C. 1438.
 εἰσερεῖν, T. 22. 1120. C. 286. 772.
 1097. 1358. A. 288. 581. Tr.
 909. Ph. 1381. et passim.

εἰσορμαῖν,

- εἰσορμᾶν, A. 30. Tr. 913.
 εἰσπαιῖν, T. 1252.
 εἰσπίμπαν, T. 705.
 εἰσπίπιν, Aj. 55.
 εἰσπλῖν, T. 423.
 εἰσχηρίζειν, T. 384.
 εἶτα, ἔπειτα; inter participium
 et verbum, plerumque per
 tamen reddenda, C. 264.
 277. Aj. 761. 1094.
 εἰωθα, consuetus sum, Ph. 939.
 εἰωθώς, E. 1456.
 ἔκατι, Tr. 274. 353. Ph. 669.
 ἐκπτόμπος, C. 719.
 ἐκπίνειν, Tr. 672. Ph. 357. 896.
 ἐκπύλλειν, T. 386. 399. 611.
 819. C. 631. 646. 770. 1257.
 1307. Aj. 965. 1064. 1388.
 Ph. 600. 1390.
 ἐκπύζειν, Ph. 1129.
 ἐκπύλῃ, A. 250.
 ἔκπωμα, Tr. 700.
 ἔκρυος, T. 1474. C. 588. Aj.
 842.
 ἐκρυφύω, Ph. 278.
 ἐκρύπτωμι, C. 1021. E. 348.
 ἐκρύχουμι, Ph. 123.
 ἐκρύδσκειν, T. 38. 1370. C.
 1539. A. 298. Tr. 934. 1245.
 Ph. 437. 604. E. 395. 621.
 ἐκρύδωμι, T. 1040. Ph. 1386.
 ἔκρυος, C. 920. ἐκρύως, A. 928.
 ἐκρύμειν, C. 438.
 ἐκρύλος, T. 162.
 ἔκρυλος, C. 1039. Ph. 9. 769.
 826.
 ἐκρύσθαι, T. 1253.
 ἐκρύσκειν, Tr. 568.
 ἐκρύω, C. 235.
 ἐκρύω, E. 572.
 ἐκκλῖν, T. 597. Tr. 1206. Ph.
 1264.
 ἐκκλύπειν, Aj. 1003. F. 5.
 ἔκκλειμι, A. 1011.
 ἐκκρύσσειν, C. 430. A. 27. 203.
 ἐκκύνῃ, T. 354. Tr. 979. 1242.
 E. 567.
 ἐκκλύπειν, Tr. 437. Ph. 55. 968.
 ἐκκρύπτειν, E. 569.
 ἐκκρίνειν, Ph. 1425.
 ἔκκρυος, Aj. 1302.
 ἐκκρύδιν, T. 812.
 ἐκκρύχων, C. 1337. E. 760.
 ἐκκρύμειν, Ph. 1429.
 ἐκκρύμειν, Aj. Locro, 1.
 ἐκκρύδιν, C. 1005.
 ἐκκρίπειν, Ph. 58. 477. 911. E.
 19. 985. 1149.
 ἐκκρύειν, E. 1312.
 ἐκκύνῃ, T. 35. 1003. A. 1112.
 Tr. 21. 654. Aj. 531. 1225.
 ἔκκρυος, T. 306.
 ἐκκρύος, T. 392.
 ἐκκρύπτωμι, Ph. 330.
 ἐκκρίνειν, Tr. 1142.
 ἐκκρύδιν, T. 117. 286. 576.
 835. 1065. 1085. 1439. C.
 575. 1012. et passim.
 ἐκκρύπτειν, E. 446.
 ἐκκρύπτειν, T. 795.
 ἐκκρίνειν, Aj. 369.
 ἐκκρύειν, Tr. 1123. Ph. 617.

1318. *ἰξ ἐκυσίας, de industria*, Tr. 727.
ἰκπαγλα, adverbial. C. 716.
ἰκπαγλος, E. 204.
ἰκπίθειν, T. 1024. Tr. 1141.
ἰκπειρόμαι, T. 360.
ἰκπίμι, *licet*, A. 478.
ἰκπίμπειν, T. 309. 789. C. 1347. 1664. A. 19. Tr. 276. Aj. 612.
ἰκπίμψασθαι, *arcessere*, T. 951.
ἰκπεῖν, Tr. 175.
ἰκπίειν, A. 532. E. 785.
ἰκπίσσειν, C. 766. A. 679. Aj. 1177. E. 749.
ἰκπλώ, Aj. 1099. Ph. 381. 577. 1375.
ἰκπλόειν, Tr. 253. Ph. 759.
ἰκπλήρως, E. 708.
ἰκπλήσσειν, T. 922. A. 453. Tr. 24. 386. 629. Aj. 33. Ph. 226. E. 1045.
ἰκπνίω, Aj. 1026. 1148.
ἰκπνύω, A. 1324. 1339. Aj. *1000.
ἰκπεριθίω, Tr. 1104.
ἰκπεριζίν, Ph. 299.
ἰκπρίσσειν, T. 377. C. 941. 1307. 1659. A. 303. Tr. 667. Aj. 45.
ἰκπριτιμάω, A. 913.
ἰκπυρδάνεσθαι, C. 206. Aj. 215.
ἰκπωμα, Ph. 35.
ἰκπρίνειν, Tr. 781.
ἰκπρηνύω, Aj. 775.
ἰκρίπειν, T. 1412. E. 512.
ἰκσημαίνω, E. 1191.
ἰκσίλλομαι, T. 1269.
ἰκσίφειν, T. 3. 19.
ἰκσώζειν, T. 443. 756. C. 1123. 1367. A. 713. Aj. 1128. Ph. 488. 496. E. 13. 978.
ἰκνίσιν, Tr. 679.
ἰκνίσσθαι, T. 153. Aj. 1402. Ph. 858.
ἰκνιστάω, Tr. 170.
ἰκνίσω, Tr. 1187.
ἰκνίστην, Tr. 1196.
ἰκνίστημι, Ph. 5.
ἰκνιμῶν, E. 64.
ἰκνιμος, E. 242.
ἰκνίειν, C. 499. A. 856.
ἰκνίσσασθαι, Aj. 304.
ἰκνίστιος, T. 166. 1340. C. 119.
ἰκνιστος, C. 234. Tr. 32. 1132.
ἰκνίπτειν, T. 806. 851. Aj. 53. E. 350.
ἰκνίφειν, T. 827. 1396. E. 13.
ἰκνίβειν, T. 248. 428. Ph. 296.
ἰκ τῶνδε, dehinc, postea, T. 235. 282. 1251. Aj. 527. 823.
ἰκφρίνειν, T. 243. 329. 1063. A. 258. 307. Ph. 82.
ἰκφρίειν, C. 1424. Tr. 497. 741. Aj. 7. Ph. 651. E. 60. 628.
ἰκφρύγαι, T. 111. 840. C. 253. A. 954. E. 391.
ἰκφρῶειν, T. 989. C. 269. E. 276. 1426.
ἰκφρρίζω, A. 1036.
ἰκφρύνειν, *ἰκφύναι*, T. 262. 437.

827. 1017. 1084. 1499. C. ἰμῶσθαι, T. 803. C. 400.
 984. Aj. 1295. Ph. 89. ἰμῶσθαι, C. 1392. Tr. 1181.
 ἐκφυλάσσειν, C. 285. 1197. Ph. 481.
 ἐκχέω, Ph. 13. E. 1291. F. 14. ἰμῶσθαι, T. 825. C. 679.
 ἐκχέειν, E. 995.
 ἐκχωρεῖν, Aj. 671. ἰμῶσθαι, E. 294.
 ἐλαύνειν, T. 28. 98. 805. C. 264. ἰμῶσθαι, Tr. 982.
 Tr. 1045. fut. ἐλῶ, T. 418. ἰμῶσθαι, T. 351. C. 648. Tr.
 Aj. 504. 756. praet. pass. 335. Aj. 350.
 ἐλάμααι, Aj. 275. ἰμῶσθαι, E. 713.
 ἐλαφρότης, Aj. 178. ἰμῶσθαι, T. 1137. E. 281.
 ἐλαφρότης, Tr. 214. ἰμῶσθαι, C. 1057.
 ἐλέγχειν, T. 333. 783. A. 260. ἰμῶσθαι, E. 902.
 434. Ph. 338. E. 1353. ἰμῶσθαι, A. 799.
 ἐλέγχειν, T. 603. C. 1297. Ph. ἰμῶσθαι, Tr. 358. E. 647.
 98. ἰμῶσθαι, Aj. 563.
 ἐλεῖν, Ph. 308. 501. 967. ἰμῶσθαι, Aj. 122. 1338.
 ἐλεεινός, ἐλεεινός, T. 672. Tr. 528. ἰμῶσθαι, C. 1674. A. 169. Tr.
 Ph. 1130. 827. Aj. 640. Ph. 1197.
 ἐλεῖν, Ph. 870. ἰμῶσθαι, Tr. 487.
 ἐλελεῖν, A. 154. ἰμῶσθαι, T. 44. C. 752. 1135.
 ἐλευθερία, E. 1509. ἰμῶσθαι, Tr. 17. 748.
 ἐλευθερός, Tr. 63. Aj. 1020. ἰμῶσθαι, T. 1262. C. 942. 1150.
 1260. Ph. 996. 1006. A. 782. Tr. 1253. Aj. 374.
 ἐλευθεροῦν, T. 706. Ph. 699. 966. E. 216.
 ἐλευθέρως, E. 1300. ἰμῶσθαι, Aj. 58. 185. 300.
 ἐλκός, Tr. 12. ἰμῶσθαι, T. 1264.
 ἔλκε, ἔλκεος βόες, Aj. 374. ἰμῶσθαι, Tr. 1020.
 ἐλίσσειν, A. 231. 358. ἰμῶσθαι, Aj. 1358.
 ἔλκος, A. 652. Ph. 650. ἰμῶσθαι, Ph. 432.
 ἐλλείπειν, A. 585. Tr. 88. Aj. ἰμῶσθαι, T. 128. 445.
 1379. E. 736. ἰμῶσθαι, T. 1025. A. 1037.
 ἐλλός, Aj. 1297. 1063. Tr. 93. 250. Aj. 978.
 ἐλλοίξειν, metuere, Tr. 111. Aj. ἰμῶσθαι, T. 538.
 799. ἰμῶσθαι, Ph. 417.
 ἔλωρ, Aj. 830. ἰμῶσθαι, C. 1156.

- ἔμπορεύσθαι, T. 456. E. 405.
 Tr. 54. F. 54.
 ἔμπορος, C. 25. 303. 901.
 ἔμπειρος, E. 1187. F. 48.
 ἔμπροσθεν, Ph. 801.
 ἔμπυρος, Ph. 1378.
 ἔμπυρος, 42, A. 1005. E. 405.
 ἔμπροσθεν, T. 909. C. 755. 1501.
 A. 418. Tr. 199. 608. Ph.
 531. E. 1109. 1454.
 ἔμπροσθεν, T. 96. 534. A. 655.
 Tr. 278. Aj. 457. E. 923.
 ἔμψεν, G. 989.
 ἔμψεν, Aj. 1152.
 ἔμψος, C. 39.
 ἔμψων, T. 436.
 ἔμψυν, ἔμψυναι, T. 299. C.
 1113. 1488.
 ἔμψυλος, T. 1406. C. 1385.
 A. 1264.
 ἔμψυλος, C. 407.
 ἔμψυτος, C. 1671. F. 27.
 ἔμψυτος, C. 1486. A. 1167. E. 1221.
 ἐν abundat, Ph. 60. 102. 1160.
 E. 1141. 1206. ἐν τῷ εἶναι,
 γίγνεται, κίεσθαι, T. 314. C.
 247. 392. 422. 1443. σάζεσθαι,
 Aj. 519.
 ἐναγής, T. 656.
 ἐναίρειν, C. 842. Ph. 946. 956.
 ἐναίσιος, C. 1482.
 ἐνάσιος, C. 888. 1493. Aj. 565.
 ἐναλλάσσειν, Aj. 208. 1060.
 ἐνάλλεσθαι, T. 263. 1261.
 ἐναντα, adverb. A. 1298. ἐναν-
 τίον, C. 1002.
 ἐναντίος, Aj. 1284.
 ἐναντιοῦσθαι, Ph. 643.
 ἐναρα, Aj. 177.
 ἐναργής, T. 535. C. 910. A.
 263. 795. Tr. 11. 224.
 ἐναργῶς, E. 878.
 ἐναρμυλῶν, T. 1188.
 ἐναρίζειν, C. 1733. Tr. 94.
 ἐναυλῶν, Ph. 339.
 ἐναυλος, Ph. 158.
 ἐνδοκίεσθαι, T. 205. Tr. 791.
 ἐνδής, C. 1430. Ph. 375. 524.
 ἐνδευνύω, C. 48.
 ἐνδύω, illigo, C. 526.
 ἐνδολος, A. 405.
 ἐνδικος, T. 553. 1420. C. 925.
 A. 208. Aj. 1282. τὸ ἐνδικόν,
 verum, justum, T. 1158. C.
 996. Ph. 926.
 ἐνδίκως, T. 135. Aj. 1342. Ph.
 372. 523.
 ἐνδομυχος, Ph. 1457.
 ἐνδυτῆρ, Tr. 674.
 ἐνδύω, Tr. 759.
 ἐνδρος, ἐνοικος, Ph. 153.
 ἐνερθεν, Ph. 20. 666.
 ἐνισί, T. 578. A. 213. E. 527.
 ἐνζύγνυμι, T. 718.
 ἐνθακῆν, C. 1293. E. 267.
 ἐνθάκῃσις, Ph. 18.
 ἐνθας, A. 963.
 ἐνθερμαίνειν, Tr. 368.
 ἐνθρος, Ph. 693.
 ἐνθνήσκειν, C. 790.
 ἐνθύμημα, C. 291. 1199.
 ἐνθύμητος, T. 739. Tr. 109.

- ἴν pro ἴνσι, T. 170. 598. Ph. 648. poeticum pro ἱ, Tr. 7.
 ἱναύσιος, Tr. 165.
 ἱνιδεῖν, Ph. 854.
 ἱναιεῖν, C. 788. Ph. 472.
 ἱνείπειν, T. 350. 842. C. 932. Tr. 402. 475. et passim.
 ἱνοεῖν, T. 330. 559. A. 61. 664. Tr. 578. Aj. 115. Ph. 28. 1440.
 ἱνομος, T. 322.
 ἱνους, T. 916.
 ἱνυμα, εἰμένος σκότον, C. 1701.
 ἱνυχιεῖν, A. 784.
 ἱνύχμος, C. 1558. Aj. 181. 1203. 1211.
 ἱνυχος, Tr. 501.
 ἱνύδιος, A. 1199.
 ἱνοικτεῖν, C. 1533.
 ἱνοικος, T. 1524. Tr. 1092.
 ἱνοπλος, T. 469.
 ἱνορκος, A. 369. Ph. 72. 811.
 ἱνσιεῖν, A. 1274. Tr. 1087. E. 737.
 ἱνσιότης, Aj. 104.
 ἱνσιφικ, -τά, E. 327.
 ἱντελης, Tr. 760.
 ἱντήκειν, Tr. 463. E. 1311.
 ἱντιμος, A. 25. 77. E. 239.
 ἱντολή, Aj. 567.
 ἱντοπος, C. 841. 1457. Ph. 212. 280. 1171.
 ἱντριπσιος, T. 724. 1056. 1226. C. 1541. Aj. 90. E. 519.
 ἱντριψής, A. 177.
 ἱντριπῆ, C. 299.
 ἱντροφος, C. 1362. Aj. 623.
 ἱντυχάνειν, Aj. 433. Ph. 1229. 1333.
 ἱνυβρίζειν, Ph. 342.
 ἱνυδρος, Ph. 1454.
 ἱνώματος, Aj. 1113.
 ἱκαγέλλαν, T. 148. C. 1393.
 ἱκαγαν, C. 98. 826.
 ἱκαγιστος, C. 1526.
 ἱκαθρεῖν, A. 1219.
 ἱκαίρειν, T. 907. C. 264. 358. A. 224. Tr. 147. 1193. Aj. 1066.
 ἱκαίρεσθαι, Tr. 491. E. 1461.
 ἱκαρεῖν, Tr. 245. ἱκαυρεῖσθαι, C. 541. E. 1208.
 ἱκαυτεῖν, T. 1255. C. 5. 586. 1327. Tr. 10. E. 656.
 ἱκαίφνης, C. 1610. 1625. A. 417. Tr. 912.
 ἱκακούω, Ph. 378. 472. E. 553.
 ἱκακρεῖω, Tr. 426.
 ἱκαλλάσσειν, Aj. 474.
 ἱκαλλομαι, T. 1311.
 ἱκαλύπασθαι, ἱκαλύσκω, Aj. 656.
 ἱκαμαρτάνειν, A. 743. Ph. 95. 1012. 1224. E. 1039.
 ἱκαμαρτία, A. 558.
 ἱκαμῶ, Tr. 33. Aj. 1178.
 ἱκανάγισθαι, Ph. 571.
 ἱκανακρίζειν, C. 603. 1179. Tr. 1258. E. 620.
 ἱκανευρθκω, Ph. 991.
 ἱκανέχσθαι, C. 1174. Ph. 1355.
 ἱκανήμα, C. 1375. Ph. 705.
 ἱκανίσθημα, C. 47. A. 297. Ph. 367. E. 940.

- ἔαντιν, T. 157. C. 1562. Tr. 1022. Aj. 927.
 ἔκπαλλασσεται, E. 1002.
 ἔκπιω, C. 1648.
 ἔκπάλλυμι, E. 588.
 ἔκποφθίριω, Tr. 713.
 ἔκργεῖσθαι, Ph. 556.
 ἔκρικίν, *sufficere, satis esse*, C. 6. 1116. Ph. 459.
 ἔκρικος, Tr. 334.
 ἔκρπάζιν, C. 1016.
 ἔκρχιν, E. 557.
 ἔκσκειν, C. 1603.
 ἔκταμάζειν, C. 1378.
 ἔκυνον, Ph. 1244.
 ἔκυνω, A. 390. Ph. 869.
 ἔκφαιρουμαι, E. 1157.
 ἔκφίημι, Tr. 72.
 ἔκφίσημι, C. 561.
 ἔκγίρειν, T. 65. Tr. 978.
 ἔκδρος, Ph. 212.
 ἔκδύναι, T. 37. 105. 129. C. 270. 360. et *passim*. ἔκδν, A. 460. ἔκδρος, Tr. 988.
 ἔκμι, ἐκμύσσομαι, E. 75. ἔκμν, Ph. 98.
 ἔκμπν, T. 748. C. 1528. Tr. 312. E. 521.
 ἔκμργιν, E. 1292.
 ἔκμλύνειν, C. 356. 376. 823. 1292. 1388.
 ἔκμλιν, T. 297. A. 399. Tr. 373.
 ἔκλευροφισμεν, Aj. 1258.
 ἔκλκειν, Ph. 291.
 ἔκμπλάω, A. 1036. Ph. 303.
 ἔκνέπειν, T. 318.
 ἔκνφειν, C. 1194.
 ἔκνύχομαι, Ph. 668.
 ἔκπίσσομαι, C. 554. 1584. A. 293. Tr. 624. Aj. 316. 439. et *passim*.
 ἔκργάζομαι, A. 262. 384. 428. Tr. 706. Aj. 377.
 ἔκρινάω, T. 258. E. 1100.
 ἔκρω, *dicam*, Aj. 423.
 ἔκρμώω, E. 1010.
 ἔκρομαι, Aj. 103. Ph. 439.
 ἔκρπειν, Ph. 294.
 ἔκρυκω, Ph. 423.
 ἔκρχεσθαι, T. 88. 785. 1084. C. 426. 981. Ph. 43.
 ἔκρω, *dicam*, T. 219. 335. 800. 936. C. 1284. A. 325. et *passim*. ἔκρκα, Tr. 374.
 ἔκρημαι, T. 984. ἔκρησται, Tr. 1186.
 ἔκρσι, *licet*, T. 817. C. 83. 323. A. 507. Aj. 1101. 1328. 1373. ἔκν, E. 365.
 ἔκράζειν, C. 211. Aj. 586.
 ἔκρμημα, T. 378.
 ἔκρρίσκειν, T. 120. 304. C. 966. 1545. Tr. 25. Aj. 1054. Ph. 288.
 ἔκφίεμαι, Aj. 795.
 ἔκκρῶμαι, C. 1284. 1520. 1589. Aj. 320. E. 425.
 ἔκκκειν, T. 1515. A. 896. Tr. 1157. Ph. 199. 767. E. 1318.
 ἔκκδοῦ, Ph. 851.
 ἔκκρύνειν, C. 11.

- ἔλαττον, T. 760.
 ἔλκευμαι, C. 353. Aj. 1043.
 E. 387.
 ἔλκω, T. 1182.
 ἔλσος, activum, T. 1507. E.
 738. neutrum, T. 425. E.
 1194. ἔλσασιν, T. 408.
 ἔλίσσμι, A. 564. 1105. Aj. 82.
 672. Ph. 1053.
 ἔλκυσσασιν, Tr. 271. Aj. 997.
 ἔλδοσπεριν, E. 20.
 ἔλδος, C. 1288. A. 1184. Tr.
 51. 532. Aj. 287. 798.
 ἔλκισμος, C. 27.
 ἔλκισμός, A. 427. Aj. 317.
 ἔλκωμαι, C. 867.
 ἔλλομαι, Tr. 85.
 ἔλμλος, Tr. 964.
 ἔλνυμι, A. 535.
 ἔλνωμι, Aj. 549.
 ἔλνειδίζιν, C. 990. Ph. 382. E.
 288.
 ἔλθον, A. 83.
 ἔλθω, Tr. 1089.
 ἔλθωσθαι, C. 30. A. 1233. Tr.
 929. Aj. 762.
 ἔλθωσιν, E. 293.
 ἔλθωσθε, Ph. 29.
 ἔλπασσιν, Tr. 1156.
 ἔλπασσας, C. 1025.
 ἔλπειν, C. 428. 770. 1296.
 1330. 1363. Aj. 1248. Ph.
 1142.
 ἔλπος, E. 618.
 ἔλπομεν, ἑκάμεν, Aj. 1239.
 ἔλπωλλομαι pro αἰτῶ, E. 1018.
 ἔπαγιν, A. 362. Tr. 378. Aj.
 1189.
 ἔπαυμαι, A. 510.
 ἔπαυσι, C. 665. 921. A. 1102.
 Aj. 536. 1360. 1381. E. 401.
 591. 1044.
 ἔπαυος, C. 1411. A. 665. Aj.
 527.
 ἔπαυειν, attollere, erigere, T.
 1276. Ph. 889. afferre, E.
 634. suscitare, T. 635. im-
 pellere, T. 1328.
 ἔπαισάνομαι, T. 424. C. 1351.
 1629. A. 1183. Aj. 553. 996.
 Ph. 1296.
 ἔπαισύνεσθαι, T. 635. C. 978.
 Aj. 1307. Ph. 929.
 ἔπαιτιν, T. 1416. C. 1364.
 ἔπαιτῖσθαι, E. 1124.
 ἔπαισάομαι, T. 645. A. 490.
 E. 604. 632.
 ἔπαῖω, Aj. 1263.
 ἔπακούειν, T. 708. 794. C. 695.
 Ph. 1417.
 ἔπαλδος, Tr. 1151. Aj. 413.
 ἔπαυδος, C. 1525. Tr. 259. 491.
 Aj. 1296.
 ἔπαμαξύνω, A. 251.
 ἔπαπαρισθαι, C. 424.
 ἔπαπαρισσας, A. 533.
 ἔπαπαιμι, redibo, Tr. 642.
 ἔπαπύειν, Tr. 995.
 ἔπαπλος, C. 461. 759. E. 971.
 ἔπαπύειν, C. 1497. Ph. 803. E.
 658.
 ἔπαπλος, T. 133.

- ἰσχυροῦν, A. 408. 752. Aj. 312. E. 779.
 ἰσχυρίζομαι, E. 388.
 ἰσχυρύνειν, E. 1197.
 ἰσχυρύνειν, C. 777. A. 612. Aj. 360.
 ἰσάμενος, C. 447.
 ἰσχυροῦντος, E. 354.
 ἰσάσσειν, Aj. 305.
 ἰσχυρῶν, Ph. 395.
 ἰσχυρῶν, T. 1138. C. 669.
 ἰσχυρῶν, A. 483. E. 65.
 ἰσχυρῶν, Aj. 454. 969. 989.
 ἰσχυρίζομαι, C. 511.
 ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν τοι προ εἰ δὲ μή, T. 390. 433. E. 345. 352.
 ἰσχυρῶν, C. 1540. Ph. 499. 1451. E. 1435.
 ἰσχυρῶν, Tr. 888.
 ἰσχυρῶν, C. 152. Tr. 1220. E. 663.
 ἰσχυρῶν, Aj. 1216.
 ἰσχυρῶν, C. 730.
 ἰσχυρῶν, C. 915.
 ἰσχυρῶν, C. 924. E. 456. 835.
 ἰσχυρῶν, C. 463.
 ἰσχυρῶν, Aj. 42.
 ἰσχυρῶν, Tr. 917.
 ἰσχυρῶν, T. 469.
 ἰσχυρῶν, A. 1235. Aj. 451.
 ἰσχυρῶν, A. 218.
 ἰσχυρῶν, A. 1288.
 ἰσχυρῶν, A. 752. F. 38.
 ἰσχυρῶν, A. 153. 700. T. 135. 1180. Aj. 438. E. 1297.
 ἰσχυρῶν, T. 249. C. 484. 1024. Tr. 16. 809. Ph. 1286. 1470.
 ἰσχυρῶν, active, C. 1432. Aj. 50. 847. Ph. 349. 881. E. 517. neutraliter, E. 1369.
 ἰσχυρῶν, subsiste, C. 856. 1169. Ph. 539.
 ἰσχυρῶν, A. 492. Alcmaeone, 1.
 ἰσχυρῶν, Ph. 1190.
 ἰσχυρῶν, C. 179. 189. 61. 138. 144. Ph. 194. 1463. E. 492.
 ἰσχυρῶν, Tr. 128. E. 1246.
 ἰσχυρῶν, T. 1526.
 ἰσχυρῶν, T. 618.
 ἰσχυρῶν, Aj. 726.
 ἰσχυρῶν, Aj. 1386.
 ἰσχυρῶν, A. 961. Aj. 18. E. 1296.
 ἰσχυρῶν, T. 1405. E. 1453.
 ἰσχυρῶν, T. 494.
 ἰσχυρῶν, C. 1127.
 ἰσχυρῶν, Tr. 115. ὁ ἰσχυρῶν, ὁ τυ-
 χῶν, T. 393. C. 752. suc-
 cessor, C. 1532.
 ἰσχυρῶν, Tr. 840.
 ἰσχυρῶν, T. 1094.
 ἰσχυρῶν, Tr. 617.
 ἰσχυρῶν, T. 913.
 ἰσχυρῶν, Ph. 1059.
 ἰσχυρῶν, T. 875. Aj. 1406.
 ἰσχυρῶν, Ph. 502.
 ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν, κατηγορία,
 T. 227. 529.
 ἰσχυρῶν, T. 496.
 ἰσχυρῶν, Aj. 1411.

ἰσχυρῶν

ἐπικραίνειν, Ph. 1468. ubi ἐπικρανεν

Doricum est pro ἐπικρήνεν.

ἐπιολύνειν, A. 1030.

ἐπιόλῃσθαι, Ph. 1344.

ἐπιολῶμαι, A. 846.

ἐπικυροῦν, T. 258. E. 793.

ἐπικωκύνειν, E. 283. 805.

ἐπικωλύειν, Ph. 1242.

ἐπιλαγχάνω, C. 1235.

ἐπιλαμβάνω, A. 732.

ἐπιλήθομαι, E. 146. 178.

ἐπιληπτός, A. 406.

ἐπιλαίπρος, Ph. 24.

ἐπιμέμονα, Ph. 515.

ἐπιμέμψεσθαι, Tr. 122.

ἐπιμένειν, C. 1717. Tr. 1176.

ἐπιμνάνομαι, Ph. 1400.

ἐπιμολύν, Tr. 855.

ἐπιπίκτος, C. 1088. E. 692.

ἐπιπίσσομαι, C. 689.

ἐπίνοια, A. 389.

ἐπινυμφίδιος, A. 814.

ἐπινωμῶν, A. 139. Ph. 168.

ἐπιπίδομαι, E. 1472.

ἐπιπλήσσειν, C. 1730. Aj. 288.

ἐπιπλόμενος, T. 1314.

ἐπιπνέω, A. 136.

ἐπιπόδιος, T. 1350.

ἐπίπολος, T. 1321.

ἐπίπονος, C. 1560. Tr. 654. 829.

ἐπιπράσσειν, C. 1503.

ἐπιπρήσσειν, T. 1244.

ἐπιπρόβειν, Tr. 264. F. 42.

ἐπιπρόθος, A. 413. Tercio, 7.

ἐπιπρόνυν, C. 661.

ἐπίσχυμα, Ph. 755.

ἐπίσημος, A. 1258.

ἐπισκίπτομαι, Aj. 854.

ἐπισκηνος, Aj. 579.

ἐπισκήπτω, mando, T. 252.

1446. Tr. 803. Aj. 752. et passim. Cum accusativo personae, Tr. 1221. Vide notam ad Ph. 782. *arguo, accuso*, A. 1313.

ἐπισκιάζω, Tr. 914.

ἐπίσκοπος, C. 1650.

ἐπισκοπιῶν, T. 1529. A. 1136.

E. 1184.

ἐπίσκοπος, C. 112. A. 217. 1148.

Aj. 976.

ἐπιτεπᾶν, Aj. 769.

ἐπιτεπύδειν, E. 467.

ἐπίστυμαι, T. 589. 658. 848. C.

53. 290. et passim.

ἐπίστασις, A. 225.

ἐπιστατῶν, T. 1028.

ἐπιστάτης, C. 889. Aj. 27. E.

76. 702.

ἐπιστήδειν, C. 56.

ἐπιστήδαιον, T. 106. ἐπιστήδισθαι,

C. 735.

ἐπιστήναι, Tr. 947.

ἐπιστήμη, T. 1115. Tr. 338. A.

721. Ph. 1057.

ἐπιστήζειν, E. 441.

ἐπιστολή, *mandatum*, C. 1601.

Tr. 493. Aj. 781.

ἐπιστοναχίω, T. 186.

ἐπιστρατεύειν, Tr. 75. 362. Aj. 1056.

ἐπιστρέφειν, A. 1111. Tr. 566. 1182.

ἐπιστρέφειν τινος, Ph. 599.

- ἐπιστροφῇ, T. 134. C. 537. 1045.
 ἐπιστάσθαι, C. 839. A. 664.
 ἐπιστρεφέναι, E. 309.
 ἐπιστήμιον, E. 915. 1382.
 ἐπιστρέπειν, A. 1107. Tr. 1014.
 ἐπιστρέχειν, A. 589.
 ἐπίτρεπις, Aj. 103.
 ἐπιστύμβιος, A. 901.
 ἐπίφαντος, A. 841.
 ἐπιφωνεῖν, C. 1762.
 ἐπυχαίρειν, Aj. 136. 961.
 ἐπύχαιρος, Tr. 1262.
 ἐπύχειρον, A. 820.
 ἐπυχωρεῖν, A. 219.
 ἐπυχώριος, T. 939. 1046.
 ἐπιφανέναι, Aj. 1394. Ph. 669.
 1255.
 ἔπικρος, C. 506. E. 189.
 ἐποικιλείρειν, T. 671. 1296. 1473.
 Aj. 121. Ph. 318. 1071. 1320.
 E. 920. 1199.
 ἐποικιλίζειν, T. 1296.
 ἔπομαι, C. 182. 1542.
 ἐπονομάζειν, E. 284.
 ἐπύρω, *incito*, E. 1267.
 ἔπος, *res*, T. 1144. C. 443. Aj.
 1268.
 ἐποτρύνειν, E. 1264.
 ἔπουρος, Tr. 954.
 ἐπόψιμος, T. 1312.
 ἐπόψιος, C. 1600. A. 1110. Ph.
 1040.
 ἐπιλάλαχος, C. 1305.
 ἐπιλάλοισιν σάκος, Aj. 576.
 ἐπιλάπυλος, A. 101. 119.
 ἐπιλάσιμος, F. 99.
 ἐπωδὴ, C. 1194. *Θρηνηὶν ἐπωδὴς*,
 Aj. 582.
 ἐπώμοτος, Tr. 427. 1188.
 ἐπώνυμος, T. 210. C. 65. 1321.
 Aj. 430. 574. F. 23.
 ἐπωφελεῖν, C. 441. 541. A. 552.
 Ph. 905. 1371. E. 578. 1005.
 ἐπωφίλημα, Ph. 275.
 ἔρκαμαι, *cupio*, C. 512. Aj. 967.
 ἔρην, A. 20. 220. 1336. Aj. 686.
 Ph. 651. 660.
 ἐραστὴς, T. 601.
 ἐραστῶν, Tr. 1232. Ph. 1001.
 ἐραστῶν, Tr. 688.
 ἐραστῆς, T. 859. A. 252.
 ἐρατῆς, Ph. 97.
 ἔργειν, ἔργισθαι, T. 890. 893.
 ἔρμα, A. 848.
 ἔργον ἰδίον, *opus est*, A. 730.
 Aj. 12. εὐδὲν ἔργον, Aj. 852.
 ἔρεβος, Aj. 395.
 ἐρεθίζειν, A. 965.
 ἐρεῖδαι, C. 1112. A. 1236.
 ἐρεῖπειν, C. 1373. 1462. A. 597.
 Aj. 309.
 ἐρεῖπιον, Aj. 308.
 ἔρεσμαι, C. 58.
 ἔρεμνός, A. 700. Aj. 376.
 ἐρέσσειν, A. 158. Tr. 561. Aj.
 251. Ph. 1135.
 ἔρευναι, T. 566.
 ἐρευνᾶν, T. 725. A. 268.
 ἐρημία, C. 957.
 ἔρημος, T. 1509. C. 502. 1714.
 A. 773. 919. Ph. 228. 471.
 ἐρετύνειν, C. 164.

- ἱρηνός, C. 1299. 1434. A. 603.
 Tr. 895. E. 1080.
 ἱρσίδος, E. 220.
 ἱρμιος Ζεύς, A. 487. εἰς γη, Aj.
 108.
 ἱρμος, Aj. 60. 1274. E. 838.
 ἱρμικον, A. 397.
 ἱρμικεύω, C. 398.
 ἱρνος, G. 1108.
 ἱρμικαι, *interrogo*, T. 749. 1166.
 C. 557. Ph. 576.
 ἱρπειν, ἱρχεισθαι, C. 147. 307.
 502. 1551. 1587. 1643. A.
 368. 1210. Ph. 985. et pas-
 sim.
 ἱρρην, C. 1775. E. 57. 249. 925.
 ἱρρικιν, Tr. 121. Ph. 1153.
 ἱρρμα, Aj. 467.
 ἱρρσίδος, Aj. 730.
 ἱρῶ, *dicam*, T. 749. C. 115.
 811. 980.
 ἱρως, C. 367. 436. Ph. 660. F.
 32.
 ἱρωτῆν, Tr. 403. Ph. 56.
 ἱσθμικα, E. 268. F. 48.
 ἱσπερος, Aj. 285. 805. 874.
 ἱσπομαι, A. 1196. Tr. 563. 1074.
 ἱσσομαι, *poëticum pro ἵσσομαι*,
 E. 818.
 ἱς τε, ἱς τ' ἄν, *pro μέχρις οὗ*,
 ἵως ἄν, A. 415. Aj. 1117.
 1183. Ph. 1330. E. 104. 753.
 ἱσλίκ, T. 969. C. 413. 633. 1495.
 1727. Tr. 658. Aj. 860.
 ἱσλιούχος, A. 1083.
 ἱσλιώτης, Tr. 954.
 ἱσχαίρα, A. 1016.
 ἱσχατιᾶ, Ph. 144.
 ἱσχατος, Aj. 4. E. 734. 900.
 ἱταίρικα, Aj. 683.
 ἱτήτυμος, Tr. 1064. Ph. 1290.
 ἱτητύμως, E. 1452.
 ἱτοιμαζέιν, Tr. 361.
 ἱτυμος, Ph. 205.
 ἱυαγής, T. 921. A. 521.
 ἱυαγρος, C. 1089.
 ἱυάζειν, A. 1134.
 ἱυακός, Ph. 828.
 ἱυαίων, Tr. 81. Ph. 829.
 ἱυάνεμος, Aj. 186.
 ἱυάματες, A. 845.
 ἱυσσος, Ph. 548.
 ἱυθυλίας, A. 1050. 1098.
 ἱυθυλος, C. 947.
 ἱυγενής, A. 38. Aj. 480. 524.
 1095. Ph. 336. 874.
 ἱγμικα, A. 1185.
 ἱγγωσλος, Aj. 704.
 ἱυδαίμονειν, A. 506.
 ἱυδαίμονια, A. 1348.
 ἱυδαίμονιζέιν, C. 144.
 ἱυδαίμων, T. 1197. C. 282. 1554.
 A. 582. Ph. 720.
 ἱυθεν, T. 65. Ph. 272.
 ἱυδρακτής, Ph. 847.
 ἱυίμος, Tr. 675.
 ἱυίπεικ, T. 932.
 ἱυίρεταιν, Ph. 670.
 ἱυίρετης, A. 284.
 ἱυήματιν, C. 616. E. 653.
 ἱυήμερος, Aj. 708.
 ἱυήρεμος, C. 716.

- εὐθαλυστος, C. 711.
 εὐθύνην, A. 178. Aj. 542.
 εὐίππος, C. 668. 711.
 εὐκαμρος, C. 32.
 εὐκαίριος, Aj. 364. Ph. 535.
 εὐκαρπός, Aj. 671.
 εὐκαρπῶς, Aj. 64. 297.
 εὐκλής, E. 241.
 εὐκλείης, T. 161. A. 502. 695.
 Ph. 476. 1422,
 εὐκλεια, A. 703. Aj. 436. 465.
 Ph. 478. E. 973. 1083.
 εὐκρότης, A. 430.
 εὐκρίως, Tr. 239.
 εὐλάδεια, C. 116. E. 994. 1334.
 εὐλακείσθαι, T. 47. 616. Tr. 1129.
 εὐλεκίος, A. 796. Tr. 515.
 εὐλογεῖν, C. 720. Ph. 1314.
 εὐλοφος, Aj. 1286.
 εὐμαθής, Tr. 614. Aj. 15.
 εὐμαρεια, Tr. 193. Ph. 284. 704.
 εὐμαρής, E. 179.
 εὐμένεια, C. 631.
 εὐμένης, C. 486. A. 212. 1200.
 E. 453.
 εὐμνηστος, Tr. 108,
 εὐνάζειν, T. 961. Tr. 106. 1005,
 1041.
 εὐνέομαι, C. 1571.
 εὐνοσπῆριον, Tr. 918.
 εὐνή, E. 93. 115. 436.
 εὐνήτρια, Tr. 922.
 εὐνός, Tr. 563.
 εὐνοεῖν, Aj. 689.
 εὐνοια, Ph. 1164. 1322. εὐνοιακὴν
 παρέχειν τινί, Tr. 708.
 εὐνόμενος, Aj. 604.
 εὐνομία, Aj. 712.
 εὐνους, C. 499. 773. 1662. A.
 209. Aj. 822. Ph. 1281. 1351.
 E. 1203.
 εὐοδόω, C. 1435.
 εὐορμος, Ph. 221.
 εὐπατριδης, E. 162. 859.
 εὐπατρις, E. 1081.
 εὐπειτής, F. 18.
 εὐπειτῶς, Tereos, 11.
 εὐπιστος, Aj. 151.
 εὐπλοια, T. 423. Ph. 1465.
 εὐπραξία, C. 1554.
 εὐπρόσωπος, Aj. 1009,
 εὐπώλος, C. 711.
 εὐρετός, F. 60.
 εὐρημα, T. 1107.
 εὐριν, *sagax*, Aj. 8.
 εὐρίσκειν, T. 68. 108. 440. 546.
 εὐρόμην Atticum, non εὐρόμην,
 Aj. 1023.
 εὐρρος, Ph. 491.
 εὐρύνωτος, Aj. 1251.
 εὐρωδής, Aj. 1190.
 εὐρώεις, Aj. 1167.
 εὐσεβεῖν, A. 731. 924. Tr. 1222.
 Aj. 1350. Ph. 1441. E. 308.
 εὐσεβεια, A. 872. Ph. 1443. E.
 968.
 εὐσεβής, C. 279. 287. 1125. Ph.
 85. E. 589.
 εὐσεβία, C. 188. A. 943. E. 250.
 εὐσεβῶς, T. 1431.
 εὐσιπλος, T. 864.
 εὐσημος, A. 1021,

εὐσκαυέω, Aj. 823.
 εὐσπλάστεις, C. 1707.
 εὐστομα, C. 390.
 εὐστομάης, Ph. 780.
 εὐστολος, Ph. 516.
 εὐστομα ἔχειν, *silere*, Ph. 201.
 εὐστομεῖν, C. 18.
 εὐτυχεῖν, T. 88. 1478. A. 17.
 1159. Tr. 192. Aj. 265.
 1011. 1126. E. 945. 1299.
 εὐτυχής, C. 308. 1555. Aj. 550.
 E. 766. 999.
 εὐτυχῶς, T. 998. A. 701.
 εὐϋφής, Tr. 602.
 εὐφαιρέτας, Tr. 208.
 εὐφημία, Tr. 178.
 εὐφημος, C. 132. Aj. 362. 591.
 E. 630. 1211.
 εὐφύως, Ph. 872.
 εὐφραίνειν, C. 1353. Aj. 280.
 469.
 εὐφρόνη, E. 19. 259. Tereo, 7.
 F. 56.
 εὐφρων, Aj. 420. 705. E. 162.
 εὐχμε, C. 472.
 εὐχερής, Ph. 519. *Ἰσθαι ἐν εὐχε-*
 ρῇ, leve ducere, Ph. 875.
 εὐχλος, C. 1600.
 εὐχομαι passive, T. 1512. prae-
 teritum passivum activa sig-
 nificatione εὐγμαι vel πύγμαι,
 Tr. 610.
 εὐχος, Ph. 1203.
 εὐχμενος, Ph. 393.
 εὐώνυμος, Tr. 926.
 εὐώπης, T. 189.

εὐώπης, Tr. 523.
 εὐώψ, A. 530.
 ἐφαισινεύειν, A. 247.
 ἐφαισινίζειν, A. 196.
 ἔφαλος, Aj. 192.
 ἐφάπτομαι, C. 859. Aj. 1172.
 ἐφάπτω, *adstringo*, A. 40. pro
 ἐφάπτομαι, *capesso*, Tr. 933.
 ἐφαρμόζειν, Tr. 623.
 ἐφέδρος, Aj. 610. Ph. 401.
 ἐφίπομαι, A. 636.
 ἐφίσπερος, C. 1059.
 ἐφίσπωμα, *obsequor*, unde ἐπίσ-
 πη, E. 967. ἐπισπείσθαι, 1037.
 ἐφέστιος, T. 32. Tr. 206. 262.
 607. E. 419. *Εφέστιος Ζεύς*,
 Aj. 492.
 ἐφεισέκω, T. 1213. 1421. C.
 504. 938. 1257. A. 281.
 ἐφίκειν, A. 1257. Aj. 34. E. 304.
 ἐφῆμαι, Ph. 1124.
 ἐφημέριος, A. 789.
 ἐφημοσύνη, Ph. 1144.
 ἐφίμαι, *mando, jubeo*, T. 766.
 1055. C. 1605. Aj. 112. 116.
 991. 1111. Tr. 286. Ph. 619.
 770. *cupio*, Ph. 1315. E.
 144.
 ἐφίμαι, Aj. 1297. E. 554. 556.
 631. 649.
 ἐφίμερος, T. 1375.
 ἐφίππος, E. 733.
 ἐφίστημι, T. 777. C. 558.
 Tr. 339. 1170. Aj. 945. ὁ
 ἐφεστώντες, *magistratus*, Aj.
 1072.

- ἰσορᾶν, Tr. 1269. E. 175. 825.
 ἰσορμῶν, C. 812. Aj. 290. 1143.
 ἰσορρίζιν, Aj. 956. 1385.
 ἰσορμικῶν, T. 1275. A. 658. 1305.
 ἰχίθυος, C. 284.
 ἰχισθαι τινός, *prehendere, retinere*, Aj. 1181. Aethiop. 1. Creüsa 4.
 ἰχθαίρειν, Aj. 458. Ph. 59. E. 177. 1034. 1363.
 ἰχθεῖν, Aj. 459. Ph. 511.
 ἰχθυόσας, T. 28. 1519. A. 137. Aj. 658. 1336. 1373. Ph. 1284.
 ἰχθύων, T. 272. A. 86. Aj. 1054. Ph. 683. E. 1047. 1189.
 ἰχθυόσας, Aj. 932. Ph. 1137.
 ἰχθός, Ph. 59. E. 1034.
 ἰχθεῖα, Aj. 1357.
 ἰχθυαῖοις, A. 93.
 ἰχθυαντίος, Aj. 679.
 ἰχθυοδαίμων, T. 816.
 ἰχθυότατος, T. 1346.
 ἰχω, κατήχω, καλύω, T. 1387. C. 429. 888. pro εἰμι, C. 545. Aj. 320. Ph. 22. pro προσέχω, seu κατήχω, *appello*, Ph. 305. cum genitivo, T. 345. 709. cum participio, T. 577. 699. 701. 731. C. 817. 1140. 1474. A. 22. 794. 1272. Tr. 37. Aj. 22. E. 590. et passim.
 ἰώμεν, T. 1264.
 ἰῶς, E. 18.
 ἰως, C. 77. Tr. 148. 601. Aj. 555. Ph. 764.
 ἰως δὲν, T. 834. C. 114. 1361. Tr. 687. Ph. 1000.
 Ellipsis imperativi δός in 'precibus, T. 193. indefiniti τις, Aj. 190. E. 1323. nominis εἰδὼν cum verbo αἰνέειν et compositis, C. 1562. E. 1451. participiorum εἰδὼν, αἰκούων, λήγων, Aj. 136. 727. 790. praepositionis εἰς, T. 1178. C. 1540. 1590. Aj. 517. ἐπὶ, Ph. 206. 630. adverbii μάλλον, Aj. 966.
 Z.
 Ζάλη, Aj. 352.
 Ζαμενής, Aj. 137.
 Ζύγνυμι, T. 826. Tr. 536. Ph. 1025.
 ζῶ, C. 434.
 Ζήλος, Aj. 503.
 Ζηλοῦν, Aj. 552.
 Ζηλωτός, A. 1161.
 Ζημία, T. 520.
 Ζήτημα, T. 278.
 Ζήτησις, Tr. 55.
 Ζητητής, Aj. 470.
 Ζητητός, C. 389.
 Ζιγρός, Aj. 249. plurale ζιγῶν, Aj. 944. E. 738.
 ζιγωτός, E. 702.
 ζῶμα, E. 452.
 ζωστήρ, Aj. 1030.
 H.
 Ηγμεών, T. 804. C. 289. 1542.
 ἡγητήρ, C. 1521.

- ἄγούμαι, C. 351. Aj. 1101. 1106.
 E. 1038. οἱ ἄγούμενοι, *magi-*
stratus, Ph. 386.
 ἄδῳς, A. 436.
 ἄδῳ, *noveram*, T. 433. A. 18.
 448. E. 1018. 1185. *nove-*
rat, T. 1525. Ph. 1010. ἄδης,
noveras, A. 447.
 ἄδιστα, adverbial. Tr. 330.
 ἄδιστος, T. 999. C. 325. 434.
 802. A. 438. 1032. Aj. 79.
 105. Ph. 530.
 ἄδων, T. 592. Aj. 1011.
 ἄδωμαι, T. 453. 937. Tr. 374.
 Aj. 1085. Ph. 715. 882. 1314.
 ἄδονη, C. 1204. 1604. A. 393.
 1165. καὶ ἄδονην, C. 890.
 Tr. 197. E. 1503.
 ἄδωνης, T. 151.
 ἄδωνπος, E. 480.
 ἄδωνπος, T. 510.
 ἄδων, T. 82. E. 929. A. 12.
 ἄδων, E. 372.
 ἄδων, T. 18.
 ἄδων, T. 623. 1053. 1386. Ph.
 427. 483. 522.
 ἄδωνπος, A. 1038.
 ἄδων, T. 15.
 ἄδωνπος, C. 313.
 ἄδωντος ἀκτὺς, Tr. 697.
 ἄδωντος, E. 787.
 ἄδωντος, Aj. 208. 398.
 ἄδωντος, A. 253.
 ἄδωντος, A. 354.
 ἄδωντος, E. 731.
 ἄδωντος, Ph. 698. 738.
 ἄδωντος, E. 1438.
 ἄδωντος, terminatio nominativi plu-
 ralis nominum in ἄδων, T. 18.
 dativi pluralis, pro αἰς, T.
 1279. E. 1138.
 ἄδωντος, Aj. 1242. F. 19.
 ἄδωντος, A. 678.
 ἄδωντος, adverb. Aj. 276. 1329.
 ἄδωντος, A. 439. 680. 747. Tr.
 489. E. 1023.
 ἄδωντος, T. 620.
 ἄδωντος, C. 197.
 ἄδωντος, A. 1089. Aj. 325. in
 ἄδωντος, *quiete*, C. 82.
 ἄδωντος, Ph. 987.
 ἄδωντος, C. 1500. Tr. 866.
 ἄδωντος, Ph. 189. E. 109.
 Θ.
 Θάκων, T. 20. C. 340. Tr. 23.
 Aj. 106. 325. 1173.
 Θάκων, C. 1160. 1179. 1380.
 Θάκων, C. 9. A. 999.
 Θάκωνπος, T. 1209.
 Θάκωντος, T. 1411.
 Θάκων, A. 1174. Tr. 235. Ph.
 259. 420. E. 260. 952.
 Θάκων, E. 422. C. 474.
 Θάκων, A. 417. Tr. 697. 1082.
 Ph. 38. E. 888.
 Θάκων, A. 1086.
 Θάκων, Ph. 432. E. 524. 1144.
 Θάκωντος, A. 1246.
 Θάκωντος, C. 672.
 Θάκωντος, T. 560. 959. Tr. 758.
 Aj. 517. 1033. Ph. 819.

- θανατηφόρος, T. 181.
 θανατοίαι, A. 1263.
 θανάσιον, Aj. 1140.
 θάπτειν, Aj. 793. 1258. C. 491.
 664. 726. Ph. 146. 667. 774.
 E. 314.
 θάρσος, Ph. 597. 807. E. 412.
 479. C. 48.
 θαρσύνειν, passive, E. 916.
 θάσσειν, T. 161.
 θάσσειν, T. 430. C. 824. 839.
 890 et passim.
 θαυμαστός, C. 1665. Ph. 191.
 θεία, Tr. 23. Ph. 536. 656. E.
 1455.
 θείαμα, T. 1295. Aj. 992.
 θεατός, Aj. 915.
 θεόλατος, T. 255. 992. A. 278.
 F. 27.
 θέλγειν, Tr. 355. 710.
 θέλκρον, Tr. 585.
 θεμιτός, T. 993. C. 1758.
 θεογενής, A. 834.
 θεόδημος, E. 707.
 θεοπρόπος, Tr. 822.
 θεοσιδής, C. 260.
 θεραπειύειν, Ph. 149.
 θέρειν, Aj. 239.
 θερμαίνειν, Aj. 478.
 θέσμων, Aj. 712.
 θεσμός, Aj. 1104.
 θεσπίσιμα, T. 463.
 θεσπίζω, C. 388. 1428. 1516.
 A. 1054. 1091. Tr. 1131.
 Ph. 610. E. 1425.
 θέσπισμα, T. 971.
 θίστατος, T. 907. 1175. C. 969.
 1472. Tr. 86. 1150.
 θιωρεῖν, C. 1084.
 θιωρία, T. 1491.
 θιωρός, T. 115. C. 413.
 θυγάτηρ, Aj. 820.
 θύγειν, Aj. 584.
 θυλύνειν, Aj. 651.
 θυλως, Tr. 1062. 1075. Atreo, 1.
 θύρα, Aj. 564. Ph. 609. 839.
 1146.
 θυρεῖν, T. 542. C. 1026. A. 92.
 Aj. 2. Ph. 958. 1007. E.
 1054.
 θυρατός, Ph. 116.
 θυροβαλὺν, Ph. 165.
 θυροκρίσμα, Ph. 37.
 θυροκρός, Aj. 1175. A. 30.
 θυρία, T. 1029.
 θυροκρίμα, C. 330. Ph. 667.
 θυροκρίμας, A. 835.
 θυροκρίμα, T. 2.
 θυροκρός, Aj. 206.
 θυροκρίμα, Aj. 164.
 θυροκρός, Aj. 142. Ph. 1263.
 θυροκρίμα, Aj. 212. 613. 1213.
 θυροκρός, Tr. 726. Ph. 104. E.
 995.
 θυροκρίσθαι, Ph. 1387.
 θυροκρός, T. 89. Aj. 1142. 1315.
 E. 521. Ph. 106.
 θυροκρίμα, Ph. 380.
 θυροκρίμα, Ph. 294. E. 729. 745.
 θυροκρίμα, T. 1143. Tr. 574. 1093.
 1099. Ph. 243. E. 622.
 θυροκρίμα, C. 1263.

θροῖν,

- θροῖν, *dicere*, C. 597. 1425.
 A. 1287. Tr. 188. 531. 1232.
 Aj. 67. 592. 785. 947. et
 passim.
 θροῦσθαι, Tr. 702.
 θρώσκω, Tr. 58. 1027.
 θύλλα, C. 1660. A. 984 E.
 1151.
 θυγάτηρ, E. 1423.
 θυιάς, A. 1151.
 θυμά, T. 239. C. 899. Tr.
 287. E. 573.
 θυμίσμα, T. 4.
 θυμός, εἰς θυμόν βάλλειν, T. 975.
 θυμόν πληρῶσαι, Ph. 324.
 θυμουῦσθαι, T. 344. C. 768. 1420.
 A. 477. 1254. Tr. 543. 1230.
 Aj. 1018. Ph. 323. 922.
 θυμοσφορίῃν, Tr. 142.
 θύραθεν, Tr. 1021.
 θυραῖος, Tr. 533. 595. Aj. 793.
 Ph. 158. E. 313. 518.
 θύραυσι, *foris*, C. 401.
 θυρών, T. 1242. E. 328.
 θυρία, Tr. 995.
 θυρίδας, A. 1019.
 θυτήρ, Tr. 613. 659. 1192.
 θωπεύειν, C. 1003. 1336. E. 397.
 θωύσσειν, C. 1624. Aj. 308. 335.

 I.
 ἰάσθαι, *hij*. 501. 700.
 ἰάσθαι, Tr. 1210. F. 10.
 ἱάσις, T. 68. E. 876.
 ἰκτὴρ, Tr. 1209.
 ἰκτορία, Tr. 1002.
 ἰκύνειν, Aj. 1204.
 ἰαχχεῖος, T. 1219.
 ἰαχχεῖν, Tr. 642.
 ἰδρις, C. 525. Tr. 649. E. 608.
 ἰδρυάμεν, Aj. 809.
 ἰδρύω, Tr. 68.
 ἱέμαι, T. 1242. A. 432.
 ἱέμαι, *cupio*, Tr. 514.
 ἱῶ, E. 596.
 ἱήϊος, T. 174. Apollinis epithe-
 ton, T. 1096.
 ἰκάνειν, E. 8. 1102.
 ἰκίστος, A. 1230. Ph. 495. ἰκί-
 σιος Ζεύς, Ph. 484.
 ἰκατεύειν, T. 41. C. 142. 241.
 ἰκίτης, C. 44. 487. 634. 1008.
 Aj. 1172. Ph. 930.
 ἰκίτης, T. 920.
 ἱκάντος, ἰκόμενος, Ph. 494.
 ἰκναῦμαι, ἰκατεύω, C. 1011. Aj.
 588. Ph. 470. 932. E. 136.
 ἰκλήρ, T. 143. 186.
 ἰκλήριος, T. 3. 327. 923. Aj.
 1175.
 ἱκώς, Tr. 763. Aj. 1009. E.
 655. 1376.
 ἱκῆ, Aj. 1407.
 ἱδμεν, A. 340.
 ἱμείρειν, T. 59. 386. 587. E. 1053.
 ἱμερος, C. 1726. A. 796. Tr.
 476. Ph. 350. E. 542.
 ἱκ, ὅπως, ὥς, *ut*, cum imper-
 fecto vel aoristo indicativi,
 T. 1392. E. 1134. cum fu-
 turo indic. E. 1427.
 ἰς, *sagitta*, Tr. 567. 574. Ph.

166. *venenum*, Tr. 717. 771. 833.
ἑπίαια, E. 505.
ἑπίαια, Minervae cognomen, C. 1070.
ἑπαικός, E. 717. 730. 754.
ἑπποδάμων, Tr. 1095.
ἑπποδότης, Aj. 241.
ἑππόνομος, A. 116.
ἑππονόμος, Aj. 232.
ἑππότης, C. 59. 899.
ἑπίσταμαι, *ἐπίστικν*, *ἐπίσθαι*, *ἐπίμενος*, T. 17.
ἑσέθεις, A. 837.
ἑσόμενος, E. 87.
ἑσος, *justus*, *aequus*, T. 677. Ph. 551. 685. *ἑξ ἑσεν*, T. 61. 563. 627. 1019. C. 254. A. 516. 644. Tr. 322. *ἑπ' ἑσος*, E. 1062.
ἑσπερίλαστος, C. 1221.
ἑσούν, T. 31. 581. E. 686.
ἑσπερίν, Tr. 382. 397. 404. 418. E. 316. 1101. C. 36.
ἑσπερίσθαι, *interrogari*, Tr. 415.
ἑσπεργεῖν, C. 340.
ἑσπῶς, E. 850.
ἑσχυεῖν, T. 356. Tr. 234. Aj. 502. 1409.
ἑσχυρός, Ph. 945.
ἑσχῶς, Aj. 118. Ph. 103.
ἑυγῆ, Ph. 752.
ἑύζην, Tr. 787.
ἑυχεύειν, T. 476. Aj. 20.
ἑχνος, T. 109. Aj. 6. 32.
ἑωῆ, Ph. 216.
- Imperativi tertia dualis pro tertia plurali Attice, Aj. 100. E. 438.
- K.
καῖχάζην, Aj. 199.
καθαγίζην, A. 1081.
καθαίρειν, *purgare*, Tr. 1012. 1061.
καθαίρειν, C. 1689. A. 275. 383. Tr. 478. 1063. Aj. 517.
καθαπῶ, A. 1222. Tr. 1051.
καθαρμός, T. 99. 1228. C. 466.
καθαρίσθαι, A. 1143.
καθαρίτης, E. 70.
καθίζεσθαι, C. 1597.
καθευδίσκειν, A. 395.
καθήκων, T. 75.
καθημέριος, E. 1414.
καθίζην, C. 21.
καθίκημα, Aj. 1285.
καθηκνεῖσθαι, T. 809.
καθίστημι, T. 703. C. 23. 356. A. 416. 435. 657. 1113. Aj. 1074. Ph. 879. E. 710.
καθοπλίζην, E. 1087.
καθυερίζην, C. 960. 1535. Aj. 153. Ph. 1364. E. 522.
κάθυδρος, C. 158.
καθύπερδιν, E. 1090.
καῖεν, *καῖς*, E. 757.
καίνεν, T. 348. C. 545. A. 1319. E. 820.
καίνίζην, Tr. 867.
καινοπαθής, Tr. 1277.
καινοποιεῖν, Tr. 873.

καίριος, T. 631. A. 724. Aj. 120.
1084. Ph. 637. 862. E. 228.

καίριος, Ph. 466. 837. 1450. E.
22. 31. 39. 75. 1292. et pas-
sim. ἐν καιρῷ, C. 809.

κακὰ γινώσκω, A. 1286.

κακαυδρία, Aj. 1014.

κάκων, adverb. T. 428. Ph.
1058.

κάκιστα, adverbial. C. 1190. A.
695. 895. 1330.

κάκιστος, T. 334. 1433. C. 744.
A. 181.

κακίων, A. 1281. Ph. 1101.

κακογίτων, Ph. 692.

κακόθροος, Aj. 138.

κακοπινής, Aj. 381.

κακός, T. 822. 1063. 1397. C.
270. A. 38. Tr. 438. Aj.
319. Ph. 452.

κακοβλήμις, E. 597.

κακότης, flagitium, C. 521.
aerumna, E. 236.

κακοῦρος, T. 705. Aj. 1043.

κακοῦσθαι, C. 261. Tr. 1069.
Ph. 228.

κακόφρων, A. 1104.

καλλεῖας, Tr. 640.

καλλιπότης, C. 682.

καλλίστα, adverbial. T. 1172.

καλλιπείων, Aj. 435.

καλλιστος, T. 315.

καλλίων, T. 55.

καλλύνειν, A. 496.

καλός, prima semper brevi, Ph.
1304. 1381. εἰς καλόν, pro

καλῶς, T. 78. ἐν καλῷ, E.
384.

κάλυμμα, Aj. 245. E. 1468.

κάλυξ, T. 25.

καλύπτειν, C. 282. A. 28.

καλυπτός, active, A. 1011.

καλχαίνειν, A. 20.

κάματες, C. 1232. E. 130. 231.

κάμνειν, Tr. 1215. E. 532.

κάμπτειν κῶλον, C. 19. ἔδραν,
85. βίον, 91.

καναχῆ, A. 130. Tr. 642.

κάπτες, Aj. 1165. 1403.

καράτομος, E. 52.

καρπούμαι, Tr. 204.

κάρτα, adverb. C. 65. 301. A.
660. 897. Tr. 413. 1218.
Aj. 527. 580. 1359. E. 312.
1278. Inacho, 1.

καρτεῖν, Aj. 650. Ph. 1274.

κάριος, Aj. 669.

κάσις, C. 1443.

καταβαίνειν, A. 822. Tr. 504.

κατάγισται, Ph. 356.

κάταγμα, Tr. 695.

καταδίσκομαι, Tr. 1000.

κατάδηλος, C. 1214.

καταξύγνημι, A. 947.

κατακρήσκειν, κατθανεῖν, C. 435.
A. 464. 555. 906.

καταθεύμαι, T. 654.

κατανῆν, C. 432. 1633. 1637.

καταισθάνομαι, T. 422.

καταισχύνομαι, T. 1424. Ph.
1382.

καταισχύνω, E. 609.

- κατακλινῆν, Tr. 1003.
 κατακλίνειν, Ph. 30.
 κατακοιμάω, T. 870.
 κατακοιμίζω, T. 1222.
 κατάκρας, adverb. C. 1242. A. 201.
 κατακρυφῆ, C. 218.
 κατακλιῖσθαι, Tr. 793. Aj. 768. 1256.
 κατακλίνειν, T. 826. 843. C. 975. A. 497. 770. Tr. 740. E. 279.
 κατακυρώ, A. 936.
 καταλγέω, Ph. 368.
 καταλείπω, Ph. 809.
 καταλλάσσειν, Aj. 744.
 καταλύσιμος, E. 1247.
 καταμυλύνειν, T. 688.
 καταμιλεῖν, Aj. 45. 912.
 * κατάμεπιλος, C. 1234. 1696.
 * κατανδρακῶ, E. 58.
 καταντίον, A. 512.
 κατανύειν, E. 1451.
 καταξάνειν, Aj. 728.
 κατάξις, Ph. 1009.
 καταξιώ, Ph. 1095.
 καταξίας, C. 911. E. 800.
 καταπειλεῖν, C. 659. 1147.
 καταπείθειν, Aj. 901. E. 486.
 καταρακῶ, Tr. 1103.
 κατάρατος, T. 1344.
 καταργυρέω, A. 1077.
 κατάραμι, *salis est*. Alodis, 9.
 καταρνεύμαι, A. 442.
 καταρρίχτης, C. 1590.
 καταρρίπειν, A. 1158.
 καταρρίγγνυμι, A. 675.
 καταρρύης, A. 1010.
 καταρρώξ, Ph. 937.
 καταρτύνειν, C. 71. A. 478.
 κατάρχειν, C. 1019. Tr. 1135.
 καταρτύννυμι, C. 422. Aj. 1149.
 κατασκάπτειν, C. 1421. Ph. 998.
 κατασκαφῆ, C. 1318. A. 920.
 κατασκαφῆς, A. 891.
 κατασκήπω, C. 1011.
 κατασκιάζω, fut. κατασκιῶ, C. 406.
 κατάσκιος, E. 422.
 κατασκοπή, Ph. 45.
 κατασπείρειν, Aj. 1005.
 κατασπάζειν, Ph. 7. 823.
 κατάσπαστις, Aj. 1247.
 κατασπάτης, E. 72.
 κατασπείθειν, C. 467.
 κατασπένειν, C. 1440. E. 874.
 κατασπείφης, Tr. 178.
 κατάσπικλος, Aj. Locro, 6.
 κατασπράπτειν, Tr. 437.
 κατασπρίθειν, F. 26.
 κατασπρίφῆ, C. 103.
 κατασφάττειν, T. 730.
 κατασχεῖν, A. 1200. E. 754.
 κατασχετος, A. 1253.
 κατασχολάζειν, Ph. 127.
 κατατήκισθαι, A. 977. E. 187.
 κατατίθημι, C. 227. 1216.
 καταυδῆν, A. 86.
 κατάφνημι, T. 507.
 καταφθείρειν, T. 331.
 καταφθίνω, T. 970. Ph. 266. 346. E. 260.

καταφράσις, A. 958.

καταφύω, κατέφυλαι, Tr. 698.

κατιδω, *conspicio, cognosco*,
T. 117. 225. 338. 1041. 1134.

A. 1221. κατήδη, Tr. 87.

κατακάζιν, C. 338.

κατακείρειν, A. 871.

κατακαρίζειν, Aj. 26.

κατακαίεσθαι, A. 57. Tr. 1094.
E. 1022.

κατερητύειν, Ph. 1416.

κατέρχουμαι, C. 601. A. 200.

κατίγυμα, T. 920.

κατιναίειν, A. 833. Tr. 95. Ph.
699.

κατινύχομαι, T. 246. C. 1575.
Tr. 764. Aj. 392.

κατέχιν, T. 782. C. 370. 381.

874. 1699. A. 409. 503. Aj.

142. 415. 1167. Ph. 10. 221.

270. 690. E. 503. κατέχιν

γνώμη, C. 1252. κατάσχεις,
E. 1011.

κατηγορεύειν, T. 514. 529. Aj. 907.

κατήγορος, Tr. 814.

κατήκοος, A. 642.

κατηρεφής, A. 885. Ph. 272. E.
381.

κατιέναι, A. 896.

κατίσθαι, *scio*, T. 926.

κατισχύειν, C. 346.

κατοικῶν, C. 362. 1004. Ph. 40.

κατοικίζειν, C. 637. A. 1069.

κατοικίζειν, T. 13.

κατοικίζειν, T. 1178. C. 384.
461. 1282.

κατοικῶν, E. 956.

κατοπιύω, Aj. 829. Ph. 124.

κατορθούν, C. 1487. E. 416.

κατουρίζειν, Tr. 827.

κάτοχος, Tr. 978.

κατώρυξ, A. 774. 1100.

καύμα, C. 350. A. 417.

κιδύος, Aj. 663.

κειμηλίον, E. 438.

κείρειν, Aj. 55.

κίκλομαι, T. 159.

κίλαδος, E. 737.

κίλκινώσης, Aj. 954.

κίλευσμα, A. 1219.

κίλλειν, Tr. 804.

κίνοιδες, C. 917.

κινός, Tr. 495. Aj. 986. Ph. 31.

E. 331. 403. 1020. 1054. η

κινούς. ματαίως, Aj. 971.

κιουών, T. 29.

κιντιν, A. 1030. Aj. 1245.

κίντρον, Ph. 1039. E. 716. T.
809.

κισσός, E. 568.

κισσάνιος, A. 1139. Laocoontes 3.

κισσάνειν, A. 1037. Tr. 191. 231.

Aj. 107.

κισσός, Aj. 743.

κισσός, A. 310. 1047. 1326. T.

388. Aj. 1349. Ph. 121. E.

61. 767.

κισσός, A. 976.

κισσός, Ph. 1235.

κισσός, Ph. 1236.

κισσός, A. 956. 962.

κισσός, Tr. 989. κισσός,

- Α. 85. κεύθειν pro κεύθεσθαι, κλέος, Ph. 251. 1347. E. 60.
 T. 968. C. 1523. A. 921. Aj. 985.
 634. E. 868.
 κεύθεος, A. 818.
 κεύθεμῶν, A. 549. Ph. 195.
 κεύθειν, T. 1324. C. 750. Tr. 1227. E. 1141.
 κεύθυμα, T. 85.
 κεύθαμι, T. 1061. Aj. 203. Ph. 170. 621. E. 1060.
 κεύθος, C. 379.
 κεύεις, A. 1008.
 κεύω, Ph. 697. 784.
 κελυτῆριον, Tr. 575.
 κελς, T. 803. 1384. C. 1134. E. 446.
 κέρ, T. 472. Tr. 454. Ph. 42. 1166.
 κέρυγμα, T. 350. A. 8. 454. E. 683.
 κεύσσειν, E. 606.
 κελήσκειν, T. 210. C. 1578.
 κένανος, Aj. 103.
 κενόεντυμα, C. 564. A. 42.
 κενώτης, A. 1132.
 κενόων, C. 1450.
 κενώω, C. 1487. Aj. 571. 657.
 κελύγη, Tr. 208.
 κελύζειν, A. 112. 1002.
 κελύειν, T. 1490. Tr. 153. E. 285. 1122.
 κελύμα, A. 932. Ph. 1260.
 κελυπτός, C. 1360.
 κελυπτόν, A. 1186.
 κελινός, T. 8. Ph. 575. 654. E. 8. 300. 694. 1177.
 κλέος, Ph. 251. 1347. E. 60. 985.
 κλέπειν, *fallere, furtim face-*
re, A. 681. 1218. Tr. 243. Aj. 189. 1137. Ph. 644. E. 37. 56.
 κλέπειν, Ph. 57.
 κλέπτης, Aj. 1135.
 κλεπών, C. 258. Ph. 255. E. 1110.
 κλέζειν, T. 48. 1171. 1451.
 κλέζον, T. 1262. 1287. 1294.
 κλέρος, A. 396. Aj. 1285. E. 710.
 κλερούχος, Aj. 508.
 κλέης, κλέης, C. 1052. Tr. 1035.
 κλέμαξ, Tr. 520.
 κλένειν πόδα, C. 193.
 κλεσία, Aj. 192.
 κλετός, A. 1144. Tr. 271.
 κλενείν, C. 1241. 1244. Tr. 146.
 κλεπτός, A. 493. Ph. 77.
 κλεπή, *dolus, astutia*, Ph. 1025.
 κλέπων, T. 1527. C. 1686. E. 733.
 κλυτός, A. 1118. T. 172. Aj. 177. 375.
 κλών, C. 483. A. 713.
 κλέζειν, T. 786.
 κλυζόμαι, C. 1571.
 κνώδαλον, Tr. 716.
 κνώδων, A. 1233. Aj. 1025.
 κοιμάειν, Ph. 650. E. 509.
 κοιμίζειν, Aj. 674. 832.
 κοινολεχός, E. 97.
 κοινοπλους, Aj. 872.

- κοινόπους, E. 1104.
 ποιότοκος, E. 858.
 ποιωντων, Tr. 546.
 ποιωνους, Tr. 730. Aj. 284.
 ποιραυίδης, A. 940.
 ποιράκος, C. 1287. 1759.
 ποίτη, Tr. 922.
 πολάζειν, Aj. 1108. 1160.
 πολαστής, T. 1148. C. 439. E. 1463.
 πολίος, Aj. 730.
 πολώνη, E. 894.
 κομήτης, Tr. 567.
 κομίζειν, T. 580. Aj. 63. Ph. 841.
 κομπαίζειν, Aj. 1122. E. 1500.
 κομπεῖν, C. 1149. 1209. 1345. Aj. 770. 1230. Ph. 842.
 κόσμος, A. 127. Aj. 96.
 κομφεύειν, A. 324.
 κοπής, A. 602. F. 84. *
 κόπος, Ph. 880.
 κορέννυμι, Ph. 1156.
 κοσμεῖν, A. 396. 677. 901. Aj. 1103. Ph. 1064. E. 1139.
 κόσμος, τὸ κόσμον, E. 872.
 κουφίζειν, A. 43. Tr. 1025. Aj. 1287. Ph. 735.
 κουφόντος, A. 334. 617.
 κράζειν, κέκραγα, Aj. 1236.
 κραίνειν, C. 296. 449. 862. 914. 926. Tr. 127. Aj. 1050.
 κράτα, neutrum, T. 263. A. 764. Ph. 1001. 1457.
 κραταῖος, Ph. 1210.
 κρατεῖν, T. 54. 409. 1197. 1522. C. 400. 405. 839. 1207. 1351. Ph. 1161. 1292. E. 1175. οἱ κρατοῦντες, T. 530. A. 664. E. 340. 396. 1014.
 κρατῆρ, C. 472. *
 κρατίσθαι, Tr. 102.
 κράτιστος, T. 40. 979. 1525. C. 669. Ph. 864.
 κράτος, τὰ κράτη, T. 237. 586. 758. C. 392. 1332. A. 60. 166. 485. Aj. 1016. et passim. κράτος τυραννικόν, C. 373. νικηφόρον, Tr. 186. κράτος ἀριστίας, Aj. 443. ἰσχύος, Ph. 594.
 κρατύειν, T. 14. Ph. 366. 1059. E. 175. *
 κρείσσειν, T. 1368. C. 578. A. 63. Aj. 456. Ph. 673. 1176. 1246. E. 1465.
 κρεμαστός, T. 1263. 1266. A. 309. 1221.
 κρημνός, Aj. 721.
 κρηπὶς, Tr. 993.
 κρίνω pro κρίναμι, A. 399. Tr. 195. 314. 388. Aj. 586. E. 1445. pro κατακρίνω, Tr. 724.
 κρίσις, Tr. 266. Ph. 1050. E. 684.
 κριτός, Tr. 27. 245.
 κροτητός, E. 714.
 κρουνός, Tr. 14.
 κρυπλόν, A. 273. *
 κρυπτός, Ph. 1112. E. 159.
 κρυφαῖος, Aj. 899. F. 18.
 κρυφῆ, adverb. A. 85. 291. 1254. Tr. 689.

- κρύφιος, Tr. 360. Ph. 1328.
 κρύψασθαι, Aj. 246.
 κρωσσός, C. 498.
 κλίνω, T. 123. 139. 277. 308.
 Aj. 57. et passim.
 κλρίζειν, A. 204.
 κλίσμα, C. 1410. E. 434. 931.
 κλῆμα, A. 782.
 κλῆμι, κλείνω, ἔκλα, Tr. 38.
 κλῆσιος, Tr. 690.
 κλῆσις, Tr. 162. 230. E. 1290.
 κλίζειν, A. 1101. Tr. 898.
 κλυπτεῖν, C. 1456. 1606. Tr.
 787.
 κλύπος, C. 1463. 1500. Ph.
 1455. E. 714.
 κυβερνᾶν, Aj. 35.
 κυδάζειν, Aj. 722.
 κυκάζμαι, E. 733.
 κυκλεῖν, A. 226. Tr. 130. E.
 1365. Aj. 353. κυκλεῖν βάσιν,
 19.
 κυκλόεις, T. 161.
 κύκλος, coetus, corona, Aj.
 749. oculus, T. 1270. C.
 704. orbis solis vel cujusvis
 astri, Ph. 815. 1354.
 κύλιεν, E. 50.
 κυλίνδεν, A. 590.
 κύλιξ, Aj. 1200.
 κυματοσχηής, C. 1243.
 κυματοπληξ, C. 1241.
 κυναγός, E. 563.
 κυνῆ, C. 314. Aj. 1287.
 κυνηγετεῖν, Aj. 5.
 κυνηγία, Aj. 37.
 κυνοσπάρακλος, A. 1198.
 κυρέω, κύρω, T. 398. C. 225.
 247. 1083. 1290. 1703. A.
 870. Ph. 371. 440. 544. cum
 participio, T. 594. 985. C.
 414. 572. 1159. 1308. Aj.
 1345. Ph. 444.
 κύριος, T. 1453. C. 288. 1041.
 κυρίως, Ph. 63.
 κύρος, C. 1779. E. 919.
 κύτος, Tr. 12. E. 1142.
 κύων, T. 391. E. 1388. κύων
 βοτῆρ, Aj. 297.
 κῶδων, Aj. 17.
 κακύειν, A. 28. 204.
 κῶκυμα, A. 1079. 1206. Aj.
 321.
 κακνυτός, Tr. 867. Aj. 851. E.
 108.
 κατίλλειν, A. 756.
 κωφός, T. 290. Aj. 911.

A.

- Λαῖα, C. 473.
 λαῖβρος, Aj. 1447.
 λαγδην, Phaedra, 3.
 λαδίππωνος, Tr. 1021. Aj. 711.
 λάθρα, T. 386. 787. C. 354.
 Tr. 533. Aj. 1137. E. 1155.
 λαθραῖος, Tr. 377. 384. 914.
 E. 1440.
 λαίνος, C. 1596.
 λαῖφος, Tr. 561.
 λοκεῖν, A. 1094. Tr. 824.
 λάλημα, A. 320.
 λομπάας, C. 1048.

λάμπειν,

- λάμπων, T. 187. 473. E. 68.
 λαμπρός, T. 81. * E. 17. 685.
 1130.
 λαμπρῆ, Aj. 286.
 λαξπότητος, A. 1275.*
 λάος, λαόν, *sacrum*, C. 196.
 λασιούχην, A. 351.
 λατρεία, Tr. 830. Aj. 503.
 λατρεύειν, C. 105. Tr. 35.
 λάτρισμα, Tr. 357.
 λάτρεις, Tr. 70.
 λάφυρον, Tr. 646. Aj. 93.
 λάβης, Tr. 556. E. 1401.
 λαλατιῶν, Aj. 343.
 λάια, Aj. 26. 54. 145.
 λάϊβον δάκρυ, C. 1251.
 λαμῶν, Tr. 200. Aj. 144. 655.
 λαμωναῖς, Ph. 1454. *
 λαμῶνις, Aj. 602.
 λαίπομαι, *deficio, vincor*, C.
 495. Aj. 1245. E. 474.
 λαίψατον, E. 1113.
 λαῖος, T. 19. Ph. 633.
 λάσχη, C. 167. A. 160.
 λένειν, λαθολένειν, C. 335.
 λευκαυθής, T. 742.
 λευκάσπις, A. 106.
 λευκίππος, E. 706.
 λευκόπυλος, Aj. 673.
 λένσω, fut. λένσω, C. 869. 1197.
 λήχος, υπορ, C. 251. Tr. 27.
 Aj. 211. κρύφειν λήχος; *concu-*
bina, Tr. 360.
 λήχος, C. 195. A. 1345.
 λήγειν, C. 1722. Tr. 912. 1120.
 Aj. 258. 731. Ph. 768. 1395.
 λήθουμαι, E. 168. 342. 1287.
 ληρόμενος, *passive*, E. 1248.
 λήμα, C. 877. 960. E. 1427.
 λήμμα, A. 313.
 ληρῖν, Tr. 435.
 λησμοσύνη, A. 151.
 λῆσσις, C. 584.
 λῆψις, *Creusa*, 5.
 λαν, *priore correpta*, E. 1272.
 λῆδης, Ph. 1216.
 ληνός, A. 1127. Tr. 794.
 ληνυρός, Aj. 242.
 ληθακόλλητος, Tr. 1261.
 ληθόλυστος, Aj. 254.
 ληθοσπαδής, A. 1216.
 ληθοσφραγος, A. 1204.
 λημῖν, T. 420. 1208. A. 1000.
 1285. Aj. 683.
 ληπαρῖν, T. 1435. C. 776. 1201.
 ληπαρῆς, C. 1119. E. 451. 1378.
 λήπος, A. 1022.
 λογίζεσθαι, T. 461. Aj. 816.
 λόγος, *res*, C. 1150. Aj. 1268.
 λόγχη, *sagittae*, Tr. 512.
 λοιπὴ, Ph. 8. E. 52. 270.
 λοιμός, T. 28.
 λοισθιον, *adverbial*. Aj. 468.
 λελίας, *Apollinis cognomen*, T.
 411. E. 82.
 λουτρα, *lavacra*, C. 1599. Aj.
 1405. *balnea*, Tr. 634. Aj.
 654. *libationes in inferiis*,
 E. 84. 434.
 λόςος, A. 292.
 λοχαγός, A. 141.
 λοχία, A. 1075.

- λαχύνεσθαι, C. 1322.
 λαχύνειν, T. 751.
 λύνειν, C. 1621.
 λυγρίζειν, Tr. 779.
 λυγρός, A. 823. Aj. 317. 506.
 1209. Ph. 1424.
 λύνειν, λυσίτελιν, E. 1005. λύνειν
 τέλη, T. 316.
 λύκειος, T. 919. E. 7. 645. 655.
 1379.
 λυκοβόρος, E. 6.
 λῦμα, C. 805. Aj. 655.
 λυμνασθής, Tr. 793.
 λυμνών, Aj. 573.
 λύμη, E. 1195.
 λυπείν, T. 74. A. 573. 1084.
 Aj. 1139. E. 1304. λυπείσθαι,
 C. 816. Aj. 267. 338. 1086.
 E. 1170.
 λύπη, C. 1217. A. 318. Tr. 331.
 Ph. 67. E. 654.
 λυπηρός, C. 1176. E. 557.
 λυπηρώς, Ph. 912. E. 767.
 λυτταίνειν, A. 633.
 λυτταίν, T. 1258. A. 492.
 λυτταδής, Aj. 452.
 λυτήριος, E. 447. 635. 1490.
 λυτήριον λύπημα, Tr. 554.
 λωβόομαι, A. 54. Tr. 1031.
 λώβη, A. 792. Tr. 997. Aj. 182.
 561. 1392. 1416.
 λωβητήρ, A. 1074.
 λωβητός, Tr. 538. 1069. Aj.
 1388. Ph. 607. 1103.
 λῶν, adverbial. T. 1038.
 λωπίζειν, Tr. 925.
 λῶστος, T. 1066. Ph. 1171.
 λωφάω, Aj. 61.
 λῶων, T. 1513. Tr. 736. Aj.
 1265. Ph. 1079. 1100.
 M.
 Μὰ supprimitur, οὐ τὸν pro οὐ
 μὰ τὸν, T. 600. E. 1063.
 μάγος, T. 387.
 μάθημα, Ph. 918.
 μάθησις, Tr. 711. E. 1032.
 μαίεσθαι, Aj. 287.
 μαιμάω, Aj. 50.
 μαίνεσθαι, C. 1537. A. 135. 765.
 790. 1152. Aj. 81. E. 1153.
 μακκαρίζειν, T. 1195.
 μακκίσις, *μύκησις, T. 1301. Ph.
 849.
 μακκαίων, T. 518. 1099. C. 152.
 A. 987. Aj. 194.
 μακράν, adverb. T. 220. 998.
 Ph. 26. E. 323. 1389.
 μαλακός, A. 783.
 μαλακτείν, *Aj. 594. Ph. 1334.
 μαλερός, T. 190.
 μαλθακός, Ph. 629.
 μαλθακῶς, C. 774.
 μαλθακτείν, A. 1194.
 μαλλός, C. 475. Tr. 690.
 ματία, T. 1300. A. 961. Aj.
 216.
 ματιάς, Aj. 59.
 μαντήα, E. 499. T. 394.
 μαντιῶν, T. 407. 481. C. 453.
 Tr. 77. 1165.

μαντιῶς, T. 21.
 μαντεύεσθαι, Aj. 746.
 μαντεύμας, T. 946. 953. 992.
 C. 387. 1425. A. 1013.
 μαντική (τίχη), T. 311. 709.
 μαθαίνειν, T. 1328. C. 1260.
 Aj. 714.
 μαρμαρίεις, A. 610.
 μάστιγιν, C. 1681. Tr. 779. Aj.
 444.
 μαρτυρεῖν, T. 1032. C. 1265. A.
 515. 995. Tr. 422. 899. Aj.
 354.
 μαρτυρεσθαι, C. 813.
 μαστήρ, Tr. 733. C. 456.
 μάστιξ, Aj. 242. 1254.
 μαστός, Tr. 925. E. 776.
 μακροχρόνιον, E. 445.
 ματαίωζιν, T. 891.
 μάταιος, Tr. 565. 587. 863.
 888. 945. Aj. 1162. E. 642.
 ματαίως, Tr. 940.
 ματύνειν, T. 1052. 1061. C. 211.
 1743. Ph. 1210. E. 1107.
 μάτην, frustra, temere, T. 365.
 874. 1057. C. 1034. 1451.
 falso, T. 609. C. 259. Ph.
 345. E. 63. 1298.
 μεγαλύνωμος, A. 248.
 μέγας, T. 747. 987. et passim.
 μέγα, adverbial. 1023. A.
 1168. μέζων, T. 764. C. 439.
 598. 858. A. 122. Ph. 411.
 456. μέγιστος, T. 776. 1202.
 C. 485. μέγιστον, adverbial.
 C. 700. ὡς μέγιστον, Ph. 462.

μέδον, A. 1119.
 μεθαρμόζειν, E. 31.
 μεθιπτόμαι, E. 1052.
 μέθρη, T. 779.
 μεθίημα, T. 131. 784. C. 838.
 906. 1437. A. 653. Tr. 197.
 Aj. 373. Ph. 772. 935. E.
 628. 647. μεθίεμαι cum accu-
 sativo, E. 1277.
 μεθίστημι, Ph. 463. μετασθαι,
 C. 163.
 μέθυ, C. 481.
 μεθύσιον, Tr. 710. Ph. 1133.
 μελέχθος, C. 159.
 μελόνως, C. 104.
 μέλιν, C. 374. Aj. 264. 439.
 μελαγχαιής, Tr. 837.
 μελαγχολος, Tr. 573.
 μελαχρόν, Ph. 1428. 1453. E.
 1268.
 μελαμφυλλος, C. 482.
 μέλειν, μέλεισθαι, T. 1466. C.
 653. 1138. 1433. A. 873.
 1335. Aj. 689. 990. Ph. 1036.
 E. 74. 459. 1436.
 μέλιος, C. 241. A. 978. 1319.
 Ph. 713. 1091.
 μελιτῶν, C. 171.
 μελίτη, Ph. 196.
 μελίτῳ, E. 846.
 μέλιμα, Ph. 150.
 μέλλειν, cunctari, C. 219. 1627.
 E. 318. 1337. A. 499.
 μελλόγαμος, A. 628.
 μελλόνυμφος, A. 633. Tr. 207.
 μέλος, Aj. 976.

- μεμπτός, active, Tr. 446. pas-
 sive, C. 1036.
 μέμφομαι, A. 1157. Tr. 470.
 μέμψις, Ph. 1309.
 μὲν ipiſſio ſententiae, non ſub-
 ſequentē δ, Tr. 844. E 734.
 μενονῶν, Aj. 341.
 μένος, E. 610. μέλον μένος, ſan-
 guis, Aj. 1412.
 μέμνηται, T. 728. 1460. A. 858.
 μεμνητῶν, T. 1124.
 μεμνημένα, Ph. 187.
 μετόμφαλος, T. 480.
 μέσος poeticum, pro μέσος, A.
 1225. 1236.
 μεσῆς, C. 768.
 μεσῶν, A. 280. 420.
 μέτα, μέτεσι, A. 48.
 μεταδιδάσκειν, E. 1261.
 μεταγινώσκειν, Aj. 717. Ph.
 1270.
 μετάρηνας, E. 581.
 μετάρηνας, E. 1387.
 μεταίτιος, Tr. 260. 447. 1234.
 μεταλλαγή, Ph. 1134.
 μεταλλάσσειν, F. 17.
 μεταλίεσθαι, C. 175.
 μεταρῆσιος, A. 1009. Tr. 786.
 μετασπῶν, C. 774.
 μεταστάσις, A. 718.
 μετατίθημι, Ph. 514.
 μεταφῆραν γνώμην, Ph. 962.
 μέτιμι, μετελπίσμεν, E. 430. 477.
 μετρίχισθαι τινα, Ph. 343.
 μέτριον, T. 630. C. 568. A.
 1072. E. 536.
 μετρίχων, T. 1465. C. 1484. A.
 525. Ph. 248.
 μετοικία, A. 890.
 μετοικος, T. 452. C. 934. A.
 852. 868.
 μετόφιν, Ph. 1189.
 μετρεῖν, T. 561. Aj. 5.
 μετρίκειν, Ph. 1184.
 μέτριος, C. 1212. Ph. 179.
 μή, ἡ, ante diphthongum cum
 ea coalescunt, T. 13. 221.
 993. C. 1155. A. 33. Tr.
 321. et passim.
 μηδαμῶς, C. 517. 1104. 1698.
 μηδὲν, Tr. 884. 972. Ph. 1114.
 1139.
 μήκος, C. 1139. A. 393. 446.
 μήκύνειν, C. 489. 1120. E. 1484.
 μηλοσφαγεῖν, E. 280.
 μῆνις, T. 699. C. 1328.
 μνηνῶν, C. 965. 1274. A. 1177.
 Tr. 274. E. 570.
 μνησέν, T. 102. 1384. C. 1188.
 μή τι, Tr. 383.
 μητρόπολις, C. 708. A. 1122.
 μητρῶος, Tr. 818. C. 1196. E.
 1427.
 μηχανήμα, C. 762.
 μηχανοίς, A. 365.
 μηχανορῶφος, T. 387.
 μηχανῶν, Aj. 1037.
 μηχανώμαι, C. 1035. Tr. 586.
 Ph. 295.
 μινῶν, C. 1374. A. 1044.
 μισέφονος, E. 493.
 μισῆς, A. 746. Tr. 987.

μίασμα, T. 97. 241. 313. 1012.

A. 172. 776. 1042.

μιάσμαρ, T. 353. E. 275. 603.

μυγνύειν, T. 791. 995.

μινύθω, C. 686.

μινύρομαι, C. 671.

μίσημα, E. 289.

μισθικριν, A. 302.

μῖστος, C. 1392. A. 760. Ph. 991.

μυτώδης, A. 1222.

μυώομαι, T. 49. 564. 1057. 1361.

Tr. 1136. E. 1252.

μυημῖον, Ph. 1432.

μυήκη, Aj. 521.

μυημονεύειν, Aj. 1273. Ph. 121.

μυημων, Aj. 1390.

μυηστήρ, Tr. 9. 15.

μυηστῆς, Aj. 520. 523. 1269.

μοχλός, E. 93.

μοι, σοι, non eliduntur ante vocalem brevem. Vide notam ad Ph. 782.

μοῖρα, felicitas, T. 864. *fatum*, sors, T. 713. 1458.

μοῖραν νέμειν τινί, satisfacere alicui, Tr. 1238.

μοῖριδος, C. 228. A. 951.

μολεῖν, T. 35. 396. 946. C. 415.

E. 39. 163. 454. 1234. et passim.

μολπή, Ph. 213.

μομφή, Aj. 180.

μονερχία, A. 1163.

μόνιμος, T. 1322.

Μόριος Ζεύς, C. 705.

μόρφημος, A. 236. F. 32.

μόνος, T. 304. 1418. C. 875.

1250. A. 308. 705. Tr. 277.

1209. Aj. 1276.

μοχλῆν, C. 351. Tr. 1047.

μόχθημα, C. 1616.

μοχλῆρος, Ph. 254. E. 599.

μόχθος, C. 105. 329. 437. 1362.

Ph. 480. 1103.

μόχλος, F. 41.

μυδαλίας, E. 167.

μυδῆν, T. 1278. A. 410. 1008.

μύδρος, A. 264.

μύειν, A. 421. Tr. 1008.

μύελος, Tr. 781.

μυδούμαι, Aj. 865. 1041. 1162.

μυριόκαρπος, C. 676.

μύστος, T. 138.

μυχός, A. 1293. Aj. 571. Ph. 1013.

μῶμαι, C. 836.

μυρία, T. 536. Aj. 1150.

Masculinum duale de feminis, C. 1670. E. 977.

Masculinum plurale participium; seu pronomen de singulari femina, A. 926. 986. E. 399. 977.

N.

Ναί, C. 27. 1747. Ph. 372. E.

1445.

ναυχί, T. 684.

ναῦμαι, A. 1130. Tr. 919.

ναμίσματα, Tr. 173.

ναπαῖος, T. 1026.

- ἀΐση, T. 1398.
 νάπτος, C. 157. Tr. 436. Aj. 892.
 ναυάγιον, E. 730. 1444.
 ναυαρχος, Aj. 1232.
 ναυδοίτης, Aj. 348. Ph. 246. 270.
 391. 579. 1027.
 ναυκληρεῖν, A. 994.
 ναύκληρος, Ph. 128. 547.
 ναυκράτωρ, Ph. 1072.
 ναύλοχος, Tr. 633. Aj. 460.
 ναυφολεῖν, Ph. 245. 279. 349.
 550.
 ναυτίλλεσθαι, A. 717.
 ναυτίλος, Tr. 537. Aj. 1146. Ph.
 • 220.
 νάξιον, C. 374.
 νᾶνις, A. 784. Tr. 307.
 νειρός, C. 475. A. 157.
 νείατος, A. 627. 807. Aj. 1185.
 νεκρονής, Aj. 820.
 νεκρόνυκτος, E. 1394.
 νῆκος, T. 490. 702.
 νεμεσητός, Ph. 1193.
 νέμισις, Ph. 518. 602.
 νέμος, Aj. 413.
 νέμω, T. 240. C. 1396. Tr. 163.
 398. Aj. 265. pro νιμίζω, C.
 879. Tr. 483. Aj. 1331. E.
 150. *teneo, possideo*. T. 201.
 237. 579. Aj. 1016. Ph. 393.
 νέμεσθαι, *vesci*. Ph. 708.
 νέποκος, C. 475.
 νεόπικτος, Aj. 30. 828.
 νεόπυτος, E. 894.
 νέπτος, C. 1507. Tr. 894.
 νεσπώς, A. 1201. *Pastoribus*, 3.
 νεσπώς, A. 425.
 νεσφαγής, Tr. 1130. Aj. 546. 898.
 νεότομος, A. 1283. ●
 νεοχάραυτος, Aj. 6.
 νεοχμός, A. 156. Ph. 751.
 νέτερος, C. 1548. 1578. 1661. A.
 749.
 νευροπαδής, Ph. 290.
 νωρής, C. 730. E. 901.
 νωστὶ, E. 1049.
 νυδύς, C. 1263.
 νυλῆς, A. 1197.
 νυλῆπους, C. 349.
 νῆπιος, T. 652.
 νῆφειν, C. 100.
 Νίκη, *Minervae cognomen*, Ph.
 134.
 νικηφόρος, Tr. 186.
 νίπτιν, T. 1228.
 νιφάς, C. 1060.
 νιφάεις, T. 473.
 νιφαστίδικς, Aj. 670.
 νομαίς, T. 1350. C. 687. Tr. 271.
 νομίζιν, T. 39. A. 183. 738.
 νόμιμον, E. 1096.
 νόμισμα, A. 296.
 νομός, C. 1061.
 νοσήλεια, Ph. 39.
 νόστος, *via*, Ph. 43.
 νοσφίζιν, T. 693. Ph. 684. 1427.
 νοσφτεῖν, C. 593. 1193. Aj. 1156.
 Ph. 1283. 1322. E. 595. 1025.
 νουδίτημα, E. 343.
 νύπτερος, Aj. 217. E. 410.
 νυμφεῖον, A. 568. 891. 1205. Tr.
 920.

γενόμενον, A. 654. 816.

γόμενονμα, *T. 980.

νν encliticum pro δὴ corrigitur,
Aj. 87.

νύχτος, Ph. 858.

νύκτους, Ph. 44.

νωμῶν, ἱερουργῶν, σκοπιῶν, T. 300.

κτιῶν, T. 468. F. 23.

νώνυμος, E. 1084.

νωτίζιν, T. 193.

• Neutrum plurale vice adverbii,
T. 180. 883. C. 319. 790.
1120. 1190. 1514. 1560. A.
546. 895. 1330. Aj. 197. E.
123. 164. 391. 962. Ph. 493.

Nomen substantivum adjectivi
loco cum cujusvis generis sub-
stantivis jungitur; sicque pri-
mitiva adhibentur pro posses-
sivis, T. 588. A. 1003. 1169.
Tr. 53. Ph. 223. 1471.

Ξ.

Ξένια, C. 515.

Ξενίζιν, E. 96.

Ξενόφρωνος, C. 90.

Ξενούμαι, Tr. 65. Ph. 303.

Ξιφουλόνος, Aj. 10.

Ξυρός, Aj. 181.

Ξυρεῖν, Aj. 786.

Ξυρόν, βαίνειν ἐπὶ ξυροῦ, A. 996.

Ο.

○ articulus; vice pronominis οὗ

• τος, T. 1082. E. 45. vice arti-
culi relativi seu postpositivi,
T. 1379. 1427. C. 304. 747.
1258. Tr. 47. 728. Ph. 14.
A. 1086. et passim.

ὄκος, C. 1162. 1341. Tr. 817.
E. 1142.

ὄκω, F. 24.

ὄγμενιν, Ph. 163.

ὀδίτης, Ph. 147.

ὀδωπορεῖν, T. 801. 1027. C. 99.
840. 849. 1251. Aj. 1230. E.
1099.

ὀδωπόρος, T. 292.

ὀδός, οὐδός, C. 57. 1590.

ὀδός, *modus, ratio*, T. 311.

ὀδυρός, Aegeo, 5.

ὀδυράω, E. 804.

ὀδυρεσθαι, T. 1218. C. 1439. A.
693. Aj. 327.

ὀδυρμα, Tr. 50. 936.

ὀδυρός, C. 495.

ὀ ἐγὼ disyllabum, E. 674.

οἰμαδεῖ, Ph. 255. 499. 941. E.
386.

οἰκίτης, T. 1114. C. 334. Tr.
908.

οἰμαύς, T. 756.

οἰκισίς, A. 892. Ph. 31.

οἰκιστῆρ, C. 627.

οἰκιστῆς, T. 1450.

οἰκιστός, C. 28. 39.

οἰκιστῶρ, Tr. 282. 1161. Aj. 396.
517.

οἰκίζιν, C. 785.

οἰκαθεν, Aj. 1052. 1161.

- εἰκονοματεῖν, E. 190.
 εἰκονοποιός, Ph. 32.
 εἰκουρεῖν, C. 343. Ph. 1328.
 εἰκουρήμακ, Ph. 868.
 εἰκουρίον, Tr. 542.
 εἰκνίσκειν, C. 109. 255. Tr. 464.
 1032. Aj. 510. Ph. 309. 1042.
 εἰκνίζειν, T. 1508. C. 242. 556.
 Tr. 312. 855. 897. Ph. 227.
 εἰκνός, A. 859. Tr. 298. 801. 864.
 Aj. 525. 895. Ph. 965. E. 100.
 εἰκνός, T. 58. 1462. Tr. 243.
 1071. Ph. 1167.
 εἰκνός, Tr. 1080. Ph. 1043. E.
 102. 145.
 εἰμωγῇ, Tr. 783. 790. Aj. 317.
 Ph. 190. E. 123.
 εἰμωγμός, F. 23.
 εἰμαίζειν, C. 820. A. 1210. 1226.
 Aj. 940. 963. E. 788.
 εἰνόχυτος, Ph. 714.
 εἰνώ, Tr. 268. F. 14.
 εἰνώψ, T. 211. ubi solus Tricli-
 nius scripsit εἰνωπα. In D. α-
 νώσαν ab εἰνώτης. C. 674.
 εἰσέδοτος, Aj. 615.
 εἰδύκτος, T. 846.
 εἰστέιν, C. 1360. A. 310.
 εἰσπρίω, Tr. 653.
 εἰσρημακ, T. 1318.
 εἰσρηπληξ, E. 5.
 εἰσρος, A. 1002. Tr. 1254.
 εἰτος, E. 168.
 εἰχνεῖν, Aj. 564. E. 166. 313.
 εἰχνομαι cum participio, C. 298.
 894. 1009. Aj. 999. 1271. Ph.
 414. et passim. εἰχνομαι, εἰχνο-
 κα, perii, Tr. 1143. Aj. 896.
 1128.
 εἰκνοδέτης, T. 484.
 εἰκνίζειν, C. 196.
 εἰκνέιν, T. 746. 749. 922. 976.
 986. E. 320. Aj. 81. Ph. 93.
 et passim.
 εἰκνός, T. 834.
 εἰκνός, T. 1175. C. 652. Tr. 7.
 Aj. 82. Ph. 225. 887. E. 321.
 et passim.
 εἰκνίζειν, T. 1529. E. 693.
 εἰκνός, T. 845. 878. Aj. 402.
 799.
 εἰκνός, T. 430. 659. 1146. de
 persona, T. 1343.
 εἰκνέιν, A. 1286. Tr. 1013.
 εἰκνός, A. 625.
 εἰκνέιν, E. 746.
 εἰκνός, E. 863.
 εἰκνέιν, C. 394. fut. εἰκνέω, T.
 448. A. 751. Tr. 718. Ph.
 1388. εἰκνέω, T. 645. 663.
 799. 822. 1157. A. 763. εἰκνέω,
 perii, T. 759. 949. 956. 1166.
 C. 1580.
 εἰκνός, Tr. 521.
 εἰκνός, E. 843.
 εἰκνέσθαι, E. 148.
 εἰκνέω, T. 639. C. 323. 328.
 979. 1078. 1405. 1772. A.
 512. E. 122.
 εἰκνέω, C. 1275. Tr. 1147. Aj.
 1312. εἰκνέσθαι, A. 486.
 εἰκνέω, C. 1647.

εἰκνέω

- ἔκαστος, T. 187.
 ἑκάστος, C. 1502.
 ἑκάστος, T. 1279. C. 350. 690.
 ἑκαστή, Aj. 501.
 ἑκάστιον, T. 367. 1185. Aj. 640.
 1201.
 ἑκάστη, T. 1489. Aj. 872. Ph.
 70. E. 418.
 ἑκακτοστήτης, C. 1260.
 ἑκκαμ, Tr. 1185. 1188. Ph. 357.
 ἑκακτοστήτης, T. 1362.
 ἑκάθεν, E. 156.
 ἑκακλήν, E. 712.
 ἑκακτολήν, Ph. 980.
 ἑκάπιδος, A. 733.
 ἑκακτοστήν, A. 536.
 ἑκάστω, A. 511.
 ἑκάστω, T. 260. 460. Tr. 212.
 ἑκάστω, T. 212.
 ἑκά, ἑκά, A. 1180. Ph. 1218.
 ἑκά, C. 100. 550. 1351.
 ἑκάστιον, T. 372. 412. 441. 1423.
 1500. C. 971. 1002. Aj. 1298.
 Ph. 523.
 ἑκάστος, T. 523. 784. 797. 1035.
 1494. C. 753. 967. 984. Tr.
 254. 462. Ph. 477. 842.
 ἑκά, ἑκά, T. 644. C. 1042.
 Tr. 570.
 ἑκάστος, A. 995. Tr. 1014. Aj.
 665.
 ἑκά, C. 288. 452. A. 616. Aj.
 400. E. 1061.
 ἑκακτοστή, active, T. 1021.
 ἑκάστος, A. 1301.
 ἑκακτοστή, A. 1316.
- ἑκάστος, Tr. 1176.
 ἑκακτοστή, Polyxena, 2.
 ἑκά, Aj. 998. Ph. 808. E. 30.
 737.
 ἑκακτοστή, Aj. 629. Ph. 1093. E.
 243.
 ἑκακτοστή, Tr. 963.
 ἑκακτοστή, A. 955.
 ἑκακτοστή, C. 1092. Tr. 1264.
 ἑκακτοστή, C. 1103. A. 1108.
 ἑκακτοστή, C. 434. Ph. 464.
 ἑκακτοστή, A. 640.
 ἑκακτοστή, E. 996.
 ἑκά, Aj. 29.
 ἑκά, A. 475.
 ἑκά, Tr. 703.
 ἑκά, *quomodo*, pendens a ver-
 bo vel expresso vel supplendo,
 cum futuro indicativi construi-
 tur, Oed. T. 406. Aj. 557.
 Ph. 55. 78. Tr. 455. ἑκά μὴ
 cum futuro indicativi cons-
 truitur, numquam cum aoristo
 primo subjunctivo vocis acti-
 vae vel mediae, T. 1075. E.
 956. Ph. 1069.
 ἑκακτοστή, transitivum, T. 335.
 neutrum, Tr. 552.
 ἑκακτοστή, Aj. 380. *opus*, Polyi-
 do, 4.
 ἑκά, ἑκά, T. 337. A. 356.
 875. 957. Aj. 640. 1153.
 ἑκά, A. 1013. Tr. 765.
 ἑκάστιον, T. 339. 364.
 ἑκάστιον, Ph. 1303.
 ἑκακτοστή, Ph. 955.

- ὄρεος, Tr. 788. 1166. Ph. 937.
 ὄρεσιβότης, T. 1100. A. 350.
 ὄρεσιπρος, Ph. 391.
 ὄρεθιος, A. 1206. E. 683.
 ὄρεθικρανος, A. 1203.
 ὄρεθόπους, A. 985.
 ὄρεθός, A. 190. Tr. 374. E. 723.
 742. ὄρεθός τιμασιν ἐξῆν, T.
 1485. εἰς ὄρεθόν ἐκτίθειν, C.
 1424. δι' ὄρεθός, A. 994. κατ'
 ὄρεθόν, T. 88. ὄρεθ', adverbial.
 T. 419. 903.
 ὄρεθῶν, T. 39. C. 394. A. 167.
 675. 1158. Ph. 820. 1299.
 ὄρεθῶς, T. 550. 1448. A. 99. E.
 555. 1040.
 ὀρίζιν, A. 452. Tr. 237. 754. Ph.
 636.
 ὀρκιος, C. 1637. A. 305. ὀρκιος
 Ζεύς, Ph. 1324.
 ὀρκισμῶν, A. 265.
 ὀρκῶν, A. 133. Aj. 175.
 ὀρμασθῆναι, C. 1159. A. 1110. Tr.
 156. 864. Aj. 198. 1224. Ph.
 465. 526. E. 70.
 ὀρμαῖν, C. 148.
 ὀρμή, Tr. 720. Ph. 237. κατ' ὀρ-
 μῆν, Ph. 566.
 ὀρμίξιν, Ph. 546.
 ὀρμος, Ph. 217. 302.
 ὀρνιθοσκοπίας, A. 999.
 ὄρνευ, omen, T. 52.
 ὄρνυμαι, T. 165. C. 1320.
 ὀρνύειν, T. 877. E. 1440.
 ὀρῶσται, Aj. 659.
 ὀρφανίζιν, Tr. 942.
 ὀρφανιστής, Aj. 512.
 ὀρφανός, Aj. 653.
 ὀρχημα, Aj. 699.
 ὄρω, ὄρσω, ὄρωρα, ὄρμενος, T.
 177. C. 1622. A. 1060.
 ὄτερος, C. 1479. Aj. 1202.
 ὀτρύνειν, Aj. 60. 771. E. 28.
 οὐ μὴ construitur cum futuro in-
 dicativi vel aoristo 2. subjun-
 ctivi, T. 328. 1075. C. 408.
 849. 1024. Tr. 978. Ph. 381.
 E. 43.
 οὐδ' αὖτε, A. 830.
 οὐκ ἔσθ' ἔπου, ὅπως, ὅτε, Aj.
 1069. T. 448.
 οὐλίας, Aj. 933.
 οὐνομα, Ph. 251.
 οὐρανῶν, Syndipnis, 2.
 οὐρεσιβότης, Ph. 1148.
 οὐρίζιν, T. 696.
 οὐριος, Aj. 889. 1083. Ph. 355.
 780.
 οὐρος, Tr. 468. 815. Ph. 855.
 οὐσία, Tr. 911.
 οὐ τι μὴ, Ph. 1373. οὐ τι πεν,
 πνιτ? Ph. 1233. οὐ τι πω,
 C. 972. 1370. Aj. 106.
 οὐχ', T. 1015. C. 363. 1027.
 1040. 1208. A. 3. 464. et pas-
 sim. Restitutum T. 993. C.
 1199.
 ὤφελος, Aj. 590.
 ὤφελος, Ph. 1384.
 ὄφθαλμός, documentum, T. 987.
 ὤφλειν κακίαν, T. 512.
 ὄφλισκάνειν, A. 470. 1028.

ἔχμα, Tr. 656. E. 740.

ἔχθρῃ, A. 1132. Ph. 726.

ἔχθος, Tr. 524. Ph. 729.

ἔχλειν, T. 416.

ἔχος, T. 808.

ὄψις, *oculus*, T. 1328.

Optativus cum particula ἄν fu-

turi vim habet et imperativi,

T. 95. 343. 570. A. 444.

1108. E. 1491. Aj. 88.

Π.

Παγετώδης, Ph. 1082.

παγκάμιστος, A. 742. Tr. 1124.

πάγκρατος, T. 83. *πάγκρατα θυ-*
ματα, E. 635.

παγκυνθής, C. 1563.

παγκυανθής, A. 831. Tr. 652.
E. 1085.

παγκύβινος, A. 1049. 1119. E. 138.

παγκυαίτης, A. 804. 810.

παγκύοντος, Tr. 505.

παγκρατής, C. 609. Aj. 675. Ph.
680. 986.

πάγος, *collis*, C. 947. 1601.
A. 411. 985. Tr. 634. 1191.

glacies, A. 357. Ph. 293.

πάγχμαλος, A. 143.

πάγχριστος, Tr. 661.

πάγχρυστος, Aj. 92. E. 510.

πάθη, ἡ, C. 7. A. 978. Aj. 295.

πάθεμα, T. 554. 1240. C. 361.

Tr. 142. Ph. 193. 338.

πάθος, τό, T. 840. C. 604. et
passim. τό συμδωχικός πρῆγμα,

T. 732. τό συντυχόν πάθος,
Aj. 343.

παῖν, T. 5. Tr. 210.

παιδεύειν, C. 562. 919. Tr. 451.

Aj. 595. Ph. 1361.

παιδιδόνος, A. 1305.

παίδεποιεῖν, E. 589.

παίδετρέφος, C. 701.

παίδεργία, T. 1248.

παίειν, C. 544. A. 171. 1274.

1309. 1315. Tr. 1034. 1086.

Aj. 308. E. 745.

παίζειν, E. 567.

παίων, Ph. 168. 832.

παϊώνιος, Tr. 1208. Ph. 1345.

παῖον, Aj. 579.

παλκίος, *frivolus*, T. 290.

πάλκιμα, T. 879.

παλκιστής, Ph. 431.

παλαίφατος, C. 454. 1381. Tr.
823.

παλάμη, Ph. 177. 1207.

παλαμναῖος, Tr. 1207. AE. 587.

πάλη, T. 849. C. 80. 1403.

Ph. 125. *πάλην ὀφθαλμῶν*, *averte-*
re vultum, Ph. 935.

παλόντες, Tr. 511.

παλαστριδής, Ph. 448.

παλάντροπος, Ph. 1222. Aj. Lo-
cro, 4.

παλίσυτος, T. 193.

πάλλειν, A. 396. Ph. 1125. E
710.

πάλος, A. 275.

παλτός, A. 131.

παλύνειν, A. 247.

- παμῶντες, Ph. 391.
 παμμυκής, C. 1609.
 παμμυνης, E. 851.
 παμμήτωρ, A. 1282.
 πάμμορος, C. 161.
 παμπήδον, Aj. 916.
 πάμπληκτες, Tr. 505.
 πάμπολυς, A. 614.
 παμφοής, Ph. 728.
 παμφεής, E. 105.
 πάμφλοος, A. 1006. E. 1139.
 πάμψυχος, E. 841.
 πανάλλος, C. 1110. Ph. 1026.
 πάνκρχος, C. 1293.
 πανόκρυτος, Tr. 50. Ph. 690.
 πανόκματος, Ph. 1467.
 πάνδομος, A. 7. 1141. Aj. 175.
 814. E. 982.
 πάνδοκος, Tr. 294. πανόικος, C.
 1306. Tr. 611. 1247.
 πανήμιος, Tr. 660.
 πάνθυτος, Aj. 712.
 παννυχίς, E. 92.
 πάννυχος, A. 152. 1152. πάννυ-
 χος, adverbial. Aj. 930.
 πανόουτος, E. 1077.
 πανουργίη, A. 74.
 πανουργημα, E. 1387.
 πανουργία, A. 300. Ph. 408. 927.
 πανούργος, Ph. 418. τὸ πανούργον,
 ἢ πανουργία, E. 1507.
 πανταγία, A. 107.
 πανσίλινος, T. 1090.
 πάνστετος, E. 851.
 παντάχως, C. 1085.
 πανταχῶ, C. 122. A. 634. Aj. 1369.
 πανταχῶ, Aj. 1241. 1252.
 παντελής, T. 930. A. 1016. 1163.
 παντελῶς, T. 669.
 πάνταμος, E. 687.
 παντελήμων, T. 1379. E. 150.
 παντεγνήως, A. 606.
 παντοπόρος, A. 359.
 παντόπιος, C. 1086.
 παντοφύρος, Aj. 445.
 πανόβητος, Tr. 874. Aj. 858.
 πανώλης, Aj. 839. Ph. 322.
 E. 1009.
 πανώλης, C. 1015. Ph. 1357.
 E. 544.
 παππὶ, Ph. 745. 785. 895.
 παπίνειν, A. 1231. Aj. 11.
 πάρε, πάρεσι, T. 1238. C.
 1504. A. 1097. 1179. Ph.
 747. et passim.
 παρεκκρίνειν, Tr. 499.
 παρεκκρίλιν, C. 231.
 παρεκδοτός, A. 874.
 παρεκδοῦναι, T. 184.
 παρεγγύλλειν, Ph. 1178.
 παρεγγεῖν, T. 974. A. 294. E.
 855. 1391.
 παρεγκρίστωμα, A. 650.
 παρεγγύμω, T. 1193.
 παρεκδοῦμαι, Ph. 64. 399.
 παρεγγεῖν, T. 918. 1512. C. 464.
 1181. A. 1326. Tr. 670. Ph.
 121. 621. 1351. 1434. E. 943.
 1472.
 παρεγκρίμω, Ph. 861.
 παρῆλτος, Aj. 654.
 παρῆλτος, Aj. 1065.

παράλλαι, Aj. 1087.
 παράλλασσιν, A. 298.
 παράλος, Aj. 413.
 παρμεΐειν, T. 504. C. 129.
 παρμενάομαι, Tr. 1124.
 παρμενυθίσθαι, A. 935.
 παρμενύθειον, E. 130.
 παρνοικιτάω, Tr. 635.
 παρσιμύπειν, Ph. 1459.
 παρσιπταάνυμι, C. 717.
 παρσπληλος, Aj. 229.
 παρσπράσσειν, Aj. 261.
 παρσπρήγνυμι, παρσπράω, Ph. 824.
 παρσπρίπτιν, T. 1493.
 παρσπρίτω, παρσπρίω, Ph. 653.
 παρσπράν, C. 1185. A. 792. E. 732.
 παρσπρίκτειν, T. 400. E. 917.
 παρσπρίάτης, A. 671. παρσπρίάτης, C. 559. Tr. 889.
 παρσπρίειχιν, T. 808. A. 1255.
 παρσπυλος, C. 785. Aj. 892.
 παρσφίρειν, C. 1675.
 παρσφρονειν, Ph. 815.
 παρσφρόνυμος, T. 691.
 παρσφρων, E. 472.
 παρσφρυν, C. 94.
 παρσφρος, A. 798.
 παρσφικάθειν, C. 1334. A. 1102.
 παρσφικειν, Ph. 1048.
 παρσφιναι, adesse, T. 648. 757. 1259. 1416. C. 31. 289. 1102. et passim.
 παρσφειν, A. 368.
 παρσφεινχαμαι, Tr. 537.
 παρσφειμι, praeteregreior, A. 60.

παρσφεισθαι, A. 921.
 παρσφρον, Ph. 473.
 παρσφεισθαι, T. 1241. C. 902. 1397. A. 1213. Tr. 226. 900. Ph. 1358. E. 1337.
 παρσφισι, T. 766. Ph. 364. παρσφισι, Syndipnis, 3. F. 10.
 παρσφισιος, A. 373. E. 269.
 παρσφυνειν, Aj. 1069.
 παρσφειν, T. 36. 53. 567. Tr. 1261. E. 1145.
 παρσφρος, E. 229.
 παρσφω, C. 570. Aj. 742.
 παρσφικη, T. 283. 345. 688. C. 363. 591. 1212. 1666. A. 1043. 1193. παρσφειτω, E. 545. 732. 819.
 παρσφικη, T. 633. 911. 1047. C. 491. 993. 1030. Tr. 748.
 παρσφικητω, imperat. aor. 1. passivi, C. 1269. παρσφικησθαι, subigere, C. 916.
 παρσφικος, A. 1155.
 παρσφικη, Aj. 664.
 παρσφ ευδιν, A. 466. παρσφ ευδιν αγιν τι, 34. παρσφ ευδιν κηδεσθαι τινας, id est ευδαμως, E. 1327. παρσφ ευδιν εστι μοι τουτο, T. 983.
 παρσφικη, Aj. 540. E. 948. 1104. 1251.
 παρσφειν, Tr. 358.
 παρσφικη, A. 202.
 παρσφικη, A. 1207.
 παρσφικη, C. 1538. Ph. 1421. E. 1029. τι παρσφικη, quid agam?

- Tr. 972. τί πίπνους; *quid accidit tibi?* Ph. 740.
 παταγῖν, Aj. 168.
 πάταγος, A. 125. Tr. 518.
 πατάσσειν, A. 1097. Ph. 748.
 πατήν, A. 745. Aj. 1146. 1335.
 πάτριος, T. 1394. Ph. 1213.
 πατριώτης, T. 1091.
 πατρογενής, A. 938.
 πατρολόγος, T. 1288. C. 601.
 944.
 πατροφόντης, T. 1441. Tr. 1125.
 πατρώος, C. 1390. A. 984. 1176.
 Tr. 562. 1168. Ph. 365. 933.
 E. 411. πατρώος Ζεύς, Tr. 753.
 παύειν, C. 1751. A. 963. Ph. 1379. E. 795. παῦι pro παύειν, Ph. 1275. παύεσθαι, T. 631. A. 91. Tr. 587. Aj. 263. 483. 1353. Ph. 1280. 1424.
 παῦλα, C. 88. Tr. 1255. Ph. 1329.
 παυσίλυπος, Nauplio, 1.
 παυσίλη, Ph. 1438. E. 504.
 παυσίληρος, T. 150.
 παιδάω, Aj. 676.
 παιδίας, A. 420. Tr. 1058.
 παιδαρχεῖν, Tr. 1178.
 παιδαρχία, A. 676.
 παιδομαι, πῖδον, ἐπιδέμην, πιδέσθαι, T. 649. 1064. 1065. 1434. C. 1181. 1334. 1441. Tr. 1228. Ph. 1226. E. 429. 1015. 1027.
 παιδῶ, E. 562. F. 57.
 πῖρα, Aj. x. 290. 470. 1057. E. 471.
 πειᾶσθαι, C. 763. 774. Ph. 149. E. 468. 1244. πειρίκνται, passiva significatione, Tr. 581.
 πεισίλειν, T. 1516. Ph. 994.
 πειλάγιος, Tr. 649.
 πειλάζειν, Aj. 889. Ph. 156. 301. 1163. 1327. 1107.
 πειλῆν, Ph. 1150. E. 497.
 πείλας, οἱ πείλας, alii, Aj. 1151. E. 551.
 πειλάτης, Ph. 677. 1164.
 πείλας, Aj. 140. Ph. 289.
 πειλαῖς, C. 1081. Tr. 172.
 πείλω, sum, T. 245. Tr. 1161. E. 265. πείλωμαι, Aj. 159.
 πείμπνιν, deducere, transvehere, Tr. 417. 571. Ph. 496. 913. 1368. pro μεταπίμπνιν, C. 602. A. 161.
 πινδιρός, C. 1302.
 πιντιάδων, E. 691.
 πίπιρος, Tr. 728.
 πίπλος, Tr. 674. 758. 774. 924.
 πίπλωμα, Tr. 613.
 πειρωμένος, C. 421. A. 1337.
 πίπων, C. 437.
 πῖρα. T. 74. 343. C. 257. 651. Ph. 332. 1277. E. 633. 1483. 1506.
 περκίνειν, Aj. 22.
 περκιτέρω, Tr. 663. 948.
 πέρσας, C. 103.
 πέρκαμον, Ph. 353. 611.
 πέρθω, T. 1456. C. 703. Tr. 244. 365. 467. 750. Ph. 612.
 περιάλλα, adverb. T. 1218.

περιδοῖν, A. 1209.

περιελίπειν, C. 996.

περιέκτορ, T. 192.

περιερύχως, A. 336.

περιδοῖν, *spernere*, *negligere*,
T. 1505.

περιμένειν, A. 1296.

περιπιτής, A. 1223. Aj. 907.

περιπαλεῖν, T. 1254.

περίπολος, A. 1151.

περιπτόμαι, T. 482.

περιπύσσειν, A. 886.

περιπύχως, Aj. 899. 915.

περιρῶ, E. 362.

περιρῶτος, Ph. 1. 239.

περυσσῆς, A. 475. Aj. 649.

περυσκοπῶν, E. 897.

περυσσυχής, Aj. 982.

περυσσύνω, E. 1288.

περυστός, T. 841. Aj. 758. E.

155. 1242. *περυσσά δρῶν*, *πράσ-*
σειν, Tr. 617. A. 68.

περυστίλλειν, A. 903. Aj. 821.

1170. Ph. 447.

περυσσιζής, E. 895.

περυσσισθῆαι, T. 156.

περυσσῆς, Aj. 66.

περυσσῶτος, Aj. 228. 598.

περυσσῶς, Aj. 81.

περυσσῆς, A. 348.

περυσσῆς, Aj. 693.

περὺν, T. 1269.

περὺς, Tr. 925.

πίσημα, Aj. 1033.

πίττωμαι, T. 487. 1310.

πετρικός, A. 827. Tr. 633. Aj.

697. Ph. 459.

πετρήρης, Ph. 1262.

πίτρινος, Ph. 160.

πιτρώδης, A. 774. 958.

πιυκήεις, A. 123.

πίφνειν, T. 1497.

πηνύω, Aj. 819. 821. E. 420.

πνῶν, Aj. 30. 1279.

πνῆγμα, Aj. 833.

πνῶς, Aj. 907.

πῆμα, C. 1196. Tr. 43. 129.

Aj. 363. 953. Ph. 504. 765.
E. 581.

πημαίνειν, C. 837. 893. Tr. 48.

715. Aj. 1155. 1314.

πημενή, T. 363. 1230. A. 326.

Tr. 376. 1189. E. 939.

πίερα, Tr. 766.

πικρός, A. 423. Tr. 681. Aj.

500. 966. 1004. 1239. 1359.

Ph. 254. 510.

πιμῆλῃ, A. 1011.

πίμπλημι, E. 729. 906.

πίνος, C. 1259.

πιπράσκω, Tr. 252. Ph. 978.

πίπλειν εὖ, E. 1467.

πιστεύειν, T. 646. Tr. 67. E. 884.

πίστις, Ph. 813. E. 735. 887.

πιστός, *fidus*, *fidelis*, T. 385.

1118. C. 334. 356. et passim.

πρὸ πίστεως, *πιστοῦς*, C. 1031.

τὸ πιστόν, *fides*, Tr. 398. π-

στός, *certus*, E. 774.

πιστοῦμαι, C. 650. 1039.

πίττειν, C. 1732. 1740.

πλάζομαι, C. 1231. Aj. 886.

πλάθειν, Ph. 728. E. 220.

- πλκνῶν, C. 316. πλκνῶσθαι, C. 304. 347.
 πλκνῶμα, T. 727.
 πλκνῶς, T. 1029.
 πλκνῶτης, C. 3. 123.
 πλκνῶς, T. 67. C. 1114. Ph. 758.
 πλκνῶ, T. 1103. C. 1564. 1577.
 1681. Tr. 273. Aj. 1220. Ph. 1430.
 πλκσσειν, Aj. 148.
 πλκσσίς, T. 780.
 πλκτε, C. 717. Aj. 358. Ph. 355.
 πλκτῶς, Aj. 1250.
 πλκῶν, T. 247. Tr. 731. Aj. 1115. E. 426. 1353. 371.
 πλκῶς, T. 1264. A. 54.
 πλκῶμων, Tr. 567. 778. 1054.
 πλκρῶθεν, Tr. 938.
 πλκροκοπιῶν, Aj. 236.
 πλκῶν, Tr. 944. Aj. 363. 876.
 E. 201. ἰς πλκῶν πκῶν, T. 918.
 πλκῶς, C. 1162. A. 721. Aj. 1112. 1150. Ph. 1074.
 πλκῶμα, A. 250. 1283. Tr. 522.
 πλκῶν, C. 528. A. 121. Ph. 520.
 πλκῶν, C. 377. 930. Tr. 54.
 πλκῶς, C. 778. Ph. 1087.
 πλκῶμα, Tr. 1213.
 πλκσσειν, Tr. 931.
 πλκῶς, Aj. 1179.
 πλκτίξιν, T. 30.
 πλκῶς, Ph. 1093.
 πλκσμος, C. 663.
 πλκῶς, A. 1196.
 πλκῶς, C. 1160.
- πλκῶς, A. 1104.
 πλκῶν, Aj. 962. E. 4. 171. Tr. 103.
 πλκῶς, Ph. 1445. E. 1104.
 πλκῶς, ἰν πλκῶν, vel εἰς πλκῶν λαμῶνιν, C. 1678.
 πλκ, πλκ, commutantur, Aj. 1237. 1290. 1308.
 πλκῶς, C. 158.
 πλκῶν, Tr. 412. 1121.
 πλκῶς, Ph. 343.
 πλκῶς, T. 130.
 πλκῶς, Ph. 130.
 πλκῶν, Aj. 360.
 πλκῶν, Aj. 42. 53. 234.
 πλκῶν, E. 564.
 πλκῶς, Tr. 808. Aj. 843. E. 210.
 πλκῶς, Tr. 675.
 πλκῶν, A. 342.
 πλκῶς, C. 1496. Ph. 1424.
 πλκῶς, E. 1227.
 πλκῶ, adverbial. C. 1514. E. 415. 603.
 πλκῶν, C. 1626.
 πλκῶς, A. 149.
 πλκῶς, Tr. 1168. E. 641. 798.
 πλκῶς, T. 381. Tr. 185.
 πλκῶς, Tr. 756.
 πλκῶς, Aj. 55.
 πλκῶς, Aj. 1193.
 πλκῶς, A. 843.
 πλκῶς, Tr. 656.
 πλκῶς, Ph. 1135.

πλκῶς,

πολύμορχος, C. 165. 1231.
 πολυξήσιος, C. 1570.
 πολυπλάγιος, A. 615. Aj. 1186.
 πολυπνοος, C. 205. Tr. 118. Aj.
 638. Ph. 777. E. 505.
 πολυπνοος, E. 488.
 πολυπλοκος, Aj. 575.
 πολυπλοκος, E. 1419.
 πολυπλοκος, T. 83.
 πολυπλοκος, Ph. 1346. E. 1275.
 πολυσχιστος, C. 1592.
 πολυτλας, Aj. 956.
 πολυτλας, Tr. 477. E. 10.
 πολυχειρ, E. 489.
 πολυχρηστος, T. 151. E. 9.
 πολυώνυμος, A. 1115.
 πομπικός, Aj. 832.
 πομπεύειν, Tr. 620.
 πόμπιμος, Tr. 560. 872.
 πομπός, T. 289. 697. C. 70.
 723. 1019. 1548. 1661. A.
 164. Tr. 617. Ph. 500.
 πομπύμι, Tr. 985.
 πομπύμι, E. 508.
 πομπύμι, Aj. 250. Ph. 722.
 πομπύμι, Aj. 690.
 πομπύμι, Ph. 993.
 πομπύμι, *traduco, transveho,*
mitto, C. 1476. 1602. Tr.
 560. Aj. 1254. Ph. 516. E.
 801.
 πομπύμι, A. 518. Ph. 920. 1405.
 πομπύμι, Tr. 802.
 πομπύμι, Tr. 571.
 πομπύμι, Aj. 576.
 πομπύμι, Tr. 1004.

πομπύμι, T. 1476. C. 341. Aj.
 1398. Ph. 781. E. 670.
 πομπύμι, adverb. C. 226. E. 213.
 πομπύμι, Tr. 530.
 πομπύμι, T. 921. C. 1124. 1458.
 πομπύμι, A. 849. Achilles ama-
 toribus, 1.
 πομπύμι, Tr. 1214.
 πομπύμι, T. 271. C. 1324. A.
83. Ph. 1116. F. 56.
 πομπύμι, A. 1133.
 πομπύμι, *funis nauticus*, A. 715.
 τὰ πομπύμι, *in poti, praesentia,*
urgenda, T. 130. A. 1327.
 πομπύμι, Ph. 838.
 πομπύμι, C. 1153. Aj. 21. 347.
 πομπύμι, T. 1439.
 πομπύμι, Tr. 251. 862. E. 953.
 πομπύμι, Tr. 152. 294. Aj. 790. 792.
 πομπύμι, εὐ, T. 1006. C. 391.
 Aj. 136. καλῶς, Tr. 1171.
 καλῶς, Ph. 424. 1269. E.
 1003. 1026.
 πομπύμι, Tr. 276.
 πομπύμι, Ph. 650.
 πομπύμι, *similis sum*, E. 664.
 πομπύμι, Aegeo, 1.
 πομπύμι, *aetate priorem esse,*
 C. 1422. *principatum tene-*
re, Aj. 1389. *satiush esse,*
 A. 720. *pro tamēn*, Tr. 1065.
 πομπύμι, A. 201. Tr. 1199.
 πομπύμι, A. 1171. Aj. 477.
 πομπύμι, Aj. 1030.
 πομπύμι, Tr. 699.
 πομπύμι, E. 1431.

- προβαίνειν, C. 178. 841. A. 387. Ph. 285.
 προβάλλειν, T. 745. Tr. 810. E. 740.
 πρόβλημα, Aj. 1076. 1219. Ph. 1008.
 πρόβληξ, Ph. 936. 1455.
 πρόβλητος, Aj. 830.
 προβού, Ph. 218.
 προβού, Aj. 1212.
 πρόβουτος, Aj. 387. 1197.
 προβύδιν, T. 90.
 προβύκνυμι, T. 456. 624.
 πρόβηλος, E. 1429.
 προβήλος, Aj. 1311.
 προβόδισκιν, Tr. 681. Aj. 163. Ph. 1015.
 προβόωμι, T. 331. C. 822. 1634. A. 46. Aj. 1014. 1267. Ph. 923. E. 368.
 προβότης, Ph. 94.
 προβότος, E. 126. 203. 1074.
 προβότος, A. 108.
 προβού, T. 351.
 προβύφειμαι, Tr. 759.
 προβύχιν, T. 1116. A. 208. Ph. 138. προβύχιν, A. 80.
 προβύχης, T. 1292. A. 990.
 προβύμια, T. 838. Tr. 669. Aj. 583.
 προβύμος, Aj. 37. E. 3.
 προβύμομαι, Tr. 1119.
 προβύμια, T. 206. Aj. 803. 1133. E. 980. 1378.
 προβύμιν, Aj. 1270.
 προβύμια, T. 865. C. 1512. A. 36. 481. 1101. 1334. Tr. 702. 925. Aj. 427. 1059.
 προβύμαι, A. 741. Tr. 966.
 προβύμαιν, Tr. 29.
 προβύμιν, A. 36. 461. E. 684.
 προβύμιν, Tr. 963.
 προβύμιν, C. 201.
 προβύμιν, C. 1141.
 προβύμιν, T. 973.
 προβύμιν, Aj. 507. Ph. 1414. E. 132.
 προβύμιν, Ph. 1360.
 προβύμιν, Ph. 538.
 προβύμιν, E. 475.
 προβύμιν, Tr. 856.
 προβύμιν, Ph. 557. E. 1036. 1350.
 προβύμιν, E. 1078.
 προβύμιν, C. 332. 1043. E. 990.
 προβύμιν, A. 84.
 προβύμιν, C. 1075.
 προβύμιν, T. 661. C. 884.
 προβύμιν, E. 1384.
 προβύμιν, T. 978. C. 1180. A. 283. Tr. 823. Aj. 536. Ph. 774. E. 1015.
 προβύμιν, T. 1483. C. 465. Tr. 726.
 προβύμιν, E. 1451.
 προβύμιν, T. 164. C. 1237. A. 860.
 προβύμιν, C. 229.
 προβύμιν, Aj. 387.
 προβύμιν, C. 665. 1667. A. 1287. Ph. 105. 1205. E. 1155.
 προβύμιν, Tr. 701. 976.

- προσηλακίζην, T. 427.
 προσητινῶν, E. 1380.
 προσπιπῶ, T. 685.
 πρόσπυλον, E. 1375.
 πρόσρητος, T. 684.
 πρόσρητος, E. 512. 765.
 πρὸς, officium significans cum
 genitivo, Aj. 581. 1071. πρὸς
 τινὸς λέγειν, e re alicujus di-
 cere; T. 1434. Tr. 479. πρὸς
 δίκης, jure, merito, T. 1014.
 E. 1211. πρὸς cum accusati-
 vo, πρὸς βίαν, vi, T. 805.
 C. 845. F. 43. Tr. 388. Ph.
 90. 103. E. 1462. πρὸς βίαν
 τινὸς, invito quopiam, C.
 657. Aj. 1327. πρὸς ισχύος
 κρείτος, Ph. 594. πρὸς εὐσι-
 δειαν; pie, E. 464. πρὸς ἡδο-
 νήν, E. 921. Accisio, 3. πρὸς
 κειρὸν, T. 325. Tr. 59. Aj.
38. Ph. 1279. πρὸς ὄργην, E.
369. πρὸς οὐδὲν, nulla de caus-
 sa, Aj. 1018. πρὸς ταῦτα,
 proinde, T. 426. Aj. 1115.
 1313. E. 383. 820. πρὸς χά-
 ριν, A. 30. 908. T. 1152.
 Tr. 179. Ph. 1156. Aethiopi-
 bus, 1.
 προσάγειν, Tr. 762. Ph. 236.
 προσάγειναι, T. 131.
 προσάδην, Ph. 405.
 προσάπειν, T. 668. C. 236. E.
356. 432.
 προσαρμῶν, T. 12. 141. C. 72.
 προσαρμόζειν, Tr. 494.
- προσκαθῆν, T. 352. Aj. 855. 863.
 E. 274. 1148.
 προσκάνειν, T. 1300. Ph. 42.
 προσέλλειν, Tr. 42. 255. 580.
 844. 1138.
 προσελέχθην, C. 180.
 προσελέπειν, T. 1183. 1486 A.
 1298. Tr. 464. 796. Aj. 346.
 887. E. 1222
 προσεργναμαι, C. 1198. Tr. 1173.
 E. 771.
 προσεργμα, Tr. 628.
 προσερχομαι, C. 121.
 προσερχομαι, T. 1428. Tr. 15.
 233.
 προσεκαθεύρειν, Ph. 76.
 προσεῶμαι, Ph. 309.
 προσεκαῖν, Tr. 367. Ph. 784.
 προσετρεψ, Tr. 794.
 προσεῖδω, T. 175. 1372. C. 142.
 1757. Tr. 33. 1139. Aj. 993.
 Ph. 145. E. 644.
 προσείκω, προσεικώς, Ph. 903. E.
618.
 πρόστειμι, A. 720. 1252. Tr. 454.
 Aj. 1079. Ph. 352.
 πρόστειμι, προστελεύσομαι, E. 437.
 προστεπιῖν, T. 1072. Aj. 538.
1221.
 προστεμῶναι, Aj. 1348.
 προστενίπειν, Aj. 857.
 προστέρπειν, T. 539. A. 618. Aj.
 227. 1236. Ph. 787. E. 900.
 προστρέχεται, T. 59. C. 1104.
 1631. Tr. 797. 1076. Ph. 22.
 788.

- προσευρίσκω, E. 1352.
 προσεύχομαι, A. 1337.
 προσίchein, *appellere*, transitive,
 Ph. 236. neutraliter, 244.
 προσκυρεῖν, E. 1471.
 προσήγορος, T. 1338. 1437. A.
 1185. Ph. 353.
 προσήκειν, T. 814. C. 35. Ph.
 229. E. 909. 1142. 1213.
 προσήκει, *assideo*, T. 15.
 προσήκειν, C. 1166.
 προσήκη, T. 38.
 προσήγειν, C. 173. Ph. 9. 817.
 προσήπικται, Aj. 282.
 προσκαλεῖν, Aj. 89.
 πρόσκειμαι, T. 232. A. 94. 1223.
 Aj. 407. E. 240. 1040.
 προσκοπεῖν, A. 688.
 προσκυνεῖν, προσκύνω, T. 327.
 C. 1654. Ph. 533. 657. 776.
1408. E. 1374.
 προσκύρειν, T. 1299.
 προσλαμβάνειν, C. 378. Tr. 1025.
 προσλίσγειν, C. 71.
 προσλεύσκειν, T. 1376. Aj. 546.
1011. Ph. 1068.
 προσμάσσειν, Tr. 1053.
 προσμύειν, T. 660. 837. Tr. 390.
525. E. 165. 303. 1236. 1399.
 προσμεγύνειν, Tr. 821. Ph. 106.
 προσμαλεῖν, Tr. 1109. Aj. 72. 721.
 προσνέμειν, Tr. 1216.
 προσνύσσωμαι, A. 120. *
 προσπαύω, Ph. 717.
 προσπολεῖν, Tr. 591.
 προσπότρωμαι, A. 764. E. 381.
 προσποιῶν, C. 244. Tr. 842.
 πρόσσυρος, Ph. 691.
 πρόσσωψις, Aj. 70. E. 1286.
 προσπαῖν, A. 855.
 προσπιδάξιν, T. 1101.
 προσπίμπειν, C. 1101. 1349.
 προσπίπτειν, C. 1157. Tr. 904.
 Aj. 1181. Ph. 46.
 προσπίρνειν, C. 1754. Ph. 485.
 E. 453.
 προσπυλοῦς, T. 945. C. 746. 897.
1053. 1553. A. 1214. Tr. 188.
 προσπολεῦμαι, C. 1098.
 προσπύσσωμαι, active, A. 1237.
 passive, Tr. 767.
 προσπίσσειν, C. 494. 1018. A.
 670. Ph. 1010.
 προσπίπτειν, E. 781.
 προσπύκτης, E. 637.
 προσπίπτει, T. 303. 411. 882.
 C. 1171. 1278. Tr. 209.
 προσπίπτειν, T. 79. C. 30. 320.
 προσπύκειν, Tr. 833. 836.
 προσπίπτειν, C. 20.
 προσπίπτειν, T. 820. C. 154. 404.
 1332. A. 40. 243. Tr. 1224.
 1253.
 προσπίπτω, oro, *supplico*, C.
 50. Aj. 831.
 προσπύκτειν, C. 1309. Aj. 1173.
 Ph. 930.
 προσπύκτειν, C. 558.
 προσπύκτειν, T. 41. Ph. 773.
 προσπύκτειν, Ph. 552.
 προσπύκτειν, C. 481. 781. Ph. 775.
 E. 434. 1123.

προσβίβυσθαι, C. 122.
 προσβέβηκός, Ph. 1067.
 πρόσθεγμα, Aj. 500. Ph. 235.
 πρόσθετης, T. 322. A. 898. Ph.
 224. 469. 532. 558. 587. E.
 672.
 προσφιλῶς, E. 442.
 προσφορά, C. 581. 1270.
 πρόσφορος, C. 1774. E. 227.
 προσφωνεῖν, T. 238. 818. Tr.
 229. Ph. 934. E. 1213.
 προσφώνημα, C. 325. 891.
 πρόσχημα, E. 525. 682.
 προσχέζειν, T. 1155. C. 520.
 1160. 1168. 1202. Ph. 1055.
 προσχωρεῖν, Ph. 964.
 πρόσχωρος, T. 1127. C. 493.
1064.
 προσψαύειν, C. 330. Ph. 1054.
 πρόσωθεν, Aj. 723.
 πρόσωπον, T. 448. 533. C. 314.
 προσώτατος, E. 391.
 προταφείν, A. 83. Tr. 91.
 προτάσσειν, Tr. 164.
 προτινέν, Tr. 1184. Aj. 1270.
 Ph. 992. 1292.
 προτινέ, A. 22.
 προτιόνκει, C. 419. A. 216. 775.
 1249. Tr. 1049. Aj. 1051.
 1294. Ph. 268. 274. et pas-
 sim.
 προτιμᾶν, Tr. 722.
 προτρέπειν, T. 358. 1446. A.
 270. E. 1193.
 προϋνέπω, Tr. 227.
 προϋπίος, C. 1440.

προφαίνειν, Tr. 324. 850. E. 753.
 προφαίνεσθαι, T. 163. 395.
 790. C. 246. 1505. A. 1150.
 Ph. 202. 1192. E. 1285.
 πρόφαντος, Tr. 1159. 1163.
 πρόφασις, Tr. 662. Ph. 1034.
 προφάετατος, C. 1531.
 πρόσφρων, E. 1380.
 πρόσφρων, Aj. 1291.
 προφυντινέν, E. 198.
 προφωνεῖν, T. 223. Aj. 1089. E.
109.
 πρόσχιρος, Ph. 747. E. 1116.
 1494.
 πρόσχους, A. 430.
 προχρίαν, Tr. 696.
 προχρημῖν, Ph. 148.
 προχρῖ, Tr. 631.
 προχρῖν, Tr. 788.
 πρωτόγονος, Ph. 180.
 *πρωϊάν, Ph. 215.
 πλεόαις, T. 508.
 πλερόν, omen, C. 97.
 πλερῶ, A. 114. E. 242.
 πλερωτός, C. 1460.
 πληνός, Aj. 140. 168. Ph. 166.
 711.
 πλῆσσειν, C. 1466. Aj. 171.
 πλῆν, A. 653. 1232.
 πλῆσσειν, C. 1611.
 πλυχλῖ, T. 1026.
 πλώμα, A. 1046.
 πυθμῆν, T. 1261.
 πυθόμακτις, T. 965.
 πυκάζειν, Aj. 581.
 πυκινός, Aj. 1208. Ph. 854.

- πυκνόπτερος, C. 17.
 πυκνόσπιλος, C. 1092.
 πύλης, Tr. 442.
 πυλωρός, Aj. 562.
 πυρρᾶνεσθαι, T. 71. 333. 513.
 604. 1305. 1444. et passim.
 πυρρῶς, Tr. 273.
 πυρρῶν, Ph. 36.
 πυρρῶρος, T. 27. 200. 207. C.
 55. 1658. A. 135. Ph. 1198.
 πωλοδᾶμνεν, Aj. 549.
 πῶς ἂν, utinam, Ph. 794.
 Participium pro infinitivo, A.
 20. Aj. 472. E. 24. 1330.
 1342. T. 1181.
 Periphrasis, C. 1550. Tr. 908.
 Ph. 952.
 Praepositiones verborum com-
 positorum a librariis omissae,
 Ph. 1381. E. 1464.

 P.

 P vim duplicis consonantis ha-
 bet, T. 847. A. 318.
 παύδοτομαίν, Tr. 516.
 παύδως, T. 725. C. 1535.
 παύδωμος, E. 958.
 παύειν, Tr. 268.
 παύκος, Ph. 39. 274.
 παύσαι, T. 320. 983. Ph. 1395.
 παύζειν, Aj. 56. 299.
 παύωδός, T. 391.
 παύειν, Tr. 288.
 παύος, A. 529.
 παύρον, A. 712.
 παύ, κατ' οὐρον, Tr. 468.
 παύειν, T. 847. A. 722.
 παύμα, C. 160. A. 129.
 παύνεν, T. 1076. Tr. 919. ἰβῶ-
 γα, T. 1280. Tr. 852.
 παύος, T. 993. 1289. C. 1001.
 Ph. 756.
 παύω, C. 1607.
 παύω, C. 1591.
 παύματός, C. 1062.
 παύη, C. 1248. A. 137. 930. E.
 106.
 παύω, Tr. 780. Aj. 239.
 παύός, Tr. 357.
 παύ, fluentum, Aj. 419.
 παύειν, A. 259. 290.
 παύος, A. 1014.
 παύκων, Tr. 512.
 παύη, T. 961. C. 1508. Tr. 82.
 Scyriis, 4.
 παύειν, Tr. 1055.
 παύμειν, A. 318.
 παύμα, Aj. 159.
 παύμα, T. 72. 312. 1352. C.
 285. 1352. Aj. 1276.
 παύειν, C. 858. Ph. 959.
 παύης, C. 900. Aj. 241.
 παύος, C. 1598. Aj. 883.
 Reduplicatio, T. 58. 1275. C.
 397. 935. 1653. Aj. 289. E.
 734. 929. 1078.
 Repetendae voces a librariis se-
 mi-l positae, T. 1096. A.
 1322. Ph. 992. 1161. 1202.
 E. 1233. 1414.
 Res pro persona, T. 85. 128.

1248 A. 320. 756. Aj. 381.
Ph. 928.

Σ.

Σαίνειν, C. 320. A. 1214. Teu-
cro, 3. F. 42.

σαίρειν, A. 409.

σκιεσφόρος, Aj. 19.

σκαλεύειν, T. 23. E. 1074.

σάλας, T. 24. A. 163. Ph. 271.

σάλαργξ, Aj. 291.

σάφα, adverb. C. 16. Tr. 1067.

Ph. 122. 1296. E. 672.

σασίσιπτα, T. 286.

σασίσιπρος, C. 792.

σκαπτής, Tr. 892.

σκαπτής, T. 390. 978. 1011. C.

623. 1501. A. 405. Tr. 387.

E. 18, et passim.

σκαφώς, T. 604. 702. 816. E.
660.

σείνουμε, Aj. 1057.

είκας, A. 304. Ph. 402. 1289.
E. 685.

σίβει, C. 187. 760. 1377. A.
166. 744. Aj. 667.

σίβειν, C. 636. 1007. 1557.
A. 913.

σίβειν, A. 163. 291. 584. E. 713.

σιεπός, E. 722.

σιεπός, C. 95.

σίλας, C. 95. Tr. 607. 1198.

Aj. 856. Ph. 986. E. 17.

Σολοί, Tr. 1167.

σίλμα, A. 717.

στυνόμεναι, T. 556.

στυνόμεναι, *ισσύνειν*, T. 446. C.

119. 1724. Tr. 645. Aj.

294.

στυνός, Ph. 1328.

σημαίνειν, T. 79. 933. 1050. C.

366. 1532. 1669. A. 242.

et passim. σημαίνεσθαι, Aj. 32.

σημαίνω, T. 957.

σῆμα, adverb. A. 700. Aj. 75.

Ph. 22. 551. ἔχεν σῆμα, Ph.

258. E. 1236.

στυγλός, Tr. 416. Ph. 741.

στυγρῶς, Aj. 820.

στυγρῶς, Aj. 325.

στυγρῶν, A. 1222.

στυγρῶς, Ph. 1091.

σκαπός, Aj. 1225. F. 8.

σκαπῶς, C. 1213.

σκαπῶς, A. 1028.

σκαπῶς, Tr. 989.

σκαπῶς, T. 584. Tr. 1077.

Aj. 1028. E. 442.

σκαπῶς, C. 555.

σκαπῶς, T. 28.

σκαπῶς, A. 418.

σκαπῶς, E. 584.

σκαπῶς, Aj. 126. 301. 1257. E.

1159. καπνῶς, A. 1170. Ph.

946. ὄνου, Cedalion, 2.

σκαπῶς, T. 36. Tr. 1260. Aj.

1119. 1361.

σκαπῶς, T. 68. 291. 964. Ph.

292. 467.

σκαπῶς, C. 297. A. 215. Aj. 945.

Ph. 125.

- σκοτεινός, T. 1326.
 Σκότος, ου, C. 40. 106.
 σκοτώ, Aj. 85.
 σκυλόν, Ph. 1428. 1431.
 σμυγερός, Ph. 166.
 σμυγερώς, Ph. 166.
 σούσθω, σόω, Aj. 1414.
 σφιζομαι, Ph. 77.
 σόφισμα, Ph. 14.
 σπῆν, A. 258. E. 561. σπᾶσθαι,
 Tr. 786.
 σπάνης, T. 1461. C. 506.
 σπανιστός, C. 4.
 σπάραγμα, A. 1081.
 σπαράγμος, Tr. 778. 1254
 σπάραγμα, T. 1035.
 σπασμός, Tr. 805. 1082.
 σπείρειν, T. 1498. Tr. 33. Aj.
 1293. E. 533.
 σπένδειν, Ph. 1033. E. 270.
 σπέρμα, soboles, T. 1246. 1405.
 C. 328. 600. 1275. Tr. 304.
 Aj. 1393. genus, T. 1077.
 C. 214. A. 981.
 σπιλάς, Tr. 678.
 σπλάγχυνεν, Aj. 995.
 σποδός, T. 21. A. 1007.
 σπώρα, A. 1125. Tr. 316. 420.
 Aj. 1298.
 σπουδαῖος, C. 577.
 σπουδή, T. 778. Aj. 13.
 σπάζειν, Aj. 10. Ph. 783. E. 1423.
 σπαθμάσθαι, T. 1111.
 σπαθμός, E. 1331. σπαθμά, T.
 1139. Ph. 489.
 σπάλαγμα, A. 1239.
 σπᾶσις, T. 634. Tr. 1179.
 σπατός, Ph. 716.
 σπράζειν, E. 781.
 στεγανός, A. 114.
 στέγειν, C. 15. Tr. 992. Ph. 136.
 E. 1118. στεγνῆν σιγῇ, T. 341.
 στέγασθαι, Tr. 596.
 στευπτός, Ph. 33.
 στέλλειν, mittere, Tr. 776. tra-
 ducere, Ph. 983. vestire,
 ornare, Tr. 612. pro μετὰ-
 στέλλειν, arcessere, T. 434.
 860. C. 298. A. 165. Ph. 60.
 στέλλειν, ἡλλάσθαι, prodire,
 proficisci, Aj. 328. Ph. 466.
 571. 640. E. 404. πλοῦν, Aj.
 1045. Ph. 911. ὁδόν, Ph.
 1416.
 στεναγμα, T. 5.
 στεναγμός, T. 30. 1284.
 στενάζειν, C. 1672. A. 882. Aj.
 982. Ph. 11. 917. E. 1299.
 στενακτός, C. 1663.
 στενάχειν, E. 141. 1076.
 στένειν, T. 64. Tr. 846. Aj. 675.
 Ph. 338. 806.
 στενωπός, T. 1399.
 στέργημα, Tr. 1138.
 στέργω, amo, T. 1023. C. 1529.
 A. 277. Tr. 280. 577. A. 212.
 Ph. 458. boni consulo, aequo
 animo fero, acquiesco, pro-
 bo, C. 7. 519. A. 292. Tr.
 486. Aj. 1038. Ph. 538. F.
 28. oro, supplico, T. 11.
 C. 1094.

στερεόφρων,

- σιμερόφρων, Aj. 926.
 σιμερός, T. 771. C. 857. A. 13.
 Tr. 177. Aj. 511.
 σιμερτός, T. 1338.
 σιμερνώχρος, C. 691.
 σιμερμας, Tr. 136.
 σιμερπή, Tr. 99. Aj. 257.
 σιμερψ, A. 1127.
 σιμῶνος, Ph. 841.
 σιμῶνα, C. 684. A. 122.
 σιμῶν, A. 431. Aj. 63. E. 53.
 σιμῶν, rami supplicatorii, T.
 913.
 σιμῶν, Aj. 195.
 σιμῶν, Aj. 874.
 σιμῶν, A. 773. Ph. 29. 48. 163.
487.
 σιμῶν, Ph. 184. E. 568.
 σιμῶν, C. 1357. 1597. Tr. 764.
 Ph. 224. 309. E. 191.
 σιμῶν, profectio, expeditio, iter,
 C. 358. Ph. 244. 217. 490.
499. 1037. classis, Ph. 270.
 916. coetus, multitudo, fa-
 milia, T. 169. Tr. 226. 496.
562.
 σιμῶν, sermo, T. 426. 671.
706. C. 132. 951. A. 997.
 Aj. 1110. acies, Aj. 651.
 σιμῶν, E. 607.
 σιμῶν, os speluncae, A. 1217.
 frenum, Tr. 1261. E. 1462.
 σιμῶν, C. 795.
 σιμῶν, E. 133.
 σιμῶν, Aj. 203.
 σιμῶν, A. 1145. Tr. 887. E. 147.
 σιμῶν, A. 592. Tr. 523. Ph.
 693. 752. 1460.
 σιμῶν, σιμῶν, Tr. 902.
 σιμῶν, A. 241.
 σιμῶν, C. 1515.
 σιμῶν, Aj. 1111.
 σιμῶν, C. 1416. Ph. 59.
 1425. E. 695.
 σιμῶν, Aj. 1100. E. 1.
 σιμῶν, Aj. 721.
 σιμῶν, Aj. 49.
 σιμῶν, A. 8. Aj. 1106. Ph. 264.
 σιμῶν, C. 1429. Aj. 58.
1223. Ph. 873.
 σιμῶν, Ph. 10.
 σιμῶν, C. 1325. Tr. 795. 1095.
 Ph. 1294. E. 749.
 σιμῶν, Tr. 1134.
 σιμῶν, pro περιεφασθαι, Aj.
1117.
 σιμῶν, Tr. 131.
 σιμῶν, Tr. 916.
 σιμῶν, Tr. 907.
 σιμῶν, A. 144. Tr. 1017. Aj.
1194. 1214. Ph. 1118. 1174.
 σιμῶν, T. 672. A. 571. Tr. 738.
 Aj. 133. Ph. 87.
 σιμῶν, T. 673. C. 1173. 1390.
 A. 1226. Tr. 1049. Aj. 561.
 Ph. 1137. 1348. E. 852. 918.
 σιμῶν, A. 139.
 σιμῶν, A. 250.
 σιμῶν, T. 551. 814. 1082. C.
 771. 1157. 1387.
 σιμῶν, E. 411.
 σιμῶν, A. 926. Tr. 279. E. 257.

- σύγνωια, A. 66.
 σύγνωμα, Tr. 328. Aj. 1322.
 Ph. 1319. E. 400.
 σύγνωμοσύνη, Tr. 1265.
 σύκαθαρμοζέιν, Aj. 922.
 σύκαμνεν, Aj. 988. E. 987.
 σύκαταξύννυμι, Aj. 123.
 σύκαταίδειν, A. 1202.
 σύκατακλίνειν, Aj. 230.
 σύκατεύχομαι, A. 1336.
 σύκατεικνύν, C. 1259.
 σύκατωδίζιν, Tr. 535.
 σύκειμαι, Aj. 1309.
 σύκεράννυμι, A. 1311. Tr. 662.
 Aj. 895. F. 26.
 σύκλητος, A. 159.
 σύκοιμάσθαι, E. 274.
 σύκοιμίζιν, C. 585. Aj. 1048.
 σύκορην, C. 1404.
 σύχιν, C. 609. Tr. 1229.
 σύχρασμαι, A. 23.
 σύχωρεῖν, Ph. 1343.
 σύχωρητιόν, C. 1426.
 σολῆν, C. 922. Ph. 413. 1365.
 συλλαμβάνειν, C. 1384. Tr. 1019.
 1153. Ph. 577. F. 12. σολ-
 λαμβάνεσθαι, Ph. 282.
 συλλύνειν, Aj. 1317.
 συμβαίνειν, Tr. 173. 1152. 1164.
 Aj. 1281. E. 262.
 συμβάλλειν, C. 901. 1474. Aj.
 1323. συμβάλλεσθαι γνώμην,
 C. 1151.
 συμβάλλω, Ph. 884.
 σύμβολον, Ph. 403.
 συμβουλεύειν, T. 1370.
 σύμβουλος, Ph. 1321.
 συμμακθάνειν, *condocefacere*,
 Aj. 869.
 συμμαχέτωρ, A. 846.
 συμμαχευεῖν, Ph. 438. E. 1224.
 συμμαχεῖν, A. 740. Ph. 1366.
 σύμμαχος, T. 135. 245. 274.
 Tr. 1175. Aj. 90. 117. 1053.
 E. 991. et passim.
 συμματιόσκειν, A. 537.
 συμματεῖν, T. 73. 963.
 σύμμετρος, T. 84. 1113. A. 387.
 συμμεγής, T. 1281. Tr. 762.
 σύμμικτος, Aj. 53.
 συμπαίειν, E. 727.
 συμπαίζειν, T. 1109.
 συμπαράστατης, Ph. 675.
 συμπαρίσταμαι, C. 1340.
 συμπίπτειν, T. 113. Tr. 20. Aj.
 429. 467.
 σύμπλους, A. 541.
 συμποσιόν, C. 1368. A. 41. Aj.
 1379. E. 986.
 συμπράτωρ, T. 116.
 συμπράσσειν, Tr. 1177. Aj. 1396.
 συμπύσσειν, Tr. 691.
 συμφέρω, T. 875. C. 641. 1186.
 1635. Aj. 431. Ph. 131. 627.
 1085. τὸ συμφέρον, *utilitas*,
 Ph. 926.
 σύμφημι, T. 553. 642. C. 1747.
 E. 1257.
 συμφιλίω, A. 523.
 συμφερέ, vox mediae significa-
 tionis, E. 1230. *eventus*,
 T. 33. 44. 34. C. 1470. τὸ
 συμφέρον, T. 99.

σύμφορος, C. 464. 592. 1347.

συμφερέσθαι, A. 364.

σύμφορος, Ph. 1453.

συμφυτεύειν, T. 347.

σύμφωνος, T. 421. C. 619.

συμφάειν, T. 1113.

σύσκιμος, C. 943. 1355. 1374.

A. 198. 488. 659. 794. Aj.

727. 977.

συγκινεῖν, C. 1508. Ph. 122. E.

402. 1279.

συγκριεῖν, Tr. 884.

συγκλινεῖν, Aj. 255. 283.

συγκλινεῖν, C. 410. Tr. 845.

νόσου, T. 960. λόγου, Aj. 732.

* δεικνύντων συγκλινεῖν, T. 34.

συγκλινεῖν, T. 1110. 1130. Aj.

493.

συγκρατίζειν, T. 804.

συγκρατίζειν, C. 1750.

συνάπτειν, Aj. 1317.

συνάπτειν, E. 21.

συναρπάζειν, C. 819. Aj. 16. 498.

840.

συναρπάζειν, C. 379.

συναιδρύν, Aj. 943.

* σύναιλος, T. 1126. Aj. 611.

συναιδρύν, Aj. 361.

σύναιτος, Aj. 65. 296.

συνάειν, Aj. 62. Ph. 1016.

συνδράν, E. 498. 1025.

σύνδρος, C. 1382. Aj. 749.

συνειδέειν, T. 250. 330. 704. A.

266. συνδρύν, C. 948.

συνεῖν, T. 275 303. 457. 863.

C. 773. 946. 1149, et passim.

συνεκσώζειν, C. 566.

συνελίσσιν, E. 746.

συνέμπαρος, Tr. 318. Ph. 542.

συνέξκαυειν, Tr. 372.

συνέπεισθαι, T. 1125.

συνεποτρύνειν, E. 299.

συνεργάζεσθαι, A. 41.

συνεργάτης, Ph. 93.

συνέρω, συνελείω, Aj. 593.

συνέρω, E. 350. futurum συνέρω,

Tr. 83.

συνέρχομαι, T. 572. 619.

συνέσπασθαι, T. 1523.

συνέσθιος, T. 249.

συνετός, T. 499.

συνεύθειν, E. 587.

συνευνάζεσθαι, T. 982.

σύνεμος, A. 651. Aj. 1301.

συνέχειν, A. 523.

συνηγερεῖν, Tr. 814.

συνήγορος, Tr. 1165.

συνήδεσμαι, C. 1398.

συνήθης, Tr. 90. E. 903. σύνη-

θης ἴθης, Ph. 894.

συνηγεμῖν, Aj. 1329.

σύνθηκτος, C. 1267.

συνδράπτειν, Aj. 1378.

συνδέλειν, C. 1344.

σύνθημα, C. 46. 1594. Tr. 158.

συνθηρᾶν, A. 432. Ph. 1005.

συνθηρᾶν, C. 1890. Tr. 720.

798. Ph. 1443.

συνίω, T. 628. A. 403. E. 1347.

σύνημα, T. 346. C. 976. A.

1218. Tr. 88. 1121. E. 131.

imperat. σύνες, Tr. 868. συν-

- ἦκα, T. 360. Aj. 99. E. 1479.
 συνίστημι, E. 93.
 συνίστημι, C. 514. Tr. 28.
 συνίσταμαι, A. 542. Ph. 1293.
 συναίειν, Tr. 1237. Ph. 892. E. 211.
 συνακρόατος, Ph. 565.
 συνακρότης, Aj. 902.
 συνεύειν, T. 1510.
 σύνεκα, A. 279.
 σύνεμος, C. 340. Ph. 1436. E. 600.
 συναρτάν, T. 57. C. 1238.*Tr. 545. 1055. Ph. 1168.
 σύνεκος, T. 206. C. 1134. A. 451. E. 785. 818.
 συνεμνυμι, Ph. 1367.
 συνευτίχ, C. 63. 647. Ph. 520. 936.
 συνευτυσθῆναι, Tr. 869.
 συνευλαμπειν, C. 1136.
 συνευλάσσειν, A. 1080.
 συνεύμνησι, A. 1103.
 συνευθίνει, T. 401. Aj. 303.
 σύνεμος, T. 710. C. 1579. A. 446.
 συνεύμος, T. 810.
 σύνετος, Tr. 923.
 συνεύχην, C. 160.
 σύνετροφος, Aj. 639. 861. Ph. 171. 203. E. 1190.
 συνευβόανειν, T. 122. C. 1422. Aj. 313. Ph. 320. 683.
 συνευχία, A. 157.
 συνευμέτης, C. 1302.
 συνωρίς, C. 895.
 συνωθειν, Ph. 871.
 σύριξ, Aj. 1412. Ph. 213. E. 721.
 σφάγις, Aj. 815.
 σφαγή, Tr. 573. 717. 756. Aj. 919. E. 37. 568.
 σφαγίον, Aj. 219.
 σφαγίος, A. 1291.
 σφαζέιν, Aj. 235. 299.
 σφαλιγός, Aj. 159.
 σφαλλειν, Aj. 452. 1136. E. 416.
 σφαλλισθῆναι, C. 75. Tr. 297. 621. 719. 727. 1413. E. 1481.
 σφι, C. 421.
 σφῶρα, adverb. Aj. 150.
 σφραγίς, Tr. 615. E. 1223.
 σφίγλιος, A. 47. 879. Aj. 888. Ph. 369. 930.
 σφήμα, Ph. 952.
 σφίξιν, E. 99.
 σφιστός, T. 733.
 σφολή, T. 1286. Aj. 195. 816.
 σφολή, adverb. T. 434. A. 231. 390.
 σφῶζιν, Tr. 682. Ph. 766. E. 60.
 σῶμα, pro persona, τοῦμὲν σῶμα, τότε σῶμα, με, T. 643. C. 355. E. 1333.
 σῶς, C. 1210. Ph. 21.
 σωτήρ, T. 81. 304. Ph. 1471.
 σωτηρία, A. 186. 440. Aj. 1080. Ph. 1396.
 σωτήριος, C. 487. 796. Aj. 779. E. 281. 925.

σωφρονεῖν, T. 589. Aj. 586. 677.
1259. 1264. Ph. 1259. E. 307.

465.

σωφρόνως, Aj. 1075.

σώφρων, E. 365.

T.

Ταγός, A. 1057. *

ταλαίπωρος, T. 634. C. 14. 91.

740. 1280. A. 56. E. 1218.

ταλαιφρων, A. 39. 866. 877. Aj.
903.

ταλακκέρδης, C. 540.

τάλις, A. 629.

ταμίης, A. 1154.

ταμιεύειν, A. 949.

τανταλώ, A. 134.

ταῦν, Attice pro τῶν, C. 336.
616. 825. *

τανύπους, Aj. 837.

ταξάσσειν, T. 483. A. 1095.

ταξάσις, Tr. 957.

ταξιῖν, T. 1011. Ph. 757. cum
accusativo, C. 292. Tr. 297.
723. Ph. 1251.

ταυροκτονεῖν, Tr. 760.

ταυροκτόνος, Ph. 400.

ταυροπόλος, Aj. 172.

ταυροφάγος, Tr. 609.

ταῦτα et ταῦτα confunduntur;
T. 284. A. 211. Tr. 720. Ph.
1238.

τάφος, *epulum funerale*, E.
1400.

ταφύς, C. 582. E. 1488.

τάχις, T. 1234. ὅσον τάχις, A. 1103. E. 1433. ὅτε τάχις, T. 1341. ὡς τάχις, C. 1228.

1416. 1475. 1643. Ph. 749.

E. 1487.

τάχος, A. 223. Aj. 814. ἐν τά-

χει, E. 387. σὺν τάχει, E.

1491. ὅσον τάχος, Aj. 985.

Ph. 576. ὅτε τάχος, A. 1323.

ὡς τάχος, C. 1398. 1461. Aj.

578. 593. Ph. 924.

ταχύνειν, neutrum, T. 861. C.

219. Aj. 1164. transitivum,

Aj. 1404.

ταχύβητος, C. 1081.

ταχύς, T. 617. Aj. 1266. Ph.

808. ἐκ ταχείας, cito, Tr.

395. ταχύ, adverbial. Ph.

349.

τίθειν, T. 1277. A. 530. 831.

Tr. 848. Aj. 1209. Ph. 1456.

τίρειν, Ph. 203.

τεκμαίρεσθαι, T. 916.

τεκμήριον, C. 1510. E. 774. 904.

1109.

τεκνολέτεια, E. 107.

τεκνόν, T. 867. 1215. C. 618.

τεκνοῦσα, Tr. 308.

τελεῖν, T. 252. C. 13. 503. 630.

648. Tr. 742. E. 1417. fu-

turum τελεῖν, T. 232. τελεῖν

κέρδης, T. 232. εἰς ἀπέρους τε-

λεῖν, T. 222.

τελειόω, Tr. 1257.

τελεόμπος, Tr. 824.

τίλος, Tr. 948.

- τέλειώω, C. 1089. E. 1510.
 τέλειοφόρος, C. 1489. Aj. 1390.
 E. 646.
 τέλειυταῖος, C. 1551. E. 271.
 τέλειυτᾶν, C. 476. Tr. 1252. Aj.
 496.
 τέλειυτή, C. 1198. 1473. Tr.
 1256.
 τέλειως, Tr. 1263.
 τέλλειν, pro ἀντέλλειν, E. 699.
 τέλος, adverbial. Aj. 391. 1019.
 οἱ ἐν τέλει, A. 67. Aj. 1352.
 Ph. 385. 925. τέλος νυμφικόν,
 A. 1241.
 τέμνιος, Tr. 754.
 τέμνος, C. 136.
 τέρας, E. 497. 1317. Tr. 1131.
 τερασκόπος, T. 605.
 τέρμιος, C. 85. A. 1351.
 τέρπειν, T. 785. C. 799. 1140.
 1281. A. 691. Ph. 460.
 τερπνός, Aj. 521. 967.
 τέρψις, T. 1477. C. 775. 1122.
 Tr. 291. 819. Aj. 114. 1201.
 τετραίερος, Tr. 508.
 τετραίριος, Amphiarao, 4.
 τεχνᾶσθαι, A. 494. Tr. 534. 928.
 Aj. 86. Ph. 80.
 τέχνημα, Ph. 36. 928.
 τέλειιν, E. 123. 283.
 τέλειεσθαι, A. 828. 906. 1008. E. 835.
 τελαυγής, Tr. 524.
 τελαυπορος, A. 983.
 τελεφανής, Ph. 189.
 τελακόσδε, T. 4508. C. 735. 959.
 1116. A. 726.
 τελακούτος, C. 751. A. 767. E.
 614.
 τελοῦσθαι, Aj. 204. 1318. Ph. 208.
 454.
 τηλωπός, Ph. 216. Aj. 564.
 τηνικεύτα, T. 76. C. 393. A.
 779. Ph. 465. 505. E. 294.
 τηρεῖν, T. 808.
 τηρεῖσθαι, C. 1200. 1618. Ph.
 383. E. 265. 1326.
 τί ἴσθι; τί εἴπας; τί οὖν; fre-
 quantantur sine aurium of-
 fensione, Ph. 733.
 τιθίω, Ph. 992.
 τίθημι, εὖ θίσθαι, T. 633. E.
 1134. F. 28. θίσθαι καλῶς,
 F. 10. θίσθαι ἐν εὐχῇ, leve
 ducere, Ph. 875.
 τιθῆναι, C. 680. Ph. 703.
 τιθηνούμαι, C. 1049.
 τιμᾶν, Aj. 698. A. 210.
 τιμωρεῖν; T. 107. 136. 140. Ph.
 1258. E. 349. 399.
 τιμωρός, E. 14. 811. 1156.
 τινάλλω, Tr. 502.
 τινάσσειν, Tr. 512.
 τίνων, T. 810. C. 635. 1203.
 τίνων δίκην, Aj. 113.
 τίσασθαι, ulcisci, Tr. 1111. Aj.
 182. Ph. 1041. E. 116.
 τίς, C. 228. 1329.
 τλήμι, T. 602. Aj. 411. Ph.
 475. 537. 870. 1201. et pas-
 sim.
 τλήμων, τολμηρός, ἀναιδής, Ph.
 363. E. 275. 439.

γλητός, Aj. 466.

τμητός, E. 747. 863.

τοὶ Doricum, pro σοὶ Atticis inu-
sitatum, E. 378. 871. 1168.

τόλμα, T. 533. C. 1030. Tr. 582.

Aj. 1004.

τολμητός, Ph. 634.

τολμίσιατος, Ph. 984.

τομᾶν, Aj. 582.

τομή, Tr. 700. 887.

τομός, Aj. 815.

τοῦξεν, T. 1196. A. 1034.

τόξευμα, A. 1085.

τοξεντός, Ph. 335.

τοξότης, A. 1033. 1084. Aj.

1120.

τότε, olim, prius, modo, A.
391. E. 278. 676.

τοτνήικα, C. 440.

τοῦτο μὲν, absque relato τοῦτο δέ,
T. 605. Ph. 1345. A. 165.

C. 440.

τρανής, Aj. 23.

τρέμειν, T. 947. 1014. C. 256.

τρέφειν, pro ἔχειν, T. 356. 374.

C. 186. Tr. 28. 108. 117.

Aj. 503. 1124. τρέφεται, δια-

τρέφειν, T. 97. 1380.

τρέω, C. 1419. 1737. A. 1012.

E. 1240.

τριβή, T. 1160. A. 577. 1078.

τρίδουλος, T. 1063.

τρίκρανος, Tr. 1098.

τρίμηνος, Tr. 164.

τριπόλιος, A. 859.

τριτάθλιος, C. 372.

τρίσπονδος, A. 431.

τρόπαιον, Tr. 751. 1102.

τρόπαιος Ζεύς, A. 143. Tr. 303.

τροπή, A. 675. Aj. 1275.

τροφύς, Aj. 863. Ph. 344.

τροφή, δαίτα, διατριβή, C. 362.
1614.

τροφός, C. 760. 1365. Aj. 849.

τροχηλάτης, T. 806.

τροχήλατος, E. 49.

τροχός, A. 252. 1065. E. 718.

τροστάνωρ, Ph. 208.

τρέχειν, T. 666. Tr. 110. Aj.
605.

τυβχάνω cum participio, T. 757.

C. 560. 1359. 1481. 1580.

Tr. 370. et passim; cum ac-
cusativo, C. 1106. 1168. A.

778. Ph. 509.

τυμδεύειν, A. 888. Aj. 1063. E.
406.

τύμδευμα, A. 1220.

τυμδήςης, A. 255. 947.

τυμδόχωστος, A. 848.

τύπωμα, E. 54.

τυραννεῖν, T. 408.

τυραννεύειν, C. 449. Tr. 316.

τυραννής, T. 128. 380. A. 506.

τυρδάζειν, F. 58.

τύφειν, A. 1009.

τυφώς, A. 418.

τῶς, T. 80. Aj. 841.

Υ.

Υερίζειν, Aj. 367. 560. 971.

1081. 1151. 1258.

- ὑβριστής, Tr. 1096. Aj. 1088.
 *1092.
 ὑγίης, Ph. 1006.
 ὑγρός, A. 1236. Aj. 1286.
 ὑλακτεῖν, E. 299. Actisio, 1.
 ὑλοτόμος, E. 98.
 ὑμνῶν, Aj. 292. E. 382.
 ὑπάγειν, A. 351.
 ὑπαγκλήσμαι, Tr. 540.
 ὑπαί poeticum pro ὑπὸ in sena-
 riis, A. 1035. E. 711.
 ὑπαίθνη, Tr. 1210.
 ὑπακούειν, Ph. 190.
 ὑπαντᾶν, Ph. 719.
 ὑπαρχὴ, T. 132.
 ὑπαρχος, Aj. 1105.
 ὑπάρχω, συμ, A. 932. 1349.
 Ph. 224 704. E. 619.
 ὑπασπίδιος, Aj. 1407.
 ὑπάρσκειν, Aj. 301.
 ὑπαυτος, A. 1332.
 ὑπαυλος, Aj. 796.
 ὑπακχθῶ, E. 361.
 ὑπεικτεῖν, Aj. 668.
 ὑπεικω, T. 625. C. 1184. A.
 713. Aj. 371. 670. Ph. 1046.
 ὑπειπῶν, Aj. 213.
 ὑπειπίμπειν, E. 1350.
 ὑπειπίδημι, E. 297.
 ὑπειρίπειν, Tr. 549. ὑπειρίπει-
 σθαι, C. 566.
 ὑπειρέχων, A. 1086. Tr. 167.
 ὑπειρεύγειν, A. 553. 776.
 ὑπειξεῖν, T. 227. E. 1419.
 ὑπειραλγῶν, A. 630.
 ὑπειραλγής, E. 176.
- ὑπέραιχος, A. 1351.
 ὑπερέχουμαι, E. 178.
 ὑπερέκτειναι, A. 449. 481. 663.
 ὑπερέκτελλειν, E. 716. ὑπερέκτελλε-
 σθαι, Tr. 584.
 ὑπερέκστικ, A. 605.
 ὑπερέκλῃ, καὶ ὑπερέκλῃν, T.
 1196.
 ὑπερέκειναι, Aj. 951.
 ὑπερέδιδω, A. 82.
 ὑπερέδικος, Aj. 1119.
 ὑπερέδουμι, A. 455.
 ὑπερέδουμι, A. 128.
 ὑπερέδουμι, A. 113.
 ὑπερέδουμι, E. 188.
 ὑπερέδουμι, E. 850.
 ὑπερέδουμι, Aj. 127.
 ὑπερέδουμι, E. 217.
 ὑπερέδουμι, A. 194. T. 265. Aj.
 1346.
 ὑπερέδουμι, C. 1741.
 ὑπερέδουμι, A. 130.
 ὑπερέδουμι, adverbial. T. 883.
 ὑπερέδουμι, Tr. 1096.
 ὑπερέδουμι, E. 1.
 ὑπερέδουμι, T. 779. 874.
 ὑπερέδουμι, C. 345. Aj. 1310.
 ὑπερέδουμι, A. 785.
 ὑπερέδουμι, C. 105. A. 338. 684.
 1158. Ph. 402. 1347.
 ὑπερέδουμι, Tr. 36.
 ὑπερέδουμι, A. 16. 631. E. 455.
 1265.
 ὑπερέδουμι, A. 284.
 ὑπερέδουμι, T. 381. C. 1007.
 ὑπερέδουμι, Aj. 1236.
- ὑπερέδουμι,

- ὑπέρχισθαι, T. 386. C. 1465.
 Ph. 1007. 1231. E. 928.
 ὑπέρχληθῆν, Tr. 281.
 ὑπέρχιν αἶπν, Tr. 1274. δίκην,
 T. 552.
 ὑπέρημος, A. 411.
 ὑπέρηταιν, T. 217. C. 283. Ph.
 15. 990. 1024. E. 996. 1306.
 ὑπέρητημα, E. 1358.
 ὑπέρητης, T. 712. Ph. 53.
 ὑπέρηλαιν, A. 509.
 ὑπέρηχνοῦμαι, C. 227. Ph. 615.
 ὑπέρηλλαιν, Aj. 188.
 ὑπέρηλτος, C. 794. Aj. 491.
 ὑπέρηδω, Aj. 169.
 ὑπέρηδω, Ph. 1112.
 ὑπέρηγνῶν, Aj. 24.
 ὑπέρηλπειν, E. 115.
 ὑπέρηλθῆσθαι, Aj. 225.
 ὑπέρηλπειν, E. 91.
 ὑπέρημιν, T. 1323.
 ὑπέρημνήσκω, Ph. 1170.
 ὑπέρηρος, Ph. 288.
 ὑπέρηρύνειν, E. 43.
 ὑπέρηρης, Ph. 136.
 ὑπέρησπινίζιν, Aj. 740.
 ὑπέρηστος, Tr. 376. Ph. 34. E.
 1386.
 ὑπέρησάζειν, Aj. 322. 1001.
 ὑπέρησιν, E. 79.
 ὑπέρησφειν, T. 728. Tr. 220.
 ὑπέρησφῆ, E. 725.
 ὑπέρησιν, Aj. 262.
 ὑπέρηλος, T. 1396.
 ὑπέρηταιν, Aj. 681. Ph. 53. 143.
 E. 461.
 ὑπέρηταιν, C. 1413.
 ὑπέρηταιν, E. 834.
 ὑπέρησφῆσθαι, Ph. 822.
 ὑπέρητος, T. 811. A. 1188.
 ὑπέρητος, Tr. 1256. Aj. 864.
 ὑπέρητος, T. 222. A. 746. Aj. 858.
 Ph. 181. E. 734.
 ὑπέρησφῆσθαι, A. 1074.
 ὑπέρησφῆσθαι, A. 589.
 ὑπέρησφῆσθαι, Tr. 1052.
 ὑπέρησφῆσθαι, T. 786.
 ὑπέρησφῆσθαι, E. 1502.
 ὑπέρησφῆσθαι, C. 1588.
 ὑπέρησφῆσθαι, T. 966. 1260. C. 502.
 ὑπέρησφῆσθαι, A. 531.
 ὑπέρησφῆσθαι, T. 387. E. 335.
 ὑπέρησφῆσθαι, Aj. 1091.
 ὑπέρησφῆσθαι, Aj. 1230.
 ὑπέρησφῆσθαι, Aj. 1404.
 ὑπέρησφῆσθαι, Tr. 507.
 ὑπέρησφῆσθαι, Aj. 766.
 ὑπέρησφῆσθαι, A. 370.
 ὑπέρησφῆσθαι, T. 866.
 ὑπέρησφῆσθαι, Tr. 354.
 ὑπέρησφῆσθαι, Tr. 1191. Ph. 1289.
 Hypallage, seu Antiptosis, T.
 817. 833. C. 1490. Ph. 371.
 Verbalia casum verbi sui regunt,
 A. 787. E. 124.
 Verbum duobus substantivis re-
 spondens, quorum alteri seor-
 sum posito applicari non pot-
 est, T. 271. Aj. 1035. E. 435.
 Verbum activum tamquam neu-
 trum passiva significatione
 adhibetur. Sic T. 153. πάλαι

- pro *παλλόμενος*, *κυκλῶν* pro *κυκλιῶμαι*, Tr. 130. E. 1365.
κρίθιν pro *κρίθισθαι*, et alia multa. Vide C. 74. 1694. A. 471. E. 916.
 Verbum activum pro passivo, a nomine adjectivo pendens ut *οἰκίρᾳ βόσκειν*, Ph. 1167. *αἰῖα θουμάσκει*, T. 777. *ἀγλητον ὀρᾶν*, 792. *ἰχθυόσης ὀρᾶν*, Aj. 818. *λυπηρὰ κλύειν*, E. 557. et alia ejusdem generis multa.
 Verba agendi, non actionem, sed consilium significantia, T. 1454. Aj. 1126.
 Verba neutra significatione transitiva, Aj. 40. 435.
 Verbum simplex pro composito. Sic *δίλλαιν*, *πέμπειν*, pro *μεταδίλλαιν*, *μεταπέμπειν*. *κρίνειν* pro *ἀνακρίνειν*, *γέλῶν* pro *καταγέλῶν*, et alia. Vide Lexicon in *ἀλλάχθῃ*.
 Verbum compositum saepe pro simplici ponitur, T. 465. 768.
 Visus vocabulis aliorum sensuum perceptiones declarantur, C. 138. Ph. 216.
 Φ.
Φαίδων, Solis epitheton, E. 824.
Φαίδωντα, adverbial. Aj. 930.
Φαινός, Aj. 395. 556.
Φαίδρος, E. 1297. 1310. *Φαίδρα*, adverbial. C. 319. F. 46.
Φάνειν, T. 24. 710. 853. 1059. C. 741. Tr. 1158. Aj. 1362. Ph. 297. *Φανείην* pro *φάνομαι*, Aj. 313. *Φαίνεσθαι*, T. 848. 1485. Aj. 170. 1020. E. 1274. *πίφασμαι*, T. 838. 1184. C. 1122. 1543. *πίφηναι*, C. 329. E. 646. 1260.
Φάλαρα, C. 1069.
Φανίρος, Tr. 608.
Φεγμακίς, Tr. 1140.
Φεγμακον, Aj. 1255.
Φάρος, Tr. 916. Aj. 916.
Φάσκαον, Tr. 930. 1063. Aj. 834. 899.
Φάσμα, E. 502. 644. 1466.
Φατίξιν, C. 139. Aj. 715.
Φάτις, T. 151. 310. 323. 495. 715. A. 700. 829. et passim.
Φάτις, res, Tr. 693.
Φέζος, Aj. 859. Tr. 1144. Ph. 867.
Φεῖδεμαι, Aj. 844. Ph. 749. E. 716.
Φέειν, Ph. 957.
Φερίστος, E. 942.
Φέρειν εἰς τι, *tendere, spectare ad aliquid*, ut *εἰς βλάπην*, *εἰς ἀπλοῦν*, *εἰς φέειν*, T. 517. 519. 991.
Φέριστος, T. 1149.
Φενώδης, Aj. 223.
Φενήεις, A. 362.
Φηλέτης, F. 16.
Φήμη, T. 43. 86. 158. 475. Tr. 1150. Ph. 816. E. 65.
Φηίζομαι, C. 881. Ph. 862.

- φήγμαι, C. 1623. A. 354. 1148.
 Aj. 1141. Ph. 1445. E. 18.
 φείμεν, T. 254. 272. Aj. 25.
 1391. E. 765. φείμεται, va-
 gari, T. 1502.
 φείν, T. 202. 962. 1198. A.
 836. Tr. 1043. 1161.
 φεινός, A. 819.
 φείναι, T. 25. 666. A. 695. Tr.
548. transitive, E. 1414.
 φείνη, T. 1310.
 φείσος, C. 1610. 1669. A. 424.
 1001. 1187. 1214.
 φεινείν, T. 310. 624.
 φεινίος, Ph. 1141.
 φείνεται, Tr. 1212.
 φείνος, T. 382. Ph. 776. E. 641.
 ἄντι φείνου, dicto absit invi-
 dia, E. 1166.
 φείρα, C. 369. A. 1224.
 φιλαδελφος, A. 527.
 φιλάγγυρος, A. 1055.
 φίλκυρος, A. 965.
 φιλητίον, A. 524.
 φιλεῖν, osculari, C. 1131.
 φίλος, C. 201. E. 226.
 φίλοςτος, Aj. 842.
 φιλοκλίσιος, Aj. 580.
 φιλόπονος, Aj. 880.
 φιλότης, Ph. 1122. E. 134.
 φιλοπότης, E. 1073.
 φιλοφρόνης, Aj. 751.
 φίλτρον, Tr. 584. 1142.
 φίλος, C. 758. Tr. 628. E. 1471.
 φεύειν, A. 645. Tr. 311. Aj.
 1296.
- φλαυρος, C. 395. 1429. Aj. 1162.
 1323.
 φλαυροῦργος, Ph. 35.
 φλογίζειν, Tr. 99.
 φλόγειν, C. 1467. 1695. Aj. 196.
 673. 1278.
 φλόγ, Ph. 825.
 φλογίζειν, Tr. 95. Ph. 1199.
 φλογιστός, E. 58.
 φούειν, T. 296. 1013.
 φούρος, ἐπίφουρος, T. 153.
 φούρη, C. 1465. A. 419. E. 449.
 φούρημα, C. 699.
 φουρτός, Ph. 1154.
 φούρος, T. 24. A. 601. 1239.
 Tr. 770. Aj. 772. 918. Ph. *
 783. E. 96. 1422.
 φουρίσσειν, Aj. 110.
 φουρῶν, T. 477. 1255. A. 785.
 Aj. 59.
 φουρῶς, Tr. 980.
 φουρῶν, Ph. 1209.
 φουρεύειν, T. 716. E. 34.
 φουρός, T. 721. 793. Aj. 1026.
 E. 263. 1190.
 φουρή, A. 1003. 1314.
 φούρος, C. 1689. Tr. 831. 839.
 E. 99.
 φουρά, Tr. 1212.
 φουράδην, T. 1310.
 φουράς, Ph. 700. Hipponoo, 2.
 φουρή, A. 775. Aj. 1065. Ph.
43. 162. 706. 712.
 φουρέν, T. 1320. C. 1262. 1357.
 A. 705. E. 269. 420. 752.
 et passim.

- Φόρημα, Ph. [474](#). *
 Φραγμός, T. [1387](#).
 Φράζεσθαι, A. [1048](#). Aj. 1041.
 E. [213](#). [383](#).
 Φρινόθεν, Aj. 183.
 Φρενομόως, Aj. 626.
 Φρένοῦν, A. 754. Tr. [52](#).
 Φρίκη, T. 1306.
 Φρίσσειν, A. 997. Tr. [1044](#). Aj.
 693. E. 1408.
 Φρόνημα, A. 169. 176. [207](#). [355](#).
[459](#).
 Φρόνησις, T. 664. Ph. [1078](#).
 Φρόνιμος, Aj. 259. E. [1058](#).
 Φροσύνας, A. 682.
 * Φρούδος, C. 660. A. [15](#). 1245.
 Aj. 264. 735. Ph. [425](#). [561](#).
 E. [807](#).
 Φρουρά, Tr. 226.
 Φρουρεῖν, T. 1479. C. 1013. Tr.
 915. E. [74](#).
 Φρούρημα, Aj. [54](#).
 Φρύγγμα, E. [717](#).
 Φύειν, Cύνει, T. 593. 601. 627.
 S22. [1019](#). 1404. C. 1294.
 A. [62](#). 642. ἴφυν cum parti-
 cipio, ut *ἰαίφυν ἴφυν*, pro
ἰαίφω, T. 587. *πρίφυν ἴφυν*,
 pro *πρίφεις*, [9](#). Φύειν Φρίνης,
 C. [804](#). E. [1463](#).
 Φυλακίος, C. 1180.
 Φυλάσσειν, Aj. 782. Tr. 616.
 Ph. 766.
 Φυλάσσειναι, Ph. [455](#).
 Φυλλάς, C. 676. Tr. 754. Ph.
 33.
 Φύλασις, E. [1072](#).
 Φύξιμος, A. 788.
 Φυσᾶν, Aj. 918. 1412. E. 1385.
 Φυσιώω, A. 1238.
 Φύσις, *statura, habitus cor-*
poris, T. 740. Tr. [308](#). *ge-*
nus, Tr. [379](#). Aj. 1259. Ph.
[1310](#).
 Φυτεύειν, T. 793. 873. [1404](#).
[1504](#). 1514. C. 1324. Aj.
 953. Ph. [904](#).
 Φύτευμα, C. 698.
 Φυτοσπόρος, Tr. [359](#).
 Φυτοουργός, T. 1482.
 Φώνημα, T. 324. Aj. [16](#). Ph. 234.
 X.
 Χαίνειν, Aj. 1227.
 Χάλαζα, T. 1279. C. [1503](#).
 χαλαῖν, T. 1266. C. [203](#). 840.
 A. 1187. E. [1468](#).
 χαλκασπις, Ph. 727.
 χαλκιδεύειν, Aj. [1034](#).
 χαλκοβόας, C. [1046](#).
 χαλκοδότης, A. 945.
 χαλκοθάρας, Aj. 179.
 χαλκοπλευρος, E. [54](#).
 χαλκοπληγός, E. [484](#).
 χαλκόπους, C. [57](#). E. [491](#).
 χαλκόσπιμος, Aj. [17](#).
 χαλνιφ, χαλνός, *ferrum*, Tr.
 1260.
 χαμαικοίτης, Tr. 1166.
 χαμαί, A. 1275. Tr. 129. 201.

- χάραγμα, Ph. 267.
 χαρίζεσθαι, E. 331.
 χάρις, C. 586. 779. Aj. 808.
 1267. E. 356. εἰς, πρὸς χά-
 ριν πείσσειν, T. 1353. C.
 1776. χάριν δοῦναι τι, C.
 855. Aj. 1354. ἱππυεύειν, Tr.
 996. ἀμειβεῖσθαι, E. 134. πα-
 ρίσθαι, C. 1183. 1498. προσ-
 θίσθαι, C. 767. νέμειν, Aj.
 1371. τίτειν, E. 534. κλῆσθαι
 πρὸς, ἀπὸ, ἐκ τινός, Tr. 191.
 471. Ph. 1370.
 χαριμονή, Aj. 559.
 χαροπός, Ph. 1146.
 χαρτός, Tr. 228. E. 1457.
 χεῖμα, Ph. 293.
 χεῖμαζεν, T. 101. C. 1504. A.
 391. Ph. 1460.
 χεῖμαχός, A. 712.
 χεῖμῆριος, C. 1241. A. 335. Ph.
 1194.
 χεῖμων, A. 670. Aj. 207. 671.
 1143.
 χεῖριος, Aj. 495.
 χειρεδάκνυλος, Aj. 219.
 χειροδιδυλός, T. 901.
 χειροποιεῖν, Tr. 891.
 χειροτέχνης, Tr. 1001.
 χειρώω, C. 903. χειρεύμαι, acti-
 ve, C. 950. 1009. Ph. 92.
 χεῖρωμα, T. 560.
 χεῖρων, Ph. 456.
 χεῖρων, T. 240. F. 50.
 χεῖρόπληκτος, Aj. 631.
 χεῖρος, T. 1502.
 χηλαργός, E. 861.
 χηλή, A. 1003.
 χήρα, Aj. 653.
 χηρεύειν, T. 479.
 χθόνιος, C. 948. 1568. 1606.
 Aj. 832.
 χθονοσιζής, T. 301.
 χιονόκλυπος, Aj. 696.
 χλαίην, Tr. 540.
 χλιδαῖν, E. 360.
 χλιδή, T. 888. E. 52. 452.
 χλωρός, Tr. 847. 1055. Aj. 1064.
 χνοάζειν, T. 742.
 χνοή, E. 717. 745.
 χονή, C. 469. 477. 1599. A. 431.
 902. E. 406.
 χολή, A. 1010.
 χολώω, Tr. 1035. Ph. 374.
 χοραγός, A. 1147.
 χορεύειν, T. 896. 1093. A. 1151.
 Aj. 701.
 χοροποιός, Aj. 698.
 χορεύειν, T. 822. C. 368. Aj. 43.
 χορεύομαι, utor, Tr. 906. Aj. 115.
 χράω, χρέζω, oraculo edo, va-
 ticinor, C. 355. 1426. E. 35.
 χρεῖα, T. 725. 1174. 1435. 1443.
 C. 191. 1280. 1755. Aj. 963.
 Ph. 162. 175. 237. 646. 1004.
 χρεῖν, optativus impersonalis χρεῖν,
 T. 555. 791. C. 268. A. 884.
 Tr. 162. 166.
 χρεῖος, nomen adjectivum, C.
 504.
 χρεῖζεν τινός, T. 597.
 χρήσιμος, T. 878. Aj. 410.

χρησμός, T. 711. 797. C. 970.
E. 38.

χρησμοδός, T. 1199.

χρηστήριον, C. 604. 1331. Aj.
220.

χρίειν, Tr. 675. 689. 832.

χρίμαπτείν, E. 721.

χρόνιος, C. 441. Ph. 600. 1446.

χρυσαιγής, C. 685.

χρυσηλάκκος, Tr. 637.

χρυσήλατος, T. 1268. Tr. 924.

χρυσήνιος, C. 693.

χρυσόδετος, E. 838.

χρυσομίτης, T. 209.

χρυσόνωτος, Aj. 847.

χρυσόρυτος, A. 950.

χρυσόσπερος, T. 203.

χώρα, A. 1216.

χώνυμι, A. 81. 1204.

χωρίτης, Aegeo, 4.

Ψ.

Ψάμαθος, Aj. 1064.

Ψαύειν, T. 1465. 1510. C. 856.

863. 1544. A. 619. 862. Tr.
565.

Ψέγειν, T. 338. C. 977. 1172.

A. 689. Aj. 1130. E. 551.

Ψεύδειν, Aj. 1382. A. 389

Ψευδεσθαι, T. 461. C. 1145. Tr.

450. 712. Aj. 178.

Ψευδόκηρυξ, Ph. 1306.

Ψευδόμαντις, C. 1097.

Ψευδοστομείν, C. 1127.

Ψευδόφημος, C. 1517.

Ψεύστης, A. 1195.

Ψῆ, Tr. 678.

Ψηφίζειν, Aj. 449.

Ψηφοποιός, Aj. 1135.

Ψῆφος, T. 607.

Ψίθυρος, Aj. 148.

Ψιλός, C. 866. 1029. A. 426.

Aj. 1123. Ph. 953.

Ψόγος, A. 759.

Ψόφος, Aj. 1116.

Ω.

Ωγύγιος, C. 1770. Ph. 142.

ὦγόν, E. 1492.

ὠδίνειν, Tr. 325. Aj. 794.

ὠδὶς, Tr. 42. F. 16.

ὠθεῖν, T. 241. 819. 1382.

ὠκύαλος, Aj. 710.

ὠκύεσλος, Ph. 710.

ὠκυπέτης, Tr. 1042.

ὠκύπους, C. 1093. E. 699.

ὠκυτόκος, C. 689.

ὠλένη, Tr. 926.

ὠμκοπής, A. 697.

ὠμοεξώς, Syndipnis, 9.

ὠμόθυμος, Aj. 885.

ὠμοκρατής, Aj. 205.

ὠμόφρων, Tr. 975. Aj. 931. Ph.
194.

ὠμός, A. 471. Aj. 548.

ὠνῆρ, ὁ ἀνὴρ, C. 32. 1486. 1663.

A. 766. 1091. Aj. 9. 783.

878. 979. 991. E. 1221. Ph.

212. et passim.

ὠνητός, T. 1123.

- ὦ πόποι, T. 167. Tr. 853. ὠντοῖς, ὁ κντοῖς, T. 557. 1208.
 ὄρα, φροντίς. ὤραν ποιῆσθαι, C. Ph. 521. E. 917.
 278. ἔχιν, 386. νίμιν, Tr. ὠφείλει, E. 944.
57. ὠφείλειν, T. 141. 314. C. 436.
 ὠσπερ, T. 264. A. 550.560. Aj. 681. Ph. 1383.
 ὡς περ, Ph. 58. T. 1174. ὠφείλημα, C. 259.
 ω ει, ω ου, in unam syllabam ὠφελήσιμος, Aj. 1022.
 coalescunt, T. 332. C. 998. ὠφείλοισι, C. 401. Ph. 1406. E.
 Ph. 585. 1031.
-

VAI
 1554001





III.
9
12

